

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

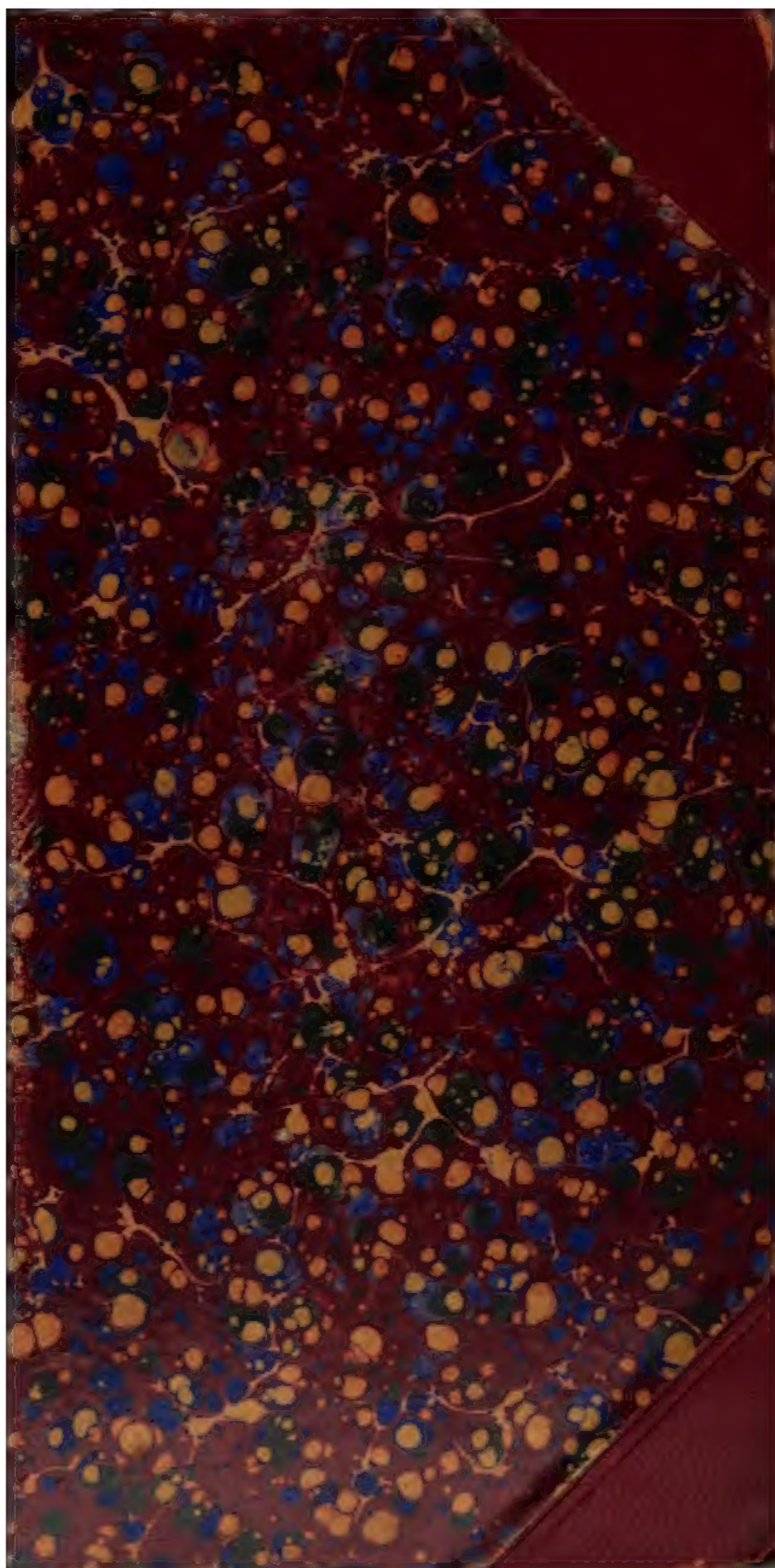
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ga 9.197

B

v.1 1843

Harvard College
Library

FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

Class of 1878

Eliot Professor of Greek Literature

GIVEN IN HIS MEMORY

BY HIS FAMILY

1937

AESCHYLI FABULAE
CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS
CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM
CODICIS FLORENTINI

AB

HIERONYMO VITELLI

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

VOLUMINIS I AUCTARIUM:
FRAGMENTA.

BEROLINI
APUD S. CALVARY EIVSQUE SOCIUM.

MDCCCLXXXIII.

Ga 9.197
B

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APR. 15, 1941

AESCHYLI FABULARUM FRAGMENTA.

2193

1

Index fabularum Aeschyli.

Quae nomina stellulis signata sunt, non sunt in catalogo
cod. Medicei (supra p. 471).

1. Ἀγαμέμνων	30. Κάβιροι	59. Προμηθεὺς λυόμενος
2. Ἀθάμας	31. Καλλιστώ	60. Προμηθεὺς [πυρκαεὺς]*
3. Αἰγύπτιοι	32. Κᾶρες	61. Προμηθεὺς πυρφόρος
4. Αἰτναῖαι	33. Κερκυών	62. Προπομποί
5. Ἀμυμώνη	34. Κήρυκες	63. Πρωτεύς
6. Ἀργεῖαι	35. Κίρκη	64. Σαλαμίνιαι
7. Ἀργώ	36. Κρῆσσαι	65. [Σεμέλη ἢ] Ὑδροφόροι
8. Ἀταλάντη	37. Λαίος	66. Σίσυφος [δραπέτης]
9. Βάχαι	38. Λέων	67. Σίσυφος πετροκυλιστής*
10. Βασσάραι	39. Λήμνιοι	68. Σφίγξ
11. Γλαῦκος πόντιος	40. Λυκοῦργος	69. Τήλεφος
12. Γλαῦκος [ποτνιεύς]*	41. Μέμνων	70. Τοξότιδες
13. Δαναίδες	42. Μυρμιδόνες	71. Ὑψιπύλη
14. Δικτυουλχοί	43. Μυσοί	72. Φιλοκτήτης
15. [Διονύσου] Τροφοί	44. Νεανίσκοι	73. Φινεύς*
16. Ἐλευσίνιοι	45. Νεμέα	74. Φορκίδες
17. Ἐπίγονοι	46. Νηρεῖδες	75. Φρύγες
18. Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας	47. Νιόβη	76. Φρύγιοι (Φρύγαι?)
19. Εὐμενίδες	48. Ξάντριαι	77. Χοηφόροι
20. Ἡδωνοί	49. Οἰδίπους	78. Ψυχαγωγοί
21. Ἡλιάδες	50. Ὅπλων κρίσις	79. Ψυχοστασία
22. Ἡρακλεῖδαι	51. Ὀστολόγοι	80. Ὠρείθυια*
23. Θαλαμοποιοί*	52. Παλαμήδης*	
24. Θεωροί	53. Πενθεύς	
25. Θρῆσσαι	54. Περραιβίδες	
26. Ἱέρειαι*	55. Πέρσαι	
27. Ἰκέτιδες	56. Πηνελόπη	
28. Ἰξίων	57. Πολυδέκτης	
29. Ἰφιγένεια	58. Προμηθεὺς δεσμώτης	

Ex his fabulis satyricae fuerunt octo: *Κερκυών, Κήρυκες, Κίρκη, Λέων, Λυκοῦργος, Προμηθεὺς [πυρκαεὺς], Πρωτεύς, Σφίγξ*, satyricae fuisse videntur septem: *Ἀμυμώνη, Γλαῦκος πόντιος, Κάβιροι, Καλλιστώ, Ξάντριοι, Σίσυφος δραπετής, Φορχίδες*.

Argumento conexae fuerunt hae tetralogiae:

1. *Λαίος, Οἰδίπους, Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας, Σφίγξ.*
2. *Ἡδωνοί, Βασσάραι, Νεανίσκοι, Λυκοῦργος.*
3. *Ἀγαμέμνων, Χοηφόροι, Εὐμενίδες, Πρωτεύς.*

Conexas fuisse cum aliqua probabilitate suspicantur viri docti has tetralogias vel trilogias:

4. *Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς λυόμενος, Προμηθεὺς πυρφόρος.*
5. *Ἰκέτιδες, Θαλαμοποιοί, Δαναΐδες, Ἀμυμώνη.*
6. *Μυρμιδόνες, Νηρεΐδες, Φρύγες.*
7. *Ὅπλων κρίσις, Θρηῆσαι, Σαλαμίνιοι.*
8. *Ἀργεῖοι, Ἐλευσίνιοι, Ἐπίγονοι.*
9. *Ἵδροφόροι, Βάχαι, Πενθεύς, Ξάντριοι.*
10. *Λήμνιοι, Ὑψιπύλη, Νεμέα, Κάβιροι.*
11. *Ψυχαγωγοί, Πηνελόπη, Ὀστολόγοι.*
12. *Δικτυουλχοί, Πολυδέκτης, —, Φορχίδες.*
13. *Μέμνων, Ψυχοστασία, —*
14. *Περραιβίδες, Ἰξίων, —*

Una doctae sunt hae fabulae:

15. *Φινεύς, Πέρσαι, Γλαῦκος [ποτνιεύς], Προμηθεὺς [πυρκαεὺς].*

Itaque biographus Aeschyli (supra p. 469) haec dedisse videtur:

ἐβίω δὲ ἔτη ξθ', ἐν οἷς ἐποίησεν δράματα ο' καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ιε'.

ΑΘΑΜΑΣ.

De furore Inus, quem fr. 1 significat, cfr. Apoll o 14, 3, ubi et alia et haec sunt: Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὥς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέχτεινεν, Ἰνὼ δὲ τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ρίψασα, εἶτα βαστάσασα μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν. De argumento vide Welcker Die Aeschyl. Trilogie Prom. p. 336 sqq. et Nachtrag zu der Trilogie p. 124 sqq., qui ea quae Apollodorus l. l. habet, argumentum fuisse suspicatur trilogiae ex fabulis Δικτυοῦργοι, Ἀθάμας, Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί contextae. At Hermannus opusc. VIII p. 175 sqq. demonstravit, non Δικτυοῦργους, sed Δικτυουλκούς nomen fabulae Aeschyleae fuisse ac non venatores, sed piscatores intellegendos esse (vide infra ad Δικτυουλκούς). Cfr. G W Nitzsch die Sagenpoesie der Griechen p. 660. Droysen Βάχας, Ἀθάμαντα, Θεωρούς coniungit. — Quod fragmentum Hesych. habet βρυαζούσης λεαίνης· ἐν Ἀθάμαντι. ἀκμαζούσης ἢ ἐγκύμονος, incertum utrum ad Aeschyli an ad Sophoclis Athamantem referendum sit. Sophocli tribuendum, si recte M Schmidt ἐν Ἀθάμαντι α' ἢ βρυαζούσης coniecit. Nec vero leaenae mentio, de qua vide Ovid. Met. IV 514, cum fr. 1 concinere videtur. Ceterum trimetro hic ordo verborum convenit: — λεαίνης — βρυαζούσης. — Fr. 426 Athamanti tribuit Welcker.

1

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης
αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν

2

χαλκέοισιν ἐξαστῆρες χειρούμενοι

3

ἀήτους

4

ὑπαρτί

1. Athen. II p. 37 F ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινε ἀμφοτέρους, ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος· Αἰσχύλος »τὸν . . στάσιν«. ὁ δ' ἕτερος κρατῆρ καλούμενος, VII p. 316 A τὴν δὲ αἰτιατικὴν πουλύπουν φασίν, ὡς Ἀλκίουν καὶ Οἰδίπουν. καὶ τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλον εἰρηκένα ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς ὡς νοῦς. Versus habet etiam Eustath. II. p. 740, 10, cfr. Od. p. 1541, 29 καὶ τὸν τρίπουν λέβητα παρ' Αἰσχύλῳ. Hesych. λέβης. χάλκειος ποδονιπτῆρ, τρίπους.

2. Etym. M. p. 346, 56 ἐξαστῆρ. σημαίνει σκευὴς τι, παρὰ τὸ αὔω αὔσω, αὔστῆρ καὶ ἐξαστῆρ, Αἰσχύλος. Addit Etym. Flor. ed. Miller Mél. de litt. gr. p. 116 Ἀθάμαντι »χαλκέοισιν ἐξαστῆρες χειρούμενοι«. Cfr. Hesych. ἐξαστῆρ· κρεάγρα.

3. Hesych. ἀήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι (ἀθάμαντας cod., unde Ἀθάμαντι σ i. e. σατυρικῶ elicet Schow).

4 Hesych. ὑπαρτί· ἀπηρτισμένως (cod. ἀπαρτιᾶ ἀπαρτισμένος), ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Cfr. Anecd. Bekk. p. 210, 23 ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως.

1 v. 1 τρίπουν ἐδέξατ' οἶκον C. ὠτώεις λέβης H Stadtmüller, fort. ἐφλεξε χάλκειος λέβης.

2 ἐξαστῆρσιν ἐξαιρούμενοι Dindorf conlato Laconico ἐξαιρέταρ, de quo vide Valcken. Animadv. ad Ammon. p. 33, fort. ἐξαστῆρσιν ἐγχειρούμενοι. De forma ἐξαστῆρ cfr. C. J. Att. II 818, 27.

[ΑΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ.]

Aeschylus Aiantem Locrum non scripsit. Nam in Prov. Milleri Mél. de litt. gr. p. 370 (Paroem. 6, 14), ubi haec sunt: »τί σοι δ' Ἀπόλλων κεκιθάριεν;« τὸ κεκιθάριεν οἶον ἐμαντεύσατο· ὥς φησιν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Δοκρῶ per errorem Aeschyli nomen pro Sophocle positum esse monuit Dindorf. Inania sunt quae Welcker Tril. p. 440sq. commentus est (de fabula Ἰλιάδες vide ad fr. 70).

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

De hac fabula et de Danaidum trilogia vide GHermann opusc. II p. 310, 314, 319sq., VIII p. 180sq. vel ed. Aesch. vol. I p. 329sq., Welcker Tril. p. 390sq., Trag. p. 48, kl. Schriften IV p. 100sq., 128sq., Tittler de Danaidum fabula in Zeitschrift f. d. Alterth. 1838 p. 951sq., Droysen ib. 1841 p. 226, Gruppe Ariadne p. 72sq., FWSchneidewin Philol. 1848 p. 369sq., Nitzsch Sagenpoesie p. 563, JMReinkens de Aesch. Dan. 1886. AWSchlegel Dram. Vorl. I p. 150 trilogiam ex Aegyptiis, Supplicibus, Danaidibus componebat, Hermann Supplicibus primum trilogiae locum vindicavit et secundo loco Θαλαμοποιούς fabulam ab Αἰγυπτίοις fortasse non diversam (cfr. Hyg. f. 168) collocavit, Welcker statuit trilogiam hanc: Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, Δαναῖδες, idem vult Droysen qui tetralogiam componit ex fabulis Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, Δαναῖδες, Ἀμυμώνη. Dindorfio probatur haec tetralogia: Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, Δαναῖδες, Θαλαμοποιοί, Hartungio haec: Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, Θαλαμοποιοί, Ἀμυμώνη cl. schol. Eur. Or. 872. Satyricam fabulam plerique huic tetralogiae Ἀμυμώνην tribuunt. Cfr. Boettiger Amalthea p. 280. Praeterea vide JHTSchmidt de Aesch. Supplicibus 1839, ASchöll Beitr. z. Kennt. d. trag. Poes. d. Griechen p. 22, CFNägelsbach de religionibus Orestiam continentibus. 1843 p. 35, CKruse in ed. Aesch. Suppl. 1861 p. 8sq., Oberdick in ed. Aesch. Suppl. 1869 p. 5sq. Birt N. Rhein. Mus. 1877 p. 417sq. ex Strab. V

p. 221 (vide infra ad fr. 46) efficere sibi videtur, *Δαναΐδες* nomen fuisse trilogiae cuius fabulae *Ἰκέτιδες*, *Θαλαμοποιοί*, *Αἰγύπτιοι* essent. — Ad Aegyptios rettulit fr. 333 Larcher, (301 Hartung). Vide etiam ad fr. 388.

5

*Ζαγρεύς**ΑΙΤΝΑΙΑΙ.*

In catalogo *Αἰτναῖαι γνήσιοι* et *Αἰτναῖαι νόθοι*. De Aeschyli Aetnaeis vide Welcker Tril. p. 566, Gr. Trag. p. 57 sq., Zeitschr. f. d. Altertw. 1838 p. 235 sqq., Hermann. opusc. VII p. 315 sqq. et 332 sqq. et infra ad Alcmenam. Genuinum nomen *Αἴτνα* fuisse videtur Schneidewino (Rhein. Mus. III. 1845 p. 70 sqq.) propter Macrobian locum ad fr. 6 afferendum. Ad matrem Palicorum (v. fr. 7) fabulam spectasse coniecit Hartung. Vide ad fr. 6. In vita Aeschyli (v. supra p. 468) haec sunt: *ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας οἰωνιζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν*. Christ »der Aetna

5 Cramer. Anecd. Oxon. II p. 443, 8 sive Etym. Gud. p. 227, 37 *Ζαγρεύς* ὁ μεγάλως ἀγρεύων ὡς »πότνια *Γῇ Ζαγρεῦ* τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἰδίου φασίν, ὡς *Αἰσχύλος* ἐν *Σισύφῳ* . . ἐν δὲ *Αἰγυπτίοις* οὕτως (ὅν τε cod. Paris.) αὐτὸν διὰ (verba οὕτως αὐτὸν διὰ om. cod. Oxon.) τὸν *Πλούτωνα* καλεῖ, τὸν ἀγραῖον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκμηκότων. Quae extrema verba cum ex Suppl. v. 162—164 repetita sint, Welcker Tril. p. 557 coniecit: ἐν δὲ *Αἰγυπτίοις* οὕτως αὐτὸν τὸν *Δία* τὸν *Πλούτωνα* καλεῖ τὸν . . *Δία* τῶν κεκμηκότων, Hermann sic: ἐν δὲ *Αἰγυπτίοις* οὕτως αὐτὸν τὸν *Πλούτωνα* καλεῖ, ἐν δὲ *Ἰκέτισι* τὸν *Δία* »τὸν γαῖον τὸν πολυξενώτατον *Ζῆνα* τῶν κεκμηκότων. Malim ἐν δὲ *Αἰγυπτίοις* οὕτως αὐτὸν τὸν *Πλούτωνα* καλεῖ, ὃν ἐν *Ἰκέτισι* »τὸν γαῖον τὸν πολυξενώτατον *Δία* τῶν κεκμηκότων.

in der griech. Poesie« Sitzungsber. d. bayer. Akad. 1888 p. 349sq. non Ol. 71, 6 sive anno 475 a. Chr. n., sed inter annum 472 et 468 hanc fabulam doctam esse putat. Cf. Hermann opusc. II p. 150: »ut non satis accurate dictum sit a vitae scriptore, occupatum eo tempore in constituenda ea civitate fuisse Hieronem, tamen etiam nuper constitutae gratulatum esse Aeschylum, nihil est quod credere prohibeat«. Ad Aetnaeas pertinere videtur fr. 283, (huic fabulae tribuit etiam fr. 170 Gataker).

6

⟨A⟩ τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

⟨B⟩ σεμνῶς Παλικῶς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.

⟨A⟩ ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις;

⟨B⟩ πάλιν γὰρ ἤξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος.

6 Macrob. Sat. V 19, 17 *di Palici in Sicilia coluntur, quos primus omnium Aeschylus tragicus, vir utique Siculus, in litteras dedit. Interpretationem quoque nominis eorum, quam Graeci ἐτυμολογίαν vocant, expressit versibus suis. Sed priusquam versus Aeschyli ponam, paucis explananda est historia Palicorum. In Sicilia Symaethus fluvius est. Iuxta hunc nymphea Thalia (v. fr. 7) compressu Iovis gravida metu Iunonis optavit ut sibi terra dehisceret. Factum est. Sed ubi venit tempus maturitatis infantum quos alvo illa gestaverat, reclusa terra est et duo infantes de alvo Thaliae progressi emergerunt appellatique sunt Palici ἀπὸ τοῦ πάλιν ἰκέσθαι, quoniam prius in terram mersi de novo inde reversi sunt. Ibid. 24 Aeschyli tragoedia est quae inscribitur Aetna. In hac cum de Palicis loqueretur, sic ait τί . . σεμνούς . . ηκουσεχστούς . . φάος. Quae hic Macrobius de Palicis eorumque matre refert, haec eum ex Aeschyli fabula sumpsisse, et ex ipso loco et ex fr. proximo cognoscitur.*

6 Alterna haec esse monuit Stanley. V. 2 σεμνῶς Herwerden: σεμνούς P. Cfr. Soph. O. C. 41. V. 3 μενεῖ Schneidewin: vulgo μένει. V. 4 ἤξουσ' Burges: ἤχουσ' P, ἴχουσ' vulgo. — σκότου Hermann: CTOVC P, σκότους vulgo.

7

Steph. Byz. *Παλική*, πόλις *Σικελίας* . . πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν *Παλικῶν*, οἳ εἰσι δαίμονές τινες, οὗς *Αἰσχύλος* ἐν *Αἴτναις* γενεαλογεῖ *Διδὸς* καὶ *θαλείας* (*Αἰθαλείας* vel *Αἰθαλίας* Welcker Zeitschr. f. d. Altertw. 1838 p. 241) τῆς *Ἡφαίστου*, *Σιληνὸς* δὲ ἐν δευτέρῳ *Αἴτνης* τῆς *Ὠκεανοῦ* καὶ *Ἡφαίστου*· κληθῆναι δὲ αὐτοὺς *Παλικούς* διὰ τὸ ἀποθανόντας πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἰκέσθαι.

8

πολυηλάκατα

9

αἱμοί

10

κρείσσονες

11

Joannes Lydus de mens. p. 274 ed. Hase: καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν (scil. τὸν *Κρόνον*) ἡ ἱστορία παραδίδωσιν :: κατὰ τε τὴν *Λιβύην* καὶ *Σικελίαν* <οἰκίσαι τε τοὺς τό>πους καὶ <πόλ>ιν κτίσαι, ὡς ὁ *Χάραξ* φησί, τ<ὴν τότε μὲν λεγ>ομένην *Κρονίαν*, νῦν δὲ *Ἱερὰν* πόλιν ὡς <Ἰ>σίδον<ος> περὶ *Ἑλλην>ικῶν* θεῶν καὶ *Πολέμων* καὶ *Αἰσχύλος* ἐν τῇ *Αἴτνῃ* (ετνη cod.) π<αραδιδό>ασιν. Supplevit haec Hase. De re cfr. Diod. III 61.

8 Schol. Hom. II 183 τὸν *κάλαμον* γὰρ τῶν *βελῶν* τινες ἡλακάτην φασί, καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Αἴτναις* τοὺς ποταμοὺς *πολυηλακάτους* φησί, Hesych. ἡλακάτη· δόναξ. ὁμοίως καὶ *πολυηλάκατα* τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη, unde MSchmidt effecit *πολυηλάκατα* Aeschylum τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη dixisse.

9 Hesych. *αἱμοί*· *δρυμοί*. *Αἰσχύλος* *Αἰτναίαις* (*αἰτιναίαις* cod.). Cfr. Anecd. Bekk. p. 360, 30, Eustath. Od. p. 1851, 27, Zon. Lex. p. 69.

10 Hesych. *κρείττονας* (*κρείττονες* O Crusius) τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. ἐσχοῦσιν δὲ *καχωτικοί* (*καχότυχοί* cod., emendate Phot. Lex. p. 177, 8) τινες εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἥρωα σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δὲ (l. καὶ τοὺς θεοὺς δὲ) *Αἰσχύλος* *Αἰτναίαις* (*αἰτναίας* cod.).

[*’Α Δ Κ Μ Η Ν Η*].

De hac fabula vide ad fr. 12. Fabulam huius nominis Aeschylo abiudicat Stanley, Alcmenam et Heraclidas eandem fuisse suspicatur Pauw (cfr. Welcker Tril. p. 564), Alcmenam, Heraclidas, Aetnaeas trilogiam effecisse cum Welckero E A J Ahrens et Droysen arbitrantur.

12

ἀποστάς

Α Μ Υ Μ Ω Ν Η.

Vide supra ad Aegyptios. De argumento cfr. Apollod. II 1, 4, 7, Hygin. f. 169, Böttiger Amalth. vol. II p. 280sq. et 283sq. Huius fabulae satyricae fortasse fuit fr. 12.

13

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ’ ἐμοί.
Haec verba alii Neptuno, alii satyro tribuunt.

14

κᾶγωγε τὰς σὰς βακχάρεις τε καὶ μύρα

»Ita, ni fallor, Satyrus pruriens, cum puella dixisset, se odisse tam feros horridosque amatores« Bothe.

12 Hesych. *ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ* (καὶ Ἀλκμάν Stanley, καὶ Ἀμυμώνῃ Toup, καὶ Εὐριπίδῃς Ἀλκμήνῃ Alberti et M Schmidt, dubito ex Soph. El. 776 καὶ Σοφοκλῆς Ἠλέκτρῳ conicere).

13 Ammonius in v. γῆμαι p. 37 *Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ »σοὶ . . γαμεῖν δὲ μή«, Herodian. περὶ ἀκυρολογίας in Boisson. Anecd III p. 263 Αἰσχύλος ἐν ἀσυμβάνῃ »σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, ἐμοὶ δὲ γαμεῖν«.* Cf. Etym. Gud. p. 125, 7, ubi *γαμεῖν δόμος*, Anecd. Bachm. vol. II p. 375, 8, ubi *γαμεῖν δ’ ἐμοί* legitur.

14 Athen. XV p. 690 C *καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ (ἀμυμόνῃ A) ἀντιδιαστέλλων φησί »κᾶγωγε τὰς σὰς βακχάρεις (βακκάρει A) . . μύρα«.*

15

θρώσκων κνώδαλα

Hoc Neptunus satyro dicere videtur.

ΑΡΓΕΙΑΙ.

In catalogo et Etym. M. p. 341, 6 titulus est Ἀργεῖοι, MSchmidtio (Philol. XVI p. 161) Ἀργεία fuisse videtur (vide ad fr. 18). Boeckh gr. trag. princ. Argivos drama satyricum fuisse putat nec dubitat quin argumentum idem fuerit quod in Sophoclis Ἀχαιῶν συλλόγῳ, fr. 180 huc referens. Cfr. Hermann opusc. VII p. 207. Welcker Tril. p. 372sq. Eleusios Argivos Epigonos, Trag. p. 29 Epigonos Argivos Phoenissas (cfr. ad fr. 259) in trilogiam redigebat, Droysen Ἀργείους, Ἐλευσινίους, Ἐπιγόνους iungebat. Schneidewin Philol. III p. 365 Ἀργείους et Οἰδίποδα eandem fabulam fuisse arbitratur. Ἀργείοις medium, Ἐλευσινίοις extremum trilogiae locum vindicat Wilamowitz Herm. vol. XXVI p. 227. Videntur Ἀργεῖαι supplices matres ducum ad Thebas caesorum fuisse et fortasse fabulae Ἀργεῖαι Ἐλευσίνιοι Ἐπίγονοι continuum argumentum habuerunt. Cfr. etiam J Schmidt Zeitschr. f. d. Altertw. 1856 p. 402sq. (Huc refert fr. 179 Valesius, 282 Hartung).

16

καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλῶν

17

Καπανεύς μοι καταλείπεται
λοιποῖς ἀκέραυτος ἄρθρων
ἐνηλυσίων ἀπέλιπεν

15 Hesych. θρώσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων. γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνη.

16 Harpocr. v. χλῆδος: Αἰσχύλος Ἀργείαις (sic A et B, Ἀργίαις C) »καὶ . . βαλῶν«.

17 Etym. M. p. 341, 5 ἐνηλύσια· εὐκίνητα, καὶ ἤλυσιν τὴν

16 (χλῆδον βαλῶν aut) χλῆδον βελῶν MSchmidt.

17 V. 2 ἄρθρων pro ἀρόρων (vulgo ἀρούρων) MSchmidt. V. 3 ἐνηλυσίων pro ἐπηλυσίων Stanley. Locus desperatus.

18

ἀπόσκημμα

19

ἐμμέλεια

A P Γ Ω.

Catalogus habet Ἀργὼ ἡ κωπαστής (Ἀργὼ ἡ κωπευστής Ald.). Ἀργὼ ἡ κωπευσταί Welcker Tril. p. 312 titulum fuisse putat, Κωμασται Hartung, Κωπασται Hippenstiel de Graec. trag. principum fabularum nominibus p. 11. Malim Κωπηλάται. Satyrica fabula fuisse videtur Dindorfio. Parum probabilia coniecit Welcker Tril. p. 311 sqq., Nachtrag p. 100 sqq. Vide infra ad Cabiros. Καβίρους et hanc fabulam non diversam fuisse putat Hartung, qui fr. 19 et 393 huc refert. Fr. 303 huic fabulae adscribit Wagner.

20

ποῦ δ' ἔστιν Ἀργοῦς ἱερὸν αὐδᾶεν ξύλον;

ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις »Καпанεύς . . . ἀρόρων ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν«. οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εὔρον· ἐνηλύσια λέγεται εἰς αἰ κεραυνὸς εἰσβέβληκεν, αἰ καὶ ἀνατίθεται Διὶ καταιβάτῃ καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα. Cfr. Hesych. ἐνηλύσιος et ἐνηλύσια.

18 Hesych. ἀπόσκημμα· ἀπέρεισμα. Αἰσχύλος Ἀργίας (Mursus Ἀργεία, Meursius Ἀργείοις).

19 Hesych. ἐμμέλεια· εἶδος ὀρχήσεως — τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. Ἀργυρίοις (Meursius Ἀργείοις, Hartung Ἀργοῖ) δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρικῆς, ἥ ἐστὶ σίκινις. Bothe ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τῆς σατυρικῆς, ἥ ἐστὶ σίκινις.

20 Philo Jud. περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον vol. II p. 468 Mang. οὐδ' ἡ Ἀργὼ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις μεμοιραμένα καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὐσα φιλελεύθερος· ἦθεν καὶ Αἰσχύλος ἐπ' αὐτῆς εἶπε »ποῦ . . αὐδασον ξύλον«, quod huic fabulae vindicavit Welcker Tril. p. 313.

20 αὐδᾶεν pro αὐδασον Hartung, αὐδᾶεν Cobet. Cfr. Apoll. Rh. IV 581 αὐδᾶεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ.

21

Schol. Apoll. Rh. I 105 *Φερεκύδης δὲ Ποτνιέα ἱστορεῖ τὸν Τῖφυν* (Argus gubernatorem), *ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸν Τῖφυν Ἰφυν καλεῖ* (*μαριφυν καλεῖ* L, *μαρτυρεῖ Ἰφιν καλεῖσθαι* M Schmidt Zeitschr. f. Altertw. 1856 p. 363).

A T A Λ A N T H.

Nomen habet catalogus. E A J Ahrens, Bothe, Droysen huc referunt fr. 359 ut verba Meleagri. Wagner suspicatur, hanc fabulam ea continuisse quae narrat Apollod. III 9, 2 ac satyricam fuisse. Hanc et *Ἱερείας* fabulam eandem fuisse putat Hartung.

B A K X A I.

Valckenaer (Diatr. p. 16) Bacchas et Penthea, Wagner Bacchas et Xantrias eandem fabulam fuisse putat, Welcker Tril. p. 327sq., Nachtrag p. 122sq. Pentheum nomen existimat trilogiae ex fabulis *Σεμέλη*, *Βάχχαι*, *Ξάντριάι* compositae, Droysen *Τοξότιδας*, *Σεμέλην* ἢ *Ἵδροφόρους*, *Πενθέα* ἢ *Ξαντριάς* in trilogiam redigit, Hippenstiel l. l. p. 47 Bacchas nomen trilogiae habet fabulas *Ἵδροφόροι* *Πενθεύς* *Ξάντριάι* complexae. His opinionibus officit quod quattuor nomina *Βάχχαι*, *Σεμέλη* ἢ *Ἵδροφόροι*, *Πενθεύς*, *Ξάντριάι* in catalogo afferuntur. Non minus incertum quod Elmsley (ad Eur. Bacch. arg.) suspicatur Bacchas et Bassaridas eandem fabulam fuisse, quam in rem Hartung in catalogo *Βάχχαι* <ἢ> *Βασσάραι* scribit. Opinio Welckeri et Nitzschii (Sagenpoesie p. 628sq.) censentium fabulam trilogiae alteram, sive *Πενθεύς* sive *Βάχχαι* vocetur, et tertiam *Ξαντριάς* argumentum Euripideae fabulae Baccharum habuisse, etiam propterea im-

Cfr. Hygin. Poet. astr. II 37 *Homerus hunc eundem locum in Thessaliae finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam* et Apollod. I 9, 16, 6 *κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. Ad Cabiros vel Hypsipylum rettulit hoc fr. Butler.*

probatur, quod Xantriae fabula ad filias Minyae spectare videtur, de quo infra ad Xantrias dicendum erit. Quodsi Xantrias ab hac trilogia removemus, alter quidem locus Bacchis dari potest (*Σεμέλη ἢ Ὑδροφόροι, Βάχαι, Πενθεύς*), sed omnia propter paucitatem fragmentorum vel maxime dubia sunt. Si *Ξάντραι* satyrica fabula fuit, non alienum videtur eam huic tetralogiae iniungere, siquidem etiam Lycurgea tetralogia Lycurgum satyricum habuit. Ei trilogiae in qua *Σεμέλη* fuit *Διονύσου τροφούς* adsignat Nauck. Vide etiam ad *Ἀθάμαντα*.

22

τό τοι κακὸν ποδῶχες ἔρχεται βροτοῖς
καὶ τὰμπλάχημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

B A Σ Σ A P A I.

Schol. Aristoph. Thesm. 135 τὴν τετραλογίαν λέγει *Λυκούργειαν* (l. *Λυκούργειαν*), *Ἡδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν*. Cfr. Apollod. III 5, 1 et Hygin. f. 132. Nomen *Βασσαρίδες* etiam schol. Nic. Ther. 288 (fr. 24) habet, ceteris locis *Βασσάραι* titulus perhibetur. Eratosth. Catast. 24 p. 140 de Orpheo: τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεχειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινήν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάργαιον (ἀνιῶν) προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον (l. πρῶτος). ὁθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύ-

22 Stob. Ecl. I 3, 26, 27 Αἰσχύλου Βαχῶν (lemma om. P, αἰσχύλου κάχων F habet marg.) »τό τοι (τῷ τοι F) . . βροτοῖς καὶ τ' ἀμπλάχημα (ἀπλάχμα P, sed supra π man. 1 superscr. μ) . . θέμιν«, Theophil. ad Autol. II 37 p. 178 ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανεν λέγων »τὸ κακὸν . . καὶ τὰ ἀμβλαχήματα περῶντι τὴν θέμιν«.

22 V. 2 κατ' ἀμπλάχημα Hermann, μετ' ἀμπλάχημα Conington. Versus duabus personis distribuendi videntur.

λος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρριψαν
χωρὶς ἕναστος· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις Λειβήθροις. Schol. German. p. 84, 11: (Orpheus)
*neglegentius Liberum colere coepit solemque Apollinem dixit
esse eis adsidue nocte in Pangaeo monte ascendens, ut orien-
tem solem videret unde surgeret. Liber indignatus misit
Bacchas, ut Aeschylus scribit, quae eum membratim discerp-
sere. Recollectis membris <musae eum> sepelierunt in Libe-
thriis montibus.* De Aeschyli Lycurgea v. Hermann opusc. V
p. 3sq., cui verisimile videtur, in solo Orphei casu Bassaras
constitisse. Cfr. etiam Welcker Tril. p. 320sq. et Nachtrag
p. 103sq., Gruppe Ariadne p. 97sq., Nitzsch Sagenpoesie
der Gr. p. 586sq., MCroiset Annuaire de l'Association pour
l'encouragement des études gr. en France 1882 p. 88sq.
Bassaris tribuit fr. 341 Nauck, (387 et 448 Hartung), uni ex
Lycurgiae fabulis fr. 325 et 482 Hermann.

23

⟨XO.⟩ ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν,
ἄσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεται νιν.

De Baccho implacabile in Lycurgum odium expleturo
haec dici videntur.

24

κάρφει παλαιῶ καπιβωμίῳ φύλῳ

23 Hephaest. Enchir. c. 13 p. 82 τὸ δὲ βακχειακὸν σπάνιον
ἐστίν, ὥστε εἰ καί ποῦ ποτε ἐμπέσοι, ἐπὶ βραχὺ εὐρίσχεσθαι, οἶον
»ὁ ταῦρος . . κυρίξειν (κηρίξειν alii libri) τιν' ἀρχάν, φθάσαντος
δ' . . προπηδήσεται νιν«, Choerob. Exeg. in Hephaest. Enchir.
p. 84, 3 »ὁ ταῦρος δ' ἔοικε κερίζειν«, Βασάρων Αἰσχύλου ἡ χρῆσις.
Cfr. Hesych. κυρίξει(ν) [ἢ κυρίζη]· κέρασι μάχεσθαι (l. μαχεῖσθαι).

24 Schol. Nic. Ther. 288 φολόεις· τρία σημαίνει ἡ λέξις·
ἔστι γὰρ φολόεν τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν . . καὶ Αἰσχύ-
λος ἐν Βασσαρίσι »κάρφει (sic V, σκάρφει KPR) . . φύλῳ«.

23 V. 1 fort. κατ' ὄργαν. — V. 2 ἄσαντος pro φθάσαντος scripsi.
Pro ἐπ' ἔργοις fort. ἐναργῶς legendum.

25

εἰλλόμενον

ΓΛΑΥΚΟΙ.

De Aeschyli Glaucis vide Hermann opusc. II p. 59sq., Welcker Tril. p. 471sq. et 561sq., Nachtrag p. 176sq., Klein. Schrift IV p. 145sq., Gruppe Ariadne p. 81sq., Nitzsch Sagenpoesie p. 564sq., ELeutsch in Allg. Encyclop. der Wissensch. und Kunst I 69 p. 193sq., Klossowski de Glauco Potniensi. 1852, R Gaedecheus Glaukos der Meergott. Gotting. 1861 et in Roscheri lex. mythol. s. v. p. 1685.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

Pausan. IX 22, 7 τούτων τε δὴ ἐστὶ τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πήδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τὸδε προλέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγηνται καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινθάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἄσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν ὁράματος ἐξήρχεσεν. De Cicerone refert Plut. v. Cic. c. 2 καὶ τι καὶ ποιημάτων ἔτι παῖδός αὐτοῦ διασώζεται, Πόντιος Γλαῦκος, ἐν τετραμέτρῳ πεποιημένον. Satyricum drama fuisse videtur Casaubono (de satyr. poesi II 5), qui quidem de Glauco Potniensi cogitaverat alterius Glauci ignarus. Glaucum Pontium tertiam trilogiae quae Phinea Persas Glaucum complexa sit (vide infra ad Glaucum Potniensem) fabulam fuisse putabat Welcker. (Eam et Δικτυουλκούς fabulam eandem fuisse hariolatur Hartung). Huic fabulae fr. 284 et 403 Hartung, 402 (et 366) Hermann tribuit.

25 Hesych. εἰλλόμενον· εἰργόμενον· Αἰσχύλος Βασσάραις (βάσσαρες cod.). Simplicius in Aristot. de caelo p. 231 b 22: τὸ δὲ ἰλλομένην εἴτε διὰ τοῦ Ι γράφοιτο τὸ δεδεμένην δηλοῖ... εἴτε διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου γράφοιτο, καὶ οὕτως εἰργαμένην δηλοῖ, ὥς καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσάραις.

26

ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν

27

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμὴν

28

κόγχοι μύες κῶστρεια

29

ὁ τὴν αἰείζων ἄφθιτον πόαν φαγών

26 Phryn. Bekk. p. 5, 21 »ἀνθρωποειδὲς . . συζῶν« ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης Αἰσχύλος.

27 Etym. M. p. 250, 4 δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος »δαῦλος ὑπήνη καὶ γενειάδος (πολιάδος cod. Flor. ed. Miller Mél. de littérature Grecque p. 82) πυθμὴν«. Eustath. II. p. 274, 24 δαῦλον τὸ δασύ, ἢ προτέρα περισπᾶται (potius δαυλός requirit Herodian. Arcad. p. 53, 7 et 13). Αἰσχύλος »δαῦλος δ' ὑπήνη«. Ex Paus. X 4, 7 τοῖς δέ ἐστιν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον ἔνθα ἡ πόλις (Δαυλὶς) ὤκισθη, παρείχετο συνεχῇ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασέα ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τὰ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠνομακέναι δαῦλον fragmentum ad Glaucum Pontium rettulit Butler.

28 Athen. III p. 87 A τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς . . ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν ποντίῳ Γλαύκῳ »κόγχοι μύες κ' ὄστρεια« (ὄστρεια A, ὄστρεα CE, cfr. p. 92 E ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι). Cfr. Plat. Reip. X p. 611 D οἱ τὸν θαλάττιον Γλαῦκον ὀρῶντες οὐκ ἂν ἔτι ῥαδίως αὐτοῦ ἴδοιεν τὴν ἀρχαίαν φύσιν ὑπὸ τοῦ τά τε παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη τὰ μὲν ἐκκεκλάσθαι, τὰ δὲ συντετρίφθαι καὶ πάντως λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἄλλα τε προσπεφυκέναι, ὄστρεά τε καὶ φυκία καὶ πέτρας.

29 Anecd. Bekk. p. 347, 24 ἀπὸ τῆς ζῶς εὐθείας . . γίνεται ἡ αἰτιατικὴ ζών καὶ κατὰ σύνθεσιν αἰείζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποντίῳ »ὁ . . φαγών«. Cfr. Hesych. αἰείζων· φυτὸν αἰιθαλές.

26 θηρίον συζῶν ἀλί Heimsoeth.

27 πολιάδος, quod habet cod. Flor., fort. ex παρηίδος repetendum.

30—34

<ΓΛΑΥ.> καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας

* * * * *

Εὐβοίδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα

* * * * *

κᾶπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν

* * * * *

30 Anecd. Bekk. p. 347, 29 ζωός . . ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπὼν »καὶ . . πόας«. Cfr. Athen. XV p. 679 A τῆς ἀειζώου βοτάνης, ἥς ὁ Ἀνθηδόνιος ἐκεῖνος δαίμων ἐμφορηθεὶς ἀθάνατος πάλιν ηῖτις γέγονε (ἐκεῖνος ἀλιευτῆς ἐμφορηθεὶς δαίμων θαλάσσιος γέγονε Meineke, ἐκεῖνος ἐμφορηθεὶς δαίμων »ἀθάνατος πολύμητις« γέγονε Kaibel), Serv. in Verg. Aen. V 823 *Glaucus Anthedonius piscator . . cum captos pisces supra herbam abicisset et eos recepisse vidisset quam amiserant vitam, intellecta herbarum potentia esu earum in deum mutatus est.*

31 Strab. X p. 447 ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ Εὐβοία εὖσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἄλλοι τόποι . . ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἥς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ ποντίῳ Γλαύκῳ »Εὐβοίδα καμπὴν (καμπτὴν Bkl) . . ἀκτὴν κατ' αὐτὸν (αὐτὴν CDhis) . . Λίχα«.

32 Vit. Arat. in Petavii Uranologio p. 269 A Ἀθῆναι μὲν εἰσὶ τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι αἱ Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποντίῳ Αἰσχύλος »κᾶπειτ' Ἀθήνας Δαΐδας παρ' ἐκ Περσῶν«. Cfr. Steph. Byz. p. 34, 22 s. v. Ἀθῆναι: ταύτας δ' Ἀθήνας Διάδας λέγεσθαι. Hoc fragmentum fragmento 31 continuat Meineke.

30 Fort. καὶ γεύομαι ἔγω. — ἀειζόου requirit Bergk Zeitschr. f. d. Altertw. 1835 p. 963.

31 V. 1 κάμπτων Meineke.

32 Διάδας pro Δαΐδας Valckenaer. — παρεκπερῶν pro παρ' ἐκ Περσῶν Scaliger.

Ξιφίρου λιμήν

* * * * *

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας
εἰς ὑψίκρημνον Ἰμέραν ἀφικόμην.

35

Πᾶνες

ΓΛΑΥΚΟΣ [ΠΟΤΝΙΕΥΣ].

Hypothes. Aesch. Pers. ἐπὶ Μένωνος (ol. 76, 4 sive a. 472 a. Chr. n.) τραγωδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ (Ποτνιεῖ add. schol. rec.), Προμηθεῖ. Non commemoratur in Catalogo. Argumentum ad ludos ab Acasto in funere Peliae institutos et ad interitum Glauci spectabat, (non ad pugnam Plataensem, id quod E A J Ahrens suspicatus est). Cf. Prob. in Verg. Georg. III 267 *Potnia urbs est Boeotiae, ubi Glaucus Sisyphi filius et Meropes, ut Asclepiades in Τραγωδου-*

33 Hesych. Ξιφίρου λιμήν· Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (Ποντίῳ Hermann). ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα [τὰ] περὶ Ῥήγιον [ῥορείων]. Hoc ῥορείων ex nova glossa ξιφήρης Ῥορίων (Eur. Ion. 1153) ortum esse vidit M Schmidt.

34 Schol. Pind. Pyth. I 152 Ἰμέρας ποταμός Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ »καλοῖσι . . ἐκλέλουμαι δέμας . . Ἰμέραν δ' ἀφικόμην«. Glaucō Pontio tribuit Hermann.

35 Schol. Eur. Rhes. 36 Αἰσχύλος δὲ δύο Πᾶνας τὸν μὲν Διὸς ὄν καὶ (Διὸς Ἀρχάδος Vater, οὗ εἶναι Ἀρχάδα Nauck) δίδυμον (ὄν καὶ δίδυμον eicit Schwartz), τὸν δὲ Κρόνου. Schol. Theocr. IV 63 τοὺς Πᾶνας πλείους φησὶν, ὥς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ σατύρους, ὥς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. Ad Glaucum Pontium rettulit Hermann.

33 Ξιφωνίου λιμήν Bernhardy Berl. Jahrb. 1828 p. 243 collato Scyl. p. 21 Müll., ubi λιμήν Ξιφώνειος commemoratur.

34 V. 1 λουτροῖς δ' Wagner. — ἐκλελουμένος pro ἐκλέλουμαι Heyne. V. 2 Ἰμέραν pro Ἰμέραν δ' idem.

μένων libro primo ait, habuit equas, quas adueverat humana carne alere, quo cupidius in hostem irruerent et pernicious. ipsum autem, cum alimenta defecissent, devoraverunt in ludis funebribus Peliae, schol. Eur. Or. 318 Πότνιαι γὰρ χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι καὶ μανεῖσαι διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον τὸν Βελλεροφόντου πατέρα ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελίου, Hesych. Γλαύκου φορβάδας ἵππους· εὐγενεστάτους, Strab. X p. 409. Falso fr. 38 ad pugnam Plataeensem, fr. 39 ad Mardonii caedem referunt quidam (ut EAJ Ahrens). Huic fabulae atque ei nuntii narrationi cuius fr. 38 fuerit tribuit fr. 372 EAJ Ahrens, praeterea illa quae de Cycno dicit Aristoph. Ran. 963 Hartung cl. Hygin. fab. 273. Vide etiam Kausehe Mythol. Aesch. p. 290. Minus probabiliter ex hac fabula repetit fr. 173 (cum Spanhemio), 324, 326, 330, 346 Hermann.

36

⟨ΧΘ.⟩ εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν

37

ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38. 39

⟨ΑΓΓ.⟩ ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεχροῶν νεχροί,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

* * * * *

36 Aristoph. Ran. 1528 πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας, schol. παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου »εὐοδίαν μὲν πρῶτον (sic cod. Ven., πρῶτα ceteri) . . χέομεν«. Etiam in Glaucō προπομποί haec cecinisse videntur Fritzsche (ad Aristoph. Ran. 1528).

37 Schol. Plat. p. 904b 36 ἄγων πρόφασιν οὐκ ἀναμένει . . Αἰσχύλος δέ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ »ἄγων . . λελειμμένους«.

38 Schol. Eur. Phoen. 1194 ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι: παρὰ τὸ Αἰσχύλου (libri τῷ Αἰσχύλῳ) ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ »ἐφ' ἄρματος (ἄρ-

38 V. 2 ἐμπεφυρμένοι pro ἐμπεφυμένοι Valckenaer.

εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νεβρόν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

40

εὐφήμοις γόοις

41

ἀμφίσωπον

42

ἴτηλον

ματι C) γὰρ ἄρμα (ἄρματα M) καὶ νεκρῶν νεκροί (sic M A C, νεκρῶ νεκρός B), ἵπποι . . ἐμπεφυμένοι (sic C, ἐκπεφυγμένοι M A B). Aristoph. Ran. 1403 ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός, schol. cod. Rav. ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου.

39 Schol. Hom. N 198 τοῦ ἐνὸς ἀρπάσαντος συναρπάζει ὑπαντώμενος ὁ ἕτερος ἑκατέρου τὴν ἄγραν εἰς ἑαυτὸν μετάγοντος <ὥς> καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου »εἶλκον ἄνω . . μασχάλαις«. Eustath. II. p. 927, 39 Αἰσχύλος δέ, φασί, μιμησάμενος ἔφη που »εἶλκον ἄνω . . φέρουσι«. Potniensi Glauco tribuit Hermann.

40 Hesych. εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (γλαύκοποτνί . . cod.).

41 Hesych. ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. Etym. M. p. 91, 12 ἀμφίσωπον· περί-βλεπτον, »unde possis περίοπτον Hesychio restituere. Sed ut taceam accentum ἀμφίσωπος alienum a compositis in — ωπος, mag-nopere vereor, ne ἀμφίσωπον omnino glossa non sit sed vocabulum in ὁπῇ potius quam ωπός compositum, inserviens illud explicandae glossae, sive omissae (ἀμφιτρῆτα, ἀμφίτρητον) sive ante spurias apparenti ἀμφιτροχῆ« MSchmidt. Cfr. ad fr. 65.

42 Hesych. ἴτηλον· τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποτνιεῖ. Phot. lex. p. 118, 3 ἴτηλον· τὸν (l. τὸ) οὐκ ἐξί-τηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος. Aeschylum potius οὐκ ἐξίτηλον dixisse putat Nauck cl. fr. 162, 4. Fortasse vis negationis in interrogatione posita erat.

39 V. 1 δ' inseruit Hermann. V. 2 φέρουσι γαμφηλαῖς καλήν Her-
werden Exerc. crit. p. 3.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Hanc et *Ἰκέτιδας* fabulam non diversam fuisse ex fr. 46 efficiebat Stanley. Vide supra ad Aegyptios. Ad Danaides refert fr. 284 MSchmidt, fr. (301, 317), 373, 379, (452) Hermann, fr. 333 Welcker.

43

χᾶπειτ' ἄνεισι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Ad exitum dramatis, in quo narretur filiorum Aegypti interitus, hoc fragmentum refert Butler, alii rectius ad principium fabulae.

44

⟨ΑΦΡ.⟩ ἐρᾷ μὲν ἄγνός οὐρανὸς χρῶσαι χθόνα,
ἕρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν

43 Schol. Pind. Pyth. III 27 τὸ ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὕμνοῦντας (ὕμεναιοῦντας Hartung) ἐπευφημιζομένους λέγειν »σὺν κόροις (κούροις ed.) τε καὶ κόραις«. Αἰσχύλος Δαναῖσι »χᾶπειτα δ' εἶσι . . κόραις«. Cfr. Hesych. κουριζόμενος· ὕμεναιούμενος, διὰ τὸ γαμουμέναις (γαμουμέναις διὰ τὸ cod., corr. Nauck) λέγειν »σὺν κόροις (κούροις cod.) τε καὶ κόραις«, ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκχορεῖν λέγεται.

44 Athen. XIII p. 600 B καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναῖσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν »ἐρᾷ . . τρῶσαι χθόνα . . ἀπ' εὐνάεντος (sic A, εὐνάοντος ε super o scripto E)

43 χᾶπειτ' ἄνεισι pro χᾶπειτα δ' εἶσι Toup. V. 2 ἕως τ' (malim δ') ἐγείρει πρευμενῆς Heath. V. 3 fort. θμνους τιθέντων.

44 V. 1 χρῶσαι pro τρῶσαι Heath. Cfr. Hesych. χρῶσαι· χρωματίσαι, μολῦναι. V. 3 εὐνατῆρος pro εὐνάεντος (εὐνάοντος) Nauck. εὐνάζοντος Bothe, εὐνασθέντος Lobeck Philol. V p. 245. V. 4 Cum ἔκυσε cfr. κυσαμένη Hes. Theog. 125 et κύμα Cho. 128, Eum. 662. V. 6 δενδρῶτις pro δένδρων τις Hermann cl. Eur. Herc. 790 Πυθίου δενδρῶτι πέτρα. — γάνους pro γάμου Gomperz. V. 6 παναίτιος Genniges.

ἔκυσε γαῖαν· ἥ δὲ τίχτεται βροτοῖς
 μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον· 5
 δεινδρῶτις ὦρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους
 τέλειός ἐστι. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.

Verba Veneris esse προλογιζούσης putat Butler, rectius hac Veneris oratione apud iudices habita Hypermestram defendi iudicat Hermann (de Aesch. Danaid. opusc. II p. 334).

45

καθαίρομαι γῆρας

Haec Danaus nuntio caedis a Danaidibus perpetratae elatus gaudio dicere videtur.

46

Strab. V p. 221 Αἰσχύλος δ' ἐκ τοῦ περὶ Μυκῆνας Ἄργους φησὶν ἐν Ἰκέτισιν ἢ (καὶ Hermann) Δαναῖσι τὸ γένος αὐτῶν (scil. τῶν Πελασγῶν).

ΔΙΚΤΥΟΥΛΟΙ.

Catalogus habet Δικτυουργοί, quod sublestae fidei esse demonstravit Hermann opusc. VIII p. 175 sqq. suspicatus δικτυουλχοὺς intellegendos esse piscatores Seriphios retia trahentes argumentumque fabulae pertinuisse ad Danaen arca Seriphum appulsae cum Perseo. Cfr. Preller. Gr. Myth. II p. 59²sq. Ad res Persei pertinebat etiam fabula Φορκίδες et fortasse ea cui Πολυδέκτης nomen erat, ut quam trilogiam Welcker Tril. p. 378 sqq. fabulis Danae, Phorcidibus, Polydecte con-

οὔρανοῦ . . δένδρων τις ὦρα . . γάμου τέλειος . . παραίτιος. Eustath. II. p. 978, 25 καὶ τις Αἰσχύλος, οὐχ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλ' Ἀλεξανδρεὺς, ὥς ἡ κατὰ τὸν Ἀθήναιον ἱστορία δηλοῖ (scilicet deceptus est loco paulo ante p. 599 E allato quo Aeschyli Alexandrini mentio fit), φησὶν »ἐρᾷ μὲν . . τρῶσαι χθόνα . . εὐνάοντος οὔρανοῦ . . Δημήτριον.

45 Hesych. καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. Αἰσχύλος δαίσι (Δαναῖσι Musurus).

45 Hephthemimeris fuisse videtur καθαίρομαι τὸ γῆρας.

struxit, nomine *Δανάης* falso ex Hesychio s. v. *καθαίρομαι γῆρας* (fr. 45) sumpto, eam Droysen ex fabulis *Δικτυουλοί, Φορχίδες, Πολυδέκτης* componat. Cfr. Nitzsch *Sagenpoesie* p. 584sqq. Videtur autem fabula *Φορχίδες* satyrica eius tetralogiae fuisse. Vide etiam supra ad Glaucum Pontium.

47

δικτύου δ' εὐήτρια

48

ὄβρια

49

θῶσθαι

[ΔΙΟΝΥΣΟΥ] ΤΡΟΦΟΙ.

Et catalogus et grammaticorum loci habent *τροφοί*. *Διονύσου* quod in hypothesis Eur. Med. praepositum est delendum. Cfr. Hippenstiel l. c. p. 14. Satyricum drama fuisse suspicatus est Siebelis de Aesch. Persis p. 23 et Böttiger, Vasengemälde I 2 p. 185, eiusdem trilogiae ac *Σεμέλην* putat Nauck. Vide etiam infra ad Nioben. Ad hanc fabulam fr. 361 et 388 pertinuisse coniecit Hartung.

47 Poll. VII 35 τὸ δὲ εὐήτριον *Αἰσχύλος* ἐν *Δικτυουλοῖς*, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἴρηκε »δικτύου (κερκίου A libra-rio ad κερκίς quod subsequitur aberrante) δ' εὐήτρια«.

48 Aelian. H. A. VII 47 τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων [ἀγρίων ὀβρίκαλα] τὰ ἔκγονα ὄβρια (καὶ ὀβρίκαλα) καλεῖται· καὶ μέμνηταί γε *Εὐριπίδης* ἐν *Πελιάσι* τοῦ ὀνόματος καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Ἀγαμέμνονι* (v. 149 θηρῶν ὀβρικόλοισι dixit, ἐν *Μέμνονι* sine causa Wagner) καὶ *Δικτυουλοῖς*. Phot. Lex. p. 314, 23 ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα· τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς*.

49 Hesych. θῶσθαι· δαίνυσθαι, θωνᾶσθαι (θοινᾶσθαι Salma-sius), εὐωχεῖσθαι. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς*. Cfr. Etym. M. p. 461, 1 θῶσθαι λέγουσιν οἱ *Δωριεῖς* τὸ εὐωχεῖσθαι.

50

Hypoth. Eur. Med. *Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς [Διονύσου] τροφοῖς* (τροφαῖς A) *ἱστορεῖ ὅτι* (scil. *Μήδεια*) *καὶ τὰς Διονύσου τροφούς* *μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε.* Schol. Aristoph. Equ. 1321 *ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀνεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν.* Cfr. Ovid. Met. VII 295 *Viderat ex alto tantū miracula monstri Liber et admonitus iuvenes nutricibus annos Posse suis reddi, capit hoc a Colchide munus,* quem haec ex allato hypoth. Eur. Med. loco hausisse docuit Robert Bild und Lied p. 231 sq.

51

βιοτὴν αὖξιμον ἐμφίουσα

52

δίκρα ὄψις

53

πεδοίχου χελιδόνος

[ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ]

Eadem fabula quae Phryges.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ

Plut. Thes. c. 29 *συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ πεσόντων, οὐχ, ὡς Εὐριπίδης ἐποίη-*

51 Phot. lex. p. 47, 11: *ἐψιοῦσα* (ἐμφιοῦσα L Dindorf cl. Hesych. ἐμφιοῦσα· ἐρέγματα διδοῦσα, ἐμφίουσα Lobeck Rhem. p. 154)· *τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ* (ψιφὰ supplet ex Hesych. ψιφά· ἐφητὰ λεπτά M Schmidt Philol. 18 p. 228) *τὰ ἐφητά.* *Αἰσχύλος τροφοῖς βιοτὴν . . ἐψιοῦσα.* Ἰππῶναξ. Fragmentum *βιοτὴν αὖξιμον ἐ.* Hipponacti tribuit Bruck.

52 Hesych. *δίκρα ὄψις· ἡ (ῥ cod.) διπλῇ.* *Αἰσχύλος τροφοῖς.*

53 Hesych. *πεδοίχου χελιδόνος· συνοίκου.* *Αἰσχύλος τροφοῖς* (*αἰσχυλοτρόφοις cod.*)

52 *δίκρα ὀσφῦς* M Schmidt. ⁴

σεν ἐν τραγωδίᾳ, μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπείσάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρώτας ἐκείνας. ὅτι δ' Ἑρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἑρακλέους γέγραπται. ταφαὶ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἑλευθεραῖς δείκνυνται, τῶν δ' ἡγεμόνων περὶ Ἑλευσίνα καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῃ χαρισαμένου· καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων <καὶ> οἱ Αἰσχύλου Ἑλευσίνιοι, ἐν οἷς [καὶ] ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποιήται. Vide supra ad Ἀργείας. Ad Eleusinos pertinuisse fortasse fr. 333, 363, 479 putat Butler, 386 et 387 Pauw, (318, 362 Hartung).

54

ἀοζήσω

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

Vide supra ad Ἀργείας. — Athen. XIII p. 584 D Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ τραγωδοῦ ἀπ' ἀγωνός τις, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους <ὑποκρινόμενος> εὐημερῆκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇ (scil. Ἰναθαίνῃ) καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προαναλῶσαι »δλόμενε παίδων, ἔφη, ποῖον εἴρηκας λόγον;« Andronicum non Aeschyli, sed Sophoclis Epigonos egisse Brunck putavit, quod Sophoclis fabula fuerit nobilior, Hermann idem iudicat ob temporum rationem. Ad hanc fabulam refert Wagner versus apud Plut. de aud. poet. c. 13 p. 35 E ὁ τραγικὸς Ἀδραστος τοῦ Ἀλκμέωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν

ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς

ἀπεκρίνατο »σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἦ σ' ἐγείνατο« et apud eundem de inim. util. c. 5 p. 88 F servatos, quos Sophoclis Alcmeoni Valckenaer Diatr. p. 150, Sophoclis Epigonis sive Eriphylae O Ribbeck tribuit. — Cic. Tusc. II 25, 60 *Cleanthem, cum pede terram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse,*

audisne haec, Amphiarae, sub terram abdite

54 Hesych. ἀοζήσω· διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἑλευσινίαις (Ἑλευσινίοις Salmasius).

ad Sophoclis Epigonos refert Heath (κλύεις τάδ', Ἀμφιάραε, γῆς κεύθων χάτα; Graeca verba fuisse suspicatur Nauck). (Denique ad Aeschyli Epigonos pertinuisse fr. 316 et 412 arbitratur Hartung).

55

λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου
 Ἑρας τε * * * * *
 τὴν δευτέραν δὲ κρῦσιν ἥρωσιν νέμω
 * * * * *
 τρίτον Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα

56

τιμαλφής

[EYPΩΠΗ]

Eadem fabula quae Cares.

H Δ Ω Ν Ο Ι.

De hac prima tetralogiae Lycurgeae fabula vide ad Bassaras. Demetrius περὶ ποιημάτων in Herculan. vol. coll. alt. V fol. 7 (ed. Oxon. I f. 109) δ γ<ἀρ> δὴ Κράτης κατὰ <τ>ὸν α<ὐτὸν> χρόνον γε<γο>νῶ<ς> Αἰσ<>χύλῳ τού<τω> διὰ τ<ῶ>ν Ἡδ<ω>νῶν <εὐ>δοκ<ι>μύ<σαντος> . . (supplevit haec Gomperz N. Mus. Rhen. vol. 32 p. 477). Ad Edonos pertinuisse fortasse fr. 409 et 448 putat Welcker, fr. 342 Hermann, fr. 313, 355, 364, 365 Hartung.

55 Schol. Pind. Isthm. VI 10 τὸν μὲν γὰρ πρῶτον (scil. κρατῆρα) Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις »λοιβὰς . . τε«, εἶτα »τὴν δευτέραν γε . . νέμω«, εἶτα »τρίτον . . λίβα«.

56 Hesych. τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα . . Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

57

σεμνά Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες

* * * *

δ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,
τόρνου κάματον,
δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλήν, 5
δ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ,

* * * *

* ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι,
τυπάνων ἤχῳ δ' ὥσθ' ὑπογαίου 10
βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

57 Strabo X p. 470 τῆς μὲν οὖν Κότυς τῆς (τῆς μὲν οὖν Κοτυτοῦς Nauck) ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων (καὶ . . ὀργάνων om. B k l n o)· εἰπὼν γὰρ »σεμνά Κότυς (κόπτου· D h, κόπτους C)« [ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς] »ὄργια (ὄρεια D h) δ' ὄργαν' ἔχοντες (ἔχοντας D h i n o p)« τοὺς περὶ τὸν Διονύσιον εὐθέως ἐπιφέρει »δ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας (βομβήκας B k o x y) . . δακτυλόδικτον . . ὁμοκλάν, δ δὲ χαλκοθέτοις (χαλκοθέτοις E) κοτύλαις ὀτοβεῖ« (ὀττόβει D) καὶ πάλιν »ψαλμὸς . . ὑπομυκῶνται (ὑπομηκῶνται B k n o) . . φοβεροὶ (φομέριοι B ex corr. C k, φοβέριοι D h i l n o x) μῖμοι, τυμπάνου δ' ἤχῳ (sic k n o, εἰχῶν B ex corr. l x, εἰχῶν reliqui libri) ὥσθ' ὑπογαίου (ὑπογέου C D h i m s, ὑπογείου B k) . . βαρυταρβής«. ταῦτα γὰρ ἔοικε τοῖς

57 V. 1 σεμνά Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες pro σεμνά Κότυς (κόπτου· vel κόπτους) ὄργια (ὄρεια) δ' ὄργαν' ἔχοντες (ἔχοντας) Nauck (ὄργι' Lobeck Aglaoph. p. 1014). V. 4 δακτυλόδικτον pro δακτυλόδεικτον Pauw. V. 5 ὁμοκλήν pro ὁμοκλάν Dindorf. V. 10 τυπάνων ἤχῳ δ' pro τυμπάνου δ' ἤχῳ (εἰχῶν, εἰχῶν) Herwerden (τυμπάνου δ' ἀχῶ Scaliger, τυπάνων ἀχῶ δ' F G Schoene de pers. in Eur. Bacch. hab. scen. p. 127). V. 11 βρέμεται F W Schmidt.

Hos versus esse chori Edonorum suam deam celebrantium putat Hermann opusc. V p. 9. Nuntiat vero haec parodi pars adventum Bacchi bacchantiumque et sacra eorum sacris Thraciae deae adsimulat.

58

ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα, βαχχεύει στέγη

»Qui loquitur, ipse fortasse Lycurgus fuit indigne ferens, quod omnia Bacchicam insaniam spirent Hermann.

59

ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας
ἔχει ποδήρεις

Verba videntur Lycurgi vestitum Bacchi reprehendentis.

Φρυγίοις· καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥσπερ αὐτοὶ οἱ Φρύγες Θρακῶν ἀποικοί εἰσιν, οὕτω καὶ τὰ ἱερὰ ἐκεῖθεν μετενηνέχθαι. καὶ τὸν Διόνυσον δὲ καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκοῦργον συνάγοντες εἰς ἓν τὴν ὁμοιοτροπίαν τῶν ἱερῶν ἀντίττονται. Versum 6 commemorat etiam Athen. XI p. 479 B καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς κοτύλας εἶρηκεν »δ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ», quibus consentit schol. Hom. Ψ 84, nisi quod στοβεῖ vel ἤχει pro ὀτοβεῖ exhibet, et Eustath. Il. p. 1282, 60. — Ad v. 8 cfr. Hesych. ταυρόφθογγοι· παραπλήσια βουσι φθεγγόμενοι.

58 Longin. de sublim. c. 15, 6 καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Λυκούργου βασίλεια κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεοφορεῖται »ἐνθουσιᾷ . . στέγη». Anecd. Bachm. I p. 222, 7 ἐνθουσιᾷ· ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος. »Rettulerant [Stanley, Brunck, Böttiger] hoc ad Lycurgum. Sed de primo accessu Bacchi sermonem esse vidit Zoega in diss. p. 15 quem secutus est Welckerus in Trilog. p. 322 et in Appendice p. 106 Hermann.

59 Etym. M. p. 191, 5 λέγονται βασσάραι χιτῶνες οὓς ἐφέρουν αἱ θράκται βάκχαι, (his addit cod. Flor. ed. Miller p. 62:) καλούμεναι οὕτως ἀπὸ τοῦ βασσαρέως Διονύσου· ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις. Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἐνηδόνοις cod.) »ὅστις . . ποδήρεις». ἐκ τοῦ Ῥητορικοῦ.

60

⟨ΛΥΚ.⟩ ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

61

⟨ΛΥΚ.⟩ μακροσκελὴς μὲν ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν;

62

τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄλλο ἀβρατεὺς δν σθένει;
Verba videntur Lycurgi Bacchum vi adductum alloquentis.

60 Aristoph. Thesm. 135 καὶ σ', ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι »ποδαπὸς . . στολή; Schol. τὴν τετραλογίαν λέγει Λυκουργίαν (l. Λυκούργειαν). Ἡδωνοὺς, Βασσάρας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον »ποδαπὸς ὁ γύννις; Totum versum Aeschylo vindicat cum Böttigero Hermann, alii parodiam ad complures versus proferunt.

61 Schol. Hom. I 539 χλούνην οἷ μὲν ἀφριστήν. χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμβοποιῶν τινα φάναι »ἀνὴρ ὃδ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην (v. Mein. poet. chol. p. 121). Ξενοφῶντα (Xenophanem in Sillis suspicatur Hermann) δὲ γένος τι ἰνδῶν (l. γένος ἐμπίδων) φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς »μακροσκελὴς . . ἦ. Quae Eustath. II. p. 772, 53 habet: ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλούνης δηλοῖ, οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας, ea incertum an ad hunc locum spectent. Cfr. Eum. 188.

62 Aristoph. Av. 276 τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης; Schol. παρὰ τὰ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου »τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλο ἀβρατεὺς δν σθένει. Suid. s. v. μουσόμαντις: παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου »τίς πότ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἀβρατεύς.

61 ἦν pro ἧ Hermann.

62 ὁ μουσόμαντις ἀμαλὸς ἀβροβάτης σθένει; Hermann, ὁ μουσόμαντις ἄλαλος ἀβροβάτης ὅδε; Dindorf, ὁ μουσόμαντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν

63

ἄδασμος

»Minabatur Baccho vel Lycurgus vel quisquis cum eo colloquebatur *στέγην ἄδασμον*, carcerem dicens domum gratuitam. Nisi illa Bacchi verba fuerunt in specu inclusum iri Lycurgum praedicentis« Hermann.

64

αἰγίδες

65

ἀμφίδρομος (?)

63 Hesych. ἄδασμος. οὐδένα δασμόν ἐκτελοῦσα, οἶον (οὐ addit HStephanus) τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος ἡδονήν (Ἡδωνοῖς Musurus). Phot. Lex. p. 8, 4 ἄδασμος· οὐδένα δασμόν ἐκτίνοῦσα οὐδὲ μερίζουσα δασμόν τῆς οἰκήσεως. οὕτως Αἰσχύλος. Cfr. Bekk. Anecd. p. 342, 24.

64 Hesych. et Suidas αἰγίζειν· διασπᾶν. ἐκ μεταφοῆς. παρ' δ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδονῇ Hes. cod.) καὶ τὰς νεβρίδας (νευρίδας Hes. cod.) οὕτω λέγει (καλεῖ Suid.). Cfr. Suid. s. v. Ἡδωνίς. Verba Αἰσχύλος . . λέγει pertinuisse ad glossam ab Etym. M. p. 27, 30 servatam: αἰγίδες· καταιγίδες, οἱ ἄνεμοι vidit M Schmidt. Glossa igitur primitus sic scripta erat: αἰγίδες· καταιγίδες, οἱ ἄνεμοι. Αἰσχύλος (Cho. 591). ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει.

65 Hesych. ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλη ἔπλασε δαίμονα καὶ (καινὸν Musurus) περὶ (παρὰ Nauck) τὰ ἀμφιδρόμια ὠδεῖ^ῃ (ὡς εἰ Mus.) ἔλεγε (l. ἔλεγε) τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεώμενον (θέοντα Kuster) ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον ὡς Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἡδωνές cod.). Nauckio duae glossae coaluisse videntur.

σθένει (ut verba Lycurgi comites ut Bacchum invadant hortantis) Nauck. Verba ἀμαλὸς ἀβροβάτης speciem veritatis habent.

66

ἄσσιστα

67

ἴκταρ

ΗΛΙΑΔΕΣ.

De argumento fabulae eodem quod Euripides in Phaethonte tractavit, v. Welcker Tril. p. 566sq. et Kl. Schriften IV p. 210sq., Hermann opusc. III p. 130sq., Robert et Wilamowitz Herm. XVIII p. 439sq., Bangert de fabula Phaeth. 1885, Knaack quaest. Phaeth. 1886. Ad Aeschylum referunt Butler et Welcker schol. Hom. ρ 208 Ἥλιος Ῥόδῃ μυχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ παῖδας ἴσχει (ἔσχε Knaack) Φαέθοντα καὶ Λαμπετίην καὶ Αἴγλην καὶ Φαέθουσαν. Chorum ex Oceanidibus fuisse compositum suspicatur Hermann.

Ad Heliades fortasse pertinuisse fr. 312 putat Butler, 293 et 378 Hermann, (317 Hartung, 332 Gataker).

68

Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός

66 Hesych. ἄσσιστα. ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἡδωνοῖς (ἡδωνῶν cod.). Anecd. Bekk. p. 453, 25 ἄσσιστα. ἔγγιστα.

67 Erotianus Gloss. Hippocr. p. 79, 14 ἴκταρ. ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσι φησὶν »ἴκταρ ἦμενοι Διός« (v. 999). μέμνηται δὲ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἡδωνοῖς.

68 Schol. Soph. O.C. 1248 τὰ ἀπὸ τῶν ὁρῶν φησὶ τῶν προσ-αγορευομένων Ῥιπῶν· τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι Ῥίπαια ὄρη. . . μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμάν. . . καὶ ἐν Ηλιάσιν Αἰσχύλος Ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός.

69

<XO.>

ἐνθ'

ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου
 πατρὸς ἡφαιστοτευχῆς
 δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
 πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οὐθεις 5
 μελανίππου προφυγῶν
 ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

70

<XO.> Ἀδριαναί τε γυναῖκες
 τρόπον ἔξουσι γόων

Chorum haec dicere ut consoletur deflentes fratris obitum Heliades, monet Hermann.

71

Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
 Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

69 Athen. XI p. 469 F ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν .. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν »ἐνθ' .. ἀμολγόναι.

70 Anecd. Bekk. p. 346, 10 Ἀδριαναί γυναῖκες. Αἰσχύλος Ἡλιάσιν (ἱλιάσιν cod.) »Ἀδριαναί .. γόωναι.

71 Clem. Alex. Strom. V p. 718 (Euseb. Pr. E. XIII p. 681 B) ὁ τε Εὐφορίωνος (sic Euseb., ὁ τε Εὐφορίων ὁ τε Clem.) Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησὶν »Ζεὺς .. ὑπέρτεροναι. Cfr. Philod. de piet. p. 22 ed. Gomp. <Αἰσχύλος> δ' ἐν Ἡλιά<σιν τὸν> Δία καὶ αἰθέ<ρα λέγει κ>αὶ γῆν καὶ <οὐρανόν> καὶ τὰ πάν<τα καὶ ὑπ>ὲρ τὰ πάν<τα>. Erravit Nauck Philol. IV p. 535.

69 V. 2 δυσμαῖσι τοῦ Hermann. V. 3 ἡφαιστοτευχῆς Hermann. V. 4 fort. δέπας εἶδον τῷ διαβαίνει.

71 V. 2 Ζεὺς ταῦτα πάντα Bothe. — Fort. τῶν ὑπέρτερον ut Aesch. Sept. 179.

72

ἔρρει τε κρήνης ἀφθονέστερα λιβάς
De electro haec dicta esse coniecit Welcker.

73

Plin. N. H. XXXVII 31 *Phaethontis fulmine icti sorores luctu mutatas in arbores populos lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocavimus, electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit ἡλέκτωρ, plurimi poetae dixere primique, ut arbitror, Aeschylus Philoxenus Euripides Nicander Satyrus, ib. 32 quod Aeschylus in Hiberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dixit eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Adriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati sucini in tanta ignorantia orbis. Schol. Bern. in Verg. Ge. I 482 ubi enim Eridanus sit, multi errant. Eusebius (Aeschylus Hagen) ipsum esse Rhodanum propter magnitudinem et cursum rapidissimum.*

ΗΡΑΚΛΕΙΑΙ.

Cfr. Welcker Gr. Trag. p. 52, Bergk Gr. Litg. III p. 552. Fr. 74 labores Herculis describuntur ut Eur. Herc.

72 Athen. p. 424D τούτῳ (scil. τῷ »ἀκρατέστερον«) ὁμοίων ἐστι τὸ »ἀνηρέστερον« (Hom. β 190) καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου »ἀφθονέστερον λιβάς«. Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 R. Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec: ἀφθονέστατον . . καὶ τὸ ἀφθονέστερα οἶον »ὄρα σε κρήνης ἀφθονέστερα λιβασί (i. e. λιβάς« Ἡλιάσιν Reitzenstein). ταῦτα ποιητικὰ εἰσιν κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ Θ συγκριτικὰ οὔτοι διὰ ταῦ ΕΣ προφέρουσιν, οἶον δικαιέστερος καὶ ἀρχέστερος λέγοντες. ὤφειλεν γὰρ τὰ προειρημένα δικαιότερος εἶναι καὶ αἰδοιότερος καὶ ἀφθονώτερος. οὕτως Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. Eustath. II. p. 746, 45 καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀφθονέστερον.

72 ἔρρει τε pro ὄρα σε et ἀφθονέστερα pro ἀφθονέστερα scripsi. ὤρrouσε κρήνης ἀφθονέστερον λιβάς Reitzenstein.

359sqq. Vide etiam ad *Ἀλκμήνην*. Apollodori II 8, 1 narrationem ad Aeschylum spectare suspicatur C. Pilling, *Zur Heraklidensage*. Naumb. a. S. 1890 p. 10.

74

<XO.>

ἐκεῖθεν

ὄρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἤλασ' ἀπ' ἐσχατιᾶν
γαίας, ὠκεανὸν περάσας ἐν δέπα χρυσηλάτῳ,
βοτῆράς τ' ἀδίκους κατέχτα δεσπότην τε τρίπτυχον
τρία δόρη πάλλοντα χερσίν, τρία δὲ λαιαῖς 5
σάκη προτείνων τρεῖς τ' ἐπισσείων λόφους
ἔστειχεν ἴσος Ἄρει βίαν.

75

οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

Haec fortasse Jolaus, fortasse Macaria dixit.

74 Scholium Aristid., complementum eorum quae in Dind. ed. p. 547, 15 leguntur, ex cod. Marc. 423 a Wilamowitzio in diss. de Rhesi scholiis 1877 p. 13 editum haec exhibet: *ὅτι οἱ τρεῖς ἦσαν ἀδελφοὶ μαρτυρεῖ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡρακλείδαις αἰνιττόμενός πως καὶ λέγων οὕτως· »ἐκεῖθεν . . βίαν» καὶ τὰ ἐξῆς.*

75 Stob. Flor. 122, 2 *Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν »οὐ . . πείσομαι».*

74 V. 2 *ὄρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἤλασεν* cod. — *ἐσχατιᾶν* Weil: *ἐσχαίων* cod. V. 3 *γαίης* cod. — *δέπα χρυσηλάτῳ* Wilamowitz: *διπλῇ χρυσηλάτῳ* cod. V. 4 *κατέχτα* Weil (*ἔκτεινε* Wilamowitz): *κτείνει* cod. — *δεσποτῶν* cod. — *τρίπτυχον* Weil (*τρίζυγα τὸν Kiefsling*): *τριῦτα-τον* cod. V. 5 *χερσίν* Weil (*χερσί* Wilamowitz): *χεροῖν* cod. — *δὲ λαιαῖς* scripsi: *διὰ τῆς* cod. V. 6 *σάκου* cod. — *τ' ἐπισσείων λόφους* Wilamowitz: *δέ τις εἰπλοφους* cod. V. 7 *ἔστειχεν ἴσος Ἄρει* scripsi: *εστειχισοσαρη* cod. (*ἔστειχ' ἴσος Ἄρει* Wilamowitz, *στείχεν ἴσος Ἄρει* Weil).

76

ἀμφιμήτορες

77

ἐπιγλωσσῶ

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Vide ad Aegyptios, ad Ἱερείας, ad Μέμνονα. Ad hanc fabulam fr. 301 et 373 pertinuisse putat Oberdick, (fr. 463 Hartung, fr. 350 Droysen). Blomfield (Mus. crit. Cantabrig. V p. 79) satyricam fuisse fabulam opinatus est.

78

ἀλλ' * δ μὲν τις Λέσβιον φατνώματι
κῶμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ρυθμοῖς.

ΘΕΩΡΟΙ [Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ].

Nomen Θε[όδ]ωροι ἢ ἰσομισταί habet catalogus ut Hesych. s. v. ἱαμβίς (fr. 81). Alterum titulum delet Blomfield.

76 Hesych. ἀμφιμήτορες οἱ ἐκ πολλῶν (ἐξ ἄλλων C Buresch) μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἡρακλίδ . . cod.). Suidas ἀμφιμήτωρ. Αἰσχύλος. Cfr. Phryn. Bekk. p. 6, 24 ἀμφιμήτωρ· ὁ ἐξ ἐτέρας μητρὸς ἀδελφός.

77 Hesych. ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἡρακλίδες cod.). Cfr. Cho. 1043.

78 Poll. VII 122 καὶ ἐκφάτνωμα (φάτνωμα Hermann) δὲ καὶ κῶμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου θαλαμοποιοῖς »ἀλλ' . . ἐμπεραινέτω ρυθμοῖς«. Cfr. Hesych. φατνώματα· σανιδώματα.

78 V. 1 ἀλλ' εἰ' Nauck, fort. δμῶν. — φατνώματι pro φάτνωμάτι Pauw. — V. 2 ἐκπεραινέτω pro ἐμπ. Jungermann.

dium secutus Hippenstiel l. c. p. 37sq. De argumento v. supra ad Athamantem. Simile fuisse suspicatur Friebel Gr. satyr. fr. p. 131 ei quod Achaeus in Ἀθλοῖ persecutus est. Satyricam fabulam fuisse ex fr. 79 efficit Böttiger Archaeol. Mus. p. 100. Cfr. Welcker Nachtrag p. 141. Ad hanc fabulam fr. 339 pertinuisse putat Butler.

79

καὶ μὲν παλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων

80

ἀποστάς

81

ιαμβίς

79 Athen. XIV p. 629F σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκώψ τῶν ἀποσκοπούντων τι σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν θεωροῖς »καὶ . . . σκωπευμάτων«. Cfr. Hesych. σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης ὥσπερ ἀποσκοπούντων, Phot. lex. σκώπευμα· σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός (σκώψ Nauck). οὕτως Αἰσχύλος. Ad eundem locum pertinuisse fortasse fr. 339 suspicatur Hermann.

80 Hesych. ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος ἰσθμιασταῖς Salmasius) καὶ Ἀλκμήνη.

81 Hesych. ιαμβίς· Αἰσχύλος θεωροῖς ἢ ἰσθμιασταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνήκει καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο περιιαμβίδες.

φό

ΘΡΗΣΣΑΙ.

Welcker Tril. p. 438sq. et Griech. Trag. p. 37sq. et Hermann Opusc. VII p. 362sq. Ὅπλων κρίσιν, Θρήσσαις, Σαλαμινίας trilogiam Aiakis et Teucris fata complexam effecisse coniecerunt. Cfr. praeterea Welcker Kl. Schr. II p. 274sq., Gruppe Ariadne p. 577sq., Ribbeck die Röm. Trag. p. 369sq., JO Schmidt Ulixes Posthom. 1885 p. 47sq. De argumento cfr. schol. Soph. Ai. 815 φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας, de choro schol. Soph. Ai. 134 πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς ἐσκεύασται ἀπὸ Σαλαμινίων ἀνδρῶν. οὐ γὰρ πιθανὸν ἐξ Ἀχαιῶν εἰσάγειν. τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον· ὅρα γὰρ οἶον τὸ αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ (Ai. 1091sq.). Chorus igitur mulierum Thraciarum captivarum erat. Ad hanc fabulam pertinuisse putant Suevern (über histor. und polit. Anspiel. in der alten Tragödie p. 28), Heinsius, Hermann fragmentum a Clem. Alex. Strom. II p. 462 sine nomine allatum (Adesp. 110 ed. Nauck): ἀλλ' οὐδὲ Αἴας σιωπᾷ, μέλλων δὲ ἑαυτὸν ἀποσφάττειν κέκραγεν·

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέρου δάκνον
φυγὴν δμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμίᾳ.

82 Phot. lex. φό· ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικὸν λεξείδιον (ἀποκομματικοῦ λεξειδίου cod., emendavit Dobree, ἀπόκομμα Ἀττικοῦ λεξειδίου Bernhardt). φύθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης »πλέω γράσου καὶ φοθοίου καὶ ρύπου γε καὶ φόθου«. Αἰσχύλος θεωροῖς. Dobraeus: »Lege πλέω γράσου τε καὶ φόθου. οἶον καὶ ρύπου· Αἰσχύλος θεωροῖς et intellege quasi statim post φό sequeretur Αἰσχύλος«.

οὕτως πέπονθα καί με συμφορᾶς ἀεὶ
βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει
λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἡρεθισμένον.

At cfr. Dindorf in ed. Clementis Oxon. vol. II p. 188, Leeuwen de Aiac. Soph. auth. p. 60 (»Aeschyli hi versus esse non possunt, quia apud eum Ajax non in scaena vitam ponebat«). Praeterea huc refert fr. 298 Hartung, fr. 356 Osann. — Vide etiam ad Ὀπλων κρίσιν.

83

τὸ ξίφος
ἔκαμπε, τόξον ὥς τις ἐντείνων <ἀνὴρ>,
τοῦ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ σφαγῇ,
πρὶν δὴ παρών τις δαιμόνων <τὸ καίριον>
ἔδειξεν αὐτῷ μασχάλης.

83 Schol. Soph. Ai. 833 παραδεδομένον δὲ κατὰ ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἔᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν δν περιέχειτο· φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπετο (l. ἔκαμπτεν) οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ »τόξον ὥς τις ἐντείνων πρὶν δὴ τις«, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρήσασθαι τῇ σφαγῇ. Cfr. Schol. Hom. Ξ 404 (ut fere Eustath. II. p. 995, 1) τρωτός δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην, schol. Lycophr. 455 ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ κρυφθεὶς τόπος τοῦ σώματος τοῦ Αἴαντος τρωτός ἦν, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἄτρωτον· τοῦτον δὲ οἱ μὲν περὶ τὴν κλεῖδα φασὶν εἶναι, οἱ δὲ περὶ τὰ πλευρά, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις φησὶν.

83 ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως | ἔδειξεν αὐτῷ latere putat Hermann. Quae ego scripsi, cum aliqua probabilitate ex locis allatis erui posse videntur.

84

τὸ συγχλινές τ' ἐπ' Αἴαντι

85

ἄγαις

I E P E I A I.

Non commemoratur haec fabula in catalogo. Ex eis quae Meisterhans Grammatik der attischen Inschriften p. 32² collegit, Nauck efficit, non *ιερείας*, sed *ιερέας* Aeschylum scripsisse. Eiusdem cuius Iphigeniam trilogiae fuisse fabulam suspicatus est, ratus fr. 86 verba Calchantis esse Iphigeniam arcessi iubentis, Welcker Tril. p. 408sq. et Rhein. Mus. V p. 447sq. composita trilogia ex fabulis *Ἰέρειαί Θαλαμοποιοί Ἰφιγένεια* vel potius *Θαλαμοποιοί Ἰφιγένειαν Ἰέρειαί*. Hunc secutus coniungit Droysen *Τήλεφον, Ἰφιγένειαν, Ἰερείας*. Cfr. Hermann opusc. VII p. 177sq., qui *Θαλαμοποιούς* fabulam a rebus Iphigeniae Aulidensibus alienam esse comprobavit, Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 639sq. et Robert in Arch. Zeit. 1876 p. 133sq. Vide etiam supra ad *Ἀταλάντην*. De mysticorum profanatione, quam vel in hac vel in aliis fabulis commisisse Aeschylus perhibetur, v. Aristot. Eth. Nicom. III 2 p. 1111 a 10 δ δὲ πράττει ἀγνοήσειεν ἂν τις, οἷον λέγοντες φασὶν ἐκπεσεῖν αὐτοὺς ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ

84 Aristoph. Ran. 1294 τὸ συγχλινές τ' (τ' omittunt libri deteriores) ἐπ' Αἴαντι, schol. Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ θρησσῶν αὐτὸ εἶναι.

85 Hesych. ἄγαις· ζηλώσειν. Αἰσχύλος θρήσσαις.

84 Scriptum fuisse putat apud Aeschylum Hermann τὸ συγχλινές τ' ἐπ' Αἴαντι *ξίφος*, ad eandem rem de qua in fr. 83 sermo est, haec verba pertinuisse ratus.

Αἰσχύλος τὰ μυστικά, schol. fol. 40 A δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἔν τε ταῖς Τοξότισι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροχυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων (μυστικῶν Schneidewin) περιεργότερον ἄπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ [καὶ] περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναρεῦθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν (προφέρειν Hermann) τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν. Ad Ἱερείας fortasse pertinuisse fr. 333 putat Butler, fr. 386 et 387 Fritzsche.

86

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία θεσπίσματα.

87

<XO.> εὐφαιμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἷγεν

86 Macrob. Sat. V 22 in tertio libro (Aeneidos) cursim legitur, neque unde translatus sit quaeritur »quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit«. Sed adfirmo doctissimum vatem etiam in hoc Aeschylum eminentissimum tragoediarum scriptorem secutum qui in fabula quae Latina lingua Sacerdotes inscribitur, sic ait »στέλλειν . . θεσπίσματα«. Schol. Soph. O. C. 793 δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ (Ἰφιγενείᾳ Guil. Schneider) φησὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις »στέλλειν . . ἐγκαθίει Λοξία«.

87 Aristoph. Ran. 1274 εὐφαιμεῖτε . . οἷγεν, schol. εὐφημεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἱερειῶν Αἰσχύλου. Ad Iphigeniam refert haec Vater Vind. Rhes. p. CLXV.

87 πολισσονόμοι ex scholio recenti οἱ διανεμόντες τὰ τῆς πόλεως fecit Lobeck de grad. Myst. 1823 vel Aglaoph. p. 817.

Κασωλάβα

ΙΞΙΩΝ.

De argumento cfr. Welcker Tril. p. 547sq., Gr. Trag. p. 52, OMüller Gött. Gel. Anz. 1827 p. 670sq. et ad Aesch. Eum. p. 138, Nitzsch Sagenpoesie p. 487sq. et p. 627sq. Pater Ixionis idem quod apud Aeschylum (fr. 89) nomen Ἀντίων habet apud Diod. Sic. IV 69, 3 ubi haec leguntur: Ἀντίων . . . μιγείς Περιμήλα τῇ Ἀμυθάονος ἐγέννησεν Ἰξίονα. οὗτος δ', ὥς φασιν, ὁποσχόμενος ἔδνα πολλά δώσειν Δηιονεῖ (Ησιονεῖ codd. et hic et in sequentibus, corr. Cobet) ἔγρημε τὴν Δηιονέως θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἔπειθ' ὁ μὲν Ἰξίων οὐκ ἀπέδωκε τὰ ἔδνα [τῇ γυναικί], ὁ δὲ Δηιονεὺς τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἠνεχύρασεν. ὁ δ' Ἰξίων τὸν Δηιονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι καὶ τὸν Δηιονέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ <διὰ τὸ> μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθᾶραι τὸν φόνον <λύσσα ἐνέπεσεν αὐτῷ> (haec supplevi cl. schol. Apoll. Rh. III 62 et schol. Hom. A 268). τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς μύθους ἀγνισθεὶς ἠράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιεῖσθαι κτέ. Cfr. Eum. 444 σεμνὸς προσίχτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος, schol. ὃν τρόπον χάκεῖνος προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθησόμενος· πρῶτος γὰρ Ἰξίων φόνον ποιήσας ἐκαθαρίσθη ὑπὸ Διός et Eum. 720 ἧ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος; schol. καθάρας τὸν πρωτομυσῆ Ἰξίονα. Unius trilogiae fuisse Περραιβίδας et Ἰξίονα ita, ut Perrhaebidas Ixion sequeretur, suspicati sunt OMüller et Hermann. Aliter iudica-

88 Hesych. Κασωλάβα· οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχύλος Ἰερεῖαις. Cariae urbem fuisse ex Atticis tributorum catalogis efficit UKöhler.

verat Welcker Tril. p. 559 sqq., Perrhaebidas fabulam ad pugnam Centaurorum et Lapitharum referendam esse, cui opinioni fr. 184 non suffragatur, postea (Griech. Trag. p. 52) Muelleri sententiam probavit. Ad Ixionem rettulit Pauw fr. 327, quod Perrhaebidibus adscribit Hermann. In schol. Apoll. Rh. IV 14 *παρὰ τὸ ἔψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον* et in schol. Hom. Δ 171 (in Anecd. Paris. v. III p. 162, 25) *ἢ βλαβερόν ἀπὸ τοῦ ἔψιον ἢ παρὰ τὸ ἔψαι. Σοφοκλῆς ἐν ἱερίονι δίψιον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ δίψιον ἄτῃσι βεβολημένον* (i. e. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον, ut monuit Papageorgius) Sophoclem falso pro Aeschylo exhibitum esse coniecit Welcker Trag. p. 402. Quod habet fragmentum Stob. Ecl. I 3, 30 cum lemmate *Ἰξίονος* (*Ἰξίωνος*, quod corr. Wachsmuth, habet P marg., omisit F)

ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ἀλλὰ τὴν Δίκην σέβω

utrum ex Aeschyli an ex Euripidis Ixione sumptum sit, incertum. At Euripidis fabulae tribuitur ettribuendum videtur fragmentum

*τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκῃσιν ἄρνυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖ,*

quod praebent Plut. de aud. poet. c. 3 p. 18 E *τὸ »εἶπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν«* (Eur. Phoen. 524) *καὶ τὸ »τοῦ μὲν . . κερδανεῖς«* (κερδανεῖ Nauck) *καὶ »τὸ τάλαντον ἢ προίξ«* *μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς, Ἔτεο-κλεῖ δὲ καὶ Ἰξίονι καὶ τοχογλύφῳ πρεσβύτῃ πρόποντες* et Stob. Flor. II 8 (eclogam sine lemmate habet Trinc., om. SMA) *»τοῦ μὲν . . κερδανεῖς«.*

Schol. Pind. Pyth. II 39 *τὸν δὲ Ἰξίονα οἳ μὲν Ἀντίονος (Ἀντίωνος in aliis libris) γενεαλογοῦσιν, ὥς Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ*

Πεισίωνος, ἔνιοι δὲ Ἄρεος, οἳ δὲ Φλεγύα. Cfr. schol. Apoll. Rh. III 62 Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων . . Φερεκύδης <δὲ Πεισίωνος, Αἰσχύλος δ'> Ἀντίονος (αἵτωνος cod.).

90

βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος

91

*τὸν δ' ἡμίοπον
ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.*

»Comparabatur, nisi fallor, temeritas Ixionis ad potentiam Jovis« Hermann.

92

πρευμενῆς ἀλάστορος

90 Stob. flor. 121, 16 *Αἰσχύλου Ἰξίωνος* (sic A, *Αἰσχύλου* S, eclogam om. M) »βίου . . εὐκλεέστερος«. Idem versus legitur in flor. Mon. 134. Cfr. fr. 401, 1.

91 Athen. IV p. 182C *οἷδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμίοπους* (scil. αὐλοὺς) *καλουμένους . . εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονι (Ἰξίῳνι A) φησὶ »τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως . . καταπίνει«.* Poll. VI 161 *ἡμίοπον αὐλὸν Αἰσχύλος.* Hesych. *ἡμίοπος αὐλός· ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θράσος (ὁ ἐλάσσων LDindorf, ὁ ῥάρος SMekler).*

92 Anecd. Oxon. vol. I p. 62, 13 *παρὰ δὲ τὸ ἀλαστῷ ῥῆμα ἀλάστῳ ὁ Ζεὺς (l. ἀλάστῳ ὀνομάζεται) ἐπὶ τῶν χαλεπὸν τι πρᾶσσόντων· παρῆκται δὲ ἡ εὐθεῖα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν·*

90 Vera huius versus forma v. primo fragmenti 401 a ceteris coniungendo conservata videtur: *ζόης πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος.* Cfr. Nauck Philol. VI p. 386.

91 Verba quae post τὸν δ' ἡμίοπον libri habent καὶ τὸν ἐλάσσονα del. Bothe. Porson coniecit καὶ τὸν ἐλάσσων.

93

ἱερεῖτιν

ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ

Eadem fabula quae θεωροί.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Cfr. quae ad Ἰερείας adnotata sunt. Argumentum in immolatione Iphigeniae versatum esse videtur. Tauricas quidem Iphigeniae res non ante Euripidem tractatas esse Robert Arch. Zeitg. N. F. VIII (1876) p. 134 N. 3 censuit. Ex Iphigenia repetebat Asclepiades fr. 238 (Aristoph. Ran. 1270), repetit fr. 87 Vater. Vide etiam ad fr. 386.

94

οὗτοι γυναιξὶ <δεῖ> κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Αἰσχύλος Ἰξίονι »πρευμενῆς ἀλάστορος καὶ Φερεκύδης »ὁ Ζεὺς δὲ ἰκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται, ubi scribendum esse Αἰσχύλος Ἰξίονι <»μέγαν ἀλάστορον καὶ ἀλλαχοῦ> »πρευμενῶς ἀλάστορον suspicatur Nauck cl. fr. 294 et Eum. 236, cui loco formam ἀλάστορον vindicat. Sed vide ad fr. 294.

93 Hesych. ἱερεῖτην (ἱερεῖτιν Musurus)· καθαρμοῦ δεομένην, ἰκέτιν.

94 Schol. Soph. Ai. 722 κυδάζεται· λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. . . Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ »οὗτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι· τί γάρ. Eadem habet Suid. v. κυδάζεται omissis verbis τί γάρ. Cfr. Hesych. κυδάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι.

93 ἱερεῖτιν <χέρα> Hermann. ἱερεῖτιν Dindorf. Cfr. CKeil sched. epigr. p. 19 et Lobeck Pathol. p. 387.

94 δεῖ addidit Elmsley, χρή Blomfield.

ΚΑΒΙΡΟΙ

Schol. Pind. Pyth. IV 303 πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνιάσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶν εἰσελθόντας σκάφος (cfr. Soph. fr. 354 Φερητίδης τ' Ἀδμητος ἡδ' ὁ Δωτιεὺς Λαπίθης Κόρωνος) καὶ Αἰσχύλος Καβίροις (κιβήραις libri, corr. Meursius). Athen. X p. 428 F τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὥς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν εἰς τραγωδίαν· ἐν γὰρ τοῖς Καβίροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέβηκε. Hinc conlatis fr. 96 et 97, ut ex titulo, apparet chorum Cabiros fuisse, non Argonautas, quae Hermanni (op. II p. 125) opinio fuit. Argo, Hypsipylen, Cabiros vel Hypsipylen, Argo, Cabiros trilogiam effecisse coniecit Welcker Tril. p. 311sq., Nachtrag p. 100sq., Trag. p. 50sq. Cfr. Clausen Aesch. Choeph. p. 235. Sed Καβίρους satyricam fuisse fabulam monuerunt Friebe Gr. satyrogr. fr. p. 133sq., Bothe, Wagner, Preller Gr. Myth. I p. 326² n. 2. Cfr. fr. 95. Tragoedias Lemnias, Argo, Hypsipylen drama satyricum Cabiros secutum esse suspicatus est Bothe, fortasse Λήμνιαι, Ὑψιπύλη, Νεμέα argumentum trilogiae Hypsipyles res comprehendens effecerunt et Cabiri fabula eius tetralogiae satyrica fuit. Vide etiam supra ad Argo et ad fr. 20, infra ad fr. 179, 303, 354.

95

ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Temulento haec dici videntur.

95 Athen. IX p. 373 D ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα . . Αἰσχύλος Καβίροις ὄρνιθα . . ὁδοῦ.

96

μήτε κρωσσούς
μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὕδρηροὺς
λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν

»Cabiri tantam vindemiae ubertatem fore spondent, ut ne gutta quidem aceti relinquatur (fr. 97) nullique cadi seriaeve recipiendo musto suppeditent« Lobeck Aglaoph. p. 1208.

97

ὄξους σπανίζειν δῶμα

97 a

ξυμφορά

Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ω.

Argumentum fabulae, quam satyricam fuisse censet A Schöll Beiträge etc. I 1 p. 8, repetunt ex Eratosth. Catast. 1,

96 Poll. VI 23 οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι . . καὶ Αἰσχύλος »μήτε . . μήθ' ὕδατηροὺς . . δόμοισιν«. Antiatt. p. 115, 3 ὕδρηροὺς πίθους καὶ οἰνηρούς. Αἰσχύλος Καβείροις (καιείροις cod.).

97 Plut. quaest. conv. II 1, 7 p. 632F ποιεῖ δ' εὐχαριστῶμα καὶ μέμψις ἐμφαίνουσα χάριν . . εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπειλήσαν.

97 a Ex Cyrilli glossarii cod. Messanensi S. Salvatoris 167 R Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec: ξυμφορά· συντυχία· καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Καβείροις καὶ ἐπὶ κακοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. Cfr. Hesych. ξυμφορά· συντυχία. καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται καὶ ἐπὶ κακοῦ.

96 V. 1 μήτ' αὖ vel potius μηδ' αὖ κρωσσούς Blomfield. — V. 2 ὕδρηρούς Nauck. — V. 3 λείπειν Heath, λείψειν Lobeck Aglaoph. p. 1207, λείβειν Conington.

Hyg. poet. astr. II 1, III 1, schol. Germanic. 24. — (Ad hanc fabulam fr. 342 refert Hartung).

98

*Πανίας βήσσας**ΚΑΡΕΣ [Η ΕΥΡΩΠΗ].*

Kāres ἢ *Eὐρώπη* in catalogo et in fr. 101, *Kāres* in fr. 100. Argumentum fabulae, quod non cognovit Welcker Nachtrag p. 311, divinavit Hartung in Aesch. ed. VIII p. 95sq., comprobavit Blafs ex fr. 99 anno 1879 edito N. Rhein. Mus. XXXV p. 86, versabatur in morte et funere Sarpedonis, cuius fabulae auctor est Homerus *Π* 419sq. Sarpedon est filius Jovis et Europae, frater Minois et Rhadamanthi, ut apud Hesiodum et Bacchylidem (schol. Hom. *M* 292 *Eὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἡράσθη καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος χρόκον ἔπνει. οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ . . γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν· ἡ ἱστορία παρὰ Ῥοῖοδω καὶ Βαχχυλίδῃ) et in Rheso dramate v. 29 τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν (schol. ὁ δὲ Ῥοῖόδωρος Εὐρώπης μὲν φησιν αὐτόν). Scena est in Cariae urbe et chorus e Caribus compositus. Scilicet Cares et Lycios confudit Aeschylus, ut recte ad hanc fabulam Bücheler N. Rhein. Mus. XXXV p. 94 rettulisse videatur quae tradidit Strab. XIV p. 665 οἱ ποιεῖται δὲ μάλιστα*

98 Hesych. *Πανίας βήσσας*· ὡς ἀπὸ (ἐπὶ cod., corr. Musurus) τοῦ Πανός. *Αἰσχύλος Καλλιστοῦ*. Cfr. Phot. lex. *Πανιάς αἶσα*· ἀπὸ τοῦ Πανός, quae utrum *Πανίας βήσσας* emendanda sint an *Πανιάς* (malim *Πανία* cl. Hesych. gl. *Πανία*· ἢ *Πελοπόννησος*) αἶσα dubitat M Schmidt.

οἱ τραγικοὶ συγγέοντες τὰ ἔθνη καθάπερ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας. Cfr. etiam CRobert, Bild und Lied p. 116sq. (Ad Cares rettulit fr. 284 Meineke, 315 Hartung).

99

ταύρω τε λειμῶν ξένια πάμβοτος παρῆν.
 τοιόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς
 αὐτοῦ μένων ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν.
 ἔν' οὖν τὰ πολλὰ χεῖνα διὰ παύρων λέγω,
 γυνὴ θεῶ μιχθεῖσα παρθένου σέβας
 ἤμειψα, παίδων δ' ἐζύγην ξυνάονι.
 καὶ τρισὶ γοναῖσι τοὺς γυναικείους πόνους

5

99 Edidit H Weil, un papyrus inédit de la bibliothèque de M. Ambroise Firmin-Didot. Nouveaux fragments d'Euripide et d'autres poètes grecs. Paris 1879. Fragmenti, quod Aeschyleae fabulae *Καρῶν* esse agnovit Weil, comprobaverunt Blafs et Buecheler, verba in papyro Aegyptiaco vitiosissime scripta (uncialibus ut vulgo aiunt literis) post Weiliū emendaverunt Blafs N. Rhein. Mus. XXXV p. 74sq., Buecheler ib. p. 93sq., Cobet Mnemos. VIII p. 1sq., Gomperz Wiener Studien 1880 p. 16sq., CSchenkl Zeitschr. f. d. österr. Gymn. XXXI p. 74sq., Wecklein Philol. 39 p. 414sq., Bergk N. Rhein. Mus. 35 p. 248sq., Th Kock ib. 272sq., Weil Revue de philol. N. F. IV p. 10sq. et 145sq., Herwerden in actis Academiae regiae Nederl. Ser. II vol. IX, qui de Aeschylo auctore huius fragmenti subdubitat.

99 V. 1 ταυρωτελιμωξενια παμποδος: corr. Weil. ταύρω δὲ mavult Schenkl. — V. 2 τοιοντε et προσβυτου: corr. Weil. τοιόνδε δὲ mavult Nauck. — V. 3 ἤνυσεν pro ἡνοσον Blafs. — V. 4 ἔν' οὖν pro τειουν et παύρων pro παύρω Weil. — V. 5 θεῶ μιχθεῖσα pro θεου μειχθεισα Weil. — V. 6 εμιψεπαιδωνδεσυγηξυναγωνει: ἤμειψα, παίδων δ' ἐζύγην ξυνωνία Weil, ξυνάονι Blafs (cfr. Epigr. ed. Kaib. 241a 3 p. 521 δυσὶν ζευχθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων). — V. 7 καὶ τρισὶ γοναῖσι scripsi pro καττριαγωνεισ. — τοὺς δι' ὠδίνων πόνους Nauck cl. Eur. Phoen. 355.

ἐχαρτέρησ', ἄρουρα δ' οὐκ ἐμέμψατο
τὸ μὴ 'ξενεγχεῖν σπέρμα γενναίου πατρός.
ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἠρξάμην φυτυμάτων 10
Μίνω τεχοῦσα * * * * *
* * * * * <δεύτερον δ' ἐγεινάμην>
'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν·
ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζόαν ἔχει,
τὸ μὴ παρὸν δὲ τέρψιν οὐκ ἔχει φίλοις· 15
τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντιῶν χειμάζομαι
Σαρπηδόν', αἰγὶς δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο.
Καρῶν γὰρ ἦκει γῆν φάτις λωτίσματος
πάσης ὑπερφέροντος ἀλκίμου στολῆς·

V. 8 *εχαρτερησα αρουρας καιουχ*: ἐχαρτέρησ' ἄρουρα κοὐχ Weil, ἐχαρ-
τέρησ'· ἄρουραν οὐχ Sckenkl, scripsi ἐχαρτέρησ'· ἄρουρα δ' οὐχ. —
V. 9 *τουμενξεναικειν*: τοῦ (τὸ Blafs) μὴ 'ξενεγχεῖν Weil. Fortasse
praestat τὸ μὴ 'ξανεῖναι. — *γενναίου* pro *γεναι* Weil. — V. 10 *ἠρξάμην*
φυτευμάτων (*φυτυμάτων* Bergk) pro *ερξαμηνφυδευματων* Weil. —
V. 11sq. *Μινωτεχουσαραδαμανθυνωσπεραφθιδοσπαιδωνε* | *μων* *αλλα*
κεμαγαισταισεμαιοσζοασεχειν: Μίνω τεχοῦσα <πρῶτ', ἐπὶ δὲ Σαρπη-
δόνι> | 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἄφθιτος παίδων ἐμῶν· | ἀλλ' οὐκ ἐπ' αὐλαῖς
ταῖς ἐμαῖς ζόη σφ' ἔχει Weil, Μίνω τεχοῦσα· <δεύτερον δ' ἐγει-
νάμην> | 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἀφθίτους παίδων ἐμῶν | εἴληχ' ἐπ'
αἶας τέρμασι ζόας ἔχειν Blafs. Ampliorem lacunam qua Minos prae-
dicatus sit statuit Bücheler. — ἀλλ' οὐκ ἐν αὐγαῖς simul coniecerunt
Gomperz, ThKock, ego. — ζόην pro ζόας Buecheler. — V. 14 *παρὸν*
δὲ pro *παρωντε* et *φίλοις* pro *φιλουσ* Weil. — V. 15 *τριτονδετουνουν*
φροντιζεινχειμαζεται: τρίτον δὲ τοι νῦν φροντὶς εἰ χειμάζεται Blafs,
τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζομαι Buecheler. Fortasse praeferen-
dum τρίτον δὲ τοῦτον φροντὶς οὐ χειμάζεται. — V. 16 [σα]λφηδοναιαχ
μησδεξαρεσοσκαθικετο (quae litterae cancellis circumscriptae sunt du-
biae): Σαρπηδόν'. αἰχμὴ δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο Weil. αἰγὶς δ' Bergk,
cfr. Sept. 67 *πρίν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεως*. — V. 18 [x]λεο(χαρο?)γα
ρηκειενλοτισλοτισματοσ: κλέος γὰρ ἦκει θεόθεν ἐκ λωτίσματος, postmo-
dum κλέος γὰρ ἦκειν λαγέταν λωτίσματος Weil, κλέος γὰρ ἦκεν Ἑλλάδος
λωτίσματος Blafs, Καρῶν γὰρ ἦκει <σύλλογος> λωτίσματος Buecheler,
scripsi Καρῶν γὰρ ἦκει γῆν φάτις λωτίσματος. — V. 19 *πασησπερπε*
ρωντεσαλχιμουστενησ: πάσης ὑπερφέροντος ἀλκίμου στολῆς Weil. —
V. 20 *Τρώων ἄστν πορθήσειν βία* pro *τρωναστυπαρθησηβιον* Weil. —

αὐχεῖ δὲ Τρώων ἄστῃ πορθήσῃν βίᾳ·
 πρὸς οὐ δέδοικα μὴ τι μαργαίνων δορὶ
 ἀξύστατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ καχόν.
 λεπτή γὰρ ἐλπίς, ἥδ' ἐπὶ ξυροῦ πέλει
 μὴ πάντα παίσας' ἐχθέω πρὸς ἔρματι.

20

Pars est prologi vel potius primi episodii. Narrat Europa a Jove gravidam factam se tres filios peperisse, quorum Minos et immortalis Rhadamanthus nusquam compareant, tertius Sarpedon in bello versetur apud Troiam sibi-que causa sit magnae sollicitudinis, cum audiverit in pugnam virum aliquem fortissimum iactantem se Troiam vastaturum processisse.

100

ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ
 αἰεὶ τὰ λῶστα παντὸς ἑξαμῶν στρατοῦ.

Haec Europa respondere videtur choro ex virtute Sarpedonis consolationem repetenti.

101

Μύλασος

100 Stob. flor. 51, 26 *Αισχύλου Καρῶν* »ἀλλ' . . λῶστα πάντα τάνθρώπων στρατοῦ«.

101 Steph. Byz. p. 461, 16 *Μύλασα*, πόλις *Καρίας*, ἀπὸ *Μυλάσου* τοῦ *Χρυσάορος* τοῦ *Γλαύκου* τοῦ *Σισύφου* τοῦ *Αἰόλου*. λέγεται καὶ *Μύλασος* (sic R, *Μύλας* V), ὡς *Αἰσχύλος* ἐν *Καρσὲν* ἢ *Εὐρώπῃ*.

V. 21 δέδοικα pro δέδωκα et μὴ τι pro μητεῖ Weil. — μαργαίνων δόρει Weil (praetuli δορί): in papyro μαργα[γα]δορει legit Weil, μαργαῖαδορει Blafs. — V. 22 ἀξύστατον scripsi pro αστυπερβαρτον. — V. 23 ελπι στηθηεπιξυρημενη: ἐλπίς, ἥδ' ἐπὶ ξυροῦ πέλει Weil. ἐλπίς τῇδ' ἐπε- ζαρημένη Herwerden. — V. 24 μηπαντα[π]αισασεχχεωπροσα[ι]αται (αρ- μαται?): μὴ πάντα παίσας' ἐχθέω πρὸς ἔρματι Blafs, μὴ πάντα παιδὸς ἐχθέω πρὸς αἵματι Buecheler. μὴ πάντ' ἀπαις οὖσ' S Mekler.

100 V. 2 παντὸς ἑξαμῶν pro πάντα τάνθρώπων scripsi cum C Keilio, qui παντὸς ἑξαμῶν proposuit (πάντ' ἀμῶν Valckenaer). πάντ' ἀπανθίζειν Kidd, πάντα λωτίζειν Herwerden.

Κ Ε Ρ Κ Υ Ω Ν (σατυρικός).

Argumentum ad Thesei et Cercyonis luctationem spectavisse videtur. (Vide ad fr. 287).

102

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας

»Fortasse illae amphotides satyris sunt attribuendae qui ridiculis modis se armabant ad pugnam cum illo luctatore ineundam« E A J Ahrens.

103

ἄμβωνες

104

ἀπεψύχη

105

ἀτίσεις

102 Poll. X 175 εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ (ἐν Nauck) τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκυόνι Αἰσχύλου »ἀμφωτίδες . . πέλας«. Cfr. Hesych. ἀμφωτίδες δς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὤσιν. Eadem ex Pausania exhibet Eustath. II. p. 1324, 38.

103 Hesych. ἄμβωνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκυόνι καὶ Σισύφῳ. Erotian. Gloss. Hippocr. p. 53, 8 καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυώδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις· μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικάῃς λέξεσι. Cfr. Etym. M. p. 81, 8 ἄμβων· κυρίως δὲ ἄμβων τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι· οἷον »πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας«, λέγονται δὲ καὶ ὀρεινοὶ καὶ ὑψηλοὶ τύποι. Fortasse verba πολλῶν . . περιλείξας Sisypheo tribuenda sunt.

104 Hesych. ἀπεψύχη (ἀπεψύχει cod., corr. Musurus)· ἀπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκυόνι σατυρικῶ.

105 Hesych. ἀτίσεις· ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκυόνι.

106

εὐληματεῖ

107

ὄρον

ΚΗΡΥΚΕΣ (σάτυροι).

(Fabulam eandem fuisse atque *Λέοντα* ad Herculem spectantem conicit Wagner. Idem censet Hartung conferens fr. 108 cum verbis Apollod. II 5, 1 ἀμφίστομον σπήλαιον. Ad hanc fabulam refert fr. 310 et 311 EAJ Ahrens, praeterea fr. 308 et 318 Droysen). Κήρυκας Casaubonus intellegit sacrorum administros, cfr. Athen. XV p. 660 A ὅτι δὲ σεμνὸν ἦν ἡ μαγειρικὴ μαθεῖν ἔστιν ἐκ τῶν Ἀθήνησι Κηρύκων· οἶδε γὰρ μαγείρων καὶ βουτύπων ἐπεῖχον τάξιν, ὥς φησιν Κλείδημος ἐν Πρωτογονίας πρώτῳ κτέ. Fr. 109 ad Herculis amictum, fr. 108 ad eiusdem voracitatem spectare videtur.

108

στενόστομον τὸ τεῦχος

106 Hesych. εὐληματεῖ (εὐλήματι cod., corr. Musurus). λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκυόνη σατυρικῶ. Photius lex. εὐληματεῖ· εὖ ἔχει λήματος καὶ ἀνδρείας.

107 Harpocr. ὄρον σχεῦός τι γεωργικόν . . μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκυόνη (κεραυνῶνι libri) καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Eadem fere omisso fabulae nomine Photius Lex. et Suidas v. ὄρον.

108 Poll. X 68 εἴρηται δὲ τοῦνομα (scil. στενόστομον) ἐπὶ ἀμφοτέρως ἐν σατυρικῶ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου »στενόστομον τὸ τεῦχος« .

109

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας

110

πυρσοκόρου λέοντος

111

κακοποιεῖν

112

λογγάσω

113

νοσσόν

109 Poll. X 186 φαίης δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος »κατὰ . . λεοντέας«, Σοφοκλέους δ' ἐν Μυσοῖς »ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνῶδη στολήν«.

110 Phot. lex. πυρσοκόρου λέοντος· Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι (κάρυξι cod.) σατύροις. Cfr. Hesych. πυρσοκόρου λέοντος· πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου (l. ξανθότριχος).

111 Antiatt. p. 102, 14 κακοποιεῖν Αἰσχύλος Κήρυξιν.

112 Poll. IX 136 φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. Phot. lex. λογγάσω· στραγγεῦσθαι, ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν. Αἰσχύλος. Quibus quae adduntur δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπύγεια δοῦσιν λογγάσια ad glossam λογγῶνες refert Butler.

113 Antiatt. p. 109, 22 νόσσον (νοσσόν Lobeck Phryn. p. 206), χωρὶς τοῦ E. Αἰσχύλος Κήρυξιν.

109 καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας <δοράς> ex Hesych. λεόντειος δορά· τὸ δέρμα αὐτοῦ Τουρ. Malim καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείου δοράς.

KIPKH (σατυρική).

Argumentum ad Ulixis socios in bestias conversos spectasse videtur. Huc referunt fr. 309 E A J Ahrens et Droysen. Ex Etym. M. p. 592, 40 μῶλυ· εἶδος βοτάνης, ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης παρὰ τὸ μωλύειν. . . μωλύνειν δέ ἐστι τὸ ἀμβλῦναι καὶ κωλῦσαι, ἀπὸ τοῦ μὴ ὀλλύνειν ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν· ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ. ἀντιφάρμακον γὰρ δέδοται, huic fabulae tribuit Wagner fragmentum ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ.

114

αὐτόφορβος

115

ζυγώσω

Verbum Circae Ulixis comites in haram concludentis esse opinatur Bothe.

KPHΣΣΑΙ.

Argumentum versatum esse in Polyido Glaucum aenigmate de moro primum albo, deinde rubro, cum permaturuit nigro soluto in vitam revocante (cfr. Hygin. f. 136, Apollod. III 3, 1), de quo Sophocles *Μάντεις* fabulam, Euripides *Πολύιδον* scripsit, O Müller apud Welckerum Gr. Trag. p. 57 et Hoeck Kreta III p. 289 e fr. 116 coniecerunt. Wagner

114 Hesych. αὐτόφορβος· αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη.

115 Hesych. ζυγώσω· δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρικῇ. Eustath. II. p. 956, 7 ex Pausania ζυγώσω ἀντὶ τοῦ καθέξω, δαμάσω. Phot. lex. ζυγώσω· καθέξω, δαμάσω.

fortasse argumentum eius simile quod Euripides in Cressis expressit a poeta tractatum esse putat. (Huc refert fr. 304 Hartung, 314 Butler).

116

λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μιλοπρέπτοις βρίθεται ταύτου χρόνου.

117

αὐτορέγμονος πότμου

118

πισσοκωνήτῳ πυρί

116 Athen. II p. 51 D μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυγῇ . . ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου »λευκοῖς . . καὶ μιλοπρέπτοις . . χρόνου«. Eustath. II. p. 1254, 25 Αἰσχύλος (immo Eur. Phoen. 372, Aeschylus Cho. 11 φάρεσιν μελαγχίμοις dixit) »πέπλους μελαγχίμους« φησὶν· ἕτερος δέ τις (immo Αἰσχύλος) μελάγχμιμα συκάμινα ἐν τῷ »λευκοῖς . . μελαγχίμοις«, ὅπερ ἐστὶ μέλασι, »καὶ μιλοπρέπτοις« ἡγουν ἐρυθροῖς »βρίθεται ταύτου χροῖα (immo χρόνου)«. Poll. VI 46 συκάμινα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμακεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάτου.

117 Hesych. αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον ἑαυτὸν ἔρεζε καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χειρὰ (l. αὐτορέγμονος πότμου· οἷον ἑαυτορέγμονος δν ἑαυτὸν ἔρεζεν, ἢ κατευθὺς παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χειρὰ). Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρή cod., unde Musurus Κίρκη, Dindorf Κρήσσαις).

118 Phot. lex. πισσοκωνήτῳ πυρί· τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσση χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesych. πισσοκω-

118 πισσοκωνήτῳ μόρῳ Aeschylum dixisse putat Bergk (»nisi forte Aeschylus utraque locutione πισσοκωνήτῳ πυρί et πισσοκώνητον μόρον usus est« Wagner).

119

ἀτόπαστον

120

ἐπιξενοῦσθαι

[ΚΥΚΝΟΣ].

Cycnum fabulam viri docti (cfr. Welcker Tril. p. 544 et 563) Aeschylo tribuebant propter Aristoph. Ran. 963 Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους, unde nihil aliud effici potest quam Cycnum in aliqua Aeschyli fabula introductum esse (vide supra ad Glaucum Potniensem).

ΚΩΠΕΥΣΤΗΣ.

Eadem fabula quae Ἀργώ.

ΔΑΙΟΣ

Argum. Aesch. Sept. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγένους (Θεαγενίδου Franz) Ὀλυμπιάδι οἷ (ante Chr. n. 467). ἐνέκα Λαίῳ,

νήτῳ (πισσοκονήτῳ cod.) πυρί· πίσση χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν et κωνῆσαι (κωνεῖσαι cod.) <πίσση καταχρίσαι> καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον (πισσοκόνιτον cod.) μόνον λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος (αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσσαις cod., emend. Alberti).

119 Hesych. ἀτόπαστον (ἀτόπλαστον cod.), ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι (ὑπὸ τὸ πονῆσαι cod.) δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

120 Hesych. ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι· Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρήσσαις cod.). Cfr. Ag. 1319.

Οἰδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας (ἀριστίων cod.) Περσεΐ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς (σατύροις Dindorf) τοῖς Πρατίνου πατρός. τρίτος Πολυφράσμων Λυκουργεία (λυκουργίαι cod.) τετραλογία. Cfr. Welcker Tril. p. 354sq., Nachtrag p. 144sq., Hermann op. VII p. 190sq., Schneidewin die Sage vom Oedipus, Abhandl. der Ges. d. Wiss. zu Gött. V (1852) p. 171sq., Kruse de Aesch. Oedipodea. 1855, AF Naeke, Über die Theb. Tril. des Aesch. N. Rhein. Mus. 1872 p. 193—214, Plank, Über die Trilogie der Septem adv. Th. d. Aesch. Zeitschr. f. d. Altertw. 1847 Nr. 110—113, F Vater, de Aesch. Oedipo Jahns Archiv 1850 p. 110—117, J Schmidt, Über die trilogische Composition der Sieben g. Th. Zeitschr. f. d. Altertw. XIV (1856) Nr. 49—51, A Waldeyer de Aesch. Oedipodea. I. Neuss 1863. II. Leobschütz 1873, H Geist, de fabula Oedipodea. Büdingen 1879 et 1880. Hüttemann, die Poesie der Oedipussage. Strassburg 1880 p. 42sq., etiam Schneidewin Philol. III (1848) p. 348sq., Susemihl, Neue Jahrb. f. Philol. 1855 p. 743sq. et Zeitschr. f. d. Altertw. 1857 p. 100sq. Huius ad finem fabulae referri debet fr. 173.

Quod Clem. Alex. Strom. II p. 462 affert ὁ μὲν γὰρ Λαΐος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν ἀλέληθεν οὐδὲν τῶνδὲ μ' ὧν σὺ νοουθετεῖς, | γνῶμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βίηζεται » ad Laium Aeschyli pertinere putabat Gataker Adv. Misc. p. 529 B, Chrysippo Euripidis vindicavit Valckenaer. Aut ad hanc fabulam aut ad Perrhaebidas pertinuit fr. 354. Ad hanc fabulam rettulit fr. 347 et 376 Hartung. Vide etiam ad fr. 332.

121

Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 edidit R Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 4 haec: ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίαις ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Λαίῳ (τῷ ἡλαίῳ cod., τῷ περὶ Λαίου vel τῷ Λαίῳ Reitzenstein). Vide ad fr. 354.

121a

ἀράχνου

122

χυτρίζειν

Hoc verbum de Oedipo dictum fuisse, quem recens natum exponi iusserit Laius, monuit Hermann.

Δ Ε Ω Ν (σατυρικός).

Vide supra ad *Κήρυκας*. Argumentum huius fabulae ex Apollod. II 5, 1 repetit Wagner.

123

ὁδοιπόρων δήλημα, χωρίτης δράκων

Δ Η Μ Ν Ι Ο Ι.

Una huius fabulae mentio in catalogo. E A J Ahrens corrigit *Δήμναι* (*Λημνιάδες* Hartung) atque ab *Ύφιπύλῃ* fabula non diversam eam fuisse opinatur, Welcker Rhein. Mus. V p. 466 sqq. *Λημνίους* eandem fabulam atque *Φιλοκτήτην* esse suspicatus est. At catalogus etiam titulos *Ύφιπύλῃ* et *Φιλοκτήτης* habet. Vide supra ad *Cabiros*. Cfr. Hippenstiel l. l. p. 10.

121a Hesych. ἀράχνου, ἀπ' εὐθείας ὁ ἀράχνης. *Αἰσχύλος* *Λαίψ*.

122 Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 289 ἐγχυτρίεῖς· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι (τὸ ἐκτιθέναι Weil) χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν *Πριάμῳ* καὶ *Αἰσχύλος* *Λαίψ* (λάξω cod.) καὶ *Φερεκράτης*.

123 Steph. Byz. p. 699, 13 χώρα . . ὅθεν τὸ χωρίτης . . *Αἰσχύλος* ἐν *Λέοντι* σατυρικῷ (σατυρικὴν vel σατυρικόν libri, corr. Salmasius) ὁδοιπορῶν (ὁδοιπόρων Salmasius) . . δράκων.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ (σατυρικός).

De hac tetralogiae Lycurgeae fabula satyrica vide supra ad Bassaras. Cfr. schol. Theocr. X 18 Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἰ προσβλέψει τινὲ τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακὸν γίνεσθαι. Lycurgum in hac fabula dei loco habitum esse efficit Hermann ex Eur. Rhes. v. 970sq., Strab. X p. 471 καὶ τὸν Διόνυσον δὲ καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκοῦργον συνάπτοντες εἰς ἓν τῶν ἱερῶν τὴν ὁμοιοτροπίαν αἰνίττονται, Nonn. Dionys. XXI 155sq. Fortasse huc pertinet fr. 287.

124

ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων

125

καὶ τούσδε κημοὺς στόματος

126

καὶ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχυαίνων χρόνῳ
καὶ σεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγη.

Haec de Lycurgo referri videntur.

124 Schol. Soph. O.C. 674 ἄνω ἔχουσα ὥς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος »ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων« ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Cfr. Hesych. ἄνους· ἀσύνετος. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκούργῳ, quae Nauck sic corrigit: ἄνους· ἀσύνετος. <ἄν' οὖς ἔχων· ἄνω τὸ οὖς ἔχων>. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός.

125 Schol. Aristoph. Equ. 1150 Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων »καὶ . . στόματος«.

126 Athen. X p. 447 C τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτόν τινες καλοῦσιν . . μνημονεύει τοῦ πάματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ »καὶ . . χρόνῳ καὶ σεμνοκόπτει (σεμπνοκοπτέι Α) . . στέγη«.

124 ἄκουε δὲ | ἄν' οὖς ἔχων Dindorf.

126 V. 1 ἰσχυαίνων χρόα Herwerden. — V. 2 Verbum σεμνοκομπεῖν reponendum esse vidit Lobeck Phryn. p. 416, καὶ σεμνοκόμπει Dindorf. — ἐν ἀνδρείᾳ τιθεῖς Herwerden, fort. ἐν ἀνδρείας μέρει.

ΛΥΤΡΑ.

Eadem fabula quae Φρύγες.

ΜΕΜΝΩΝ.

De argumento cfr. Procli Chrestom. p. 458, ubi ex Aethiopide Arctini Milesii haec excerpta sunt: *Μέμνων* δὲ ὁ *Ἡοῦς* υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγίνεται τοῖς *Τρωσὶ* βοηθήσων, καὶ θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν *Μέμνονα* προλέγει, καὶ συμβουλῆς γενομένης *Ἀντίλοχος* ὑπὸ *Μέμνονος* ἀναιρεῖται. ἔπειτα *Ἀχιλλεὺς* *Μέμνονα* κτείνει. καὶ τούτῳ μὲν *Ἡὼς* παρὰ *Διὸς* αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι. Butlerum secutus Welcker Tril. p. 435 sq., cui adsentit Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 617 (hanc fabulam mediam fuisse ratus trilogiae quae Achillis res extremas complecteretur), *Μέμνονα* eandem ac *Ψυχοστασίαν* fabulam fuisse putat, quamquam utraque in catalogo commemoratur. Contradixit Hermann opusc. VII p. 345 sqq., cui Memnon primum, Psychostasia secundum locum trilogiae tenuisse videtur. Hoc verum esse videtur et ex tertia trilogiae fabula, quae ad Achillis mortem spectaret, fr. 350 sumptum esse coniecit Welcker Gr. Trag. p. 38. Droysen *Νηρείδας*, *Μέμνονα* ἢ *Ψυχοστασίαν*, *Θαλαμοποιούς* coniungit. — Poll. IV 110 ὁπότε μὲν ἀντὶ τετάρτου (τετάρτου delendum videtur) ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῃ, παρασχόνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα ὥς ἐν *Ἀγαμέμνονι* *Ἀισχύλου* (verba ὥς . . *Ἀισχύλου* omissa in ed. Wetsteniana delenda censet Lachmann de mens. trag. p. 3)· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτῆς τι παραφθέγγαιτο, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ πεπρᾶχθαί φασιν αὐτὸ ἐν *Μέμνονι* (rectius, ut videtur, in aliis libris legitur *Ἀγαμέμνονι*) *Ἀισχύλου*. — Ex Aristoph. Ran. 963 οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς *Κύκνους* ποιῶν καὶ *Μέμνονας* κωδωνοφαλαροπώλους efficit Kausche p. 217 ad hanc fabulam fr. 326 pertinere. Ad eandem fr. 282 refert Bergk, 370 Butler, 328 E A J Ahrens, aut ad Psychostasiam aut ad Memnonem fr. 300,

329, 405 Hermann. Ex Aristoph. Ran. 928 ἀλλ' ἢ Σχαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαιέτους χαλκηλάτους Memnoni scutum γρυπαιέτῳ ornatum tribuit Welcker Tril. p. 433.

127

καὶ μὲν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴν
ἄρκιος ὥς ναύταισιν ἀσχεύοις μολῶν

128

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ

127 Eustath. Il. p. 1156, 17 ἡ δὲ ἄρκτος ὅτι μετὰ τοῦ τ λέγεται, δηλοῖ ὁ γράφας οὕτως· ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ ἀπαρχίαν διὰ τὸ εὐφωνον καὶ τὴν ἐκείθεν πνοὴν ἄρκιον, εἰς δὲ καὶ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ταύτην »καὶ... ἄρκιος (Lobeck Paral. p. 35 ἄρκιος) ὥς ναύτησιν... μολῶν«. Anecd. Bekk. p. 445, 18 καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον »καὶ μὲν... πνοὴ ἄρκιος«. Aeschyli Memnoni hoc fragmentum tribuit Wellauer (lex. Aeschyl. s. v. ἀθέριτον) ex Hesych. ἀσχεύοις· φιλοῖς, ἀπαρασχεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, corrigens Μέμνονι; sed dubia res est, cum interpretatio φιλοῖς, ἀπαρασχεύοις in hoc fragmentum parum quadret et vocabulum ἀσχεύοις facile Ag. 1323 sq. intercidisse possit (ad Choephororum perditam partem quondam Hesychii glossam referebat Blomfield praef. ed. Ag. p. X).

128 Anecd. Bekk. p. 353, 11 ἀθηρῆς· ἴσως μὲν ὁ ἀτειρῆς (ἀτηρῆς cod.) ἢ ὁ ἀντερειστικός (ἄγαν θεριστικός Wagner). Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (Μέμνονι Wellauer) »χαλκὸν... ὑπερτενῆ«, ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος· ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα· ἢ ὁ ὀξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρας. Cfr. Hesych. ἀθερῆς· ὁ σίδηρος, ἀτειρῆς (ἀτηρῆς cod.), ὅταν θερίζῃ· ἢ θεριστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος, ὀξύς ἢ <ἐπὶ> ἀσταχύων et ἀθε<ι>ρῆς· ἦτοι ἀτειρῆς ἢ ὁ ἄγαν θεριστικός ἢ ὑπέροπτος ἢ θαυμαστός.

128 ἀθέριστον ἀσπίδων Blomfield (ἀσπίδος θ' Boissonade), ἀθερῆ τόνδ' ἀσπίδος θ' M Schmidt.

129

σὺν δόρει στρατόν

130

γονίας(?)

MYRMIDONEΣ.

Fabulas *Μυρμιδόνας Νηρείδας Φρύγας* continuo trilogiae argumento comprehensas fuisse probaverunt Welcker Tril. p. 415 sqq., Griech. Tr. p. 33 sq., Hermann Opusc. V p. 136 sqq., ASchöll Tetral. p. 391 sqq., Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 589 sqq., Brunn Annali d. Inst. 1858 p. 367 et Sitzungsber. d. Akad. in München 1880 p. 179, Ribbeck die Röm. Trag. p. 349 sqq. et 126 sqq., CRobert Bild und Lied p. 129 sqq., Bergk Herm. XVIII p. 481 sqq., Wecklein über eine Trilogie des Aeschylos und die Trilogie überhaupt in Sitzungsber. d. Akad. in München 1891 p. 327 sqq. »In Myrmidonibus, quantum colligi potest, Achilles cum precibus et necessitate victus tandem Patroclum in proelium ire passus esset, isque esset ab Hectore occisus, mortuum deflebat. Nereides pugnam Achillis qui nova a matre arma accepisset necemque Hectoris videntur continuisse. In Phrygibus Priamus corpus filii ab Achille redemit Hermann. Futilia sunt quae de Achille in Myrmidonibus velato et taciturno et de legatis ad eum missis scholia recentiora habent: ad Aristoph. Ran. 911 ἄλλως· εἶχός τὸν ἐν τοῖς Φρυξίν Ἀχιλλέα ἢ Ἑκτορος λύτροις (l. ἐν τοῖς Φρυξίν

129 Anecd. Oxon. I p. 122, 17 δουρί· πέντε ἔχει δοτικάς . . ἢ δόρει παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι (Μέμνονι Lehrs) »σὺν δόρει στρατόναι.

130 γονίας· εὐχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Wagner correxit Μέμνονι, sed glossam ad Cho. 1065 spectare putat Blomfield (praef. Agam. p. Xsq.)

ἢ Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλέα). ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν δς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται (cfr. Hermann opuse. III p. 42), ad eiusdem fabulae v. 1264 τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβεων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν· ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων et ad Prom. 452 ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσι-
 ῶπα, καὶ οἶον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὅτε ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης καλοῦντες εἰς μάχην [ἐσίγησεν]. Quod autem Bergk suspicatur, vetus scholium ad Aristoph. Ran. 911 ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίν ἢ Ἑκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται lacunosum esse, suppletque φθέγγεται (καὶ ἐν τοῖς Μυρμιδόσιν), de lacuna illa quidem recte sentit, sed supplementum οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται (πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα) sumendum est ex Vita Aeschyli ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβη ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθήμενῇ τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν τε τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθεγγέται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. — Myrmidonibus tribuit fr. 143 Strabo XII p. 616 per errorem. — Euripidis fragmentum (888 N.) βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα Myrmidonibus schol. rec. ad Aristoph. Ran. 1400 ἄλλως· ἐκ Μυρμιδόνων· πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας temere adscribit. Ei scholio ne hoc quidem tribuendum esse, ut talorum ludum in Myrmidonibus memoratum credamus, monet Nauck. Cfr. Bergk l. l. — Respicit ad hanc fabulam Aristoph. Ran. 1040 ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν Πατρόκλων Τεύχρων θυμολέοντων et, ut Butlero et Hermannō videtur, schol. Hom. 16, 380 (infra fr. 380). Vide ad fr. 489. — Ad Myrmidones etiam γρυπαιέτους χαλκηλάτους Aristoph. Ran. 960 spectare suspicatur Butler. — Quod Aeschyli trilogiam Accium in Myrmidonibus et in Epinausimache secutum esse Hermann putat, de Myrmidonibus errare videtur, quorum argumentum in Palamedis fabula versatum esse probare conatus sum l. l., Epinausimache autem argumentum totius trilogiae emensa esse videtur.

III

<XO.> τάδε μὲν λεύσσεις, παῖδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους,
οὗς <προπεπωκώς> εἶσω κλισίας
<θάσσεις>

Dramatis (parodi) initium.

132

<XO.> Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάικτον ἀκούων
ἢ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Haec ex altera (melica) parte parodi sumpta videntur.

131 Harpocr. προπεπωκότες ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες . . ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος »τάδε . . οὗς εἶσω κλισίας«. Aristoph. Ran. 992 τάδε . . Ἀχιλλεῦ, schol. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Eustath. Od. p. 1941, 46 τὸ δὲ »ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε« μεταλαβὼν Αἰσχύλος ἔφη τὸ »τάδε . . Ἀχιλλεῦ«, δ κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ.

132 Aristoph. Ran. 1264 Φθιώτ' . . ἢ κόπον (ἢ κόπον Heath) οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; schol. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου, schol. rec. τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν (τοῦτο πρὸς Ἀχιλλέα ἀπὸ τῶν πρέσβων ὡς Αἰσχύλος πεποίηκεν Fritzsche). ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων (cfr. schol. rec. Prom. 452 supra allatum, at verba sunt Myrmidonum chori, non legatorum vel praeconum). Verba ἢ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν ephymnii instar comicus repetit 1267, 1271, 1275, 1277, cfr. schol. 1267 ἰστέον ὅτι τὸ »ἢ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν« παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν λαμβείων ὄν, τοῦ »Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ«, schol. 1275 ὡς ἐφ' ὅμνιόν δὲ κέχρηται τῷ »ἢ κόπον οὐ πελάθεις«, Suid. v. ἢ. Athen. XII p. 551D ἦν δὲ ὅντως μακρότατος καὶ λεπτότατος δ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δράμα γέγραφε Στράτις Φθιώτην

131 V. 3 οὗς προπεπωκώς Heath, εἶσω κλισίας θάσσεις (vel μέμνεις) Hermann.

132 V. 1 Ἀχιλλεῦ libri deteriores. V. 2 πλάθεις pro πελάθεις Nauck Mélanges Gréco-Rom. III p. 51.

133

δεκέμβολος

134

ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
στάζει . . θέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Aliquem de nave ab Hectore incensa loqui vidit Hermann.

135

⟨A X.⟩ Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ
Φθιώτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

133 Schol. Aristoph. Av. 1256 τριέμβολον . . μήποτε δὲ καὶ
πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν
τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. Cfr. Suid. v. τριέμβολον.

134 Aristoph. Pac. 1177 κᾶτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς
ἱππαλεκτρυὼν τοὺς λόφους σείων, schol. Ven. τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ
πολλάκις (ἐν Μυρμιδόσι Fritzsche) κληθέντος ἱππαλεκτρυόνος δν
ἀεὶ κωμωδοῦσιν, ἐν Μυρμιδόσι (πολλάκις Fritzsche) μέμνηται.
ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος ἀπὸ δ' αὖτε ξουθὸς . . στάζει κηρόθεν τῶν
(sic apud Dindorfium, apud Bekkerum κηρ.θέντων) φαρμάκων
πολὺς πόνος». Aristoph. Av. 800 εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει
κάσσι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών, schol. παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρ-
μιδόνων (l. ἐν Μυρμιδόσιν) Αἰσχύλου. Aristoph. Ran. 932 ΔΙΟΝ.
ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα τὸν ξουθὸν
ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις. ΑἴΣΧ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυ-
σίν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο, schol. προείρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρ-
μιδόνων (l. ἐν τοῖς Μυρμιδόσιν) ἐστιν ἐπὶ νεώς »ἐπὶ δ' αἰετὸς . .
ἱππαλεκτρυών». Cfr. etiam Aristoph. Ran. 973 (infra fr. 444).

135 Aristoph. Eccl. 392 Ἀντίλοχ' . . με τοῦ τριωβόλου τὸν . .
διοίχεται, schol. παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων »Ἀντίλοχ' . .
μᾶλλον». Cfr. Suid. v. ἀποίμωξόν με. Etiam verba τὰμὰ γὰρ

134 V. 1 ἐπ' αἰετὸς δὲ pro ἐπὶ δ' αἰετὸς (ἀπὸ δ' αὖτε) Nauck.
V. 2 στάζει κηρθέντων φαρμάκων πολὺν πόνον Hermann, fort. κραθέντα
πολλῶν φαρμάκων στάζει πόνον.

Achillem haec dicere Antilocho qui primus ei nuntium Patrocli interfecti attulerit (Hom. Σ 18), monuit Porson ad Eur. Med. v. 750.

136

⟨ΑΧ.⟩ ὦδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος,
 πληγέντ' ἀτράχτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
 εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
 τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 ἀλισκόμεσθα.

Verba Achillis esse sese Patroclo occiso commiserantis monuit Welcker. Pertinent autem verba ad arma Achillis ab Hectore reportata.

διοίχεται Aeschyli esse probavit Gataker Adv. misc. p. 505 C, negat E A J Ahrens.

136 Aristoph. Av. 808 ταυτὶ μὲν ῥηκόμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον· »τάδ' . . πτεροῖς«, schol. v. 807 ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν »ὥς δ' ἐστὶ . . Λιβυστικῶν λόγος, πληγέντ' . . ἀλισκόμεσθα«. πεποίηκε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τετρωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ, schol. v. 808 ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Cfr. Suid. v. ταυτὶ μὲν, ubi δδ' ἐστὶ . . λόγος et ἀλισκόμεσθα exhibetur, et v. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ubi v. 1 omissus est et in v. 3 τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος legitur. Diogenianus praef. p. 180 Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρησθαι λέγεται ἀπὸ Αἰβυός τινος· οἱ δὲ Κύβισσον εὐρετὴν γενέσθαι τοῦ εἶδους τούτου, ὥς Αἰσχύλος διασαφεῖ »ὦδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυκῶν τὸ κλέος«. V. 4 respiciunt Athen. XI p. 494 B, Aristid. vol. II p. 17, Dionys. Hal. de admir. vi Demosth. c. 7 vol. VI p. 971, Galen. vol. V p. 395, Philo Ind. vol. II p. 501, Eust. Il. p. 632, 35, Suid. v. πάγας sive schol. Ag. 818 πάγας] δίχτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ Αἰσχύλου· τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ὡς ἄλλοις ὑφῆκε, alii quos affert Nauck (p. 46 et XXII F).

136 V. 4 pro αὐτῶν vulgatur αὐτῶν.

137

⟨A X.⟩ ὄπλων ὄπλων δεῖ

138

⟨A X.⟩ καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

»Sive talia dicta (fr. 139. 140) sive quod alio modo immoderatus dolori indulgeret reprehendenti cuipiam, fortasse Archilocho, respondebat Achilles haec« Hermann. Videtur vero Achilles his verbis corpus Patrocli sibi revelari et membra sibi contrectanda permitti (quod Euripides in Bacchis imitatus est) iussisse.

139. 140

⟨A X.⟩ σέβας δὲ μηρῶν ἄγνόν οὐκ ἐπηδέσω,
ὧ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

* * * * *

137 Aristoph. Av. 1420 πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον, schol. παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων »ὄπλων . . δεῖ«.

138 Anecd. Bekk. p. 321, 22 et Suid. ἀβδέλυκτα· ἀμύσακτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μαιίνοντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἢ λέξεις. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν (Μυρμ. om. Anecd.) »καὶ . . τάδε«. Similia Zon. Lex. p. 9 et Anecd. Paris. vol. IV p. 85, 23 omisso fabulae et poetae nomine (ἀβδέλυκτά μοι exhibetur in Anecd. Paris.). Hesych ἀβδέλυκτα· ἀμίαντα.

139 Athen. XIII p. 601 A οὐδείς ἡγεῖτο φορτικούς τοὺς ἔρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰσχύλος, μέγας ὢν ποιητής, καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὃ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὃ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων et p. 602 E Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν ὃ μὲν ἐν Μυρμιδόσι »σέβας . . ἄγιον οὐκ ἐπηδέσω . . φιλημάτων«, ὃ δ' ἐν Κολχίσι κτέ. Plut. Amator. c. 5 p. 751 C πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα »σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω . . πικρῶν φιλημάτων«, de adul. et amico c. 19 p. 61 A »ὧ δυσχάριστε τῶν

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία

Ad Patrocli cadaver haec dicta esse ab Achille putat Porson ad Eur. Med. 750.

141

ἀγρέμονα

142

ἐν κουράδι

πυκνῶν φιλημάτων οὕτως Ἀντώνιον οἱ φίλοι κτέ. Plat. Symp. p. 180 A Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾶν κτέ. Cfr. Ovid. Trist. II 409—412.

140 Lucian. Amor. c. 54 vol. II p. 457 οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἠγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταντικρὺ καθέζεσθαι . . ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτῳ πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη »μηρῶν . . ὁμιλία κλαίων (pro κλαίων libri καλλίων vel καλλίῳ habent, corr. Dobree). Ad Aeschyli fabulam rettulit Porson, Sophocli mavult tribuere M Schmidt Zeitschrift f. Altert. 1856 p. 356.

141 Hesych. ἄγρεμον (ἀγρέμονα Alberti)· τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν (ἀγρεῖν Nauck) καὶ λαμβάνειν [ἤγουν ἀγρεύειν]· ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδύσιν (μυρμή^δ cod.) ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. Novam glossam esse ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον et antea Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδύσιν scribendum putat Hermann.

142 Hesych. ἐγκουράδες· τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ [προσώπων] πίνακες. ἔστι γὰρ κουράς ἡ κορυφή (ὀροφή Struve) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκούρας δὲ ὁ γεγραμμένος (ὁ γραπτὸς πίναξ ἐν κουράδι λέγεται γεγραμμένος M Schmidt). Αἰσχύλος Μυρμιδύσιν. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ ὡς κότῳ (κοτῷ M Schmidt) καὶ ἐνεχότουν παρὰ Σοφοκλεῖ. Ex Hesych. κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι (ὀροφήμασι cod) γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδύσιν ἀμφιβάλλει (ἀμφιβάλλεται Hermann) ἐνκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουράς ὀροφικὸς πίναξ cognoscitur dubitatum esse utrum ἐν κουράδι an ἐγκουράδι voluisset

ΜΥΣΟΙ.

Aristot. Poet. c. 24 p. 1460 a 32 τούς τε λόγους μὴ συνίστασθαι (δεῖ) ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάιος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἦχων ad Aeschyli Mysos argumentumque Mysorum ad Telephum spectare cum Tyrwhitto statuit Welcker Tril. p. 562 et Gr. Trag. p. 53sq. Cfr. Amphis fr. 30 K. ἰχθυοπώλας . . οὐδ' ἂν ἐρωτήσῃ τις . . ἔκυψεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ. καὶ δικαίως τοῦτό γε· ἅπαντες ἀνδροφόνου γάρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ, Alexis fr. 178 δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι. De argumento vide etiam ad Τήλεφον. Ad hanc fabulam refert fr. 239 Wagner, 354 Welcker, 379 Droysen.

143

ἰὼ Κάϊκε Μύσισαί τ' ἐπιρροαί

Sunt verba famuli Telephi initio prologi Mysiam salutantis. Idem dicit ea quae sequuntur.

Aeschylus. Iuxta κουράς videtur ἐγκουράς vox nihili esse atque Hermannus suspicatur κουράδα summam frontem, in qua resecari crines soleant, esse appellatam.

143 Strab. XIII p. 616 ῥεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι (memoriae errore Strabonem Μυρμιδόσι pro Μυσοῖς scripsisse monuit Pauw) προλόγου ἰὼ . . ἐπιρροαί. Macrobi. Sat. V 20, 16 ad fidem faciendam quod uliginosa sint . . universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus ἰὼ . . ἐπιρροαί. Schol. Hephaest. p. 176 ἐκτίθῃμι καθαρὸν ἱαμβον τόνδε ἰὼ . . ἐπιρροαί. Cfr. etiam Mar. Plot. Gramm. Lat. VI p. 518, 7 ed. Keil.

144

ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν,
εὐχαῖς δὲ σῶζοις δεσπότης παιωνίαις.

145

Οἶος

NEANISKOI.

De hac tetralogiae Lycurgeae fabula tertia vide ad Bassaras. *Νεανίσκους* intellegit Welcker satyros seria agentes, rectius ut videtur Hermann iuvenes Edonos recepto novi dei cultu sacra Bacchica celebrantes. Ad Neaniscos fr. 355 pertinere putat Hermann, fr. 283 MSchmidt, (fr. 319, 341, 382, 480 Hartung).

146

αὔρας ὑποσχίοισιν ἐν ψυκτηρίοις

144 Phot. lex. p. 344, 19 et Suid. v. ὀργεῶνες. . . ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν. . . ὁ Αἰσχύλος ἐν *Μυσοῖς* τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων »ποταμοῦ . . . παιωνίαις« (σώσεις vel δώσεις et δώσοις Suidae codices). Harpocration v. ὀργεῶνας. . . οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν *Μυσοῖς*.

145 Stephan. Byz. p. 487, 5 Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος *Μυσοῖς*.

146 Athen. XI p. 503C Νίκανδρος δ' ὁ θυατειρηγνὸς καλεῖσθαι φησι ψυκτήρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσχίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος *Νεανίσκοις* »σαύρας ὑποσχίοισιν (sic E, ὑπηχύοισιν A) ἐν ψυκτηρίοις« (ψυκτηρίοις A).

144 V. 2 malim δεσπότην i. e. dominum meum.

145 αὔρας pro σαύρας Valckenaer.

147

ἀρείφατον λῆμα

148

ἀφοίβαντον

149

Ὀκτώπας

N E M E A.

Commemoratur haec fabula in Catalogo (ubi *Νεμέα* ex *Νεανίαι* i. e. *Νεανίσχοι* corruptum putat Hartung, *Νέμεα* corrigit Wagner). Cfr. schol. Pind. praef. Nem. p. 9 τὰ Νέμεά φασιν ἄγεσθαι ἐπὶ Ὑφέλτῃ . . ἄλλοι δέ, ὧν ἐστι καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τῷ Νεμέας παιδί. Titulus igitur ad matrem Archemori spectat. Ex Apollod. III 6, 4 colligit Hermann

147 Hesych. ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν, ἀντὶ Ἄρει ἐοικός (ἐοικός cod.). Αἰσχύλος Νεανίσχοις, Etym. M. p. 139, 20 ἀρείφατος ὁ πολεμικός . . ἧ ὁ πεφονευμένος, addit Etym. Flor. ed. Miller p. 41: ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Νεανίσχοις· καὶ καρτερικός καὶ πολεμικός ἀρείφατος. Cfr. Eum. 914 τῶν ἀρειφάτων . . ἀγώνων.

148 Hesych. ἀφοίβατον· ἀκάθαρτον (ἀνακάθαρτον cod.). Αἰσχύλος Νεανίσχοις. Cfr. Eum. 237 οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα.

149 Phot. lex. p. 326, 15 Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε (πέπλακε Friebe, διαπέπλακε Cobet, ἀναπέπλακε Nauck) Νεανίσχοις.

147 ἀφοίβαντον pro ἀφοίβατον Alberti, ἀφοίβαστον cum Salmasio requirit Nauck.

149 Ὀκτώπους O Crusius Götting. Gel. Anz. 1890 p. 690.

Opusc. VII p. 205sq., argumentum fabulae ad Hypsipylen spectasse eamque ad illam pertinuisse trilogiam, in qua fuerit tragodia Hypsipyle. Vide supra ad Cabiros.

NHPEIΔEΣ.

Argumentum huius fabulae vel Patrocli vel potius Achillis interitum fuisse suspicatur Butler. Sed cfr. supra ad Myrmidones. Huc refert fr. 296 Welcker, (350 Hartung).

150

⟨AX.⟩ λεπτός δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χροῖ

Achillis verba ad Patrocli corpus velandum spectantia. Cfr. Hom. Σ' 343sq., praecipue 352sq.

151

⟨XO.⟩ δελφινόφορον πόντου πεδίων
διαμειψάμεναι

Pars parodi Nereidum chori.

150 Excerpta ex libris Herodiani technici ed. A Hilgard Lips. 1887 p. 22, 31 σινδὼν σινδόνης· λέγεται γὰρ καὶ ἀρσενικῶς ἐν Νηρείσι (νηρήσι cod.) παρ' Αἰσχύλῳ »λεπτός . . χροῖα. Cfr. EHiller Deutsche Literaturzeitung 1888 p. 10sq.

151 Schol. Eur. Phoen. 209 ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησιν . . ὥς . . Αἰσχύλος Νηρείσι· »δελφινηρὸν (δελφίνηρον Pal. 343, δελφίνορον MTAB) πεδίων πόντου διαμειψάμεναι.

151 δελφινόφορον Barnes, δελφινόνομον Nauck, malim δελφινότροπον. — πόντου πεδίων pro πεδίων πόντου Valckenaer.

152

⟨ΧΟ.⟩ ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος ὕψου
τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει

153

⟨ΧΟ.⟩ κάμακος εἷσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον

154

ἀθήρ

152 Hesych. ἐναροφόρος· σκυλοφόρος. »ἐναροκτάντας . . ἀπολέπει« (ἀπολείπει Musurus). Αἰσχύλος ἐν Νηρείσιν. οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ νοῦχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν (ἐπαδρᾷσιν cod.) εὐχετάσθαι« (Hom. X 412), ἵνα ἧ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατός μοι (θάνατον μὴ cod.) ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὕψου ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς (ἐνέρους Friebel) ἥξει. Eustath. Il. p. 437, 20 ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος.

153 Schol. Pind. Nem. VI 85 δίκρουν γὰρ ὥστε δύο ἀκμάς (αἰχμάς Hermann) ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρείσι »κάμακος . . διπλάσιον«.

154 Hesych. ἀθήρ· ἐπιδορατὶς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρείσι (νηρεῖ cod.). Eustath. Il. p. 1206, 10 ὅτι δὲ ἀθήρ καὶ ἐπιδορατὶς λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀσταχύων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Anecd. Bekk. p. 353, 17 λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.

152 ἐναροκτάντας δὲ φθόνος αὐχαῖς | ἔγκοτος ὕψου | τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει | ἥξει τ' ἐχθροὺς Hermann (cfr. opusc. VIII p. 130sq.), at apparet verba καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει interpretationis causa adiecta esse. Videtur ἐναροκτάντας ad φθόγγους referri debere.

153 εἷσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν Bothe, κάμακος δ' εἷσιν γλώσσημα διπλοῦν (nisi δικροῦν, ut, a quo haec sumpta esse dicit scholiastes, Lesches in parva Iliade δικρόος ἄρδεις posuit. V. Lob. ad Phryn. p. 233) Hermann (δίκρουν Jacobs). — ἰεῖς pro εἷσιν Heimsoeth. Scribendum suspicor κάμακος δ' ἰεῖς γλωχίνα δίκρουν.

NIOBH.

De mytho cfr. Hygin. fr. 9, Apollod. III 5, 6, schol. Hom. *Q* 602, Ov. Met. VI 146sq. De argumento vide Hermann opusc. III p. 37sq., qui haec efficit: »Argumentum tragoediae, ut videtur, in eo versabatur, ut postquam propinqui amicique consolari Niobam atque a tumulo abstrahere frustra conati essent, illa, cum rupto tandem silentio iniquitatem deorum incusasset, vocante deo in Sipylum abiret, debitum fati solutura«. At quae Hermann de exitu fabulae ex Diog. L. VII 28 ἐτελεύτα δὲ (scil. Zeno philosophus) οὕτως· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης· »ἔρχομαι, τί μ' αὖεις«; coniecit, ea refutantur loco Machonis apud Athen. VIII p. 341 C allato: ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔα οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ, καλεῖ δὲ μοῖρα νόχιος, unde cognoscitur, illa verba ex Timothei dithyrambo Nioba sumpta esse. Praeterea vide de argumento Fritzsche de Aesch. Niobe 1836, C E J Burmeister de fabula quae de Niobe eiusque liberis agit. 1836 (p. 44—63 de Aesch. Niobe), A Schöll Tetral. I p. 504sq., Welcker Tril. p. 341sq., Nachtrag p. 143sq. (qui fabulas *Τροφίαι*, *Νιόβη*, *Προπομποί* coniungit), Buchholz Niobe Erfurt 1868, Preller Gr. Myth. II p. 380²sq., C B Stark Niobe und die Niobiden 1863 p. 35sq.

Scaenae locum in Lydia esse putat Hermann, Thebis Welcker: Thebis eum esse, in quam urbem Tantalus ex Lydia venerit, chorum autem ex virginibus alienigenis i. e. Lydiis constare, ex fr. 155 et 156 efficitur. Cfr. schol. Hom. *Q* 602 (Eustath. Il. p. 1367, 22) ἡ δὲ συμφορὰ αὐτῆς (scil. Νιόβης), ὥς μὲν τινες ἐν Λυδίᾳ, ὥς δὲ ἔνιοι ἐν Θήβαις. Σοφοκλῆς <δὲ> τοὺς μὲν παῖδας ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι, νοσῆσαι <δὲ> αὐτὴν εἰς Λυδίαν. Venisse autem virgines videntur Thebas, ubi Amphion eas alloquitur fr. 155, ad consolandam Niobam nuntio de liberorum nece allato. De numero Niobidarum cfr.

schol. Eur. Phoen. 159 *περὶ δὲ τοῦ πλῆθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτός φησιν Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ »καὶ δὲς ἑπτ' αὐτῆς τέχνα Νιόβης (l. θεοῦ) θανόντα Δοξίου τοξεύμασιν». ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ (δράμασιν νιόβης vel δράματι νιόβης libri, corr. Dindorf). In priore parte dramatis ostenditur Nioba velata sepulcro liberorum adsidens et altissimum silentium nonnumquam eiulatione interrumpens. Cfr. fr. 158 et Aristoph. Ran. 911 *πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί, vit. Aesch. (supra p. 467) διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρ' Ἀριστοφάνει· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ <Νιόβῃ> ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, schol. Aesch. Prom. 452 *σιωπῶσι γὰρ παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάθειαν ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγί Σοφοκλέους (Αἰσχύλου Menagius) ἢ διὰ συμφορὰν ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ, Eustath. II. p. 1343, 62 ὁ Σικυώνιος Τιμάνθης τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων αφαγὴν τῆς Ἰφιγενείας ἐκάλυψε τὸν Ἀραμέμνονα, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε.***

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 17 *χρὴ δὲ . . μὴ ποιεῖν ἐποποιχὸν σύστημα τραγωδίαν . . ἔχει μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι Πέρσιν Ἰλίου δλὴν ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος (alii verba Νιόβην . . Αἰσχύλος expungunt, alii ἢ Νιόβην, alii ἢ Θηβαίδα, alii deletis verbis καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος scribunt Ἐκάβην, cfr. Hermann opusc. VII p. 132sqg., scribendum videtur: ὥσπερ Εὐριπίδης Ἐκάβην ἢ Θηβαίδα δλὴν καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος Νιόβην), ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. — Aristoph. Vesp. 579 *καὶν θιαγρός εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν, schol. ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ θιαγρός εἴρηται πρότερον . . ἐκ τῆς Νιόβης δέ· καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν**

Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. Aeschylum respici putat Hermann, Sophoclem Nauck.

Phot. lex. p. 301, 15 νοβακκίζειν (νιβατίζειν Friebecl cl. Hesych. gl. νιβατισμός et Athen. XIV p. 629 D)· τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπιφορεῖν· σεισμὸς Νιόβη quo pertineat incertum (Αἰσχύλος Νιόβη cum Ruhnkenio Naber). — Plut. Consol. ad Apoll. c. 28 p. 116 C εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην ὅτι καὶ ἡ

θαλέθοντι βίῳ
βλάσταις τε τέκνων βριθομένα
γλυκερὸν φάος ὀρῶσα

τελευτήσει, οὐκ ἂν οὕτως ἐδυσχέραινε ὥς καὶ τὸ ζῆν ἐθέλει ἐκλιπεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ἀνάρπαστον αὐτὴν γενέσθαι πρὸς ἀπώλειαν τὴν χαλεπώτατην. Versus istos, in quibus θάλλονται et γλυκερὸν εἰσορῶσα φάος conicit Nauck, Wyttenbach aut ex Aeschyli aut ex Sophoclis Nioba aut ex Euripidis vel alius poetae loco sumptos esse suspicatus est, ab Aeschylo abiudicat Hermann, lyrico poetae tribuit Bergk. — Fragmentum alicuius Niobae

λεπτοσπαυήτων χλανιδίων ἐρείπιοις
θάλπουσα καὶ ψύχουσα καὶ πόνῳ πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν μεθ' ἡμέραν

conservavit Plut. quaest. conv. VI 6, 2 p. 691 D ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται »λεπτοσπαυήτων . . ψύχουσα« et de am. prol. c. 4 p. 496 E μηδὲν ἢ δὲ καρποῦ μένη μηδὲ χρήσιμον, ἀλλ' ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως ἀποδεχομένη τῶν σπαργάνων »ἐρείπιοις θάλπουσα . . καθ' (μεθ' Cobet) ἡμέραν«. Hos versus ex Sophoclis Nioba repetitos esse probavit Valckenaer in Phal. p. X. — (Ad Nioben refert fr. 354, 359, 399 Hartung, 478 Burmeister).

155

Ἰστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται
τρέφειν δ' θ' ἄγνῃς Φᾶσις

Dicta haec de choro virginum, ab Amphione ut videntur. Cfr. Suppl. 287.

156. 157

<TANT.> σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν,
Βερέχυντα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος

155 Choerob. Exeg. in Hephaest. Enchir. p. 41, 10 (ed. Hoerschelmann in Anecd. var. Gr. mus. metr. gramm. ed. Studemund. 1886) ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ οὕτως ἔχει πᾶσα ἡ χρῆσις κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ Ἰστρος . . Φᾶσις. Hephaest. p. 7 (ostendens diphthongum etiam in media voce ante vocalem corripī posse) Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ Ἰστρος . . παρθένους (οἷστρος τοιαύτης παρθένου deteriores libri) λοχεύεται. Priscianus Inst. I 52 vol. I p. 38, 17 *oe quoque idem patitur* (ut corripatur) *apud Graecos. Aeschylus Ἰστρος . . παρθένους λοχεύεται*. Eundem versum afferunt omisso poetae et fabulae nomine Eustath. Od. p. 1665, 38, ubi παρθένους μνηστεύεται, grammaticus in excerptis post Prisc. Inst. l. V ed. Hertz vol. I p. 192, ubi οἷστρος τοιάσδε παρθένους λοχεύεται, in schol. Tzetzae ad Soph. O.R. 1264, in schol. Soph. vol. II ed. Dindorf p. 46, ubi παρθένους λόχεται.

156. 157 Strabo XII p. 580 λέγεται δὲ τινὰ φύλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα ὥσπερ οἱ Βερέχυντες. καὶ Ἀλκμᾶν λέγει »Φρύγιον ἠϋλήσε μέλος τὸ Κερβήσιον. καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ' οὗτός γε δείκνυται, οἱ δ' ἄνθρωποι ἀνέκθ' οὕτω λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνη μνησθήσεται (μνησθήσεσθαι Casaub.) τῶν περὶ Τάνταλον τοῖς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῷου βωμός ἐστι (fr. 162, 2 et 3) καὶ πάλιν »Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα (fr. 163), καὶ δ

156 V. 3 Ἰδῆ pro Ἰδῆς Casaubonus. — V. 4 βρέμουσι pro ἔρπουσι Casaubonus. πρέπουσα Wellauer, πρέπουσι H. L. Ahrens. — ἐρέχθεται Pauw, ἐπιρροθεῖ Goerlitz. πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον Meineke (Vind. Strab. p. 198 sq.). Fort. πᾶν δ' ὀρεχθεῖται πέδον.

Ἰδὼν τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
βρέμουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.

* * * * *

οὐμὸς δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει καί με προσφωνεῖ τάδε·
γίγνωσκε τάνθρωπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

158

ἐφημένη
τάφον τέχνους ἐπῶζε τοῖς τεθνηκόσιν

159

— θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
δταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.

Τάνταλος λέγει »σπείρω . . Ἰδὼς τε . . ἔρπουσι μήλων, πᾶν δ' ἐρέχθει (sic C g l r v w, ἐρέχθεον D h i) πέδονα. Plut. de exil. c. 10 p. 603 A τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ »σπείρω . . χῶρονα, εἴτα μετ' ὀλίγον λέγοντος »θυμὸς δέ ποθ' ἄμὸς οὐρανῷ . . ἄγανα. Plut. cum princip. esse philosophandum c. 3 p. 778 B omisso poetae et fab. nomine »σπείρω . . χῶρονα.

158 Hesych. ἐπῶζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ψοῖς. Αἰσχύλος Νιόβη μεταφορικῶς »ἐφιμένη (ἐφημένη Musurus) . . ἔπωζε . . τεθνηκόσινα.

159 Plat. Reip. II p. 380 A (indeque Euseb. Pr. Ev. XIII p. 643 C) οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους ὅτι »θεὸς . . θέληα, ἀλλ' ἐάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ λαμβανῶ

157 V. 1 οὐμὸς δὲ πότμος pro θυμὸς δέ ποθ' ἄμὸς Porson. — Pro οὐρανῷ κυρῶν ἄνω Aeschylum οὐρανῷ χρίμπτων ἄνω dedisse puto.

158 Hesychii interpretationem verbi ἐπῶζειν falsam esse monuit Pauw ἐπῶζειν ab interiectione ὦ deducens. Cfr. ὠγμός et ὠζεις Eum. 124. ἐπῶζε cl. verbo δυσσιζω Nauck (cfr. Bergk Herm. XVIII p. 467), ἔπωζε, imperativum esse ratus, Hermann.

160

καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν <ἀστραπαῖς>.

161

μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ·
οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐδ' ἔστι βωμός οὐδὲ παιανίζεται·
μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

ἔνεστι, τὰ τῆς Νιόβης πάθη κτέ. Omisso poetae et fabulae nomine afferunt fragmentum Plut. de audiend. poet. c. 17 p. 17 B, de commun. sent. c. 14 p. 1065 E et Stob. Flor. II 7.

160 Aristoph. Av. 1247 ἄρ' οἷσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα μέλαθρα μὲν αὐτοῦ »καὶ δόμους . . πυρφόροισιν αἰετοῖς«, schol. καὶ δόμους Ἀμφίονος] ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται (ἐνέρραπται Hermann) δὲ τὸ Ἀμφίονος (δέ τ' ἀμφίονος cod.) ἐκ μονωδίας (παρωδίας Hermann). Verba ἄρ' οἷσθ' ὅτι Ζεὺς ex Soph. Ant. v. 2 sumpta sunt.

161 Stob. Flor. 118, 1 Αἰσχύλου Νιόβης (eclogam exhibet S, om. MA) »μόνος . . ἐρᾷ, οὐτ' ἄν . . οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς, οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται . . ἀποστατεῖ«. Schol. Hom. I 158 (Eustath. II. p. 774, 3) ἐν οὐδεμιᾷ πόλει Ἰδίου βωμός ἐστιν. Αἰσχύλος φησὶν »μόνος . . ἐρᾷ, οὐδ' ἄν . . οὐδ' ἐπισπένδων λάβοις οὐδ' ἔστι βωμός οὐδὲ παιωνίζεται«. Versum primum affert Aristoph. Ran. 1392, ubi schol. rec. (ad v. 1386) τὸ δ' ἐξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου, et sine fab. nom. schol. Soph. El. 139 (»μόνος γὰρ θεῶν . . ἐρᾷ«) et Suid. v. θανατῶν, v. μόνος θεῶν (»μόνος θεῶν

160 V. 2 αἰετοῖς ut ex comici parodia profectum abieci et ἀστραπαῖς supplevi. — Utrum prima persona καταιθαλώσω servanda an καταιθαλώσει reponendum sit, parum liquet.

161 V. 2 ἄνοις pro ναοῖς (λάβοις) Dobree. Cfr. Anecd. Bekk. p. 406, 9 ἄνοις ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος. — V. 3 παιανίζεται pro παιωνίζεται Dindorf.

162. 163

<NIOB.>

οἱ θεῶν ἀγχίσποροι

οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον
 Διὸς πατρώου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι
 κοῦπω σφιν ἐξίτηλον αἶμα δαιμόνων.

* * * * *

* * * Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ

χθόνα

164

Philostr. v. Apoll. IV 16 ἀλλὰ σύ, ἔφη, Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ
 πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, ubi Morellus »senarius iambicus ex Aeschyli
 Nioba, σοφοῖς ἐστὶ γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια. Prudentibus affi-
 nia inter se pleraque«. Quae unde sumpserit ignotum. Hinc tri-

θάνατος . . ἐρᾷ), v. πάγκοινος (»μόνος θεῶν γε . . ἐρᾷ), sine
 poetae et fab. nom. schol. Eur. Alc. 55 (μόνος γὰρ θεῶν . . ἐρᾷ,
 θεῶν γὰρ θεῶν A, μόνος γὰρ θεῶν B). Huc fortasse spectat
 Eustath. de captiv. Thessal. p. 504 ed. Bonn. μακαρίζοντες . .
 τὸν θάνατον κατὰ τοὺς ἀπὸ Γαδείρων, παρ' οἷς ὁ Ἄιδης ἐκτετί-
 μητο, εἰ μὴ μηδεμίαν χάριν οἶδε θάνατος κατὰ τὸν τραγῳδόν.

162 Plat. Reip. III p. 391E πᾶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἔξει
 κακῷ ὄντι πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον οἱ
 θεῶν . . δαιμόνων«. Ex Aeschyli Nioba v. 2sq. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πά-
 γῳ . . βωμός ἐστι affert Strabo (vide fr. 158). Cfr. Lucian. exc.
 Demosth. 13 vol. III p. 501 τῶν ψυχῶν ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς καὶ θεῶν
 ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός. Vocem ἀγχίσποροι praeterea respi-
 ciunt Phot. lex. p. 6, 7 sive Anecd. Bekk. p. 332, 25 ἀγχίσποροι·
 ἐγγὺς γένους ὄντες, Philo Iud. vol. II p. 124 et p. 338, Synesius
 Dion. p. 51C, Damascius in Phot. Bibl. p. 336 b 19, p. 350 a 9,
 p. 338 a 16, Suid. v. ἀγχίσπορος et πολυήκοος, Eustath. Opusc.
 p. 357, 27.

163 Vide fr. 158.

163 Σίπυλον Ἰδαίαν χθόνα Bothe.

buīt Aeschylo ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφοὺς | ἔστι κηδεία Hermann opusc. III p. 49. Atque κηδεία ex Aeschylo commemoratur in Anecd. Barocc. in Mus. Philol. Cantabr. II p. 114 κηδεία ἡ ἐπιγάμβρευσις παρ' Αἰσχύλῳ.

165

ἡμορίς

166

κάκαλα

167

κραταίλεως (?)

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Schol. Eum. 26 νῦν φησὶν ἐν Παρνασῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα, ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι. Elmsley (ad argum. Baccharum Euripidis) refert ad Aeschyli Xantrias Philostr. Imag. I 18 καὶ ἦδε σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα (trimetrum χαμαὶ γυναικῶν ἐκ Διωνύσου μέγα agnovisse sibi videtur MSchmidt Zeitschr. f. Altertw. 1856 p. 364), πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισαμένη ταῖς βάχχαις ἐν εἴδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα, μήτηρ ἐκείνη (l. ἐκείνου) καὶ ἀδελφαὶ μητρός, αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης et Ξαντρίας intellegit disceptrices (Pentheï). Cfr. supra ad Bacchas.

At ex recta Musgravii interpretatione ξάντριαι sunt »mulieres lanificae« et Ξαντρίας Boeckh. Gr. trag. princ. c. III

165 Hesych. ἡμορίς· κενή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Cfr. Phot. lex. p. 70, 11 et Hesych. ἡμορος· ἄμοιρος.

166 Hesych. κάκαλα· τεῖχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ. Phot. lex. p. 125, 4 κάκαλον· τεῖχος.

167 Hesych. κραταίλεων (κραταίλεως Schow)· ἡ Νιόβῃ (Αἰσχύλος Νιόβῃ MSchmidt).

monuit esse Minyeïdes, quae intus intempestiva turbantes festa Minerva aut ducunt lanas aut stamina pollice versant (Ovid. Met. IV 32sq., Aelian v. h. III 42 καὶ αἱ τῶν Βοιωτῶν δὲ ὥς ἐνθεώτατα ἐμάνησαν, καὶ ἡ τραγωδία βοᾷ. μόνας δὲ ἀφηνιάσαι τῆς χορείας ταύτης λέγουσι τοῦ Διονύσου τὰς Μινύου θυγατέρας Λευκίππην καὶ Ἀρσίππην καὶ Ἀλκιθόην κτέ., Ant. Lib. 10, Plut. Qu. Gr. 38). Verba Aeliani de Minyeïdibus narrantis: ἐνταῦθά τοι καὶ πάθος εἰργάσαντο ἔξω Κιθαιρῶνος, οὐ μείον τοῦ ἐν Κιθαιρῶνι videntur ad fabulam Aeschyli spectare, in qua puellae Junoni deditae (ἐπόθουν τοὺς γαμέτας) — haec dea in Xantriis partes habebat fr. 168 — exemplo mulierum in Cithaerone bacchantium et Penthei casu monerentur. Fritzsche, ut olim Boeckh, hanc fabulam satyricam fuisse et ex fr. 168 et ex fr. 171 efficit. Neque absonum fuerit, ut Lycurgus drama fuit satyricum Lycurgeae tetralogiae, ita hanc satyricam fabulam tetralogiae ad Bacchas Thebanas pertinenti tribuere. — Ad hanc fabulam Butler refert fr. 382, Hartung fr. 330, eandem ac Penthea fabulam esse ratus. Vide etiam ad fr. 359.

168

ὄρεσιγόνοισι

νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις

168 Aristoph. Ran. 1344 Νύμφαι ὄρεσιγόνοισι, schol. ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου (sic RV, ceteri Εὐριπίδου), φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὖρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων (διασωθέντων αὐτογράφων Dobree) «νύμφαι ὄρεσιγόνιαι (ὄρεσιγόνοι V) θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις». His admovit Valckenaer Diatrib. p. 11 Plat. rei publ. II p. 381 D (quem locum repetit

168 V. 1sq. ὄρεσιγόνοισι νύμφαις κρηνιάσιν Meineke. V. 2 κυδραῖσι Dindorf.

169

〈ΔΥΣΣΑ〉

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
ὕπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,
κέντημα λύσσης, σκορπίου βέλους λέγω.

170

κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι

171

ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρχεται
οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης

Euseb. Praep. Ev. 13, 3 p. 645 C) μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταφευδέσθω μηδεὶς μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω Ἦραν ἡλλοιωμένην ὡς ἰέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. Accessit Diogen. Epist. 34, 2 p. 248 τῶν τραγωδοποιῶν οὔτινες Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν εἰς ἰέρειαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν νύμφαις κρήναισιν κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Cfr. Paus. VIII 6, 6 ὁ δὲ Ἰναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὄρος τῆς χώρας. ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχὸν ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον.

169 Phot. lex. p. 326, 22 et Suid. v. ὀκτώπουν· Κρατῖνος θράτταις· ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γὰρ ὀκτοῦρον [ὀκτώπουν] ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησὶν ὅτι.. κέντημα γλώσσης.. λέγω.

170 Poll. 10, 117 τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἶρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος κάμακες.. πυρίφλεκτοι.

171 Galen. vol. 17, 1 p. 880 ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κύλχοις.. οὔτω καὶ Αἰσχύλος ἐξ ἀντιαίαις (ἐν Ξαντρίαις ὅτι Bentley, ἐν Αἰτναίαις

169 V. 3 λύσσης pro γλώσσης Lobeck ad Soph. Ai. 60 p. 103².

171 V. 2 ἀστερωπὸν ὄμμα pro ἀστέρων στόμα Bentley.

Ad Minyeïdas in vespertiliones conversas haec refert Fritzsche in Aristoph. Ran. 415.

172

τῶνδε βούλευτις πόνων (?)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

De hac secunda tetralogiae Oedipodeae fabula vide supra ad Laium, de mysteriis in ea profanatis ad *Ἱερείας*. Fr. 173, quod Oedipo tribuit Valckenaer (cfr. Ulrichs Reisen und Forschungen in Griechenland I p. 155, Schneidewin Philol. III p. 352), ad nuntii narrationem sub finem Laii fabulae ponendam referri debet. (Ad hanc fabulam pertinuisse putat fr. 303, 337, 401 Hartung, 376 Butler. Vide etiam ad fr. 364 et 386).

173

〈ἐπειτ'〉 ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον

»ἔν' Gataker) οὔτε . . οὔτ' ἀστέρων στόμα Λητώας κόρης«. Phot. lex. p. 409, 10 πέμφειξ (πέμφειξ cod.)· πνοή. Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.

172 Etym. M. p. 595, 40 οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς *I* παρώνυμον, οἷον πλανήτης πλάνητις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξύτονου, οἷον βουλευτῆς βούλευτις, οἷον »τῶνδε . . πόνων« ἐν ταῖς Ξαντρίαις. Ad Aeschylum rettulit Stanley. Sed cum Ξαντρίαις etiam Plato comicus scripserit, dubium utrius poetae fabula intellegatur.

173 Schol. Soph. Oed. R. 733 περὶ Δαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν· ὁ δὲ Αἰσχύλος περὶ Ποτνίας οὕτως »ἐπεῖμεν (ἐπήειμεν G)

173 Pro ἐπεῖμεν Brunck ἐπῆμεν, Schneidewin ἐπειτ' ἐπῆμεν. Vocabulum οὕτως non verbis poetae adscribendum esse, quibus adscripsit Valckenaer, intellegitur ex eis quae schol. addit: τινὲς δὲ τὴν Δαυλίδα Ἀνακρίδα λέγουσιν οὕτω »Ἐρίσαν κτέ.κ. — γῆς ὁροῖς pro τῆς ὁδοῦ Hartung.

σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιαδῶν ἡμείβομεν.

Ο ΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Argumentum fabulae ad certamen inter Aiacem et Ulixem de Achillis mortui armis ortum spectabat. Cfr. supra ad *Θρήσσας* et CRobert Bild und Lied p. 221. (Hoc certamen partem *Θρησσῶν* fabulae fuisse putat Hartung). Ex Troianis chorum compositum fuisse Welcker putabat, ex Nereidibus (cfr. fr. 174) Hermann, ex Graecis choro a iudicibus Nereidibus ut in Eum. fabula distincto EAJ Ahrens. Ad hanc fabulam fr. 350 refert Ern. Schneider.

174

δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων κορᾶν

175

⟨ΑΙ.⟩ ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρός, ἧ σ' ἐγείνατο.

Verba haec Aiacem Ulixi dicere monuit Butler. Cfr. Ov. Met. XIII 31 sq. Aiaci etiam quae sequuntur (176 et 177) tribui solent.

τῆς ὁδοῦ τροχήλατον . . ἡμείβομεν. Ad Glaucum Potniensem rettulerat hoc fr. cum Spanhemio Hermann (cfr. Bernhardt Berl. Jahrb. 1828 I p. 237 sqq.).

174 Aristoph. Ach. 883 πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπιάδων κορᾶν, schol. ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρείδας τις ἐξελθούσας κρίναι πρὸς τὴν θέτιν λέγων »δέσποινα . . κορᾶν«.

175 Schol. Soph. Ai. 190 τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδείπνῳ . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει »ἀλλ' . . ἐγείνατο«.

174 χορόν Ald., unde χοροῦ Valckenaer. — Addit ἐμβαθε ex Aristophane WH van de Sande Bakhuyzen de parodia in Aristoph. com. p. 24.

176

ἀπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

177

τί γάρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

178

χλήδοντα

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Phot. lex. p. 353, 15 ὀστολόγος· παρ' Ἐπιλύκῳ, καὶ δράμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι. Ὀστολόγους intellegebat S. Petrus Misc. VII 13 mendicos cenas procorum Penelopae circum-sedentes, cum fragmenta fabulae Hom. Od. 18, 394sq. et 20, 299sq. in memoriam revocent. Hunc secutus Welcker Tril. p. 452sq., Nachtrag p. 161sq., Trag. p. 29 trilogiam ex fabulis Ὀστολόγοι, Σύνδειπνοι (fabula falso ex Aristoph. Geryt. versu apud Athen. VIII 365 B allato sumpta), Πηνελόπη componebat. At ὀστολόγους homines esse mortuorum ossa colligentes Stanley censuit et Nitzsch Sagenpoes. d. Gr.

176 Stob. flor. 11, 8 Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως (fabulae nomen om. L) »ἀπλᾶ.. ἔπη«. Cfr. Eur. Phoen. 469 ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

177 Stob. flor. 121, 33 Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει »τί.. βίον ὃς φέρει«.

178 Etym. Gud. p. 567, 35 χλίδοντα, χλίδην, σωρηδόν, δηλαὶ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος Ὀπλων κρίσει (ὁ πλουκρίσει cod.) καὶ χειριδόντα (κεχληδότα Hermann, καὶ χλήδοντα HLAhrens Beitr. z. griech. und lat. Etym. I p. 184sq.) ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα, p. 567, 42 καὶ χλίδοντα ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα. Cfr. Hesych. χλευδόν· χύδην, σωρηδόν, πληθύνοντα.

177 βίοτον pro βίον Stanley. Nauck ζῆν ᾧ βίος λύπας φέρει cl. Men. mon. 291 καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.

p. 596sq. demonstravit. Itaque Hermann (opusc. III p. 40) hanc fabulam satyricam fuisse ex fr. 180 (οὐράνην) cum aliis efficienti recte oblocuti sunt Welcker et Nitzsch. Hic Πηνελόπην alteram, Ὀστολόγους tertiam trilogiae fabulam, chorum autem tertiae fabulae propinquos occisorum procorum fuisse, quibus caedem procorum Ulixes iustam probaret fr. 179 et 180, non sine probabilitate coniecit. Praeter illam trilogiam Welcker alteram ad Ulixem pertinuisse putavit, cuius primam cum antea Palamedem fuisse suspicatus esset, postremo ignorabat, secundam ferebat Ψυχαγωγούς, tertiam Ὀδυσσέα ἀχανθοπλήγη ex fr. 275 temere fictam. Droysen Ὀστολόγους et Πηνελόπην eandem fabulam habuit, quamquam utraque in catalogo nominatur, et trilogiam ex fabulis Φρύγιοι, Ψυχαγωγοί, Πηνελόπη sive Ὀστολόγοι componit. Non sine probabilitate videntur fabulae Ψυχαγωγοί, Πηνελόπη, Ὀστολόγοι ad eandem trilogiam referri posse Ulixis fata complexam. Argumentum primae fabulae ex Necyia HomERICA, in qua Tiresias Ulixi futura fata et interitus modum vaticinatur, repetitum esse iam Valckenaer Diatr. p. 286 ex fr. 275 collato cum Hom. λ 121 — 137 collegit. Πηνελόπη agnitionem Ulixis uxorisque et ut videtur caedem procorum proponebat, in Ὀστολόγοις Ulixi res erat cum propinquis procorum ad exemplum Eupithis HomERICI (ω 422sq.) sanguinis poenas ab Ulixē expetentibus. Cfr. etiam Crusius N. Rhein. Mus. vol. 37 p. 310, JOSchmidt Ulix. Posth. p. 44. — Ad Ὀστολόγους fr. 367 pertinuisse suspicatur Dindorf, fr. 435 Mekler.

179. 180

<ΟΔΥΣΣ.> ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
γελωτοποιόν, τὴν χάοσμον οὐράνην,

179 Athen. I p. 17C (ex eoque Eustath. Od. p. 1828, 28)
Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας

179 V. 1 ὅδ' ἔστ' ἐκεῖνος Jacobs. — V. 4 ῥαγεῖσ' Schneidewin.

ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτεν· περὶ δ' ἐμῷ κάρῃ
 πληγεῖς' ἐναυάγησεν ὀστραχουμένη
 χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

5

* * * * *

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἦσσον . .
 ὕβριζ' ὕβρισμους οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
 ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰεὶ τοῦμόν κάρῃ,
 τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστιν σκοπὸς
 ἐκτεμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

5

(l. ἦρωας, cfr. Athen. X p. 428 F), ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περι-
 καταγνύναι. λέγει γοῦν »ᾧδ' . . μυραρῶν . . ἐμοί«. Schol. et Tzetz.
 in Lycophr. 778 παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῆα τύφας
 ὀστράκῳ. Poll. II 223 ἡ δὲ τραγωδία τὴν ἀμίδα οὐράνην ἐκάλεσεν
 (cfr. Eustath. opusc. p. 296, 51 ὅσα καὶ οὐράναις, εἶποι ἂν ἡ τρα-
 γωδία) et X 44 (quae repetunt grammaticus in Anecd. Paris. IV
 p. 12, 14 et schol. Hermog. in Rhet. VII p. 735 sive Anecd. Oxon.
 IV p. 60) καὶ ἀμὶς, ἣν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ καὶ
 Αἰσχύλος οὐράνην. Cfr. Anonymus περὶ ποιημάτων in Hercul. vol.
 coll. alt. IV f. 192 τοῦ δὲ τὴν κά(κυ)σμον οὐράνην ἔρρι(ψ)εν τὸ
 περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀδυσσεῆως ἀμίδα συντετριῖσθαι. Haec quae ad
 Argivos Valesius ad Harpocr. p. 135 et Boeckh Graec. trag. princ.
 p. 30, ad Καβεῖρους Butler rettulerat, ad Ὀστολόγους pertinere
 vidit Welcker. Simillimos Sophoclis versus ex Ἀχαιῶν (συλλόγῃ
 ἡ) συνδείκνυω sumptos (fr. 140 N.) subicit Athenaeus hos:

ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
 ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῃ
 κατὰγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον·

ἐδειματούμην (ἡδημονοῦμεν Weil) δ' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

180 Athen. XV p. 667 C καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγ-
 κυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων· »Εὐρύμαχος . . αἰνεσίους

180 V. 1 οὗτος ἄλλος (malim οὗτος αὐτός) Hermann, οὐ γὰρ ἄλλος
 Meineke. — ἦσσοντας Musurus, ἡσσόνως Nauck, ἦσσον αὖ Kaibel. —
 V. 2 ἐναισίους pro αἰνεσίους Porson. — V. 3 σκοπὸς pro κότταβος Do-
 bree. — τοῦμόν pro τοῦ μεν Petitus. — V. 4 sq. τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς
 κοσσάβοις ἐπίσκοπα ὄσων ἐμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Dobree, fort. τοῦ
 δ' ἀγκυλητοὺς κοσσάβους ἐπισκόπως ἀκοντίσας ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

In catalogo non commemoratur. De argumento fabulae cfr. Welcker Tril. p. 466sq. (v. supra ad Ὀστολόγους), JO Schmidt Ulix. Posthom. p. 49. (Hanc fabulam et Προμπούς eandem fuisse hariolatur Hartung). Schol. Prom. 473 τούτων (ratiocinationis ortus et occasus astrorum) τὴν εὔρεσιν καὶ Παλαμήδῃ προσῆψεν, ἴσως δὲ χάκείνῳ (fort. κοινῶ) Προμηθέως. Prom. 475—477 ex Palamede in Prom. illatos esse opinatur Kiehl. Ad hanc fabulam refert Blomfield versus apud Stob. Ecl. 1 prooem. coroll. 1 a versibus Prom. 470—475 subiectos:

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θῆρσιν ὅ' ὁμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν ἠῦρηξ' [ἔξοχον σοφισμάτων].

Cfr. Plat. Reip. VII 522D παγγέλοιον οὖν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγωδίαις Παλαμήδης ἐκάστοτε ἀποφαίνει. ἢ οὐκ ἐννενόηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὐρῶν τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τᾶλλα πάντα, ὥς πρὸ τοῦ ἀναριθμῆτων ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥς ἔοικεν, οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος, εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἐπίστατο; Similia ludit Aristides vol. II p. 340. Recentioris cuiusdam poetae, fortasse Astydamantis minoris, Palamedi fabulae eos versus tribuit Wagner.

ἐμοί . . αὐτῷ κότταβος αἰεὶ τοῦ μεν χάρα . . ἐφίετο, XI p. 782E ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους. Eustath. Il. p. 344, 24 οὕς δὲ κοττάβους ἀγκυλητοὺς Αἰσχύλος ἔφη, schol. Aristoph. Pac. 1244 καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους.

181

⟨ΠΑΔ.⟩ καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῷ
ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα
ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

182

τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

Nauplii ea verba esse putant Butler et Vater in Eur. Rhes. p. 233, Ulixis Palamedi consilium Telemachi interficiendi exprobranti Welcker.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Aristophanes grammaticus in argum. Eur. Bacch. Δῶ-
νυσος ἀποθεωθεὶς μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ
ἀναλαμβάνειν εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς
ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσαι. ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ
ἐν Πενθεῖ. Cfr. supra ad Bacchas et Xantrias. (Xantrias

181 Athen. I p. 11D Φιλήμων δέ φησιν ὅτι τροφαῖς τέτταρ-
σιν ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. . ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν
ὀνομάτων ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποιήται λέγων »καὶ ταξιάρχας καὶ
στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας ἔταξα. . δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.
Inde sua hausit Eustath II. p. 242, 22, p. 1358, 4, Od. p. 1432. 5.
p. 1791, 42, p. 1833, 4. Versum tertium ex Aeschilo afferunt schol.
Il. B. 308 in Anecd. Par. III p. 7, 15 et p. 154, 6, schol. B 381,
schol. β 20, Etym. Gud. p. 159, 19, quibus locis vel δόρπα θ' (vel
etiam δόρπα) αἰρεῖσθαι, omisso vocabulo τρίτα, vel δόρπα θ' αἰ-
ρεῖσθαι τρία exhibetur. Cfr. Phrynich. Bekk. p. 23, 23 ὁ δὲ Αἰσχύ-
λος τρεῖς (scil. τροφάς) οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελινήν.

182 Schol. Hom. Δ 319 ἔκταν. . ἐν χρήσει ὀραῖται Ἀττικοῖς. .
Αἰσχύλος δὲ Παλαμήδῃ »τίνος. . βλάβης«.

181 V. 1 χάκατοντάρχας στρατῷ pro καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατον-
τάρχας Porson. V. 2sq. Fort. σῖτον δ' εἰδόσιν διώρισα ἄριστα κτέ.

et Pentheum eiusdem fabulae duo nomina esse suspicatur Hartung et Kausche l. l. p. 174. Vide etiam ad fr. 359).

183

μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς

Cfr. Eur. Bacch. 837. Bacchi verba esse videntur, sensus autem verborum hic: »et cave ne vulnereris«.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Vide supra ad Ἰξίονα. Aut ad hanc fabulam aut ad Laium pertinet fr. 354. Praeterea ad hanc fabulam refert (fr. 285 Hecker), fr. 327 Hermann, (fr. 394 Hartung). Hesych. ἀλφινία· ἡ λεύκη, Περρεβοί (Περραιβοί Musurus, Αἰσχύλος Περραιβίῃν MSchmidt, cfr. ad fr. 185 et 186).

184

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα χάκροθίνια,
ποῦ χρυσότευκτα χάργυρᾶ σκυφώματα;

His verbis dona nuptialia, quae se daturum Ixion promiserat, exigere Deioneum putat OMüller.

185

ἀργυρηλάτοις
κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις

183 Galen. vol. XVII p. 880 πέμφιξ . . ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ . . καὶ ἐν Πενθεῖ »μηδ' . . βάλῃς«.

184 Athen. XI p. 499 A Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίῃ φησὶ »ποῦ . . σκυφώματα«; Eustath. Od. p. 1775, 22 Αἰσχύλος μὲν σεμνύνει τὸ σκεῦος ἐν τῷ »ποῦ . . σκυφώματα«;

185 Athen. XI p. 476 C Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίῃ (περρεβοῖς superscr. αι m. rec. A, correxit Dindorf) τοὺς Περραιβοὺς (περρεβοὺς A) παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων »ἀργυρηλάτοις . . προσβεβλημένοις« (προβεβλημένοις E). Cfr. Eustath. II. p. 917, 13.

186

τέθνηκεν αἰχῶς χρημάτων ἀπαιόλη.

186 a

Ex Etymologici Magni libro Vaticano 1818 edidit R Reitzenstein in Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 4 ὅτι δὲ καὶ ἐγέυοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίῃσιν (τοῖς πρόσλέβεισιν cod.) ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Λαΐῳ (τῷ π⁵λαΐῳ cod., τῷ περὶ Λαίου vel τῷ Λαΐῳ Reitzenstein). Hinc cognoscitur, fr. 354 alterutri fabulae tribuendum esse.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ex fr. 187 cognoscitur, fabulam ad Ulixis et Penelopes cognitionem spectasse. Vide supra ad Ὀστολόγους. Ad hanc fabulam referendos esse versus apud Stob. Ecl. 1, 8. 19 servatos

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθῆρὸν λαθεῖν·

ὁξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὅς τὰ πάνθ' ὀρᾷ,

ad quos referunt lemma εὐριπδ' πινελόπ (Μελανίππη Musgrave) in cod. P ad eclogam 20 adscriptum, suspicatur Wagner lemma Αἰσχύλου Πηνελόπη fuisse ratus. At illud lemma cum eis quae in marg. cod. F illic leguntur εὐριπδ' ὁ^κ con- sociat et Εὐριπίδου Ἀλόπη cum Coningtono interpretatur Wachsmuth.

186 Eustath. Il. p. 352, 34 ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος »τέθνηκεν αἰσχροῦς . . ἀπαιόλη«. Hesych. ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περρέβην (Περραιβοῖς Musurus, Περραιβίῃσιν Dindorf). Anecd. Bekk. p. 419, 12 ἀπαιόλη· ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις.

186 αἰχῶς scripsi pro αἰσχροῦς. αἰσchrῶς Butler, αἰχτρῶς vel αἰχτρός F W Schmidt.

187

ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέστατον

Ulixis esse verba cum uxore colloquentis et initio se unum ex Cretae principibus esse simulantis viderunt Wex in Soph. Ant. II p. 80 et Lobeck Pathol. elem. I p. 337. Cfr. Hom. Od. XIV 199.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ.

Commemoratur in catalogo. Vide supra ad Δικτυουλχούς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Excerpt. ex music. hist. supra p. 469 ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται τῶν θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς, Aristot. Poet. c. 18 1456 a 2 τὸ δὲ τερατῶδες οἶον αἶ τε Φορχίδες καὶ Προμηθεύς (καὶ οἱ Προμηθεῖς Bergk Philol. XXX p. 679). In catalogo commemorantur δεσμώτης, λυόμενος, πυρφόρος. Harum fabularum Prometheum vinctum exceptum esse Prometheo soluto, constat ex schol. Prom. 527 ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς

187 Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 et cod. Florentino R. Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec (cfr. editi Etymologici M. p. 31, 6): ἀφθονέστατον· ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν τῇ Πηνελόπῃ (ἐν πελώ Vat.) »ἐγὼ . . ἀρχέστατον« καὶ τὸ αἰδοιέστατον ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι οἶον »σιοῖσι κἀνθρώποισιν (συοῖσι Vat., ναοῖσιν ἀνθρώποισιν Flor.) αἰδοιέστατον« καὶ τὸ ἀφθονέστερα κτέ. (vide ad fr. 72). Cfr. quae sub voce αἰδοέστατον cod. Flor. et inedita Etymologici epitoma a Simeone grammatico confecta et edit. Etym. M. p. 31, 6 habet: αἰδοιέστατον· ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν τῇ Πηνελόπῃ οἶον »ἐγὼ . . ἀρχέστατον« καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφθονέστατον ποιητικά ἐστι κτέ.

δράματι λύεται, ὃ παρεμφαίνει Αἰσχύλος et schol. v. 538 τῷ
 ἑξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους. Inde πυρφόρον, δεσμώ-
 την, λυόμενον trilogiam effecisse, fabulam autem, quam Προ-
 μηθεά πυρκαέα Pollux IX 156 et X 64 nominat, eam saty-
 ricam fuisse, quam cum Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Aeschylus
 coniunxerit (v. Argum. Pers.) et simplici Προμηθέως nomine
 inscripserit, coniecit Welcker die Aesch. Tril. Prometheus.
 1824 et Nachtrag 1826. Assenserunt multi ut Hermann opusc.
 VIII p. 156 sqq., ratus illam de perdendo aut servando genere
 humano controversiam (Prom. 247 sqq.) in ignifero Prometheo
 agitatum esse, cum antea opusc. IV p. 253 sqq. Welckeri
 opinionem impugnasset, Nitzsch Sagenpoesie p. 561 sq.,
 W Vischer Über die Prometheustragoedien des Aesch. 1859,
 Van de Sande Bakhuyzen de parodia in com. Aristoph.
 p. 89 sq. Contra Westphal Prolegom. ad Aesch. p. 207 sqq.
 et scholio Prom. 94 πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' μυριά-
 δας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν et aliis rebus nixus Prometheus
 igniferum tertiam trilogiae fabulam fuisse atque ad Promethei
 cultum in Attica institutum et λαμπαδοδρομίας spectasse
 suspicatus est. E A J Ahrens ex fragmentis colligit, tantam
 fuisse Prom. vincti et soluti similitudinem, ut si una doctae
 fuerint tragoediae, taedium non movere non potuerint. Alii
 denique cum Cantero (Nov. lect. VII 21, cfr. Casaub. de
 satyr. Graec. po. p. 127) censent, nomen Προμηθεὺς πυρφό-
 ρος a nomine Προ. πυρκαεύς non diversum et Prometheus
 igniferum illam fabulam satyricam fuisse. Cfr. etiam J Caesar
 Zeitschr. f. d. Alterth. 1845 No. 41 et 1846 No. 113, Schoe-
 mann vindiciae Jovis Aesch. opusc III p. 95 sqq. et p. 120 sqq.,
 W Vischer, Über die Prometheustragoedien des Aesch. 1859,
 H Keck in N. Jahrb. f. Philol. 1860 p. 459 sqq., W S Teuffel
 Über d. Aesch. Promethie und Orestie 1861, T H Martin, La
 Prométhéide. 1875, A Kolisch, Der Prom. d. Aesch. 1876. —
 Ad has fabulas fr. 369 refert Hermann.

188

πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδης ἡ σιγή βροτῶν

189

χέρσα

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΥΟΜΕΝΟΣ.

Schol. Prom. 527 οὕτω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς δράματι λύεται, ὃ παρεμφαίνει Αἰσχύλος. Philodem. περὶ εὐσεβ. ed. Gomp. p. 39 Αἰσχύλος ἐν τῷ λ<υο>μέν<ω Προ>μηθεῖ <ὕπ>δ' Διὸς δεδέσθαι (Προμηθεῖ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς δεδέσθαι φησὶν?). Ib. p. 41 δ<σα δ>ὲ Προμηθεὺς οὐ δ<εχ>ά<δα>ς, ἀλλὰ μυριάδας <έτων ἔπαθεν ὑ>πὸ Διὸς εἰπὼν <εὐλαβεῖ>σθαι μή ποτε <κρείττω κ>ατασκευά<σῃ τις δ>πλα. καὶ τὸν <Προμη>θέα λύεσθαι <φησιν> Αἰσχύλος δ<τι τὸ λόγιον ἐμ<ή>νυσε>ν τὸ περὶ Θε<τιδο>ς, ὥς χρε<ὼ>ν εἴ<η> τὸν ἐξ αὐτῆς γεν<ν>ηθέντα κρείτ<τ>ω κατασ<τῆν>αι <τ>οῦ πατρός· <δθεν κ>αὶ θνητ<ῶ> συνοικί<ζουσιν α>ὐτῆ>ν ἀ<νδρί>. In schol. Prom. 94 πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν Welcker λυομένῳ pro πυρφόρῳ scribendum esse coniecit. Cfr. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 456 *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucasos ferrea catena vin-*

188 schol. Aristid. p. 501, 17 καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ «πολλοῖς . . βροτῶν» (sic ed. Dind., βροτοῖς Frommel). Hic versus in Prom. vincto non legitur, cum autem ex Prom. ignifero versus afferatur σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια (fr. 208), hoc fr. aut ad Igniferum referendum aut Aeschilo abiudicandum videtur. Cfr. Carcini fr. in Stob. flor. 33, 1 πολλοῖς γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγή, μάλιστα δ' ἐστὶ σῶφρονος τρόπου.

189 Antiattic. p. 116, 7 χέρσα· τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ.

xit: quem adligatum ad triginta millia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait, et descriptionem tabulae, qua in templo Jovis Pelusiotae Promethei liberationem Euanthes pinxerat, apud Achillem Tatium de Clit. et Leuc. III 8. Videtur huic fabulae tribuendum esse fr. 206. Cfr. etiam ad fr. 312, 369, 370, 379, 381, 431, 441, 487.

190. 191. 192

⟨XO.⟩ ἤχομεν * * *
 τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
 δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποφύμενοι.

* * * *

τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
 μέγαν ἤδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν

* * * *

190. 191 Arrian. Peripl. Pont. Eux. p. 99, 22 ed. Herch. et Anonym. Peripl. Ponti Eux. et Maeot. in Mülleri frg. histor. V p. 184 καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ· λέγουσι γοῦν ⟨παρ'⟩ αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεῖα ὅτι »ἤχομεν . . ἐποφύμενοια. ἔπειτα καταλέγουσιν ὅσῃν χώρᾳ ἐπῆλθον »πῇ μὲν (τῇ μὲν ed.) . . μέγαν ἤ δ' (τῇ δ' Anon.) Ἀσίας . . Φᾶσιν (Φᾶσιν ποταμόν Anon.)«. Procop. hist. Goth. IV 6 vol. II p. 484, 16 ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωδοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγωδίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Pro Phasi per errorem ut videtur Tanaim memorat schol. Dionys. Per. X p. 323, 23 Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου (scil. Τανάϊδος) διορίζεσθαι φησι τὰς ἡπείρους.

190 V. 1sq. ἤχομεν ἄθλους (verbis τοὺς σοὺς expulsis) Bothe.

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
 χεῦμα θαλάσσης,
 χαλκοέραυνόν τε παρ' Ὀκεανῷ
 λίμνην παντοτρόφον Αἰθιοπῶν,
 ἔν' ὃ παντόπτης Ἥλιος αἰεὶ
 χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἔππων
 θερμαῖς ὕδατος
 μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει

5

Partes sunt parodi chori Titanum in initio dramatis positae. Ad hos anapaestos pertinuisse fr. 370 suspicatur Hermann.

193

⟨PROM.⟩ *Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
 generata Caelo, adspicite religatum asperis
 vinctumque saxis, navem ut horrissona freto
 noctem paventes timidi adnectunt navitae.
 Saturnius me sic infixit Iuppiter,*

5

192 Strabo I p. 33 φημι . . τὰ μεσημβρινὰ πάντα Αἰθιοπίαν καλεῖσθαι τὰ πρὸς ὠκεανῷ. μαρτυρεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα. ὃ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω »φοινικόπεδον . . λίμναν . . παντεπόπτας . . προχοαῖς τ' ἀναπαύεια.

193 Cic. Tusc. II 10, 23 *veniat Aeschylus non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quo modo fert apud eum Prometheus dolorem quem excipit ob furtum Lemnium? . . adfixus ad Caucasum dicit haec: »Titanum . . Caucasi.«* Ad v. 10 glossam Phot. lex. p. 605, 24, Anecd. Bachm. I p. 390, 13, Suid. τρίτῳ φάει· τρίτῃ ἡμέρᾳ spectare putat Nauck, ad v. 11 fr. 204 εἰσαφάσματα refert Schütz.

192 V. 3 χαλκοέραυνον Hermann, χαλκοστέροπον Weil. — Ὀκεανοῦ Wieseler. — V. 4 λίμνην pro λίμναν Dindorf. — πάντων τροφὸν Lobeck. — V. 5 παντόπτας pro παντεπόπτας Tyrwhitt, παντόπτης Dindorf.

*Jovisque numen Mulciberi adscivit manus.
 hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
 perrupit artus, qua miser sollertia
 transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
 Jam tertio me quoque funesto die 10
 tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
 Jovis satelles pastu dilaniat fero;
 tum iecore opimo farta et satiata adfatim
 clangorem fundit vastum, et sublime avolans
 pinnata cauda nostrum adulat sanguinem. 15
 cum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
 tum rursum taetros avida se ad pastus refert.
 Sic hanc custodem maesti cruciatus alo,
 quae me perenni vivum foedat miseria;
 namque, ut videtis, vinclis constrictus Jovis 20
 arcere nequeo diram volucrem a pectore.
 Sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
 amore mortis terminum anquirens mali;
 sed longe a leto numine aspellor Jovis.
 atque haec vetusta saeculis glomerata horridis 25
 luctifica clades nostra infixæ est corpori,
 e quo liquatae solis ardore excidunt
 guttae, quae saxa adsidue instillant Caucasi.*

194

*ἔππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς
 δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα*

194 Plut. Moral. p. 98 C οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως πε-
 ρίεσμεν αὐτῶν (τῶν θηρίων) καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς
 τουτέστιν ὁ λογισμὸς αἴτιος »ἔππων . . δοὺς ἀντίδωρα . . ἐκδέκτορα
 κατ' Αἰσχύλον. Idem p. 964 F »ἔππων . . ὀχεῖαν . . γονάς«, ὣν ὁ
 Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦναι ἡμῖν φησὶν »ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀν-
 δέκτορα«. Porphy. de abst. III 18 »ἔππων ὄνων τ' ὀχεῖαν . .
 γονάς«, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, »ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα« χει-
 ρωσάμενοι καὶ καταζεύξαντες.

195

⟨HP.⟩ ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν εὐθύνοι βέλος

196

⟨PROM.⟩ ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέχνον

197—200

⟨PROM.⟩ εὐθεῖαν ἔρπε τήνδε, καὶ πρῶτιστα μὲν
 Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἦν' εὐλαβοῦ
 στρόμβον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ
 δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

* * * * *

195 Plut. Mor. p. 757E ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἵρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησὶν »ἀγρεὺς . . ἰθύνοι βέλος«. Ad Prometh. sol. rettulit hoc fragmentum Schütz.

196 Plut. Pomp. c. 1 πρὸς Πομπήιον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὕπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων »ἐχθροῦ . . τέχνον«.

197 Galen. vol. XVII 1 p. 879sq. de nomine πέμφιξ disse-rens (cfr. fr. 183): δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς . . λέγειν . . , Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ (per errorem pro λυομένῳ) »εὐθεῖαν ἔρπετὴν δὲ . . πνοαῖσιν εὐλαβοῦ βρόμον . . συστρέψας ἄνω«, ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ »ἔξευλαβοῦ . . προσβάλλῃ στόμα . . πικρὰ . . ἄτμοι« (fr. 206). Versus quattuor εὐθεῖαν . . ἄφνω ad Prom. vinctum refert EAJ Ahrens et post Prom. 817 inseri vult Paley.

195 εὐθύνοι pro ἰθύνοι Nauck.

196 ποῦ τὸ pro τοῦτο Hermann.

197 ἔρπε τήνδε(1), πνοάς, ἦν'(2), ἄφνω(4) restituerunt post HStephanum et MSophianum (πνοαῖς ἦν') Casaubonus et Bentley. — V. 3 στρόμβον (vel στρόβον) pro βρόμον scripsi.

ἔπειτα δ' ἤξεις δῆμον ἐνδичώτατον
 <θνητῶν> ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
 Γαβίους ἴν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
 τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
 γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

5

* * * * *

ἀλλ' ἱππάκης βρώτηρες εὐνομοὶ Σχύθαι

* * * * *

ἤξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν,
 ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θυῖρός περ ὦν

198 Steph. Byz. v. Ἄβιοι p. 7, 5 Αἰσχύλος δὲ Γαβέους διὰ τοῦ Γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ ἔπειτα δ' ἤξει.. τέμνει δικέλλης.. βροτοῖς. Schol. Hom. N 6 Ἀβίων.. τούτους Αἰσχύλος Γαβίου; φησί. Idem fere Eustath. II. p. 916, 24.

199 Strab. VII p. 301 καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῷ ποιητῇ φήσας περὶ τῶν Σχυθῶν ἄλλ'.. Σχύθαι. Ad Prom. sol. rettulit Butler. Cfr. Hesych. v. ἱππάκη et Hippocr. περὶ αἰσθίων ὑδάτων τόπων p. 291, 41 de Scythis dicentem: αὐτοὶ δ' ἐσθίουσι κρέα ἐφθὰ καὶ πίνουσι γάλα ἵππων καὶ ἱππάκην τρώγουσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τυρὸς ἵππων et ib. 49 de Scythia: κεῖται γὰρ ὑπ' αὐταῖς ταῖς ἄρκτοις καὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ῥιπαίοισιν, ὅθεν ὁ βορέης πνέει.

200 Strab. IV p. 182 μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδῖον ἔστι τῆς θαλάσσης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλωτερές τὸ σχῆμα.

198 V. 1 ἤξεις pro ἤξει Stanley, ἔξει Meineke. V. 2 θνητῶν supplevit Heath, ἀνδρῶν Holstenius, Σχυθῶν Valckenaer, βροτῶν Hermann. — V. 4 δίκελλ' pro δικέλλης Holstenius.

200 V. 2 Fort. σάφ' ἴσθι. — V. 3 λίψη H Diels. — βέλη ἄλκιον Madvig. — V. 6 σε Ζεὺς οἰκτερεῖ Meineke, σ' οἰκτερεῖ πατήρ Cobet. οἰκτερεῖ ex Kirchhoffi praecepto scribi solet; sed cfr. Soph. Philol. 1071. — V. 7 νέφη pro νεφέλην H Wolf. — ὑπερσχῶν pro ὑποσχῶν Casaubonus. — V. 8sq. σὺ βαλὼν pro συμβαλὼν Salmasius. — διώσει pro δηώσει Dobree (διώσεις Leopardus).

μέμψη· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
 ἔνταυθ'· ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
 ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός. 5
 ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,
 νεφέλην δ' ὑπερσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
 ὑπόσχιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
 βαλὼν διώσῃ ῥαδίως Λίγυν στρατόν.

καλεῖται δὲ Λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστι
 λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἔχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἀφ'
 ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν. . . διαφερόντως δ' εἰς τὸ πε-
 δίον τοῦτο τὸ μελαμβόρειον καταιγίζει πνεῦμα βίαιον καὶ φρικῶδες
 . . τὸ μέντοι δυσαπολόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λα-
 βὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε· φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθη-
 γούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Καυκάσου πρὸς τὰς ἐσπερίδας
 ἡῤῥξεις . . μέμψη (alii libri πέμψη): νεφέλην δ' ὑποσχὼν . . γογγύλων
 (deteriores libri στρογγύλων) . . ἔπειτα συμβαλὼν δηώσει . . στρα-
 τόνα. Dionys. H. Ant. Rom. I 41 δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν
 ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. πεποιήται γὰρ
 αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων ὥς ἕκαστον
 αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἔμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν καὶ
 ὁδὴ καὶ περὶ τοῦ Λιγυστικοῦ πολέμου, ὥς οὐ ῥαδίως ὁ ἀγὼν ἔσται,
 διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὧδε ἔχει ἡῤῥξεις . . μέμψη (μέμψιν
 B) . . λιπεῖν. Hygin. Poet. astrum. II 6 p. 437 Aeschylus autem
 in fabula quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος Herculem ait esse non
 cum dracone sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim quo tem-
 pore Hercules a Geryone boves abduxerit iter fecisse per Ligurum
 fines: quos conatos ab eo pecus abducere manus contulisse et complures
 eorum sagittis confixisse, sed postquam Herculem tela deficerent, multi-
 tudine barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse multis
 iam vulneribus acceptis. Jovem autem misertum filii curasse ut circa
 eum magna lapidum copia esset, quibus se Herculem defendisse et ho-
 stes fugasse. Itaque Jovem similitudinem pugnantis inter sidera con-
 stituisset. Schol. Arat. 74 τοῦτον (sc. Ἡρακλέα) γὰρ Λίγυσι πολε-
 μοῦντα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ πεσόντα λίθοις
 βάλλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὕσεν εὐξαμένῳ.

201

Schol. Apoll. Rh. IV 284 τὸν Ἰστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο. Cfr. Apollod. II 5, 11, 11 ὥς δὲ ἦκεν (scil. Ἡρακλῆς) εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἄτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἄτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς δὲ διεδέξατο.

202

Athen. XV p. 674D Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 457 nonnulli etiam coronam habuisse (sc. Promethea) dixerunt, ut se victorem impune peccasse diceret; itaque homines in maxima laetitia victoriisque coronas habere instituerunt; id in exercitationibus et conviviiis perspicere licebit. Cfr. Apollod. II 5, 11, 10 περαιωθεὶς (sc. Ἡρακλῆς) ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίωντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ αἰετόν, ὄντα Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθεά ἔλυσεν δεσμὸν ἐλόμενον (sic pro ἐλόμενος scripsit Galeus) τὸν τῆς ἐλαίας (l. λύγου), καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

203

ἀρειθύσανοι

204

εἰσαφάσματα

203 Eustath. Il. p. 600, 43 ἀρειθύσανοι κατὰ Πausanίαν Ἄρεος θύσανοι, οἷονεὶ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. Hesych. ἀρθύσανοι· ἀποσχίσματα καὶ ἀποκλάσματα (ἀποσχήματα . . ἀποβλαστήματα cod., corr. Sopingus et Nauck) et ἀρ(ε)ιθύσανοι· ἡνίοχοι. Cfr. Hermann opusc. IV p. 283 et Lobeck Pathol. elem. I p. 340 sq.

204 Hesych. εἰσαφάσματα· εἰσπτήματα ἀπὸ τοῦ εἰσαφίεναι.

204 εἰσαφέσματα O Crusius.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ.

In catalogo non commemoratur. Poll. IX 156 δ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἄν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεῖα, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. Vide supra p. 568. De argumento fabulae vide Welcker Tril. p. 119sq., 507, Nachtrag p. 30sq., 75, 314, qui id ad institutum λαμπαδηφορίας festum spectasse putat. Aliquem cum Persarum fabulae argumento conexum videntur ea praebere quae narrat Plut. Aristid. c. 20 de igne novo post pugnam Plataeensem ex ara Delphica portato. Ad hanc fabulam sunt qui fr. 288 pertinere putent, fr. 309, 310, 311 refert Hartung.

205

λινᾶ δὲ πίσσα κώμολίνου μαχροὶ τόνοι

206

ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα
πέμφιξ· πικρὰ γάρ, κοῦ διὰ ζόης ἀτμοί.

ἡ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ. Nomen εἰσάφασμα cum ducatur a verbo εἰσαφάσσειν, interpretationem σπαράγματα magis probari monuit Pauw. Confert *aduncis lacerans unguibus* fr. 193, 11 Schütz.

205 Poll. X 64 τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν . . ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ »λίνα δὲ (λινάδες P) . . τόνοι«.

206 Galen. XVII 1 p. 880, vide ad fr. 197. Huc rettulit cum Coningtono Nauck; at per dubia res est, cum nominis πέμφιξ interpretatio non ad ignivomum, sed ad sanguivomum animal spectare videatur.

206 V. 1 προσβάλῃ pro προσβάλλῃ Casaubonus. — V. 2 πικροὶ vulgo. — κοῦ δίχα ζάλης H Diels.

207

τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

Schol. Prom. 94 πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτὸν. Coniecit Hartung δεδήσεσθαι, Cobet δεδήσεσθαι, LSchiller suspicatus est δεδέσθαι ad verba poetae δεδέσθαι σε χρή spectare, Welcker corrigit ἐν τῷ λυομένῳ. Vide supra p. 569sq. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 456 *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem adligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.* Vide supra p. 568.

208

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

207 Plut. Mor. p. 86F τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν (περιλαβεῖν Nauck Philol. IV p. 533), ὁ Προμηθεὺς »τράγος« ἔφη »γένειον.. σύγε«. Eustath. II. p. 415, 7 ἥελιος.. ἀντὶ τοῦ ὧ ἥλιε, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ »τράγος.. σύγε«, ἀντὶ τοῦ ὧ τράγε, πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. Eriphanius Ancor. p. 109A Ζῆνες δὲ οὐχ εἰς ἓ δύο, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες γεγόνασι τὸν ἀριθμόν. ὁ μὲν γὰρ εἰς αὐτῶν Κρονίδης ὁ προειρημένος.. ἄλλος δὲ ὁ τραγωδὸς ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπελάθετο ὅτι δάχνει τὸ πῦρ καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγω τῷ σατύρῳ εὐρόντι πρότερον (ὀρῶντι πρῶτον Meineke) τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι φιλῆσαι »μὴ ἄφη, τράγε· ἀψάμενος γάρ μου (σου Meineke) ἐμπρήσεις τὰ γένεια«. Aeschylo versum dedit Stanley. Obloquitur Kausche l. l. p. 202.

208 Gell. XIII 19, 4 *id quoque animadvertimus, apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνώ, eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic »σιγῶν.. καίρια«, Euridides ita »σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἢ' ἀσφαλές«.* Cfr. Cho. 580, Sept. 606, 1. Gellium erravisse et pro Choephoris Prometheum memorasse putat Hartung.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Memoratur haec fabula in Catalogo. Alciph. III 48, 1 ἄφωνος εἶη Λιχύμνιος ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτής. ὥς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἰππασον τὸν Ἀμβραχιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῶ τινι καὶ γεγωνῶ τῷ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφής ἦγε συμπόσιον. Cfr. Welcker Tril. p. 346 et supra ad Nioben et ad Palamedem.

209

δίπολοι

ΠΡΩΤΕΥΣ σατυρικός.

Argum. Agam. ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους Ὀλυμπιάδι $\overline{\alpha\eta}$ (ὀγδοηχοστῇ Meursius) ἔτει β (i. e. anno a. Chr. 458). πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι Χοηφόροις Εὐμενίσι Πρωτεῖ σατυρικῶ· ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς. Cfr. fragmentum tabulae in qua νῖχαι Διονυσιακαί perscriptae erant in Acropoli inventum et in Ephem. archaeol. 1886 p. 267 editum: (ἐπὶ Φιλο)κλέους . . τραγωδῶν. Ξενοκλῆς Ἀφιδνα(ῖος) ἐχορή(γει). Αἰσχύλος ἐδίδασκεν. Schol. Aristoph. Ran. 1124 τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγαμέμνονα Χοηφόρους Εὐμενίδας Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι χωρὶς τῶν σατυρικῶν (l. τῶν σατύρων aut τοῦ σατυρικοῦ). Fabulam spectasse ad illa quae Menelao in Aegypto accidisse Homerus Od. IV 349sq. narrat, cognoscitur ex fr. 212. Cfr. Ag. 622sq. Disseruerunt de hac fabula Boeckh gr. tr. princ. p. 28 et 268, Hermann opusc. II p. 307, Welcker Tril. p. 508, Nachtrag p. 297, A Schöll Tetral. p. 12sq., Gruppe Adriadne p. 52. (Vide etiam ad fr. 285, 286, 287).

209 Hesych. δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς (δίπολοι αἰσχύλος διπλαῖ πρόπομποις cod., corr. Musurus).

210

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπληγμένην

211

καὶ τὸν ἰχθύων γάρον

212

Εἰδὼ

213

ἄελπτος

210 Athen. IX p. 394 A ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει (sc. Ἀριστοτέλης), καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ σατυρικῷ (τραγικῷ A, corr. Casaubonus) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος »σιτουμένην . . προσπτύοις πεπλεγμένην.

211 Herodian. π. μον. λέξ. p. 35, 19 γάρος. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ »καὶ . . γάρον». Athen. II p. 67 C ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοῦνομα (sc. γάρος), Αἰσχύλος δημοῖ εἰπὼν »καὶ . . γάρον». Herodian. Piersoni p. 437 ὁ γάρος ἀρσενικῶς· »τὸν ἰχθύων γάρον».

212 Schol. Hom. δ 366 Εἰδοθέη, ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα· καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30 e cod. Paris. 2638 correctum: κερδῶ ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδὼ καὶ Ὑψὼ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλῃ. Cfr. Anecd. Bekk. p. 857, 9 τῶν δὲ θηλυκῶν (scil. ὑποκοριστικῶν) τύποι τρεῖς, ὁ εἰς Ω, οἷον Ὑψὼ Ὑψιπύλῃ, Εἰδὼ Εἰδοθέα καὶ Ἀφρῶ ἢ Ἀφροδίτῃ, schol. Arist. Equ. 1068 κερδῶ . . ὡς Εἰδοθέα Εἰδὼ καὶ Ὑψιπύλῃ Ὑψῶ.

213 Hesych. ἄελπτοι· δεινοὶ καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ· Vocabulum ἄαπτοι non novam vocis ἄελπτοι explicationem, sed diversam eius lectionem esse coniecit Küster. Cfr. ad Ag. 147.

210 V. 2 πρὸς πτύοι pro προσπτύοις Casaubonus, fort. πρὸς πτύων. — πεπληγμένην pro πεπλεγμένην Schweighaeuser.

214

ἄμαλα

215

ἐπάσω

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Σαλαμίνιοι in catalogo. De argumento vide ad *Θρήσσας* p. 511. Aeschyli *Τεύκρων θυμολέοντων* mentionem facit Aristoph. *Ran.* 1041 (vide supra ad *Myrmid.* et infra ad fr. 489). Huc refert fr. (289, 307, 358 Hartung,) 404 Wagner.

216

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ

217

ἀναρροιβδεῖ

214 Hesych. ἄμαλα· τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. *Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ*. Cfr. Etym. M. p. 75, 22 ἀμάδα τὴν ναῦν *Αἰσχύλος*, ubi ἄμαλα emendat Pauw. Cfr. Suppl. 855, 860.

215 Hesych. ἐπάσω· ἐκτήσω. *Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ*.

216 Herodian. π. μον. λέξ. p. 86, 22 οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος (φᾶρος) τὸ Α καὶ συστέλλουσι, ὥς παρ' *Αἰσχύλῳ* ἐν *Σαλαμινίαις* (σαλαμίναις cod.) »εἴ μοι . . οὐρανῷ«. Similiter Herodian. περὶ διχρόνων in *Anecd. Oxon.* III p. 295, 15 et *Grammat. Herm.* p. 444, nisi quod ἴσον οὐρανῷ exhibent et Herod. ἐμοὶ pro εἴ μοι.

217 Hesych. ἀναρροιβδεῖ· ἀναρροφεῖ (ἀναροιδοῖ· ἀναροφεῖ cod.). *Αἰσχύλος Σαλαμινίαις* (σαλαμῖνες cod.), ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν (ἀναπνεῖ Meineke *Philol.* XIII p. 515). Ὅμηρος δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναροφήματα ποιοῦν ἦχον (καὶ ἀναρροφεῖ μετὰ ποιοῦ ἦχου L Dindorf). καὶ Σοφοκλῆς ἐν *Ναυσικάῳ* ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει.

216 ἴσον δὲ οὐρανῷ E A J Ahrens, οἶον οὐρανῷ Dindorf. Fortasse Aeschylus scripsit: εἴθε μοι | γένοιτο φᾶρος ἀντιφεγγές οὐρανῷ.

218

ἀνὴρ εἷς

219

ἔκλογον

220

κανθύλας (?)

»Fortasse id scriptum fuit, ubi narrabatur, quomodo Ajax, cedere coactus, crebris ictibus hastarum contusus fuerit, quae splendide exornavit Homerus Iliad. XI 554—574 Hermann (opusc. VII p. 376).

[ΣΕΜΕΛΗ ἢ] ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ

Σεμέλη ἢ ὑδροφόρος in catalogo. Schol. Apoll. Rh. I 636 Θυιάσιν ὠμοβόροις: Μαινάσιν, ἔνθεν καὶ τὴν Σεμέλην θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισέγαγεν οὔσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Cum autem ad partum Bacchi fr. 222 spectet, argumentum id erat quod Apollod. III 4, 3 et Hygin. fr. 179 exponunt. Nomen chori, quod ad incendium regiae Jovis fulmine effectum referendum esse suspicatur Welcker Tril. p. 328sq., ad aquam, qua Bacchus recens natus perlueretur, afferentes famulas (τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς) spectare vidit E A J Ahrens et probavit E Maass de

218 Hesych. ἀνήρης· ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (σαλαμί cod.). Cfr. Etym. M. p. 108, 5 ἀνήρης· ἄνανδρος, οἱ δὲ ἀνάρμοστος. Ut Soph. Trach. 460 fuerunt qui ἀνὴρ εἷς pro ἀνῆρι acciperent et ἀνάνδρους παρθένους interpretarentur (vide Dind. annot. ad schol. Soph. II p. 71), ita quod Aeschilo tribuitur ἀνήρης, ex ἀνὴρ εἷς corruptum esse vidit Nauck.

219 Hesych. ἔκλογον· διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (ἀσαλαμηνίαις cod.).

220 Hesych. κανθύλας· τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. Ibid. κονθηλαί· αἱ ἀνοιδήσεις.

Aesch. Suppl. 1890 p. 10 conlato Sorano *περὶ γυναιχείων* p. 298 ed. Rose τοὺς δὲ πόνους τὸ μὲν πρῶτον τῇ διὰ θερμῶν τῶν χειρῶν προσαφῇ πραῖνειν et Plaut. Amphitr. 1002 *postquam peperit, pueros lavere iussit nos*. De trilogiae fabulis vide supra ad Bacchas. Et hanc Aeschyli fabulam et Sophoclis quae Ὑδροφόροι inscribitur satyricas fuisse opinatur Hartung, qui huic fabulae tribuit fr. 288 et 360.

221

Ζεὺς ὃς κατέχτα τοῦτον

222

Ἀμφίδρομος

223

ἄνταία

224

ἄστεκτα

221 Schol. Hom. Δ 319 ἔχταν . . (vide ad fr. 181) καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ Ὑδροφόροις »Ζεὺς . . τοῦτον«. Etym. M. p. 305, 31 τὸ τρίτον ἔχτα, οἶον »Ζεὺς ὃς κατέχτα«.

222 Hesych. ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν (καὶ cod., corr. Musurus) περὶ (παρὰ Nauck) τὰ ἀμφιδρόμια, ὥσει (ὥδει cod.) ἔλεγες (l. ἔλεγε) τὸν Γενέθλιον. Cfr. supra ad fr. 65.

223 Hesych. ἄνταία· ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα (δαιμόνια Lobeck Aglaoph. p. 121, cfr. Pers. 607)· καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ ἄνταϊαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. Cfr. Etym. M. p. 111, 49 ἄνταία καὶ ἡ Ἑκάτη ἐπιθετικῶς. Διογενειανός, ἰκέσιος.

224 Hesych. ἄστεκτα (ἄστεκτα Guyetus)· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Cfr. Anecd. Bekk. p. 456, 1 ἄστεκτα· ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

ΣΙΣΥΦΟΣ [ΔΡΑΜΗΤΗΣ].

Σίσυφον δραπέτην, quod nomen catalogus habet, drama satyricum fuisse, Casaubono (d. poes. sat. p. 166) adsentiant. Nomen a poeta ipso datum simplex Σίσυφος fuisse videtur. De argumento cfr. Pherecyd. in schol. Hom. Z 153 sive fr. 78 ed. Müller, schol. Soph. Phil. 625, Welcker Tril. p. 555sq. Fabula versata esse videtur in Sisyphe dolo ex inferis fugitivo et a Mercurio ad inferos reducto ex ipsis epulis, quas satyri laetantes arriperent.

225

καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν·
λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Solent haec verba Sisyphe ad superos reducis habere, at sensus est: »et si lavacrum pedum deum ferentium adferri debet, ubi pelvis aenea leoninis pedibus stans invenitur? Verba igitur ab aliquo alio, fortasse famulo procaci, dicuntur.

226

οὐ δ' ὁ σταθμοῦχος εὐ κατιλλώφας ἄθρει

227

ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής;

Ad Sisypum haec e solo emergentem spectare monuit Welcker.

226 Poll. X 78 ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύνον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ »καὶ . . χαλκήλατος; Poll. VII 40 τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπὸ νίπτρον. Cfr. Hor. sat. II 3, 21 olim nam quassare anadum, quo vafer ille pedes lavisset Sisypheus aere.

226 Poll. X 20 εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ οὐδ' . . ἄθρειε.

227 Aelian. N. A. XII 5 ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολίας καὶ τοὺς

227 ἀρουραῖός τις . . ὑπερφυής; pro ἀρουραῖός τις . . ὑπερφυής Hermann. — εἴσι pro ἐστι Bothe.

228

*Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ <πατρὶ>
χαίρειν*
Sisyphus haec dicere videtur.

229

καὶ θανόντων ἴσιν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς

230

*σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆχυς οὐδ' αἰμόρρυτοι
φλέβες*

Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ »ἀλλ' ἀρουραῖός τις . . . ὑπερφυής«.

228 Cramer. Anecd. Oxon. vol. II p. 443, 11 sive Etym. Gud. p. 227, 40 τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἰδίου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν σχύφῳ Etym. Gud. et cod. Paris. Larcheri in Etym. Orion. p. 213, emend. Fiorillo, om. cod. Barocc.) »Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι Anecd. Ox.) καὶ πολυξένῳ χαίρειν«. Vide ad fr. 5.

229. 230 Etym. Gud. p. 321, 58 κῆχυς· ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἔνεστιγμάσει, τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆχες οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες«. θανόντων φησὶν ἀψύχοις. Etym. in Anecd. Paris. vol. IV p. 35, 22 κῆχυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκέτι ἰμάσι τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔστι κῆχυς οὐδὲ αἰμόρρυτοι φλέβες«. θανόντων φησὶν ἀψύχων. Haec Boeckh ad fragm. Pind. p. 653 emendavit sic: καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων οἷσιν (ἴσιν Nauck Mélanges Gréco-Rom. IV p. 717sq.) οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς«. εἰτα »σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆχυς οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες θανόντι«. ὅν φησιν ἄψυχον. Malim »σοὶ δ' . . φλέβες« περὶ θανόντων φησὶν ἀψύχων.

228 πατρί supplevit Hermann.

229 τῶν κατθανόντων pro καὶ θανόντων Bergk, καὶ τῶν θανόντων Dindorf.

230 Fort. σοὶ δ' οὐκ ἐν ἴσιν κῆχυς.

231

ἄμβωνες

232

δίοπος

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

In catalogo non commemoratur haec fabula. Drama satyricum fuisse putat Hartung. De argumento cfr. Welcker Tril. p. 550sqq., qui fabulam ad Asopi filiam a Jove furtim abductam et a Sisyphe patri detectam (Apollod. I 9, 3 et III 12, 6, 5, schol. Hom. A 180) spectasse putat. De mysteriis in hac fabula evulgatis vide supra ad Ἱερείας p. 514.

233

Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πονῶν

234

θώφεις

231 Vide ad fr. 103.

232 Erotianus Gloss. Hippocr. p. 62, 2 διόπων· τῷ τῆς σφῆς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπτρεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις καμμένη . . παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ (scil. καλυπτομένῳ). Eust. Od. p. 1705, 53 διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν καὶ δίοπος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Pers. 45 βασιλῆς δίοποι (schol. διόπται καὶ διέποντες ἡγεμόνες) et ad fr. 269.

233 Schol. Ar. Pac. 73 μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἰτνὴν κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι . . τρόπον δὲ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ » Αἰτναῖός . . πόνωνε.

234 Hesych. θώφεις· θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ (σισύφῳ πετρακυλισθαίς cod.).

233 πονῶν pro πόνων Dindorf.

ΣΦΙΓΓΕ σατυρική.

Drama satyricum Oedipodeae tetralogiae. Vide supra ad *Λάιον*. Ad Sphingem fr. 282 pertinere censuit Fritzsche. In fr. 235 ξένος intellegitur Oedipus propter oppressam Sphingem coronandus.

235

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

236

Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα

237

κνοῦς

ΤΗΛΕΦΟΣ.

Schol. Ar. Ach. 332 ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχη παρὰ τοῖς Ἑλλήσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην

235 Athen. XV p. 674D Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ [τε] τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν τῷ... Προμηθέως (προμηθέος Α) λόγου.

236 Aristoph. Ran. 1287 Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα πέμπει, schol. Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου. Verbum πέμπει ex Agamemnone, unde proximus Aristophanis versus sumptus est, repetivit comicus.

237 Hesych. κνοῦς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν φόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί. Cfr. Sept. 358 πομπήμους χνόας ποδῶν.

235 V. 1 λύγινον ἀρχαῖον στέφος Weil Revue critique 1876 p. 46.

236 δυσαμεριᾶν pro δυσαμερίαν cum Bergkio, qui etiam δυσαμερίας proponit, Dindorf.

εἶχε συλλαβών. Hoc probatur fr. 239. Itaque non recte arbitrantur quod Vater de Soph. Alead. p. 19 suspicatus est, ad Aeschylum translata esse quae de Euripidis Telepho dici deberent. Argumentum igitur ad Telephum vulneratum ab Achille sanandum spectabat. Cfr. Geel de Euripidis Telepho p. 12sq., Welcker Tril. p. 562sq., Gr. Trag. p. 31sq., OJahn Telephus und Troilos p. 36sq., Wecklein über drei verlorene Tragoedien des Euripides. Sitzungsber. der Akad. in München, philos.-hist. Cl. 1878. II p. 201sq., CRobert Bild und Lied p. 146sq., Pilling quomodi Telephi fabulam et scriptores et artifices veteres tractaverint. Halle 1886 p. 12sq., Ribbeck die Röm. Trag. p. 345sq., Robert Bild und Lied p. 146sq., WH van de Sande Bakhuyzen de parod. in com. Aristoph. p. 9. Fortasse ad Telephi de rebus suis narrationem referendus est versus quem Strab. XII p. 572 et alii commemorant:

χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα,

quem versum Aeschyleum esse Hermann in Soph. O.C. 808 coniecit. Cfr. schol. Greg. Naz. in Catal. cod. Clark. 1 p. 37 Ἕλληνες ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀναπλέοντες ἐπλανήθησαν καὶ Φρυγίαν καταλιπόντες τῇ Μυσίᾳ προσέβαλον. Τήλεφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέους παῖς τούτους διώκων ἔλεγεν ὅτι χωρίζονται τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μυσῶν τὰ ὅρια. τοῦτον ἐν συστάδῃ μάχῃ τιτρώσκειν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας· ἀλγοῦντα δὲ δεινῶς Ἡρακλέους υἱὸν αὐτὸν εἶναι μαθόντες καὶ μεταμεληθέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπισχέπτονται καὶ λόγοις παρακαλοῦσιν ἰατροὺς οἰκείους ὥς ἐνὸν ἐπιμελούμενοι. τοῦ δὲ χρηματισθέντος μὴ ῥωσθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως ἄνευ πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος θεραπεύεται. — Welcker Gr. Trag. p. 56sq. componit trilogiam, cuius altera fabula Μυσί, tertia Telephus fuerit, prima autem caedem Aleadarum, matris fratrum, a Telepho perpetrata tractaverit. Obloquitur Droysen qui inter Μυσοὺς et aliam fabulam aliquam rationem intercedere negat. Vide etiam ad Ἱερείας. Fr. 361 huc refert Schütz.

238

χύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυχοίρανε μάνθανέ μου παῖ

239

.. ἀπλῇ γὰρ οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει

Haec dicere videtur Telephus minitans se Orestem parvulum correptum continuo interfecturum esse, si salus sibi negetur.

240

ἀμφιδεξίους χερσὶ

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

Argumentum fabulae, de quo erravit Welcker Tril. p. 431, Nachtrag p. 27, 291 (cfr. Griech. Trag. p. 49), ad Actaeonis funestum exitum spectasse ex fr. 241 et 244sq. cognovit Droysen et Τοξότιδας nymphas Dianae comites fuisse monuit Hermann (opusc. VII p. 344). Cfr. Apollod. III 4, 4.

238 Aristoph. Ran. 1270 χύδιστ' .. παῖ, schol. R ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, schol. aliorum librorum Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσι. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας. Incerta igitur huius versus sedes.

239 Plat. Phaedon. p. 108 A (Stob. Ecl. I 49, 58 p. 434, 26 ed. Wachsm.) ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὥς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπλὴν οἶμον φησὶν εἰς Ἄιδου φέρειν, ἥ δ' οὔτε ἀπλῇ οὔτε μία φαίνεται μοι εἶναι. Dionys. Hal. Rhet. c. 6, 5 vol. V p. 265 μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος κατὰ τὸν Αἰσχύλον εἰς Ἄιδου φέρουσα. Clem. Alex. Strom. IV p. 583 οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τήλεφον νοεῖν ἀπλὴν οἶμον εἰς Ἄιδου φέρειν, ὁδοὶ δὲ πολλαὶ καὶ ἀπάγουσαι ἀμαρτίαι. Mysis hunc locum vindicat Wagner.

240 Hesych. ἀμφιδεξίους χερσὶ· ταῖς τῶν τοξοτῶν (τόξων cod.) διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφω. Cfr. ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς Soph. O.R. 1243.

240 χερσὶν ἀμφιδεξίους Aeschylum scripsisse suspicatur Nauck.

Fuerunt qui fabulam satyricam putarent, ut Friebe! satyrogr. Gr. fr. p. 131sq. De mysteriis hac fabula evulgatis vide supra ad 'Ιερείας p. 514, de persona Actaeonis Poll. IV 141 τὰ δ' ἔχσκευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος κτέ. Vide etiam ad fr. 333.

241

οὐπω τις Ἀκταίων' ἄθνηρος ἡμέρα
κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους.

Ex prologo haec repetita videntur.

242. 243

⟨ΑΚΤ.⟩ ὦ ταῖς ὠγναῖς παρθένοις γαμηλίῳν
λέκτρων αστεὶ μὴ βλεμμάτων ῥέπει βολή.

* * * * *

νέας γυναῖκος οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὠφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη·
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

241 Anecd. Bekk. p. 351, 9 ἄθνηρος ἡμέρα . . ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι (τοξότησι cod.). πρόσσεστι δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος οὐπω . . πόνου πλουτοῦντ' . . δόμους. ἐγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρόνιχος.

242. 243 Antigonus Hist. mir. c. 115 τῶν δὲ θηλέων ζώων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον καὶ ἱππομανεῖν ἰσχυρῶς, ὁθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι

241 V. 1 Ἀκτέων' Dindorf. V. 2 πόνον πονοῦντ' pro πόνου πλουτοῦντ' Gomperz.

242 V. 1 ὦς ταῖσιν vel ταῖς μὲν γὰρ Conington. αἰδοῖ γὰρ Bothe, κἀτω γὰρ Τουρ (ἐν ταῖς Τοξότισιν· ἄδων ταῖς apud Antigonum legentes). — V. 2 λέκτρων ἀγεύστοις Τουρ, λέκτρων ἀπείροις Heath. — ῥέπει βολή pro ῥεπιβουλή Salmasius.

243 V. 1 γυναῖκος δ' Gataker. — V. 3 ἔχω δὲ Salmasius, ἔχοντα Welcker.

244

κύνες διημάθουνον ἄνδρα δεσπότην
Dicit famulus interitum eri nuntians.

245

Poll. V 47 τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀχταίωνος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ Ἄρπυια (Ἀραΐα Δ) Χάρων Λυκόττας.

246

πεζοφόροις ζώμασιν

ΤΡΟΦΟΙ vide ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.
ΥΨΙΠΥΛΗ.

Schol. Apoll. Rh. I 769 ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς.

καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκνημένας ὀνειδίζεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς (ἱστορηκῶς O Crusius) τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν ἄδων (ἄδων Conington). »ταῖς . . ῥεπιβουλή» καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν »οὔ με . . ἵππογνώμονα». Plut. Amator. c. 21 p. 767 B καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε »νέας . . γεγευμένη», Mor. p. 81 D »νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, οὔ τι λανθάνει φλέγων ὀφθαλμός . . γεγευμένη». Etym. M. p. 209, 47 ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου ἵπποσέλεινον καὶ »θυμὸν ἵππογνώμονα» τὸν μεγαλογνώμονα, p. 474, 43 (Etym. Flor. ed. Miller p. 171) εἶωθε γὰρ ἡ προσθήκη τῶν τοιούτων ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν ὡς »θυμὸν ἵππογνώμονα» τὸν μεγάλης γνώμης, καὶ βούπαις. Cfr. etiam schol. Soph. Ai. 143.

244 Schol. Hom. I 593 ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθείρειν φιλῶς τέταχε (scil. τὸ ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀχταίωνος λέγων »κύνες . . δεσπότην».

246 Hesych. πεζοφόροις ζώμασιν. Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὥσπερ πέζαν ἔχόντων τῶν χιτῶνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα. Phot. lex. p. 405, 15 πεζοφοροῦσιν (corruptum ex πεζοφόροις)· ἦτοι πέζαν ἔχόντων τῶν χιτῶνων ἢ τοῖς ποδήρεσιν. Poll. VII 51 τὸ δὲ ζῶμά ἐστι μὲν ἐπιτήδειον ἐνδύναι, πέζας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν, VII 63 οἱ δὲ πεζοφόροι χιτῶνες ἢ οἱ ποδήρεις ἢ οἱ πέζας ἔχοντες.

Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν δπλοῖς φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις ἀπείργειν, μέχρι λαβεῖν ὄρκον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μετήσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Ἀημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτοῦς (l. αὐτὰς) συνάψαι φησὶν. Cfr. supra ad Καβίρους p. 519 et Νεμέαν p. 545. Ad hanc fabulam fr. 289 pertinere suspicatus est Valckenaer, (fr. 20 Butler).

247

Ὑψώ

248

ἀποκορσωσαμέναις

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Argum. Soph. Phil. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. Aspasius in Arist. Eth. Nic. ed. VRose Herm. V p. 105, GHeylblut p. 133 οὐ γὰρ εἴ τις ὑπερβαλλουσῶν ἀλγηδόνων ἡττᾶται ἢ λυπῶν, θαυμάσιον ἀλλὰ συγγνώμης ἄξιον, οἷον εἴ τις ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Θεοδέκτῃ Φιλοκτήτης ὑπὸ τῆς ἔχεως πεπαρμένος κρύπτειν βουλόμενος τοὺς περὶ τὸν Νεοπτόλεμον μέχρι μὲν τινος ἀνέχει (ἀντέχει Nauck), ὕστερον δὲ οὐχ ὑπομένων τὸ μέγεθος τῶν ἀλγηδόνων φανερὸς γίνεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον εἰσήγαγεν αὐτὸν καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 732sqg.) καὶ Αἰσχύλος. De Aeschyli Philocteta v. Hermann opusc. III p. 113sqg., Schneidewin Philol. IV p. 650, Welcker Tril. p. 563, Kl. Schriften IV p. 180sqg., Gr. Trag. p. 39sqg., qui temere trilogiam ex fabulis Ἀημνιοὶ (ἢ Φιλοκτήτης), Φιλοκτήτης (ἐν Τροίᾳ), Πέρσις componit (cfr. Hermann's dissertationem »non videri Aeschylum Ἰλίου πέρσιν scripsisse« Opusc. VIII p. 129sqg.), Nitzsch Sagenpoesie p. 644sqg.,

247 Vide ad fr. 212.

248 Hesych. ἀποκορσωσαμέναις. ἀποκειραμέναις· κόρσας γὰρ τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ (Ὑψηπούλῃ cod.).

N Wecklein, Über die Stoffe und die Wirkung der Gr. Tragödie. München 1891 p. 7sq. Aeschyli et Sophoclis et Euripidis Philoctetas inter se comparavit Dio Chrys. or. 52, cuius verba emendavit Hermann l. l. p. 113sq. Dio de argumento trium fabularum: ἦν γὰρ ἡ τῶν Φιλοκτῆτου τόξων εἴτε κλοπὴ εἴτε ἀρπαγὴ δεῖ λέγειν κτέ., de Aeschyli fabula haec dicit: ἡ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αὐθυδες τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγωδία καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσι τῶν ἡρώων, οὐδὲν <ἔχοντα> ἐπιβεβουλευμένον οὐδὲ στωμύλον οὐδὲ ταπεινόν· ἐπεὶ τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεῶα εἰσήγε δριμύν καὶ δόλιον ὥς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξαι παρὰ τοὺς νῦν ἀπλοῦς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονas. καὶ οὐδὲν γε ἀλλαττούσης τῆς Ἀθηνᾶς προσεδεήθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου, καθάπερ Ὅμηρος κἀκείνῳ δὴ ἐπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥστε τυχὸν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλοφύντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐ γινωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτῆτου . . καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου οὐδὲν ἐδεήθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Αἰωνίων ἐποίησαν τὸν χορόν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθύς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην οὔτε βοηθεήσειαν οὐδὲν αὐτῷ. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἀπλῶς εἰσήγαγε τὸν χορόν, ὃ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἀπλούστερον· τὸ δ' ἕτερον πολιτικώτερον καὶ ἀκριβέστερον . . οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἂν τις αἰτιάσασθαι, τὸ διηγείσθαι πρὸς τὸν χορόν, ὥς ἀγνοοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ . . καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἡ τοῦ Ὀδυσσεῶς πρὸς τὸν Φιλοκτῆτην καὶ οἱ λόγοι, δι' ὧν προσηγάγετο αὐτόν, οὐ μόνον εὐσημονέστεροι καὶ ἥρωι πρέποντες, ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτῳ ἢ Παταικίῳ, ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δοκοῦσι, καὶ πιθανώτεροι. τί γὰρ ἔδει ποικίλης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα καὶ ταῦτα τοξότην, ᾧ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρέστη, ἀχρεῖος ἢ ἀλκὴ αὐτοῦ

ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφορὰς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τεθνηκότα καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπ' αἰτία ὡς οἶόν τε αἰσχίστη καὶ καθόλου τὸ στράτευμα διεφθαρμένον οὐ μόνον χρήσιμον, ὥστε εὐφραῖναι τὸν Φιλοκτήτην καὶ προσδέξασθαι μᾶλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσεύως ὁμιλίαν, ἀλλ' οὐδ' ἀπίθανα τρόπον τινὰ διὰ τὸ μῆκος τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα οὐ πάλαι κατὰ τὴν ὁργὴν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅθ' Ἐκτωρ παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον . . οὐ μόνον δὲ πεποίηκε (scil. Εὐριπίδης) τὸν Ὀδυσσεῖα παραγιγνόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους, ὁμηρικῶς καὶ τοῦτο. Quem Accius in Philocteta potissimum imitatus sit, incertum. Cfr. Ribbeck, Die Röm. Trag. p. 377. Ad hanc fabulam pertinuisse fr. (361 suspicatur Butler), 332 Hermann, (302, 322) 352, 353 Hartung. Fragmentum, quod Plut. adv. Coloten c. 2 p. 1108 B asseravit, Cicero de or. III 35, 141 et Quint. Inst. or. 3, 1, 14 ex fabula Philocteta sumptum esse significant,

ὑπὲρ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' εἴαν λέγειν,

Euripidis esse monuerunt Grotius et Gataker. Aliud fragmentum ex fabula Philocteta excerptum

τίς δ' ἂν σε νόμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἂν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας,

quod habet Plut. an seni sit gerenda resp. c. 9 p. 789 A ὁ γαμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην »τίς . . τάλας« οὐκ ἄτοπός ἐστι et vit. Sol. c. 20 ἀλλὰ γέροντι νέαν ἀγομένην φαίη τις ἂν ἐμμελὲς ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην »εὖ γ' οὖν . . τάλας«, alii poetae alius tribuit (Aeschylo priores editores, Euripidi Musgrave, Sophocli Hermann, Strattidi comico Matthiae),tribuendum esse videtur Antiphonti, cuius vide fr. 3 p. 793 N.

249

Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί
 »Philoctetes mala sua lamentaturus ita ~~infit~~ (Hermann).

250

<ΦΙΛ.> ἔνθ' οὔτε μέννειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

251. 252

<ΦΙΛ.> οὐ γὰρ δαχῶν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνψύχισεν
 δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς βλάβην

* * * * *

φαγέδαιν' αἰεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός

249 Aristoph. Ran. 1383 EYP. εἶθ' ὥφελ' Ἀργοῦς μὴ δια-
 πτάσθαι σκάφος. ΑἰΣΧ. »Σπερχειὲ . . ἐπιστροφαί«, schol. ὑπὸ
 βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατανεμόμεναι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτή-
 του Αἰσχύλου.

250 Suidas »ἔνθ' . . ἐᾷ«, ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων.
 φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτῆτης. Versus proverbialis
 apud Plut. Mor. p. 476 B. Cfr. Ps.-Diogen. IV 88. Greg. Cypr.
 Mosq. 3, 20. οὔτ' ἐκπλεῖν cum Suida Diogen., ceteri οὔτε πλεῖν.
 Aristaenetus I 27 ἔνθα, φασίν, ἄνεμος οὔτε μένειν οὔτε πλεῖν ἐᾷ.

251 Plut. Mor. p. 1087 F μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτῆτης
 ἱκανός· οὐ γὰρ ὁ δράκων, φησίν, ἀνῆκεν . . ἔκφυσιν (ἔμφυσιν
 Harl.) ποδὸς λαβεῖν (alii libri λάβεν)«.

252 Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 23 τὸ αὐτὸ ποιήσαντος λαμ-
 βεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ
 κυρίου εἰλωθότος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές.
 Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτῃ ἐποίησε »φαγέδαινα (alii libri
 φαγάδαινα, φαγάδενα) ἦ μου . . ποδός«, δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ
 θοινᾶται μετέθηκεν (i. e. σάρκα θοινᾶται ποδός scripsit Euripides).

251 V. 1 οὐ γὰρ δράκων Valckenaer, οὐ γὰρ δαχῶν Musgrave. —
 V. 2 δόδοντων Heath et Jacobs, στομωτὸν Hermann. — ἔκπτυσιν Her-
 werden. — βλάβην pro λαβεῖν (λάβεν) Schneidewin.

252 φαγέδαιν' αἰεί μου pro φαγέδαινα ἦ μου Boissonade (φαγέδαινα
 δὴ μου Pauw, φαγέδαιναν ἦ μου Butler).

253

κρεμάσας ὡ τόξον πίτυος ἐκ μελανδρύου

254

〈ΦΙΛ.〉 ὦ πούς, ἀμήσω σε

255

〈ΦΙΛ.〉 ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσης μολεῖν·
μόνος γὰρ εἰ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ιατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

253 Schol. Hom. ξ 12 ὁ δὲ Κράτης τὴν δασύτητα τῶν φύλων μελάνδρουόν φησιν, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτῆτη »κρεμάσας τόξον . . μελανδρύου«. Eustath. Od. p. 1748, 57 φέρεται δε καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτῆτη »κρεμάσας τόξον . . μελανδρύου».

254 Maximus Tyrius XIII p. 241 »ὦ πούς, ἀφήσω σε« ὁ Φιλοκτῆτης λέγει. ἄνθρωπε, ἄφες καὶ μὴ βόα μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλτάτοις μηδὲ ἐνόχλει τὴν Λημνίων γῆν. »ὦ θάνατε παιάν« (fr. 255, 1). εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς εὐχῆς.

255 Stob. flor. 120, 12 Αἰσχύλου (sic SA, eclogam om. M). »ὦ θάνατε . . μόνος γὰρ (γὰρ om. SA) εἰ . . νεκροῦ«. Cfr. Plut. Mor. p. 106 D τοῦτον γὰρ ἀπεμιμήσατο καὶ ὁ εἰπών· »ὦ θάνατε παιάν, ἱατρὸς μόλοις« (πῶς ἂν ἱατρὸς μόλοις Cobet), Theodor. Metoch. p. 347 τὸ τοῦ Αἰσχύλου φθέγγεσθαι, ὦ θάνατε παιάν, ἱατρὸς μόλε, Plut. Mor. p. 109 F ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ. Soph. O.C. 955 θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται, Eur. Alc. 937 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε.

253 κρεμάσας τὸ τόξον Bothe, κρεμαστὰ τόξα Hermann, κρεμάσας δὲ τόξον Nauck.

254 ἀμήσω pro ἀφήσω scripsi. Cfr. Soph. Phil. 749.

256

δοκονοός

257

φαβῶν

ΦΙΝΕΥΣ.

In catalogo non commemoratur. Vide supra ad Glaucum Potniensem p. 492. Ad Harpyiarum et Argonautarum fabulam (cfr. Apollod. I 9, 21) spectant fr. 258, 258a, 260. Cfr. Welcker Tril. p. 477sq. et quas supra p. 489 de Glau-
cis collegimus commentationes. Hesych. καταράκτης· ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σοφοκλῆς Λαοκόωντι (λαοκόοντι cod.) καὶ ταρπυίας ἐν φίνῃ, ubi καὶ τὰς ἄρπυίας ἐν Φινεῖ restituit Musurus, WH van de Sande Bakhuyzen de parodia in co-
moed. Aristoph. p. 189 καὶ ἡ ἄρπυια Αἰσχ. Φινεῖ coniecit.

258

— ἄνηστις δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος

256 Phot. lex. p. 326, 9 δοκονοός· τοὺς πάρνοπας. Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ· οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους. Hesych. δοκονοός· τοὺς ἀττε-
λέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη (ἀκριδῶδη Guyetus, ἀκρίδια Pierson) οὕτω λέγουσιν.

257 Athen. IX p. 394A καὶ Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλί-
σιν φαβῶν εἴρηκεν (scil. Αἰσχύλος).

258 Ex Etymologici Magni libro Vaticano 1818 et Floren-
tino edidit R Reitzenstein Inedita poet. Gr. fr. Ind. lect. Rost.
1890 p. 4 ἄνηστις· ὁ ἄσιτος· Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ »φοι-
τῆς ἐπὶ δεῖπνον ἄνηστις« (fr. 45 Ko.) καὶ Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ »ἄνη-
στις . . γόος« (verba ἐν Φινεῖ . . γόος omisit cod. Flor.). παρὰ
τὸ ἔδω ἐστός, παρώνυμον ἔστις, ὡς πιστός πίστις, καὶ κατὰ σύν-
θεσιν ἄνεστις καὶ ἄνηστις. ἢ παρὰ τὸ νῆστις ἄνηστις, ὁ ἐστερη-
μένος σιτίων· οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

258 a

⟨ΦΙΛ.⟩ καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσῃ γνάθῳ
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ

259

πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις

260

Philodem. de pietate p. 18 Αἰσχύλος δ' <ἐν Φινεΐ> καὶ Ἐ-
βυ<χος καὶ Τε>λέστης <ποιοῦσιν> τὰς Ἀρκ<υίας θνήσκ>ούσας ὑπ<ὸ
τῶν Βορέου παί>δων. Supplevit Gomperz.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 2 τὸ δὲ τερατῶδες οἶον
αἶ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ Ἰσα ἐν Αἰδοῦ. De mytho
ad Perseum pertinente cfr. schol. Apoll. Rh. IV 1515. In

258 a Athen. X p. 421 F ὁ δ' Εὐριπίδης φησί »φαύλῃ διαίτῃ
προσβαλὼν ἦσθη στόμα« .. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεΐ »καὶ .. μαργώσῃ
γνάθου ἐρρυσίας οἶον στόματος ἐν πρωτιοχαραι«.

259 Poll. VII 91 ἀ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πέλους·
αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν
Φινεΐ (sic corr. MSchmidt Philol. XVIII p. 228 verba ad Borea-
dum Harpyias venantium calceamentum spectare ratus, φρονὶ Δ,
φοινίσσαις vulgo, Φρυξὶ Bekker) Αἰσχύλος »πέλλυτρ' .. ἀρβύλαις«.
Poll. II 196 ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πέλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύ-
λος πέλλυτρα καλεῖ et X 50 πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφο-
κλῆς (debebat Αἰσχύλος dicere) καλεῖ. Cfr. Hesych. πέλλυτρα.
Ad Phoenissas Phrynichi olim (Opusc. VII p. 191) hoc fragmentum
referebat Hermann.

258 a V. 1 μαργώσῃ γνάθῳ pro μαργώσῃ γνάθου Nauck (μαρ-
γώσαις γνάθοις Hartung). — V. 2 ἐρρυσίαζον pro ἐρρυσίας οἶον Le-
beck. — πρώτη χαρᾷ pro πρωτιοχαραι Musurus.

catalogo didascaliarum tragicarum Corp. I. Att. II Nr. 973, 30sq. *Φορκίδες* commemorantur ut fabula satyrica alicuius poetae posterioris aetatis: fortasse etiam Aeschyli fabula satyrica fuit. Vide supra p. 496 ad *Δικτυονυχούς*.

261

ἔδου δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς

262

Erastoth. Catast. c. 22 *Περσεύς* . . δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς *Αἰσχύλος* φησὶν ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητῆς ἐν *Φορκίσει*. ὅς (Γραίας Gale) εἶχον προφύλακας αἱ *Γοργόνες*. Hygin. Poet. astr. II 12 p. 445 *sed ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorcisi, Graecae fuerunt Gorgonum custodes*. Schol. Germ. Caes. Arat. p. 82, 15 *Aeschylus harpen adamantinam a Volcano dicit eum (scil. Perseum) accepisse*.

ΦΡΥΓΕΣ [ἢ ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ].

Titulus *Φρύγες* ἢ *Ἐκτορος λύτρα* commemoratur etiam in catalogo. Cfr. Hippenstiel l. l. p. 34sq. De trilogia cuius extrema haec fabula fuerit, vide supra p. 536 ad *Myrmidones*. De argumento cfr. schol. Hom. X 351 ὑπερβολικῶς λέγει· ὁ δὲ *Αἰσχύλος* ἐπ' ἀληθείας ἀντίσταθμον χρυσὸν πε-

261 Athen. IX p. 402B οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαχρον. *Αἰσχύλος* γοῦν ἐν *Φορκίσει* παρειακάζων τὸν *Περσέα* τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συί φησιν »ἔδου . . ὥς«. Eustath. Od. p. 1872, 3 ὁ δὲ σῦς, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ (Aelii Dionysii), καὶ ἀσχέδωρος λέγεται. φησὶ γάρ· ἀσχεδώρος ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλιώταις . . χρῆσις δέ, φασίν, ἀσχεδώρου παρ' *Αἰσχύλῳ* διατρίψαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδότι· φησὶ γάρ »ἔδου . . ὥς«. Hesych. ἀσχέδωρος· ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλοῖς.

262 Aeschylus fortasse dixit: ἀδαμαντίνην ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβών.

ποίηκε πρὸς τὸ Ἑκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν. Aliud scholion ὁ μέντοι Αἰσχύλος Ἑκτορος λύτροις ἀληθὲς αὐτὸ ἐξεδέξατο.. Cfr. CRobert, Bild und Lied p. 96 n. 28. De nomine chori Φρύγες i. e. Troiani cfr. Welcker Tril. p. 425, Hermann opusc. V p. 156. Ad hoc nomen sive ad titulum fabulae fr. 446 spectare videtur. De accessu et carminibus chori cfr. Athen. I p. 21 F Ἀριστοφάνης γοῦν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα »τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουνε καὶ πάλιν »τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα, πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας«. Initio fabulae Achilles pauca cum Mercurio de Priamo ad Achillem deducto collocutus diu silet velato capite. (Alia fingit Fritzsche ad Aristoph. Ran. 912). De hoc silentio vide locos supra ad Νιόβην p. 549 et ad Myrmidones p. 536 allatos Aristoph. Ran. 911sq., Vita Aesch., schol. Aesch. Prom. 452, schol. Aristoph. Ran. 911. Ad hanc fabulam pertinuisse putat fr. (259 Bekker), 296 Hermann, 322 Welcker, (380 Wagner). Ei sermoni qui inter Priamum atque Achillem fuit vindicat Hermann (cfr. opusc. V p. 159sq.) ex Stob. flor. 4, 15 et 4, 19, quod ibi (4, 21) versui heroico πολλάχι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καταχαίριον εἶπεν lemma Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν praescriptum est, mutata versuum notatione duo fragmenta:

οὐ γὰρ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν·
 σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὖ βεβουλευσθαι δοκεῖ.
 τὸ δ' ὥχον τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
 εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.

Haec coniectura maxime est incerta, nisi quod, ut Nauck putat, versus οὐ γὰρ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν Aeschylo recte tributus esse videtur. Atque huic fragmento apud Stobaeum inter duos versus Chaeremonis (Nauck p. 789 fr. 25 et 26) translato illud Αἰσχύλος ἐν Φρυξί praeponendum videtur, quia ποδώκη alludit ad ποδώκεα Πηλεΐωνα.

263

ἀλλὰ ναυβάτην
φορτηγὸν ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός

Haec verba ad Priamum spectantia Achilles Mercurio dicere videtur (in prologo), non Mercurius Achilli quae aliorum sententia est.

264

Ἀνδραίμονος γένεθλον <ῆν> Λυρνησίου,
ὄθεν περ Ἑκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

Haec Priamus narrare videtur in primo episodio.

265

<ΠΡΙΑΜ.> ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ῆν πεπαίτερος μύρων

His verbis mite olim Hectoris ingenium praedicat Priamus. Cfr. Victor Hehn Kulturpflanzen u. Haustiere p. 315.

263 Poll. VII 131 τῷ μέντοι φορτηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν ἢ <Ἑκτορος> λύτροις »ἀλλὰ . . χθονός«.

264 Schol. Eur. Androm. 1 τὴν ἐν Ασίᾳ λέγει τὴν Ὑποπλάκιον Θήβην . . ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρύσην καὶ τὴν Λυρνησσὸν ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὡς ὁ Αἰσχύλος Λυρνησσίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν, ἔνθα καὶ ξένως ἱστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων »Ἀνδραίμονος (ἀνδρέμονος MN) . . περ Ἑκτωρ (sic M, παρ' Ἑκτορος GT) . . φίλην« (ἤγαγε φίλην M, φίλην ἤγαγεν NO).

265 Athen. II p. 51C μόρα δὲ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος »ἀνὴρ . . μύρων«. Eustath. II. p. 211, 16 πεπαίτερον, ὅπερ ἐστὶν ὠριμώτερον. Αἰσχύλος »ἀνὴρ . . μύρων«. Phot. lex. p. 275, 19 μύρον· τὸ συκάμινον. Αἰσχύλος. Meineke contulit Theocr. VII 120 ἀπίοιο πεπαίτερος.

263 Sensus fuisse videtur: οὐκ ἄνδρ' ὁρῶ σκηπτοῦχον, ἀλλὰ ναυβάτην φορτηγὸν κτέ.

264 V. 1 ῆν supplevit Dindorf.

266

<PRIAM.> καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν
εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει
τὸ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα
καὶ τοῦ θανόντος ἢ Δίκη πράσσει κότον.

5

267

διαπεφρούρηται βίος

Haec dicere videtur in stichomythia Achilles Priamo
respondens ad verba φρούρει βίον. Cfr. Sept. 1038.

268

ἀγαστά

269

ἀδίοπον

266 Stob. flor. 125, 7 Αἰσχύλου Ἑκτορος »καὶ . . εὐεργετεῖν
δ γοῦν κακουργεῖν . . ἔχει καὶ μήτε . . λυπεῖσθαι βροτούς . . κότονι.

267 Hesych. διαπεφρούρηται βίος. Αἰσχύλος Φρυξίν. οἶον
ἢ διὰ τοῦ βίου φρουρὰ (φθορὰ cod.) συντετέλεσται, ἢ διελήλυθεν
ὁ χρόνος.

268 Hesych. ἀγαστά· δ' ἂν τις ἀγάσαιτο, οἶον ἀρεστά. Αἰσχύ-
λος Φρυξίν (φραζ' cod., corr. Meursius). ἀγατά ex literarum serie
repetit Alberti.

269 Hesych. ἀδίοπον· ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. Αἰσχύλος
Φρυξί. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eadem in Anecd. Bekk.
p. 344, 8, nisi quod verba Αἰσχύλος Φρυξί desunt. Cfr. Eust. II.
p. 203, 11 ἐκ δὲ τούτου οὐ μόνον δίοποι οἱ ἄρχοντες, ὡς καὶ
Αἰσχύλος δηλοῖ (cfr. fr. 232), ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι.
ἀδίοπος γάρ, φασίν, ὁ ἄναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βα-
σιλεῖς καὶ οἱ διέποντες.

266 V. 1 εἴτε λῆς pro εἰ θέλεις Nauck, malim εἴτε χρῆς. Cfr.
Hesych. χρῆς· θέλεις, χρήσεις. — V. 2 εἴτ' οὖν pro δ γοῦν Hermann.
V. 3 τὸ pro καὶ scripsi (τῷ Salmasius). — φθιτούς pro βροτούς Her-
mann. — V. 5 fort. καὶ τοῦ θανόντος ὕστερον πράσσει κότον.

270

ἀροτόν

271

ἐπιστροφαί

272

τιτῆναι

ΦΡΥΓΙΟΙ.

Una huius tituli mentio in catalogo. Sunt qui cum Meursio hanc fabulam ab ea quae Φρύγες inscribitur non diversam putent (cfr. Hippenstiel l. l. p. 4), Welcker Φρυγίους alterum nomen fabulae quae Ὑπλων κρίσις inscribitur (Tril. p. 438) vel potius Φρυγίας alterum nomen fabulae quam

270 Hesych. ἀροτόν· τὸν ὄλκον τοῦ Ἑκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί (φρυξίς cod.). MSchmidt putat in ἀροτόν latere lemma ἀνάρροπον vel ἀντίρροπον. Mihi videntur duae glossae coaluisse: ἀροτόν· τὸν ὄλκον τοῦ Ἑκτορος (scil. circa Patrocli tumulum). ἀντίρροπον· ἀντίσταθμον. Fortasse illa ad Ne-reides, haec ad Phryges (cfr. schol. Hom. X 351, supra p. 599) vel utraque ad Phryges pertinuit.

271 Hesych. ἐπιστροφαί· διατριβαί, δίαται. Αἰσχύλος Φρυξίν. Huc rettulit Bergk N. Rhein. Mus. VI p. 147 versum ab Eustathio p. 1484, 49 sine poetae nomine servatum: Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί. Cum hoc coniungendum esse suspicatur Nauck versum a Strabone XII p. 572 et ab aliis sine poetae nomine commemoratum ita:

χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα
Κίλιξ τε χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

At cfr. ad Telephum supra p. 588.

272 Hesych. τιτῆναι· βασιλίδες (βασιλῶς cod.). <Αἰσχύλος Φρυξίν supplevit Sopingius> ἢ Ἑκτορος λύτροις. Cfr. Hesych. τίτην· ἡ βασίλισσα et τίταξ· ἔντιμος ἢ δυνάστης, οἱ δὲ βασιλεῖς.

272 τιτήνη· βασιλίδι apud Hesychium Butler.

Ἰλίου πέρσιν vel Πέρσιν vocat (Rhein. Mus. V p. 466 sqq., Gr. Trag. p. 29, supra p. 592), fuisse suspicatur.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

Phryn. Bekk. p. 73, 13 ψυχαγωγός· οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀνδραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας (ἀνάγοντας Nauck). τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δράμα Ψυχαγωγοί (ψυχαγωγός cod.). Vide supra p. 561 ad Ὀσολόγους. Scenam tragoediae aut in Campania aut in Epiro ad lacum Averni fuisse opinatur Fritzsche. Fr. 406 ad hanc fabulam refert Wagner.

273

⟨XO.⟩ Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν

274

καὶ σκευοθήκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων

275

⟨TEIP.⟩ ἐρφδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χιλώμασιν·

273 Aristoph. Ran. 1266 Ἑρμᾶν . . λίμνανα, schol. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. Cfr. Fritzsche in Aristoph. Ran. 380sq.

274 Poll. X 10 αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εὖροι· ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς καὶ . . ἐρειπίωνα.

275 Schol. Hom. λ 134 οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσεώς, δς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πα-

275 V. 2 ὄνθῳ σε πλήξει Valckenaer, νηδύος Meursius pro δν θ' ὥς ἐπλήξεν ἢ δ' υἱός. ὄνθῳ σε πλήσει Meineke Vind. Aristoph. p. 77. ἐρφδιὸς γὰρ σ' . . ὄνθῳ παλάξει Nauck. — χενώμασιν pro χιλώμασιν Nauck. — V. 4 σκήψει παλαιὸν βρέγμα O Crusius N. Rhein. Mus. 37 p. 310 et Gött. Gel. Anz. 1890 p. 690.

ἐκ τοῦδ' ἄχανθα ποντίου βοσκήματος
 σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές
 Tiresiae esse verba coniecit Valckenaer.

276

σταθεροῦ χεύματος

Stygis quietas aquas significari putat E A J Ahrens.

277

Δαῖρα

278

δρώπτειν

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Plut. Moral. p. 17A ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὑμήρου
 (X 210) »έν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν
 Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο· ἔλκε δὲ μέσσα λαβών·
 ῥέπε δ' Ἑκτορος αἷσιμον ἥμαρ· ὥχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ
 ἔ Φοῖβος Ἀπόλλωνε, τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος δλην τῷ μύθῳ

τὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυ-
 γόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει »έρρωδιὸς
 .. ποτώμενος ὃν θ' ὡς ἔπληξεν ἡ δ' υἱὸς χειλώμασιν· ἐκ .. τρι-
 χορρυές».

276 Phot. lex. p. 534, 2 et Suid. v. σταθερόν: σταθερόν ..
 τινὲς καὶ ἐπὶ ταῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς »σταθε-
 ροῦ χεύματος» (apud Suidam χεύματος A, χρήματος ceteri libri).

277 Schol. Apoll. Rh. III 847 ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην
 καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος
 ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν.
 Cfr. Hesych. Δαῖρα· ἡ αὐτὴ τῇ Δαείρᾳ.

278 Hesych. δρώπτειν· διακόπτειν ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος
 Ψυχαγωγοῖς.

περιέβηκεν ἐπιγράψας *Ψυχοστασίαν* καὶ παραστήσας ταῖς πλα-
στιγῇ τοῦ Διὸς ἔκθεν μὲν θέτιν, ἔκθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένας
ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων. Schol. Hom. Θ 70 (cfr. Eust.
Π. p. 699, 31) κῆρε . . τὰς θανατηφόρους μοίρας λέγει· ὁ δὲ
Αἰσχύλος, νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν *Ψυχοστα-
σίαν*, ἐν ᾗ ἐστὶν ὁ Ζεὺς ἰστάς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μένονος
καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν, aliud schol. Πορφυρίου. πρὸς Αἰσχύλον
Ψυχοστασίαν γράψαντα. Schol. Hom. X 209 κῆρας τὰς μοί-
ρας λέγει, οὐ τὰς ψυχάς, ὡς ἐξεδέξατο φαύλως Αἰσχύλος.
Eustath. Π. p. 1266, 37 φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ
χωρίου πεπλάσθαι, ὡς καὶ αὐτὸ προεδηλώθη (p. 699, 31) τὴν
Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχάς, ὡς καθό-
λου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἰστῶντος. Poll. IV 130 ἀπὸ δὲ τοῦ θεο-
λογείου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς
ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν (i. e. Thetis et Aurora) ἐν *Ψυχο-
στασίᾳ*. ἡ δὲ γέρανος μηχάνημά ἐστιν ἐκ μετεώρου καταφε-
ρόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται Ἥως ἀρπάζουσα
τὸ σῶμα τοῦ Μένονος, unde Welcker Memnonem et Achillem
in ipsa scena pugnasse suspicatus est Welcker (cl. Paus. V
19, 1), contradixit Hermann, ex pugna allatum in scenam
esse corpus mortui Memnonis. Cfr. Welcker Tril. p. 432sq.,
Hermann Opusc. VII p. 343sq., Nitzsch Sagenp. d. Griech.
p. 607sq., (CRobert Bild und Lied p. 143sq.). Ad Psycho-
stasiam rettulit fr. 350 et 405 Butler (380 Wagner), ad
Psychostasiam aut ad Memnonem pertinuisse fr. 300, 329,
405, 422 suspicatur Hermann. Vide etiam ad fr. 326 et su-
pra p. 534 ad Memnonem.

279

ἀνηκίδωτοι

279 Hesych. ἀνηκίδωτοι (ἀνηκίδοτοι cod.)· ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύ-
λος *Ψυχοστασίᾳ*. Cfr. Anecd. Bekk. p. 402, 25 ἀνηκίδωτοι· ἄνευ
ἀκίδος.

280

αὐριβάτας

Hoe de Memnonis lance dictum esse suspicatur Welcker, de Memnone sursum ablato Hermann.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

In catalogo non commemoratur. De argumento, quod ex titulo et fragmento ad Boream Oreithyiam Erechthei filiam sibi uxorem deposcentem et postremo vi abripientem spectasse cognoscitur, cfr. Welcker Tril. p. 564 sq.

281

⟨B O P.⟩ ~ καὶ καμίνου σχῶσι μάχιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι φόλον,
μίαν παρείρας πλεχτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος

280 Hesych. αὐριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὔρι (αὔριον cod., corr. Pauw) ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασία οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα, ταχυβήμων (ταχυβήλων cod., corr. Salmasius). Cfr. Anecd. Bekk. p. 464, 9 αὐρίβατον· τὸ αὔρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατὰ τινὰ βαρβαρικὴν λέξιν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον. Itaque in Psychostasia αὐριβάτας, alio loco αὐριβατᾶν usurpasse videtur.

281 Longin. περὶ ὕψους c. 3, 1 »καὶ καμίνου . . μέλος«. οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ πλεχτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς· τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδείνωται. Johannes Sicel. in Rhet. vol. VI p. 225 φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (scil. Αἰσχύλου) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς

281 V. 1 καὶ μὴ Toll, εἰ καὶ Salmasius, malim ὥς καὶ. — V. 2 φόλον pro μόνον Salmasius. — V. 3 βία pro μίαν Ruhnken, fort. βαιὰν vel potius μικράν (σμικράν).

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

282

χυρεῖν παρασχὼν ἱταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις

283

ἀναξίαν

284

τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὠλενον

285

νηριτοτρόφους

Ὀρειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυσὶ σιαγόσι φουσῶν ὁ Βορέας κυκᾷ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ λαμβεῖα ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς (οὐ addit Ruhnken) μιμεῖται. λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κα' τῶν Φιλολόγων. Aeschylus usum Ovidium Met. VI 690sq. saevitiam Boreae descripsisse coniecit Ruhnken.

282 Aristoph. Ran. 1291, ubi Euripides locos Aeschyleos carpit, χυρεῖν . . ἀεροφοίτοις. Schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος falso. Sphingi (cfr. fr. 236) versum adscribunt Dindorf et Fritzsche, Memnoni Bergk, Argivis Hartung.

283 Hesych. ἀναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος λιανοίαις (Ἀλτναίαις Meursius, Νεανίαις vel Νεανίσκοις MSchmidt).

284 Steph. Byz. p. 707, 13 Ὠλενος: πόλις Ἀχαίας καὶ Ἀττωλίας θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος γραύσιον (τοαύσιον cod. Voss, Καρσίν Meineke, Δαναΐσιν MSchmidt Zeitschr. f. Alt. 1856 p. 356, Γλαύκω i. e. Γλαύκω ποντίῳ Hartung, cfr. Wilamowitz Isyllos von Epidauros p. 113sq.).

285 Athen. III p. 86B καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτης . . Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τίς ἀνήρει τοὺς νήσους (ἐν Πέρσαις τὰς ἀναρίτας τρεφούσας νήσους Papageorg) νηριτοτρόφους εἶσηκεν. Vocabulum ex Pers. 902 (ἐκράτυνε ἀναριτοτρόφους) Burneio, ex lacuna post v. 916 statuenda Hermannō, ex v. 891 excidisse videtur mihi (καὶ νηριτοτρόφους ἐκράτυνε μετάκτους). Welcker ἐν Πέρσιδι (vide ad fr. 452), AHecker Philol. IV p. 482 cum Schweig-

286

ὀπόξυλος

287

ἀποφύλιοι

288

δέδοικα μῶρον χάρτα πυραύστου μόρον.

haeusero, qui de ἐν Περραιβοῖς cogitaverat, ἐν Περραιβίῳ, Zakas ἐν Πρωτεῖ pro ἐν Πέρσαις coniecit, alii cum Schweighaeusero de Phrynichi vel cum Blomfieldio de Epicharmi Persis cogitant.

286 Schol. Hermog. in Rhet. vol. V p. 486 ὀπόξυλος . . ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. *Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις* (ἐν Περραιβίῳ cum Blomfieldio Naber Phot. lex. I p. 26sq., ἐν Πρωτεῖ Zakas, vide append. ad fr. 185). Vulgare vocabulum, de quo vide etiam Bekk. Anecd. p. 67, 6 et Phot. lex., non videtur sermoni tragico convenire.

287 Hesych. ἀποφύλιοι ξένοι· οἱ (ἀποφύλιοι· ξένοι ἦτοι οἱ O Crusius) μὴ ἔχοντες φυλὴν. *Αἰσχύλος σατυρικῶ* (Πρωτεῖ σατυρικῶ Casaubonus, scribendum fort. *Λυκούργῳ*). Cfr. Poll. III 56 ἀποφύλιον τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα. In Anecd. Bekk. p. 439, 12 ἀποφώλιοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες et apud Suidam (et Zon. lex. p. 237) ἀποφώλιοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες et apud Suidam (et Zon. lex. p. 237) ἀποφώλιοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως *Αἰσχύλος*. ἢ ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὥς φασιν οἱ Ἰωνες, duae glossae ἀποφώλιοι et ἀποφύλιοι ξένοι confusae sunt. Anecd. Bachm. I p. 411, 12 φωλεόν· τὸ παιδευτήριον· ὅθεν καὶ ἀποφώλιοι οἱ ἀπαίδευτοι. »Sunt qui hoc fragmentum ad Protea, sunt qui ad Cercyonem referunt, sed res plane incerta est« Butler.

288 Ael. N. A. XII 8 ζῶόν ἐστιν ὁ πυραύστης . . μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ *Αἰσχύλος* ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς λέγων· »δέδοικα μωρὸν . . μόρον«. Attulerunt versum Suidas v. πυραύστου et Zenob. V 79. Cfr. etiam Manuelis Philae carmen (vol. I p. 164 ed. Mill.) v. 465 ἀλλὰ δεδοικῶς τῶν πυραυστῶν τὸν μόρον ὥς ἀφρόνων ἔλεγχον ἐκ παροιμίας τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ. Proverbialem locu-

288 πυρκαύστου Spitzner Prosodik p. 99. At cfr. nomen *Πυραίχμης* apud Hom. II 287.

289

βοᾶς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὦν

290

φρὴν ἀγέλαστος

291

θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον

292

ἀκνίσωτος οἶκος

tionem πυραύστου μόρος memorat Eust. II. p. 1304, 8 et alibi et comm. in Joh. Damasc. hymn. pentecost. Spicil. Rom. vol. V p. 238. Novum vocabulum πυραυστούμορος finxit Tzetzes in Lyc. 84 et alibi. Hoc fragmentem a quibusdam (ut Bothio) ad *Προμ. πυρκαέα* refertur, at igni modo allato de pyrausta vix dici potest. (Ad Ἵδροφόρους pertinuisse putat Hartung).

289 Ammon. Valck. p. 68sq. θεωρὸς καὶ θεατῆς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατῆς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. . . Αἰσχύλος »βοᾶς . . ὦν«. Valckenaer θόας pro βοᾶς coniciens ad Hypsipylen locum pertinuisse suspicatur. (Ad Σαλαμινίας refert Hartung).

290 Anecd. Bekk. p. 337, 8 ἀγέλαστος· ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος. . . Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ »φρὴν ἀγέλαστος«. Cfr. ἀγέλαστα πρόσωπα Ag. 785. Merkel Cho. 377 post στυγερῶν τούτων inserit φρὴν τ' ἀγέλαστος.

291 Anecd. Bekk. p. 349, 7 ἀηδόνειος θρῆνος. Αἰσχύλος »θρηνεῖ . . ἀηδόνειον«. Cfr. Hesych. ἀηδόνων (ἀηδόνειος M Schmidt)· ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, ἐπὶ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον.

292 Anecd. Bekk. p. 368, 29 ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος.

291 ἀηδόνιον pro ἀηδόνειον Blomfield.

293

ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς

294

μέγαν ἀλάστορον

295

αὐτόκραντον λόγον

296

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἕκτορος τύχης διαί.

293 Anecd. Bekk. p. 372, 8 ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Ad Heliades pertinuisse suspicatur, verba Solis Phaethontem monentis esse ratus, Hermann Opusc. III p. 140sq.

294 Anecd. Bekk. p. 382, 30 ἀλάστορον· ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. ὁ Αἰσχύλος »μέγαν ἀλάστορα« εἶπεν. Ad Ixionem refert Hermann. Cfr. ad fr. 92. At fortasse locus ad Soph. O.R. 1343 spectat ibique τὸν μέγ' ἀλάστορον scribendum est.

295 Anecd. Bekk. p. 467, 9 αὐτόκρανον λόγον τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος. Cfr. Etym. M. p. 173, 34 αὐτόκρανα· αὐτόδηλα (v. Sept. 833), αὐτοκράαντα.

296 Cramer. Anecd. Oxon. I p. 119, 12 παρὰ δὲ Ἀττικοῖς (ἢ διὰ) προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαί, καὶ συντάσσεται γενικῇ καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔνεκα· »πᾶσα . . διαί« ἀντὶ τοῦ ἔνεκα Ἕκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (455) »ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός«. Aeschylo versum tribuit Cramer. Ad Phryges refert Hermann, ad Nereides vel potius ad unam eius trilogiae fabulam Welcker.

295 αὐτόκραντον pro αὐτόκρανον Dindorf.

296 δέδουπεν pro δέδορκεν Bernhardt, δέδοικεν Dindorf, δέδουκεν H Sauppe (πᾶσα γὰρ | Τροία δέδουκεν . . διαί): — ψυχῆς pro τύχης Cobet Mnem. vol. X p. 344 (δέδοικεν Ἕκτορος ψυχῆς διαί), cfr. M Haupt Hermes VI p. 385 (δέδορκεν Ἐ. ψυχῆς διαί).

297

ἐν μανοστήμοις πέπλοις

298

έτονθόρυζε ταῦρος <ὥς> νεοσφαγῆς

299

οὔτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσφδίας

300

γύας μὲν αἰνεῖν ἐκμαθῶν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρους
γάνος κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία,

297 Cramer. Anecd. Oxon. I p. 288, 23 μανόν, τὸ ἀραιόν, ὡς Αἰσχύλος »ἐν . . πέπλοις«. Eadem fere habet Etym. M. p. 1630 A ed. Gaisf., Etym. Gud. p. 378, 38, Zon. lex. p. 1332. Cfr. Hesych. μανοστήμοις· ἀραιοστήμοις.

298 Cramer. Anecd. Oxon. II p. 414, 13 τονθορύζω . . καὶ Αἰσχύλος »έτονθώρυζε (sic) ταῦρος νεοσφαγῆς. Ad θρήσσας refert Hartung.

299 Cramer. Anecd. Oxon. IV p. 315, 28 παρ' Αἰσχύλῳ τὴν προσφδίαν εὐρίσκομεν χειμένην ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς, »οὔτι μ' . . προσφδίας«.

300 Anonymus scriptor dissertationis de Nilo primum ex cod. Laur. 56, 1 (F) ab Henrico Stephano in append. ad Aristo-

298 ὥς inseruit Cramer.

300, 1 γύας scripsi pro γένος. — ἐκμαθῶν pro καὶ μαθῶν Schweighäuser. — 2 ἐπτάρους pro ἐπτάρρους Grotius. Νεῖλος ἔνθ' ἐπτάρρους Dindorf. — 3 γάνος pro γαῖαν Hermann. — κυλίνδει pro κυλίνδων Salmasius. — ρευμάτων Is. Voss, cui obloquitur Hermann afferens Aristid. II p. 450 ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νείλου πνεύματα· οὕτω γάρ πως ὠνόμασε. — 4 πυρωπὸν secundum cod. C pro πυρωτὸν. — φέγγος pro μηνός Nauck. — 7 ἀντέλλει pro ἀγγέλλει Grotius.

ἐν ᾗ πυρωπὸν φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα
 τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρουμένη
 φερέσβιον Δῆμητρος ἀντέλλει στάχυν.

301

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

telis et Theoprasti scripta quaedam Paris. 1557 editae, nunc quia in Paris. cod. (C) epitomes Athenaei folii vacui explendi causa legitur, Athen. ed. Dind. p. 163 sqq. adiectae exhibet p. 165 ed. Dind.: καὶ Αἰσχύλος ἡ γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθῶν . . νεῖλος ἐπτάρρους γαῖαν κυλίνδων . . ἐπομβρία (ἐπομβρίαις Stephanus) ἐν ᾗ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαν φλόγα (ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας χθονὶ C, unde Hermann ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονὶ) τήκει πετραίην . . ἀγγέλλει στάχυν. Schol. Apoll. Rh. IV 269 καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς ὑπὸ (ὑπὲρ H Keil) τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηχομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Senec. Nat. quaest. IV 2, 16 *Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutas nives ad Nilum usque decurrere . . hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt.* Aristid. II p. 443 καὶ ὡς ἔοικεν, Αἰγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ εἶδον χιόνα, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρου λέγοντος δύνανται μαθεῖν . . οἱ δ' ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλέον ἢ θέρμης ἔχουσι, καὶ τί γένοιτ' ἂν τούτου τραγικώτερον ψεῦσμα, ἂν τ' Εὐριπίδης ἂν τ' Αἰσχύλος αὐτὸ συνθῇ, ib. p. 460 καὶ τί δεῖ παλιρροίας καὶ δίνας λέγειν, ἀμελήσαντι ὅτι οὔτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὀρμᾶται . . οὔθ' ὑπὲρ τοὺς καταρράκτας δυνατόν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Αἰσχύλον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ καταπαλτὸν φέρεσθαι θεῇ. Locum ex Memnone sumptum esse suspicatur cum Butlero Hermann (obloquitur Welcker ep. Cycl. p. 205 et Kausche Mythol. Aesch. p. 217 frustra, nam v. Prom. 834 sqq.), ex Psychostasia quondam Welcker Tril. p. 435 adn. 719 repetebat.

301 Anonymus dissert. in Orellii Opusc. sent. vol. II p. 222 Αἰσχύλου δὲ ταῦτα ἀπάτης . . θεός. »ψευδῶν . . ὅποι τιμῇ (sic libri) θεός« (fr. 302). Hos versus disiungendos esse monuit Gale Opusc. myth. p. 720. Priorem versum Aeschylo tribuunt etiam

302

ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ἔπου τιμᾶ θεός.

303

μηδ' ἐγγὺς εἴη
μη παρασπιστῆς ἐμοὶ

304

τοῦτον δ' ἐπὶ πτήν ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε ἀποδηλώσας ἔχει
ἦρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
ὅς ῥι μὲν φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν

Stob. fl. 9, 23, Schol. Il. B 114, Eustath. Il. p. 188, 43, sine poetarum nomine exhibet Eust. Il. p. 480, 43 (ἀπάτης ἀγαθῆς). Ad Aegyptios refert Hartung, ad Danaides Hermann opusc. II p. 329, ad θαλαμοποιούς Oberdick.

302 Cfr. ad 301. Ad Philoctetam refert Hartung, ad Danaides Hermann l. l.

303 Aristid. vol. II p. 379 μὴ μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε παρασπιστῆς μήτ' ἐγγὺς εἴη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾶ τὰ πρόποντα. Aeschyli verba excerpit cum Butlero, qui μήτ' οὖν παρασπιστῆς ἐμοὶ | μήτ' ἐγγὺς εἴη Aeschylo adscribit, Hermann. (Ad Argo refert Wagner, ad Oedipum Hartung, ad Cabiros Bergk).

304 Aristot. H. An. 9, 49 p. 633 a 19 μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος ἐν τοῖσδε· »τοῦτον . . ῥι μὲν φαίνοντι (φαίνοντα) διαπάλλει . . παιδός τε καὶ

304, 4 φανέντι pro φαίνοντι (φαίνοντα) Nauck. — διαπαλεῖ pro διαπάλλει W Gilbert Act. soc. phil. Lips. II p. 323. — 6 χαότοῦ pro καὸτοῦ Sylburg. — 7 ἡνίχ' ἂν ξανθῇ pro ἵνα καταξανθῇ Salmasius. ἢν καταξανθῇ G F Unger. — 9 τῶν ἐπ' ἀνθρώποις τόπων scripsi pro τῶνδ' ἄπ' ἄλλον εἰς τόπον. Cfr. Aelian. l. l. Scaliger coniecit τοῦδε Παλλήνης τόπου, Heath τῶνδ' ἀπαλλαγῆς τόπων. — ἐποικίσαι pro ἀποικίσαι Schneider (ἀποικίει Dindorf).

κίρκου λεπάρου· δύο γὰρ σὺν μορφᾷ φανεῖ
 παιδός τε χαύτοῦ νηδύος μιᾷς ἄπο·
 νέας δ' ὀπώρας ἡνίχ' ἄν ξανθῇ στάχυν,
 στιχτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
 αἰεὶ δὲ μίσει τῶν ἐπ' ἀνθρώποις τόπων
 ὄρυμους ἐρήμους καὶ πάγους ἐποικιεῖ.

305

τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται.

306

διαβρέχεις τάρτύματα

307

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρος,

τοῦ . . ὀπώρας ἵνα καταξανθῇ . . μισεῖ τῶνδ' ἅπ' ἄλλον εἰς τόπον
 . . ἀποικίσει. Cfr. Plin. N. H. X 86 *mutat et urupa (formam co-
 loremque)*, ut tradit Aeschylus poeta. Ad Sophoclis Tereum re-
 fert hunc locum Welcker Trag. Gr. p. 384, quod probat Bern-
 hardy Hist. lit. Gr. II 2 p. 335 ed. tert., item Oder N. Mus. Rhen.
 vol. XLIII p. 541sqg., qui ex locutione ἀποδηλώσας ἔχει et usu
 coniunctionis ἡνίκα efficit ab Aeschylo alienum esse hoc fragmentum
 et cum v. 9 confert Ael. H. A. III 26 οἱ ἔποπές εἰσιν ὀρνίθων ἀπη-
 νέστατοι, καί μοι δοκοῦσι τῶν προτέρων τῶν ἀνθρωπικῶν ἐν μνήμῃ
 καὶ μέντοι καὶ μίσει τοῦ γένους τοῦ τῶν γυναικῶν ὑποπλέκειν τὰς
 καλὰς ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ τοῖς πάγοις τοῖς ὑψηλοῖς. (Ad Κρήσας
 pertinuisse putat Hartung).

305 Aristot. Rhet. II 10 p. 1388 a 7 τοῖς γὰρ ἐγγύς καὶ
 χρόνῳ καὶ τόπῳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ δόξῃ φθονοῦσιν. ὅθεν εἴρηται τὸ
 »τὸ . . ἐπίσταται«, schol. fol. 37 b 28 τοῦ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ
 ἐστὶ <τὸ> »τὸ . . ἐπίσταται«.

306 Athen. II p. 67F τάρτύματα εὔρηται . . παρ' Αἰσχύλῳ
 »διαβρέχεις τάρτύματα«.

307 Athen. VII p. 303C μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύ-
 λος λέγων »σφύρας . . κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους . . ὥς ἡνίχετο

307, 1 κάπιχαλκεύειν μύδρους Jacobs pro κάπιχαλκεύει λέγων μύ-
 δρους. μύδρος pro μύδρους Dobree. Cfr. Antiphan. fr. 195 ed. Kock.
 — 2 ἡνείχετο pro ἡνίχετο Hermann. — ἀναυδος pro ἀν λυδός Musurus.

δς ἀστεναχτὶ θύννος ὥς ἡνείχεται
ἄναυδος

308

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην

309

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν βοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

ἂν λυδός· καὶ ἀλλαχοῦ τοῦτος καὶ ὄνομα (ὄμμα C) παραβαλὼν θύννου δίκην (fr. 308), ὥς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὥς Ἀριστοτέλης εἶρηκεν. (Ad Σαλαμινίας refert Hartung).

308 Cfr. ad fr. 307. Plut. de sollertia anim. c. 29 p. 979E ἄκουσον ἤδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν (τῶν θύννων). πρότερον δὲ ναὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικήν, ἣν ἔοικε μὴδ' Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι· λέγει γὰρ πού »τὸ σκαιὸν ὄμμα . . δίκην«. Ael. N. A. IX 42 ὅτι δὲ (οἱ θύννοι) τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ λέγων »τὸ σκαιὸν ὄμμα . . δίκην«. Versum ex Aeschilo afferunt etiam schol. Oppian. Hal. IV 504. 525, Eustath. II. p. 994, 52 (»ὄμμα . . δίκην«). (Ad Κήρυκας refert hoc fr. Droysen).

309 Athen. IX p. 375 E Αἰσχύλος δὲ φησιν »ἐγὼ . . τόνδ' ἐννοτοῦντι (ἐν νοθοῦντι) . . τοῦδε βέλτιον· καὶ πάλιν »λευκός . . πυρί (fr. 310) καὶ ἔτι »θύσας . . ἢ πολλά γ' . . κάτω« (fr. 311). ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. Ad Κήρυκα fr. 309 refert E. A. J. Ahrens, ad Prometheus satyricam fabulam fr. 309—311 pertinere putat Hartung.

308 οὐ σκαιὸν Pauw.

309, 1 εὐθελῆ λαβὼν Blaydes ad Soph. El. 1455. — 2 ἐν βοθοῦντι pro ἐννοτοῦντι (ἐν νοθοῦντι) Dindorf. — 3 βέλτερον pro βέλτιον Burney.

310

λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
ὁ χοῖρος. ἔψου μὴδὲ λυπηθῆς πυρί.

311

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕδς,
ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

312

αἱ δ' ἔπι' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμένοι
πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῇ
κλαίεσκον ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι πελειάδες.

313

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς·
δοθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν.

310 Cfr. ad fr. 309. Eustath. Il. p. 1286, 21 εὔρηται δὲ καὶ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ τοιούτου ῥήματος (sc. ἀφεύω) ἐν τῷ »λεπτός καὶ καλῶς ἠφευμένος«. Fr. 310 et 311 ad Κήρυκας refert E A J Ahrens.

311 Vide ad fr. 309 et 310.

312 Athen. XI p. 491 A (et Eustath. Od. p. 1713, 4) de Pleiadibus disserens: καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαίζων τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν »αἱ δ' . . πελειάδες«. ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. Cfr. schol. Il. Σ 486 τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησιν Αἰσχύλος. Locum ad Heliades refert Butler (cfr. Herm. opusc. III p. 141), ad Prom. sol. Hartung.

313 Athen. XII p. 528 C τοὺς δὲ Κουρῆτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν (l. ἱστορεῖ λέγειν) διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας· »χλιδῶν . . λαὸν (λοιπὸν C) ᾔνεσαν«. Ad Cressas refert Butler, ad Edonos Hartung.

311, 2 μ' pro γ' Porson.

313, 1 Fort. χλιδῶν.

314

εἴτ' οὖν σοφιστῆς κᾶλα παρπαίων χέλυν

315

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

316

ἀλλ' ἔστι κᾶμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

317

οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα
[καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν].

314 Athen. XIV p. 632C πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ (τῇ μουσικῇ) σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησεν »εἴτ' . . καλὰ παρπαίων χέλυν«.

315 Clem. Alex. Strom. IV p. 586 ταύτης τῆς ἐννοίας (dicit Pind. fr. 227 ed. Bergk) καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι »τῷ . . κλέος«. Ad Cares refert Hartung.

316 Clem. Alex. Strom. V p. 661 ἔστι μοι πιστὸν ταμειῶν ἐπὶ γλώσσας, ἣ ποιητικὴ φησιν, ὃ τε Αἰσχύλος »ἀλλ' . . φύλαξ«. Temere Naber Nov. Mnem. vol. IX p. 84 haec ad Ag. 36 refert. ubi κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ βέβηκεν scribi iubet. (Ad Epigonos hoc fr. pertinuisse putat Hartung).

317 Clem. Alex. Strom. VI p. 739 ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος »οἴκοι . . μένειν«. Priorem versum sine poetae nomine habet Diogenianus VII 35, Sophocli tribuit Stob. flor. 39, 14, ubi δεῖ pro χρὴ. Alterum versum abiecit Wagner. Comicoꝝ locis allatis, Menandri οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα, Theopompῖ τὰλλότριά δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα, Cratin. iun. πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα, versus sic scribendos esse suspicatur Nauck: A. οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. B. καὶ (malim τί) τὸν κακῶς πράσσοντα; A. καὶ τοῦ

314 κᾶλα παρπαίων pro καλὰ παρπαίων scripsi.

318

τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον

319

νοῦν ἀσαλῆς θεόθεν μανία

320

θετός υἱός

τον μένειν locumque comico poetae tribuit, qui tragici sententiam apposuerit et correxerit. Totum locum comico adscribit F W Schmidt Krit. Stud. III p. 70sq. Ad Danaides locum refert Hermann (opusc. II p. 329), (ad Heliades Hartung).

318 Etym. M. p. 149, 57 ἄρταμος . . παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὃ ἐστι μερίσαι ἢ συναρμόσαι· οὗ μέμνηται Αἰσχύλος »τοσαῦτα . . διάρτασον«. Hesych. διάρτασον· διάστειλον. (Ad Eleusinius refert Hartung, ad Κήρυκας Droysen).

319 Ex Etymologici Magni cod. Vat. 1818 edidit RReitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 haec: ἀσαλῆς· ὁ ἀφρόντιστος (ἄφροντις cod.) ἢ ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Αἰσχύλος τουνασαλῆς (νοῦν ἀσαλῆς Reitzenstein) θεόθεν μανίαο. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν σάλην ἢ σημαίνει τὴν φροντίδα, ἀσαλῆς ὁ ἀμέριμνος. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. — Ἀσαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος, ἐκ τοῦ λεξικοῦ τοῦ ῥητορικοῦ. Cfr. Etym. M. p. 151, 49, Etym. Flor. p. 46 ed. Mill., Bekk. Anecd. p. 450, 28 ἀσαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος. Inde repetivit Nauck quod Phot. lex. p. 497, 14 habet: σάλα· φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος. Hoc fr. ad Νεανίσκους refert Hartung.

320 Etym. Flor. ed. Miller p. 157 θετός υἱός· προσποιητός, παρ' Αἰσχύλῳ. τίθημι θήσω θετός. Verbis παρ' Αἰσχύλῳ omissis leguntur haec etiam in Etymologici codice Vossiano. Larcher

318 διάρτισον cl. Hesych. διαρτίζων, ἄρτια καὶ συνετὰ φθεγγόμενος Maltby.

321

θινὸς ἐμβολὰς ἄλός

322

κάπηλα προσφέρων τεχνήματα

323

νεοκράτας σπονδάς

εἰσποιητός, Dindorf ex Etym. M. 448, 21 θετὸς υἱός· προσποιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς καὶ θετοὺς ἔλεγον καὶ θέτην τὸν εἰσποιησάμενον παῖδας θετούς efficere sibi videtur duas fuisse antiquiores glossas, alteram ad Cho. 734 (θετῶν σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων) referendam θετός· προσποιητός, alteram θετὸς υἱός· εἰσποιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς κτέ.

321 Etym. M. p. 450, 37 θίς . . ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ Αἰσχύλῳ »θινὸς . . ἄλός«.

322 Etym. M. p. 490, 12 ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα· »κάπηλα προσφέρων (sic cod. Par. 2638, ceteri προσφέρων) τεχνήματα«. Eadem habent Etym. Gud. p. 298, 9, Cramer. Anecd. Ox. vol. II p. 456, 6, Suidas v. κάπηλος, qui libri exhibent προσφέρων vel προσφέρονται. Ad Phryges refert Welcker, ad Philoctetam Hartung.

323 Etym. M. p. 537, 46 κρῶ κρήνη καὶ »νεοκράτας σπονδάς« Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Ibid. p. 541, 31 κρωσσίς . . παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ κερῶ, ubi Etym. Flor. ed. Mill. p. 196, Havn., Voss. addunt: οἶον »κέρασσε δὲ νέκταρ« (Hom. ε 93) ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν· οὐ γὰρ ὕδατι κινᾶται τὸ νέκταρ. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ (καὶ Σοφοκλῆς V) »νεοκραὶ αἶ (νεοκράς αἶ F, νεόκρας V) σπονδαί« λέγονται (λέγονται om. V), τουτέστιν αἶ (αἶ om. V) νεωστὶ ἐκχυθεῖσαι (χυθεῖσαι V). Cfr. Cho. 343 ubi φιάλην νεοκράτα conieci.

321 θινὸς ἐμβολάδους Hermann. Fortasse θινὸς ἐμβολὰς ἄλιος scribendum.

324

ἐν διρρυμία

πῶλοι

325

μάχλον ἄμπελον

326

ὃς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους
φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας

324 Eustath. II. p. 706, 50 εἴπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ῥυμούς, ὥς Αἰσχύλος φησὶν »ἐν . . πῶλοι«. Verba ad Glaucum Potniensem pertinuisse suspicatur Hermann (opusc. II p. 64).

325 Eustath. II. p. 827, 31 οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασὶν, ἄμπελον εἰπόντος τὴν ῥεομένην ἢ κωμωδία εἶπε τὸν ὑπὸ κατωφερείας δίλυγον, Od. p. 1597, 32 καὶ Αἰσχύλος, φασί, τὴν ῥεομένην ἄμπελον μάχλον ἔφη. Ad unam ex Lycurgiae fabulis refert Hermann (opusc. V p. 19). Interpretatione ῥεομένην improbata vitem vegetam et quasi lascivientem dici monuit Nauck (Aristoph. Byz. fragm. p. 167).

326 Eustath. II. p. 1157, 36 Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ τὴν τάρφρον αὐλῶνα, ἐνθα καὶ φιμούς λέγει αὐλωτοὺς διὰ τὸ κώδωνας, φησί (l. φασί), προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. γράφει οὖν οὕτως· »ὃς . . τέτταρας . . ἐστομωμένας«. Poll. X 56 ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ αὐλωτοὶ φιμοὶ διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν προσηρτημένους, οἷς ἐγχρεμετίζοντες οἱ ἵπποι ἦχον ἐποιοῦν προσόμοιον αὐλῷ. Hes. αὐλωτοὶ φιμοί· οἱ κημοί, διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. Ad Glaucum Potniensem rettulit Hermann (Opusc. II p. 64), ad Memnonem probabilius Kausche l. l. p. 217 collato Aristoph. Ran. v. 963 Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπῶλους (schol. Ἀπολλώνιος φησιν, ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσί τινας, quod scholion ad Psychostasiam pertinere putat Butler).

imitates in R. A.
303 - 8 ?

327

πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος καθαροῦ
αὐτός σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν

328

Αἰθίοπα φωνήν

329

πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται;

330

λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον

327 Eustath. Il. p. 1183, 18 σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπιτήδεια ἐδόκει πρὸς καθαρμὸν ὁ σῦς, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ »πρὶν ἂν . . χρᾶναι . . χεροῖν«. Ad Perrhaebidas rettulit locum Hermann, ad Ixionem Pauw.

328 Eustath. Od. p. 1484, 48 τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοφ . . λέγεται . . καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιούς· Αἰθίοπα γοῦν, φασί, φωνήν Αἰσχύλος λέγει καὶ »πότερα . . φανήσεται;« (fr. 329). Ad Memnonem refert E A J Ahrens.

329 Vide ad fr. 328. Ad matrem Memnonis rettulit Hermann, rectius ad ipsius Memnonis muliebrem ornatum E A J Ahrens et Kausche l. l. p. 216.

330 Eustath. Od. p. 1625, 44 Σοφοκλῆς ἔφη γηγενῇ βούβαλιν καὶ Αἰσχύλος »λεοντοχόρταν . . νεαίτερον«. Huic versui locum fuisse in Glaucō Potniensi suspicatur Hermann, in Xantriis Hartung.

327, 1 σταλαγμοῖς Pauw. — 2 χράνῃ pro χρᾶναι Porson.

330 λεοντόχορτον pro λεοντοχόρταν L Dindorf. — νεαίτερον pro νεαίτερον G Dindorf.

331

ὥς λέγει γέρον γράμμα

332

ἔλα, δίωκε μή τι μαλχίων ποδί

333

Herod. II 156 Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὀρος, Δημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος δὲ ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. Paus. VIII 37, 6 Δήμητρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς, ὅντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν <δ> Εὐφορίωνος τοὺς Ἑλλήνας. Ad Aegyptios pertinere coniecit Larcher in Annot. ad Etym. M. (Sturz Append. ad Orion. p. 218), ad Danaides vel ad Τοξότιδας Welcker Mus. Rhen. vol. IV (1846) p. 503, Gr. Trag. p. 49 sq., cfr. Tittler Zeitschr. f. d. Altertumsw. 1838 p. 975, ad Ἐλευσινίους vel ad Ἱερείας Butler.

334

ἄειλα πεδία

331 Eustath. Od. p. 1923, 60 λέγει δέ που, φασί, καὶ Αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα, οἷον »ὥς . . γράμμα« τουτέστι λόγος. MSchmidt (Zeitschr. f. Altertumsw. 1856 S. 356) Αἰσχυρίων pro Αἰσχύλος coniecit. Post Suppl. 583 inserit CHäberlin.

332 Harpocr. p. 123, 12 μαλακίζομεν (μαλακίομεν CGN, μαλκίομεν Bekker). Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησί »μένομεν καὶ μαλακίζόμεσθα«. ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Αἰσχύλος »ἐλαδίῳ κεκμηῆτι μαλχίων (μαλακίων BCN) ποδί«. Ad Heliades refert Gataker, ad Philoctetam Hermann.

334 Hesych. ἄειλα πεδία· ἀνήλια (πεδίας· ἀνήδια cod.). εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. Anecd. Bekk. p. 347, 22 ἄειλα· τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἔλης. οὕτως Αἰσχύλος.

331 γέροντα γράμματα Nauck.

332 ἔλα (sic iam Valesius), δίωκε μή τι pro ἐλαδίῳ κεκμηῆτι Lobeck Pathol. Elem. I p. 319.

335

ἄνω ποταμῶν

336

ἄχνη πυρός

337

ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων

338

ὀπισθοβριθὲς ἔγχος

339

ὑπόσκοπον χέρα

335 Hesych. ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης (Med. 410 ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί).

336 Hesych. ἄχνη πυρός· ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 92) οὕτως ἄχνην ὕπνου. Etym. M. p. 182, 56 ἄχνη . . Αἰσχύλος· δὲ τὸν καπνόν, καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνη ὕπνου. Suid. ἄχνα, λεπτὰ ἄχυρα καὶ »ἄχνη πυρός«, ὁ καπνός. Proverb. append. I 44 ἄχνη πυρός, καπνός.

337 Hesych. ὀστράκων. »ἀπτῆν ἄτυτθον (ἀπτῆνα τυτθόν Salmasius) . . ὀστράκων«, ἀντὶ τοῦ φῶν. τινὲς δὲ κελύφων. Phot. lex. p. 353, 17 ὀστράκων· τῶν τοῦ ὤου. Αἰσχύλος. (Ad Oedipum refert Hartung).

338 Hesych. σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος »ὀπισθοβριθὲς ἔγχος« ἔφη.

339 Hesych. ὑπόσκοπον χέρα (ὑποσκεπόνχερα cod.). Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. Cfr. fr. 79 et Sil. Ital. XIII 341 obtendensque manum . . umbrata perlustrat pascua visu. Ad θεωρούς refert Butler.

340

Liban. Epist. 175 ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκτεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. Idem Epist. 611 εἰ δ' οὖν καὶ πονοῦντα δεήσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθεῖσθω τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίκτεσθαι λέγων. Cfr. etiam Epist. 351 εἰ δ' οἶε δεῖν ἃ φάμεν ποιεῖν, μὴ μέλλε πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἑσιόδῳ. Hartung coniecit: πόνων τεκνώματ' εἰσὶν ἀρεταὶ βροτοῖς, Mekler: ἐκ τῶν πόνων ἔβλαστον ἀρεταὶ βροτοῖς. Possis hariolari: ἐκ τῶν πόνων γὰρ τίκτεται βροτοῖς κλέος, cl. fr. 315.

341

ὁ χισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ βακχεύς, ὁ μάντις

342

δέσποινα νύμφη, δυσχείμων ὀρῶν ἄναξ

343

Paus. II 24, 4 Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ. Aeschylum fortasse habuisse Ζεὺς ἐνάλιος putat cl. Procl. in Plat. Cratyl. c. 147 p. 88 ὁ δὲ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν Hermann. Cl. Hesych. θαλάσσιος Ζεὺς· ἐν Σιδῶνι τιμᾶται Aeschylum θαλάσσιον Δία dixisse suspicatur Nauck.

341 Macrobian. Sat. I 18, 6 Euripides in Licymnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit »δέσποτα φιλόδαφνε Βάκχε, παιὰν Ἀπολλὸν εὐλυρε«. Ad eandem sententiam Aeschylus »ὁ χισσεὺς . . καβαῖος (βάκσιος). ὁ μάντις«. Ad Νεανίσκους Hartung, ad Bassaras Nauck.

342 Orion Etym. p. 26, 5 τὰ δὲ εἰς Ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος »δέσποινα . . δυσχείμων ὀρῶν ἄναξ«. Suid. ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος. Ad Edonos hoc fr. refert Hermann, (ad Callisto Hartung).

341 βακχεύς pro καβαῖος (βακσιος) Nauck (Βακχεῖος Hermann).

344

Philo Iud. de provid. II p. 50 Aucher. si, ut Aeschylus dixit, »Jovem ex sceleratorum genere eximit et ab iniustis lex«, oporteret contrarium esse illum [ex] iniustis; non ita tamen res se habet. Schneidewin Philol. VI p. 610 Aeschylo haec adfingit: τόν τοι Δία | ἐκ τῶν ἀνάγνων ἐξαφαιρεῖται νόμος | καὶ τῶν ἀλιτρῶν.

345

Phil. Iud. de provid. II p. 102 Auch. alias civitates pestilentiae . . quod plenius Aeschylus asserit dicens »dira lues vacuum maxillam voracem in populos circumferens adimplet mortuorum corpora sepeliendo. Aeschylo tribuit στυγνὴ δὲ νοῦσος εἰς λεῶς κενὴν γνάθον | τὴν ὠμοβρῶτα περιφοροῦσ' ἐμπύμπλαται, θάπτουσ' ἀνοίκτως κατθανόντων (vitiose) σώματα Schneidewin, δεινὸς δὲ λοιμὸς . . . γνάθον κενὴν | μαργῶσαν ἐν λαοῖσιν ἐνδατούμενος | πέμπλησε θνητῶν σώματ' ἐγκρύπτων ταφαῖς Meineke, δεινὴ δὲ λοιμὸς ἐν πόλει κενὴν γνάθον | μαργῶσαν ἄτης περιφέρουσ' ἐμπύμπλατο | ἀνδρῶν γερόντων καὶ νέων πεσήμασιν Bergk, λοιμὸς ἄγριος | κενὴν γνάθον μαργῶσαν εἰς λαοὺς πέριξ | φέρων ἔπλησε, σώματ' (malim πτώματ') εὐνάζων νεκρῶν Nauck. Maxillam voracem fuit fortasse μαλερὰν γνάθον.

346

ζεῦγος τέθριππον

347

ναρᾶς τε Δίρκης

346 Phot. lex. p. 52, 20 (Etym. M. p. 409, 48 cum Etym. Flor. ed. Miller p. 140) ζεῦγος· τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης »τέθριππον ζεῦγος« εἶπεν καὶ Αἰσχύλος »ζεῦγος τεθρίππων«. Ad Glaucum Potniensem haec fortasse pertinuisse putat Hermann (Opusc. II p. 64).

347 Phot. lex. p. 286, 8 et 17 ναρᾶς τε Δίρκης· ῥευστικῆς. Αἰσχύλος. Hesych. ναιρᾶς· νευριστικῆς. Ad Laium refert Har-

346 τέθριππον pro τεθρίππων Nauck (Lex. Vindob. p. XLVIII)

348

ἄτεχτος παρηγορήμασιν

349

μὴ κακοῖς ἰὼ κακά.

350

<ΘΕΤ.> ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου,
ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
παιᾶν' ἐπευφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ.

tung, olim Sept. 259 ναῤᾳς τε Δίρκης pro Δίρκης τε πηγαῖς inter-
ponebat Weil.

348 Phryn. Bekk. p. 6, 13 ἄτεχτος παρηγορήμασιν· Αἰσχύ-
λος. δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἔθει. Sunt qui inte-
grum Aeschyli versum conservatum putent in Anecd. Bekk.
p. 458, 18 et apud Suid. »ἄτεχτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν«. ὁ
μὴ βρεχόμενος μηδὲ προσιέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν
ᾧσει πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέ-
χεσθαι.

349 Phryn. Bekk. p. 48, 22 κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι· τὸ ἀπο-
κρύπτειν τὰ φθάσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς.
Αἰσχύλος· »μὴ . . κακά«.

350 Plat. Reipubl. II p. 383 B (Euseb. Pr. Ev. XIII p. 647 A)
πολλὰ ἄρα Ὅμηρου ἐπαινοῦντες ἄλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν
τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχύλου δταν
φῇ ἢ θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἄδοντα ἐνδατεῖσθαι

348 παρηγορήμασιν ἄτεχτος poetam dixisse suspicatur Nauck.
Mihi videtur Aeschylus παρηγορημάτων ἄτεχτος scripsisse et gramma-
ticus: γενικῇ ἀντὶ δοτικῆς Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἔθει.

350 V. 1 ὃ δ' ἐνδατεῖται restituit Hermann (ὃ δ' ἐνεδατεῖτο
Butler), τὰς ἐμὰς Grotius. — V. 2 μακραίωνας βίου pro μακραίωνας
βίους (μακραίωνος βίου) Bothe.

καὶ γὰρ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
 ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνη·
 ὃ δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
 αὐτὸς τὰδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανών
 τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

351

νῦν . . ἦλθ' ἐπὶ στόμα

352

θάρσει· πόνου γὰρ τᾶκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

»τὰς ἑὰς . . μακραίωνας βίους (μακραίωνος βίου Eusebius) . . ἐμόνε. Athenag. Suppl. pro Christ. c. 21 p. 104 affert v. 5—9 »καὶ γὰρ τοι (vel τι) . . ἐμόνε. Phoebamm. in Rhet. vol. VIII p. 518 v. 7sq. »ὃ δ' . . ἐν γάμοις παρών . . κτανών» Sophocli tribuit, Plat. de aud. poet. c. 2 p. 16 E v. 7sq. »ὃν αὐτὸς . . ἐν δαίτῃ παρών . . κτανών» sine auctoris nomine exhibet. V. 7—9 (et 3) latine reddidit Anonymus in carmine de figuris (Rhet. lat. min. ed. Halm p. 64 sive Poet. Lat. min. ed. Baehrens vol. III p. 275) v. 35sq. ipse epulans, ipse exponens laeta omnia nuptae, ipse patrem prolemque canens idem ipse peremit. Ad fabulam Ὀπλων κρίσιν cum Ern. Schneidero refert Hermann, ad Nereidas Hartung, ad Θαλαμοποιῶς Wagner, ad Ψυχοστασίαν Butler, vide supra ad Memnonem.

351 Plat. Reip. VIII p. 563 C οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅτι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα; Plut. Amator. c. 18 p. 763 B ὁ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν, ἐπεὶ γ' οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα, κατ' Αἰσχύλον, ἄρρητον ἐάσειν μοι δοκῶ. Themist. or. IV p. 52 B ἐπειδὴ κατ' Αἰσχύλον νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα. Ufr. Athen. V p. 217 C κατὰ τὸν εἰπόντα ποιητὴν »ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ».

352 Plut. de aud. poet. c. 14 p. 36 B ἐπιρρητέον δὲ καὶ τῷ τοῦ Αἰσχύλου »θάρσει . . γὰρ ἄκρον . . χρόνον», ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ

351 νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα Nauck, malim νῦν (γὰρ) ἦλθ' ἐπὶ στόμα
 352 τᾶκρον pro ἄκρον Burges.

353

ὥς οὐδὲ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,
ὅσπερ μέγιστον ῥῆμα τῶν πολλῶν κακῶν.

354

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα

355

μιξοβόαν πρέπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγχωμον Διονύσῳ.

παρ' Ἐπικούρου θρυλούμενον αἰεὶ καὶ θαυμαζόμενον, ὥς οἱ μεγάλοι
πόννοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν.
Hoc fr. et quod sequitur ad Philoctetam refert Hartung. Cfr.
Soph. Phil. 807 sq.

353 Plut. Cons. ad Apoll. c. 10 p. 106C ὁ δὲ Αἰσχύλος κα-
λῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακὸν λέ-
γων ὧδε »ὥς . . ῥῆμα (ἴαμα deteriores libri) . . κακῶν«.

354 Plut. de Is. et Os. c. 20 p. 358E εἰ ταῦτα περὶ τῆς
μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως . . δοξάζουσι καὶ λέγουσιν, »ἀποπ-
τύσαι . . τὸ στόμα« κατ' Αἰσχύλον. Cfr. quae ex Etymologici
Magni cod. Vatic. 1818 edidit R. Reitzenstein Ind. lect. hib. Rost.
1890 p. 4 ἀπάργματα· λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγωδῶν λεγόμενα μα-
σχαλίσματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτήρια. ἦν
γάρ τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφουσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ
<τοῦ> δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ . . ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ
αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίῃσιν (τοῖς προδλέ-
βισιν cod.) ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Λαίῳ (τῷ πελαίῳ cod., τῷ περὶ Λαίου
vel τῷ Λαίῳ Reitzenstein). (Ad Cabiros refert Butler, ad Mysos
Welcker Gr. Trag. p. 56, ad Nioben Hartung).

355 Plut. de EI Delph. c. 9 p. 389A ᾄδουσι τῷ μὲν διθυ-
ραμβικὰ μέλη παθῶν μεστὰ καὶ μεταβολῆς πλάνην τινὰ καὶ διαφό-

353, 2 ὅσπερ pro ὅσπερ vult Nauck.

355, 3 σύγχωμον pro σύγκοινων Tyrwhitt.

356 ~

λαβὼν γὰρ αὐτόθνηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος

357

ὕψηλὸν ἀμφιβᾶσα τεκτόνων πόνον

358

οὐδὲ ἀπο * * αὐτὸν οὐ γὰρ ἐγγύθεν
* * γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

ρησιν ἐχούσης· »μειξοβόαν« γάρ, Αἰσχύλος φησί, πρέπει . . Θυγκοῖνον Διονύσῳ, τῷ δὲ παιᾶνα. Versus ad Neaniscos refert Hermann (opusc. V p. 25), ad Edonos Hartung.

356 Plut. de def. orac. c. 43 p. 434 A τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἶρηκε »λαβὼν . . αὐτόθνακτον (αὐτόθνηκτον) . . ξίφος«. Ad Θρήσσαν refert Osann.

357 Plut. de cohib. ira c. 4 p. 454 E τὴν φλόγα θριξὶ λαγῶν ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥαδίον ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν »ὕψηλόν . . πόνον« ὥς φησιν Αἰσχύλος. Verbum συνεῖλεν Aeschylo tribuit Hartung (πόνον | συνεῖλεν).

358 Plut. quaest. conviv. I 8, 1 p. 625 D οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πύρρῳ τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγιγνώσκουσιν, ἐγγύθεν δὲ οὐ δύνανται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν »οὐδὲ . . σαφής«. ἐκδηλότερον δὲ Σοφοκλῆς ταῦτό περὶ τῶν γερόντων· »βραδεῖα (βαρεῖα Herwerden) μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσ-

357 ἀμφιβᾶσα pro ἡβάσασα (ἡβήσασα Heath) Paley.

358 σὺ δὲ pro οὐδὲ Heath. ἰδοὺ δ' ἀποσταδόν· | οὐ γὰρ ἐγγύθεν· γέρων δὲ . . σαφής Hermann. σὺ δὲ | ἄπωθεν εἶδες αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν | ὁρᾷ· γέρων δὲ . . σαφής Dindorf. τηλοῦ δ' ἄγ' αὐγῶν δέλτον· οὐ γὰρ ἐγγύθεν | γραφὴν γέρων γε γραμματεὺς ἔγνω σαφῶς vel τηλοῦ δ' ἀπ' ὀμμάτων ἄγ'· οὐ γὰρ ἐγγύθεν γραφὴν γέρων γε γραμματεὺς ἔγνω (vel γέρων ἂν γραμματεὺς γνοιή) σαφῶς F W Schmidt. γέρων δὲ γραμματεὺς πέφυκεν οὐ σαφής Meineke.

359

σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταφθερεῖν δοκεῖς.

360

παῦ' ὕδωρ δίχην πυρός

361

ἐξ ὀσφυαλγυῶς κώδυνοσπάδος λυγροῦ
γέροντος

βολή μόλις δι' ὧτος ἔρχεται τρυπωμένου· πόρρω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός. (Ad Σαλαμινίας refert Hartung).

359 Plut. de monarch. democr. olig. c. 4 p. 827 C ἀναγκαζόμενον τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ᾧ πρὸς τὴν τύχην ἐχρῆτο Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν »σύ τοί με φυσᾷς, σύ μοι (με) καταΐθειν (με καταΐθειν μοι) δοκεῖς«. Plut. v. Demetr. c. 35 καί φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χείροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον »σύ τοί με φυσᾷς (μ' ἔφυσας ed.), σύ μοι καταΐθειν δοκεῖς«. Ad Meleagrum, quem Althaea mater imposito igni fatali titione flammis consumpsit, vel potius ad Pentheum, in quem furiata Agave mater desaeviit, refert nescio quis apud Stanleium, ad Xantrias fabulam Stanley ipse et Welcker. Temere ad Niobam fabulam pertinere putat Hartung.

360 Plut. de primo frigore c. 14 p. 950 E ὑπὸ τοῦναντίου φθείρεται τῶν ἀπολλυμένων ἔκαστον ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὸν ἀέρα. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος, εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε »παῦε ὕδωρ . . πυρός«. (Ad Ὑδροφόρους pertinuisse putat Hartung).

361 Plut. in libro quod Stoici παραδοξότερα poetis dicant p. 1057 F ὁ δὲ Στωικῶν σοφός . . γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ

359 σύ με καταφθείειν (debebat καταφθίσειν) Grotius, σύ με καταφανεῖν Hermann, σύ με καταφθαλοῦν Conington, σύ με καταφθείρειν (vel κατισχναίνειν) Hartung pro σύ με καταΐθειν. Scripsi σύ με καταφθερεῖν cl. Soph. O.R. 438 ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.

360 ἔπαυσ' ὕδωρ vel potius ὕδωρ ἔπαυσ' ἀγὴν πυρός F W Schmidt.

362

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέροσι λαβὼν
 θνήσκει τις, εἰ μὴ μοῖρα συντρέχοι βίου,
 οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἐστία
 φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

363

ὀξυγλύκειάν τᾶρα κοκκιεῖς ῥόαν.

364

Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν

365

σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφίστασαι

καὶ, κατ' Αἰσχύλον, »ἐξ . . καὶ ὀδυνοσπάδος . . γέροντος« εὐπρεπῆς, θεοειδῆς, καλλίμορφος. Ad Philoctetem refert Butler, ad Telephum Schuetz, ad Τροφούς Hartung ratus Peliam spectari in iuvenem mutandum.

362 Plut. de vit. et poes. Hom. c. 157 vol. V p. 1196 ed. Wytt. Αἰσχύλος . . οὕτως ἔφη. »ἀλλ' . . εἰ μὴ τέρμα . . μόρον«. (Ad Eleusinius refert Hartung).

363 Poll. VI 80 εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀριστοφάνην. »ὀξυγλύκειαν . . ῥόαν«. τουτὶ δὲ τὸ λαμβεῖον Ἀριστοφάνους οὐκ ἴδιον ὅν εἶρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου. Verba Cereris Proserpinae dicta putat Bothe, ad Eleusinius refert verba cuiusdam sacra ἀμυήτῳ communicantis esse ratus Butler.

364 Poll. VII 60 ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ καλουμένῳ φανύλῃ. τίνων δέ ἐστιν, ὡς μὴ περιερχώμεθα Κρήτας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἐρεῖ »Λιβυρνικῆς (λιβυκῆς C) . . χιτῶν«. Steph. Byz. v. Λιβυρνοί p. 415, 10 εὗρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη εἶδος ἐσθῆτος. Ad Edonos refert Hartung, ad Oedipum alii.

365 Poll. VII 78 ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, Αἰσχύλος διδάσκει φήσας »σὺ δὲ . . ὑφίστασαι«. Cfr. VII 36 σπάθη, δθεν

366

ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων

367

ὄστων στέγαστρον

368

Probus in Verg. Georg. III 34 p. 57, 22 *Erichthonius ex Electra et Jove nascitur, ut Scilos (soilos P, Aeschylus Schneidewin) scriptor tragicus sentit.*

369

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή

καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ ἀσπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ σπαθητοῖς ὑφάσμασιν, Hesych. τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμιτα. Ad Edonos refert Hartung.

366 Poll. VII 167 προσήκοι δ' ἂν βαλανείῳ λουτρὸν καὶ λοῦσθαι· »λοῦται γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ (αὖ τὸ pro αὐτὸ Butler) δεύτερον« (hunc ignoti poetae versum hic collocavit Nauck, post λουτήρια λέγειν habent libri). καὶ λουτρῶνες . . Αἰσχύλος δ' ἂν εἰκοί τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν· »ἀλλ' . . λουτηρίων«. Poll. X 46 λουτηρίου τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῦνομα ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἶρηκεν κτέ. Glaucō Pontio versum tribuit Hermann (opusc. II p. 69).

367 Poll. X 180 καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν, ἥπερ ἡ πολλὴ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα »ὄστων στέγαστρον«. Ad Ὀστολόγους refert Dindorf.

369 Procl. in Hesiod. Op. 156 τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἥτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον »τοῦ . . γυνή«. Ad unam ex fabulis ad Prometheus pertinentibus refert Hermann (opusc. IV p. 272), ad Prom. sol. Butler.

369 Malim θνητὸν γένος vel potius θνητὸν φυτόν.

Aeschylus ed. Wecklein.

370

μελαστέρφων γένος

371

ὦ Κραναὰ πόλις

372

ἀφρὸς

βορᾶς βορτείας ἐρρύη κατὰ στόμα.

373

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

370 Schol. Apoll. Rh. IV 1348 στέρφειν αἰγείοις, τοῖς δέρμασιν . . ὁθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν »μελαστέρφων (μελανοστέρφων apographa) γένος«, οὐχ ὥς τινες μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ad anapaestos quibus initium factum erat Promethei Soluti refert Hermann, ad Memnonem Butler.

371 Schol. Aristoph. Ach. 75 ὦ Κραναὰ πόλις: τοῦτο τέτραται ὑπὸ τῶν παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. Eum. 1012 πολιissoῦχοι παῖδες Κραναοῦ respici suspicatur Nauck.

372 Schol. Aristoph. Lys. 1257 παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ »πολὺς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα« . . Αἰσχύλος δὲ »ἀφρὸς βορρᾶς (βορῆς) . . ἐρρυηκότα στόμα«. Ad Glaucum Potniensem locum refert Kausche l. l. p. 290.

373 Schol. Aristoph. Nub. 1130 ἐλέγετο γὰρ ληστεύεσθαι ἡ Αἴγυπτος. Αἰσχύλος »δεινοὶ . . Αἰγύπτιοι«. Schol. Theocr. 15, 48 ὥς λέγει ὁ Αἰσχύλος »δεινοὶ . . Αἰγύπτιοι«. Sine poetae nomine afferunt versum Steph. Byz. v. Αἴγυπτος, Zenob. 3, 37, Ps. Diogenian. 4, 35, Macar. 3, 21, Schol. Aristid. p. 553, Suid. v. δεινοί

370 μελανοστέρφων Nauck, μελανόστερπον Hartung.

372 ἐρρύη κατὰ pro ἐρρυηκότα Porson.

374

οὔνεκ' ἐχεῖ ἄνθεα λειμώνια

375

ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον

376

Schol. Eur. Phoen. 942 οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὥς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χιθόνιος Οὐδαῖος Πέλωρ Ὑπερήνωρ Ἐχίων, ὃς ἔφημεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου κτέ. Cfr. Hermann opusc. VII p. 192. Ad Laium vel Oedipum pertinuisse putat Butler. Aut corruptum esse nomen Αἰσχύλος aut nomina ista ab interpretibus Aeschyli commemorata ad poetam transtulisse grammaticum putat Nauck. Ad Sept. 399 sq. illud ὥς Αἰσχύλος φησὶν referendum esse suspicatur E Schwartz ad Eur. schol. l. l.

377

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ

πλέκειν, Eustath. Dionys. P. 232, Eustath. Od. p. 1494, 10. Versum sumptum esse ex Danaidibus suspicatur Hermann (opusc. II p. 333), ex θαλαμοποιοῖς Oberdick.

374 Schol. Aristoph. Nub. 1364 ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι: παρὰ τὰ Αἰσχύλου »οὔνεκ'... λειμώνια« (verba corrupta).

375 Schol. Eur. Or. 25 ἡ γὰρ Κλυταιμήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα... Αἰσχύλος δὲ φησιν »ἀμήχανον τεύχημα καὶ δυσέκλυτον«. Versum loco Cho. 997 interponendum esse suspicor.

377 Schol. Hom. Z 239 (Eustath. Il. p. 641, 58), ubi de nomine ἔτης cum spiritu leni dicendo agitur: παρὰ γοῦν Αἰσχύλου εὔρομεν »οὔτε... ἀνὴρ«. Cfr. Corp. Inscr. Gr. I p. 26 αἶτε ῥέτας αἶτε τελεστά αἶτε δᾶμος ἐντ' (Bergk Herm. XVIII p. 515).

375 τέχνημα pro τεύχημα Nauck. Idem vel Dindorf δυσέκλυτον coniecit.

378

σπίδιον μῆχος ὁδοῦ.

379

ὕμεις δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περίστητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι
εὖξασθε

380

Schol. Hom. Π 380 Αἰσχύλος δὲ Ἀχιλλέα (Ἑκτορα Hermann opusc. V p. 145) σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὀπισθεν ὁρμήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον μὴ δείξαντα τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς. Cfr. Aristoph. Ran. 928 σαφὲς δ' ἂν εἶπεν (Αἰσχύλος) οὐδὲ ἐν . . ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ ἐπ' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαιέτους χαλκηλάτους. Vide supra p. 537 ad Myrmid. et infra ad fr. 491. Wagner dubitat, an scholiastes ad Phryges vel Psychostasiam respexerit.

378 Schol. Hom. Α 754 (Etym. M. p. 271, 19) οἳ δὲ φασὶν ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδύασι πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσιν τίθησιν, ὅταν λέγῃ »σπίδιον . . ὁδοῦ«. Etym. cod. Voss. p. 780 D οἳ δὲ φασὶ σπιδέος πολλοῦ καὶ μακροῦ. σπίζω γὰρ τὸ ἐκτείνω ὥς καὶ Αἰσχύλος »σπίδιον . . ὁδοῦ«. Eustath. Il. p. 882, 58 συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ »σπίδιον πεδίον« (erratum Homericum loci commutatione) ὃ ἐστὶ μακρὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Hesych. σπιδές· μέγα, πλατύ, εὐρύ· σπίδιον· τὰ αὐτά. Ad Heliades verba pertinuisse suspicatur Hermann (opusc. III p. 139 sq.).

379 Schol. Hom. Ξ 200 (α 98) ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰ ἐν κύκλῳ ἐστῶσας ἐν ἀπείρονι σχήματι φησὶν ἴστασθαι· ὕμεις . . περίστητ' (περίστατ' vel περίστατε schol. Od.) . . εὖξασθε. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόχος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ ὁ λοχαγὸς ταξίαρχος. E Danaidibus repetivit Hermann (opusc. II p. 324 sq.), e Mysis Droysen, e Prom. sol. Hartung.

381

ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποίᾳ ξυνωρίς τῇσδε καρτερωτέρα;

382

πάτερ θεοῖνε, μαινάδων ζευκτήριε

383

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ

384

ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ

385

οἷ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἀρτύματα.

381 Schol. Hom. *II* 542 *Αἰσχύλος*· »ὅπου . . τῶνδε καρτερωτέρα;« (Ad Prom. sol. refert Hartung).

382 Schol. (et Tzetz.) Lycophr. 1247 *Θέοινος* ὁ αὐτός (*Διώνυσος*), ὡς *Αἰσχύλος*· »πάτερ . . ζευκτήριε«. Harpocr. v. *Θεοῖνια*: τὸν γὰρ *Διώνυσον* *Θέοινον* ἔλεγον, ὡς δηλοῖ *Αἰσχύλος* καὶ *Ἰστρος* ἐν α' *Συναγωγῶν*. Cfr. Hesych. *Θεοῖνια*· θυσία *Διονύσου* Ἀθήνησι. καὶ θεὸς *Θέοινος Διώνυσος*. Ad Xantrias aut ad aliquam ex iis tragoediis quae Bacchi res gestas tractarent pertinuisse putat Butler, ad *Νεανίσκους* refert Hartung.

383 Schol. Pind. Nem. X 31 λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν καὶ *Αἰσχύλος* »Ἥρα . . δάμαρ«. ἔστι γὰρ αὕτη γαμηλία καὶ ζυγία.

384 Schol. Pind. Phyth. II 18 ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ *Αἰσχύλος* φησὶν· »ἐναγώνιε . . Ἑρμᾶ«.

385 Schol. Soph. El. 286 ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά· *Αἰσχύλος* »οἷ τε (alii libri οἱ γὰρ vel οἱ δὲ) . . ἐρείσματα«. Schol. Hom. *Ψ* 10 *Αἰσχύλος* »οἷ τοι . . ἰάματα«.

381 τῇσδε pro τῶνδε Grotius.

385 ἀρτύματα scripsi pro ἐρείσματα (ἰάματα). κουφίσματα Porson praef. ad Hec. p. 10, ἐρύσματα Hermann, ῥαῖσματα M Schmidt.

386

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει

387

ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους

388

δέσποιν' Ἐκάτη,
τῶν βασιλείων πρόδρομος μελῖθρων

386 Schol. Soph. O. C. 1048 τὰ περὶ Ἐλευσῖνα τέλη φησί, καὶ εἶη λαμπάσιν ἀκταῖς ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδουχουμέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων περὶ ὧν Αἰσχύλος φησί »λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσιν . . σθένει«. Ad Eleusinius hoc et proximum fr. rettulit Pauw, ad Iphigeniam vel Ἱερείας Fritzsche Aristoph. Ran. p. 385, ad Oedipoda Lobeck ad Soph. Ai. v. 692 et Bothe.

387 Schol. Soph. O. C. 1049 τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος »ἔφριξ', ἔρωσι δὲ . . τέλους«. (Ad Bacchas sive Bassaras refert Hartung).

388 Schol. Theocr. II 36 ἰδρύοντο δὲ αὐτὴν (τὴν Ἐκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησιν Αἰσχύλος »δέσποιν' . . πρόδρομος (πρόδρομος in uno libro idque ex coniectura scripsit Butler) μελῖθρων«. Aristid. vol. I p. 27 ἀλλ' ὃ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελῖθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ἦσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῶων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ μεγίστων, ἃ νύκτωρ μοι προύφανες, δίδου μὲν τιμὰς παρ' ἀμφοτέρων τῶν βασιλέων κτέ. Ad Aegyptios refert Tittler, ad Τροφῶν parodum pertinuisse putat Hartung.

386 καὶ δάδων σθένει anonymus Diar. class. Lond. 1816 p. 36. λαμπάδων σέλας apud Hermanum legitur, λαμπάδων φλέγει Herwerden Exerc. crit. p. 5 coniecit.

387 ἔρωτι pro ἔρωσι δὲ Jacobs et Brunck. ἐρῶ δὲ Dindorf, ἐρῶσα Meineke.

389

κοινὴν τύχην, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

390

ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

391

ἁμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

392

ἢ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

393

κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

394

οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνὴρ.

389 Stob. Ecl. 2, 8, 10 p. 155, 22 *Αἰσχύλου*. »κοινὸν (*καινὸν* P) . . κεκτημένων«. Idem versus in Men. mon. 679.

390 Stob. Flor. 3, 1 *Αἰσχύλου*. »ὁ χρήσιμ' . . σοφός«. Sic MA, eclogam om. S, in ed. Trinc. *Αἰσχύλου*. »ἃ δεῖ παρῶν φρόντιζε, μὴ παρῶν ἀπῆς. ὁ χρήσιμ' . . σοφός«. Priorem versum non esse Aeschyli apparet.

391 Stob. flor. 3, 10 *Αἰσχύλου* (sic MA, eclogam om. S). »ἁμαρτάνει τοι (*τι* M) . . σοφώτερος«.

392 Stob. flor. 4, 16 *Αἰσχύλου*. »ἢ . . ἄφρων«. Versum Aeschylo abiudicat Hermann mutata apud Stobaeum notatione (v. supra ad Phryges p. 600).

393 Stob. flor. 18, 13 *Αἰσχύλου*. »κάτοπτρον . . ἐστίν (*ἐστ'*) . . νοῦ«. Sine auctore affert versum Athen. X p. 427 F et Aeschyli eum esse non putat Kaibel. Ad Argo refert Hartung.

394 Stob. flor. 27, 2 *Αἰσχύλου* (sic SMA, <αἰ>σχίνους L, Ἀλέξιδος Arsenius p. 579, 25 et Trinc.). »οὐκ . . πίστεις (*πίστις*) . . ἀνὴρ«. Ad *Περραιβίδας* refert Hartung.

389—391 Aeschyli esse non credit Hartung.

391 χά σοφοῦ σοφώτερος O Crusius.

395

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

396

καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

397

πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάχνειν στόμα.

398

κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

399

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ,
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

400

γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

395 Stob. flor. 29, 21 *Αἰσχύλου* (*Εὐριπίδου* Arsenius p. 712. 13 et Trinc.)· φιλεῖ δὲ τῷ (φιλεῖ — φιλοῖ pr. — δέ τοι, δαιμόνιε, τῷ M) . . θεός (θεοῖς M).

396 Stob. flor. 29, 44 *Αἰσχύλου*· »καλὸν . . γέροντα . . . σοφά«. Idem versus Men. mon. 279 ubi γέροντι. Cfr. Anecd. Boiss. vol. III p. 471 καλὸν δὲ γέροντι μαθεῖν τὸ καλόν, Philostr. Vit. soph. 2, 2, 9 καὶ ὁ Μάρκος »καλόν, ἔφη, καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν«.

397 Stob. flor. 34, 5 *Αἰσχύλου* (sic SM, ecl. om. A)· »πρὸ . . στόμα«.

398 Stob. flor. 45, 14 *Αἰσχύλου*· »κακοὶ . . ἀνασχετοί«.

399 Stob. flor. 98, 49 *Αἰσχύλου*· »τὸ . . ἐφήμερα (ἐφημέρια S et Apostol. p. 686, 3) . . σκιά«. (Ad Nioben refert Hartung).

400 Stob. flor. 115, 10 *Αἰσχύλου*· »γῆρας . . ἐνδικώτερον«.

399 ἐφ' ἡμέρα pro ἐφήμερα (ἐφημέρια) Lobeck, ἐφ' ἡμέραν Hartung.

401

ζόης πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος·
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα.

402

ἄφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται

403

Βοῦραν καθ' ἱερὰν καὶ κεραυνίας Ῥύπας

401 Stob. flor. 121, 17 *Αἰσχύλου* (sic SA, ecl. om. M).
»ζωῆς . . εὐπορώτερος (αἰρετώτερος Men. mon. 193) . . ἐστὶ μᾶλλον
ἢ πεφυκέναι . . κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα (verba κρεῖσσον . . πά-
σχοντα om. S). Euripidi locum mavult tribuere quam Aeschylo
LDindorf Thes. Gr. L. vol. VIII p. 1177A ac primus versus
Aeschyli (cfr. ad fr. 90), reliqui Euripidis vel alius poetae esse
videntur. (Ad Oedipum refert Hartung).

402 Strab. VI p. 258 ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον, εἶθ' ὥς φησιν
Αἰσχύλος διὰ τὸ σύμβαν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ
ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὴν Σικλίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε κάκεῖνος εἴρη-
κεν »ἄφ' . . κικλήσκεται«. Ad Glaucum Pontium refert Hermann
(ad Prom. sol. Schuetz).

403 Strab. VIII p. 387 τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην
ἔσχον Αἰγιεῖς καὶ Φαριεῖς. καὶ *Αἰσχύλος* δὲ λέγει που· Βοῦράν θ'
ἱερὰν . . Ῥύπας. Phot. lex. p. 492, 10 Ῥύπες (ρύπαις cod.)· πόλις
τῶν Ὀλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως *Αἰσχύλος*. Hesych. Ῥύπας· τοὺς ἐν
(ἐπὶ Wilamowitz) τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιοῦς. Ad Glaucum Pontium lo-
cum pertinuisse putat Hartung. Cfr. Wilamowitz Isyllos von Epi-
dauros p. 114.

401, 1 ζόης pro ζωῆς Dindorf. — 2 ἐστὶν ἢ pro ἐστὶ μᾶλλον ἢ
Grotius. — 3 πράσσοντα Nauck.

403 Βοῦραν καθ' pro Βοῦράν θ' Meineke. ἱερὰν τε Βοῦραν Ca-
saubonus, καὶ Βοῦραν ἱερὰν Schuetz.

404

Αἴγινα δ' αὖτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

405

Strab. XV p. 728 φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Ad Psychostasiam aut ad Memnonem referunt Butler, Schuetz, Hermann. Cfr. Paus. X 31, 7 παρὰ δὲ τῷ Μέμνονι καὶ παῖς Αἰθίοψ πεποιήται γυμνός, ὅτι ὁ Μέμνων βασιλεὺς ἦν τοῦ Αἰθιοπῶν γένους. Ἀφίκετο μέντοι ἐς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλὰ ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἔθνη πάντα ὅσα ὥκει μεταξὺ ὑποχείρια πεποιημένος. Apud Strabonem Aeschyli loco Sopoclis nomen substituendum putat Wagner.

406

ἀγρησίλαος

407

[αἰγίζειν]

404 Strab. IX p. 393 ἔχει (Σαλαμῖς) δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν πρὸς Αἴγιναν τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Αἰσχύλος εἶρηκεν »Αἴγινα . . πνοάς«, τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην. Ad Σαλαμινίας refert Wagner.

406 Athen. III p. 99 B Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία καὶ Αἰσχύλος τὸν Ἄϊδην ἀγρησίλαον. Cfr. Hesych. ἀγρησίλαος· ὁ Πλούτων (ἄγρης λαός· ὁ πλουτῶν cod.): »Populorum ducem« interpretatur Casaubonus, rectius »populorum coactorem« Schweighäuser. Ad Psychagogos refert Wagner.

407 Hesych. et Suid. αἰγίζειν· διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι (αἰκίζεσθαι Hes. cod.), ἀπὸ τῶν καταγίδων (ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν καταιγίδων, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι Bernhardt). Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς κτέ. Vide ad fr. 64.

404 Αἴαντος ἄστν πρὸς Loeschke de titulis aliquot Atticis quaest. hist. p. 35, Αἴγινα ταύτῃ πρὸς J Toepffer quaest. Pisistr. p. 11, Αἴγινα δ' ἄστει FG Schmidt Krit. Stud. I p. 112, Αἴγινα δ' αὐτῇ Herwerden Mnemos. N. S. XX p. 432.

408
[Αἰνήθος]

409
ἀλαβαστροφόρος

410
ἀλεός

411
ἀλκαθεῖν

412
Ἄμφις

413
ἀναγκόδακρυς

414
ἀπαίρειν

408 Steph. Byz. p. 51, 1 Αἰνήθος, ὄρος. Αἰσχύλος. τὸ ἐθνικὸν Αἰνήθιος. Cum cod. II Αἰσχύλου exhibeat, recte videtur J Gro-novius ὄρος Αἰγύπτου coniecisse.

409 Poll. VII 177 καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Αἰσχύ-λος εἶρηκεν ἀλαβαστροφόρον. Ad Edonos refert Welcker.

410 Hesych. ἀλαιός· ὁ παλαιός (μάταιος F G Schmidt), ἄφρων. Αἰσχύλος. Restituit ἀλεός Dindorf cl. Herod. π. μον. λέξ. p. 4, 19, schol. Aristoph. Lys. 988, Etym. M. p. 59, 45.

411 Anecd. Bekk. p. 383, 31 ἀλκάθω καὶ ἀλκάθειν. Σοφο-κλῆς καὶ Αἰσχύλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν. Accentum correxit Elmsleius ad Eur. Med. 186.

412 Etym. M. p. 93, 51 (Zon. lex. p. 165) Ἄμφις. τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραιος Ἄμφις, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ, p. 159, 31 καὶ Ἀμφιάραιος Ἄμφις. Ad Epigonos refert Hartung.

413 Phryn. Bekk. p. 20, 13 ἀναγκόδακρυς· ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.

414 Phryn. Bekk. p. 6, 16 ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασιν, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης (ὡς delendum videtur).

	415
ἀπέλλητοι	
	416
ἀρχῆθεν	
	417
ἄσαι	
	418
ἀσχαδές	
	419
αὐλών	
	420
[αὐρι]	
	421
βοῦ	

415 Anecd. Bekk. p. 421, 5 ἀπέλλητοι· ἀνταγωνισταί (ἀνταγώνιστοι Dindorf). Cfr. Philol. II p. 223.

416 Anecd. Bekk. p. 450, 4 ἀρχῆθεν. οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πλην παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν.

417 Anecd. Bekk. p. 450, 30 ἄσαι· βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλῳ.

418 Etym. M. p. 161, 15 ἀσχαδές· ἀκατάστατον. Αἰσχύλῳ. Cfr. Hesych. ἀσχαδές· ἀμετάσχετον. Utroque loco ἀκατάσχετον legendum putat Nauck.

419 Eustath. Il. p. 1157, 36 Αἰσχύλος δέ φησι καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα. Hesych. αὐλῶνες· οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. Αἰσχύλῳ καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν. Cfr. Prom. 757.

420 Vide ad fr. 280. Non αὐρι, sed αὐριβάτας usurpavit Aeschylus.

421 Choerob. in Theod. p. 237, 8 (Anecd. Bekk. p. 1196· εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνᾷχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

γρυπαίετος 422

έδανοῖς 423

είλαπίναι 424

ῥόνησας 425

ῥριγένεια 426

ἴττυγα 427

422 Aristoph. Ran. 929 σαφές δ' ἂν εἶπεν (Αἰσχύλος) οὐδὲ ἔν . . ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ ἐπ' ἀσπίδων ἐπόντας γρυ-
παιέτους χαλκηλάτους. Cfr. supra ad Memnonem p. 537.

423 Hesych. έδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος. Cfr. Ag. 1407
έδανόν.

424 Athen. VIII p. 362 F τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος
καὶ Εὐριπίδης (Med. 193) εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι.

425 Etym. Flor. ed. Miller p. 151 ῥόνησας σὺν τῷ I ἀντὶ
τοῦ ἔλουσας ἢ κατήντλησας· εἴρηται δὲ ἐν τῷ ἐξηονήθην. Ὄρος ὁ
Μιλήσιος. ἢ δὲ χρῆσις παρὰ Αἰσχύλῳ. Cho. 73 ῥόνησαν restitue-
ndum videtur.

426 Hesych. ῥριγένεια (ῥριγένειαν cod.)· ἢ τὴν ἡμέραν γεν-
νῶσα· ἢ <ῥ> τῷ ὄρθρῳ ἢ τῷ ῥρι γεννωμένη. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἢ
λέαινα ῥριγένεια ἢ ἢ ἐν τῷ ἀέρι τίχτουσα ἢ ἢ ἐν τῷ ἔαρι. Ad
Athamantem refert Welcker.

427 Hesych. ἴττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος.

426 ῥριγένεια Aeschylum dixisse monuit M Schmidt.

427 ἴστυγα pro ἴττυγα coniecit Alberti, ἱυκτά Hartung, ἀτυζηλά
M Schmidt cl. Hesych. ἀτ[τ]υζηλόν· φοβερόν, ἀφανές, ἄσημον.

428

καταφαγᾶς

429

κεκαχρῦσθαι

430

κραταίπιλος

431

Κυνοκέφαλοι

428 Poll. VI 40 παμπόνηρον δὲ καὶ τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφαγᾶς, καὶ ἂν Αἰσχύλος αὐτὸ ἢ προειρηκώς. Cfr. Dind. in Thes. L. Gr. vol. IV p. 1376, Nauck Aristoph. Byz. p. 218.

429 Hesych. κεχρηματεῖσθαι (i. e. κεχρηματίσθαι). πεφρύχθαι. Αἰσχύλος. (Schütz proponit πεφράχθαι pro πεφρύχθαι).

430 Choerob. in Anecd. Oxon. vol. II p. 318, 6 (Anecd. Bekk. p. 1391) τὰ παρὰ τὸ κρᾶτα διὰ τοῦ ΑΙ γράφεται, οἷον κραταίβιος. κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πῖλιν ἔχων παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Eustath. Od. p. 1938, 2 κατὰ τὴν τεχνικὴν παράδοσιν ἀναλογεῖ τῇ συνθέσει τοῦ κραταιπέδου καὶ τὸ κραταίβιος, κραταίπιλος, κραταίτονος.

431 Strab. I p. 43 'Ησιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοια 'Ημίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους . . οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους, VII p. 299 'Ησίοδον μὲν 'Ημίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους (Μακροκεφάλους L Dindorf) καὶ Πυγμαίους . . Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους [ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι] καὶ ἄλλα μυρία. Verba ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι ex margine allata esse monuit Heyne. Cfr. Prom. 830 μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπὸν. Κυνοκεφάλων et Στερνοφθάλμων in Prom. Sol. in enarratione itinerum Herculis mentionem esse factam putat Butler.

429 κεχρωματίσθαι Dindorf, unde apud Hesychium ordine literarum ductus κεχρᾶσθαι· κεχρωματίσθαι, πεφύρθαι. Αἰσχύλος coniecit M Schmidt, ut κεχρᾶσθαι Aeschylo adscribendum foret. At κεκαχρῦσθαι· πεφρῦχθαι restituit Kontos Ἀθην. I p. 421 sq.

432

κυντερώτατα

433

λάμπουρις

434

μειζονώτερος, ὑπερτερώτερος, χειριώτερος, πλειώ-
τερος, ῥηίτερος

435

ὁμίγματα

436

οὐραυιζέτω

432 Phot. lex. p. 188, 20 *κυντερώτατα καὶ κυντατώτατα λέγουσιν. Εὐβουλος Παρμενίσκῳ ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα. Φερεκράτης Δήροις ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιοῦντα πολλὰ κυντερώτερα καὶ Αἰσχύλος. Fortasse significari μειζονώτερος (fr. 434) putat Nauck.*

433 Phot. lex. p. 206, 18 *λαμπουρίς· ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ.*

434 Maxim. Planud. post Etym. Gud. p. 648, 46 (Anecd. Bachm. vol. II p. 75, 14) *καὶ τὸ μείζον μειζότερον καὶ μειζονώτερον Αἰσχύλος καὶ τὸ ὑπέρτερον ὑπερτερώτερον καὶ χειριώτερον καὶ πλειώτερον καὶ τὸ ῥῆον ῥηίτερον. Anecd. Barocc. in Mus. philol. Cantabr. vol. II p. 114 βαρεώτερος· ἀπὸ τῆς γενικῆς εἶπον, βαρέως (l. βαρέος) βαρεώτερος, σπανίως μέντοι· καὶ ἔτι Αἰσχύλος μειζονώτερος ὑπερτερώτερός τε καὶ χειριώτερος καὶ ῥηίτερος καὶ πλειώτερος. Ag. 436 ὑπερτερώτερα pro ὑπερβατώτερα coniecit Weil.*

435 Phot. lex. p. 331, 2 *ὁμάμαιτα· τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος. Emendatum ὁμίγματα ex Hesych. ὁμίγματα· οὐρήματα. Ad locum unde fr. 179 sumptum rettulit Mekler.*

436 Phot. lex. p. 361, 11 *οὐραυιζέτω· πρὸς τὸν οὐρανὸν διενείσθω. Αἰσχύλος. Corrupte Anecd. Bachm. vol. I p. 322, 19 et*

433 *λάμπουρις* pro *λαμπουρίς* secundum Etym. M. p. 474, 4 et Hesych. scripsit LDindorf.

	437
πάλμυδος (?)	
	438
πεφρασμένος	
	439
πρέψαι	
	440
στέμβω	
	441
Στερνόφθαλμοι	

Hesych. οὐρανίζετο (οὐράνιζεν τὸ cod. Bachm.) πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖτο. Αἰσχύλος (Αἰσχύλος om. Hesych.). Verbum οὐρανίζον Eum. 570 restituebat Merkel.

437 Choerob. in Theod. p. 232, 4 (Anecd. Bekk. p. 1408) πάλμυς πάλμυος· τὸ γὰρ πάλμυδος διὰ τοῦ ΔΟΣ κλιθὲν παρ' Αἰσχύλῳ (παρ' Αἰσχίνῃ cod. Marc.) ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνομα χίριον (Φρύγιον Nauck) βασιλέως. Genetivo πάλμυδος usus est Hipponax, unde ten Brink Philol. VI p. 70 Aeschylum pro Hipponacte per errorem scripsisse Choeroboscum probavit. Scripsit autem fortasse παρ' Αἰσχρίωνι.

438 Phot. lex. p. 427, 9 πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν (i. e. προσεκτικὴν . . διάνοιαν).

439 Phot. lex. p. 447, 14 πρέψαι· τὸ ὁμοιωῖν (ὁμοιοῦσθαι Schleusner, ὠμοιωῖσθαι Nauck). Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. πρέψας· εἰκασμένος, εἰκασθείς. Sine probabilitate Ag. 1327 πρέψειεν pro τρέψειεν scribunt.

440 Etym. Gud. p. 85, 45 (apud Gaisf. p. 451 B, Anecd. Paris. vol. IV p. 61, 18) ἀστεμφῆς καὶ ἀστεμφέως . . παρὰ τὸ στέμβω ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὐ μέννηται Αἰσχύλος. Pers. 574 στέμβονται intercidiisse puto (στέμβοντες supplebat Sorof).

441 Vide ad fr. 431. Στερνοφθάλμους ex Aeschylo memorat etiam Tzetzes in Anecd. Oxon. vol. III p. 370, 9.

442

στόμις

443

σχελίδες

444

τραγέλαφος

445

τρισόςζοος

442 Eustath. Od. p. 1538, 50 στόμις παρ' Αἰσχύλῳ ὁ ὥσπερ στόματι ἀντερείδων χαλινοῖς. Poll. II 100 στόμα (στόμιν Nauck) δὲ εἶπεν Αἰσχύλος τὸν τραχύν. Cfr. Phryn. Bekk. p. 64, 14 στόμις (στόμης cod.) καὶ βίαιος ἵππος· ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ, Phot. lex. p. 540, 16 et Suidas στόμις (στομίας Suid.) ἵππος· ἀπειθῆς καὶ βίαιος, Hesych. στόμις (στομῖς cod.)· ὁ ἀπειθῆς, μέγα στόμα ἔχων· καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς.

443 Schol. Aristoph. Equ. 362 et Suidas σχελίδας· βοὺς πλευρά· ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικά τῶν βοῶν (τὰ πλευριμαῖα τῶν κρεῶν Suid.), ὡς Αἰσχύλος.

444 Aristoph. Ran. 937 ΑἰΣΧ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις; EΥΡ. οὐχ ἵππαλεκτρούνας (cfr. fr. 134) μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ, ἂν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.

445 Etym. M. p. 279, 17 δις ἡβήσαντα (Lycophr. 156), τουτέστιν ἀναζήσαντα. φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωποίησαν· καὶ τρισόςζωος (sic M, τρισόζυος DP) παρὰ Αἰσχύλῳ (verba καὶ . . Αἰσχύλῳ om. F). Etym. Gud. p. 585, 14 (Etym. Flor. ed. Miller p. 285sq.) δις καὶ τρίς ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλουσι τὸ Σ, οἷον δῖμηνος δῖπηχυσ τρίπηχυσ· σεσημείωται τὸ δισθανέες καὶ τὸ τρίσφυλλον παρὰ Νικάνδρῳ . . καὶ τρισόζυος παρ' Αἰσχύλῳ.

446

[Φρυγία]

447

φυξίμηλον

448

χαλιμάδες

446 Schol. Hom. B 862 οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὃ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχεεν. Eadem fere Eustath. Il. p. 364, 42. Cfr. Strab. XIV p. 665 οἱ ποιεῖται δέ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ συγγέοντες τὰ ἔθνη καθάπερ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσ-αγορεύουσιν κτέ. Pertinere haec videntur ad Φρύγες. Cfr. supra p. 600 et ad fr. 271.

447 Plut. Quaest. Gr. X p. 292 A τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστὶ καὶ χαμαιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολούει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὔξησιν. δταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος λάβῃ καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπινεμομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. φυξίμηλα (φυξήμηλα cod.). δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκτεφευγότα ἐσθλίσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων.

448 Schol. Apoll. Rh. I 473 χαλίκρητον· τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς βάκχας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι (χαλιμάδας, φασί, λέγει Hermann). Cfr. Etym. M. p. 805, 10 καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν, Hesych. χαλιμάδες· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι, Suid. χαλίμα (χαλιμάς Τουρ) ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ (ὑπὸ Nauck) μέθης ἢ μακίας. Eustath. Od. p. 1471, 2 εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ᾔσω αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκρητοι (v. fr. 323), ζητητέον· τοιαῦτα δὲ αἱ ἐπὶ Διονύσῳ κραθεῖσαι· χάλις γάρ, φασίν, ὁ Διόνυσος· ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. δθεν καὶ χαλιμάς γυνὴ κατὰ τοὺς πα-

448 χαλιμάδες (i. e. laxivestes) pro χαλιμάδες Hermann.

449

χειμάμυνα

450

χελιδονίζειν

451

φιλήs (φιλήτος)

Fragmenta dubia et spuria.

452

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
 ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

λαιοὺς ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα, Sueton. in Miller. M^{él.} d. litt. gr. p. 414 χαλιμάs· ἀπὸ τοῦ ἐκ μέθης ἢ μανίας ἢ ἀκολασίας χαλᾶσθαι· χάλιs δὲ καὶ ὁ ἄκρατος. Ad Edonos referunt Welcker et Hermann (opusc. V p. 18sq.), ad Bacchas sive Bassaras Hartung.

449 Poll. VII 61 τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χείμαστρον ἂν λέγοις, καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος, Ὅμηρος (ξ 529) δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν. Cfr. Eustath. Od. p. 1767, 43 παχεῖαν χλαῖναν . . ὅποια τις ἢ μὴ μόνον ἀλεξήνεμος λεγομένη, ἀλλὰ καὶ χειμάμυνα, ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ, Hesych. χειμάμυνα· ἣν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει, Anecd. Bachm. vol. I p. 415, 5 χειμάμυνα· παρὰ Σοφοκλεῖ, ἢ παρ' Ὀμήρῳ ἀλεξάνεμος.

450 Schol. Aristoph. Av. 1680 καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησί. Fortasse Aeschylus non ipso verbo χελιδονίζειν usus est, sed nihil nisi Ag. 1034 χελιδόνος δίκην ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη dixit.

451 Schol. Hom. E 9 περὶ δὲ τοῦ φιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τοῦ »Κουρήτές τ' ἐμάχοντο« (I 529) καὶ τοῦ κριτής ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. Eustath. Il. p. 515, 10 τὸ φιλήs φιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Choerob. in Theod. p. 55, 4 σεσημείωται τὸ Κουρήs Κουρήτος . . καὶ τὸ φιλήs φιλήτος.

452 Aristoph. Ran. 1431 Aeschylum dicentem facit: οὐ χρὴ . . τρέφειν, μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἐν πόλει τρέφειν, ἦν δ' . . ὑπη-

453

καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι

454

οὐκέτ' ἀκταίνω

455

Zenob. 5, 85 Σαρδάνιος γέλως· Αἰσχύλος ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τούτου φησὶν οὕτως· οἱ τὴν Σαρδῶ κατοικοῦντες, Ἰαρχηδονίων ὄντες ἄποικοι, τοὺς ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τῷ Κρόνῳ ἔθυσον κτέ. Locum lacunosum esse sic fere supplendum:

ρετεῖν. Alter versus abest a Ven. et tribus aliis libris. Tres versus afferunt Anth. Pal. X 110 (cum lemmate Αἰσχύλου) et Suidas v. οὐ χρή et σκύμνος, versum primum Macarius VI 71, versum alterum et tertium Plut. Alc. 16. Versum primum delevit Dindorf, rectius alterum JH Vossius. Ex tragoedia aliqua Aeschyli primum versum sumptum esse iudicat Gataker Misc. p. 504 C, ex Danaidibus primum et tertium Hermann (opusc. II p. 332sq. et VIII p. 135sq.). Primum versum de Astyanacte dictum esse suspicatur Welcker (Zeitschr. f. Altertumsw. 1831 p. 1211sq.) ratus Aeschylum Ἰλίου πέρσιν (cfr. Aristot. Poet. c. 23 fin.) scripsisse. At cfr. Hermann opusc. VII p. 357sq. et VIII p. 129sq.

453 Thom. Mag. p. 238, 8 οὐ λογογράφων τὸ λέγειν »μᾶλλον πλουσιώτερος« καὶ »μᾶλλον ἀνδρειότερος« . . ποιηταὶ δὲ ὥσπερ καὶ ἕτερ' ἅττα καινοτομοῦσι, καὶ τοῦτο ἔστιν ὅτε ποιοῦσιν. Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις »καλῶς . . σεσῶσθαι«. Excidisse quaedam videntur: Αἰσχύλος ἐν τ. Ἑ. ἐ. Θήβαις »μᾶλλον ἐνδικώτερος« (v. 660) καὶ . . . »καλῶς . . σεσῶσθαι«. Cfr. etiam frg. 401.

454 Phryn. Bekk. p. 23, 12 ἀκταινῶσαι . . Αἰσχύλος »οὐκέτ' ἀκταίνω« φησὶ βαρυτόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτῇ. Respici Eum. 36 ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν monuit Ruhnken. Cfr. Etym. M. p. 54, 37 (Etym. Gud. p. 30, 15, Etym. Sorb. p. 147 D Gaisf.) ἀκταίνειν· τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ γαυριᾶν . . ἀφ' οὗ »ἀκταίνω« τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλου καὶ »ἀκταῖνον μένος« τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν. Etiam verba ἀκταῖνον μένος Aeschyli esse opinatur Schütz.

Σαρδάνιος γέλως· <μέμνηται ταύτης> Αἰσχύλος ἐν τοῖς <Αἰγυπτίοις
vel Φρυξί, Δήμων δὲ ἐν τοῖς> περὶ παροιμιῶν suspicatur O Crusius
Anal. Crit. ad Paroemiogr. Gr. p. 148, ut Σαρδάνιος γέλως in
fragmentis Aeschyli collocari debeat, nisi nomen Aeschyli pro So-
phocle positum sit. Cfr. schol. Plat. p. 926 a 31 Σαρδάνιος γέ-
λως . . ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ. Hoc verum videtur.

456

δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

457

Schol. Eur. Phoen. 175 Ἡσίοδός (Theog. 371) φησιν ἀδελφὴν
Ἡλίου τὴν Σελήνην . . Αἰσχύλος δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα,
παρόσον [ἐκ] τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς μεταλαμβάνει. ἀμέλει καὶ πρὸς
τὰς ἡλιακὰς ἀποστάσεις μεταμορφοῦται ἡ σελήνη. Pro Αἰσχύλος
probabiliter Εὐριπίδης scribit Nauck collatis eis quae Badham in
Iph. T. praef. p. 14sq. disseruit de Eur. Phoen. 175, ubi θυγα-
τερ ἀελίου Σελαναία in θυγατερ ἀ Λατοῦς Σελαναία emendat Bad-
hamo duce Nauck. Cfr. etiam MHaupt Herm. I p. 26.

458

Eustath. Opusc. p. 355, 28 ἐν μετοπώρῳ γάρ οὐ μόνον και-
νὸν ἔαν, ὡς ἡ παροιμία, ἄνθος ἀναφυῇ, ἀλλὰ καὶ ἔαν κατ' Αἰσχύ-
λον ἀρτίδροπος ὑπώρα νεάζουσα τρυγηθῇ. Unum vocabulum ἀρτί-

456 Stob. Ecl. 1, 3, 24 Αἰσχύλου· »δράσαντι γάρ τοι (τι
cod. Aug.) . . ὀφείλεται«, Theophilus ad Autol. 2, 37 p. 176
Αἰσχύλος ἔφη »δράσαντι γάρ τοι . . ὀφείλεται«. Quia simillimum est
Sophoclis fragmentum 209 τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλε-
ται, nomen Aeschyli errori deberi putat Nauck et verba Aeschyli
(Cho. 312sq.) δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ in Stob.
Anthol. intercidisse suspicatus est MSchmidt Philol. XVI p. 162.
Cfr. Schol. Pind. Nem. 4, 51 παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός »τὸν δρῶντα
πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται«, Arrian. Exp. Alex. VI 13, 5 καί τι
καὶ λαμβεῖον ἐπειπεῖν· τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ λαμβείου, ὅτι τῷ τι
δρῶντι καὶ παθεῖν ἐστὶν ὑφειλόμενον.

δροπος Aeschyleum esse ex Sept. 320 sumptum, indicavit Schneidewin Philol. vol. V p. 369, plura inde in hunc Sept. fabulae locum conferenda esse vol. I p. 144 ad Sept. 322 monui. Proverbium ἄνθος ἐν μετοπώρῳ memorat Eustath. opusc. p. 308, 63.

459

ἱροπῶτις

460

μάντις

461

μυχθίζειν

462

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

463

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον

459 Schol. Hom. *T* 88 ἡεροφοῖτις . . οἶον ἐρεβοφοῖτις. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον, παρὰ τὸ εἰς ἔριν νεύειν. Scriptum olim fuisse: ἔνιοι δὲ εἰαροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον (Eum. 264). ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ φεροίμαν βοσκὰν πώματος δυσπότου, coniecit Bergk. Ad Homerum (*T* 87) pertinere Hesychi glossas εἰαροπότης ἡεροπότης ιαροπότης monuit MSchmidt.

460 Eustath. Il. p. 48, 37 καὶ Αἰσχύλος δέ που, φασί, τὸν ἱατρὸν μάντιν ὀνομάζει. Eustathium ἱατρόμαντιν voluisse, quod saepius apud Aeschylum occurrit, probabiliter coniecit Nauck.

461 Eustath. Il. p. 440, 25 (Od. p. 1965, 49) τὸ μυχθίζειν παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Respici videtur Prom. 769 σὺ δ' αἰ χέκραγας κἀναμυχθίζῃ.

462 Aristoph. Ran. 704 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, schol. Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ »ψυχὰς . . ἀγκάλαις«.

463 Strab. VIII p. 341 (Eustath. Il. p. 305, 34) ποιητικῷ δέ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ ὅλῳ φασί τὸν Ὅμηρον . .

464

χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόξει
 ὁμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι.
 οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὥς πῦρ φαίνεται
 ἄπλατος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ γνόφος·
 καὶ θηροῖν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής, 5
 ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κάστραπῇ, βροντῇ, βροχῇ,
 ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι
 καὶ πᾶσα πηγὴ χύδατος συστήματα·
 τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
 βυθὸς θαλάσσης κώρέων ὕψος μέγα, 10
 ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπύτου.
 πάντα δύναται γάρ. δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ.

465

μενοινᾷ

καὶ Ἀλκμὰν δέ »Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύτανε
 καὶ Αἰσχύλος »Κύπρου . . κλῆρον«. Αἰσχύλος ex Ἀρχίλοχος cor-
 ruptum esse comprobavit Meineke Vind. Strab. p. 103. Ad Aeschyli
 θαλαμοποιούς, quam θαλαμηπόλους vocat, refert Hartung.

464 Clem. Alex. Strom. V p. 727sq. (Euseb. P. E. XIII
 p. 689 B) Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγωδοποιὸς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ πα-
 ρατιθέμενος οὐκ ὀκνεῖ καὶ ὑψίστον αὐτὸν ἀγορεύειν διὰ τούτων·
 »χώριζε . . ὁμοιον ἑαυτῷ (ὁμοιον σαυτῷ vel σαυτῷ ὁμοιον Eus.) . .
 οἶσθα δ' (οἶσθά γ' vel οἶσθας Eus.) . . ποτὲ δὲ (ποτὲ Eus.) γνό-
 φος . . καὶ ἀστραπῇ (κάστραπῇ Eus.) . . καὶ ὕδατος . . καὶ ὀρέων
 . . ἐπὰν ἐπιβλέψῃ . . δυνατὴ γὰρ δόξα ὑψίστου θεοῦ«. Eosdem
 versus Aeschylo tribuit Justinus Martyr de monarchia c. 2 p. 130
 »χώριζε . . ὁμοιον σαυτῷ (vel ἑαυτῷ) . . οἶσθας (vel οἶσθα δ') . . καὶ
 ὀρέων (vel κώρέων) . . δύναται γάρ, δόξα δὲ . . θεοῦ«. De his
 versibus quos a falsario compositos esse monuerunt Grotius, Pauw,
 Heath, vide Boeckh. de Gr. trag. princ. p. 150sq.

465 Schol. Hom. ν 381 ex cod. Ven. 613 (M) editum ab
 A Ludwich in progr. univ. Regiomont. 1871 μενοινᾷ· φροντίζει, με-

466

αἰῶ

467

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος

468

ἐμπεδῆς γάμορος μάρψεν Ἀίδης

469

ἐνορχιν λαόν

470

Τιρύνθιον πλίνθευμα, Κυκλώπων ἔδος

ριμνᾶ, προθυμεῖται, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ὁρέγεται. Pro Αἰσχύλῳ scribendum esse Σοφοκλεῖ respicique Ai. 341 coniecit A. Ludwich N. Mus. Rhen. XLII (1887) p. 475.

466 Anecd. Bekk. p. 363, 17 αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Restituit αἰῶ pro αἰῶνα Cho. 349 H. L. Ahrens.

467 Athen. X p. 457 B τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἷον »λαβὼν . . κράτος«. Aeschyleum colorem agnovit Nauck.

468 Hesych. ἐμπεδῆς γάμορος μάρψεν Ἀίδης· ἔμπεδον ἔλεγον τὸν Ἀιδὴν ὡς Ἰππῶναξ. ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος. οἱ δὲ οὕτως· ὁ Ἀιδὴς ἐπιμελής ἐστὶ γάμορος καὶ ἀσφαλῆς, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μερίζόμενος. Aeschylea verba ἐμπέδας σε γάμορος μάρψειεν Ἀιδὴς agnoscere sibi visus est Burges in Aesch. Suppl. p. 193.

469 Hesych. ἐνόρχην λαόν· τὸν ἐπὶ ἧβης· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀρχηδόν (ὀρχίδιον cod.). Verba ἐνόρχην (ἐνορχιν Nauck) λαόν versui post Sept. 11 amisso tribuit M. Schmidt.

470 Hesych. Τιρύνθιον πλίνθευμα (πλίνθεμα cod.)· ἀντὶ τοῦ [τὸ] τεῖχος. ὑπὸ δὲ Κυκλώπων κατεσκευάστο. Hesych. Κυκλώπων ἔδος· ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας. Glossas coniunxit Meineke Anal. Alex. p. 51. Aeschyleus esse videtur versus Nauckio.

471

δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὥς πλησθῆι φόνου,
ἄνδρας δ' ὀπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

472

ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῆ
χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμον ἐδέξω

473

οὐ γάρ με Νῦξ ἔτιχτε δεσπότην λύρας,
οὐ μάντιν οὐδ' ἰατρόν, ἀλλ' εὐνάτορα
ψυχαῖς

474

ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.

471 Lucian. Muscae enc. 11 vol. 3 p. 89 ἡ μὲν γὰρ τραγω-
δία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας ὥς ἐν τούτοις »δει-
νόν . . δόρυ«. Aeschilo tribuit hos versus Bergk Mus. Rhen. 35
p. 250, temere ut videtur.

472 Plut. de superst. c. 3 p. 166 A σπαθῶσιν εἰς ἀγύρτας καὶ
γόητας ἀνθρώπους ἐμπεσόντες λέγοντας »ἀλλ' . . ἐδέξω«, τὴν περι-
μάκτριαν κάλει γραῦν. Aeschilo vindicat locum Porson in Eur.
Or. 401.

473 Plut. Amator. c. 15 p. 758B ἔστι δέ τις ἐκεῖ κομιστὴρ
ἐνθένδε καὶ ἀρωγὸς ἐν τέλει γενομένων (unde locum Aeschyli ἔστιν
δέ τις | ἐκεῖ κομιστὴρ ἀπαρωγὸς ἐν τέλει efficit Hermann) κατευ-
ναστῆς καὶ ψυχοπομπός, ὥσπερ ὁ Ὑπνος (sic pro ὥσπερ οὗτος
MHaupt). »οὐ . . ἀλλὰ θνητὸν ἅμα ψυχαῖς«. Hoc fragmentum ha-
bitum Aeschyleae orationis prae se fert.

474 Schol. Hom. A 175 καὶ παροιμία »Ζεὺς . . διφθέρας«. Afferunt etiam Zenob. IV 11, Greg. Cypr. cod. Leid. 2, 19 cod.

473 ἀλλ' εὐνήτορα (debebat εὐνάτορα) pro ἀλλὰ θνητὸν ἅμα Ja-
cobs (ἀλλ' ἡγήτορα Valckenaer, ἀλλ' ὀνήτορα Bergk).

474 ὁ Ζεὺς pro Ζεὺς Valckenaer.

475

ὄρᾱ Δίκη σ' ἄναυδος οὐχ ὀρωμένη
εὐδοντα καὶ στείχοντα καὶ καθήμενον·
ἐξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

476

πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν,
τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην·
μόνη διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' ἧ βούλεται.

Mosq. 3, 53, Diogenianus 4, 95 a (»Ζεὺς . . χρόνιος ἐπὶ διφθέρας«). Aeschilo versum tribuit Valckenaer Diatr. p. 185, tragoediae abiudicat Bernhardy Griech. Litteraturg. vol. I p. 454 ed. tert.

475 Stob. Ecl. I 3, 28 et Theophil. ad Autol. 2, 37 p. 178 »ὄρᾱς Δίκησιν ἄναυδον (ita Theophil. et Stobaei P, sec.. m., ἀναβδον P pr. m., ἄνανδον F) οὐχ ὀρωμένην εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθήμενῳ (στείχοντι καθήμενῳ Theophil.)· ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ (ἐξῆς ὀπάζει Theophil.) δόχμιον (δόγματιον Theophil.), ἄλλο δ' (δὲ Theophil.) ὕστερον«. Hi versus Aeschylei quondam putabantur, quia et apud Stobaeum cum ecloga 29 fragmento 22, cum quo non cohaerent, sine lemmate subiecti sunt et apud Theophilum, quem nimirum eodem florilegio, in quo lemmata eclogarum 28 et 29 intercidissent, usum esse monet Wachsmuth. Certe ecloga 29 comici alicuius, non Aeschyli est.

476 Stob. Ecl. I 6, 16 p. 87, 5 »πάντων . . μόνη διοικεῖν οὖν ἅπαντα βούλεται«. Aeschilo hos versus tribuit Wachsmuth lemmate αἰσχύλου, quod eclogae 12 ex Euripide sumptae F in margine (Εἰσχύλου, E rubr.), eclogae 13 (lyrici poetae) in textu P apponit, huc translato. At et sententia et elocutio ab Aeschilo abhorrere videtur.

475, 1 sq. ὄρᾱ Δίκη σ' ἄναυδος οὐχ ὀρωμένη εὐδοντα καὶ στείχοντα καὶ καθήμενον pro ὄρᾱς Δίκησιν ἄναυδον οὐχ ὀρωμένην εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθήμενῳ Herwerden. — 3 ὀπαδεῖ pro ὀπηδεῖ Nauck. — ἄλλοθ' pro ἄλλο δ' Grotius. »Aut abrupta haec aut corruptae Usener

476, 1 Fort. ἀνδρῶν τύραννος ἡ τύχη 'στὶ καὶ θεῶν. — 2 πάντα vel potius γαῦρα pro ταῦτα Gomperz, μοῦνα Nauck. — 3 διοικεῖ et ἅπανθ' ἧ pro διοικεῖν . . ἅπαντα Jernstedt, γοῦν pro οὖν Nauck.

477

Athen. XIII p. 573 B καταλέξω δέ σοι . . Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου . . περὶ ἑταιρῶν. Post Αἰσχύλου supplet Meineke Ἀγαμέμνονα cl. Ag. 820 θεοῖς μὲν ἐξέτεινα et 907 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.

478

ἄνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἂν τοῖς καχοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

479

Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

480

ὥς οἶνοπλῆγες <καὶ> μεθυστάδες γάμων

478 Plut. Consol. ad Apollon. c. 29 p. 116F καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος ἄνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς καχοῖσι (καχίστοις) . . θεοῖς. At Stob. flor. 108, 43 Εὐριπίδου ἄνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων . . κἂν τοῖς δεινοῖσι (κἂν τοῖσι δεινοῖς Grotius) . . θεοῖς. Aeschylo vindicat Valcken. Diatr. p. 230. Ad Myrmidones refert E A J Ahrens, ad Nioben Burmeister.

479 Aristoph. Ran. 886sq. ΑἰΣΧ. Δήμητερ . . μυστηρίων. Schol. Δήμητερ ἡ θρέψασα παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δήμων (cod. Ven. τὸν δῆμον) ἦν ὁ Αἰσχύλος ἡ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου (debebat scribere ἡ ὅτι τὰ Ἐλευσίνια ἐτετέλεστο). ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου. Ad Eleusinius locum refert Butler, atque Fritzsche Acta soc. Gr. I 1 p. 151 putat ab iis versibus illam fabulam initium cepisse collato initio Euripidis Supplicum. At verba ἡ ὅτι . . τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου ab optimis libris, Rav. et Ven., absunt.

480 Hesych. μεθυστάδες ὥς οἶνοπλῆγες μεθυστάδες γάμων, μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι [οἶον] τὸ παρθένους λέγεσθαι ἀπέβαλον ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέτι παρθένοι ἦσαν. Inserta καὶ particula trimetrum restituit Salmasius. Versum ex Aeschyli Lycurgia repetit Hermann atque ad Νεανίσχους refert.

481

νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαία τροχῇ

482

προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα

483

ἄσσουσα δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίχην

484

Serv. ad Verg. Aen. X 737 *tamen paeana carmen esse victoriae Aeschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.* Haec verba ad Sept. 622 ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιαχχάσας pertinere putat Bergk, fortasse respiciuntur quae sunt Ag. 641 sqq.

Hartung. M Schmidt ὡς Ἰων pro οἶον scriptum post μεθυστάδες sic transfert: ὡς Ἰων· καὶ δ' οἶνοπλήγες μεθυστάδες γάμψαι.

481 Hesych. προσαυρίζουσα (προσαυρίζουσαι cod.) χερσαία τροχῇ. ὑπὸ τῆς αὔρας ἢ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ οἶον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν. Glossae nomine νοτὶς praeposito trimetrum effecit Salmasius. Aeschyleum versum agnoscit Dindorfius, id quod ipso vocabulo τροχή refutari videtur.

482 Hesych. προσαιθρίζουσα (προσαιθρίζουσα Alberti) πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιῶσα (πέμπουσα Nauck), ὥστε ἄνω πέμπεσθαι (φέρεισθαι Nauck) τὴν φλόγα. Glossam verbis πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων Ag. 313 substituit Dindorf.

483 Aelian. V. H. XIII 1 ὥσπερ ἀστὴρ διάττουσα ἐξέλαμπεν (Ἀταλάντη) ἀστραπῆς δίχην. In his verbis trimetrum ἄσσουσα δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίχην deprehendit Cobet. Eum versum post Ag. 313 inseruit Meineke, ego in locum versus Ag. 320 substitui.

485

ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἵτιοι λόγοι.

486

Plat. reipubl. VIII p. 550C μετὰ τοῦτο τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον. Spectat Sept. 438 λέγ' ἄλλον ἄλλαις πρὸς πύλαις εἰληχότα.

487

τὸ μελαμβόριον δὲ καταιγίζει
πνεῦμα βίαιον καὶ φρικῶδες.

488

λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὦν σὺ νοουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

485 Stob. flor. 20, 13 Αἰσχύλου· ὀργῆς . . λόγοι. Ortum ex Prom. 394 ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι atque ἱατροί etiam Stobaeum scripsisse apparet.

487 Strab. IV p. 182 διαφερόντως δ' εἰς τὸ πεδῖον τοῦτο μελαμβόριον καταιγίζει πνεῦμα βίαιον καὶ φρικῶδες (vide ad fr. 200). Quia Strabo mox versus Prom. sol. affert, ex his duos dimetros ad parodum eiusdem fabulae vel etiam ad ignoti poetae fabulam referendos eruit WSteuell N. Mus. Rhen. vol. VIII (1853) p. 640.

488 Clem. Alex. Strom. II p. 462 ὁ μὲν γὰρ Λάιος ἐκείνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν ἠλέληθε δέ με οὐδὲν τῶνδε ὦν (λέληθε δέ μ' οὐδὲν τῶνδ' V) σὺ . . βιάζεται. V. 2 sine poetae nomine afferunt Plut. de virt. mor. c. 6 p. 446 A et Stob. Ecl. 2, 7, 10 a p. 89, 12. Ex Aeschyli Laio sumptum hunc locum putabat Gataker Advers. Misc. X p. 529, Euripidis Chrysippo recte tribuit Valckenaer Diatr. p. 21.

488 V. 1 λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὦν pro λέληθε δέ με οὐδὲν τῶνδε ὦν Sylburg.

489

Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ
ὕπὲρ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας.

490

<ΠΡΙΑΜ.> τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κάγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ
Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσση θρασεῖς
φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι πημάτων·
Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.

Ex Elegiis.

491

Plut. quaest. conviv. I 10, 3 p. 628 E Ἰλαυκίας δὲ ὁ ῥήτωρ
καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀπο-
δοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις (τοῖς Αἰσχύλου
μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐλεγείοις Xylander, τοῖς Αἰσχύλου εἰς τὸ μεθύ-

489 Trypho περὶ τρόπ. in Rhet. vol. VIII p. 738 »Τεῦκρος . .
Φρύγας· εἴρηται γὰρ φειδωλίᾳ ἀντὶ τοῦ ἀκριβεῖα. Cfr. Greg. Cor.
ib. p. 767 et Moschop. Opusc. p. 76, Choerob. in Rhet. vol. VIII
p. 808 et anonym. ib. p. 717, 8. Sophoclis Teucro adscripsit Blom-
field, de Aeschyli Σαλαμινίαις cogitavit Hermann opusc. VII p. 378.
Cum verba ex nuntii narratione, non ex Teucris oratione sumpta
sint, probabilius fortasse Myrmidonibus vindicantur. Vide ad
fr. 380.

490 Stob. flor. 8, 5 Σοφοκλέους Φρυγῶν· »τοὺς . . Ἄρης συν-
αίρειν (sic SMA, ἐναίρειν B man. sec.) . . ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν·
Ἄρης . . λογίζεται. Schol. Hom. B 833 »Ἄρης γὰρ οὐδένα τῶν
κακῶν ληίζεται (sine poetae et fab. nomine). De Sophocle auc-
tore eodem modo erratum videtur quo in schol. ad Prom. 452.
Cfr. Bergk Mus. Rhen. XXXV p. 254.

490 V. 2 ἀναιρεῖν Valckenaer. — V. 3 πημάτων pro τῶν κακῶν
Nauck. — λωτίζεται pro ληίζεται vel λογίζεται CKeil et Conington.

ριον ἐλεγείοις Hecker, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν Μαραθωνίαν ἐλεγείαις Bergk) πιστούμενος, ἡγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς. Cfr. Aesch. Vit. in vol. I p. 468 κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ. Cfr. Welcker Syll. 144.

492

Τυρσηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος

493

βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις

Epigrammata.

494

κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἷ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

492 Theophrast. H. Pl. X 15 καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὥς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν, »Τυρρηνὸν . . ἔθνος«. Plin. H. N. 25, 11 ut Aeschylus e vetustissimis in poetica refertam Italiam herbarum potentia proderet.

493 Plut. de fort. Alex. c. 1 p. 334 D κατὰ τὸν Αἰσχύλον »βριθὺς . . ἀντιπάλοις«. Quaest. Conviv. II 5, 2 p. 640 A διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν πολεμικῶν ὀνομάζεται »βριθὺς ὀπλιτοπάλας«. Versum sine poetae nomine affert Plut. de fort. Rom. c. 3 p. 317 E et Comp. Cic. et Demosth. c. 2, Eustath. Il. p. 513, 33 (»βριθὺς . . δάϊος ἀντιμάχοισιν«). Ad epigrammata revocat versum propter doricam dialectum Bergk.

494 Anthol. Pal. VII 255 corr. addidit Αἰσχύλου, alia man. lemma εἰς ἐταίρους προμάθεσσαλῶν (i. e. εἰς ἑτέρους προμάχους

4 Τυρρηνῶν Butler, Τυρσηνόν Schneidewin, Τυρσηνῶν Bergk pro Τυρρηνόν.

495

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 ἀλκὴν δ' εὐδόχιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Θεσσαλῶν, nam praecedit Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους). Num Aeschyli hoc epigramma sit, incertum, atque dubitavit iam Heath.

495 Vit. Aesch. in vol. I p. 468 ἀποθανόντα δὲ Γελῶι . . θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτω· »Αἰσχύλον . . Ἀθηναίων . . πυροφόροιο πέλας . . ἄλλος ἂν εἴποι καὶ βαθυχαιτήεις (corr. in βαθυχαιτήεις) . . ἐπιστάμενος«. Cfr. Plut. de exil. c. 13 p. 604 F ἀκήκοας δι' ἐπῶν (Wyttēnb. ἀκήκοας δὲ δήπου) καὶ τοῦτο τὸ ἐπιγραμμάτιον »Αἰσχύλον . . Γέλας«. καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σκελίαν ἀπῆρε καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Versus 1. 2 exstant quoque corrupti in comment. ad Aristot. Eth. Nicom. III 2 (p. 1111a) p. 40 μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτοῦ τῷ τάφῳ· »Αἰσχύλον . . τόδε σῆμα κεύθει ἀποφθίμενον πυροφόρον«. Aeschylo ut auctori tribuit Athen. XIV p. 627 C ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἥττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσεν μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας »ἀλκὴν . . ἀνείποι καὶ βαθυχαιταί κεν (βαθυχεταιικεν Δ) Μῆδοι ἐπιστάμενοι« et Paus. I 14, 5 καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος, ὥς οἱ τοῦ βίου προσεδοκᾶτο ἡ τελευτή, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενί, δόξης ἐς τοῦτο ἦκων ἐπὶ ποιήσει . . ὃ δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὥς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνι ἄλλος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας. Sed quam fallax haec memoria sit, apparet.

A d d e n d a

(pleraque ex tragicæ dictionis indice ab A. Nauckio confecto
et Petropoli 1892 edito).

- Pag. 475 sq. A Dieterich in N. Mus. Rhen. 48 p. 141 sqq. probat, Catalogum, cuius quinta series interierit, quinquies duodevicesenos sive nonaginta titulos habuisse, indeque efficit, *Θαλαμοποιούς* et *Αιγυπτίους* eandem fabulam, titulum *Φρύγιοι* autem ante *Φρύγες* abiciendum esse.
- Frg. 6, 3 l. *ῆ* pro *ῆ*. — Cfr. Serv. in Verg. Aen. IX 581.
- » 17 affertur etiam in lexico Sabbaitico sic: *δαπανεύσμοι κατὰλείπεται λοιπὸν ἀκέραυνος ἀρόρον ἐπηλυστίων ἀπέλιπεν.*
- » 35 In scholio Theocr. *Πᾶνας* et *σατύρους* sedem mutasse monet Nauck.
- » 39, 1 *λυσσηδόν* Naber. — *δίπτυχοι* Herwerden et Nauck.
- » 59 inventum etiam in lex. Sabbaitico, ubi *ὅτις* et *λυθείας*.
- » 69, 1 *χρυσοῦν* pro *ἴσου* Papageorg.
- » 72 Cfr. glossam lex. Sabbaitici *ἀφθονεστέραν εἶπεν Αἰσχύλος.*
- » 74, 4 *δεσπόταν* Nikitin. — 5 *τρία δ' ἔτης* Herwerden.
- » 79 In Phot. lex. *σχῆμα ὀρχηστικόν* A Gennadius.
- » 192, 3 *χαλχομάρυγον* mavult Herwerden.
- » 211 Cfr. Eustath. Il. p. 1148, 25 *ὁ γάρως παρ' Αἰσχύλῳ, φασι.*
- Pag. 604 *Ψυχαγωγούς* fabulam satyricam fuisse ex frg. 275 efficit J. van Leeuwen Mnemos. N. S. XVIII p. 72, cui assentitur A Nauck.
- Frg. 280a *δα*
Lex. Messan. N. Mus. Rhen. 47 p. 412: *ῶια σὺν τῷ Ι τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου . . (ἔστι δὲ) καὶ διὰ μόνου τοῦ ὀ ἢ (δα· Αἰσχύλος) Ψυχοστασία.* Supplevit H Rabe. Cfr. Eustath. Od. p. 1828, 48 et E Schwabe Aelii Dionys. et Paus. fragm. p. 195 sq.
- » 319 *εἴτ' οὖν* Nauck.
- » 360 *παῦε ὄβριν δίχην πυρός* praebere codicem Plutarchi Palat. 120 testatur Bernardakis, qui inde *παύσυβριν δίχην πυρός* conicit.

Collatio numerorum.

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I.	W.
1 . .	1	1 . .	1	1 . .	1
2 . .	3	2 . .	3	2 . .	3
3 . .	4	3 . .	4	3 . .	4
4 . .	p. 477	4 . .	p. 477 et fr. 2	4 . .	5
5 . .	5	5 . .	6	5 . .	6
6 . .	6	6 . .	8	6 . .	7
7 . .	9	7 . .	10	7 . .	8
8 . .	283	8 . .	9	8 . .	9
9 . .	10	9 . .	283	9 . .	283
10 . .	8	10 . .	11	10 . .	10
11 . .	11	11 . .	13	11 . .	11
12 . .	12	12 . .	14	12 . .	12
13 . .	13	13 . .	15	13 . .	13
14 . .	14	14 . .	16	14 . .	14
15 . .	15	15 . .	17	15 . .	15
16 . .	16	16 . .	18	16 . .	16
17 . .	17	17 . .	19	17 . .	17
18 . .	18	18 . .	21	18 . .	18
19 . .	19	19 . .	20	19 . .	19
20 . .	21	20 . .	p. 487	20 . .	20
21 . .	20	21 . .	25	21 . .	20
22 . .	20	22 . .	23 sq.	22 . .	21
23 . .	p. 487	23 . .	p. 489	23 . .	24
24 . .	24	24 . .	26	24 . .	25
25 . .	25	25 . .	28	25 . .	26
26 . .	p. 489	26 . .	32	26 . .	27
27 . .	27	27 . .	31	27 . .	29
28 . .	29	28 . .	34	28 . .	30
29 . .	30	29 . .	35	29 . .	31
30 . .	26	30 . .	27	30 . .	32
31 . .	28	31 . .	29	31 . .	34
32 . .	32	32 . .	38	32 . .	28
33 . .	31	33 . .	39	33 . .	35
34 . .	33	34 . .	36	34 . .	36

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
35 . .	34	35 . .	41	35 . . 37
36 . .	35	36 . .	40	36 . . 38
37 . .	37	37 . .	42	37 . . 39
38 . .	38	38 . .	33	38 . . 40
39 . .	39	39 . .	37	39 . . 33
40 . .	36	40 . .	43	40 . . 41
41 . .	41	41 . .	44	41 . . 42
42 . .	40	42 . .	45sq.	42 . . 43
43 . .	42	43 . .	48	43 . . 44
44 . .	43	44 . .	49	44 . . 45
45 . .	44	45 . .	47	45 . . 46
46 . .	45	46 . .	50	46 . . 47
47 . .	48	47 . .	52	47 . . 48
48 . .	49	48 . .	53	48 . . 49
49 . .	47	49 . .	51	49 . . 50
50 . .	50	50 . .	54	50 . . 51
51 . .	52	51 . .	p. 498sq.	51 . . 52
52 . .	53	52 . .	55	52 . . 53
53 . .	51	53 . .	56	53 . . 54
54 . .	p. 498sq.	54 . .	p. 499	54 . . 55
55 . .	54	55 . .	57	55 . . 56
56 . .	55	56 . .	60	56 . . 57
57 . .	56	57 . .	62	57 . . 58
58 . .	57	58 . .	67	58 . . 62
59 . .	58	59 . .	63	59 . . 60
60 . .	61	60 . .	64	60 . . 61
61 . .	60	61 . .	65	61 . . 63
62 . .	62	62 . .	66	62 . . 64
63 . .	67	63 . .	61	63 . . 65
64 . .	63	64 . .	58sq.	64 . . 66
65 . .	64	65 . .	71 et 68	65 . . 67
66 . .	65	66 . .	69	66 . . 68
67 . .	66	67 . .	70	67 . . 69
68 . .	68	68 . .	72	68 . . 70
69 . .	73	69 . .	75	69 . . 72
70 . .	72	70 . .	76	70 . . 75
71 . .	69	71 . .	77	71 . . 76
72 . .	70	72 . .	78	72 . . 77
73 . .	75	73 . .	79	73 . . 78

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I W.	
74 . .	76	74 . .	81	74 . .	79
75 . .	77	75 . .	80	75 . .	80
76 . .	78	76 . .	82	76 . .	81
77 . .	79	77 . .	p. 511	77 . .	82
78 . .	81	78 . .	83	78 . .	83
79 . .	80	79 . .	84	79 . .	84
80 . .	82	80 . .	83	80 . .	85
81 . .	p. 511	81 . .	85	81 . .	86
82 . .	p. 511	82 . .	86	82 . .	87
83 . .	83	83 . .	p. 513sq.	83 . .	88
84 . .	84	84 . .	87	84 . .	89
85 . .	85	85 . .	88	85 . .	90
86 . .	p. 513sq.	86 . .	90	86 . .	91
87 . .	86	87 . .	93	87 . .	92
88 . .	87	88 . .	89	88 . .	93
89 . .	88	89 . .	91	89 . .	94
90 . .	93	90 . .	92	90 . .	95
91 . .	92	91 . .	94	91 . .	96
92 . .	90	92 . .	238	92 . .	97
93 . .	91	93 . .	95	93 . .	98
94 . .	89	94 . .	p. 519	94 . .	100
95 . .	p. 514	95 . .	p. 519	95 . .	284
96 . .	94	96 . .	96	96 . .	101
97 . .	238	97 . .	98	97 . .	102
98 . .	p. 519	98 . .	100	98 . .	103
99 . .	95	99 . .	101 et 284	99 . .	104
100 . .	p. 519	100 . .	103	100 . .	105
101 . .	96	101 . .	102	101 . .	106
102 . .	97	102 . .	104	102 . .	107
103 . .	98	103 . .	105	103 . .	108
104 . .	100	104 . .	106	104 . .	109
105 . .	101	105 . .	107	105 . .	110
106 . .	102	106 . .	112	106 . .	111
107 . .	103	107 . .	108	107 . .	112
108 . .	104	108 . .	109	108 . .	113
109 . .	105	109 . .	111	109 . .	114
110 . .	106	110 . .	113	110 . .	115
111 . .	107	111 . .	110	111 . .	116
112 . .	108	112 . .	114	112 . .	117

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
113 . . 109		113 . . 115		113 . . 118
114 . . 112		114 . . 116		114 . . 119
215 . . 110		115 . . 119		115 . . 120
116 . . 111		116 . . 120		116 . . 332
117 . . 113		117 . . 117		117 . . 121 a
118 . . 114		118 . . 118		118 . . 122
119 . . 115		119 . . 121 a		119 . . 123
120 . . 116		120 . . 122		120 . . 126
121 . . 119		121 . . 123		121 . . 125
122 . . 117		122 . p. 487		122 . . 124
123 . . 120		123 . . 126		123 . . 127
124 . . 118		124 . . 125		124 . . 128
125 . . 121 a		125 . . 124		125 . . 129
126 . . 122		126 . . 124		126 . . 130
127 . . 123		127 p. 534 et fr. 127—130		127 . . 131
128 . . 126		128 . . 131		128 . . 132
129 . . 125		129 . . 136		129 . . 133
130 . . 124		130 . . 138		130 . . 134
131 . . 124		131 . . 132		131 . . 139
132 . p. 534		132 . p. 537		132 . . 140
133 . . 131		133 . . 135		133 . . 138
134 . . 132		134 . . 139		134 . . 135
135 . . 143		135 . . 140		135 . . 136
136 . . 133		136 . . 133		136 . . 137
137 . . 134		137 . . 134		137 . . 141
138 . . 141		138 . . 141		138 . . 142
139 . p. 537		139 . . 142		139 . . 143
140 . . 142		140 . . 137		140 . . 144
141 . . 139		141 . . 143		141 . . 145
142 . . 140		142 . . 144		142 . . 146
143 . . 138		143 . . 145		143 . . 147
144 . . 135		144 . p. 543		144 . . 148
145 . . 136		145 . . 146		145 . . 149
146 . . 137		146 . . 147		146 . . 151
147 . p. 537		147 . . 148		147 . . 152
148 . . 144		148 . . 149		148 . . 153
149 . . 145		149 . p. 545		149 . . 154
150 . p. 543		150 . . 151		150 . . 155

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
151 . . . 146		151 . . . 153		151 . . . 159
152 . . . 147		152 . . . 152		152 . . . 158
153 . . . 148		153 . . . 154		153 . . . 156
154 . . . 149		154 . . . p. 549sq.		154 . . . 157
155 . . . p. 545		155 . . . 156sq. et 162sq.		155 . . . 160
156 . . . 151		156 . . . 161		156 . . . 161
157 . . . 152		157 . . . 160		157 . . . 162
158 . . . 153		158 . . . 158		158 . . . 163
159 . . . 154		159 . . . 155		159 . . . 164
160 . . . p. 549		160 . . . 159		160 . . . 165
161 . . . 155		161 . . . 166		161 . . . 166
162 . . . 158		162 . . . 165		162 . . . 168
163 . . . 159		163 . . . p. 549		163 . . . 169
164 . . . p. 549		164 . . . 164		164 . . . 171
165 . . . 156		165 . . . 169		165 . . . 170
166 . . . 157		166 . . . 172		166 . . . 172
167 . . . 160		167 . . . 170		167 . . . 173
168 . . . 161		168 . . . p. 555		168 . . . 174
169 . . . 162		169 . . . 171		169 . . . 175
170 . . . 163		170 . . . 168		170 . . . 176
171 . . . 165		171 . . . 173		171 . . . 177
172 . . . 166		172 . . . 175		172 . . . 178
173 . . . p. 548		173 . . . 176		173 . . . 180
174 . . . 164		174 . . . 177		174 . . . 179
175 . . . 170		175 . . . 174		175 . . . 182
176 . . . 169		176 . . . 178		176 . . . 181
177 . . . 171		177 . . . p. 560		177 . . . 183
178 . . . p. 555		178 . . . 180		178 . . . 184
179 . . . 172		179 . . . 179		179 . . . 185
180 . . . 168		180 . . . 182		180 . . . 186
181 . . . p. 514		181 . . . 181		181 . . . 187
182 . . . —		182 . . . 182		182 . . . 188
183 . . . 174		183 . . . 185		183 . . . 189
184 . . . 350		184 . . . 184		184 . . . 190
185 . . . 176		185 . . . 186		185 . . . 191
186 . . . 175		186 . . . 187		186 . . . 192
187 . . . 177		187 . . . p. 567sq.		187 . . . 193
188 . . . 178		188 . . . 208		188 . . . 194
189 . . . 180		189 . . . 205		189 . . . 197

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.	
190 . .	179	190 . .	207	190 . .	198
191 . .	182	191 . .	190sq.	191 . .	201
192 . .	181	192 . .	192	192 . .	199
193 . .	183	193 . .	193	193 . .	200
194 . .	184	194 . .	194	194 . .	431
195 . .	185	195 . .	197 et 206	195 . .	195
196 . .	186	196 . .	200	196 . .	196
197 . .	327	197 . .	201	197 . .	202
198 . .	187	198 . .	198	198 . .	203
199 . .	188	199 . .	204	199 . .	204
200 . .	p. 569	200 . .	203	200 . .	205
201 . .	190sq.	201 . .	196	201 . .	206
202 . .	192	202 . .	441	202 . .	207
203 . .	193	203 . .	198	203 . .	p. 578
204 . .	204	204 . .	202	204 . .	208
205 . .	194	205 . .	195	205 . .	209
206 . .	198	206 . .	189	206 . .	210
207 . .	201	207 . .	p. 579 et fr. 209	207 . .	211
208 . .	199	208 . .	210	208 . .	212
209 . .	197 et 206	209 . .	211	209 . .	213
210 . .	200	210 . .	212	210 . .	214
211 . .	431	211 . .	213	211 . .	215
212 . .	195	212 . .	214	212 . .	216
213 . .	196	213 . .	215	213 . .	217
214 . .	—	214 . .	216	214 . .	218
215 . .	203	215 . .	219	215 . .	219
216 . .	369	216 . .	220	216 . .	220
217 . .	189	217 . .	217	217 . .	221
218 . .	205	218 . .	218	218 . .	222
219 . .	207	219 . .	223	219 . .	223
220 . .	p. 578	220 . .	224	220 . .	224
221 . .	208	221 . .	222	221 . .	225
222 . .	209	222 . .	221	222 . .	226
223 . .	210	223 . .	p. 582	223 . .	227
224 . .	211	224 . .	225	224 . .	228
225 . .	212	225 . .	226	225 . .	229
226 . .	213	226 . .	227	226 . .	230
227 . .	214	227 . .	232	227 . .	231
228 . .	215	228 . .	231	228 . .	232

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
229 . .	216	229 . .	228	229 . . 233
230 . .	217	230 . .	229sq.	230 . . 234
231 . .	218	231 . .	234	231 . . 235
232 . .	219	232 . .	233	232 . . 236
233 . .	220	233 . .	235	233 . . 237
234 . .	221	234 . .	236	234 . . 238
235 . .	222	235 . .	237	235 . . 239
236 . .	223	236 . .	239	236 . . 240
237 . .	224	237 . .	240	237 . . 241
238 . .	p. 582	238 . .	242sq.	238 . . 242
239 . .	225	239 . .	241	239 . . 243
240 . .	226	240 . .	246	240 . . 244
241 . .	227	241 . .	248	241 . . 245
242 . .	228	242 . .	p. 591sq.	242 . . 246
243 . .	229sq.	243 . .	249	243 . . 247
244 . .	232	244 . .	255	244 . . 248
245 . .	231	245 . .	250	245 . . 249
246 . .	p. 514	246 . .	252	246 . . 250
247 . .	233	247 . .	257	247 . . 253
248 . .	234	248 . .	251	248 . . 251
249 . .	235	249 . .	253	249 . . 252
250 . .	236	250 . .	256	250 . . 254sq.
251 . .	237	251 . .	258 a	251 . . 256
252 . .	239	252 . .	261	252 . . 257
253 . .	240	253 . .	262	253 . . 258 a
254 . .	p. 587sq.	254 . .	p. 599sq.	254 . . 261
255 . .	242sq.	255 . .	259	255 . . 262
256 . .	241	256 . .	263	256 . . 263
257 . .	244	257 . .	266	257 . . 265
258 . .	245	258 . .	p. 600	258 . . 267
259 . .	246	259 . .	265	259 . . 266
260 . .	247	260 . .	264	260 . . 269
261 . .	p. 591sq.	261 . .	269	261 . . 264
262 . .	248	262 . .	p. 599sq. et fr. 270	262 . . 268
263 . .	p. 593	263 . .	267	263 . . 269
264 . .	257	264 . .	271	264 . . 270
265 . .	253	265 . .	268	265 . . 271
266 . .	249	266 . .	272	266 . . 272
267 . .	252	267 . .	p. 600	267 . . 273

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. J. W.
268 . .	251	268 . .	446	268 . . 274
269 . .	250	269 . .	p. 604	269 . . 275
270 . .	256	270 . .	275	270 . . 276
271 . .	254sq.	271 . .	273	271 . . 277
272 . .	258 a	272 . .	278	272 . . 278
273 . .	261	273 . .	274	273 . . 279
274 . .	262	274 . .	276	274 . . 280
275 . .	446	275 . .	277	275 . . 281
276 . .	p. 600	276 . .	p. 605sq.	276 . . 282
277 . .	p. 600	277 . .	279	277 . . 285
278 . .	263	278 . .	280	278 . . 286
279 . .	265	279 . .	405	279 . . 287
280 . .	267	280 . .	281	280 . . 288
281 . .	266	281 . .	350	281 . . 289
282 . .	p. 600	282 . .	456	282 . . 290
283 . .	259	283 . .	22	283 . . 291
284 . .	264	284 . .	475	284 . . 292
285 . .	P. 599sq.	285 . .	389	285 . . 293
286 . .	268	286 . .	390sq.	286 . . 294
287 . .	269	287 . .	301sq.	287 . . 348
288 . .	271	288 . .	393	288 . . 295
289 . .	272	289 . .	485	289 . . 296
290 . .	275	290 . .	394	290 . . 297
291 . .	273	291 . .	395	291 . . 298
292 . .	274	292 . .	396	292 . . 299
293 . .	278	293 . .	397	293 . . 300
294 . .	276	294 . .	398	294 . . 301
295 . .	277	295 . .	399	295 . . 302
296 . .	P. 605sq.	296 . .	400	296 . . 303
297 . .	P. 606	297 . .	307sq.	297 . . 304
298 . .	279	298 . .	312	298 . . 305
299 . .	280	299 . .	362	299 . . 306
300 . .	405	300 . .	317	300 . . 307
301 . .	329	301 . .	353	301 . . 308
302 . .	P. 534	302 . .	359	302 . . 309
303 . .	281	303 . .	288	303 . . 310
304 . .	287	304 . .	300	304 . . 311
305 . .	300	305 . .	304	305 . . 312
306 . .	304	306 . .	315 et 340	306 . . 313
307 . .	307sq.	307 . .	316	307 . . 314

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
308 .	309—311	308 . .	360	308 . . 315
309 . .	312	309 . .	303	309 . . 316
310 . .	313	310 . .	352	310 . . 317
311 . .	314	311 . .	380sq.	311 . . 318
312 . .	359	312 . .	373	312 . . 319
313 . .	352	313 . .	374	313 . . 321
314 . .	353	314 . .	377	314 . . 322
315 . .	478	315 . .	329	315 . . 323
316 . .	354	316 . .	330	316 . . 324
317 . .	355	317 . .	331	317 . . 325
318 . .	356	318 . .	306	318 . . 326
319 . .	357	319 . .	406	319 . . 327
320 . .	358	320 . .	314	320 . . 328
321 . .	360	321 .	309—311	321 . . 329
322 . .	361	322 . .	313	322 . . 330
323 . .	362	323 . .	477	323 . . 331
324 . .	402	324 . .	402	324 . . 333
325 . .	463	325 . .	463	325 . . 334
326 . .	403	326 . .	403	326 . . 335
327 . .	404	327 . .	404	327 . . 336
328 . .	288	328 . .	363	328 . . 337
329 . .	363	329 . .	383	329 . . 338
330 . .	364	330 . .	332	330 . . 339
331 . .	365	331 . .	365	331 . . 340
332 . .	366	332 . .	366	332 . . 341
333 . .	303	333 . .	318	333 . . 342
334 . .	289	334 . .	378	334 . . 343
335 . .	342	335 . .	321	335 . . 344
336 . .	337	336 . .	323	336 . . 345
337 . .	318	337 . .	351	337 . . 346
338 . .	322	338 . .	322	338 . . 347
339 . .	379	339 . .	299	339 . . 349
340 . .	381	340 . .	327	340 . . 350
341 . .	377	341 . .	326	341 . . 351
342 . .	324	342 . .	443	342 . . 352
343 . .	326	343 . .	371	343 . . 353
344 . .	330	344 . .	451	344 . . 354
345 . .	384	345 . .	324	345 . . 355
346 . .	383	346 . .	442	346 . . 356
347 . .	173	347 . .	458	347 . . 357

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
348 . .	386	348 . .	461	348 . . 358
349 . .	387	349 . .	408	349 . . 359
350 . .	385	350 . .	382	350 . . 360
351 . .	373	351 . .	434	351 . . 361
352 . .	374	352 . .	428	352 . . 362
353 . .	372	353 . .	364	353 . . 363
354 . .	382	354 . .	409	354 . . 364
355 . .	388	355 . .	367	355 . . 365
356 . .	370	356 . .	423	356 . . 366
357 . .	284	357 . .	426	357 . . 367
358 . .	341	358 . .	427	358 . . 368
359 . .	291	359 . .	429	359 . . 369
360 . .	298	360 . .	338	360 . . 370
361 . .	299	361 . .	412	361 . . 371
362 . .	456	362 . .	319	362 . . 372
363 . .	22	363 . .	418	363 . . 373
364 . .	475	364 . .	336	364 . . 374
365 . .	389	365 . .	445	365 . . 375
366 . .	390sq.	366 . .	425	366 . . 376
367 . .	301	367 . .	—	367 . . 35
368 . .	393	368 . .	346	368 . . 377
369 . .	394	369 . .	478	369 . . 378
370 . .	395	370 . .	358	370 . . 379
371 . .	396	371 . .	356	371 . . 380
372 . .	397	372 . .	357	372 . . 381
373 . .	398	373 . .	369	373 . . 383
374 . .	399	374 . .	361	374 . . 384
375 . .	400	375 . .	287	375 . . 385
376 . .	401	376 . .	354	376 . . 386
377 . .	315	377 . .	447	377 . . 387
378 . .	316	378 . .	335	378 . . 388
379 . .	71	379 . .	342	379 . . 22
380 . .	317	380 . .	449	380 . . 389
381 . .	340	381 . .	354	381 . . 390
382 . .	333	382 . .	385	382 . . 391
383 . .	351	383 . .	386	383 . . 392
384 . .	447	384 . .	387	384 . . 393
385 . .	343	385 . .	376	385 . . 394
386 . .	442	386 . .	388	386 . . 395
387 . .	428	387 . .	384	387 . . 396

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
388 . . 449		388 . . 448		388 . . 397
389 . . 409		389 . . 370		389 . . 398
390 . . 367		390 . . 325		390 . . 399
391 . . 306		391 . . 289		391 . . 400
392 . . 406		392 . . 355		392 . . 401
393 . . 424		393 . . 479		393 . . 402
394 . . 408		394 . . 341		394 . . 403
395 . . 451		395 . . 401		395 . . 404
396 . . 459		396 . . 432		396 . . 405
397 . . 460		397 . . 433		397 . . 382
398 . . 461		398 . . 422		398 . . 406
399 . . 325		399 . . 347		399 . . 407
400 . . 331		400 . . 435		400 . . 408
401 . . 376		401 . . 337		401 . . 409
402 . . 443		402 . . 436		402 . . 410
403 . . 371		403 . . 481		403 . . 411
404 . . 450		404 . . 438		404 . . 412
405 . . 448		405 . . 439		405 . . 413
406 . . 332		406 . . 319		406 . . 414
407 . . 432		407 . . 379		407 . . 415
408 . . 433		408 . . 450		408 . . 416
409 . . 347		409 . . 410		409 . . 417
410 . . 435		410 . . 424		410 . . 418
411 . . 436		411 . . 297		411 . . 419
412 . . 438		412 . . 440		412 . . 420
413 . . 439		413 . . 348		413 . . 421
414 . . 319		414 . . 414		414 . . 422
415 . . 410		415 . . 413		415 . . 423
416 . . 335		416 . . 454		416 . . 424
417 . . 423		417 . . 349		417 . . 2
418 . . 426		418 . . 290		418 . . 426
419 . . 427		419 . . 334		419 . . 427
420 . . 429		420 . . 291		420 . . 428
421 . . 338		421 . . 466		421 . . 429
422 . . 339		422 . . 292		422 . . 430
423 . . 412		423 . . 293		423 . . 432
424 . . 319		424 . . 294		424 . . 433
425 . . 418		425 . . 411		425 . . 434
426 . . 336		426 . . 415		426 . . 436
427 . . 378		427 . . 416		427 . . 436

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
428 . .	445	428 . .	417	428 . . 437
429 . .	2	429 . .	295	429 . . 438
430 . .	346	430 . .	421	430 . . 439
431 . .	321	431 . .	430	431 . . 440
432 . .	323	432 . .	437	432 . . 442
433 . .	440	433 . .	298	433 . . 443
434 . .	297	434 . .	372	434 . . 444
435 . .	348	435 . .	375	435 . . 445
436 . .	414	436 .	333 et 343	436 . . 446
437 . .	413	437 . .	368	437 . . 447
438 . .	349	438 . .	285	438 . . 448
439 . .	290	439 . .	286	439 . . 449
440 . .	334	440 . .	296	440 . . 450
441 . .	128	441 . .	344	441 . . 451
442 . .	292	442 . .	345	442 . . 454
443 . .	293	443 . .	457	443 . . 485
444 . .	294	444 . .	459	444 . . 456
445 . .	411	445 . .	460	445 . . 457
446 . .	415	446 . .	462	446 . . 458
447 . .	416	447 . .	493	447 . . 459
448 . .	417	448 . .	492	448 . . 460
449 . .	295	449 . .	494	449 . . 461
450 . .	437	450 . .	495	450 . . 462
451 . .	421			451 . . 463
452 . .	430			452 . . 464
453 . .	434			
454 . .	35			
455 . .	296			
456 .	p. 511 sq.			
457 . .	422			
458 . .	444			
459 . .	282			
460 . .	452			
461 . .	479			
462 . .	—			
463 . .	482			
464 . .	493			
465 . .	492			
466 . .	491			
467 . .	495			
468 . .	494			

Typis Martini Oldenbourgii, Berolinensis.

AESCHYLI FABULAE

CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS
CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM
CODICIS FLORENTINI

AB

HIERONYMO VITELLI ,

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

VOLUMINIS II AUCTARIUM:
APPENDIX PROPAGATA.

BEROLINI.

APUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.

MDCCCLXXXIII.

(deleto τὸ) Musgr. τόπον Rob., τόκων Schuetz, τὸ πᾶν Bothe, τρο-
 πᾶν (τροπῶν) Verrall. πορεῖν φόρον τόπον Rauchenstein, περᾶν ὄρον
 χάλῳ Merkel. 945. μᾶλα. εὐθηνοῦντ' f g h. εὐθηνοῦντα γᾶς
 Boissonade. 947. τέκοι pro τρέφοι Auratus. τρέποι (et antea
 εὐθηνοῦντ' ἄγαν) olim Herm. <γαῖα> τρέφοι Stanley, τρέφοι <πέ-
 δον> Wakefield, <χώρα> τρέφοι Schuetz, <ἀνα>τρέφοι Bothe. τε-
 ταγμένῳ τρέφοι χρόνῳ Meineke. γόνος <δ' αἰ> Musgr., γόνος
 <γόνον> Lachmann, γόος <δὲ πᾶς> OMueller, γόνος <δ' ἄλδς> Wie-
 seler, γόνος <πολὺς> HLAhrens, γόνον <δὲ γᾶ> Schoemann, γόνον
 <δ' αἰ> Donner, γόνον· <πόνος> Hartung, γόνος <δ' ὀρῶν> Weil,
 γόνος <δ' ἔρας> Heimsoeth. 947sq. γόνον· <λεῶς> πλουτόχθων
 <δ'> Rauchenstein. 947sq. τρέφοι . . τεταγμένῳ, γάνος πᾶς
 πλούτου θεῶν ἔρμαίαν εὐμενῶν δόσιν τίοι Burges. 948sq. ἔρ-
 μαία . . δόσις Wakefield. 949. τέκοι Auratus, τισί Wellauer,
 τίνοι Schoemann. 950. ἀκούεσθε HLAhrens, ἀκούεις Meineke.
 951sq. δυναταὶ πότνιαρινῦς Kiehl. 953. γαίας Bothe. παρά τ'
 Pearson. τὰ παρ' ἀνθρώποις Schuetz. περὶ παντούργων vel περὶ
 πᾶν δρώντων Burges. περὶ δ' Hartung. 954. φανερώς τὸ
 τέλος Bothe, φανερώς ταλάνων Hartung, ὡς ἀμφοτέρως Weil, φα-
 νέρ' ὡς τελέως Meineke, φαιδρώς μελέως olim W. τέλει Rauchen-
 stein. (διαπράσσουσα Schuetz). 955. αἰδεῖν et δακρύειν Har-
 tung. δακρύοις Casaubonus. 956. παρέχουσι Musgr. 960.
 ἀνδροτυχεῖς Wakefield, ἀνδροτελεῖς Burges. 961. ἔχουσαι Pear-
 son, ἔχοντας Schuetz. δότε καίρι' ἔχοντας Schoemann. 962.
 θεαὶ καὶ olim Herm., θεοὶ καὶ Butler, θεοὶ τῶν, καὶ (olim θεόθεν)
 Bothe, τὰ θνατῶν OMueller, θεοὶ τῶν Fritzsche, θέται τῶν Wie-
 seler, θεατῶν Merkel. 967 (ἀδίκους Pearson), ἐν δίκῃς Burges.
 968. πάντων Turnebus, παντᾶ Schwenk. 969. τάδ' ἐγὼ Burges.
 971. ἄγαμαι Burges. 972. ἐνώμα Wakefield, ἐπώπα Schuetz.
 973. ποτ' ἀνηναμένος Burges. 975. νίκα Wakefield. 979.
 <τι> τᾷδ' Wakefield. ἀπεύχομαι rec. 983. ποινᾶς f g h. 984.
 ἀγκαλέσαι vel ἀμπολίσαι Musgr., πόλεος W Hirschfelder. 986. κοι-
 νοφελεῖ Ald., κοινὰ φιλεῖν Burges, κοινοθελεῖ Wieseler. 989. ἦ
 ῥα Wakefield, ἄρτι Burges, αἴσα Hartung. φρονούσης g, φρονοῦσ'
 εὖ H Voss. ἦρα φέρουσιν vel φρονοῦσιν Merkel. 989sq. φρο-
 νοῦσαι . . εὐρίσχουσ' Musgravius, εὐφροσύνης . . εὐρίσχεις olim
 Schuetz, εὐφροσύνη . . εὐρίσχει olim Bothe, φρονοῦσ' εὖ . . εὐρίσ-
 χεις Butler, φρονοῦσα . . εὐρίσχεις olim Herm., φρονοῦσιν . . εὐ-
 ρίσχουσ' Rauchenstein. 989sq. ἄρα φρονοῦσιν . . εὐρίσκειν ἐκ

.. πόλταις; Herm. 990. εὐρίσκεις Robortellus, εὐρίσκειν Pauw. 991. κάκ Burges. 994. κατὰ γῆν Prien. 994sq. καὶ γὰρ καὶ πόλις et ex d ὀρθοδίκαιοι Herm. 995sq. ὀρθοδίκαιοι πρέψετε πάντως διέποντες Hartung. 996. θρέψετε Burges. 997. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισιν (deleto πλούτου) Burney, χαίρετ' ἐν αἰσιμαῖς Butler, χαίρετ' ἐναισίμως πλουτῶν Burges, χαίρετ' ἐν αἰσιμαῖς πλούτου Schwenk. ἐρασμιόπλουτοι vel ἐναισιμόπλουτοι Blomf., ἐν αἰσιμίαισιν (deleto πλούτου) etiam Kiehl, ἐναισιμίαισι Weil. 998. ἀττικὸς Erotianus v. ἔκταρ p. 192. 999. ἡμένας Bothe, ἡμένης Burges.

1000sq. φίλοις εὐφρονοῦντες Hermann. παρθένου φίλοι φίλαι. εὐφρονοῦντες (εὐφρονος vel potius) ἔμφρονος Weil. 1001. σφρονοῦντες εὐφρόνως olim Weil, σ. ἐν κόρῳ Herwerden. 1006. ἱερῶν Huet. 1006sq. φῶς θ' .. προπομπῶν ἴτε Herm. 1008. κατὰ γᾶν Burges. 1009. χώρας ἀπέχσιν Burges, χωρὶς κατέχσιν Linwood. 1010. πόλεος πέμπειν W Hirschfelder. 1014. πολιτῶν Burges. 1015. αὐθ' ἐπιδιπλοῖζω olim Bothe. χαίρετ'. ἔπος διπλοῦν ἄζω Burges. αὐθίς γ' <αὐ> Pauw, αὐθίς αὐ Schwenk. ἐπιδιπλοῖζω eiciebat Pierson (Porson, Burney, Butler, Schwenk). ἐπανδιπλοῖζω Herm., ἐπεὶ διπλοῖζω Wieseler, ἔπος διπλοῖζω Dind. Ante 1022 versum (στέργω τὸ σὸν φρόνημα πρόσφορον πόλει) excidisse putat Thiersch. 1022. αἰνῶ γε Pearson. αἰνῶ σε μῖθου Wieseler, αἰνῶ δέ θ' ὑμᾶς Wunder. τε μισθοῦς H L Ahrens. θέμιστας Weil, δ' ἀοιδοῦς Heimsoeth. 1023. φέγγη Turnebus. 1024. ἔνερθ', ὦ θεοὶ κατὰ χθονός Burges. Versum delet Herwerden. Post 1026 lacunam statuit Kirchhoff. 1027. ἡγεσείδος Valcken. Post 1027 supplet ἀνδρῶν τελείων καὶ γερόντειον σέβας, λαμπρὸν δ' ἐφήβων ἄνθος, ἐν δὲ παρθένων Thiersch. 1028. ἀνδρῶν γυναικῶν τε στόλος Hartung. Post 1028 nunc lacunam statuit Herm., ἀνδρῶν τε. ταύτας δ' Εὐμενίδας καλουμένας supplet Minckwitz. 1029. ἐνδυτοὶ δ' Wakefield, ἐνδυτοσφ' Bothe, ἐνδυτῶν Hartung. Ante 1030 lacunam olim statuebat Herm., supplet (δώροις ἐτείοις εὐσεβοῦντες καὶ λιταῖς Fritzsche), καὶ (vel τὰς) πρόσθεν οὔσας δυσμενεῖς, νῦν δ' εὐμενεῖς Εὐμενίδας εἰς τὸν πάντ' ἐπωνύμους χρόνον Thiersch. 1030. οἰμᾶτε Merkel. Post 1030 supplet προπομπὸν εὐφήμοισι σὸν προσεύγμασιν Thiersch. 1033. ΠΑΡΑΧΟΡΗΨΗΜΑ praescribit Merkel. βᾶτε δόμον olim Herm., (βᾶτ' ἐς δόμον Scholefield), βᾶτε δόμοι Linwood, βᾶτ' ἐς ὁδόν Meineke, βᾶτε δόμους vel βᾶτε δ' ὁμοῦ vel βᾶτ' ἐν ὁδῷ Pa-

ley, βᾶτε νόμῳ Merkel, βᾶτε δρόμῳ Naber. δόμον μεγάλαι φιλό-
 τιμον Burges. μεγάλας ἐρίτιμοι Thiersch. 1034 νοκτὸς αἰδ-
 νῆς (vel αἰδοῦς) Musgr. ἄπαιδες (cum Donaldsono) et τύχαι τε
 1039 delet Drake. 1036. χαίρουσαι Schuetz, γωροῦσαι H Voss,
 χωρῖται Hermann. 1036 et 1040 Furiis tribuit Westphal. 1037sq.
 ὠγυγίαις καὶ τιμαῖς . . περίσεπτα τέτυκται Wieseler, ὠγυγίαις, ὡς
 τιμαῖς . . περίσεπτα τύχητε Kirchhoff, fort. ὠγυγίαις, οὐ τιμαῖς . .
 περίσεπτα τέτυκται. 1038sq. τιμαῖς καὶ θυσίαις πυρισέπταις
 τε τύχαισιν vel πυρισέπτορι τύχῃ τε (et 1035 εὐθύφρονι) olim Herm.,
 καὶ τιμᾶς θυσίας τε τυχοῦσαι περίσεπται olim Bothe, τιμαῖς καὶ
 θυσίαις περίσεπται τύχῃ τε Butler, καὶ τιμαῖς περίσεπται θυσίαις τε
 τύχῃ τε Burges, καὶ τιμᾶς θυσίας τε τύχοιτ' ἂν περίσεπται H Voss,
 τιμαῖς καὶ θυσίαισι τύχῃ τῷ περίσεπται Bothe, τιμαῖς καὶ θυσίαισι
 τύχῃ τε πυρισέπτῃ Minckwitz, τιμαῖς καὶ θυσίαισι τύχαις τ' ἐρίσεπ-
 ται Linwood, τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ἐν εὐχαῖς τ' ἐρίσεπται Schneide-
 win, τιμαῖς καὶ θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς περίσεπται Schoemann, τιμαῖς
 καὶ θυσίαις πυρισέπτοις τε σὺν εὐχαῖς (aut πυρισέπτοις τε τύχαισιν)
 Herm., κτύναις (vel κτοίναις) καὶ θυσίαις περίσεπται πλατυχαῖται
 Merkel, τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὑπαὶ πυρισέπτοι Paley, τιμαῖς καὶ θυ-
 σίαισι τύχαι περίσεπται olim, postea τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτ' ἔν'
 ἔχητε Weil, τιμαῖς καὶ θυσιᾶν τε τύχαις περίσεπται Oberdick.
 1039. περίσεπτα τυχοῦσαι Musgr., περίσεπται τύχοιτε Wakefield,
 πυρισέπταις τε τύχαισιν olim Schuetz, περίσεπτα τύχοιτε Scholefield,
 περίσεπται τετύχησθε O Mueller, περίσεπται ἐν εὐχαῖς Hartung,
 περίσεπτα τύχοιτ' ἂν Heimsoeth, περίσεπται ἔσεσθε Herwerden.
 1040. πανδαμεῖ Rob. (πανδημεῖ f g h). 1041. (ἴλαοι δὲ κατ',
 εὐθύφρονες γὰρ olim Bothe, ἴλαοι δ' οἴκοις κεῦθύφρονες γὰ Bur-
 ges). καὶ τᾷδ' εὐφρονες γὰ Herm., καὶ εὐφρονες αἰεί Linwood,
 καὶ εὐφρονες ἀστοῖς Hartung, καὶ εὐφρονες αἰᾶ Meineke. 1042.
 δεῦρ' ἔτε <δῆ> Meineke. <καὶ> σεμναί Merkel. <καὶ> olim, postea
 <σὺν> πυριδάπτῳ Herm., <νῶ> πυριδάπτῳ (et 1046 Ζεὺς παντόπτας)
 Wieseler, <τᾷ> πυριδάπτῳ Weil. 1043. λάμπῃ Herm., πείλῃ
 Schoemann, λαμπῶ Merkel, πανᾷ Meineke. ὁδὸν <δ'> olim Herm.
 1054. σπονδαὶ δ' ἐς τύπον εὐδαιτες ἴτων Musgr., σπονδᾶ δ' ἐς τό-
 πον ἔνδαῖδ' οἴκων (σπονδᾶ δὲ τύπων ἐνιδαίδων olim) Bothe, σπον-
 δαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν καὶ δᾶδες εἰσιν Burges, σπονδαὶ δ' ἐς τύπαν κτέ.
 O Mueller, σπονδαὶ δ' εἰσόπιν ἐνδᾶδες ἴτων Linwood, σπονδαὶ δ' ἐν-
 δαίδες τοι ἐν οἴκῳ Franz, σπονδαῖς δ' ἐς τὸ πᾶν ἐνδᾶδεσιν οἴκων
 Thiersch, σπονδαὶ δ' ἔστων ἐνθάδ' ἐνοίκων Hartung, σεμναὶ δ' ἔστε

καὶ εὐμενίδες θεοί, postea σπονδᾶ δ' ἔστε πανευμενίδες θεῶν Weil, σπουδὰ δ' ἐς τόπαν ἐνδαῖς οἴκων Schwerdt, σπονδαῖς δ' ἐς τὸ τέλειον (vel πάνωρον) ἀσίνους Todt. 1046. ἀστοῖς ὁ Πανόπτας Bothe. 1047. οὐρία olim Herm., ὄντως Bothe, ἐς τάδε Wieseler, νεῦσέ τε olim Weil. (συγκατέφην Musgrave).

APPENDIX

AD

VITAM AESCHYLI.

Pag. 467, l. 3 ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου recc. 10. ξε' SPetit, ξδ' ERLange. 10—13. verba συνεχρόνησεν . . πεζομαχίας secludit RDahms. 19. ἀκραῖον Bothe. 22. vulgatur Ἀριστοφάνους: Ἀριστοφάνει requisivit Bergk. 23. τρίτης ἡμέρας recc.

Pag. 468, l. 6 Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον recc. Vulgo τινὰς. 10—13. verba τινὲς . . ἐξαμβλωθῆναι post ἀμοιβαῖα l. 1 transponit Bothe, post κέχρηται l. 5 Naeke. 11. Εὐμενίδων ἐσπειραμένον εἰσαγαγόντα Burges. 13sq. κτίσαντος ERLange. 16. ὦν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα pro γηραιός exhibent recc.

Pag. 469, l. 3 (χρυσὸν λαμβάνειν recc.). ἔτη ξε' recc. ξθ' Dind. 4. δράματα ο' καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφίβολα πέντε duo recc., δράματα ο' (?) ὦν σατυρικά * (excidit numerus) καὶ ἐπὶ τούτοις ἀμφίβολα πέντε Dindorf. σατυρικά ἀμφὶ τὰ ιε' Casaubonus, σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε πρὸς τοῖς κ' (vel λ') Bothe, σατυρικά· ἀμφίβολα πέντε OMueller, σατυρικά *· ἀμφίβολα πέντε CWachsmuth, σατυρικά κγ', ςγ' τὰ πάντα FSchoell, σατυρικά κ', ὦν ἀμφίβολα ε' Bergk. — δεκαπέντε pro τρεῖσκαίδεκα Casaubonus. 8. τὴν δὲ σκηνὴν recc. 10. χειρίδι Robort., χάριεν Bothe. 10sq. τῷ σώματι recc., τῷ σωματίῳ Westermann, τῷ ζώματι Wieseler. 16. ἀπολαμβάνοι rec., ὑπολαμβάνοι Paley. 21. εἰσιόντα Nauck, ἐπιόντα OIahn, ποιήσαντα Blaydes, ἐπόμενον Heimsoeth, ἔπειτα Papageorg, fort. ποιοῦντα.

Pag. 470, l. 11. διτταὶ γάρ RDahms.

APPENDIX

AD

FRAGMENTA.

Fragmenta collegerunt Stanley (ed. Londin. a. 1664 p. 638 —649 et 853—866), Pauw (1745), FHBothe (1805. 1844), Butler (1816), CGSchütz (1821), WDindorf (1830. 1869), EAJAhrens (1842), FWWagner (1852), GHermann (1852 sive 1859), JAHartung (1855), ANauck (1856. 1889).

1. V. 1 εὐθετος λέβης cl. Ag. 451 Emperius. 4. ἀπαρ-
τίως Butler. 5. V. Lobeck Aglaoph. p. 621. — In loco Etym.
Gud., quem sic scribit ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὗτος αὐτὸν Δία τὸν Πλού-
τωνα καλεῖ, Αἰγυπτίους intellegi fabulam Ἰκέτιδας putat Hartung.
6. V. 1 τί δῆθεν olim vulgo. — τί δῆθ' ἐν . . τιθέεται olim Her-
mann. — τί δῆ ποτ' Cobet, at vide Gomperz. Bruchst. der griech.
Trag. p. 6. Cfr. etiam Mus. Rhen. III p. 75. — V. 2 σεμνὸς
Papageorg. — V. 3 ἦ καὶ . . φάτις (sine interrogatione) Pauw qui
v. 3sq. eidem personae cui v. primum assignat, ἦ καὶ Heath qui
v. 2—4 eidem personae tribuit. Idem alii facientes ἦ καὶ scri-
bunt. 16. καὶ πάλτ' ἀναγκύλητα Valesius, καὶ παλτά γ' ἀγκυ-
λητὰ Bothe. 17. Καπαιεύς μου καταλέγεται λοιποῖς ἀκέραυνος
ἄρουρ' ὃν ἐνηλυσίων ἀπέλειπεν Pauw, Καπανεύς μὲν οὖν καταλείπεται.
Λεπαίοις δὲ καράνοις ἀρσρὼς ἐνηλύσιος ἀπέλιπε, postea καὶ Καπα-
νεύς μοι καταλείπεται, λοιπὸς δ' ἀκέραυνος ἄρουραν ἐνηλυσίων ἀπέ-
λειπον Bothe, Καπανεύς μὲν καταλείπεται λοιβαῖς δ' κεραυνὸς ἀρούρων
Welcker, Καπανεύς μὲν ἂν ἀλλ' ἐπέτας λοιποῖς ἀκέραυνον ἄρουραν
ἐνηλυσίων ἀπέλειπεν Hermann (opusc. VII p. 209sq.), A. Καπανεύς
ποῦ καταλείπεται; B. κόλποις ὁ κεραυνὸς ἀρούρων ἐνηλυσίων ἀπέ-
σεισεν Hartung, Καπανεύς ὁμοῦ καταλείπεται λοιποῖς, ἀτέραμνος δ'
ἄρουραν ἐνηλυσίαν ἀπέλειπεν Zakas. λελοίτευται pro λείπεται et λοι-

Typis Martini Oldenbourgii, Berolinensis.

ὄργαν' ἔχοντες Hermann. σεμνὰ Κότυς, ἥ 'ν τοῖς Ἡδωνοῖς E A J Ahrens. — ὀρθιά τ' ὄργαν' ἔχοντες Pauw, ὄρει' ὄργαν' ἔχοντες olim Dindorf, ὄρσασα τάχ' ὄργαν' ἔχοντας vel ὄρος εἰς ἄγει ὄργαν' ἔχοντας Friebel, οὔρει' ὄργι' ἔχουσ' Lobeck. V. 4 δακτυλό-τευκτον Lobeck. V. 6 χαλκοθρόοις Scaliger. V. 10 ἡχὼ τυπάνου δ' F W Schmidt. V. 10sq. χῶσθ' ὑπογαίου βροντῆς τυπάνων ἡχὼ φέρεται βαρυταρβῆς olim Herwerden. 60. Vossius parodiae terminos usque ad finem totius sermonis v. 145 propagat, Fritzsche ad Aristoph. Thesm. v. 135 haec fere ex Aeschilo sumpta esse putat: ποδαπὸς . . στολή; | τίς ἢ τάραξις τοῦ βίου; τί _ _ | _ _ κροκωτῶ; τί δὲ _ _ _ _ | τί _ _ καὶ _ _; ὥς οὐ ξύμφορον. | τίς δ' _ _ _ καὶ ξίφους κοινωνία; | τίς δ' αὐτός, ᾧ παῖ; πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφει; | καὶ ποῦ _ _; ποῦ χλαῖνα; ποῦ _ _ _; | ἀλλ' ὥς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ _ _ _; τί φῆς; τί σιγᾶς; 61. μακροσκελῆς μὲν, ἀλλὰ μὴν χλούνης τις εἰ Süvern, μακροσκελῆς μὲν ἄρα καὶ χλούνης τις εἰ Welcker, μακροσκελῆς μὲν ἄρ', ἄνα, χλούνης τις εἰ Bernhardy, AIT. μακροσκελῆς μὲν. AIT. ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν; Hermann, μακροσκελῆς μὲν Ἄρυμος ὥς χλούνης τις ἦν Hartung. 62. τίς . . μουσόμεντις ἄλαλος, ἄβρός, ἀσθενής; postea ἄλαλος; ἀφραδῆς ὦν στένει Bothe, τί ποθ' ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς ἀβροβάτης τόσον σθένει; F V Fritzsche, τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς _ _ ἀβροβάτης M Schmidt Philol. XVIII p. 228. — ἄλαλος ἄβροτος δν θένει Brunck, ἄλαλος, ἄβροπος, ἐν στέφει; Reisig, ἄλαλος, ἄβρ' ὅς ἀνυστένει Welcker, ἄλαλ' ὅς ἄβροτά τ' εὐθυνεῖ; vel ἀμαλὸς ἀβροβάτης σθένει Hermann, ἄλαλος; ἄβρός; ὅσον σθένει (ὅσον σθένει olim Dindorf) E A J Ahrens, ὁ λάλος ἀκρατῆς σθένει; Hartung. — δν στένει Pauw. Verba δν σθένει i. e. δν στίχον θένει Aeschyli esse negat Friebel Gr. satyr. fr. p. 139. 64. Verba poetae fortasse haec fuisse: νεβρίδας δ' Ἡδωνίδας | ἔγριζον suspicatur Hermann. Aeschylum aliquo loco usum esse verbo (κατ)αιγίζεσθαι, in Edonis autem pelles hinnuleorum (κατ)αιγίδα; appellasse putat Wagner. 68. »Aut Oceanum dici putabimus, ut si huiusmodi quid scriptum fuit: Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρὸς Ὀκεανοῦ γείτονες αὐται aut Jovem ut Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρὸς αἰῶδε Διὸς χειμωνοτόχοι Hermann. 69. V. 2 δυσμαῖσι σοῦ Casaubonus. V. 3 Ἡφαιστοτυχές Schweighäuser. V. 4sq. διαβάλλων πολὺν οἰδματόεντα περᾶ δρόμου πόρον· ὅτ' εἰσι Casaubonus, διαβάλλων πολὺν οἰδματόεντα περιδρόμου πόρον εὔδει Bothe, διαβάλλει πολὺν

οἰδματόεντ' ἀφέσει δρόμον περανοῦς' εἰς FriebeI, διαβάλλειν σάλον οἰδματόεντα περῶν δρόμου πόρον οἶδ' εἰς Wagner. V. 5 πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον εἰς Hermann, πόρον οἰδματόεντα φορᾶ δρόμου συθείς MSchmidt Zeitschr. f. d. Altert. 1856 p. 363, οἰδματόεντ' αὐρίδρομον (vel ἀφρόδρομον) πόρον συθείς R Ellis, οἰδματόεντα <πόντου> φαιδροδρόμου Kaibel. — ὄρθ' εἰς pro οὐθείς etiam Bothe. V. 6 ἱμερτᾶς νυκτὸς Pauw. 70. Ἀδριθηναί Hermann. — τορὸν ἥσουσι γόνον Nauck, κόρον ἔξουσι γόνων Herwerden, mallem πόθον ἔξουσι γόνων. 71. Apud Clem. Alex. ὁ τε Εὐφορίων ὁ τοῦ Αἰσχύλου Wagner et olim Nauck. 74. V. 5 τρία δ' ἔεις Nauck. τρία δ' ἀρραγῇ σάκη GA Papabasileios. 78. ὁ μὲν τὸ Λέσβιον γ' ἐν ἐκφατνώματι Wagner. — ἄλλος δέ μοι τις Hartung, qui apud Poll. θαλαμηπόλοις scribit, ἀλλ' ἄγεθ', ὁ μὲν olim Nauck. — ὁ μὲν τι Pauw. — φάτνωμα καὶ Toup. — φάτνωμά τι debebat olim Dindorf. — V. 1sq. ἀλλὰ μέντοι Λέσβιον . . κῦμα τριγώνοις ἐκπεραίνεται Heath, ἀλλὰ μὴν τις Λέσβιον κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ρυθμοῖς Bothe. 82. Aeschylo tribuebat quondam πλέω γράσου γε καὶ φοθοίου καὶ ρύπου Dindorf, πλέω γράσου τε καὶ ρύπου γε καὶ φόθου Aristophani adscribit, nisi verba πλέω γράσου τε καὶ φοθοιοί Aeschyli, verba καὶ ρύπου γε καὶ φόθου Aristophanis sint, Bergk. 83. * * ἐκάμπτετο ξίφος | * χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ | <ἀντεῖχε> τόξον . . ἐντείνων σφαγῇ. | πρὶν δὴ τις * παροῦσα δαιμόνων | ἔδειξεν αὐτῷ * ποῖον μέρος | * * χρήσασθαι σφαγῇ Butler, ἔκαμπτε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος τοῦ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ σφαγῇ, πρὶν δὴ γε δαιμόνων οἱ παροῦς' ἔδειξέ τις, κατὰ ποῖον αὐτῷ ᾔλυε χρήσασθαι μέρος Bothe, καὶ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμοῦ σφαγῇ | ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ τις αὐτῷ δαιμόνων παροῦσά πως | ἔδειξε, ποῖον δεῖ μέρος πλῆξαι Hartung. 84. τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι (ἔθνος) (i. e. densam phalangem Aiaci adstantem) Fritzsche ad Aristoph. Ran. 1294. 87. εὐφαιμεῖτε, πολισσονόμος δόμον Ἀρτέμιδος πρόμος οἰχνεῖ Hartung, fort. εὐφαιμεῖτε, μελισσονόμοι (i. e. μέλισσαι νέμουσαι, sacerdotes administrantes) δόμον Ἀρτέμιδος, πέλας οἰχνεῖ —. 96. V. 3 λήγειν MSchmidt. 97. ὄξους σπανίζειν δῶμα μὲν (τοι mavult Wagner) ποιήσομεν Stanley, ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσιν, ὅπερ παίζοντες ἠπείλησαν Bothe. 99. V. 1 ταύρω τε κάμοι ξένια παρ ποδὸς παρῇν Bergk. — πάρα (πάραν in papyro legens) Weil, πορεῖν Kock. —

V. 2sq. τοιόνδ' ἐμὲ Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς αὐτοῦ μένουσαν μόχθον ἠνώγει λαβεῖν CSchenkl. — V. 3 αὐτοῦ μένει ἄμοχθον ἢ νόσον λαβεῖν Weil, αὐτοῦ μ' ἐᾷ νῦν μόχθον ἢ νόσον λαβεῖν Bücheler, αὐτοῦ μὲν οὖν ἐμοὶ χθόν' ἠντόμην χανεῖν Bergk. — V. 4 τί οὖν; Blafs. — τὰ πολιά Bergk. — V. 6 ἐζύγη ξυνωνία Bergk. — ξυνῶν γονεῖ vel potius ξυνῇ γονῇ Bücheler. — V. 7 τρισὶν ἀγῶσι Weil, τρεῖς πονοῦσα Blafs, τρεῖς γονεῖ μὲν Buecheler. καὶ τρεῖς γ' ἀνωίστους γυναιχείους πόνοους Bergk, καὶ τρεῖς ἀγῶνος τοῦ γυναιχείου πόνοους Kock, καὶ τρεῖς ἀγῶνας, τρεῖς .. πόνοους Ellis. — V. 8 ἐκαρτέρησα κοῦκ ἄρουρ' ἐμέμψατο Herwerden. — V. 8sq. ἄρουραν οὐκ ἐμέμψατο τὸ μὴ 'ξενεγκεῖν σπέρμα γενναῖον πατήρ vel ἄρουραν οὐκ ἐμεμψάμην .. πατρός CSchenkl. — V. 9 τοῦμ' ἐξενεγκεῖν Kock. — V. 14 ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀκταῖς ταῖς ἐμαῖς ζόην ἔχει Buecheler, ἥλλαξεν ἅνταις ταῖς ἐμαῖς ζωῆς λάχη (λάχος) Bergk, ἀλλ' ἐκάς ἐπ' αἴας τέρμασι ζόη σφ' ἔχει Weil. — V. 16 τρίτον δ' ἔτος μόνον φροντίσιν χειμάζεται Weil, τρίτον δέ, τῷ νῦν φροντίς ἐγχειμάζεται Gomperz, τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζεται (μητρὸς μέριμνα κτέ.) Kock, τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζεται (κέαρ τούδ', ἐπίκουρον μολόντ' ἐς Ἴλιον) Weil. — V. 17 αἰχμὰς (αἰχμὴν) δ' εἰς Ἄρεως καθίκετο olim conieciabam, αἰχμὴ μὴ 'ξ Ἄρεως καθίκετο Herwerden, εἰ σῶς ἐξ Ἄρεως ἀφίξεται Nauck. — V. 18 Καρῶν γὰρ ἦκει πᾶν σθένος λωτίσματος CSchenkl, Καρῶν γὰρ ἦκει (γαῖαν Ἀγαμέμνων ἀναξ, θράσει πεπορθῶς Ἑλλάδος) λωτίσματος Gomperz, κλύω γὰρ ἦκειν .. λωτίσματα Bergk, κλέος γὰρ ἦκει πᾶσιν ἐκ λωτίσματος Kock, Καρῶν γὰρ ἦκει (γαῖαν Ἀγαμέμνων ἀναξ, ἄγων ὅσοι περ Ἑλλάδος) λωτίσματα Nauck. — V. 18sq. κλέος γὰρ ἦκειν (Ἑλλάδος) λωτίσματα πάσης ὑπερφέροντ' ἐς ἄλκιμον σθένος postremo Weil. — V. 19 ὑπερφέροντες retinet Nauck. — ὑπὲρ πρηῶνος ἀλκίμῳ σθένει Bergk, ὑπερφέροντος εὐκλείας γένους Kock. ὑπερφέροντος ἀλκίμῳ σθένει etiam Gomperz. — σαγῆς Buecheler. — V. 20 αὐχεῖ δὲ Τλώων Bergk. — V. 21 πρόσθεν, postmodum πρὸς οὖς Weil, πρὸς ὧν Bergk, πρὸς ᾧ Kock. — fort. μαργώση χερσί. — V. 22 ἀνυπέρβατον Weil, ὑπὲρ μύρον vel ὑπὲρ βροτὸν Bergk, ὑπερβατὸν Kock, ὑπέρτατον Herwerden. — V. 23 ἐλπίς ἢ μ' ἔτι ξυζῆν μένει Buecheler, ἐλπίς ἢδ', ἐπὶ ξυροῦ τ' ἔβην Wilamowitz, ἐλπίς, ἢδ' ἐπιξυρεῖ μένει olim conieciabam, ἐλπίς τῇ διεπτοημένῃ Bergk, ἐλπίς τῇδ' ἔτ' οἰζυρᾷ μένει (vel τῇδ' ἐπεζαρημένῃ) Herwerden, ἐλπίς ἢδ' ἐπεξυρημένῃ REllis.

V. 24 μὴ πάντα πράξας ἐκχέῃ πρὸς αἵματι Weil, ἤν πάντα παι-
δὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Buecheler, μὴ πάντα παίσας ἐκχέῃ πρὸς
ἔρματι Bergk, καὶ πάντ' ἄπληστος ἐκχέῃ πρὸς αἵματι Kock, ἢ
πάντα παίσας ἐκχέω πρὸς ἔρματι Herwerden.

100. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἀμᾶν στρατοῦ
Valckenaer. V. 2 λωτίσματ' αἰεὶ olim W. — παντὸς ἀνατρέπων
Erfurdt, παντὸς ἀντρέπειν vel παντὸς ἀγρεύειν Dindorf, πάντ' ἀπο-
θρίζειν Bothe, πάντ' ἀποδρέπων (debebat ἀποδρέπειν) Schwerdt,
πάντ' ἀνατρέπων Zakas. — πάντα τάνδρων ἐν στρατῷ Wagner,
πάντ' ἀπ' ἀνθρώπους στερεῖν Hartung, πάντα τάνθρώπων τρυγᾶν
M Schmidt. — ἀνθρώπων ut dittographiam vocis στρατοῦ expungit
Papageorg. 109. κατὰ τῆς σισύρνης τὴν λεοντέαν Pauw.

114. ἀρτόφορβος olim Nauck.

117. Hesych. gl. scribit Butler
sic: αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον (vel ὄν) ἑαυτὸν ἔρεξε. (καὶ κα-
τευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα), Hermann sic:
οἶον ἑαυτοῦ ὀρέζεται κατευθὺς αὐτορέγμονος πότμου, I. Dindorf
sic: ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατέθυσε. ἢ αὐτορέγμονος παρὰ τὸ
ὀρέγειν τὴν χεῖρα.

119. An apud Hesychium ὑποτοπῆσαι ex
Aeschilo excerptum sit, dubitat Pauw.

124. ἄκου' ἀν' οὖς
ἔχων Butler. Ex Hesych. gl. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός·
Αἰσχύλος Λυκούργω et alia Hesych. gl. ἄβλητος· ἄτρωτος ἐκ βέ-
λους Hermann Aeschyli fragmentum: ἄβλητος ὢν, ἀνούτατος com-
ponit.

126. V. 1 ἔπνες olim ex A relatum erat. — V. 1 sq.
τῶνδε πίνεις βροῦτον ἰσχυαῖνον χρόνῳ καὶ σεμνοκομπεῖς . . στέγων
Hartung. — ἰσχυαῖνων χρόνον καὶ σεμνοκόπτων οὗτος ἀνδρείαν
στέγην Heath. — V. 2 κάσεμνόκοπτεν τῇδ' ἐπ' ἀνδρείᾳ στέγην
Butler; καὶ σεμνοκομπεῖς Bothe, qui ἀνδρείᾳ στέγη pro ἀνδρῶνι
dictum esse putat. — στέγη olim Hermann (opusc. V p. 28).

127. V. 2 ἄρχτειος Herwerden.

128. Post Sept. 546 (χαλκὸν
ἀθέριστον· ἀσπίδος δ' ὑπερτενῆς) interponit D C Tovey.

131. V. 3
(προπέπωκας inseruit Meursius). — οὖς προπέπωκέν γ' ἔξω κλισίας
Pauw, οὖς σὺ προπίνεις εἴσω κλισίας Blomfield, εἴσω κλισίας προπε-
πωκώς Bothe.

132. Ὡ Φθιώτ' Butler. — Inter ἀκούων et ἰή, κό-
πον lacunam statuit Hartung.

134. V. 1 δεινῶς δ' ἀπ' αὐτῆς ξου-
θὸς Bothe. V. 1 sq. Trium versuum lacinias (. . ξουθὸς ἵππαλεκ-
τρυῶν . . | στάζει . . . | κηρὸς λυθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος) su-
peresse olim coniciebat Dindorf, A. ποῦ δ' αὖτε φροῦδος ἵππαλεκ-
τρυῶν; KHP. (i. e. κῆρυξ). στάζει λυθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Fritzsche, ἐπὶ δ' αἰετὸς <καὶ> ξ. ἱππαλεκτρυών. στάζει <δὲ δεινῇ τοῦ πυρὸς ταχεῖς φλογὶ> κηρῶ τιθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος Wagner, ἐπὶ δ' αἰετὸς καὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών· στάζει καρέντων . . πολὺς πόνος Hartung, (ἀπὸ δ' αὐτ' αἰετὸς ὁ ξουθὸς . . στάζει, κηροδέτων . . πόνος Ribbeck), ἀπόλλυται δὲ ξουθὸς . . | . . φαρμάκων πολὺς πόνος | στάζει MSchmidt Zeitschr. f. d. Alt. 1856 p. 263. **136.** εἷς δ' ἔστι Reisig. **138.** φιλῶ γε κάβδελυκτά μοι Bekker. **140.** μηρῶν τί τῶν σῶν εὐσεβοῦς ὁμιλίας | κάλλιον Belinus de Ballu. εὐσέβησ' ὁμιλίαν | κλαίων Hermann. **146.** ὑπηνέμοισιν Nauck. **149.** Photii glossas Hermann opusc. V p. 27 hunc in modum corrigit: ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλῆμων ὀκτάπουν· ὀποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους· ἦτοι ὁ σκορπίος ὁ ὀκτώπους ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν. Friebel ποταμὸν· Αἰσχύλος δι' αὐτὴν πέπλακε Νεανίσκοις, Wagner Ὀκτώπαν ποταμὸν διαπέπλευκεν. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. **152.** ἐναροκτάντας δὲ φλοισβοκόπος θ' ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει Friebel, ἐναρύκτητος δὲ φθόγγου· σιν κροτεῖ, ὡς ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολάφει Bothe, ἐναροκτάντας δὲ φόνον μοι ἐπαυχῶν ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει, ἔξει τ' ἐχθρούς Hartung. — (φθογγοκόπος Schneider, φθογγόσκοτος Welcker). — Fort. ἐναροκτάντας (ad φθόγγους referendum) δὲ μόρων φθόγγους | σύγκροτον ὑψοῦ | τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει. **153.** κάμακος εἶσι delet Schuetz, κάμακος γλώσσημα διπλάσιον abicit Butler. εἶσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν olim Dindorf. **155.** οἷστρος . . μνηστεύεται olim Hermann, οἰκτρὸς . . μνηστεύεται Hartung. **156.** V. 3sq. Ἰδῇ τε . . βρέμουσα μήλων, πᾶν δὲ κᾶρεχθεῖ πέδον Heath, Ἰδῇ τε τέρπουσι μήλων, πᾶν δὲ κᾶρεχθεῖ πέδον comparans Aristiae fragm. apud Athen. II p. 60 B μυκαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον Toup, Ἰδῆς ἐνὶ κνημοῖσι καὶ βρυχήμασιν ὀργῶσι μήλων [πᾶν δ' ὀρεχθέει] πέδον Valckenaer, Ἰδῆς τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι <πάγοι βρέμονται· μυρίων βοσκήματα δ'> ἔρπουσι μήλων· πᾶν δ' ἀναροχθεῖ πέδον Fritzsche. — V. 4 ἔργω τε λαῶν, πᾶν δ' ἐρέχθεται πέδον (vel πᾶν δ' ἐρέχθει γάπεδον) Rauw, πρέπουσι μήλων πᾶν ὀρεχθεῖται πέδον HLAhrens, (ἔρπουσι μήλων πᾶν δι' ὀρχηθμοῖ πέδον vel potius) πρέπουσα μήλων πᾶν ὀρόχθειον πέδον Hermann. — πᾶν δ' ὀροχθέει πέδον Casaubonus, πᾶν τ' ὀρεχθεῖ γῆς πέδον Jacobs, πᾶν δ' ὀρέχθει δάπεδον Lobeck, πᾶν δ' ἐπηχεῖται πέδον EAJAhrens, πᾶν δ' ἐρεύγεται πέδον Ellis, πᾶν δὲ ποσὶ ῥοχθεῖ πέδον Zakas. **157.** V. 1 θυμὸς δὲ ποτ'

ἐμὸς Stanley, θυμὸς δὲ πιθανὸς vel θυμὸς δὲ πρόσθεν olim Hermann, θυμός ποθ' ἄμὸς Fritzsche, θυμὸς δ' ὁ θερμὸς Ellis.
158. τάφῳ Musurus. **159.** θεὸς μὲν <αὐτὸς> αἰτίαν Nauck.
160. Apud scholiastam Aristophanis corrigit ἐξέρριπται δὲ τὸ περὶ Ἀμφίονος ἐκ παρωδίας Burmeister. Aeschyleo tribuit μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ . . αἰετοῖς Beck. Tantali Aeschylei haec verba fuisse: ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας, δείσας ὕπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, αὐτὸς δὲ μέλαθρα καὶ δόμους Ἀμφίονος καταθαλάσῃ πυρφόροισιν αἰετοῖς olim coniciebat Hermann. — ἐγὼ δὲ μέλαθρα supplet Fritzsche. — Ζηνὸς μέλαθρα καὶ δόμους ἀμφιστεγεῖς . . πυρβόλοισιν αἰετοῖς Hartung. — καταθαλάσσει (scil. Ζεὺς), ratus haec esse verba chori Nioben monentis, ut criminationibus Jovis parcat, Bothe. **161.** V. 2 οὔτ' ἄν τι θύων οὔτε τι σπένδων Blaydes in Soph. Phil. p. 11. — ἄγοις Grotius. **162.** Primum v. his verbis μνησθήσομαι δῆδ' redintegrandum putat Hermann. — Post v. 3 lacunam statuit Hartung. **163.** Σίπυλον Ἰδαίαν χθόνα Bothe, Σίπυλον ἀν' Ἰδαίαν χθόνα Butler. **164.** σοφοῖς δὲ κηδεῖα ὅτι πρὸς σοφούς <αεῖ> vel σοφοῖς δὲ κηδεῖα ὅτι πρὸς γ' ἄνδρας σοφούς Fritzsche, σοφοῖσι κηδεῖα γάρ ἐστι πρὸς σοφούς Wagner. **165.** ἡμορισμένη Fritzsche, ἡμορημένη MSchmidt Zeitschr. f. Altert. 1856 p. 363. **168.** Ἦρα δὲ Διὸς παράχοιτις | ἀλλαχθεῖσά ποτ' εἰς ἱέρειαν ὄρεσιγόνοισι | Νύμφαις κρηναίαισι . . ἄγειρεν, | Ἰνάχου . . βιοδώροις Hartung. — Dindorfius olim verba Νύμφαις ὄρεσιγόνοι Euripidis esse ratus tribuerat Aeschyleo Νύμφαις κρηναίαις κυδραῖσι . . βιοδώροις. — Νύμφαι, ὄρεσιγόνοις κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου . . βιοδώροις Fritzsche Aristoph. Ran. p. 416. **169.** V. 2 ὑπερχέτω Bergk Zeitschr. f. d. Altertw. 1836 p. 75 (ὑπελθέτω voluisse videtur). **171.** V. 2 οὔτ' ἀστέρων ὄμμ' οὔτε Gataker. **173.** V. 2sq. κέλευθον Elmsley v. 3, Papageorg v. 2 e cod. Laur. refert. **174.** πρέσβειρα πεντήκοντα ex Aristophane Nauck. — κορῶν Bentley. **175.** V. 2 λέγω ἡγώ Hermann, λέγω σοι Papageorg. **177.** τὸ γὰρ κακὸν ζῆν βίον θσας λύπας φέρει Grotius. **179.** Apud Athenaeum Σοφοκλῆς pro Αἰσχύλος scribit Hartung. — V. 1 δδ' . . ἀμφὶ θυμῷ μοι βέλος Bergk (ex Soph. fr. 140). **180.** V. 1 <ἀλλ'> Εὐρύμαχος Friebe. — οὖν τις ἄλλος Casaubonus, οὖν δδ' ἄλλος Heath, οὖν οὐκ ἄλλος Jacobs, οὐκ ἄλλοις Bothe. V. 2 οὐκ ἀνεκτέους Casaubonus, οὐκ ἀνασχετοὺς Lobeck. V. 3 αἶ γὰρ αὐτῷ κότταβος ἦν τοῦμὸν χάρα (vel ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος εἰς

τοῦμὸν κάρα) Hayman. — αὐτῷ κοτταβοῦντι μὲν κάρα Casaubonus, αὐτῷ κότταβος τοῦμὸν κάρα Stanley, αὐτῷ κοσσαβεὺς τοῦμὸν κάρα Ellis. V. 3 sq. Post v. 3 lacunam statuit et in v. 4 scribit τοῖσδ' ἀγκυλητοῖς κοττάβοις ἐπισκόποις Hartung. V. 3 sqq. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβιον τοῦμὸν κάρα· τόδ' ἀγκυλητῶν κοττάβων ἔστι σκοπός, ἔνθ' ἐξεμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Friebel, ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβιον ἔγωγ' αἰεί· τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοττάβου τοῦμὸν κάρα ἔστι σκοπός· τοῦ δ' ἐκτενῶς ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Wagner. V. 4 τῶν δ' ἀγκυλητῶν κοττάβων ἔστι σκοπός Stanley. — κοσσαβέας; Ellis. V. 4 sq. τοῦ δ' ἀγκυλητοῖς ὀστράκοις ἐπίσκοπος αἰεί τῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Bothe, versu 4 deleto scribit τοῦ δ' ἐκτενῶς ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο MSchmidt, τοῦ δ' ἀγκυλητοῦς κοσσάβους ἐπίσκοπος . . ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Kaibel. V. 5 ἔκ τ' ἐμῶν cl. Poll. X 76 ἐξεμεῖν ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοτταβίζειν λέγουσιν Stanley, ὅς ἐκτενῶν Ellis. 181. V. 1 καὶ στρατάρχας καὶ ταγοὺς Scaliger. καὶ στρατάρχας καὶ <λόχους> Valckenaer, χάκατοντάρχας . . Heath, χάκατοντάρχας ἐγὼ Butler. 183. πρὸς πέδον Stanley. 185. <χρῶνται δ' ὑποξύλοισιν> ἀργυρηλάτοις καὶ κέρασι χρυσῇ στόμια περιβεβλημένοις coll. fr. 286 Blomfield in Aesch. Pers. p. XXVIII. τοῖς κέρασι Stanley. 187. ἀρχέστρατος Lobeck Paralip. p. 81 et Pathol. El. I p. 337. 190. V. 1 ἤκομεν <ἐξ ἀπῆς γαίης> Zakas. 191. δίδυμον τῇ μὲν . . τῇ μέγαν Ἀσίας Heath. 192. V. 3 χιλιόχρουνον Bothe, χαλκοκελαίνων Brequigny, χαλκοκέραστον Schneider, χαλκοκεράστη vel potius χαλκοκαρήνη Hartung, εἰλωχρουνον Wieseler. V. 4 (ποντοτρεφῶν Tyrwhitt, ποντοστεφῶν Schneider). 194. V. 2 ἀντίδουλον Papageorg. 195. V. 2 etiam πνοάς· σὺ δ' εὐλαβοῦ coniecit Casaubonus. 196. κλῦθι pro τοῦτο Heimsoeth. 197. V. 2 ἀπαξαπάντων Bothe, δῆμων ἀπάντων Zakas. 198. V. 3 Ἀβίους, Stephanum Byz. vitio codicis sui deceptum esse ratus, Valckenaer. 200. V. 9 διώξεις Salmasius. 201. Restituit . . Ἰστρον, ὡς καταφέρεται | ἐκ τῶν Ὑπερβορέων τε Ῥιπαίων τ' ὀρῶν Bothe. 205. λινάδες δὲ ΕΑJA hrens, δεινὸν δὲ Bothe, λίνον δὲ alii. Bentley λινᾶ δὲ γεῖσα, Blomfield λινᾶ δὲ πεῖσα, Wagner αἰνή vel αἰθεὶ δὲ πείσα. 206. V. 2 καὶ δίχα Herwerden Emend. Aesch. p. 160. 207. γένειον τᾶρα (vel κάρτα) πενθήσεις, φύγε Wagner. — τράγος, γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε· | καίει δὲ τόν γ' ἀψάμενον, ἀλλὰ φῶς ἔχει | καθερμότητα Bothe. 209. »Verisimile est γύαι vel ἄρουραι δίστολοι ab Aeschylo scriptum esse« Hermann. »Nisi δίστολοι προπο-

ποιί dixerat ut Soph. O. C. 1055» M Schmidt. **210.** V. 1 σῖτον
 μὲν οὖν Bothe, σιτούμενον Wilamowitz-Moellendorf. — V. 2 μέσαν
 τὰ Casaubonus, μεσάτια Bothe. **216.** »Fortasse ἴσον ἂν οὐ-
 ρανῶ vel ἴσον ὅν οὐρανῶ scribendum est hac sententia, ut Teucer
 velum optet quo tam procul a patria vehatur nave quam coelum
 extendatur. Verum concedendum est eiusmodi versum Aeschyleum
 non videri (E A J Ahrens). φᾶρος, ἥσσον οὐρανῶ Bothe, φᾶρος
 ἰσοχοίρανον G A Papabasileios. **221.** κατέκτα ταύτην Hartung.
226. (ἰδοὺ σταθμοῦχος ἐγκατίλλων φῶς ἀθρεῖ Pauw, ἴδ', ὁ σταθ-
 μοῦχος ἐγκατίλλων πως ἀθρεῖ Bothe). ἐγκατιλλώψας Dindorf et
 Friebel Satyrogr. fr. p. 139. **228.** V. 1 Ζαγρεῦ τε, νῦν μοι
 χαῖρε, παῖ Πολυξένου Wagner, Ζαγρεῖ τ' ἀναίμῳ καὶ πολυξένῳ λέ-
 γω Hartung, Ζαγρεῖ μὲν υἱῶ καὶ πολυξένῳ πατρί Birt. — νῦν γε
 Bothe. — πολυξένῳ Διί Schneidewin. **229sq.** (καὶ θανόντων
 οἷσιν οὐκ ἔνεστι φθέγμα J G Schneider, καὶ θανόντων οἷσιν οὐκ
 ἔνεστ' ἔγμα σκεπάστη δ' οὐκ ἔνεστι χίκυς Jacobs), θανόντι δ' οὐ-
 κέτ' ἔστιν ἰκμάς ἔνεσιν, οὐκ ἔστι χίκυς οὐδ' ἔθ' αἱματόρρυτοι φλέ-
 βες Cramer, κεῖ τῶν θανόντων, οἷσιν.. ἰκμάς et Σοὶ.. θανόντων,
 φασίν, ἐμφύχοισιν ὥς Bothe. **235.** V. 1sq. τῷ δὲ ξένῳ σχές
 στέφανον ἀρχαῖον στέφος.. ἄριστον Pauw, τῷ δὲ ξένῳ γε στέφον
 .. στέφος.. ἄριστον Friebel. V. 1 γ' εὐστέφανον Bothe. — στέ-
 φανος Grotius, στεγανὸν Hartung. — ἀρχαῖον πλέκος Herwerden.
 — V. 2 ἄριστον cum Pauwio Butler. — λόγου Heyne. **236.**
 δυσамμορίας Hartung. **239.** ἀπλῇ γὰρ οἶμος πάντας vel ἀπλῇ
 γὰρ ἡμᾶς οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει Heindorf ad Plat. Phaedon. p. 221,
 ἀπλῇ γὰρ οἶμος ὅστις (volebat ἥτις) εἰς Ἄιδου φέρει Bothe. **241.**
 κενὸν πόνου πλούτου τ' Bothe, κενὸν φόνου πλούτου τ' Wagner.
242. V. 1 αἰδοῖος ἀγναῖς Wagner, αἰδοῖ μὲν ἀγναῖς Schwenk,
 ἐρώσα δ' ἀγναῖς Hartung, μῶν ταῖσιν ἀγναῖς Nauck. V. 1sq. Ἄι-
 δην γὰρ.. λέκτρων, ἀτρέπτη βλεμμάτων ῥέπει βολή Salmasius,
 ἄδων τάδ'.. λέκτρων ἄνειμι (vel ἄπειμι) βλεμμάτων γ' ἐπήβολος
 Pauw, αἰδῶς γὰρ.. λέκτρων ἀπείροις, βλεμμάτων πρέπει βολῇ Heath.
 γάμων γὰρ ἀγναῖς.. λέκτρων ἀπειθῆς Valckenaer, ἀδῶν τις ἀγ-
 ναῖς.. λέκτρων, ἐτοίμη Hermann. (ἄδων ταῖς ἀγναῖς.. λέκτρων
 ἀφαί· μὴ βλεμμάτων ῥέπη βολῇ Welcker Gr. Trag. p. 50), μᾶλλον
 τις ἀγναῖς.. λέκτρων ταπεινῇ βλεμμάτων ῥέπει βολῇ Emperius,
 ἄδων τάδ'.. ἄπειμι βλεμμάτων ἔπη βολῇ Teucher, λάθρα τις..
 ποθεινῇ βλεμμάτων ῥέπει βολῇ Friebel. ἀγῶνας ἀγναῖς.. λέκτρονδ'
 ἐτοίμη Ellis, ἀδόντα κειναῖς παρθένοις γαμήλια λέκτρ', ὧν ἐτοίμη

A Palmer, μάλλον τις ἀγναῖς . . λέκτρων λόγος ἄρ' ἢ G A Papabasi-
leios, αὐδῶντες ἀγναῖς . . λέκτρων φάτνη μὴ βλεμμάτων ῥοπήν βα-
λεῖν Zakas. — V. 2 λέκτρων κάτω μὴ βλεμμάτων ῥέπη βολή Har-
tung, λέκτρων ἀδμῆσι (vel ἐτοίμῃ) . . ῥέπειν βολή Herwerden.
λέκτρων ἄσημος Bothe, λέκτρων ἀμειδῆς Gomperz. **243.** V. 3
ἔγνων δὲ Toll Fortuit. p. 128, ἔχουσα Hartung. **244.** Ex hoc
fragmento fabulam Ἀκταίωνα scripsisse Aeschylum efficiebat Butler.
245. Λυκίσκος pro Λυκιτᾶς, quod olim legebatur, Bothe. **251.**
V. 1 ὁ γὰρ δράκων ἐνώκισε δεινὴν κτέ. Jacobs. — ἐνῆκεν Valcke-
naer. — Verba οὐ γὰρ ὁ δράκων ἀνῆκεν, ἀλλ' Plutarchi esse, qui
annotet Aeschylum non ἐνῆκεν dixisse, sed ad doloris diuturnita-
tem significandam ἐνώκισε, putat Madvig Advers. crit. I p. 672. —
V. 2 δεινὴν γε στόματος ἔκφυσιν, ποδὸς λαβὼν Valckenaer. —
δεινῶν γε τομέων ἔκφυσιν Musgrave. — ἔκρυσιν Pauw. — λώβην
ποδός Reiske, ποδὸς λαβὴν Wytttenbach. **252.** φαγέδαινά γ'
ἦ vel φαγέδαινα δὴ Pauw. **253 et 254** coniungit (ὦ ποῦς,
ἀφήσω σ' ἔκ τε πηδήσω βίου, κρεμάσας τὸ τόξον κτέ.) Bothe.
258. Fort. ἀνεστος scribendum. **258a.** V. 2 ἔρυξας Scaliger,
ἔρρυσας Casaub., ἔρρευσαν Pauw, ἔρριψας Bothe, ἔρρευσ' ἂν Ja-
cobs, ἔρρ' ὕψος JH Vofs. ἔρρυσιάσθη Kaibel. **262.** Apud
Eratosthenem ὥς (δὲ addidit Schuetz) Αἰσχύλος . . ποιητής, Φορ-
κίδας γραίας εἶχον κτέ. Pauw. **264.** V. 1 γένεθλα τοῦ Bothe,
γένεθλον ὦ Hermann. — <ἀλλ' Ἀνδρομάχη σὺν τῷδ' ὁμοῦ
προσέρχεται,> Ἀνδραίμονος γένεθλον <ὄν> κτέ. Wagner. — V. 2
Ἐκτωρ σ' Hermann. **266.** V. 1 εἰ ἀθελεῖς Bothe. V. 1 sqq.
θέλεις, εὐεργέτει. τὸ γοῦν κακουργεῖν . . καὶ μήτε . . βροτοῖς
Pauw. οὐτ' ἔχεις εὐεργετεῖν οὐτ' οὖν κακουργεῖν ἀμφι-
δεξίως ἔχει τῷ μήτε κτέ. olim Nauck. V. 2 ἦγουν Grotius, τῷ
γοῦν Salmasius, καὶ χοῦν Zakas. — V. 3 οἷς μήτε . . λυπεῖσθαι
πέρα Grotius. — V. 5 τόκον pro κότον Nauck, φόνον Blaydes,
τάφον Herwerden. R Enger Adnot. ad trag. Gr. fr. p. 26 καὶ τοῦ
θανόντος εἰ δίκην πράσσει κότος addens »quem Suidas servavit
versum (v. παλαιγενές), εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι, is
huc referendus est et ab Achille pronunciatus videtur, ad quem
respondit Priamus ea de qua modo disputavimus oratione.
267. διαπεφόρβηται βίος (οἶον ἡδεῖα τοῦ βίου φορβὴ συντε-
τέλεσται) Friebel. **273.** προγόνων Bothe. **275.** V. 2
δν ὥς ἔπληξε νηδύος κοιλώμασιν Meursius. — γε λύμασιν Heath,
χαιτώμασιν Bothe, χυλώμασιν Meineke, χηλώμασιν M Schmidt,

χαλαίμασιν H Diels, χωρήμασιν Zakas, τιλήμασιν Ellis. 279. ἀνακίδωτος olim Nauck. 281. V. 1 καὶ κατὰ Bothe, ἥ καὶ Zakas. — σχῶς' ἀμαλάνιστον vel σχῶσι μαίμασσον Hartung. — V. 2 γὰρ τὸν Tour. — δόμων pro μόνον Dobree, δόμον A Genadius. Post v. 4 addit καὶ ταῖσι φουσητοῖσι δυοὶ σταγόμεναι | κυκῶν θάλασσαν ἐξεμῶ πρὸς οὐρανόν Bothe. 282. κείρειν παρασχών Zakas. 283. ἀναξίαν· βασιλείαν Wagner, ἀναξία formam Sienlam pro ἀνασσα fuisse opinatus. 289. θόας pro θύας Valckenauer, ὄρας Conington, κοᾶ vel κοίης MSchmidt. 296. δέδρακεν . . χειρὸς (vel χερὸς) δία Hartung. τύχης θύας Bothe. 299. οὗτ' εἰμ' ἄπειρος Herwerden.

300 post Prom. 838 inserit Burges. Cfr. supra p. 14. — V. 1 γάνος Deventer. — καὶ παθῶν Salmasius. — V. 3 χαιάν (vel ναράν) κυλίνδει . . ἐπομβρίαν MSchmidt. νάματα κυλίνδει Herwerden, γαῖαν καλύπτει Zakas. — V. 4 ἐν τῷ πυρωπὸν ἐκ κυνὸς λάμψαι φλόγα Grotius, ἐν ᾗ πυρωτὸν σμήνος ἐκλάμψαν φλογός Salmasius, ἐν ᾗ πυρωπὸν μὴνὸς ἐκλάμψαν φλέγος Pauw, ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας φλογέ Vossius, ἐν ᾧ μένος πυρωτὸν ἐκλάμψαν φλογός Heath, ἥλιος ἐν ᾗ πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονί olim Dindorf, ἐν ᾗ πυρωπὸν ἥλιος λάμψας φλόγα Hartung, εὐτ' ἂν πυρωπὸς ἥλιος κάμψας κτέ. MSchmidt, ἐν ᾗ πυρωπὸν ἄστρον ἐκλάμψαν χθονί Zakas. — ἥλιος χρίμψας χθονέ olim, πυρωτὸν γλῆνας nunc Ellis. 303. ὦ μὴ μὲν οὖν παρασπιστῆς ἐμοὶ | μήτ' ἐγγὺς εἶη γ' ὅστις ἐστὶ μὴ φίλος | τῷ γ' ἀνδρὶ τούτῳ, μὴδὲ τιμᾶται πρόπον Bothe. — μὴδ' ἐγγὺς εἶη, ὅς θεοῖσι μὴ φίλος O Crusius. 304. V. 3 θράσση πτερωτὸν ὄρνιν Salmasius. — V. 4 ἦρι παμφαίνοντι MSchmidt. — φαιόν τι Scaliger. — V. 6 παιδός τε καὺτυνηδύος μαίας ἄπο Bothe. — V. 7 ἦνίχ' αὐξηθῇ vel ἐξανθῇ Conington. — V. 8 τήκει νιν αὐθις κάμφικομίζει πτέρουξ Pauw. — ἀμφιέννυσι πτέρουξ Gesner. — V. 9 ἄστη δὲ μισεῖ, τῶν δὲ Παλλήνης τόπων Salmasius, αἰεὶ δ' ὁμιλητῶν ἀπαλλαγείς τόπων Bothe. τῶνδ' ἐπαύλων ἐκ τόπων Zakas. — V. 10 ἡ πάγας Scaliger. — ἐποίχεται Heath. 307. V. 1 sqq. σφύρας . λέγων | μύδρους * * * ὁ δ' ἀστενακτὶ θύννος ὥς ἡμύχετο | ἀναυδος Butler, σφύρας . λέγει | μύδρους ἀναυδος ἀστενακτὶ θύννος ὥς K Schwenk. — V. 2 ὁ γ' ἀστενακτὶ Bothe. — ἡμύχετο Tour, ἡμύσσετο Blomfield, ἡνέσχετο Jacobs. 309. V. 1 εὐθηλήματα Casaubonus. V. 2 ἐν γναθοῦντι Tour, ἐν ποθοῦντι Herwerden. V. 3 φίλτρων Nauck. 310. V. 1 Fort. καλῶς γ' ἠφρευμένος. 312. V. 2 οὐρανοῦ στέγην Pauw, οὐρανοῦ στέγη Wilamowitz. — V. 3 ἐνθεν Herwerden.

- 314.** *κᾶτα* Heath, *κάρτα* Butler, *σκαῖα* REllis, *σοβάδα* Kaibel, *ῥάδα* Wilamowitz, *σκολιά* Zakas. — *καλὰ παρῆν παίειν* Bothe, *καλοκέρων παίων* (vel potius *κρούων*) Hartung, *καλὰ παρῆν παίων* Herwerden. **315.** V. 2 *σήκωμα* Nauck. **317.** V. 2 *κοῦ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τητῶμενον* Bothe. **318** post Suppl. 964 inserit praemissa Hesychii glossa *διωριεῖ· νεῖκος πολέμου* sic: *πόλεμος δὲ διοριεῖ τὸ νεῖκος, οὐ λόγος. τοσαῦτα . . διάρτασον* Burges. **321.** *θινὸς ἐμβολὰς δλας* Pauw, *θῖνες· ἐμβολαὶ ἁλός* Heath, *θινὸς ἐμπολᾷ σ' ἁλός* Bothe. **328.** *αἰθῶπα* KSchwenk. **331.** *ὥς λέγει γέρον ᾄσμα* CHaeberlin. **332.** *Αἰσχύλος ἐν Λαίῳ* pro *Αἰσχύλος ἐλαδίῳ* Gronovius, *Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν* Gataker. — *ἔλα, δίωκ' ἀκμηῆτι μάλκιον ποδί* Hermann *versum ad Philoctetam* referens (opusc. VII p. 193sq.), *ἔλα, δίωκ' ἔκ, μήτι μαλκίων ποδί* Bothe. — *κεκμηῶτι μαλκίων ποδί* olim Nauck. **337.** *Archilocho vindicat versum* M Schmidt *Zeitschr. f. Altertw.* 1856 p. 457. **341.** *καὶ Βάχχος* Meursius, *Σαβαῖος* Burnesius, *Βάχχος* δ' Dindorf, *Βαχχᾶς* quondam Nauck. — *καὶ Ἀβαῖος ὁ μάντις* Bothe, *ὁ βακχειόμαντις* Ellis. **342.** *ἄνα* (idem quod *ἄνασσα*) Bothe. **350.** V. 1 *ἐν δαιτὶ δ' ᾄσε* Grotius. — (*τὰς αἰεὶ εὐπαιδίας* Zakas). — V. 3 *εἰπεῖν* Heath. **352** post Eum. 74 inserit Burges. **353.** V. 2 *μέγ' ἔστ' ἱάμα* Scaliger, *μέγιστον φάρμακον* Porson, *μέγ' ἐστὶν ῥῶμα* Wagner. **356.** *γὰρ ὑδρόθηκτον* Valckenaer, *γὰρ αὐόθηκτον* Hermann, *γὰρ αὐτὸς θηκτὸν* olim Nauck, *καρυστόβαπτον* vel *γεραιστόβαπτον* vel *γεραιστόθηκτον* vel potius *φρεατόβαπτον* Herwerden *Exerc. crit.* p. 8, *γὰρ ὑγρόβαπτον* vel *γὰρ ὑδατόβαπτον* idem *Emend. Aesch.* p. 162. **357.** *ἐμβήσασα* Bothe, *ἀμβήσασα* Wagner, *ὑβώσασα* Ellis. **358.** V. 1 *οὐ διφῶ λαγών* pro *οὐδὲ ἀπὸ αὐτόν* Ellis. V. 1sq. *οὐδ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν, οὐ γὰρ ἐγγύθεν ὁρᾷς· γέρων . . σαφὴς* vulgabatur quondam, (*σὺ δ' ἀποθεν εἶδες . . ὁρᾷς· γέρων . . ἐγένου σαφὴς* Heath), *εἰ δ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν, οὐδ' ἄρ' ἐγγύθεν ὁρᾷς* κτέ. Wyttenbach, *σὺ δὲ | ἀπωθεν εἶδες . . ἐγγύθεν | ὁρᾷς* κτέ. EAJ Ahrens, *σὺ δ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν . . γραμματεὺς μὲν οὐ σαφὴς* Wagner, *ἰδοῦ, πρόσω δ' ἀπ' ὀμμάτων, οὐκ ἐγγύθεν, ἔχων, γέρων . . σαφὴς* Hartung, *σὺ δὲ | ἀπωθεν αὖγασον τόδ', οὐ γὰρ ἐγγύθεν γέρων ἂν οὐδεὶς γραμματεὺς πέλοι σαφὴς* Herwerden. — V. 2 *γραμματεὺς γ' ἂν οὐ σαφὴς* Bothe. **359.** *σύ με καθαιρεῖν μοι* Faber, *σὺ δὲ καταίθειν μοι* Bothe, *σύ με καταικεῖν* E Rhode *Griech. Roman* p. 278, *σὺ δέ με καὶ φθίνειν* Herwerden. **361.** *λυγροῦ | γέγονε θεώδης, καλλέμορφος, εὐπρεπὴς* Bothe. **363.**

- ἄρα Butler. — τ' ἄρα κοκκίζεις Bothe. 365. σῦθι σπαθητοῖς Bothe. 366. ἄλλει 'κ μεγίστων . . λουτηρίων Bothe. 372. ἀφρὸς βρότειος ἐρρύη Porson, ἀφρὸς βορῆσιν ἐρρύη Bothe. 374. οὔνεκ' ἔπεισ' ἄνθη Wagner. ἔχει γ' vel καὶ Bothe. 377. οὔτε δοῦλος F W Schmidt. 379. V. 1sq. ante Suppl. 228 intericit (ΔΑ ὑμεῖς δὲ . . ἀπείρονι | θεῶν ἀνάκτων τῶνδε κτέ.) Burges. V. 2 ἐν χορῷ τ' ἀπείρονι Zakas. 384. ἐναγώνιε <παῖ> Μαίας καὶ Διός (omisso Ἑρμᾶ) Cobet Coll. crit. p. 186, ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διός Ἑρμᾶ ⊂ Gomperz. 387. ἔρω δὴ Bothe. 388. Ex Aristide refingit Bothe haec: — ἄλλ', ὦ τῶν βασιλείων | πρόδρομος μελάθρων, δέσποιν' Ἑκάτη, | τῶν τ' οὐρανίων τῶν τε πατρώων | ἐν θημετέρῃ, ταῦτα μεγίστων, νύκτωρ δ' σύ μοι προὔφαινες, Wagner haec: — ἄλλ', ὦ τῶν βασιλείων | πρόδρομος μελάθρων, δέσποιν' Ἑκάτη, τῶν τ' οὐρανίων τῶν τε πατρώων | τῶν τε μεγίστων ἐν θημετέρῃ, | νύκτωρ δ' σύ μοι προὔφαινες. 393 Aeschyli esse non putat Kaibel. 395. φίλον δέ τοι, | δαιμόνιε, τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεοῖς Nauck, quibus probatis locum comico poetae tribuit et Aeschyli verba (Pers. 744 ἄλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς συνάπτεται, ut putat E A J Ahrens) intercidisse iudicat Meineke. ἐσθλῷ δέ τοι | δεινὸν τί πως κάμνοντι συσπεύδει θεός F W Schmidt. Fortasse φιλεῖ δὲ τῷ ἐγκονοῦντι scribendum. 397. πρὸ τῶν πονηρῶν F W Schmidt. 399. σκιάν Bothe. 401. V. 3 κακῶς πράσσοντα olim Nauck. 403. Βοῦραν δέ θ' ἱερὰν καὶ Bothe. 426. Aeschylum εὐγένειος vel ἐριγένειος vel ἐριγενεία scripsisse conicit Hartung. 427. ἴστυγα cl. Hesych. in ἱστυάζω Alberti. 429. κερχνωματίσθαι Bothe. — In πεφρύχθαι latere προφητεύεσθαι putat Butler, πεφράχθαι Schütz. 445. τρίςσος vel τρίςζωος vel potius τρίζωος Pauw, τρισσιζυος Lobeck Paral. p. 253, τρίςσιζυος vel τρίςσοζος Dindorf, τρισσιζυρός Bothe. 463. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα τὴν παγκληρίαν Bothe (posses etiam παμπησίαν). 468. Pro ἐμπεδὴς fuisse qui ἐμμελής legerent, poetam autem ἐμ πέδης dedisse coniecit M Schmidt. Fortasse scribendum ἐν πέδαις σε γαμόροις | μάρψειεν Ἀιδης. 475. V. 1 εἰσορμωμένην pro οὐχ ὀρωμένην Meineke. — Inter v. 2 et 3 aliquid excidisse putat Wagner. 477. καταλέξω δ' ἐγὼ | Ἰωνικὴν σοι ῥῆσιν ἐκτείνας τινά Aeschyli verba putat Bothe. 489. Τεύχρου δὲ τόξ' οὐ χρωμένου Herwerden.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

PROMETHEUM.

Separatim edidit H Weil (1884).

2. Σκύθην δύσοιμον (vel ἄσοιμον) Weil, Σκύθην ἄχυμον FW Schmidt. 5. In scholio λάων (i. e. λίθων) Cobet. 6. ἀδαμαντίνων σφηνῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις Lowinski. 7. In scholio καὶ delet (παρὰ τὸ Ὀμήρου) Papageorgiu. 12. In scholio αὐτῷ <έστιν> Papageorgiu. 13. κοῦδέν ἐμπόδιμά που Lowinski, κοῦδέν ἦν πόνων ἔτι Zakas. 15. φάραγγι γῆς δυσχεμέρου Zakas. 25. In scholio πάλιν: ἐκ διαδοχῆς Papageorgiu. 27. πέφυκέ σοι FW Schmidt. In scholio λωφήσειν Papageorgiu, scribendum potius: ὁ λωφήσων: ὁ ποιήσων σε λῆξαι. 35. Hunc versum delet Todt. In scholio χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλαί (Hom. ρ 189) Papageorgiu. 41. οἶόν θ'; ὅπως μὴ τοῦτο δειμανεῖς ποτε Lowinski. 43. τῷδε Tournier. 46. πόνων (σάφ' ἴσθ' ἀπλῶ λόγῳ) Lowinski. 46—80 versus quos Κράτος habere solet, Βία adscribit Oberdick. 47. In scholio <ἐκ τοῦ> Διός Papageorgiu. Ante 49 lacunam statuit Brinckmeier. 49. ἄπανθ' ὑπάρχει θεοῖσι πλὴν τὸ κοιρανεῖν Mähly. 63. ἦν, τοῦδ' Wilamowitz. 71. In scholio περὶ τὰ πλευρά W Headlam. 74. In scholio διὰ τοῦ nescio quis. 76. In scholio διατετορημένος Kueck. 79. μὴ μαλθακίζου τήν τ' ἐμὴν Zakas. 83. τίνες Flach. 85. In scholio aut μήδεα, <Προμηθεύς>, καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς τὸ θ <Προμηθεύς>, aut μήδεα, κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τὸ θ W Headlam. 92—100 = 120—129 fuisse putat, dimetrum 99, monometrum 121 supplens, Th Heldler. 94. In scholio ὠεδήσεσθαι Hartung invenit, δεδήσεσθαι Cobet. 106. In scholio οὔτε μὴ <ἀλλ'> ἐλέγχειν Papageorgiu. 115. Fort. ἀχά scribendum. 117. Fort. κεκραμένων vel potius κεκραμένου. 118.

- Dindorf coniecit etiam τίς ἴκετ' αἶας τερμόνειον ἐπὶ πάγον; 131. <δέρχθηθ' οἶον> τὸν Διὸς ThHeidler. 139. In scholio θεμέρην, ἐκ δὲ τούτου τὴν γαλήνην φησί scribendum videtur. 144. In scholio ἀκαλαρρείτην (Hom. H 422 et τ 434) Papageorgiu. 150. θολερὰ A Pallis, φαφαρὰ Zakas. 153. εἰσιδούσας A Pallis. Ante 161 αἰαῖ αἰαῖ supplet ThHeidler. 164. ἀγρίοις πιέσας Todt. 165. ὥς μήτ' αὐτὸς μήτε τις ἄλλος ThHeidler. ὥς μήτε Ζεὺς et in scholio κακῶς ἐπήνεγκεν Zakas. 169. τραχυ-
 χάρδιος Mähly. 174. (θέμενος οἱ Zakas). 191. κὰν πικραῖς A Pallis.
- 205sq. ἔσται ποθ'· ὅταν τ' ἄτῃ ραῖσθῃ, τὴν ἀτέραμνον κτέ. Kock. 216 post 219 collocat Flach. 253. In scholio δύνатаι delet Papageorgiu. 255. θνητῶν δέ γ' οἶκτον προθέ-
 μενος Mähly. προσέμενος Zakas. 262. φίλοις ἀλγεινὸς Todt. 269. φλογωπὸν σέλας Todt. 271. τοίοις δ' ἔδῃσε Ζεὺς Mähly. 271—273 choro tribuens aut ante 271 aut ante 273 versum inter-
 cidisse arbitratur Eman. Hoffmann. 280sq. τοῖς κακῶς πρᾶσ-
 σουσ' Bergk. 281. ταῦτα πάνθ' Weil.
- 329sq. ὅλον παρόντα μόχθον Lowinski. 330. πορόντα μόχθον Zakas. κούρων παιδιὰν vel λῆρον παιδίῳ Flach. 333. Scholium δὲ πάσχεις νῦν ad v. 382 refert Papageorgiu. Post 345 hunc ordinem versuum: 356—62, 351—55, 346—350 statuit, tribuens v. 363—81, post quos aliquot versus interciderint, Oceano, v. 382—92 Prometheo, Bergk. Eundem versuum ordinem personis non mutatis requirit Mähly. 346. In scholio τὰ παρὰ σαυτοῦ Zakas. 347. πόνων μετασχὼν καὶ συνηλγηκῶς ἐμοί Todt, πόνων . . καὶ τετολμηκῶς ἐμῶν Flach. μετασχεῖν ἴσα τετολμηκῶς Zakas. συντετολμηκῶς τ' ἐμοί Jebb. 347sq. πρὶν οὐ μετασχὼν καὶ τετολμηκῶς ἐμοὶ καὶ νῦν ἔασον Emanuel Hoffmann. 350. πη-
 μανθῆς πόδα A Pallis. 355. δώσειν νιν Verrall. 356. κοῦτι μὴ Nauck. 364. ἐφespέρους τόποις anonymus (Paley). 370. Τυφῶνα θῆρ' ὅς πᾶσιν ἐπανεστή Newman. (πᾶσ' ὅς ἀντέστη Stanley). 379. κεῖ νῦν, 363—378 Oceano tribuens, Eman. Hoffmann. 380. In scholio τοῦ διορίζοντος Papageorgiu. 394. ὀργῆς, νόσου σῆς Zakas, χολῆς νοσοῦσης Metzger. 400. In scholio ἄμεινον <γάρ> Papageorgiu. 401. κύ-
 διστον Kock. μὴ δοκεῖν φρονεῖν Cobet. 402. ἐμὸν δοκῆσαι . . ἀρκεῖ τόδε Weil. 404. θρῆνον οἶμος εἰς τ' ἔχθραν Zakas.

409. In scholio ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὥς εἰ mavult Papageorgiu. 413. στένουσα σὰς Zakas. 425. ἀρχαιοπρεπῇ <τέθμια νῦν> στένουσι Zakas. <πάντες ὑπο>στένουσι Flach. 429. μεγαλόστονοι τεοῖς Weil. 436. Ἀρβίας Zakas. 441. πρόσθ' ἐν' ἄλλον Zakas. 442sq. δαμέντ' ἀκάμαντα δέμας Τιτᾶνα λυγροῖς εἴσιδον ἀντιθέων Ἀτλανθ', ὅς αἰὲν <λάξ τε πατεῖ στιβαρῶς> ὑπείροχον χθονὸς κραταῖν', οὐράνιον τε κτέ. Newman. 444. Ἀτλανθ' primus delet Bergk. 449. Αἰδῆς ὑποβρέμει मुखῶ γὰς Zakas. 452. In scholio ὥς ἡ Νιόβη παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ Brunck, αὐθάδειαν, ὥς <ὁ Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ> Σοφοκλέους ἢ διὰ συμφορὰν, ὥς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγῇ καὶ ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ Hermann. Σοφοκλέους delet Bergk. 454. προσκελούμενον Eman. Hoffmann. 456. διώρμισεν E Bruhn. 458. δὲ πλάσματα Burges, δ' ἡπήματα Zakas. 479. ῥύμασιν θ' ὅπως Zakas. 488. In scholio Αἰσχύλου ex αἰσχροὺν ortum esse putat Housman. 488sq. πέπονθας . . φρενῶν· ἄλλων δ' ἰατρὸς αὐτὸς ἐς νόσον πεσὼν (vel αὐτὸς ἔλκεσιν βρύων secundum Eur. fr. 1086 N., quod fortasse ex hoc loco depromptum sit) δεινῶς (vel κακῶς) ἀδυμεῖς Nauck.
505. δεξιοί σφισιν Zakas. 515. In scholio κυρίως <τὰ ὄμματα> τὰ Papageorgiu. 526. ἰσχύσειν θεόν Eman. Hoffmann. 536. (ὦν πύθοιο Zakas). In scholio εἰ <ἀεὶ> κρατήσῃ Kueck. 546. ποτιλισσομένα Mähly. 557. διακναιόμενον <καὺθαιρέτοις> Newman, διακναιόμενον <δαρὸν χρόνον> Zakas. 558. In scholio <ἐν> τῷ ἐξῆς δράματι Papageorgiu. 559. σᾶ σὺ δὴ γνώμα Newman, ἡλεᾶ γνώμα Verrall. 569. οὔποτε <τυφλαὶ> Weil, οὔποτ' <ἀφαιραὶ> Newman, τὰν <ἀεὶ> Διὸς ἀρμονίαν Eman. Hoffmann. 581. In scholio διὰ τούτου Papageorgiu. 587sq. ᾧ ᾧ γηγενὴς χρίει . . οἰστρος. ὁ δὲ πορεύεται . . ἔχων. ἀλύω δ'. ᾧ ᾧ, τὸν μυριωπὸν . . ἀλλ' ἐμέ τὰν τάλαιναν <πάλιν ἐμφανῆς> ἐξ ἐνέρων περῶν κτέ. M Schmidt. 590. Scholium ad v. 593sq. refert Papageorgiu. 596. Scholium ἀλλ' οὐκ ἐμοί, διὰ τὸ νηστεύειν ad v. 597 refert Kueck. 599. πολύπλανοι Meineke. 612sq. (κλύεις πρόσφθεγμα βούκερω τὰς παρθένου Stanley). 621. ἐτητύμως (et 599 τηλέπλαγκτοι) Newman. 650. In scholio εἰς τὸ τέρμα Papageorgiu. 651. In scholio λέγουσι δὲ οὔτω Nauck, λέγουσι δὲ οὔτω Papageorgiu. 658. In scholio ἄμα σαφηνίζων . . τὰ παρ' Ἰοῦς . . νεαροποιήσεις Papageorgiu. 660.

πολυφθόρους φυγὰς Todt. **666.** In scholio διαγωγὴν διηγήσεως ἀξίαν ἔχει ἐκεῖ ex schol. rec. Wilamowitz, nihil nisi διήγησιν seiungendum videtur. **677.** συνάρασθαι secundum scholium συνουσιάσαι scribendum videtur. **677sq.** καὶ συναίρεσθαι . . ὦ παῖ expungit Nauck. **678.** In scholio ὡς ἐπὶ Kueck. **683.** Fort. ξυνεσχόμην scribendum. **699.** Fort. πρὸς βίαν φρενῶν τάδε vel πρὸς βίαν πράσσειν φρενῶν.

703. In scholio ὃ ἐστὶν ὕδωρ Vitelli, fort. ἡ ἐστὶν ὄρος. **704.** (λέρνην ἀγνήν τε Zakas). **707.** ἀπροσδόκητος . . ἀπτέρως μόρος vel potius ἀπροσδοκήτως . . ἄπτερος μόρος W Headlam. αἰπεινὸς μόρος Tucker. **720.** ἰὼ semel ponit Weil. **722.** In scholio fort. κραυγάζεις scribendum. **738.** (ἀλιδόνοις γύποδας Zakas). **754.** In scholio ante ὡς supplendum ἀσμένως. **756.** In scholio ὅς ἐστι πύλωμα Tucker. Post **760** supplet οὗ πορθμὸς εἶργει θρηκίους Φρυγῶν γύας — μενεῖ δὲ τῇδ' ὄνομα σόν — τὸ δεύτερον E Bruhn. **764.** ταῖσδ' ἐπέτριψε πλάναις Zakas. **772.** In scholio πέλαγος εἰς τὸ πλῆθος Papageorgiu. **778.** ἡ δὲ εὐπετῶς Zakas. **786.** ὄντων μαρτύρειν πάρα Metzger. (γαθεῖν σοι πάρα Zakas).

802. ἡ μὴ σεαυτῆς Zakas. **809.** ἀτιμάσης φίλους Zakas. **818.** περᾶσαι Zakas. **819.** πεδία Κυρήνης Völcker (Myth. Geogr.). **821.** ἰσχνόμορφοι Tucker. **827.** τοιοῦτον οὖν σοι Jebb. In scholio φυλάξασθαι Papageorgiu. Post **835** lacunam statuit cl. Aristid. II p. 443 (ed. Dind.) Bergk. **847.** In scholio ἰδίαν που Vitelli. **854.** πρᾶγμα σῶν πλανημάτων Mähly. **858.** ἄπιστον, θεσφατηγύροι (vel αἱ πολύγλωσσοι) Nauck. **861.** <ἡ τὴν τάλαιναν> τῶνδε Weil. μέλλουσ' ἔσεσθαι τοῖα προσμένει σ' ἔτι Rutherford. **863.** In scholio τὸν Ἰόνιον <κόλπον> scribendum videtur. **872.** Scholium τῆς νυκτός ad v. 887 refert Kueck. **874sq.** Ζεὺς ἄγει συνευνέτιν ἐπαφῶν τε χειρὶ καὶ μετ-εμβαλὼν δέμας Flach. **875.** καὶ σπεύρων γόνον Weil, καὶ κτί-ζων γόνον Oberdick, καὶ θέλγων μόνον Zakas. **876.** ἐπώνυμον δὲ τῶνδ' ὀσιογεννημάτων Newman. **883.** λελιμμένοι Zakas. **885.** φθονῶν δὲ σωμάτων εἶρξει θεός Nauck, φόνον δὲ σωμάτων ἔρξει θεός Zakas. **887.** Ἄρει θανόντων Flach. Post hunc v. lacunam esse suspicatur Mähly. **894.** καλεῖν Stanley. **897.** φύσεται στάχς Zakas.

904. φρενοπλήγες Cobet.

911. θυλεροὶ δὲ κλόνοι

- Kock. In scholio ψελλὰ λαλῶ Mähly. 913 sq. δς πρῶτος ἐβάστασε Schwerdt. 923. Μοῖραι <μακραῶνς> Newman. <ἄλβιαι> Μοῖραι Zakas. Μοῖραι <πολυζήλων> λεχέων Flach. 925. In scholio γαμέταν τινὰ ἔχοντα vel γαμέταν ἔχοντα Papageorgiu. 929. ἀλαπαζομέναν Todt. 929 sq. ἀμαλαπτομένας . . πόνον Mähly. 930. ἀλατείαις δρόμων Newman. 931. ἐμοὶ δ' ὅτῳ μὲν Weil. 931 sqq. ἐμοὶ δ' δς ἧ μὲν ὁμαλός, ὁ γάρμος ἄφοβος· οὐδὲ δέδια μὴ θεῶν του κρεισσόνων ἔρως ἀφύκτοις ὄμμασι προσδράκη με = ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ . . οὐχ ὀρῶμαι μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν Newman. 932. ἄφοβος οὐδ' ἀρνούμαι Flach. 933 sq. ἐρωτόφλεκτον ὕμμα Mähly. 935. ἄμαχος ὅδε Schwerdt. 936. οὐδ' ἔχω πῶς ἄν νικῶν Flach. 943. In scholio πληροθήσεται quod posui incertum est. Quod est in codice, neque τελεσθήσεται neque πραχθήσεται esse affirmabat Vitelli, certius nihil legere poterat. 951. Scholiasta οὐκ ἰάσιμα legisse videtur. Etiam de οὐκ ἐναίσιμα cogitari potest. Cfr. fr. 180, 2 ὕβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους (αἰνεσίους libri). 953. αὐτῷ scribendum videtur. 956. Malim τινάκτειραν πέδων. 967. Scholium, in quo ἐκπῶν legendum, ad v. 964 pertinet. 968 delet Eman. Hoffmann. 969. σὺ μὲν προσεύχου Rutherford. 983. Fort. ὀφθαλμοῖς. 993. πλέον γε καὶ τοῦ παντός A Pallis. 997. καθύβρισα; Flach.
1002. τοὺς ὑπηρέτας χρεῶν Flach. 1016 sq. post 1026 collocat Kaibel. Fortasse post v. 1010 transponendi vel potius expungendi sunt. 1018. (ὥς παῖδά με Διός Zakas). 1019. Fort. καὶ τοιοῦδ' ἀνούστερος. 1040 sq. μαλθάσση κέαρ λόγος Todt. 1045. μείον ἢ μηδὲν σθένει Nauck. In scholio ἴσον ἐστὶ τῷ μηδέν Cobet. 1055. Fort. δέρματος pro σώματος scribendum. 1056. In scholio ἀκάλεστος Papageorgiu. 1057. κελαινόχρωτον A Pallis. 1063. ἀλλὰ κοῦ λάν εἰρημένος; Zakas, ἀλλ' ἐκ καρδίας εἰρημένος F W Schmidt. 1066 sq. αἰθαδίας εὐβουλίαν ἄμεινον Zakas. 1070. μεθέντ' ἐπαινεῖν Zakas. 1079. ῥίζαις κάρτα κραδαίνοι Flach. 1090. τοῦδ' ἐψυχῇ, τί Zakas, ἢ τοῦδ' αὖχῃ Todt. — Pro μανιῶν scribendum videtur vel μανίας vel λυσσῶν (i. e. particip. verbi λυσσάω).

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

PERSAS.

Separatim edidit fabulam H Weil (1884), W S Teuffel (ed. III curavit N Wecklein 1886), L Schiller (ed. II curavit C Conradt 1888), N Wecklein (cum Sept. a. Theb. 1891).

In appendice inde a 665 minuas sis numerum uno sive quod sub 665 legis, referas ad v. 664, quod sub 666, ad v. 665 etc.

In hypothesi παραπεποιῆσθαι ἐκτιθεῖς Papageorgiu, ἐστὶν <δ> ἀγγέλλων Nauck, στρωννύς τε θρόους Stanley, ἀρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος <έλεος καὶ φόβος> Bergk, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ κινεῖται W. Extrema verba πρώτη ἔφοδος . . Πλαταιάς secludenda sunt.

9. πολυφύλου H Stadtmüller. 13. κενεὸν δ' ἄνδρας αὐ-
τεῖν Schumacher, κατ' ἄνδρα βαῦζει Schwerdt, δόμος δ' ἄνδρα
βαῦζει Todt. ὥχωκεν, ἐὼν δ' ἄνδρα βαῦζει <κούρη πολύδακρυς
ἐκάστη> Headlam. In scholio γὰρ ἅπαντα Papageorgiu. 16.

οἷτε τὸ Σούσων χάχεσσαίᾳς Conradt. 43. ἡπειρογενεῖς Zakas.

43 sq. Hic lacunam esse, qua illae νῆσοι νηριτοτρόφοι (Athen. III
86 B, vide ad v. 891) omissae sint, suspicatur C G Haupt. 45.

In scholio ἐπόπται legendum videtur. 62 sq. οὕσπερ . . πέμ-
φασα Zakas. 73. In scholio ζεύξας <διὰ> νεῶν Papageorgiu.

88. δοκιμῶ Bergk. 90. ὀχυροῖς recc. 92 ἀπρόεκτος Bergk.

95 sq. delet Staurides. 96 sq. πήδημά ποτ' Stadtmüller. δηλή-
ματος εὐπετῆς ἀπάσσω Stahl.

101 sq. ὑπερθεν τὸν ἀλυσκάζοντα φεύγειν Weil. Verba ὑπέρ
θνατὸν ἀλύξαντα delet Staurides. 117. In scholio ἡ ὀδυνητῇ

Vitelli. Sed vide Et. M. μέλαινα· σημαίνει . . καὶ τὴν σύνεσιν,
δθεν καὶ ᾠρένες ἀμφιμέλαινα et Hes. ἀμφιμέλαινα· βαθεῖα, συ-
νετή, quam ob rem ἡ συννεφής supra abiciendum. 120. Περ-

- σικὴ στενάγματος Weil. 121sq. τοῦδε μὴ πάθος πύθεται Stadtmüller, τοῦδε μὴ μέλους (vel γόου) ῥόθον ἢ Conradt. πόνους πύθεται Kock. πόλεις πύθωνται Zakas. 136. ἀνδρῶν πρόσω Stadtmüller. 137. τρώπῳ φιλάνορι Stadtmüller. 138. Περσίδες δακρυπενθεῖς Zakas. 139. πόνῳ Margolionth. 142. λείβεται legendum videtur. 148sq. Δαρειογενῆς γένος ἡμέτερόν τε πατρωνύμιον Housman. 149. γάνος Vitelli et Newman. 155. <ταύτῃ> προπιτνῶ Newman. προσπίτνωμεν vel, deletis versibus 156sq., προσπίτνειν. χρή nescio quis. 161. μεθέστηκεν λεῶ Staurides. 164sq. ἐρῶ, θυμὸν οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐσ' ἀδείμαντος Housman. 165. οὐδαμῶς ἀταρβῆς οὐδ' Stadtmüller. οὔσα δείματος πλέα Zakas. Verba οὐσ' ἀδείμαντος recte se habent. 166. μέγας στῦλος Stadtmüller. 168. μέριμν' ἄπληστος Zakas. 168—170 delet Jo. Staurides. 169. ἐν τιμῇ σθένειν Zakas. 172. ἔρμα F W Schmidt. 176sq. ἴσθ' ἄν . . ᾧ 'ν δύναμις Zakas. 177. δύναμις ἢ τί σ' ὠφελεῖν F W Schmidt, δύναμις, εἰ δεῖσθαι θέλεις Metzger. 192. ἐμὸς παρῶν Stadtmüller, ἐμὸς ἐπαφῶν Zakas. 194. αὐχένοιν A Pallis. 197sq. ἔντῃ βίῃ . . ξυναρπάζει δίφρον Zakas. 199. ἄνους χαλινὸν Kock.
210. εἰσορῶ τρώμῳ Zakas. 210sq. ῥόθῳ πτερῶν Stadtmüller, πτεροῖς κείνω τ' Todt. 216. σωθεῖς δόμοισι Zakas. 221. τὰσθλὰ δ' ἐκτελῇ Zakas. 226. ὑπαὶ γῇ Stadtmüller. 232. γῆς φίλα scribendum videtur. 239. ναί· στρατός τοι μοῦνος ἔρξας Kock, ναί· στρατός τοσοῦτος K Schenkl. λαὸς οὖν Weil. καὶ στρατός γε θοῦρος F W Schmidt. 241. In scholio τὰ <μέταλλα> ἐν Papageorgiu. 242. (δὲ διὰ χερὸς Zakas). 243. In scholio συστάδην μαχομένων legendum videtur. 247. ὥς γε Weil. 248. λέγεις ἀπόντων Kock, λέγεις ἰδόντων Metzger. τοκεῦσι Stanley. 252—258 interpolatos esse, cum genuini versus intercidissent, suspicatur Paley (v. 256—258 eicit Conradt, unum v. 257 Nast). 253. καὶ κλυτὸς Stadtmüller. 262. Scholium ad v. 263 pertinere putat Papageorgiu. 265. ἢ μάλα μακρόβιος Weil. 273. τᾷσδ' ἀπ' . . ἦλθε γαίᾳς Housman. 273sq. ἦλθ' ἐπ' αἶαν δᾶαν (vel δᾶων), Ἑλλάδα θοῦριν Stadtmüller. 275sq. et 281sq. permutat Staurides. 280. πλακτοῖς recc. πλαγκτοῖς δὴ πελάγεσσιν Newman, δύσπλαγχι' ἐν διπλάγεσσιν L Schmidt, πλάγχι' ἐνὶ σπιλάδεσσιν Housman, πλαγκ-

τοῖς δεῖπνα δάκεσιν A Palmer, πλαγκτοῖς ἐν πινάκεσιν Jo Staurides (mallem πλαγκτοῖς σὺν πινάκεσιν). 283sq. ἴνζ' ἀποτμον <πότμον> δυσαιανῇ βοάν Conradt. 285sq. ὥς δᾶοι πάντα . . ἤνυσαν olim W. 286. ἔφθισαν· αἰαῖ στρατοῦ (et 292 εὐνιδας ἔκτισσαν ἡδ') Stadtmüller, ἔσχεθον, αἰαῖ στρατοῦ scribendum videtur. 289. στυγναί γε <δῆ> δαῖοις Conradt. 292. εὐπαιδας ἡδ' Weil. 295. τὸ μήτ' ἐλέγξαι Housman.

313. ἀλώμενοι Staurides, μυκώμενοι Zakas. ἰσχύρ' ἂν vel ἰσχύρ' αὖ L Schmidt. 318 spurius videtur. 321. καὶ Μάγος Ἀραμβος Weil. 322. In scholio μετώκησε Papageorgiu. 324. σύ τ', ἐσθλὸς Ἀριόμαρδε, Σάρδεσιν Weil. 328. ἐν τύχῃ Conradt, εὐτυχῶς scribendum videtur. 332. τοίων ταγούχων νῦν Stadtmüller, τοιῶνδε ταγῶν τῶνδ' Campbell, τοιῶνδε <μὲν δὴ τῶνδ'> Conradt, τοσόνδ' ἐπάρχων νῦν Todt. τοσόνδ' ἄρ' ἀρχόντων νυν ἐμνήσθην πέρι F W Schmidt. τοιῶνδ' ἄρ' ὄντων τῶνδ' scribendum videtur. 332sq. τύσων δαμέντων νῦν . . πολλῶν γὰρ ὄντων Kock. 341. κρατεῖσθαι Zakas. 347. μάχης Todt. 352. ἄνδρες γὰρ ὄντες Zakas. 360. ὥς ὅτε Weil, ὥς ἦς Zakas. 365. του θεῶν φθόνον Zakas. 372. In scholio ἐπὶ τὸ μιμητικὸν <μετέβη> legendum videtur. 378. Fort. τὰ δεῖπν' ἐπορσύνοντο. 391. μὲν ἀρθεῖς Weil.

403. κόσμῳ δ' ὕστερον λοιπὸς στόλος Stadtmüller. In scholio συνεσταλμένα Papageorgiu. 416. In scholio fort. Σαλαμῖνος καὶ Αἰγάλεω legendum. 418. ἐνταῦθ' ὑφ' αὐτῶν Todt. 431. κελαινὴ νύξ τόδ' ἔργμ' Stadtmüller. In scholio quod olim legabatur ἐπιγενομένη requirit Papageorgiu. 432. κακῶν δὲ κληδόν' Stadtmüller. 448. συμφορᾶς κακῆς φίλων Zakas. 450. In scholio πρόσουρον Papageorgiu. 452. ἄλμης ἔπι scribendum videtur, ἄχνης conicit Stadtmüller. 453. ὅπως, ὅσοι νεῶν Stadtmüller. 454. ἐνθάδ' ἐκσωζοίατο Weil. ἐξωθοίατο Housman. 455. (εὐχείρωτον ἂν κείνων F W Schmidt). 481sq. λαῶν (et οἱ . . τούσδ') Weil. 483. ναῶν ταγοῦχοι Weil.

504. δὴ πόρον Weil. Post 506 lacunam statuit Bruhn. 516. ταῦτ' ἴστ' ἀληθῆ Zakas. 516sq. delet Conradt. 518. δυσκόμιστε δαῖμον Stadtmüller. 527. Fort. ἐξ οἴκων πάλιν. 530—533 nunc delet, scribens 534 καὶ μή τι . . προστεθῇ κακόν, Conradt, 530—534 additi videntur ab Aeschilo, cum Persas omissa ea parte, in qua Darius agit, Syracusis do-

- ceret. 535. νῦν πάνυ Stadtmüller. 540. θεράπναι δ' Zakas. 541. διαμυδαλέους scribendum videtur. 546 delet Todt. 556 delet Staurides. 562. ἁδόπτεροι Weil. 566 delet Staurides. 571. πρωϊμόροιο Weil, ποντομόροιο Todt. πρῶθ' ὁμόφουτοι, φεῦ Conradt, κάρτ' ἀπόροιο, φεῦ Stadtmüller. 574. λείπονται supplet Staurides. 575. In scholio ἀναβόησον Papageorgiu. 583. ἄπαιδα Conradt. 584. ὀρφάνι' ἄχθ Stadtmüller. 586. τὸ πᾶν ἀπύουσιν scribendum videtur. 595. φυλακῇ Weil. 598. αἵμαχθείσθ ἀρούργ δ' vel αἵμαχθεῖσ' ἐπάρουρος Conradt.
601. φίλοι, παλαιῶν Weil. — ὅστις ἔμπαιος W Headlam. 603. δεῖμα πνεῖν Conradt, κυμαίνειν Staurides. 604sq. ὁ καρὸς εὐροῇ . . δαίμον' οὐριεῖν σκάφος olim W. Hos versus delet Staurides. 605. αἰὲν ἄνεμον Weil. αἰὲν οἶμον οὐριεῖν τύχης Conradt, αἰεὶ πνεύματ' οὐριεῖν τύχης scribendum videtur. In scholio οὐριοδρομήσειν Kueck. 607. φαίνουσιν Staurides. φαίνονται ἐκ θεῶν Zakas. 608. Fort. παιάνιος scribendum. 619. εὐφύλλοισι θαλλούσης κλάδοις Nauck. θαλλούσης νέοις Newman. 627. θαλαμόνδ' Todt. 629sq. φθιμένῳ . . <τοὺς> κατὰ γαίας Zakas. 634. εἰ γάρ τις ἄκος πέλον οἶδε κακῶν Metzger. ἄκος οἶδέ τις ὄν Weil. 634sq. εἰ γάρ τι πέλον, μόνος ἂν μόχθων πέρας εἴποι Conradt, εἰ γάρ τις τῶνδ' ἄκος οἶδε πλέον, μόνος ἂν θνητῶν πέρας ἂν ποιοῖ Zakas, εἰ γάρ τις ἄκος τῶνδ' οἶδε πόνων, μόνος ἂν θνητῶν πάρος εἴποι F W Schmidt. 636—675 tribus deinceps chori ordinibus, ephymnia ἡέ 654, 659, βάσκει χτέ. 667. 675 universo choro tribuenda videntur. 641. διαβοῶντος Newman. 654. δαίμονα θεῖον, ἀνακτα Παρσιᾶν Newman. 659. εὖ ἐπεδάρχει vel εὖ πεδῶκει Newman. 660. In scholio Συρίων et Συρίους Vitelli, Φρυγίων et Φρυγίους Conradt. 667. βάσκει ἴθι περ σύ, <μάκαρχε> Παρσιᾶν Newman. 668. κοινάλην Newman, καινὰ γῆ Housman. 678sq. Versu 678 deleto scribit πάρα . . διαγοᾶν Staurides. 678sq. τίς τάδε δεῖν' ἐνετεῖνατ' (vel ἐτιτῆνατ') ἐπ' ἀρχῇ σῆ διδύμαν δι' ἄνοιαν ἀμάρτια; <πεζῶν μὲν γὰρ ὄλωλε στίφη μυρία,> πᾶσαι δ' αὖ γῆ τῇδ' ἐξέφθινται τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες Newman, τί τάδε δυνάστας, δυνάστα, περὶ τὰ σὰ δίδυμα διενοεῖθ' ἀμάρτια, πᾶσαν γὰν τάνδ' ἐξέφθινται αἱ τρίσκαλμοι νᾶες Conradt. εἰ τῇδε, δυνάστα δυναστᾶν, περισσῇ διδύμαν δι' ἄνοιαν ἀμαρτίᾳ πᾶσαι γῆ τῇδε ἐξέφθινται Kock.

679sq. πόρει τῷ σῷ δίδυμα διὰ γοῆδν' ἀμάρτια πάσα γὰ τῇδε ἐξέφθινται τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες, λαὸς ἄλαος Tyrrell. Post

685 supplebat olim (opusc. VII p. 360) ἀληθοπενθεῖ δ' οὐδ' ὑποξύλῳ γύῳ Hermann. 688. ἐστῶτες τορῶς Stadtmüller.

695. In scholio παρὰ τὴν <νέαν> αἰχμὴν Papageorgiu.

702. In scholio δέδρα μὲν σοι apud alios recte scribi monet Papageorgiu. 720. ἤνυσεν πέραν Tucker. 724. In scholio

συνέχειν πόρον Vitelli. 725. Gl. τὸν Ἑλλήσποντον ad Ἑλλης πορθμόν 724 refert Kueck. 730. ναυτικὸς στόλος Todt. 734.

οὐδέ τις περῶν Weil, ἡδ' Αἰγυπτίων Zakas, οὐδέ τις πέρι Gomperz, οὐδέν ἐστι σῶν EBKoster. 736. δρομάδα δέ Weil.

737. πῶς τ' ἔχειν καὶ ποῖ πόδ' αἶρειν FWSchmidt. 741. In scholio ὡς τοῦ Διὸς Papageorgiu. 744. θεὸς ξυλλήφεται,

Nauck. In scholio <καὶ> ὁ θεὸς Papageorgiu. 747sq. ὅστις Ἑλλης πορθμόν, ἱρὸν Βόσπορον ῥόον θεοῦ, ἤλπισεν σχήσειν ῥέοντα

δοῦλον ὡς δεσμώμασιν FWSchmidt. 747—750 hoc ordine: 747, 750, 749, 748 legendos putat Todt. 749. Fort. πέδας

σφυρηλάτους scribendum. 750. πεζὴν κέλευθον . . πεζᾷ στρατῷ FWSchmidt. 751. ᾤετ' ἐκ δυσβουλίας Zakas. 754. οὐμὸς

ἀντραπεῖς Zakas. ἀνθρώπων Todt, αὖ φροῦδος Stadtmüller. 758. ἡδοναῖς χαίρειν vel potius ἐν δόμοις παίζειν FWSchmidt, ἐνδον ὀκλάζειν Kock, ἐνδον εὐνάζειν KSchenkl. 768. Fort. ἐξε-

κείνωσεν πάρος. 768 delet Conradt. 771. ἔθηκ' ἔταισιν εἰσιδεῖν φάος FWSchmidt. πᾶσιν εὐθενεῖν φίλοις Stadtmüller.

773. ἐδάμασεν βία FWSchmidt. 774. οὐ σφ' ἤχθηρεν, ὡς σώφρων FWSchmidt. 776. In scholio ὑπεκρίνετο Μέρδι et

προσέσπασε Papageorgiu. 778. In scholio Ἰνταφέρνην Blomfield. 781. καγῶ· πάλου δ' Conradt. In scholio καλῶς Paley.

784. παῖς σὺς τε νέος ὦν νέα φρονεῖ Zakas. νέα νέος κυρῶν φρονεῖ Conradt, νέα νσανίας φρονεῖ Stadtmüller. 789. εἶπ' οὖν

Nauck. 792. Ἑλλήνων νομόν Stadtmüller. 793. μεῖζον ἢ Weil. 795. τίνι δέ συμμαχεῖ τρόπῳ Weil. 796. ὑπερκό-

πους Newman. 809. οὐ νιν scribendum videtur. 817. κρηνὶς ἀπέσθηκ' Housman, κρηπὶς ἔπεστιν Gwynn. — ἐκπλινθεύεται GTucker.

829. In scholio τῶν μὴ προσηκόντων. — (830) εὐθυνοῖς: δικαστῆς Papageorgiu. 831. συμφορᾷ κεχρημένον vel συμφορᾷ κεχρημένοι vel συμφόρων κεχρημένον Stadtmüller. 852. ἐμπέδη

- G Tucker. 842—844 delet Staurides. 852. ὑπαντιόζειν
 <εὐφρόνως> πειράσομαι Conradt, ὑπαντιάζειν ἐμπόρῳ πειράσομαι
 Stadtmüller, ὑπαντιάζειν ἐμποδὼν πειράσομαι Housman, ὑπαντι-
 ζειν παιδὶ δὴ πειράσομαι scribendum videtur. 858sq. ἄμαχος
 τε καὶ ἰσόθεος βασιλεὺς Δαρεῖος Hamelbeck. 860. In scholio
 ταῖς πόλεσι ταῖς τετειχισμέναις Papageorgiu. 861sq. ἡδὲ ὁρ-
 μημα τὸ πυργενετᾶν ἐπέφθηνεν Newman. 862. ἐπέθουνον (et
 856 γεραιός) Kock. 862sq. πολίσματα (quod iam Keiper
 invenit) . . ἐπέρθομεν A Pallis. 864sq. ἀπαθεῖς <τ' ἄνδρας
 ἐς> εὖ πράσσοντας Newman. 865. ποιμάνορας supplet Hamel-
 beck. 868. Ἄλυός ποτ' ἀμείψας Hamelbeck. 873. θρηκίων
 τ' F Blafs. 876. Scholium ad v. 874 refert et scribit κατὰ
 κοινοῦ τὸ γεγέννηται Papageorgiu. 878. In scholio αἰ περὶ ex
 schol. rec. recipiendum esse monuit Kueck. 892. ἐκράτυν'
 ἐμὸς ἄκτωρ Zakas, ἐκράτησεν ἐπάκτους Todt. 893. In scholio
 Ἰκάρου <ἔδος> Papageorgiu.
909. In scholio δηλονότι δαμασθέντες pro δίχα . . θέντες
 Papageorgiu. 926. αὐριβάται γὰρ B Lakon. 925. κταμέναν
 αἰνῶ Newman. 926. Ἀσπόβεται Newman. 928. πάνυ χρυ-
 σῶτις Newman. 931. βασιλεῦ, κλαίουσ' Newman. 946.
 τὰν πάνδυρτον Weil. 946sq. ἦσω τοι καὶ λίαν· λαοῦ τὰ κά-
 θεά τε σέβων Blomfield. 947. λαοπαθῇ στόνων Newman.
 949sq. Περσαιγενετοῦ πενθητηῆρος κλάγξω θυρμὸν πολύδακρον
 Newman. 952sq. Ἰώνων γὰρ ἀπηύρατ' Ἰῶν . . Ἄρης τυριαλ-
 κῆς . . πλάχα κλαυσόμενος Newman. 955. βρύχιον Blomfield.
 963. Ἀγβάτας Weil. 965sq. ἐλεινοὺς ἔλιπον . . στυφελαις
 θείνοντας ἐπαχθῶς (ἀπεχθῶς) Newman. 967. ἐπ' ἄκραις Pauw.
 967sq. ἐν ἄλμῃ Σαλαμινιάδι scribendum videtur. 924. γαῖ'
 αἰάζει, v. 924—928 i. e. γαῖ' . . τοξοδάμαντες Xerxi tribuens, G C
 W Schneider. 926. σάκτορι <δεινῶ>, ex glossemate profectum
 esse Περσᾶν ratus, S Reichenberger. ναυσιβάται γὰρ Zakas.
 927—929. πολλοὶ φῶτες τοξοδάμαντες μυριάς ἀνδρῶν χώρας ἄ-
 θος πᾶσά τε φύστις ἀπόλωλεν Todt. 941. ἦσω Todt. 947.
 λαοπαθέα σέβων invenit Prien. 955. κελσαμένους Todt. 984.
 In scholio κατὰ πεντάδας ἀνὰ μυρίου ἐχούσας Papageorgiu.
 988sq. ἔλιπες ἔλιπες, ὦ ὦ δάοις et in scholio διακοπτικόν (ad ὦ
 ὦ ὦ referens). — πολεμίων κακῶν (ad δάων referens) Zakas.
 990. λέγειν Weil, λέγω scribendum videtur. 992. ὑποτείνει;

Metzger, fort. ἐπισείεις vel περιδινεῖς. 997. Scholium ad v. 1000 refert Papageorgiu. 998. λέγειν Weil.

1005. τοῖπερ ἀκρότης στρατοῦ Wieseler. 1009. ἔθεσθ' olim Hermann. κακῶν Blomfield. 1011. αἰαῖ διαίμονος τύχας Kock. 1019. ὄλωλεν, μέγα ταγέ Περσᾶν Zakas, ὄλωλεν; μεγάλ' ἦν τὰ Περσᾶν Weil. In scholio ἵνα λείπη τὸ <οὐκ ὄλωλεν>, τί δὲ <οὐκ ὄλωλεν;>. — (1020) δ περιλέλειπται. θεωρεῖς κτέ. Papageorgiu, ἵνα εἴπη τὸ τί δὲ <τί δὲ> ὕπερ λέλειπται; Kueck. 1026sq. et 1037sq. permutat Conradt. 1046. οἷ, μαλερὸν τόδ' ἄλγος Todt. 1051. In scholio ἐπεντεταμένως Papageorgiu. 1061. κόλπιον χερῶν ἀκμῇ Blomfield. 1067sq. Ε. βόα νυν ἀντίδουπά μοι· οἰοῖ οἰοῖ. Χ. οἰοῖ οἰοῖ. Ε. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε· <αἰαῖ αἰαῖ. Χ. αἰαῖ αἰαῖ>. Ε. ἰὼ ἰώ, Περσίς αἰα δύσβατος. Χ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστν. Ε. ἰὼ ἰώ, Περσίς αἰα δύσβατος. Χ. ἰωὰ δῆτα ναὶ ναί. Ε. <ἦ> γοᾷσθ', ἀβροβάται. Χ. ἦ ἦ τρισκάλμοισιν, ἦ ἦ, βάρισιν ὀλόμενοι. <ἦ ἦ>, πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις vel στροφ. Ε. βόα νυν ἀντίδουπά μοι οἰοῖ οἰοῖ. Χ. οἰοῖ οἰοῖ. Ε. ἰὼ ἰώ, Περσίς αἰα δύσβατος. Χ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστν = ἀντιστρ. Ε. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε. αἰαῖ αἰαῖ. Χ. αἰαῖ αἰαῖ. Ε. ἰὼ ἰώ, Περσίς αἰα δύσβατος. Χ. ἰωὰ δῆτα, ναὶ ναί Conradt. Ante 1070 transponit versum 1077 et 1070sq. choro tribuit Todt. 1072 removet Todt. 1073. ἀβροπαθεῖς Todt, ἀβριβάτας BLakon. 1074 removet Todt. 1075—1077 abicit Staurides.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

SEPTEM ADVERSUS THEBAS.

Separatim ediderunt fabulam A W Verrall (1887), N Wecklein (cum Persis 1891).

In hypothesi τοὺς ἐκείνους μνήσαντας Oberdich, Ἀριστίας *φ Ἱεροσεῖ A Schöll.

6. εἰς ὅλην κατὰ Lowinski. 10. ἐλλείποντά τι Lowinski. In scholio τὸν <γέροντα> αὖξοντα Papageorgiu. 10sq. Scholia sic in pristinam paraphrasis formam redigere sibi videtur Kueck: ὁμᾶς δὲ χρή, καὶ τὸν νέον καὶ τὸν ἔξω ἡλικίας καὶ τὸν τὴν βλάστησιν τοῦ σώματος αὖξάνοντα οἶαν ἀνδρῶν, νῦν καθὼς ἕκαστος δύναται, βοηθεῖν. 12. βλάστημ' ἔτ' ἀλδάνοντα Lowinski. 13. ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥσπερ οὖν πρόπει Lowinski, ὥραν ἔχονθ' ἕκαστος ὥς τις συμπρεπῆς Verrall. οὔστι συμπρεπῆς Zakas. 16. τέκνοισι γῇ Verrall. 18. ἅπαντα προσλαβοῦσα Lowinski. In scholio ὑποδεχομένη Papageorgiu. 19sq. ἀσπιδηφόρος λεώς ὅπως γένουσθε Schwerdt. 20. ὅπως τελοῖσθε Tucker, ὅπως εὔροιτο (vel κτήσαιο) Stadtmüller. Fort. πιστοὺς φερεγγύους τε. 21. πρὶν μὲν . . ῥέπων Weil. 23. ἐκθέων Verrall. In scholio ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ Papageorgiu. 24. οἰωνῶν σκοπός ex schol. Paley. 25. φάους vel φέγγους δίχα Ritschl, παραυτίκα Lowinski. In scholio ἐμπύρις τεκμαιρόμενος Papageorgiu. Post 26 lacunam statuit Lowinski, ut prologus hanc versuum aequabilitatem habeat: $9 + 30 = 30 + 9$. 35. τελοῖ Zakas. 37. In scholio ὁρμήσειν Verrall. 45. φιλαίματον Μόρον Lowinski. 48. τῇδε Verrall. 49. In scholio πέμπειν μνημεῖα Kueck. 49—51 expungit Spiro. 55. In scholio ἐδέξαντο <λόχον ἄγειν> Papageorgiu. 65. In scholio καιροῦ non delendum. 74. δ' ἀνῆτε καὶ Verrall. 75sq. μήποτε στένειν γένεσθῆ γ' ἀλκί

Lowinski. In scholio ὑπείσελθεῖν Papageorgiu. **78.** In scholio μάλιστα δὲ παρὰ Oberdick. **78—105** in aequales partes (1. θρέομαι . . ἱππότας. αἰθερία . . ἔτυμος <ἀλγέων> ἄγγελος ἐλέδεμας = <θρέομαι . . ἱππότας>. πεδί' ὑπλόκτυπ' ὥτ' ἐχρίμπτεται βοᾶν ποτανάν, βρέμει δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπου. 2. ἰὼ θεοὶ θεαί τε μάκαρες εὐεδροὶ (ex v. 94), ἄλυσσας ὄρνυται κακόν = βοᾶ διώκων εὐτρεπῆς ἐπὶ πόλιν λεύκασπις ὄρνυται λεώς. 3. τίς ἄρα . . θεῶν; = πότ' ἄρα δὴτ' ἐγώ, πότ' ἄρα προσπέσω βρέτῃ δαιμόνων; 4. ἀκμάζει . . κτύπον; = πέπλων . . δορός. 5. τί ῥέξεις; . . Ἄρης, γᾶν τεάν; = πόλιν χρυσοπήληξ, ἴδ' ἂν εὐφιλήταν ἔθου) dividit RiKlotz. In versibus 78—164 hunc stropharum ordinem: α α', β γ γ' β', δ ε ζ, mesodus, ζ' ε' δ', η η', θ θ', statuit Newman. **80.** Dele verba: »videtur . . ἐναργής« (scilicet legebatur olim ἡ αὐτὴ pro ἡ αὐγή). In scholio ἔμπροσθεν <τρέχων> Papageorgiu. **83.** γᾶς ἐλέλιξ' ἐμᾶς πεδί' ὑπλῶν κτύπος Weil, ἐπεμβὰς πεδίου πλακώδους Newman. In scholio καὶ <διὰ> τῶν ὑπλῶν et ἐλαύνουσα pro ἐλοῦσα (ex schol. rec.) Papageorgiu. **83** sqq. ἐλέδεμας βοᾶ πεδίου ὑπλόκτυπος ποτιχρίμπτεται, ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπου. βοᾶ δ' ὑπὲρ τειχέων λεύκασπις λεώς ὄρνυται εὐπρεπῆς. ἰὼ ἰὼ θεοὶ Oberdick, εἴλε δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὑπλῶν κτύπος. ποτὶ βοᾶ χρίμπτεται, ποτᾶται θ' ὑπερθ'. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπῆς ἐπὶ πόλιν. δι' ὧτων βρέμει δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπου Metzger. **84.** ὥσιν βοᾶ χρίμπτεται ποτανὰ Newman. **87** sq. ἀλύσας. εὐθὺ γὰρ τειχέων Newman. **88.** βοᾶ ὑπερτρέχων Buecheler, βοᾶν ὑπὲρ τειχέων Verrall. Verba βοᾶ ὑπὲρ τειχέων ex glossemate ad ποτᾶται v. 84 adscripto orta videntur. **90.** οὐπὶ πόλιν Newman. **93.** In scholio δῆτα προσπέσω Newman, legendum γενώμεθα . . πράξωμεν. **94.** In scholio ἀγαθῶν <έδρῶν> Papageorgiu. **95.** ἀκμά Buecheler. **98.** In scholio καὶ πέπλους Papageorgiu. **98** sq. πότ', εἰ μὴδὲ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἵμεν Newman. **100.** οὐ κενὸς δορός Verrall, οὐ συχνὸς δορός Tucker. **101** sq. τί ῥέξεις, προδοῦς, παλαίχθων Ἄρης, <πατρίδα> τὰν τεάν et **103** sq. χρυσεοπέλεξ δαῖμον, ἔπιδ' ἐπιμελῶς Newman. **104.** ἔπιδ' ἴδε πόλιν (et antea ἰὼ χρυσοπήληξ, omisso δαῖμον) scribendum videtur. **105.** τεάν ante ἂν inseruit Lachmann. **106.** θεοὶ πολισσάοχοι χθονός τ' ἔται παντελεῖς Newman. **106—119 = 120—133** sic efficit: θεοὶ πολισσάοχοι, ἴδετε παρθένων . .

ὑπερ. κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων· ἀνέρων καχλάζει Ἄρειος ὀρ-
 μενον πνοαῖς. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, παντελὲς ὦ τέλος, ἄρηξον . .
 ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ ὡ _ _ _ ὡ _ _ _ ὡ _ _ _
 δορυσίοις σαγαῖς . . λαχόντες = σύ τ' ὦ . . ἐπίλυσιν φόβου δίδου . .
 στόνων τ' αἵτις Λατογένεια καὶ Διώθεν (ex 147) ὦ φίλα σὺ κοῦρε,
 τόξον εὐτυχάζου Ri.Klotz. 111. πάτερ συντελὲς, ἀλλὰ πάντως
 Newman. παντελὲς, ἐντελῶς Oberdick. 113. γὰρ δπλισμα
 Verrall. 119. προσίσταντο (vel 133 Λατοιγένεια) Paley. 122.
 In scholio <θαλάσσης> ἀνάσσεις Papageorgiu. 123sq. ἔχθρ-
 βόλῳ μάχαν ἀποσοβῶν κέντρῳ Ποσειδᾶν φόβων ἐπίλυσιν δίδου σύ
 τ' Ἄρης πόλιν Κάδμου ἐπώνυμον Oberdick. 124. φονῶν Ver-
 rall. 125. σύ τ' Ἄρης φέρασπι Κάδμου πόλιν Newman. 132.
 στόνων αἰτίοις Newman. 133. Vide ad v. 119, <τὸ σὸν γένος>
 τόξον εὐ πυχάζου Newman. τόξον ἐντυχάζου delet Verrall.
 136, 138sq., 145, 147 delet Ri.Klotz. 138sq. Ἄρτεμι φιλτάτα New-
 man. 147. εἰ Διώθεν <μόλοι> Newman. 149. Ὀγκᾶ προπύργιο;
 Newman. Ὀγκᾶ, ἐδρὶς πύλαις scribendum. 155. ἑτεροφυλέτη New-
 man. 168. θεῶν . . πολισσούχων βρέτη Nauck. 172. Scholium
 ἐν θορύβοις <ἐμβεβλήκατε> ad διερροθήσατε 175 refert Papageorgiu.
 173. πόλει πάσῃ κακόν Nauck. 172. θαρσοῦσα . . κράτος Todt,
 κριθῶσα . . θράσος Stadtmüller. 180. (βαλλήσεται Paley), βε-
 βλήσεται Tucker. 183. τιθῇ Verrall. 186sq. τὸν ἀρμέ-
 των (περὶ πτόλιν ὄτοβον vel) ὄτοβον περὶ πόλιν ὅτε τε . . (πιδάλια
 τε γενῶν ἱππείων διαὶ vel) ἱππων τε γενῶν πιδάλια διαὶ κενυρόμενων
 χαλινοί Todt. 187sq. ὅτε χνόαι τ' ἔχλαγξαν ἐλασίτροχοι Paley.
 189. αὐοπνῶν vel αὐόπνουν Verrall. 194. σὺν τραύματι Tucker,
 δραμήματι Zakas. 196sq. θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος δτ' ὀλοῖ;
 λίθων ἦν βρόμος ἐν πύλαις τότε . . λιτὰς ἔν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν Todt
 197. <ὁ δὲ> νιφάδος Weil.
 203sq. οὐχοῦν . . θεῶν, ἀλλ' οὐ θεοὺς τοὺς τῆς . . λόγος;
 Zakas, fort. οὐ γὰρ . . θεῶν, οὕσπερ νεῶς αὐτοῖς ἀλούσης κτέ.
 In scholio ἐγένετο Zakas. 204. ἐκλιπεῖν πόλεως λόγος Verrall
 207. καὶ στέγασμ' Weil 207sq. ἀναδραμουμέναν πόλιν κῆστι
 πᾶν . . πυρὶ δαφλέκτῳ vel potius 215 τρέπει Newman. στραποδρα-
 μουμέναν πόλιν δαίῳ δαπτομέναν πυρὶ Todt. πόλιν καὶ πυρὶ γῆ
 ἀμαλαπτομέναν δαίῳ Metzger. 210sq. τῆς Εὐπραξίας τροφὸς
 γυνὴ σωτῆρος Schwerdt. 211. γυναικῶν τηρὰς Weil, πότμου
 σωτῆρος Todt. In scholio σωστική Papageorgiu. 218sq. κῆστι

ὅτ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμνηχανοῦντ' ἐκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθε νεφελᾶν
 κρημναμενᾶν (vel ὑπερθεν νεφῶν κρημναμένων) ἀρεῖ Todt. 216.
 τόδ' invenit Blomfield. 217. πειρωμένους Weil. 219. In
 scholio δι' delet Kueck. 221. τίς τάδε (νέμεσις vel) νεμεσᾶ
 σέβειν; Todt. 222. τιμᾶν (σέβας vel) ἔδος Todt. 223.
 τίθης Verrall. 230. θοῦρος γὰρ Ἄρης F W Schmidt. φόνω,
 βρότῳ Zakas. 235. δέδορξ' Zakas. 238. οὐκ ἐς φθόρον
 πίτνουσ' vel οὐκ ἐς φθόρον; σίγ' οὐκ ἀνασχῆση H Stadtmüller.
 σύ γ'; οὐκ ἀνασχῆση Zakas. 240. αὔουσα δουλοῖς scholiasta
 legisse videtur. In scholio σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς, θρηνοῦσα δῆλον
 ὅτι καὶ κράζουσα Kueck. 247. καὶ ταχθῆσομαι Tucker, καὶ
 τὰ πείσομαι Zakas. In scholio καὶ γνώσομαι, ἐὰν δυνατὸν ἦ σιγᾶν
 Papageorgiu. 251. ἐκτὸς οὔσα Verrall. 254. ἱρὸν ὃν μόνῃ
 Verrall. In scholio φησὶν, οὕτως κάμοῦ εὐχομένου et ἐπιτελέσειν
 (debebat ἐπιτελέσαι) Papageorgiu. 255. In scholio ἐφ' ἧς ἐνίοτε
 et παρὰ ταῖς θυσίαις Papageorgiu. 256. φίλοις κλύουσι Tucker.
 259. αὐδατ' Ἰσμηνοῦ λέγω Verrall, λουτρά τ' Ἰσμηναῦ λέγω Tucker.
 In scholio θύσω Papageorgiu. 261—265. λάφυρα δάων δου-
 ρίληφθ' ἀγνοῖς δόμοις θήσειν τροπαῖα, (τοὺς πολίτας δ' ἀθρόους)
 μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν (ἄξειν ἐορτὴν θεοῖσιν) ὧδ'
 ἐπεύχομαι Todt. 262—265. θήσω λάφυρα, δαῖτων δ' ἐσθή-
 ματα στέψω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ' ἀγνοῖς δόμοις poeta
 scripsisse videtur. 264. δουρίπραχθ' Bishop, δουρίπλεχθ' Za-
 kas. 264sq. στέψειν λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις Weil.
 266. σὺ δ' οὖν ἐπεύχου Todt. 268. κάλλων Verrall. 269.
 ἐπανδράς Verrall. ἐγὼ δὲ κεδνοὺς Stadtmüller. In scholio ποιή-
 σομαι (ἐπὶ) ταῖς Kueck. 271. ἐπτά τείχους Tucker. ἐπτά
 τείχους . . μολεῖν Todt τάξω πυλῶν Nauck. 272sq. ταχυρ-
 ρύθων λόγων scribendum videtur. In scholio (καὶ) κατεπείγου-
 τας Papageorgiu. 282—284. ποτὶ πύργου . . στείχουσιν στε-
 γάνωμα (vel etiam στεφάνωμα) Newman. 283sq. στείχουσιν
 πανομλεῖ ceteris deletis Todt. 285. ἐν ἀμφιβόλοισιν Todt.
 288. παντὶ τρόπῳ δὲ συγγενεῖς Newman. 295. εὐτραφέστατον
 ῥευμάτων F W Schmidt.
 301sq. ἄταν ἀνδρολέτειραν ceteris deletis Todt. 306.
 In scholio εὐεδροί τε στράθητε: συναπτέον Papageorgiu. 309sq.
 ἄγρην τ' ἐμπεσεῖν φαφαρᾶ Todt. 311. θεμύθεν Weil. 313.
 τὰς δὲ γυναῖκας ὁμῶς ἄγεσθαι Todt. 314 et 326. αἰαῖ Weil.

315. In scholio τύπον ἵππων σύρεσθαι Kueck. **317** sqq. βρούει δ' . . βαρείας πᾶς τύχας προταρβεῖ Todt. **320.** In scholio <ἐκ> τῆς παιδικῆς ἡλικίας et ταῖς ἄρτι <τὴν ἥβην> δρεπομέναις et ἀπὸ τῶν ὠμῶς Papageorgiu. **320** sq. ἀρτιδαεῖς ὠμοτρόπων νομίμων διαμεῖψαι προπάροιθεν Todt. **322.** στυγερῶν ὁδόν Verrall. **323** sq. τί γάρ; φθιμένους πρὸ πτόλεως βέλτερά φημι πράσσειν Todt. **326** sqq. λεὼς ἐλαινὰ πάσχει· ἄλλος ἀστὶν ἀγρεῖ φονεύει θ', ὁ δὲ καὶ πυρπολεῖ Todt. **330.** In scholio <ἐπὶ> Ἄρεως Papageorgiu. **332.** διαὶ δ' ἄστυ Weil, δ' ἀν' ἄστη scribendum videtur. ποτὶ πύλναται . . πανταγρεῦτις Newman. **332** sq. πρὸ δὲ τειχέων ὀρκάνα παναγρῆς τις Todt. **334.** ἀνὴρ δορίκτητ' ἔχει Todt. **335.** βλαχᾶ Verrall. βλαχαὶ (λιμαλαὶ vel) λιμοθανεῖς δὲ Todt. Idem **335—337** et **347—349** permutat. **337.** ἀρτιγενῶν Todt. **338.** διαδρομαὶ δ' ὀμαιχμίας Todt. In scholio ἥ καὶ ὀμαιμόνων· τῶν συγγενῶν Verrall. **339.** φέρων θέοντι Todt. **340.** κενὸς πλέων Todt. **342.** λελιμμένον Verrall. **343.** τίς ἐκ τῶνδ' Verrall. τί τῶνδ' οὐκ εἰκάσαι λόγῳ πάρα; Todt, τί δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι στύγος πάρα; Stadtmüller. **345** sq. ὀλλυται κυρίοισιν· πικρὸν δ' ὄμμ' ὄρᾳ θαλαμηπόλων Newman, ὄμμα πως ἀλγύνει κυρήσας πικρὸν θαλαμηπόλων Weil. **346.** πικρὸν δέργμα A Pallis. In scholio πικρὰ <ἥ> θέα Papageorgiu. **350** sq. Fort. καινοπήμονες λέχος <προσμένουσιν> αἰχμάλωτον. **350** sqq. δμωίδες δὲ νεαροπήμονες λέχος δεῖμ' ἔχουσιν (vel προσδοκῶσιν vel ἀμμένουσιν) αἰχμάλωτον δυσμενοῦς ὑπερτέρου ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, οὐδ' Todt. **351.** ταῖσιν εὐνὰν Buecheler. **351** sqq. τλήμοσιν γὰρ αἰχμαλώταις ἀνδρὸς ἐκ τυχόντος, ὥς δυσμενῶν ὑπερτέρων, ἐλπίς κτέ. Newman, λέκτρον ἦλθον αἰχμάλωτον . . ὑπερτέρου, ἦλπισάν τε νύκτερον . . μολεῖν Campbell. **359.** In scholio λεγόμενα καὶ ταῦτα Kueck. **360.** πάρ' ἀρτίκρλλον Zakas. ὥς . . μάθη F W Schmidt. In scholio ἥ τὸ ἀρτίως Verrall. **361.** οὐκ ἀκρῶς ἴζει πόδα Todt. ποδῶν Zakas. In scholio <καὶ> ἡ τούτου Kueck. **363.** τίνας πύλας ἕκαστος . . πάλῳ Zakas. Post **363** duos Eteoclis versus (σὺ λέξον· ἴσθι δ' ἐν πύλαις φερεγγύους ἔταξα πάσαις πολεμίων εἶργειν ὕβριν) excidisse putat Bethge, qui versibus 502 et 504—507 deletis, versu 588 (ἄτης ἄρουρας θάνατον ἐκκαρπούμενοις) post 590 transposito, singulis versibus post 618 et 621 suppletis, versibus 534—536 post 524 insertis hos efficit numeros orationum: 20:20, 15:15, 15:15, 15:15,

24 : 24, 29 : 29, 24 : 24. 364—612. Quattuor orationum paria ex 3 × 5, quintum et sextum ex 5 × 5 versibus constare (deletis verbis *σάκει* . . *ὄφθαλμός* in 376sq. et versibus 378—381, 396—398, 402sq.) putat Ri. Klotz. Duo aequabiles ordines statuendi videntur: 2 | 20—20, 14—14, 14—14, 20—20 | 22—22, 29—29, 22—22 | 2 (delentur ex coniectura aliorum v. 413, 433, 444, 534—536, suppleuntur quinque versus post 459, totidem post 482, unus post 515, decem loco versus spurii 537). 368. *δράκων φλέγει* Todt, *δράκων θοᾷ* Tucker. 372. *ἀσπίδος δ' ἄλλω* Stadtmüller, *ἀσπίδος δ' ἰσῆς* Zakas. *χαίτωμα· πρόσδετοι δὲ τῷ Verrall*, *χαίτωμα· κράσπεδον δὲ τῷ Tucker*, *χαιτώματ', ἡδ' ὑπ' ἀσπίδος* Todt. 373. *κώδωνες οὖβον* Tucker. 379. *θοᾷ παρ' ὄχθαις* Tucker. 380. *χαλινῷ χῶς κατασθμαίνει ταθείς* Schwerdt. 381. *σάλπιγγος οὖς ὀρθοῖ κλύων* Zakas. 385. In scholio *ἐὰν ἦ οὗτος γενναῖος* Papageorgiu. 389. *ἡ ἐννοία τινί* Zakas, *ἀντία τινί* Tucker. 397 delet Verrall. 398. In appendice verba *»versui . . ὠραῖον«* delenda.

401. Scholiastam *Ἄρεως* legisse putat Paley. 407. *αἰματηφόρους κλόνους* Metzger. 412. *μεῖζων δ' ὁ κόμπος οὐ* Zakas. 413. *πύργους δ' ἀπειλεῖ δρᾶν ἃ μὴ κραίνουι τύχη* Todt. 415. In scholio *ἢ <οὐδ'> αὐτοῦ τοῦ Διὸς* Papageorgiu. 415sq. *οὐδὲ τᾶν Διὸς ἔδραν πέδοι σκήψασαν* Stadtmüller. 416. *δειρὴν πέδοι* Zakas. *ἐραί νιν ἂν σκήψασαν* Verrall. 422. *πέμπαζε τῷδε φωτὶ τίς* Schwerdt. *φωτὶ πρᾶσσε* Zakas. 423. *κομπάσαντ' ἀτρεστήσας* R. Ellis. 425. *ματαίων ἐν βροτοῖς* Todt, *ματαίων ἐν φρεσὶν* Stadtmüller. *φρυαγμάτων* Zakas. 427. *δ' ἀπευκτὰ δρᾶν* Stadtmüller, *δ' ἀπειλὰς δρᾶν* Bethge, *δὲ δεινὰ δρᾶν* Todt. 427sq. *παρεσκευασμένοις. θεοὺς δ' olim* Weil. 433 delet Verrall. 434. *στόμ' ἀργός* Tucker. 437. In scholio *εὐνοίαις τῆς Ἀρτέμιδος* Papageorgiu. 438. *ἄλλας* Verrall. 442. *ἔδωλίων μ'* Hermann. 444. In scholio *τῷ Ἐτεόκλῳ ἐπήδησεν* Papageorgiu. 448. In scholio *ἀνακάμπτει καὶ περιάγει* Papageorgiu. 452. In scholio *<οὐ μικρὰ> ἔχει* Papageorgiu. 459. *πέμποιμ' ἂν ἤδη. τὸν δὲ σὺν τύχῃ γέ τῳ* Ri. Klotz. *πέμποιμ' ἂν ἤδη τῷδε*, lacunam sex versuum statuens, Todt. 460. *καὶ δὴ πάρεστι* Todt, *καὶ δὴ 'πέπεμπτ' οὐ* Verrall. 462. *μάργων ἱππικὸν* Verrall. 465. In scholio *τὸν φέροντα . . ἀσπίδι. — καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος: καὶ τὸ . . γραφέν* Papageorgiu. 467.

ἔτ' ἄλλω Verrall. In scholio μέ τινα τῶν ἀλαζονειῶν Zakas. 468. ἐπεύχομαι Διὶ τὸν μὲν εὐτυχεῖν ἰὼ Zakas. Post 475 quinque versus excidisse putat Weil. 476. δὲ κοίλῃν Stadtmüller, δὲ μεγάλην K Lugebil. Post 477 et 481 singulos versus excidisse putat Todt. 479. ὥχμασεν Stadtmüller. 488. In scholio κύκλον ὀφίων . . ἐμπεπλεγμένων <πρὸς> τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένον. ἡ ἀσπίς κτέ. Papageorgiu. 487. Τυφῶ γὰρ Zakas. φοιτῶν γὰρ . . πελάζεται Todt. 488. ἀρχίπτολις Zakas. 489. πύλαις ἀρείων vel potius πύλαις ἀρηγῶν Stadtmüller. 499. θοώσας πρὸς Tucker.

501—507 sic collocandi videntur: 502. 506. 503. 504. 501. 505. 507. 502. τοιάδε τ' ἡμῖν Zakas, τοιάδε μὲν τοῦν Tucker. 505—507 omittit Todt. 506. ῥάξειν Zakas. 507. ἀσπίδος κυρῶν Stadtmüller. Post 513 versui a Dindorfio suppleto continuat v. 523. 524. 536 (inserto δ' post πύργοις) Todt. 516sq. ἦν σέβει μᾶλλον θεοῦ, deleto versu proximo, Nauck, ἦν ἔχων κειμήλιον σέβει περισσῶς κτέ. Tucker, ἦν σέβει . . θεοῦ σθένειν . . δαιμόνων ὑπέρτερον Zakas. 517. σέβειν ἐωθῶς LSchmidt. 520. ἀνδρόπαις ἀγός scribendum videtur. 522. In scholio ταρφύς invenit Dindorf, ταρφύς: δασέως scribendum esse monuit Papageorgiu. 525. οὐ μὴν ἀσήμαντός γ' ἐφίσταται πύλαις vel οὐ μὴν ἄχομπος σήμασιν γ' ἐφίσταται Todt. 530. φῶτα Ἀδμεῖον μέγαν Zakas. 531. τῷ διαπτέσθαι Verrall. 533. <τίς ἀρχέσει τὸν> Ἀρχάδ'; ὁ δὲ κτέ. Ri. Klotz. 535. ἐκτινεῖν Todt. 536. ἀπειλεῖ δεινὸν Zakas. 537. εἰ γὰρ πάθοιεν Zakas. 538. αὐτοῖς κενοῖσιν ἀνοσίους καυχήμασιν Stadtmüller. 541. χειρὶ δρῶν τὸ δράσιμον Nauck. 544. ῥοθοῦσαν Nauck. 545. εἰσαμεῖψαι κόμπον Schwerdt. δάκος, deleto v. 546, Weil. 547. ἔξω δ' ἀλοῦσα Stadtmüller, ἔξωθεν εἰχῶν Weil. 549. θελόντων τῶδ' ἀν ἀγρεύσαιμ' ἐγώ Tucker, θελόντων πᾶν ἀληθεύσαιμ' Zakas. καπηλεύσαιμ' Verrall. 553. εἶθε μοι W Schwarz, εἶθε οἱ R Ellis. 556. Ἀμφιος vel Ἀμφιδος βίαν libros antiquos habuisse quosdam suspicatur cl. frg. 412 Pauw. μάντιν Ἀμφιάρεων ἰδεῖν Weil. 558. ἔχταισι Kock. 560. πτωμάτων διδάσκαλον vel Ἀργεῖ μεγίστων πημάτων διδάσκαλον Stadtmüller. 561sq. post 565 transponit Todt. 563. αὐτάδελφον, ἐς μέρος Oberdick, προσθορῶν ἀδελφεόν Newman, προσθορῶν ὁμόσπουρον Stadtmüller, πρόσμορον ξυνάμορον Schwerdt, προσμετρῶν ἀδελφεόν Za-

kas. In scholio τὸν ἀξιοθάνατον ἥ συμπράκτορα αὐτοῦ Verrall.
564. ὄνομα πικρὸν ὑπέρβιον vel ὄνομα Πολυνείκους βαρύ Newman.
565. δις ἐντελὲς δὴ τοῦνομ' Weil. **566** delet Verrall. φέρει
 δὲ Headlam. **575.** κεκηφῶς πολεμίας ἐπὶ χθονός Zakas. **577.**
 οὐκ ὄγκῳ νέμων F W Schmidt, εὐκήλων ἔχων Verrall. **580.** In
 scholio ἐξ ἧς κεδνός Papageorgiu. **590.** ἀγῶσι θερμοῖς κάγε-
 λάστοισιν πόνοις Schwerdt. οὐ πανουργία τινί Zakas. **592.**
 πολίταις ἀνοσίοις Todt. **597** sq. εὐσεβής, θεοῦ (vel Διὸς vel
 θεῶν) μέγας προφήτης Housman.

601. θ' ἐλόντος Verrall. **605.** In scholio <καὶ> παρέ-
 πεται Papageorgiu. **610.** πυρῶδες (vel πυρωπὸν vel γοργωπὸν)
 ὄμμα Lowinski. **611.** δορί (et τὸ παρ' . . γυμνωθέν) coniecit
 iam Schütz. ἀρπάσας ἄορ Weil, ἀρπάσαι δέμας R Hildebrandt.
615. κατεκτρέποντες γὰς ἐπιμόλους Verrall. **618.** δῆτ' ὄντ' ἐφ'
 Zakas. Post **618** versum (ταχθέντα Κρηναίαισι προσβαλεῖν λό-
 χον) intercidisse putat Bethge. **620.** οἷός γ' Verrall. Post
621 versum (πατρία τύραννος ἧς ἀπηλάθῃ λέγει) supplet Bethge.
622. In scholio ἐπεκβοήσας Papageorgiu. Lacunam post **622**
 (σοὶ δ' αὐτε δεῖν' ἐπεγγέας ἐπεύχεται) statuit etiam E Martin.
623. κτανὼν κείσθαι πέλας requirit Paley. **624.** σ' ὡς New-
 man, τέως Zakas. **636.** τοιαῦτ' ἐκείνοι ἐστὶ τάγγυήματα
 Tucker. **639.** αὐτὸς ἴσθι ναυκληρῶν Todt. **640** suspec-
 tum habet Paley. ὦ θεομανές extra metrum positum putat dele-
 tis verbis τε καὶ . . στύγος Verrall. ὦ θεομυσές Zakas, ὦ φρε-
 νομανές Stadtmüller. **645.** In scholio πάνυ γὰρ τὸ <ὄνομα>
 Papageorgiu. **648.** συμφύτως φρενί Tucker. **654.** Δίκη
 προσειπεῖν φίλα κατηξιώσατο Todt. **655.** In scholio καὶ μὴν
 Papageorgiu. **663.** Hunc v. delet Verrall. αἰχμήν καὶ πρυ-
 λέων προβλήματα Weil. ὑπηρετῶν, αἰχμήν τε καὶ πρόβλημά
 μοι Todt. **664—672,** additis versibus Suppl. 452—460,
 collocatos hoc ordine: **664.** **665.** **670—672.** Suppl. 452—460.
 Sept. **666—669** nuntio tribuit et orationem Eteoclis duodeviginti
 versuum, cuius clausula v. **662** sq. fuerint, lacuna haustam esse
 putat Todt. **665.** χάκιστα μωμένῳ vel potius χάκιστ' ὀλου-
 μένῳ Stadtmüller, χάκιστ' ἀπολομένῳ Zakas. **666.** ἄνδρας
 ἄλλους τῶδε Καδμείων Todt. Καδμείους ἄνες Stadtmüller. **668.**
 θάνατος ἀλληλοκτόνος Todt. In scholio ἐκ <τοῦ αὐτοῦ αἵματος>
 Papageorgiu. **670.** εἰ γὰρ κακὸν Todt. **670** sq. φέροι τις,

αἰσχύνῃς ἄτερ ἔστω Zakas. 671. μένει γὰρ κῦδος εὖ τεθνη-
 χότι Todt. In scholio κακὸν <δείχα αἰσχύνῃς> δηλονότι Papageor-
 giu. 674. δορίμαργον Verrall. 679. In scholio αἵματος
 συνάγει, ὅτι μέλλουσιν Zakas. 682sq. ἰδοὺ πάροιθέν μου πα-
 τρὸς τέλει γ' Ἄρα . . λέγουσα κέρδους οὐδὲν ὑστερεῖν μόρου Lo-
 winski. 685. In scholio <τὰς> θυσίας Papageorgiu. 687.
 εἰσιν ἀρὰ δόμων ὅτ' ὀσίων Todt. 690. Ἄιδης δ' ἀφ' Za-
 kas. ὀλομένων ἀγάζεται (vel κυδάζεται vel σκυδμαίνεται) Todt.
 693. πνεύματος ἂν τροπαία Zakas. 696. ἐξέζες' ἂν . . κατ'
 εὗγματα Verrall. 697. νυκτέρων φαντασμάτων Nauck. 699.
 δίδου γυναιξίν Todt.
 703. μέντοι μαλθακὴν Stadtmüller. καὶ κακοῦ Todt. 706.
 ἐκφύγοι μόρον Todt. 707. Scholium δ' γὰρ . . γέγονε ad v.
 709 pertinere monet Papageorgiu. 712. βλαψίφρονος δ' Οἰδι-
 πόδα Newman. 721. αὐτοκτόνῳ σφαγῇ δαίχτοι Newman. 723.
 κάγχωρία κόνις Newman. καὶ πολιτῶν κόνις πή R Hildebrandt.
 731. In scholio κρατηθεῖς . . ἡδονῶν· κρείσσονα γὰρ τὰ πάθη τῶν
 λογισμῶν. ἥ ἀντὶ τοῦ τῆς γυναικός Papageorgiu. 735. ἐκ
 φρενῶν ἀβουλίας Kock. 738sq. ὅστις αὐτ' ἐς ἀγνάν σπεῖρειν
 Todt. 741. ἔτειλ' ἀπόνοια Newman. In scholio <ῆ> τὰς φρέ-
 νας ἀπολλύουσα Papageorgiu. 747sq. μεταξὺ δ' ἄλκαρ ὅδ'
 ὀλίγῳ τείνει πύργος ἐν εὐρεῖ Weil. 748. τείνει πῆχυς ἐν εὐ-
 ρεῖ Margoliouth. πύργος ἀμαυρός E Brey. 751sq. βαρεῖαι
 γὰρ . . τέλειαι καταλλαγαί Todt. 752sq. τὰ δ' ἄλγη ἐκτελλώ-
 μενα Newman. 753. τὰ δ' ὀλοὰ φερόμεν' οὐποτ' εἴργεται
 Todt. 754. ἐκβολὰν μένει Todt. 757sq. ἐθαύμασεν θεοῖς
 καὶ ξυνέστιον Metzger. 758. φίλοι τε nescio quis, ἔται Zakas,
 θυραῖοι H Stadtmüller. πολῖται Newman. 763. In scholio
 γεννήσας delet Kueck. 767. κακὰ τέλεσεν Verrall. 768sq.
 <ὅς> πατροφόνῳ . . μισοτέχνων ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάχθη Newman.
 χερὶ μὲν κερκίσι τῶν ὀμμάτων scribendum videtur. 769.
 κεστροτύπων Hartung, χρυσοτέχνων Zakas, κεντροτύπων Todt,
 λευσοτέχνων Mähly, τερψιτέχνων A Steinberger, φυξιτέχνων E
 Brey. In scholio κρείσσονες. <κρεισσοτέχνων> ὀμμάτων δ' . .
 κρειπτόνων <τέχνων> ὀμμάτων Papageorgiu. 769sq. χρυσο-
 τέχνων πωμάτων ἐπλάχθη· τέχνους δ' ἀραΐας ἐφῆκεν ἐπίκοτος τρο-
 φᾶς Verrall. 770sq. τέχνους δ' ἀγρίας ἐφῆκεν ἐπίκοτος τρο-
 φούς . . ἀράς, αἷ σφι σιδαρονόμῳ διὰ . . λάχοιεν . . τελέσῃ τάδ'

ἀγκίπους Ἐρινός Newman. 771. ἐπικότους ταφᾶς Zakas, ἐπὶ καταστροφᾶς E Brey. 773. In scholio τὴν οὐσίαν κληρώσασθαι Papageorgiu. Post 777 lacunam (τῶν ἐν πόλει θήβαισιν εὐγενεστάτων) statuit Blomfield. 778. ΧΟ. πόλις . . ζυγόν; Weil. 785. In scholio πόλη ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἵνα τὰ μαντεύματα τὰ Λαίῳ δοθέντα Papageorgiu. 785sq. ταῖς δ' ἐβδόμαις . . κραινεν Zakas. 788. πόλει πεσόν Stadtmüller. 789 sive 805 post 787 et v. 806 post 795 collocat, eiectis versibus 798—804, C Wernicke. 789—804 additicios putat Verrall. 793 ante 796, quem post 794 transponit, inserit Weil, scribens μάντις οὔσα. 796. ἡναίροντ' ἀγοί Stadtmüller. 796sq. ἴσθ' ὡς ἀδελφαῖς . . ἡναίρονθ' ἄμα . . ἀμφοῖν ἄρα F W Schmidt. Post 799 positus versibus 805. 806 omittit versus 800—804 Todt. 803. λάχωσιν Verrall. (χθόν' ἂν Zakas). 804. μορούμενοι Verrall, χωρούμενοι Zakas, μοιρώμενοι Kock. 807—816 delet Verrall. 810. In scholio ὡς σωθείσης Papageorgiu, καὶ γὰρ σωθείσης Zakas. 811. ἀσινεῖ <περὶ μοίρα> Stadtmüller. 812sq. καὶ δυστέκνους <ἄνδρας> κλαύσω et in scholio δυστέκνους: ἢ δυσδαίμονας καὶ ἐπὶ κακῷ τεχθέντας ἢ ἀτέκνους καὶ μὴ τέκνα ποιήσαντας Ri. Klotz. 813. δισσοὺς κλαύσω Todt, οἰκτροὺς κλαύσω Stadtmüller. 815. <καὶ πολυκληεῖς> καὶ πολυνειχεῖς Ri. Klotz. 818. δωμάτων τ' Nauck. 819—824 et 827—832 permutat Todt. 827. Λαί', οὐ διήρκεσαν Verrall. 828. In scholio παρὰ τοῦ θεοῦ περὶ τῆς πόλεως Papageorgiu, π. τ. θ. κατὰ τῆς πόλεως Zakas. 831. εἰργάσασθ' ἄλαστον Stadtmüller. 833—839 = 840—846 sic efficit: τάδ' . . δίδυμ' ἀγανόρεα κακά, δίμοιρα καὐτοφόνα τελεῖται δύμων πάθη, τί φῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι; ἀλλὰ . . οὔρον = ἐρέσσετ' . . ἀμείβεται ἀγαστονον μελανόχροκον ναύστολον θεωρίδα . . ἀνάλιον εἰς ἀφανῇ πάνδοκόν τε χέρσον Ri. Klotz. 834sq. δίπλακα μέριμναν, δίδυμ' ὀρῶ βαστάγματα αὐτοσφαγῇ· τέλεια τὰ στύγη, τί φῶ; Oberdick. 842sq. τὰν ἄστροφον μελάχροκον νεχύστολον θεωρίδ', εἰς τὰν ἀστιβῇ Ἀπόλλωνι γὰν, πάνδοκον εἰς ἀφανῇ τε χέρσον Newman. 846. εἰς ἀστραφῇ Oberdick. 847—859 cum extrema (inde a v. 941) fabulae parte ab Aeschilo abiudicat Bergk. 849. ἀμφιλόγως Kueck. 861. φίλοις ἄπειστοι Bishop. 868. ἐλόντες Todt. Scholium τὴν . . λαχόντες ad v. 891 refert et in altero scholio τῇ <διὰ> scribit Papageorgiu. 870. πάντα δ' Oberdick.

874. ὁμοσπόρων τε χειρωμάτων vel ὁμοσπόρων γε πλευρωμάτων πλαγὰν ἐννέπω (ex v. 878sq.) Newman. In scholiis glossam διαμπάξ ad διανταίαν 878, scholium ἐκάτερος . . βούλεται ad v. 872 refert Papageorgiu. 882. <δὴ> διχύφρονι Weil. δηλίφρονος πύτμῳ Newman. διχύφρονας et in scholio οὐχ ὁμονοοῦντας Verrall. 885. κένανδρον Donner (herrenlos vertens). 886. κτήνη τ' ἐγγόνοις Newman. Versum omittit Verrall. 894. οὐκ et in schol. χαρισάμενος Paley. οὐδ' ἐπίχαρτ' ἄχῃ Newman. ἐπίχαρις δ' Ἄρης Verrall. 898. σκαφαί ex schol. Todt. 899. τοὺς ἰὰ μάλ' ἀχάεσσα Verrall. In scholio μάλ' ἡχώδης Papageorgiu.

926sq. κοινῶν δὲ χρημάτων πικρὸς δατήτας Todt. 927sq. πατρὸς προστιθείς Verrall. 930. διοδύτων ἀλγέων Newman, ἀρχέων Verrall, ταρχέων anonymus, παμάτων Housman, γαπέδων Todt. 941. Vide supra ad v. 847. 943sq. ἔκανες ἔθανες verbis δορὶ δ' omissis exhibet cod Chis. misc., de quo vide W Mangelsdorf Anecd. Chis. de re metr. 1876 p. 25. Idem codex 950sq. αἰ' αἰ' ἔ' ἔ' habet, unde AN. αἰαἰ. 12. ἐέ proponit Mangelsdorf. 949. κείσαι A Pallis. 960. In scholio ἀγχιστεύουσιν Papageorgiu. 961. αἰδ' pro πέλας δ' αἰδ' Flagg. 968. τῇδ' ἔδειξας ἐκ φονῆς scribendum videtur. 968sq. ἐκ φονῆς . . ὅδ' ὤχεθ' Zakas. 971. καὶ μάλ' ἀπώλεσεν Campbell. 974. τάλαν πάθον Verrall. 981. In scholio σὺ δὲ οὐ μετὰ πολὺ Papageorgiu. 988. δώμασι καὶ πόλει Nauck. 994. ἰὼ ἔνθα τιμιώτατον W Headlam. 995. Fort. μνῆμα vel πτώμα.

1000. θάνατον εἴλετ' ἐν πάλῃ Stadtmüller, στέφανον εἴλε τῇ πόλει Weil, κάματον vel potius ἄθλον εἴλετ' κτέ. FW Schmidt, θάνατον ἤρηκεν πόλει K Metzger. ἰσχων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εὔρετ' ἐν πάλῃ Zakas. Versum post 1002 transponit Kock. 1000sq. θάνατον ἰλητὸν πόλει . . τέθνηκεν οἷσπερ ὀρνέοις κτέ. Verrall. 1001. πατρώων προστατῶν Kock. 1002. τεθνηκότ' scribendum et versus post 998 transponendus videtur eiectis versibus 1000sq. 1006. ὄντ' ἂν ἀνοστατῆρα Vierke. 1013. χηρώματα Verrall. 1015. εἶναι δ' ἄτιμον Verrall. 1016. ἔδοξεν τώδε Verrall. ἐς τώδε Weil, ὥδε FW Schmidt. ταῦτ' ἄρ' ἔδοξεν ὥδε Metzger. 1020. θρηνοῦσ' ἀδελφὸν Stadtmüller. 1026. τόργοι δὲ σάρκας Tucker. 1026sq. τούτου δὲ κύραχες . . σπάσσονται Zakas. 1028. τόπον

γὰρ αὐτοῦ Tucker. 1031. χυτῇ καλύψω Zakas. 1038. μὴ
 δῆτα τόνδ' οὐ διὰ τετίμηνται θεοί; Zakas. οὐ δῆτ' ἀτίμητ' ἦν
 θεοῖς Newman. 1057. τάδ' ἔλοιτο Stadtmüller. 1066.
 Scholium ἴσως μάκαρας θεῶν ex interpretatione θεῶν ad lectionem
 μακάρων adscripta et varia lectione ἴσως μάκαρας adnotata natum
 esse monet W Headlam. In altero scholio οὐκ εἶασε τὴν πόλιν
 ἡμῶν οὕτως Papageorgiu. 1068. μὴ ἀνατραπῆναι delet Verrall.
 1070. καταδῦναι (deletis verbis τὰ μάλιστα) Todt.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

SUPPLICES.

Separatim ediderunt fabulam Paley (1883 cum Choeph.), Tucker (1889).

V. 6sq. οὐδ' αὖτ' ἐφ' αἵματι δημηλασίῃ ψήφω . . ἐξωσθεῖσαι Newman. 7. Versum delet Paley. 8. αὐταγρέτῳ φυξανορία Newman, αὐτογέννητον ἀλύξανδρον Tucker. 9sq. τ' ὕνοταζόμεναι delet Paley, ἕξονοταζόμεναι scribit Tucker. 11. καὶ βούλαρχος delet Paley. 26. (οἰακοφύλαξ Tucker). 42. »τιμάωρον si verum sit, in antistrophā scribendum ποιονόμου ματρὸς ἀρχαίοισι τύποις« Tucker. 43. ἀνθονόμον τᾶς Tucker. ἀνθονόμου ψαυσίγονον Newman. 44sq. ἐπιπνοίας — Ζηνὸς ἔφαψιν ἐπωνυμίαν ἐπεκραίνετο . . ἐγέννασεν — Newman. »Legendum suspiceris ἐξ ἐπιπνοίας Ζηνός· ἔφαψιν ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπέκρανεν ὁ μόρσιμος αἰών« Paley. 45. ἐφάψεών τ'· ἐπωνυμία Tucker. 50sq. Vide ad v. 42. 51. τροφαῖς Verrall. 53sq. τὰ μὲν οὖν . . τεκμήρια γαιονόμοις, τὰ δ' ἄελπτά περ κτέ. CE Bishop. 54. τοῖσιν ὅμοια δ' vel τοῖς πανόμοια δ' W Headlam. In scholio ξένος ὥς Vitelli. 54sq. πιστὰ τεκμήρια τέκνον ὁμοῖά τ' ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται Buecheler. τεκμήρι', ἄλλα τ' αὖ τάχ' ὁμοῖ', ἄελπτα Tucker. 57. χρόνου Tucker. 58. οἰωνοπολῶν Tucker. 59. ἔγγαιος, ἰχταῖον οἶκτον αἰών Tucker. ἔγγαιος ἐπ' οἶκτον αἰών CHäberlin. 62. Δαυλίδος οἰκτρᾶς Tucker. 64. ἀπὸ χόρτων Newman. 64sq. ἄθ' ὑπὸ χλωρῶν πετάλων τεγγομένα πενθεῖ μὲν αἰῶν' ἄοικον ἡθέων Tucker. 65. νέων διζὺν ἡθέων CG Haupt. — οἶμον Todt. 76. δειμαίνουσ' ἀφίλον τᾶσδε Weil, λιταίνουσα φίλους Newman, δειμαίνουσ' ἀφρόδους τᾶσδε Buecheler, ποιμαίνουσα φόβους, τᾶσδε Tucker, δειμαίνουσ' ἐφρόδους, τᾶσδε R Ellis. 77. In scholio ὑπόγνος

Paley. 81. ἦτταν μὴ Todt. 81sq. ἦβα μὴ τέλος ἐνδόντες ἔχειν παρ' αἴσαν Tucker. 84. <εὖ> τελοῖτ' ἂν ἐνδίκους γάμους Tucker. ἔκδικοι γένους Todt. 86. ἀρειφύγασιν vel potius ἀρησφύγετον Newman. 87. »Licet cogitare de δυσμενῶν σέβας« Tucker. 88. εἶθ' εἶη δάος Weil, εἴρηται λόγος Tucker, ἰθύνοι θεός Todt. ἰθείη Διὸς ἐν παναληθεῖ Newman. 91. βρύντά τοι Newman. 91sq. πάντ' αὐτῷ φλεγέθει καὶ σκότῳ κελαίνῳ κατέχῃ Tucker.

106 πάντα νόον Newman. τὰν ἄποιον REllis. 107. ἔμπεδον ὃν φρόνημα Schwerdt, ἤμενος ἄμ (i. e. ἂν) φρόνημα Buecheler, ἤμενον ὃν φρονήματ' οὐκ Tucker. 107sq. ἤμεν' . . ἐξέπραξαν Metzger. 111. οἷ' ἀννεάζει Tucker. 115. παιδὺς ἄνοιαν αἰόλην Newman, μαχλοσύναν τε μαινόλην Todt, καὶ διάνοιαν ἄλεάν Tucker. 115sq. ἄτας ἀπάταν μεταλγοῦς Tucker. 116. ἄλυκτον legendum. 117. In scholio τὴν ἀπατητικὴν, ad v. 115 referens, Paley. 118. τοιαῦτ' ἀμαθέ' ἀμέλεα θρεομένα μέλη (ex v. 122) Tucker. 121. ἡλέμοισι συμπρεπῇ vel ἡλέμοισιν ἐμφορῇ Tucker. 124. καρβάνανδον δ' Weil. 124sq. καρβάνα δ' ἂν αὐδᾶ σύν, γᾶ, γοίης Tucker. 127 et 138 λινουσινεῖ Buecheler. 129sq. τέλεα πέλοι ἂν οὐ καλῶς, ἐπίδρομα, νόθα, θανατοσαγῇ Newman. 130. κάματος ἀπῇ Dippe. ἀνῇ Tucker. 132. πνόοι Weil. 137. In scholio σὺν διασχισμῷ Paley. 140. In scholio τὰς σανίδας legendum. 141. στέγων δοραῖς Newman. 142. »Non ausim negare ἔπεμφ' ἄμὰ πνοιαῖσιν poetae deberi« Tucker. 143. μέμφομαι <τύχαισι> Todt. 144. ἐν χέρσῳ Tucker. 147. σεμνᾶς με δάμαρτος Tucker. 147sq. σπέρμα <τὸ> σεμνᾶς μεγάλης ματρὸς εὐνὰς ἀνοσίων Newman. 152. νέμουσα vel ναίουσα Newman. λέχους ἄσεμν' ἐν Ὠπιδι σφάλασα Tucker. 153. σθένους REllis. σθένει <θέλουσα> Todt. 153sq. πάντα δὲ σθένους, ἰωγμοῖς δυστόλοις ἀδμῆτος ἀδμῆς Newman. 154. διωγμοῖς ἀσφαλῆς Paley, διωγμοῖς ἀσφαλέας Buecheler, διωγμῶν ἀσφαλεῖς Mähly, διωγμοῖς ναυστόλων Zakas, διωγμοὺς τούσδε σφάλας' Tucker, fort. διωγμοὺς ἀλκαθοῦς'. 160sq. εἰ δὲ μή, μέλαθρ' ἐς ἡλίῳ στυγούμεν', ὥς Tucker. 168. ἃ Ζήν, Ἰοῦς οἰστρώδης Dindorf. ἃ ζημιοῖ σ', ἰώ Tucker. In scholio πανώλης Mähly, λυσσώδης Papageorgiu. 168sq. ἃ Ζήν, Ἰοῦς ἰῷ μῆνιν' μᾶστιν τ' ἐκ θεῶν Campbell. 170sq. κωνῶ δ' αὐδὰν γαμετᾶς οὐρανόνικον Ober-

- dick. 171. γαμετῶν τῶν οὐρανοείκων Tucker. 174. In scholio φασίν Kueck. 175. ἐνείρξεται Tucker. φόγοις W Headlam. 177. ἀτιμάσαι Paley. 187. οὐ σιγῶσιν Tucker. 192. πεφλεγμένος Tucker. 193. τῶνδ' ἐπόρνυται στόλος Todt. 195. In scholio τὰ ἡρία Paley.
204. κατωποσωφρόνων Tucker. 204 sq. (ἐκ μετώπου σώφρονος ἴτω πρύσαινον Newman, μετώπων σῶν φρενῶν ἴτω πρὸς ὧτων Zakas). 206. In scholio <μη> πολλὰ Paley. 207. τὸ τῇδε γὰρ στυγεῖ φόφον γένος F W Schmidt. 213. (μηχανῆς δὲ τὸ κράτος Zakas), μηδ' ἀνῆς οὗτο κράτος repudiat Tucker. 214. Versum delet E Graf. Fort. θάκους ἔχειν scribendum. 222. συγγνωστὰ δῆτα Zakas. 224. τήνδ' ἀνακτος Ἰσθμίου (vel τήνδε γ' Ἰσθμίου θεοῦ) Tucker. 226. κῆρυξ δδ' ἄλλος Kueck. 227. ἀλλ' εὐρεθεῖς νῦν Tucker. 228. Huc refert fr. 379 (ὁμεῖς δὲ . . ἀπείρονι | θεῶν ἀνάκτων τῶνδε κοινοβομήαν σέβεσθ' κτέ.) Burges. 233. πῶς γὰρ γαμῶν, versu 232 deleto, Paley. 235. μάταιος αἰτίαν Paley, μάταιον αἰτίαν Tucker. 238. τὸν πρόμον Tucker. 241. καὶ συζώμασιν Kock. 242. χλιδῶντα Stanley. προσφωνῶμεν Weil. 243. Ἑλλάδος τὸ πᾶν Tucker. 247. In scholio Ῥλληνικοὺς scribendum. 249. χθὼν ξυνὸν στοχάζεται Metzger. ἀποιέσεται Paley. 250. ἔτ' εἰκάσαι μ' ἂν ἦν χρεῶν Todt. 251. παρέντι Zakas, τορόν τι Tucker. 252 post 255 collocat Metzger. 252—254 Danao tribuit Paley. 253 sq. πῶς σέ, πότερον ὡς ἔτην λέγω φορεῖν τιν' Ἑρμοῦ ῥάβδον Paley. 254. ἡ τερὸν ἱρῆς ῥάπιδος Zakas, ἱκτῆρα τηρεῖν ῥάβδον Metzger. 260. (ἦς διὰ πέλαγος Zakas). 260 sq. ἦς δέ' Ἄλιος ἔρχεται Ἄκμων Tucker. 263. Χαόνων πύλας Tucker. In scholio Δωδώνης Paley. 265. ἱερᾶς θαλάσσης Todt. 271. ἀ δὴ Dindorf. 272. γαῖα, μῆδετα δ' ἄκη <καθαροῖσις πόνοιον ἐκπέμψας χθονός> Paley, γαῖα δεῖν' ἄγη· τί μήν; Zakas, γαῖα μητρικᾶς δίκην Tucker, γαῖα νηλέα δάκη CHäberlin, γαῖα μητρικᾶς ἄκη (vel ἄκη) Ellis, γαῖ' ἄκη μηνιμάτων scribendum. 273 sq. μηνῶειν ἄγη, δακόνθ' ὁμιλον Schwerdt. 277. ἔχων ἂν ἦδη Paley. 277 sq. ἔχειν δ' ἂν . . γένους ἂν ἐξεύχοιο Metzger. ἔχων δ' ἂν ἦδη τὰπ' ἐμοῦ τις ἐν μέρει γένος τ' ἂν ἐξεύχοιτο καὶ λέγει τορῶς Tucker. 278. λόγοις ἂν ἐξηγοῖο καὶ γένος τὸ σὺν F W Schmidt. 279. μακρὰν δ' ἐμὴ δὴ ῥῆσιν F W Schmidt. 282. ἀληθεῖ πιστὰ Zakas. προσφήσω Stanley. 288 sq. Ἀντρίας

. . εἰκοῦς πέπληκται Newman.

289. βεβλήτ' ἄν Weil.

290. τοίας τ' ἀκούω Tucker.

290sq. ἱπποβάμονας ἰέναι Newman.

291sq. ἀστυγειτονουμένην (»fieri potest ut altius lateat vitium, et nescio quid arridet εἶναι καμήλοις ἀστραβηφορουμένας κατ' Αἰθίοφιν ἀστυγείτονα χθόνας) Tucker.

292. ἀστρογειτο-

νουμένας Zakas.

299. χῆ φάτις Tucker.

300. ΧΟ. ἦ καὶ . . βροτῶ, post hunc versum regis versum intercidisse ratus, Weil.

300sq. ΧΟ. ἦ καὶ λόγος τῆς Ζῆνα

δηχθῆναι πόθῳ; ΒΑ. κοῦ κρυπτά γ' Ἦρας ταῦτ' ἀπ' ἀντιταγμάτων, personarum notis in sequentibus versibus 302—315 pariter mutatis, Tucker.

300sq. ΧΟ. καὶ μὴν . . βροτῶ, post hunc versum inserens v. 314, in quo κάρτα pro πάντα scribit, et v. 313 regi tribuens, versu 312 deleto, Paley.

301. κοῦ κρυπτά γ' Ἦρας ταῦτα δὴ παλλάγματ' ἦν Newman.

304. πελάζει κεῖνος εὐ-
κράϊφ Weil.

307. Fort. πᾶν ὀρῶντα.

308. Ἰοβουκόλον Schindler.

312. αὐτὸν Ἐρασίνου πέλας Zakas.

313. τῇ γάρ

νιν ἐξῆς Tucker.

315. μὴ καὶ Κάνωβον . . ἵκετο; Tucker.

Post 315 supplet ΒΑ. ἐνταῦθ' ἐθέλχθη καὶ πόνων ἐπαύσατο; Paley.

316. ἐφάπτω Stanley. Versum delet E Maass.

318. φαύσεων

ἐπώνυμος Newman.

Post 318 addit ΒΑ. τίς οὖν ἐς Ἐπαφον κλεινὸν ἀναφέρει γένος; vel τίς δῆτ' ἀπ' Ἐπάφου πρῶτος εὖχεται γεγώς; Newman, ΒΑ. οὗτος δὲ ποῦ ποθ' εὖρετ' ὄλβιον βίον; Paley.

319. Λιβύης . . γῆς <πέδον> καρπούμενος Paley. γῆς <μέ-
ρος> Todt, γῆς <λάχος> Zakas.

320. τίν' οὖν ἀνάσσης τῆσδε

Todt. Ante 320 duos versiculos, in quibus Agenoris ut filii Libyae mentio facta esset, intercidisse monuit E

Maass.

322. οὐκ ἂν φθάνοις νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσαι Zakas.

323. »Sunt qui legunt Δαναὸς δ' ἀληθῶς Stanley.

ἀδελφὸς δ' ὥστε Weil.

326. ὥς Ἀργεῖον, ἂν πράσσης, στόλον Tucker.

ἀνοστήσεις Ellis.

327. δοχεῖτε μὲν μοι Zakas.

334. ἐκεῖ καταπτύουσ' ἀνυμεναίων γάμων Tucker.

ἐγγενῶν (vel ἐμφύ-
λων) γάμων Todt.

335. ἰχνεῖσθαι πάγον ἀγωνίων Todt.

339. πύσεις ἔλοιτο τοὺς γε συγγενεῖς (vel γνησίους) Newman, φίλους

ὄναιτο τῶς κεκτημένος; L Schmidt. In scholio δεσπότης <φίλους>

Papageorgiu; legendum τοὺς δεσπότης ἄνδρας ὠνοῖτο.

344. αἵρεσθαι μέγαν Herwerden.

346. εἶπερ . . κοινωνὸς ἦ vel κοι-
νός τις ἦν vel οἷσπερ . . κοινωνία et in scholio συνέπρασσον ἂν

Tucker.

348. In scholio πεπληρωμένας cum aliis scribit Pa-

- pageorgiu. **350.** <σὺ δ' εὖ> κλῦθι Tucker. **355.** In scholio ταῖς τοῦ ὄρους Papageorgiu. **358.** In scholio ἐστεμμένον Paley. **359.** γανῶνθ' vel potius γαίονθ' ὄμιλον Newman. **360.** ἀστοῖς ξυνόν Tucker. **361.** κάπρομηθήτων ποθὲν Tucker. **367 sq.** αἰδόμενος οὐ λιπερνῆς ποτ' ἔσει vel οὐ λιπερνῆτα βίον ποθ' ἔξεις vel οὐ λιπερνεῖς vel οὐ λιπερνοῖς ἄν Headlam. **367 sqq.** αἰδόμενος οὐ πόρων <σὺ σπανίσεις, ὅθεν τίννυται> ἱεροδόκα θεῶν λήμματ' Newman, αἰδόμενος <ἄν τελοῖς> οἷαπέρ <ἐστ' ἄρισθ'> ἱεροδόκοις <ἔδραιοι> θυλήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ Tucker. **371.** τὸ κοινὸν δ' ὡς μαιίνεται, πόλει Zakas. **373 sq.** πάρος ἀστοῖς δέ.. κοινώσω περί Zakas. **385.** κεῦτυχεῖν ἐμέ vel καὶ τύχην λαχεῖν F W Schmidt. τύχην ἔαν Tucker. **386.** σκοπὸν ἐπίστασαι Paley. **395 sq.** »Sunt etiam qui versus transponendos esse censent et sic legendos: εἰ δ' οὐκ . . ἀμφὶ σοί, δεῖ τοί σε . . οἴχοθεν Stanley. φεύγειν, κατὰ νόμους τοὺς οἴχοθεν ὡς οὐκ ἔχουσιν Tittler. **399.** μῆχος . . γάμου ἐπιφθόνου Todt, μῆχος . . γάμου ὑπέρφρονος Tucker.
- 400.** φυγᾶ ξύμμαχον δ' Weil. **404 sq.** κάμοι ποτε εἶποι Zakas. **405.** τι μὴ τερπνὸν vel τι μεμπτέον Newman, τι μὴ εὐκταῖον Kock, τι καὶ τοῖον Zakas, τι καὶ πταίων Stadtmüller, τι κάλλοῖον Tucker. **407.** ἀμφοτέρους δαήμων scribendum videtur. **409.** ἄξια μὲν Paley. **410.** τοῦδ' . . ῥεπομένου scholiastam habuisse putat Paley. In scholio τὸ ἴσον ταλαντεύει Tucker. **410 sq.** μ' ἔτ' ὀκνεῖς Todt, με ταρβεῖς Tucker. **413.** δεινοῦ χολυμβητῆρος ANauck. ὡς βυθὸν Kayser. **414.** ἄγαν πλανώμενον Tucker. ἄγῃ ἀλαούμενον Todt. **426.** προδούς Tucker. **438.** ἵππον ὡς Tucker, ἰδὼν Bücheler. **443.** μένειν ἀποτίνειν Todt, μένει χρέα τίνειν Bücheler. **443 sq.** μενοῦντ' ἐκτίνειν τὰν ὁμοίαν θέμιν Tucker. **444.** ὁμοία θέμις Stanley. **446.** κρατεῖν Tucker. **447—51** sic constituit: καὶ δὴ πέφρασμαι καὶ γεγόμεφωται σκάφος. **450.** **451.** **448.** πᾶσ' ἐστ' ἀνάγκη· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται Todt. **450.** ναυτικαῖσι νεῶς Zakas. **452.** ἐκ δόμου Todt. ἐκβολῇ προειμένων Tucker. **452—460** post **486** transponendi, post Sept. **672** inserit Todt. **453.** ἄτης γε μείζω, καὶ στέγην πλήσας γόμος versu post v. **454** transposito Mähly, ἄτης γε μείζω καὶ νιν ἐμπλήσαντ' ἄγαν Schwerdt, ἄτης γε μείζω, κεί μάλ' ἐμπλήσαι γόμον Newman, ἄλλην τε μείζω ναῖν μετεμπλήσαι γόμου versu post v. **454** transposito Tucker, ἄτης

τε μείζων (δώματ' vel) μέγαρά τ' ἐμπλήσας γόμος Todt. 454.
 ἄλλη . . χάρις, hunc v. ante 453 reponens, Todt. 456. γένοιτο
 θυμοῦ μῦθος, versu post v. 457 transposito, Mähly. 456sq. θελ-
 κτήρια . . κινητήριος Schwerdt. 457. μείλιγμα θυμοῦ πάντικηλη-
 τήρια Tucker, ἀλγεινὰ θυμοῦ κέντρα κινητήριος, hunc v. ante 456 re-
 ponens, Todt. Post 457 supplet παλλιροθεῖν δύναιτ' ἄν· ὧδ' ὑπερ-
 βίου Newman. 458. φανήσεται Zakas. 459. Nescit an in
 κάρτα lateat tale aliquod vocabulum quale λύτρα, ρύτρα, θέλκτρα
 Tucker. κάρτ' ἀλεύειν Todt. ποιεῖν χρηστήρια Zakas. 461. ἔσω
 παροίχομαι Tucker. 464. τοῦμόν δ' ἄκουσον τέρμ' ἔτ' vel potius
 θέλων ἄκουσον τέρματ' FWSchmidt. 464sq. θέλων ἄκουσον . .
 θέλουσα καὶ λέγοις ἄν Metzger. 465. ἀκουστά· καὶ Stadtmüller.
 εἴ σοι δοκεῖ, λέγοις ἄν FWSchmidt. 467. ψυχῇ γυναικῶν New-
 man. τί γάρ; γάμφω καὶ ταῦτα συμπρεπῇ πέλει Zakas, τί γάρ; γυ-
 ναιξί . . πέλει aut καὶ τῇ τυχούσῃ ταῦτα συμπρεπῇ πέλοι Tucker.
 συμπρέποι γένει FWSchmidt. 474. In scholio ἐξαρτήσομαι
 Zakas. 475. In scholio δηκτικόν, μαστικτήριον Papageorgiu.
 477. καὶ πολλαχῇ μὲν vel ἢ πολλὰ δὴ μοι Paley, καὶ μὴν διχῇ γε
 Zakas, καὶ μὴν πελᾷ γε vel καὶ μὴν κύκλῳ γε Stadtmüller.
 480. λιμὴν πάρα (vel κυρεῖ) Tucker. 483. Αἰγύπτου σέβων
 Zakas. 484. ἦξω βέλους Todt. 488. ὑψίστου et in scholio
 μέγιστος Paley. Post 489 supplet ταύτας ἐμοὶ δὸς ἐς χέρας
 μεθεὶς φόβον Paley. 490. κλάδους δὲ Paley. κλάδους τοιού-
 τους Tucker. τούτους στεῖχ' (et 491 βωμούς τ') Zakas. 493sq.
 ἐπιρριφθῇ φόγος ἐμοί FWSchmidt. 495. οἶκτος εἰσιδεῖν Za-
 kas, ἀστὸς εἰσιδὼν FWSchmidt.

500. ἐγκρέοντα Newman, εὐρυκρέοντα Zakas, εὐσεβοῦντα
 Tucker. 502. τῶν μὲν ἀστικῶν Tucker. 503. πολυλλίσ-
 τους vel πολυξείνους Newman, πολυστύλους Kock. 507. τέχῃ
 φόγον Zakas. 508. ἦδη φίλον Tucker. 510. θεῶν ἔδραις
 scholiastam habuisse putat Paley. 511. καὶ ξυμβολαῖσιν Todt
 et Tucker. 516. καὶ μὴν σφε λείπω δῆτ' ἐκεῖ FWSchmidt,
 χειρὸς ἐκ λόγοις Zakas. 519sq. οὗτοι δρακόντων . . ἀλλ' εἰ
 πτερωτῶν scholiastam legisse suspicatur Paley. 522. δυσφο-
 ρεῖν φοβουμένους Tucker. 523. αἰεὶ δ' ἀνοίκτων Paley. αἰεὶ δ'
 ἀνάκτων ἔστ' ἔχειν ἐξουσίαν Tucker. 524. πράσσω χερὶ
 Tucker. 525. θρόνον ἐρημώσει Weil. 527. πειρῶ Metzger,
 πέμψω nunc Zakas, ἔρπω non »FWSchneider«, sed FWSchmidt

proposuit. 528. διδάξων Tucker. 531. τὰ μὲν FWSchmidt, ταῦτά Tucker. 536. πιθοῦ λιταῖς γυναικῶν Todt. καὶ γένους σου Tittler, καὶ πανεχθῶν Newman, καὶ γυναικῶν Zakas. 536sq. πιθοῦ τε καὶ στυγῆσας . . ὕβριν εὐμενῆς μοι FWSchmidt. 543. εὐφρον' αἰδῶ Tucker. 543sq. αἶνον γόνου πολύμνηστον Newman. 544. In scholio γενοῦ ἔφαπτορ Paley. 545. δι' ἐς σοὶ Newman. In scholio <δίας:> τῆς δίας Αἰγύπτου. <δίων:> τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γενεᾶς Paley. 546. ὁμεύνου Weil. 547. κατέεσταν Tucker. 553sq. διχῇ δ' ἀντιπόρῳ γείτονε χέρσῳ Tucker. 553sq. φυγῆς δ' ἀντιπέραν . . διατμήξασα . . προσίζει Todt. 558sq. Μυσοῦ (vel Μυσὸν) Λύδιον ἐς γύαλον Newman. 560sq. καὶ δι' ὄρων Λυκίων Παμφύλων τε διόρνυται ἐς τὰν ποταμοῖς ἀενάοις καὶ βαθυπλούτῳ χθονὶ κλειτὰν (vel Παμφύλων τε περᾶ Κιλικίων γὰν ποταμούς τ' ἀενάους καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰν) Ἀφροδίτας Tucker. 562. τλᾶ ποταμούς τ' Weil, γὰν ποταμούς τ' LSchmidt. 563. τὰν βαθύπλουτον χθόνα, τὰν Paley. 565. δ' ἐγκυκλουμένα Tucker. 567. παμφόρον ἄλσος Kock. 570. χυδῶρ Weil. 572sq. κεντροδαλῆς θαλάσσιον Ἦρας Newman. 577. βοτὸν στυγοῦντες δυσχερῇ Newman. 578. τὰ μὲν (et 579 τὰ δ') Tucker. 583. τυραννείας κρέων ἀπαύστου Ζεὺς <λύσσαν καταθέλγει> Tucker. Post 583 supplet ἡ δ' αἰκίσματος αἰνοῦ, in versu proximo Διὸς τ' ἀπημάντω scribens, Newman, fr. 331 ὡς λέγει γέρον ἄσμα CHäberlin. 584. θιγαῖς Tucker. 591sq. χθῶν φυσίζοος Tucker. 592. Fort. τέρχνος. 597. ἔξοχά που Tucker. 598. τίν' οὖν θεῶν Stanley.

600. <εἰ γὰρ> πατήρ Tucker addens: »erat tamen qui de εἰ γὰρ φυτουργὸς αὐτοχειρῶναξ γένους cogitabat«. 601. γενοῦ παλαιόφρων Tucker. 602. τέκτων, ὁ πάντων Paley, μάκαρ οὐρίε Ζεῦ Tucker. 603. ὑπαρχέλας Newman. 604. κρεισσόνως κρατοῦντος Newman. 607. σπεῦσαί τι τῶν δ Paley. σπεῦσαί τι τῶν λόχιος φέρει φρήν Tucker. 612. χεῖρ τί δρᾶν πληθύνεται Tucker. πληθύνεται etiam Blomfield ad Cho. 1044. 614. In append. dele »ὥστ' Rob.«, nam ὥστ' exstat in M. γηραιὰν φρένα Tucker. 615. In scholio δεξιαῖς Papageorgio. 620. In scholio πολιτῶν <ἄγῃ vel ἄγων> Paley. 625. ἐκ τὸ πᾶν χρόνου Tucker. 626. πόλιν ἀμαλῦναι Todt. In scholio εἰπεν. — <παχύναι:> αὐξήσεις Paley. 627. τραπὲν Weil.

- 630.** ὡς εἶπον Zakas. **631.** δὴ ἔκαμψεν Tucker. **635.** δὲ πορεύοι Zakas. **636.** ἐπ' ἀληθείας Zakas. **637.** προσάγων ἐς τέρμον' ἀμέμπτως Metzger, τέρμον' ἄμεμπτον προσαπαντᾶν Tucker, καῖμπεδον ἡγοῖθ' ἐπ' ἀμόμονα τέρμον' ἅπαντα Todt. Initio πέμπτων, in fine versus ἀμέμπτως scholiastam habuisse putat Paley. **638—63** hemichoriis, reliqua duodecim choreutis (664, 671, 675, 682, 686, 692, 696, 702, 706, 709, 712, 715) tribuit Freericks. **638.** νῦν δ' ὅτε Stanley. **640.** εὐκταῖα πόλει F W Schmidt, εὐκταῖα τέλη Tucker. In scholio ἢ τῷ γένει <εὐκταῖα> Paley. **641sq.** μήποτε πυρίβατον (vel πυρίβοτον vel πυρίπατον) τὰν Πελασγοῦ πόλιν τὸν, ἀρότων δύαν, τρέσαι μάχλον Ἄρη Newman. **642.** τάνδ' ἀνὰ Πελασγίαν πόλιν Tucker. **645sq.** τὸν ἐν ἀγροῖς . . βροτοὺς ἐναίμοις F W Schmidt. **653.** ὅπιν γυναικῶν Tucker. **654.** διὰ τὸν ἐπιδόμενον πάντα Διὸς κύκλον scholiastam habuisse opinatur Paley. **655.** πράκτορ' αὐτόσκοπον Newman. πράκτορα τελεσφόρον κότον Tucker. **656sq.** δυσπόλεμῃ, τὸν . . δόμος ἔλοιτ' Newman. **657.** οὔτις δόμος ἀν σχέθοι (vel φέροι) Todt. **659.** μενοινῶντα Newman. **663.** In scholio ἄξουσιν Paley. **667sq.** λοιμὸν et 669 ἐπιχωρίοις στάσιν Paley. **675.** Vide ad Ag. 753. καὶ γεράεσσι Newman. **675sq.** καὶ πελάνοισι πρεσβυτοδόχοι γερόντων . . φλεόντων Mähly, καὶ γεραροὶ δὲ πρεσβυτοδόχοι γερόντων θυμέλαι φλεόντων, οἷς κτέ. Todt. **676sq.** πρεσβυτοδόχοι γενείοις θυμέλαι πρεπόντων Tucker. **677.** κλεόντων Newman, φλέγουσαι Freericks. **678.** εὐνομοῖτο Tucker. **679.** Ζῆνα μὲν εὔ Tucker. **681.** In scholio ὁ Ζεὺς <ὅς> Paley. **683sq.** ἄλλους τ' . . Ἄρτεμιν θ' Weil. **686sq.** Strophae et antistrophae locos inter se mutandos putat Todt. **690sq.** Ἄρης βοὰν ἐνδημον scholiastam in libro suo habuisse putat Paley. **692.** In scholio κρατὸς Paley. **699.** βότ' ἀγροῖς Tucker. **701.** Fort. ἄλφοιεν. **703.** Μοῦσαί τε θεοί τ' Stanley. In scholio ῥοδὴν Paley. **706.** φυλάσσοι δ' ἔμπεδόν τε τιμάς Schwerdt. αἰσίμοις τιμάς Newman. ἀσφαλῶς pro ἀσφαλείας Paley. ἀσφαλείας μέτα Zakas, αἰδῖαισι (vel ἀρεμαίαισι) τιμαῖς Tucker. ἀσφαλίσαι pro ἀσφαλείας ad scholium referens Papageorgiu. **707.** τὸ δῆμιόν τ' ἔμπεδον Todt. καὶ πόλιν κρατύνοι Newman. **708.** προμαθίας τε κοινόρητις Paley. προμαθίας ξυνόμητις Newman. In scholio περὶ (vel ὑπὲρ) τῶν κοινῶν Papageorgiu. **711.** πληγμάτων coniciat quivise Tucker. **712.** οἱ γαῖαν Tucker. **717.** μεγιστοτίμοις Tucker.

722. εὔσημοι γάρ, ὥς με λανθάνειν Tucker. 733. πρὸς πρᾶγμ' ἀρωγῆς Zakas. 735. πρεσβηπόλοι Tucker. 741. τίς ποτ' οὐ δώσει δίκην; Tucker. 742 sqq. Choricorum trimetros ducibus hemichoriorum, reliqua ipsis hemichoriis adsignat Freericks. 747. τέκνον Newman. 751. δρυοπαγεῖς Tucker. 752. ἐπιτυχεῖς σκοποῦ (vel ἐπιτυχεῖ στόχῳ) Tucker. 758. ἀλλόφρονες δὲ καὶ μαινολομήτιδες Tucker. 762. θεοῖς ἴσ' Tucker. 763. θεῶν βέλη Tucker. 765. περιφρόνως ἄγαν Paley. 768. τρεῖς λύκους Tucker. 768 sq. φήμη τις· λύκος κρείσσων κυνῶν· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ ποτ' ἂν κρατοῖ στάχυν Paley. 770. ὥς παμματαίων Weil. 771. φυλάσσεσθαι πάρος Weil, φυλάσσεσθαι τάχος Tucker. 773. σωτήρι', οὐκ Zakas. 777. ἐς νύκτ', ἐπεὶ στείχοντος Tucker. 779. οὐπω . . οὐν ἀνάβασις Tucker. Post 781 supplet ἐγὼ δὲ τὰμὰ πάντα θήσομαι καλῶς vel ἴζου δ' ἔως ἂν δεῦρ' ὑποστρέψω πόδα Paley. 781 sq. ὥς τηροῦσα . . πράξης ἀρωγὴν Tucker. 782. ἄξω τ' ἀρωγὴν Todt. 784. γὰρ βοῦνι Todt. βοῦνι, σύνδικον Tucker. 790. (ἀμπετήσασα δ' ὥς Zakas), ἀμποταθεῖσ' ὅπως H Stadtmüller. 792. ἄλυκτος . . πέλοιτ' Ἄρης Newman, ἀφύκτων . . πέλοι σκέπας Weil, ἄφυκτον . . πέλοι μύρος (vel γάμος) Paley, εὔκηνον . . κέαρ Zakas, ἀφύκτων . . πέλοι σκέπαρ Tucker, ἐφικτὸν . . σκίναρ R Ellis. 793. μελαγχρούας Newman. κελαινόχρων δὲ πάλλεται στρατὸν κέαρ Paley. πάλλεταί μοι Tucker. 796. στόχου τυχεῖν Tucker. 797 sq. ἀπευκτοῖν . . χεροῖν Stanley. 799. πρὸ δ' ἄρ θανούσας Stanley. δ' delevit iam Hartung.
801. πρὸς ᾧ νέφη δι' ὑδάρὰ πηγνυται Newman. νέφη μυδιλά Tucker. 802 sq. ἀπρόσμικτος Newman. 803. ἀπρόσδεκτος Weil. 806 sq. πρὶν με καρδίας βίᾳ δαίχτορος κυρῆσαι Todt. 811. (φιλοικτῶν Stanley). 813 sqq. τυχὼν τῶνδ' ὑφᾶν, τελεσφόρον δεμνίων γάμου καλύπτραν Newman. 814 sq. <καὶ> τίν' Paley. τοῦτον ἀμφί μου πόρον τέμνω γάμου λυτῆρα Oberdick. ποῖον ἀμφυγᾶς ἔτ' οἶμον τέμνω Weil, ποῖ τίν' ἀμφυγᾶς ἔθ' εὖρω πόρον Tucker, τίν' ἀμφυγᾶς ἔτι πόρον τέμνω, γάμου κάλυπτρα; Ellis. 815 sqq. ἴυζε δ' ὁμφὰν λιτανὰν οὐρανίαν, μέλι θεοῖς τελεσιδύμοις (vel τελεσιγάμοις) πελόμενά μοι λύσιμα· μάχλους δ' ἔπιδε, πάτερ, βιαιοφήλημ' εἰσουρῶν Newman. 816 sqq. οὐρανίαν, τέλη λιτανὰ θεοῖς, τέλεα δέ μοι πελόμενα καὶ λύσιμα· μάχαν δ' ἔπιδε, πάτερ, βίαια μὴ φαιδροῖς ὁρῶν ὀμμασιν ἐν δίκῃ Tucker adnotans ad v. 819, λύσιμα· γαλάν' ἔπιδε scholiastam le-

gisse videri. **820.** μὴ φίλ' εἰσορῶν Zakas. **821.** ἐκδίκως Zakas. **824sq.** γένος γὰρ ἔκπτυνον ὕβριν, δύσφορον ἄρσεν ἐγγενές Newman. ὕβρις δύσφορος Stanley. **824sq.** γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὑπέρφρον ἀρσενογενές . . φυγάδ' ἀλαλαῖσι πολυθρόοις (vel πλάταισι πολυρόθοις) κτέ. Tucker. **833sq.** ὃδε μαρπτῆς ὁ νάϊος γάϊος δ' ὦν πρὸς τί, μάρφθ', ἰκάνεις; Tucker. **835.** δάϊος Metzger. **837.** In scholio διὸ <οὐ> δεῖ Paley. **837sq.** ἰοῦ· ἰοῦ· ἰοῦ μάλ' αὐθις, ἀλκᾶς μεμαυῖα βόαμα φαίνω. ὁοῦ· τάδε γε δὴ φροίμια, τᾶρξαντ' ἐμῶν πόνων βιαίως Tucker. **838sq.** ὕφ αὐθι καββάς Stanley. **839.** αὐθι κακχονὰς Zakas. In scholio κακκάσεις Papageorgiu. **842.** ὁρῶν scholiastam interpretari putat Paley. φροίμι' ἀπάρξαντα Zakas. **844.** αἰαῖ ἐε scribit Mangelsdorf. **845.** βαῖνε σύδην Kock. In scholio aut ἐπηρμένην ἀλκῆς τῶν θεῶν aut ἐπηρμένην τῶν θεῶν Paley. **846sq.** βλοσυρόφρων χλιδᾶς ἐμᾶς, ἄναξ, προτάσσου Metzger. **846sq.** βλοσυρόφρονα χλιδὰν δύσφορον αἶσαν (vel δύσφρον' ἀνάγκαν), Πέλασγ' ἄναξ, προπράσσου Tucker. **848.** γάϊ' ἄναξ R Ellis. **850sq.** ὅπως ποδῶν ἔχετ'· εἰ δ' οὖν, τιλμοὶ στιγμοὶ πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός (vel τιλμοὶ πλοκάμων, στιγμοὶ φόνιοι, πολυαίμων ἀποκοπὰ κρατός). σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλούμεναι ἔμπαλιν Tucker. **851—54** tribus choreutis tribuit (Χο. ἡ ἀ. οὐχοῦν τιλμοὶ καὶ στιγμοί. ἡ β'. δυσαίμων φόνος. ἡ γ'. ἀποκοπὰ κρατός) Todt. **851sq.** οὐχοῦν οὐχοῦν ὀλεῖ μ' ὀλεῖ . . σοῦσθε σοῦσθ' ἐπ' ἄμαλα Metzger. **854.** ἀποδορὰ Newman. **856sq.** Chorica hemichoriis tribuit Freericks. Mibi videntur tres deinceps chori ordines, ephymnia 900—903 et 910—913 totus chorus canere. **856—63** tribus choreutis tribuit (χο. ἡ β'. αἶμον' ἴσως σ' ἐπ' ἀμίδα ἦσει τοῦπιὸν ἀπὸ γᾶς) Todt. **860.** αἶμον' αἶμον' Zakas. δίαιμον ὅμως σ' ἐπ' ἄμαλα CJBrennan. **860sq.** αἶμον' ἔσω σ' ἐπ' ἀμίδα ἦσω· δούπια τάπιτᾶ Ellis. **860sq.** ἡσυχῇ δ' οὐκ ἄπιτ' ἄπιτε (v. 860 deleta) . . δόρυ, δαίμονας οὖς τίετ' ἄμ πόλιν οὐ σέβω Metzger, ἐμὸν ἐς ξύλον σ' ἀναδήσας τρόπον δραπέτα κελεύω βίᾳ μεθέσθαι διχοραγῶν φρενὸς ἀτᾶν. ἰὼ ἰοῦ <κελεύω> λεῖφ' ἔδρανα (κί' ἐπὶ δόρυ) ἀτίετ' ἄμ πόλιν εὐσεβῶν Newman. εὐδαίμονες ὡς ἔμπαλιν αἶδ' ἡμεθ' ἄσυλοί (vel ἡσυχοί) τε τὰ πάντα. κελεύω βίαν μεθεῖναι σε τὰν πάρφρονα τ' ἰοτᾶτ' (vel πάρφρονα τ' ἀπάταν). ἰοῦ· ἰοῦ· * * * * κατὰλειφ' ἰδρυμα· κί' ἐς δόρυ, Ἀργεῖαν πόλιν (vel ἄπιθ', ἐμὰν πόλιν) εὐσεβῶν (vel Ἀργεῖαν πόλιν οὐ σέβω,

si haec praeconi danda sunt) Tucker. 861. ἦσο δούπια τᾶπειτα Stanley. οἴσει δούπια δάπεδα Zakas. 863. ἄταν ἀνίερων REllis. 865. ἀτίετος scholiastam legisse putat Paley. ἄλις σ' αὖ τᾶμπαλον εὐσεβεῖν Todt. εὐσεβῶ CJBrennan. 870 sqq. Ἀργεῖος ἐγὼ βαθυχαῖος βαθρείας κατέχω, γέρον. Σὺ δ' ἐν ναὶ βάσει τάχα θέλεος ἀθέλεος βίᾳ πολλῇ. Φρουῶδα βατέα βαθμίδων πρὶν κακοπαθεῖν παλάμαις ἐμαῖς Todt, ἁγίας ἔχει βαθυχαίου βαθρείας χεροῖν, σὺ δ' ἐν ναὶ ναὶ βάσει τάχα θέλουσ' ἀθελῆτὶ βίᾳ τε φρουῶδα πολλῇ. βᾶτε μὴ πρύκακα παθεῖν ὀλούμεναι παλάμαις ἐμαῖς Newman, Ἀργεῖος ἐγὼ γάρ, βαθυχαῖος, βασίλει' ἐκ βασιλείας. KH. πέρανον· σὺ δ' ἐμπαλιν ναὶ βάσει τάχ' ἀθέλεος θέλεος. XO. βᾶτε, βᾶτε πολὺ σπουδᾷ. KH. κατάβα σύ, μὴ τι κακὸν πάθῃς ἐλκομένα παλάμαις ἐμαῖς Tucker. 871. βαθρείας ex βοηθείας idque ex glossemate ad βοᾶς adscripto ortum esse putat Paley. Idem scholiastam, apud quem ταύτης τῆς λατρείας legendum sit, in libro suo suspicatur βαρείας ἀνάγκας habuisse. 872. In scholio <πρὶν> ᾗ πολλὰ κακὰ παθεῖν Paley. 879. τοίγαρ σὺν (vel αὐταῖς) παλάμαις ὅλοιо scholiastam legisse putat Paley. 879 sq. εἰ γὰρ αὐταῖς παλάμαις ἔλκοιο διὰ κυμόρρυτον ἄλσος Tucker. 881. πρὸς Σαρπηδόνιον Todt. 883. ἐν ῥοθίαισιν αὔραις Newman, οὐρίαισιν αὔραις Todt. 886. πικρότερ' ἀλγέων . . ἔχοντα Newman. (ὀνόματ' Stanley). 888. λύμας Ἰοῖ (non Ἰοῖ) REllis. — οἴμοι λύμας· εἰς πρὸ γένους ὑλάσχοι scholiastam legisse putat Paley. λύμασιν σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσχοις CJBrennan. ὑλάσχει Stanley. Scholium εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτιαδῶν πρεσβεύοι ad v. 735 referi Kueck. 888 sqq. λύμαις ἄς προγάμους σὺ λάσχεις, περίκομψα βρυάζει σὺς ἔρωσ· ἀλλ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέφειν ἄιστον, εὖνιν Newman. κῦμα σ' ἄκρας Κυπρίας ὑλάσσας περικάμπτοντα βυθίζοι· ὁ δὲ πέμψας σ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀπογράφειν ἄιστον ὕβριν Tucker, λύμας εἰς πρὸ γένους ὑλάσκων περίκομπα φλυαρεῖς· εὐρώτας δ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέφειν εἰς ἄιστον Todt. 889. περίχρεμπα φρυάξεις Stanley. 890. ὅσσ' Stanley. 892. ἀποτρέφει' ἐς ἄιστον ὕβριν Bishop. 895. ὀλκὴ γὰρ αἴτη Todt. 896 sq. πάτερ, βριθὺς Ἄρης ἄγει μ' ἄλαδ' ἄγει vel πάτερ, βρέτεος ἀποσύρας μ' ἄλαδ' ἄγει Newman. 896 sqq. βρότειος ἄρος, ἄτα vel potius οἶ, οἶ, πάτερ, βρετίεσσ' ἄρωγά τοι μαλθάσσει ἄραχνος ὡς ράδιος Stanley, οἶοι, πάτερ, βρέτεος ἄρος· ἄραχνος ὡς ἄδην ὕνειαρ ὃν μ' ἐλᾷ Metzger.

οιοῖ· πάτερ, βρότειος ἀρχυωρὸς ἄτα γᾶμα νεῖ ἄραχνος ὥς βάδην
Tucker. 897. Vocabulum ἀμάνδαλος (idem quod ἀφανής) sub-
esse putat Ellis.

901. βόαν φοβερὸν non Stanley, sed Oberdick invenisse vi-
detur. 903. ὦ Βαγαῖε Μαζεῦ aut ὦ Βαγαῖε πᾶ Ζεῦ HLAhrens

dial. II 567. 906sq. αἰαῖ· πέλας δίπους ὄφεις <προσέρχεται
σπειράμασιν>. ἔχιδνα δ' ὥς μ' ἔχει πόδα· δάκος δάκος, ὁτοτο-
τοτοῖ Tucker. 906. δίπους <ὥς> ὄφεις Paley. 907. ἔχιδνά
γ' Newman. 919. ἄσεπτ' ἄναξ Tucker. ἀνάξια Stanley.

925. κάρβανος ὥς δ' Tucker. 926. ὀρθώσας φανεῖ Tucker.
In scholio εἰς ὀρθὸν Paley. 931. μεγίστῳ προξένων Wilamo-
witz. 935. μάθοιμ' ἂν εἴ τις τάσδε μ' Tucker. 937. «Li-
cetne σου 'πος?» Tucker. 945. In scholio Ἄρης <οὐ διὰ τού-
των> κρίνει Paley. Idem 945—48 post 950 collocat. 946.
ἀργύρου βλάβη Tucker. 953. ἐκ γνώμης μιᾶς Todt. 958.
οὐκ ἐν γραφαῖς Paley. 961. ἤδη τάδ', ἴσθι Tittler, ἴσθι
μὲν ἄρ' ἤδη Zakas. δεῖ μ' ἐνθάδ' ἤδη . . αἵρεσθαι Ellis.

Post 961 lacunam duorum versuum, quos exceperunt v. 945—48,
statuit Todt. 964. In scholio λέγεται δὲ μέθυ διὰ τὸ με-
θύσκειν Kueck. Post 964 inserit ex gl. Hesychii διωριεῖ· νεῖ-
κος πολέμου et ex fr. 318 duos versus: πόλεμος δὲ διοριεῖ τὸ
νεῖκος, οὐ λόγος. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον Burges.
966. θάρσος Tucker. 970. ἐνθ' ὑμῖν ἔστι (vel εἰ δ' εὐμενές
τι) συζύγους Tucker. εὖ δ' ὑμῖν K Frey. ἐν τύχῃ ναίειν Ellis.
972. μονορρόμους Tucker. 974. ἀπρατὶ λωτίσασθε Tucker.
976. τίνας τῶν κυριωτέρους Zakas. κυριώτερον Todt. 979.
πέμψον πρόφρων Zakas. 980sq. πατέρ' εὐθαρσῇ | Δαναόν, πρό-
νοον βούλαρχον· | τοῦ κτέ. Freericks, πατέρ' εὐθαρσῇ | Δαναόν,
πρόνοον στασίαρχον· | τοῦ Todt. 983. κεῖ πόλις εὐφρων, πᾶς
Todt. Post 985 quattuor trimetros iambicos versus regis et
duos chori dimetros anapaesticos excidisse putat Wellauerum se-
cutus Todt. 987. λαῶν ἐγχώρων Zakas. ἐνὶ χώρῳ Todt, qui
post hunc v. unum dimetrum intercidisse opinatur. 988—990
delet JMReinkens. 994. τὰ κηρυχθέντα πρὸς τοὺς ἐν τέλει
Tucker. 994sq. πραχθέντα πρὸς τῶν ἐγγενῶν φίλως πικρῶν
ἤκουσαν αὐτανεψίων Zakas. 996. κεδνούς δ' Paley.

1000sq. τυγχάνοντα πρευμενῇ φρενὸς, <εὐνοϊαν ἀεὶ δεῖ διὰ
μνήμης ἔχειν, ὑμᾶς δὲ πάσας, παῖδες, αἰδοίων τρόπων> χάριν σέ-

βεσθαι τιμιωτέραν βίου Paley. 1001. χάριν δέχεσθαι (et antea ἐν πρύμνῃ φρενὸς) Zakas. ἡβᾶς σέβεσθαι . . χρεῶν Todt. χάρι σφι θέσθαι Tucker. τιμιωτέραν νέμω Kotthoff. 1002. ταῦτα μὴν γράψασθε HLAhrens, ταῦτα μὴν γράψεσθε Zakas. ταῦτ' ἐπεγγράψεσθε προῦγγεγραμμένοις Tucker. 1004. ἀγνῶθ' δμῶν, ὡς ἐλέγχεται Tucker. ὁμιλὸν πως ἐλέγχεσθαι φρονῶ Zakas. 1006. εἰπεῖν κακῶς δ' ἄρ' εὐπετές Todt. κακὴν τ' ἐπειπεῖν εὐπιθές μύσαγμα τῷ Tucker. εὐπετῶς vel δυσχερές Paley. Fort. μύσαγμ' ἔπους (vel ἐπῶν). 1009. πέπευ' ὀπώρα Tucker. 1010. τηραίνουσι Tittler. 1011 post 1012 transponit Weil. 1012sq. καὶ σώματα στάζοντα . . Κύπρις κηπωρικὴν λαβοῦσ' ἀνεωσμένην (ἀνεωγμένην) θύραν Tucker. 1013. <νέων δ' ἔτ' οὐσῶν ἀρπαγαῖσιν ἡδεταί> καῶρα κωλύουσα προσμένειν θέρος Paley. χάλωρα κωλύοι σ' ἄν, ὡς μένειν ἔρω, versu post 1016 transposito, Tittler. ἄνωρα κωλύουσα σᾶ μένειν ἐρᾷ Newman. καῖνωρα κωλύουσιν ὡς μένειν ὀρῶ CJBrennan. κέλωρ' ἔρωτα κωλύουσ' ἄνθος μένειν Zakas. 1017. μὴ λαθώμεθ' Newman. 1018. νῦν ἐκκληρώθη Stanley. 1029. ἄστυδ', ἄνακτας Tucker. 1029sq. sic distribuit Freericks: 1029—44, 1054—62 hemichoriis Danaidum alternantibus (1033, 1041, 1054, 1058), 1045—53 hemichoriis satellitum Argivorum (1045, 1049), 1063—72 ducibus hemicheriorum Danaidum (1063, 1066, 1067, 1068, 1071, 1072), cetera choro Danaidum. 1029—32 Danao, 1033—36, 1041—44, 1063—65, 1067, 1071, 1073—78 choro Danaidum. 1037—1040, 1066, 1068—70, 1072, 1079sq. choro satellitum. 1045—48, 1049—53 hemichoriis satellitum, 1054—57, 1058—62 hemichoriis Danaidum tribuit IM Reinkens. 1029—44 Danaidibus (1029—32, 1033—36, 1037—40, 1041—44 alternantibus ducibus hemicheriorum), 1045—62 ancillis (1045—48, 1049—53, 1054—57, 1058—62 alternantibus ducibus hemicheriorum), 1063sq., 1066, 1068sq., 1071 Danaidi, 1065, 1067, 1070, 1072 ancillae tribuit Todt. 1032. περιναίεται cl. Hom. Il. 24, 488 vel περὶ ναιέτα R Ellis. 1042. οἰκτιζόμενον Tucker. 1045. In scholio ὕμεναίου Papageorgiu. 1046. εἶται γὰρ Zakas. 1048. ἐργοῖς περισέμνοις Tucker. 1052sq. μοῖρ' Ἀφροδίτας ψεδυρὰ vel ψυθερὰ scholiastam legisse putat Paley. 1053. ψεδυρὰ τριβῇ Tucker. 1054. στυφελώδεις δ' ἐπιπνοίας Tucker. δ' ἔτ' ἀνίας Zakas. 1054sq. φυγάδες δ' ἐξ ἐπιπνοίας . . προφοβοῦνται

Freericks. 1054—1072 hemichoriis (1058, 1063, 1065, 1067, 1068, 1071, 1072) tribuit Tucker. 1060. μετ' ἄν ἄλλων Weil. 1060sq. μέγα λῶων . . προτερᾶν πέλοι (»quamquam et μάλα πολλῶν . . προτέρα πέλοι possis«) Tucker. 1063. ἀπαλέξει Weil. 1070. μέτριον γούν Todt. 1073sq. ἀποστέγοι μοι Tucker. 1077. κατάστασιν Tucker. 1077sq. κατακτίσας εὐμενεῖ βίᾳ θιγῶν scribendum videtur. 1078. προσυμενεῖ Paley. 1082. δίκα δίκαν Todt.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

AGAMEMONEM.

P. 139 adde JConington (1848). Separatim ediderunt fabulam David SMargoliouth (1884), Theodorus Heyse (Die Orestie des Aeschylus 1884), Ud Wilamowitz-Möllendorff (1885), ASidgwick (1887), NWecklein (Aeschylos Orestie 1888), Verrall (1889).

2. ἔτειον Margoliouth. φρουρᾶς μακρὸν δὴ μῆκος Schwerdt. 5 post v. 6 collocat Housman. 6. σημάντορας τοὺς ἐμπρέποντας Schwerdt. 7. ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶνδ', ὁρῶ Newman, ἀστέρες ὅταν φθίνωσιν, ἀντολαῖς τε τῶν Margoliouth. ἀντέλλωσ' τ' αὖ Lafont, (ἀντολὰς τ' ἔγνων Zakas). 7sq. ἀθρῶ, 'πόταν φθίνωσιν, ἀντολὰς μένων. καὶ γὰρ κτέ. Heyse. 10. ὥδε γὰρ κυρεῖ Margoliouth. 10sq. ὥδ' ἐκάς κέαρ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίδων κρατεῖ Heyse. 11. In scholio γενναῖον ἦ . . βουλευόμενον Papageorgiu, γενναῖον καὶ . . βουλευομένης Zakas. 12. ἐκ τῶν δὲ . . ἔνδροσόν τ' ἐγὼ Heyse. ἦ τήνδε Kock, εὖδων δὲ Wilamowitz. 12sq. ταύτην δὲ . . ἔχων . . ἐπισχοπούμενην, ἦμην· φόβος . . παρεστάτει Newman. 14. ἐμῇ φόβος γὰρ Margoliouth, ἔτλην· φόβος γὰρ Heyse, μύω· φόβος γὰρ Zakas. ἀντίπνους Herwerden invenit. 15. βεβαίω Margoliouth. 27. τάχος δέμας Heyse. 32. πεσόντ' ὀνήσομαι Mähly, πεσόντα φήσομαι Heyse. In scholio ἀχροάσομαι Zakas. 33. In scholio adicit »Soph. fr. 809 N.« Papageorgiu. 34. ἐν χεῖλει χέρα Zakas. 36. κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ cl. Clem. Alex. strom. V p. 661 (Aesch. frg. 316) Naber. 41. (δικάσοντες μέγ' ἀάσωντι δίχας Heyse). 44. ἐχυρόν Dindorf. 49. ἐκπατίων Wilamowitz. 50. παίδων <χρύφ' ἀναρπαστῶν> Newman. παίδων ἀπάτη λεχαίων Housman. 55. ὑπάτων αἰῶν δέ τις ἦ 'πολλων Heyse. 55sq. ἦ τις ἀπηνῶν ἦ πανακῆς Ζεὺς Newman. 57sq. ὄξυβοᾶν

τῶν δειλοτόχων Mähly. 58. τῶν δεμεκοίτων Heyse, τῶνδε με-
 γοίτων Newman, τῶν αἰνοτόχων Housman. 65sq. διαχναιομέ-
 νοις τῶν προτελείων καμάτῳ, versu 64 deleto, Heyse. 66sq.
 θήσων | Δαναοῖσί τε Τρωσί θ' ὁμοίως Wilamowitz. 69sq. οὐθ'
 ὑποκαίων οὐθ' ὑπολείβων ἀπύροις ἱεροῖς οὐτις Κηρῶν Heyse.
 70. οὐτις δακρύων Newman, οὐτ' ἀποθύων Schwerdt. (δακρύων
 ἀπύρων θ' ἱερῶν Zakas). 72. Fort. ἀτίτῃ. In scholio ἔχοντες
 <ἀπὸ τῆς παλαιᾶς σαρκὸς> ἀντὶ τοῦ γήρως Papageorgiu. 73.
 ἀγωγῆς Margoliouth. 76sq. ὃ τε γὰρ νεαροῦ μυελὸς πτερνῶν
 Heyse. 78. Ἄρης δ' οὐτ' ἐνὶ ῥώμα Mähly. 78sq. Ἄρης
 οὐκ ἐνὶ δ' ὦρα τύδ' ὑπέργῃρων Le Grand. 79sq. τύθι περ
 γῆρας δ' ὀκλαδὸν ἤδη κατέκαμψ' ἀμενῇ, τρίποδας κτέ. Heyse.
 83sq. σὺ δέ, Τυνδάρεω θύγατερ, τί νέον; τί χρέος, βασιλεία Κλυ-
 ταιμνήστρα; τί δ' κτέ. Heyse. 87. περὶ σεπτὰ θυοσκενέις
 Mähly, πυρὶ πεπτὰ θυοσκεῖς Zakas. θύος καινοῖς Margoliouth.
 90. τῶν τ' ἀκραίων, τῶν τ' ἀγοραίων Heyse, τῶν θυραωρῶν τῶν
 τ' ἀγοραίων Schwerdt. τῶν τ' οὐρείων Zakas. τῶν θ' ὑπογαίων
 iam Pauw coniecit. 92. Fort. ἄλλοθεν ἄλλη δ' οὐρανομήκης.
 95. Versum post 98 transponit Heyse. μάλθασσ' ἀδόλοισι παρηγορίαις,
 versu post 98 posito, Mähly. 96. θαλάμων μυχύθεν βασιλείων
 Schwerdt. 97. λέξαι σ' Margoliouth. 97sq. τῶν δ' ἀπο-
 λήξασ' . . αἶνει Schwerdt. λέξαι θ' . . αἶνει Zakas. 98. αἰνῶ
 Margoliouth, εἰπεῖν F W Schmidt.
 100sq. ὅτε μὲν . . ποτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀπομειλίσσουσ' . .
 ἄπληστον καταθυμοβόρου (vel δαρδαπτούσης) φρένα λύπης Schwerdt.
 101. ἀγάν' εὐφραίνουσ' Zakas. φέγγουσ' Wilamowitz. 103.
 τὴν θυμοβόρον φρενολυμῇ (vel φρενολύμην) Newman, θυμοῦ, λυπησί-
 φρον' ἄτην Housman. φθορόθυμον vel φθισίθυμον Heusde. Post
 hunc v. lacunam statuit Wilamowitz. 104. ὅσιον κράτος
 Schwerdt. 104sq. ὅδιον κύρος αἷσιον, ἀνδρῶν εἰς τελέων Hous-
 man. 107. Διόθεν Schwerdt. 107sq. καταπνεῦσαι πείθει
 μολπὰν ἀντ' ἀλκᾶς σύμφυτος αἰὼν Heyse. 109. κάλκᾶν Frac-
 caroli. αἶσα σύμφυτος Weil. In scholio διὰ τὴν ἐκ θεοῦ (θεῶν
 Headlam) πειθῶ Housman. 111sq. ἥβᾶν ξύμφρονε τάχα Ver-
 rall. 113. ξὺν δορὶ πράχτορι νίκας Margoliouth, σὺν δορὶ κη-
 ρεσιπράχτορι Heyse. 120sq. παμπρέπτοισιν ἐν ἔδραις, φερβύ-
 μενοι Schwerdt. 121. λαγίνας ἐρικύμονι φέρματι γέννας Mar-
 goliouth. In scholio λαγῶν <λέγει> Papageorgiu. 121sq.

- βοσκόμενοι ταχίναν ἐρικούμονα φέρματι, γέννας βλαβέντα λοι-
σθίῳ δρόμῳ Heyse. 123. βλαβέντι Margoliouth. 124.
In scholio ἐν τάξει ἐφυμνίου Dippe. 125. κεδνὸς ἐπεὶ στρα-
τόμαντις Schwerdt. 125sq. ἰδὼν διοσήμετι πιστοὺς Heyse,
ἰδὼν ∪ ∪ λήμασι δισσοὺς, ex glossemate δύο ortum esse ratus, Ris-
berg. 126. λίμμασι δισσοὺς Schwerdt. 129sq. πομπᾶς τ'
ἀρχοῖς οὕτως εἶπε Margoliouth. 130. δ' <οὖν> Heyse. 133sq.
πύργῳ πρόσθετα δημοιπληθεί Wilamowitz. Φρυγῶν κτήνη πρόσθετα
Housman. 134. σκήνη ἔντοσθε τὰ Heyse. πρὸς τε τὰ Schwerdt.
136sq. οἷω δ', ἦν . . κνεφάσῃ, προτυπεῖν . . στραγευθέν Heyse.
137. κνεφάσῃ τὸδ' ἐπιστόμιον Schwerdt. 137sq. κνεφάσῃ ποτ'
ἐπὶ . . στρατευθέν· εἰκοῖ γὰρ Margoliouth. 139. καὶ γὰρ Stan-
ley, οὕτω γὰρ Wilamowitz. 146. ὅσονπερ εὖφρων ἀπαλὰ Mar-
goliouth. (εὖφρων δὲ καλεῖται Schwerdt). ἀ καλὰ Pauw. 146sq.
τύσσον περ εὖφρων <Ἄρτεμις ἐστι> καλὰ δρόσοισι λεπτοῖσιν μαλα-
κῶν τε λαγῶν Newman. εὖφρων οὖσα, Ἀττώα χώρα, δρόσοις ἀέλ-
πτως μάλ' ἐλώρων ὄντων Heyse. 147. δρόσοις ἀπρέπτοις
Heusde. μαλερῶν ἐόντων Verrall. 148sq. φιλομάστοισιν θη-
ρῶν ὀβριχάλοις, ἰή, ἰῆ αὐτῶ, μή τινος Schwerdt. ἀγρονόμων θη-
ρῶν φιλομάστοις ὀβριχάλοις τούτων τερπνὰ ξύμβολα Hamelbeck.
149. ὀβριχάλοισιν ἔρπει Margoliouth. τερπνὰ <δὲ δαίμονα θέσπιν
ὁ μάντις> Newman. 149sq. Verba τερπνὰ — ξύμβολα olim
eiciebat MSchmidt. 149sq. <τὰ> τερπνὰ <σε> τούτων αἰτῶ . .
φάσματ' ἐσαθρῶν Weil. 150. αἶθε ξύμβολα κράναι Mähly.
fort. ταῦτα ξύμβολα κράναι. 150sq. Δί' αὐτὴ δ' αἶτει ξύμ-
βολα κράναι, . . φάσματα θέντα. ἰήϊον δὲ δὴ καλῶ Παιᾶν' ἄμα, μὴ
τινας ἀντιπνοὰς Δαναοῖς ἐχενηϊδᾶς ὄρησ, σπευδομένα θυσίαν ἐτέ-
ραν ἄνομόν θ', ἵνα δαίμων νείκεα τεκτῆνῃ, τεχοδαίτου σύμφυτος
οὔδει. ὠλισθηχύτα γὰρ μέμνει φοβερά παλινόρτον κτέ. Heyse.
152. δὲ στρουθῶν Margoliouth. φάσματα θούρων olim MSchmidt,
δὲ φάσματα φηνῶν vel δὲ βρώματι νεοσσῶν Mähly. fort. φάσ-
ματ' ἀνορθοῦν. φάσματα φάνας Schwerdt, φάσματα κρίνων New-
man. 153. ἰῆον Margoliouth. ἰήϊον αὖ καλέω (vel ἀγχαλέω)
Παιᾶν' <Ἀπόλλω> Newman. 156. Ἄγρεια τεύξῃ Newman.
157. Fort. μαιόμενα θυσίαν. 158. ἐτέραν ἀθέμιστον ἄδακτον
Schwerdt. ἄνομον delet Wilamowitz. 161. Fort. δνοφερὰ. —
παλινόρτους Margoliouth. 172. (ταῦτά νυν πρόσημ' ἔποι Heyse).
173. προεικάσαι Heyse. 175. πλὴν, Ἰὼς εἰ τὸδε δεῖμα, ματᾶν

Heyse. 175sq. πλὴν Διός, ᾧ τόδ' ἐμᾶς ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ
 ῥμβαλεῖν ἐτητύμως Mähly. 178. οὐδ' ὥς τις Stanley. 180. οὐδὲν
 λέξει vel οὐδ' ἂν λέξαι Reiter. οὐδὲν εὔξεται πρὶν ὦν Newman, οὐδ'
 ἀέξεται πρὶν ὦν Bergk, οὐδ' ἂν ἀρχέσαι κρινῶν Heyse, οὐδὲν
 ἔσσεται πρὶν ὦν vel οὐκ ἀνέσχετο πρὶν ὦν vel οὐδὲν ἔξεται πρὶν
 ὦν vel οὐκ ἄλυξε τὸ πρὶν ὦν Fraccaroli, αὐτ' ἀέξεται πεσών Todt.
 181. ὥς δ' Stanley. 183. Ζῆνα δέ τις διαθεῖς προφρόνως Heyse.
 184. κλάζων Verrall. 189. βάζει Zakas. στάζει δ' ἔνθ' (ut
 edd. Vict. et Cant. exhibent) ὑπνῶ (= ὑπνόη) Verrall, ἀνθυμνεῖ
 σταθεῖς Metzger. σφύζει δ' ἀντίπνους πρὸς καρδίαν Mähly.
 189sq. σχάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ καρδία .. πόνον Heyse. 191.
 ἦλθε σωφρόνα Housman. 191sq. σωφρονεῖν δαιμόνων γε New-
 man. 192. δαιμόνων δ' ἔτ' οὐ βάρος Heyse, δαιμόνων δ' ἔφου
 γὰρ ἴς Mähly. βιαία Todt, δι' αἰῶς Macnaghten. 194sq. κτάς
 ποθ' ἡγεμῶν δ' ὁ πρέσβυς νέαν ἀχαιῖναν, μάντιν οὔτι βᾶ φέγων,
 ἐμπαίοις τύχαις κτέ. Heyse. 196. οὔτι τλᾶ Mähly. In scholio
 περισσεύει τὸ τινα Kueck. 197. ὀμφαίοις Newman.
 200sq. παλιρροθίοις Margoliouth. 201. Αὐλίδος σταθ-
 μοῖς Schwerdt. 204. κρότῳ σάλου Heyse. 206. πόνον
 τιθεῖσαι Todt, χρόνον τ' ἀεῖσαι Mähly. 208. Ἄργων Stanley,
 ἀγγέων Margoliouth. ἐπεὶ τε Fraccaroli. 218. τέχνον πράξω
 (et 205 νεῶν καὶ) Heyse. 220. λύθροισι Heyse. 222.
 Fort. λιπόναντες πέλωμαι; 223. ξυμμαχίας ἐμαυτοῦ Margoliouth.
 225. ὀργὰν Pauw, ἀρχοῦς Todt. In scholio τινὲς αὐδᾶ Papageor-
 giu. 226. περιόργως· ἀπιθεῖν οὖν Heyse. 228. ἔπειτ'
 Stanley. In scholio ἡναγκάσθη τοῦτο ποιεῖν Kueck. 236. ἀγω-
 γάν Margoliouth. 236sq. γυναικοποιῶν πολέμῳ τ' ἀρωγὰν καὶ
 προπορεῖα ναῶν Heyse. 238. κληδόνας βιαίων vel βιαίας, scho-
 lium repetens ex duobus scholiis δι' ὧν προσεποιεῖτο τὸν πατέρα
 et ἃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα consarcinatis Schwerdt. 239.
 Fort. ὦραν τε παρθενείαν. 245sq. στόματός τε καλλιπνοῦ πρὸς
 φυλακὰν Heyse. 246. φύλακας Mähly. 248sq. ἀναιδεῖ
 μένει κρόκου βαφὰς ἐς πέδον Wilamowitz. 249. πρόχου δ'
 ἄφυσμ' ἐς πέδον χεόντων ἔβαλλ' ἐκάς στόλον θυτήρων Heyse.
 βαφὰς ἐς .. χέουσα δ' Schwerdt. 253. πρέπουσ' ὅπως Wila-
 mowitz. γραφαῖς <ποικίλαις> Newman. 254. θέλουσά θ' ὥς
 πολλάκις Metzger. 256. ἔμιχθεν. ἀγνᾶ δ' ἄθικτος αὐδᾶ
 Schwerdt. ἀγνᾶ θ' ἄτ' αὐλωδὸς αὐδᾶ Heyse. 261. τοῖσι

- Heyse. ποθοῦσιν Stanley. 263 sq. τὸ μέλλον δὲ προκλύειν, πῇ γένοιτ' ἂν λύσις Newman. 263 sqq. ἐπιρρέπει· κλύοις ἄν, ἐπεὶ πέλοι. χαιρέτω δὲ προκλύειν Schwerdt. 264. πρόχαιρε τῷ Heyse. 266. σύνορτον ἄνταις Heyse. σύναιθρον Schwerdt. 267 sq. γένοιτο δ' οὖν τὰπὶ τοῖσιν εὐπραξία σθένειν τόδ' Schwerdt. εὐπρακτ' ἴσω σθένει τ' ἐπάρχῳ τόδ' Ἀπίας Heyse. 283. εὐ γὰρ φρονοῦντά σ' K Kontos, ἐν γὰρ δακρυῶν Zakas. 287. σέβομαι Margoliouth. 288. ἄκριτος pro ἄπτερος HKöbert. Ante 288 duos versus intercidisse putat O Müller (Kl. Schr. I p. 279). 292. τάχει Zakas. 294. ἀγγάρου πρόσω Margoliouth. 298. Ἑλλης ὑπὲρ τε πόντον vel Ἑλλης ὑπερθε πόντον Stanley. ὑπερτελεῖ Woltjer. 299. ὄσχα πορευτοῦ . . προσήθρισεν Newman. πυρὸς ἡδονῇ Zakas. 300. κεύθει τὸ Margoliouth, προύβη, τὸ Heyse, πέφυκε Risberg. 301. παραντείσασα Zakas. 305. In scholio Μεσσάπιον Papageorgiu. 312. τηλέφαντον Stadtmüller. 316. ὥτρυν' <ἐφεξῆς τοὺς ἐκεῖθεν, οἵπερ οὐκ ἐῷσι> θεσμόν Heyse. θεσμόν εὖ Todt. 319. κάτοπτρον πρῶχ' olim W. 319 sq. ὑπερβάλλειν δρόμῳ χρεῶν, προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα φλέουσιν, ἦτ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο Heyse. Post 319 supplet αὐγὴν κελεύουσ', ἀστραπαῖς εὐαγγέλοις et in proximo v. φλέουσιν scribit Newman. 320. φλέγουσ' ἀνείτο λαμπάς· εἴτ' ἀφίκετο Sonny. 324. τοιοῖδε γ', οἶμαι, . . νομοί Margoliouth. 325. πυρούμενοι Zakas. 334 sq. τ' εἰ γῆχαις . . ἂν οὐ φίλως πρὸς ἔν ρέποι (ρέοι Mähly) Heyse. 335. οὐ φιλοῦντε προσβλέποις Margoliouth. 339 sq. τάλανες κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων ἀνδρῶν τεκόντων τ' F W Schmidt. 340. πατέρων γερόντων Zakas. 343. πρὸς ἀρπαγμοῖσιν Pauw. ὦν εἶλον πόλιν Zakas. 344. τάσσειν Stanley. πρὸς οὐδὲν δ' Zakas. πρόσω τῶν ἐν μέρει τεκμηρίων Mähly. 348. ὥς συναίμονες δ' olim, postea ἐκ δυσκοιτίας δ' Schwerdt, ὥς δὴ εὐδαίμονες Zakas. 353. μὴ πονηρὸς Mähly et Herwerden. τις πόριμος Heyse. 355. δεῖ γὰρ πρὸς οἶμον Mähly. 355 sq. νοστήμῳ σωτηρίᾳ κάμψαι Heyse. 357. εἰ πέλοι στρατός Zakas. 357 sqq. θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εὐβόλος στρατός γένοιτ' ἂν κτέ. (359. 358) Stadtmüller. 358. ἐγρήγορεν Verrall. Versum delet Wilamowitz. 359. γένοιτ' ἂν εἰ πρόσπαια μήτιχον κακά Heyse, γένοιτ' ἂν εὖ· πρόσπαια μὴ τύχαι κακά Wilamowitz, τίνετ' ἂν, ἢ πρόσπαιά πη τύχαι κακά Sonny. 362. πάντων γὰρ Zakas. σὴν ὀνησιν Margoliouth. 368. κτεά-

τειρ', ἱρᾶς J B Bury. 370. ὥς μὴ τέλεον Schwerdt. 370 sq.
 μήτ' ἐναγῇ μήτ' αὖ καθαρῶν τιν' Heyse, μήτε νέον μήτ' οὖν γε-
 ραῶν τιν' Mähly. 372. τάχα δειλαίας F W Schmidt. 373.
 Etym. M. Flor. ed. Miller Mél. de l. gr. p. 73 γαγγαμῶν· σημαί-
 νει τὸ δίκτυον· Αἰσχύλος »γαγγαμόνα τῆς παναλώτου«. 376 sq.
 πάλαι <τε τὸ> τόξον ὅπως μήτε.. μήθ' ὕστερον αὖ Herwerden.
 377. ὑπέρακμον vel ὑπέρωρον Weil. 379. ἔχουσ' ἀνειπεῖν Ver-
 rall. 379 sq. εἰπεῖν πάρεστιν »τόξον ἐξικνεῖται« Heyse. 380.
 τοῦτ' ἰχνεῦσαι Margoliouth. 381. ἔκρανεν ὥς ἔπραξεν Sonny.
 382. βροτῶν μὲν Schwerdt. 383. ὅσων ἄθικτ' ἂν θράσει Heyse.
 385. ἔχγονοι Stanley, ἐν γόοις Zakas, ἐγκόνοις Todt. πέφανται
 (caesi sunt) δ' ἔχγονοι S J Warren. 385 sq. πέφανται δ' ἐκ
 τέλους ἀνόλβου τῶν Ἄρη Heyse, πέφανται δ' ἐγγενῆς ἀταρτηρῶν
 Newman, πέφανται δ' ἐκ πόνων ἀτλήτων τῶν Ἄρη, postea πέφαν-
 ται δ' ἐκπνέουσα τόλμη τῶν Ἄρη Mähly, πέφανται δ' ἐγκονοῦσ' ἅ
 (vel ἐγκονοῦσα) τολμητῶν ἀρά Dippe, πέφανται δ' ἐγκονοῦσ' ἀτολ-
 μήτων Ἀρά Sonny. Verba »ἐγγόνοις ἀτόλμητον Stanley« delenda.
 ἐγκονοῦσα τόλμη τῶν Ἄρη Verrall. 386. ἀτολμήτων ἔρον Wila-
 mowitz. 388 sq. φλεόντων δωμάτων θ' ὑπέρφευ, πέρας τὸ
 βέλτιστον ἔσθλων ἀπήμαντον ὄντ' ἀπαρκεῖν Heyse. 389. τόδ'
 οὔτε βέλτιστόν ἐστ' οὔτ' ἀπήμαντον Newman. ἐστοῦς ἀπήμαντον
 Mähly. 390. ὥστ' ἀπαρκέσαι Wilamowitz. 394. λακτίσαι μεγά-
 λας Metzger. 397. πρόπολος ἄφερτος Margoliouth. πρόβουλος
 παῖδ' ἐφ' ἔρκος ἄτας Heyse. 399. πρέπει δ' αἰνολαμπές σίνος Heyse,
 σέλας πρέπει γὰρ αἰνολαμπές (vel δὲ νυκτιλαμπές) σίνος Schwerdt.
 400. χρυσοῦ Paley. 403 sq. ἔπει »διώκει.. ὄρνιν« Her-
 werden. 405. ἄφερτον ἀνθεῖν Margoliouth. 407. τῶν δ'
 ἐπιστρεφόντων Margoliouth, τὸν δὲ τῶνδ' ἐπίστροφον Wilamowitz.
 ἐπίστροφα Weil. Scribendum τοῦδ' ἐπίστροφον δὲ. 407 sq.
 τῶν δ' ἐπιστραφέντων φῶρα δίκα καθαιρεῖ Heyse. 414. κλό-
 νου λογχισμούς Heyse, κλόρους λοχισμούς Mähly. 417. πουλὸν
 δ' ἀνστενον Housman. 418. τρυφηταί Heyse. 419. ἰὼ
 ἰὼ δῶμα καὶ προνώπια Heyse. 420. λιπάνορες Mähly.
 421. ἀμώμως ἀλοιδύρως Heusde. 421 sq. πάρεστι Σιγὰ κατ'
 οἴμους.. αἴστους ἐφιεμένων ἰδεῖν Newman, πάρεστι σιγ' ἀσατὸν
 ὥς, ἀλοιδύρως ἀλγοῦντ' ἀφήμενόν τ' ἰδεῖν Heyse, πάρεστιν φυγὰς
 ἀτίμους ἀλοιδύρους ἀπίστους ἀφειμένας ἰδεῖν Wilamowitz, πάρεστι
 σιγ' ἀτίμως ἄνευ δορὸς τὰ λῶστ' ἀφειμέν' εἰσιδεῖν Metzger, πά-

ρεστι σιγαῖς ἄτιμός τ' ἀλοιδόρως ἄλγιστος ἐραμένων ἰδεῖν vel πά-
 ρεστι σιγαῖς ἀκοίτης ἀλοιδόροις ἄδιστος ἐραμένων ἰδεῖν Mähly, πά-
 ρεστι κοίτας ἀτίμας ἀλοίδορος, ἄπιστος ἐμφανῶν ἰδεῖν Housman,
 πάρεστι σιγαῖς ἄτιμος ἀλοιδόροις ἄδιστος ἐμμένων ἰδεῖν Risberg.
 422. ἀδίστων ἀφειμένων Schwerdt. 424. φάσμα δοκεῖ δωμά-
 των Schwerdt. 425. εὐμόλπων δὲ κελώρων Heyse, εὐμόρφων
 δ' ἀχολούθων Mähly. 427. δωμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις Mähly,
 δωμάτων ἐν ἐρημίαις F W Schmidt. 429. ὄνειρόφοιτοι δὲ πει-
 θήμονες Housman. πένθει μόνου Heyse. 431. μάτην γὰρ
 εἶδεν Mähly. εὖτ' ἂν ἐς θιγὰς δοκᾶν ὄρᾳ Housman. 433. ὄφεις
 ᾧ Heyse. ἁ μεθύστερον Stanley. 434. πτανοῖς ὀπαδοῦς Newman.
 435. ἐφέστι' ἦν Wilamowitz. 435 sqq. τὰ μὲν κατ'
 οἶκον σαφηνίσας ἄχῃ, τὰ δ' ἐς τὸ κοινὸν παρεκβάτως ἐρῶ. τὸ
 πᾶν ἀπ' αἴας Ἑλλάδος συνορμένοις πένθει θολωσιχαρδίῳ δόμος πω-
 καστὸς πρέπει, πόλλ' ἄγαν θ' ἰζάνει πρὸς ἦπαρ Heyse. 436.
 καὶ τῶν Wilamowitz. ὑπερκοπώτερα Housman. 437. τοπᾶν δ'
 Housman. τὸ πᾶν γὰρ Ἑλλανος αἴας συνορμένας Weil, ἀρωγὰν
 ἀφ' Ἑλλάδος γὰς συνορμένοισι Wilamowitz. 437 sq. Ἑλλάδος
 συνορμένοισι δυσμένεια Margoliouth. 438. ποθεινὰ τλησιχαρ-
 δίοις Housman. 440. πολλὰ δ' ἄγαν Schwerdt. 441 sq.
 ἔπεμψαν οὐδέν, ἀντὶ κτέ. Housman. 442. εἶδεν Stanley.
 443 sq. ὄπλα (vel σκυῖλα) καὶ σποδὸς .. δῶμ' εἰσαφνικεῖται Schwerdt.
 446. ἐν ῥοπῇ δορός Stadtmüller. 451. οὗς λέβητας Newman.
 εὐφόρους Wilamowitz. 453 sq. ἰδρὶν τότε ἐν Schwerdt. 454.
 ἄλλως πεσόντ' Heyse. 457. δνοφερὸν Paley. 461. ἔχθρα
 Metzger. 462. ἔρροντας Bury. 463. συγκότων Verrall.
 464. δημοκράτους Stanley. δημόκραντον δ' Ἄρης Heyse, δημάρα-
 τος δ' ἀρᾶς Mähly. 471 sq. παλιντυχῇ .. τητῶσ' ἀμαυρόν
 Heyse. 474. τό θ' Wilamowitz. 475. δ' ἀγαστοῖς Stadt-
 müller. 479. ἀλόνθ' Margoliouth. 480. βίου χατίσαιμι
 Heyse. αἰῶ κατίδοιμι L Schmidt. 484. εἴ τι θεῖόν ἐστιν ἢ
 φύθος; Heyse, ἢ τοι θεῖόν ἐστι, μὴ φύθος Verrall. ἐστιν φύθος
 Wilamowitz. 487. πυρωθεὶς τὰν Stanley. 489. γυναῖκας
 αὐδᾶς πρέπει Mähly. 489 sqq. γυναῖκας αἰψα κενόφρονας γυ-
 ναικὸς αἰχμᾶ πρέπει κατευδοκεῖν, πρὸ τοῦ φανέντος ὡς χάριν γυ-
 ναινέσαι Heyse. 490. φρυκτοῦ φανέντος Zakas. 491. πο-
 ταμὸς .. ὄρον Zakas. ὁ θηλύδροος Herwerden. 491 sq. ὄρος·
 ἐπινέμεται ταχύπορον Margoliouth. 495. φρυκτωρίας Wila-

mowitz. 497. *τερπνῶν τὸ νύχιον φῶς* F W Schmidt. 499. *δὲ καὶ κάσις* Margoliouth. 499 sqq. *μαρτυρεῖ δέ μοι βάσιν τηλοῦ ξύνορτος . . κόνις στρατοῦ· ὁ δ' οὐτ' . . δαίων φλόγα* Heyse. 500. *ξυνωδός* Weil. 501. *οὗτος, οὐ δαίων* Wilamowitz. *οὐκ ἀναυδος οὗτος ἀνδαίων* Housman. 502. *καπνὸν πόλεως* Margoliouth, *καυθμῶ πυρός* Mähly. 503. *ἐνστάξει* Mähly. 504. *ἀποστέγω* Verrall. 506. *δοσις γὰρ* Margoliouth, *χῶστις τάδ'* Wilamowitz. *δοσις γ' ἂν . . ἐπεύχεται* Heyse. *τῶνδ' δοσις ἄλλα* Weil. 507. *ἀκαρπίαν* Risberg. 517. *σωτήρ ἐλθε* Schwerdt. 520. *Ἑρμῆν θεῶν κήρυκα* F W Schmidt. *φίλον, κήρυκα κηρύκων, σέβας* Schneidewin, *φίλον κήρυκι κηρύκων σέβας* O Hense. 521. *ἦρω τε τὸν πέμψαντά μ' εὐμενεῖς πάλιν στρατόν τε δέχθαι* Heyse. 525. *φαιδροῖς προσεῖδεν* Weil. *φαιδροῖσιν ὄμμασιν τὰ νῦν* F W Schmidt. *τοισίδ' ἡμασι* Margoliouth, *τοι σὺν ὄμμασιν* Zakas. 525 sq. *φαιδροῖσιν οἴχαδ' . . δέξασθε νοστοῦνδ' ἴλασθαι* Heyse. 528 delet Margoliouth. *ἀστοῖς θ' ἅπασιν κοινὸν* Stadtmüller. *κάστοις ἅπασιν* Herwerden. 544. *χαίρω γε· καυτίχ' ἂν θανεῖν οὐκ ἀντερῶ* Wilamowitz. (*τεθνηκέναι οὐκέτ'* Zakas). *τελευτᾶν δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς* Stadtmüller. *χαίρω· τεθναίην δ' (οὐκ ἂν vel potius) οὐκέτ' ἀνταίρων θεοῖς* W Headlam. Fort. *τεθνάναι δ' οὐκ ἀναίνομαι θεοῖς*. 547. *ἄρ' ἔστε* Heusde. *τοῖσδ'* Heyse. 551. *φρενός γ'* Herwerden. 552. *παθεῖν τι δύσφρον* anonymus. *τοῦτ' ἐπὴν ὑμῖν στύγος;* Wilamowitz. *στύγος πάτρα* Stadtmüller. Fort. *χθονὶ pro στρατῶ scribendum*. 554. *σκληρὰς δ' ἀπόντων . . ἔτλης τύχας;* F W Schmidt. 555. *ὥς νῦν τὸ σὺν et in scholio οἶόν ἐστι* Zakas. 556. *τευκτὰ δ' ἐν* Heyse. *πέκρακταί τοι τάδ' ἐν* Zakas. 557. *εὐπότμως ἔχειν* F W Schmidt. 560 sqq. *μόχθους . . λέγοιμι (τοὺς θαλασσίους ναύταις ἀπηνεῖς, κῦμα καὶ) δυσουλίας . . καὶ κακορρόθους* Newman, *μόχθους . . Δυσουλίδος (σπαργὴν θαλάσσης, ἄπορον δρμούντων πόνον,) σπαρνὰς παρέξεις καὶ κακοβρώτους, τί δ' οὐ; στένοντες ἂν λάχοιτε πῆματος μέρος* Heyse. 561. fort. *παρίξεις. κακοστρώτους στόλους* Wilamowitz. In scholio *σπανίας Papageorgiu*. 561 sq. *τί δ' οὐ στένοντες ἂν λάχοιμεν ἡματος μέρος;* Schwerdt, *τί δ' οὐ τείνοντες οὐ χαλῶντες ἡματος μέρος* Palmer, *τί δεῖ στένοντος εὐ λαχόντας ἡματος μέρος;* Housman, *τάδ' οὐ στένοι τις ἂν λαχὼν περ ἡματος μέρος, nisi post hunc v. lacuna sit,* Mähly. Fort. *τί που στένοντες ἂν λήγοιμεν*. 562. *στέ-*

νοντες, οὐ πάσχοντες Sidgwick, στένοντας, οὐκ ἀλγοῦντας Zakas, στένοντες οὐδ' ἀχοῦντες EALM. ἤματος Bury. 563. καὶ πλέον στύγος προσῆν Wilamowitz, καὶ πλέον προσῆν στύγος Sonny, καὶ στρατῶ πλέον στύγος Schwerdt. 564. (εὐναὶ ταθεῖσιν δαΐα προτετεύχεσαν Heyse). 565sq. λειμωνίαι δρόσοιν κατεφέεζεν . . σίνος Schwerdt. 566. ἔμπεδοι σίνοι Margoliouth. In scholio τὸν περιβεβλημένον ἡμῖν πηλόν Hartung, <φθειρον> τὸ . . κάλλος Keck, τὸ . . ἄνθος Kotthoff, τὸ . . βλάβος Schwerdt, τὸ . . κακόν Zakas. 566sq. ὄμβροι δ' αὖ σίνος . . ἐφθειρον τρίχα Zakas. 567. ἐσθῆτος, αὐτῶν δ' ἐξεθηρίουν τρίχα Weil. τιθέν τ' ἔτ' ἔντερ' ἔντριχα Heyse. τιθέν τε τᾶντε' ἄχρεα Mähly. 571. ἡῦθεν Margoliouth. 573sq. Aut hos versus aut 575—577 delendos putat Weil. 575—77 post 584 transponit Wilamowitz. 576. κάλγους χρή τυχεῖν Heyse. 577. συμφοραῖσιν εὐπότημος vel συμφοραῖς καταισίοις Mähly. καταξιοῦν Zakas. 580sq. ὥς κομπάσαι τάδ' εἰκὸς ἦν ῥίου φάει . . ποτωμένῳ Heyse. 581. χθονὸς πολουμένῳ Mähly. 583sq. θεοῖς λάφυρ' ἄγουσι, τοῖς . . δόμοισι πασσαλευτά, Παναχαιῶν γάνος Heyse. 584. ἐπασσάλευσ' ἀκασκαῖον γάνος Zakas. 589. γέρουσι φρήν μαθεῖν Zakas. 593. ἄγγελος πόλεως Margoliouth. 598. τοιοῖσδ' ἔμπληκτος Margoliouth. πλαγκτόνους Herwerden. 599. γυναῖκειοι νομοί Margoliouth, γυναικεῖοι χοροί Gilbert. 599sq. ἔθυσον ἐκ γυναιχείου νόμου, . . ἄλλος δ' Zakas. 601sq. ἔλασκον ἀνδαίοντες . . θυηφάγον ἀχοίμητον Zakas. 602. κοινοῦντες Heyse, κινάντες Weil. 609. πύλας ἀμείψαι Heyse. 611. εὐρεῖν Margoliouth. 613. Fort. δαΐαν τοῖς. 614. In scholio πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίας Papageorgiu. 617. ἢ χαλᾶν φάβες Heyse. 619. ὦν Margoliouth. 620sq. αὕτη μὲν αὐτῆς . . εὐπρεπῶς νόον Weil, αὕτη μὲν εἰποῦς' εἶπε . . σοι τορόν τιν' ἐρμηνεῦσι δὴ τοροῖς λόγον F W Schmidt, αὕτη γέ πως οὐκ εἶπε . . τοροῖσι δ' Metzger. 621. εὐπρεπῶν λόγων Margoliouth. 624. τῆς στολῆς κοινὸν κράτος F W Schmidt. φίλον τρέφος Heyse. 625sq. (ψευδῇ κεδνὰ ὥς τὸν πολὺν φήλωνε Zakas). 626. φηλοῦσι vel potius σφαλεῖσι Stadtmüller. 628. εὐπρεπτα Zakas. 631. πρότερος ἀναχθεῖς Heyse. 631sq. πότερον ἀναχθεῖς ἦλθε μόνος ἐξ Ἰλίου ἢ χειμ' ἐκεῖνον ἄλλος' ἤρπασ' ἐκ στρατοῦ; F W Schmidt. 632. καὶ χειμα Herwerden. 639sq. ναυτικῶ στρατῶ ἐλθεῖν τε λυπῆσαι τε δαιμόνων κότῳ; F W Schmidt.

641. εὐφεγγές (vel πάλλευκον) ἦμαρ A Nauck. 642. χωρίς εἴ τι μὴ δέον Margoliouth, χάρις ἀτιμᾶται θεῶν Heyse, ὅστις εὖ τήν θεούς vel ὅστις ἐστὶ μὴ ἄθεος vel potius ὅστις ἐστὶ δὴ θεῶν F W Schmidt. 645. ἔλκος ἡδὲ πολεμίαν τύχην F W Schmidt. δῆμιον κλύειν Margoliouth. 646. πολλοὺς δ' ὑπ' ὀλοῶν ἐξανυσθέντας πόνων Heyse. 647. ἕτερον διπλῇ Zakas. 653 sq. πῶς κεδνὰ φῆς καχοῖσι συμμιῖσαι, θέλων χειμῶν' ἀκούειν Heyse. 654. Ἀχαιῶν οὐκ ἀμηνίτων θεοῖς Risberg. 661. ὀμβρόκτυποι Margoliouth. 662. ἀφάντου ποιμένος, κακῷ στρόβῳ Margoliouth. 667. πλημμυρὶς ἐξέκλεψεν ᾧ Wilamowitz. 667 sq. Fort. θεός τις ἐξέκλεψεν οἶακος θιγῶν. 669. σωτὴρ ὠφελοῦσ' Margoliouth. 669 sq. ψυχῆς τε σωτὴρ ναυστόλοις ἐφέζετο, ὥς μήτ' ἀνόρμους κτέ. Lowinski. 670. ὥς μήτ' ἐν ὀρμῇ Sonny. 673. καὶ πεποιθότες Zakas. 675. καχospύδου μὲν οὖν Zakas. 679 sq. Μενέλεώ γ' ἐμοὶ πρῶτόν τε καὶ μάλιστά τοι δόκει μέλειν F W Schmidt. 680. προσδοχᾶς Margoliouth. μογεῖν Sonny, θανεῖν Herwerden. 681. εἰ δὴ οὖν τις Zakas. νιν εἰσορᾶ F W Schmidt. 682. σωθέντα καὶ βλέποντα Heyse. 685. κλυῶν Kueck. 688. ὀρῶμαι A Pallis. 688 sqq. μῆτις, ἥστινός γ' ὀρῶμεν προνοίαισι τῷ πεπρωμένῳ γλῶσσαν ἐντυχεῖν ὁμάν Heyse. 694. (ἀβρομίτων Zakas). 696. τινακτός Heyse, λίγ' ἀέντος Herwerden. 699. κέλσαν τὰς Newman, κέλσαν τῶς Heyse. κέλσαν Σιμόεντος Wilamowitz. 699 sq. κέλσαν πρὸς Σιμόεντος ἀκτὰς ἀξιοθρήνους Herwerden.
700. πηγεσιφύλλους Newman, ἐπ' ἄφιξιν ἰλλοῦ Heyse, ἐννοσιφύλλους Margoliouth, ἐπ' ἀξυλοφύλλους Bury. 704. μῆτις Heyse. 708. οὐ φθατῶσ' ἰέντας Heyse. ἐμφανῶς Stadtmüller. 713. πολύθρηνος Heyse, πολύφημον Newman. 715. λαμπρῶς πολύθρηνον Wilamowitz. 715 sqq. παμπορθήτορ', ἐρῆμος εὖτ' ἀμφ' αἰῶνα πολιτᾶν μέλεον ᾗσμ' ἀνακλάζει Heyse, τᾶμπροσθεν πολύαινον ὄντ', ἀμφιβόλων πολιτᾶν μέλεον κτέ. Metzger. 717. (ἀντλῶσα Auratus). 720. οἶτας ἀνὴρ Verrall. φιλομάστων Weil. 722. (καὶ φιλόπαιδα Stanley). 723. γεραοῖς Margoliouth Blomfieldium secutus, γεραιοῖς Housman. 729. ἦθος πάραυτα τοκῆων Todt. 730. τροφᾶς <ᾗμ'> ἀμείβων Margoliouth, τροφᾶς παραμείβων Heyse. 733. οἶκον ἔφυρσεν Heyse. 736. μοίρα θεοῦ δ' Heyse. 739. φόρημα Schwerdt. νήνεμον Wilamowitz. 740. ἀκασχαῖον διάλμα Heyse. 744. γάμους

- πιπροτελεύτους Heyse. 749. ῥέων λόγος Mähly. 758. οἰκων
 δ' ἀπ' Wilamowitz. 760sq. νέαν ζέουσιν Weil. 760sq.
 νεάζουσα δ' ἐν . . βροτῶν, ὕβριν νέαν, τότε ἢ τότε εὐτ' ἀν Margoliouth. νέαν, ζῶσαν ἐν κακοῖς βροτῶν, τότε ἢ τότε αὐθ', ὅταν
 τὸ κύριον μόλῃ, σπορᾷ φύουσιν κότου τὸ τῶνδ' ἄμαχον Heyse.
 762sq. τότε ἢ τότε, εὐτε τὸ κύριον μόλῃ, θεὸς φανεῖ τόκον, δαί-
 μονα τὸν ἄμαχον ἀναγνον, ἀνίερρον θράσος, μέλαιναν . . ἄταν Schwerdt.
 763. νεαροῖς φανοῦσαν τόκοισι δαίμονα παντομάχαν Newman. δαί-
 μονος ἐτᾶν W., δαίμονά τ' ἔταν Verrall. 769sq. τὰ χρυσό-
 σόπαστα δὲ σὺν πίνῳ χερῶν παλιντρόποις λιποῦσ' ὄμμασιν ὁσὰ
 προσέλετο δύναμιν Schwerdt. 770. ὄμμασιν λιποῦσ', Ὀσίαν προ-
 σέβα Newman. 768. τὸ δ' αἰσιμον τίνει βίου Weil. 768sq.
 νοῦν δ' ἐναίσιμον τίει· τὰ χρυσόπαστα δ' ἄθλα . . λιποῦσ' ὅσαπερ
 ἀσεβέα, δύναμιν οὐ σέβει ζάπλουτον Heyse. 769. δ' ἐλθοῦσα
 Margoliouth. 770. προσέβατο Verrall. 771. δύνασιν Wi-
 lamowitz. 778. χάριτος <φιλαληθῆ>; Heyse. 781. δυσπρα-
 γοῦντί γ' Margoliouth. 784. κοινὰ (vel ξυνὰ) τε χαίρουσιν
 Weil. 784sq. καὶ . . ὁμοιοπρεπεῖς <αὐθῖς χαίροντι> βιαζόμενοι
 <τ'> ἀγέλαστα πρόσωπα <γελάσσαι> Heyse. 785. βιαζόμενοις
 Wilamowitz. 787sq. ὄμματα θωπός, τὰ δοκοῦντ' εὐφρον', ὅτ'
 ἐξ ἀγενείας Heyse. 791. οὐ γὰρ ἔπη κεύσω Verrall. 792.
 ἀπόμουςός τ' Herwerden. 792sq. κάρτ' ἄτοπός θ' ὡς ἦσθα
 γεγραμμένος, οὗτ' . . νέμων, δραπετίδος δὴ θάρσος ἐκούσιον ἀνδρὶ
 συνέξοντι κομίζων Heyse. 796sq. ἀφίλως <χάριν εἶση συμπι-
 ξασι φίλοις>, εὐφρων πόνον εὐ τελέσασιν Heyse. 797. πόνον
 <εἰμ'> εὐ Herwerden. τελέσασιν ἐγὼ Wilamowitz.
 804sq. δίκης γὰρ οὐνεκ' ἐκπάγλως θεοὶ κοιτοῦντες ἀνδροθνήτος
 Ἰλίου φθορᾶς Heyse. 805. λύντες Bury. 809 post 811 collocat
 Heyse. 810. ἄτης θύημα Todt. 811. πίνοντας πλούτους πνυαῖς Za-
 kas. 812. τῶν τοι θεοῖσι Schwerdt. 813. ἐπεὶπερ ἀλλαγὰς Mar-
 goliouth. καὶ ταγὰς (cum M Schmidtio) ὑπερτόκους Wilamowitz. 814.
 ἐφρασσάμεσθα Mähly, fort. ἐπλεξάμεσθα. 816. ἵππος, νεοσσὼν
 ἀσπιδηφόρων πλέως Heyse. κολοσσὸς ἀσπιδηστρόφῳ λεῶ Zakas.
 822. ἄλφημα ταῦτό καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις Heyse. 825. δ'
 ἄρ' Weil. 838. μελητέον Heyse. 845. τύχη δ' F W
 Schmidt. ὕπη περ Zakas. 849. οὐδ' Wilamowitz. 851.
 ὁσονπερ . . Ἰλίου χρόνον, vocabulo τοσόνδ' delete, Todt. 854.
 πολλῆς χατοῦσαν ἡδονῆς παλιγκότως Heyse. 855sq. καὶ τὸν

μὲν ἦκειν (τῶν ἐπὶ στρατῷ κακὸν πεπυσμένον τι), τὸν δ' ἐπεισφέ-
ρσιν . . πῆματ' αὖξοντας δόμοις Heyse. Versus sunt suspecti.
859. τέτρητ' ἄν . . πλέω λίνων Zakas. πλέω δέμας Wilamowitz.
862. (πολλὴν ἀνευθεν ἐγκύτου γὰρ οὐ λέγω olim Bothe). πολλὴν
ἀνυσθεῖς, τὴν καθ' ἑν γὰρ Heyse. κλύων ἀνωθεν, τίς κάτω γάρ,
οὐ λέγω Margoliouth. πολλὴν ἀνῆλθ' ἄν, hoc versu ante 861
collocato, Todt. 863. πλεῖν ἢ τρίμοιρον, versu 862 deleto,
Mähly. 866. πολλὰς ἀνάπτης Heyse. 866sq. πολλὰς ἔλυσαν
ἀρτάνας ἀνημμένης Stadtmüller. 867. ἔλυσαν ἄμμα Weil,
ἔλυσαν, ὤναξ Wilamowitz. ἄλλαι πρὸς βίαν Ἑλληνίδας Margoliouth,
ἄλλοι σφόδρα θανεῖν λεκμμένης Zakas. εἰλουμένη Stanley. 868
—77 post 885 transponit Todt. 872. ἀμφίφλεκτα Weil, ἀστί-
λεκτα Zakas. 875. ὥς γε Heyse. σὸν γόνον Stanley. 877.
μὲν δὴ Paley. δόλον τρέφει F W Schmidt, δόλον στέγει Metzger.
Versum delet K Fleischmann. 878. μέντοι Paley. 881. μέ-
νουσα Weil. 886sq. τλᾶσα πενθητῷ φρενί, τερπνῶς δὲ τὰναγ-
καῖον ἐκφυγοῦσ' ἄπαν (893), λέγοιμ' . . τόνδε — πῶς; σταθμῶν
κύνα Heyse. 888. τόνδε τοι Zakas. 890. καὶ γῇ φανείσα,
versus sic ponens: 902. 891sq. 890. 893, Housman. 893 post
902 collocat Margoliouth. 894. δεξιῷ Margoliouth.
902. δίκη Margoliouth. 904. θεῶν ἐμαρμένη Margoliouth,
θεοῖς εὐήμερα F W Schmidt, θεοῖς ἐναίσιμα Stadtmüller.
909sq. τᾶλλα μὲν . . μὴ δὲ Heyse. 916sq. delet Wilamowitz.
921. εἰ πάντα σῶς (σόα Mähly), πράσσοιμ' Heyse. 924. ἡὔξω
θεοῖς δύσσους ἄν (πείσουςαν Mähly) ὀρρωδεῖν τάδε Heyse, τί ξὺν
θεοῖς δείσει' ἄν ὥδ' ἔρδων τάδε; Weil. θεοῖς, ἢ ᾽δειςας Wilamo-
witz. δείσας νιν Zakas. 925. εἴπερ τις αἰδώς γ' Heyse. θέλος
Margoliouth. 927. ἐν ποικίλοις κάρβανος ἄν Heyse. 933.
εἰκῇ σὺ νίκην τῆσδε Heyse. καιρίως τίεις Wilamowitz. 934.
πειθοῦς Margoliouth. κράτος μὲν σοῦ· πάρες δ' Heyse. 936.
πρὸ δαῖλον Stanley, πρὸ δοῦλος Heyse. 937. ἀλουργέσιν πέ-
πλοις scribendum. 938. μὴ του Margoliouth. 940. φύ-
ροντα Wilamowitz, γειρῶν τε Zakas. 941. τούτων μεθοῦ τοι
Heyse. 947. μετέστραμμαί Zakas. 951. παγκάρπιστον
εἰμάτων βαφαῖς Heyse. 952. εἰλὸς δ' ὑπάρχειν Richards,
οἴκων δ' ὑπάρχει Zakas, κῦρος δ' ὑπάρχει Schwerdt. 952sq.
ἄγκος δ' . . ἄναξ, ἡμῖν F W Schmidt, εἰλὸς δ' ὑπάρχειν . . ἄναξ,
πλῆθος (vel πλοῦτος) Mähly. 955. δοῦναί τι προυνεχθέντος

Heyse, καὶ τοῦδε προυνεχθέντος, hoc versu post 956 collocato et versu 959 versui 955 continuato, Schwerdt. 957sq. ἔκετ' ἐς κόμας, σκιὰν . . σειριοκτύποις Heyse. 960. χειμῶνι θησαυρίζομεν Heyse. σημαίνω Wilamowitz. θερμαίνει δόμον F W Schmidt. 961. γ' ἀπ' Stanley invenit. 963. τελείου σῶν Schwerdt. Hunc versum post 958 collocat Todt. 965. μέλοι δὲ δὴ σοι τῶνπερ ἂν μέλη τελεῖν Schwerdt. 968. τερασχόπον Schwerdt. 969. αἰδός Margoliouth. 971sq. δυσκρίτων σφ' . . ἴτω . . θρόνον; — πρόμου δ' ἐπεὶ προυμήνυσεν ξυνέμπορον φάσματ' ἄταν, ᾗ παρεκβὰς ἐνεῖθ', ὅτ' Ἰλιόνδ' ὤρτο κτέ. Heyse. 972. θάρσος· εὐπιθές (et 970 ἀποπτύσαι) Heusde. εὐπιθές καθίζω Schwerdt. 973sq. χρόνῳ δ' ἔπλει πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς φάμμαν ἀκτᾶς παρείς γῆθεν εὖ θ' ὑπ' Ἰλιον κτέ. Baranek. 974sq. πρυμνησίων ξὺν ἀμβόλοις φαμμίας ἀκάτου παρήβασεν Schwerdt. 975. φαμμίσις ἀκμά Margoliouth, φάμμος ἄμπα Wilamowitz. παρηύνησεν Newman, παρήρτησεν Metzger. 975sq. φάμμιν ἀκτὰν παρήμειψεν W Gilbert, φαμμί' ἀκτᾶς παρήμησεν Verrall. 982. ἔχει Auratus invenit. 984. οὔτι μὰν ματάζει Schwerdt. 984sq. πλαγκτὰ δ' οὔτι ματάζει· πρὸ δ' ἐνδίκους φρεσὶν τελεῖ φόρον Heyse. 987. δὲ τάδ' ἐξ ἐμᾶς Newman, δ' ἔχθρ' ἐξ ἐμᾶς Heyse. 987sq. εὐχομαι δ' ἀπὸ τᾶς ἐμᾶς ἐλπίδος . . μὴ τελούμενα. Μάλα τέ τοι, μάλα δὲ πόλλ' οὐ ὑγιοῦς ἄμοτον τέρμα· νόσος γὰρ ὁμοτέρμων, ὁμότοιχος ἐρείδει Schwerdt. 990. μάλα γὰρ οὖν τὸ τελέας Newman, μάλα τοι Margoliouth. 990sq. μάλα γέ τοι <πικρὸν τὸ> τᾶς ἀχορέτου ὑγείας τέρμα Weil. 990sq. μάλα γέ τοί τι τελέας ὑγείας ἀχορέστου τέρμα. νόσος γανογείτων κτέ. Heyse, μάλα βροτοῖσι τᾶς πολλᾶς ὑγείας . . γὰρ πελάτας ὁμότοιχος Housman. 991. ἀχόρεστον· νόσος ἔρματα γὰρ γείτων Wilamowitz. νόσος ἔρματα γὰρ <ἄφαρ> Newman. 992. ἐπέγει vel ἀπειλεῖ F W Schmidt. 994. ἀνδρὸς <ἐρικτεάνους> ἔπαισε <ναῦς εἰς> ἄφαντον ἔρμα Newman. <ἐπ' ἄτας> ἄφαντον Heyse. 994sq. ἀνδρὸς ἔπαισεν ἀφάντως ὥσπερ ἐφ' ἔρμα πανώλης. καὶ τὸ μὲν πρὸς εὐλαβοῦς κτησίων . . εὐμετροῦς . . σκάφος· τοιγάρ τοι (vel πόλλ' αὖ τοι vel πόλλ' ἄν τοι) δόσις κτέ. Schwerdt. 995. καί τι Margoliouth. 995sq. καί τι μὲν . . ὄκνω Newman. καὶ γόμον . . κτησίων κενὸς Housman. 995sq. κεί τὰ μὲν πρόχειρα μὴ κτήσεων ὄκνοϊ βαλεῖν . . πρόπας γόμος, πημονὰς νέμων ἄγαν

- Heyse. 996. κτησίων ἄκος Margoliouth, κτησίων μέρος Todt.
 999. κτημονᾶς Wilamowitz, παμονᾶς Housman.
 1001. πολλά δ' οἱ Heyse. 1004. θανασίμου Heyse.
 1004sq. ἐπὶ γὰν δὲ πεσόντος ἅπαξ θνασίμου οὐ πρόπαρ Margoliouth, τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἅπαξ πεσὸν θανασίμου πρόπαρ ἀνδρὸς τίς μέλαν αἶμ' ἂν Housman. 1004sq. θανασίμου . . τίς ἂν αὐτ' ἀγκαλέσαιτ' . . ἀνάγειν Ζεὺς αὐτὸς ἔπαυσε κεραυνῶ; εἰ δὲ . . μοῖρα μοῦσαν . . προφθάσασα καρδίαν γλῶσσ' ἄγαν ἂν ἐξέχει Schwerdt.
 1005sq. πρόπαρ ἀνδρὸς τίς πάλιν ἂν μέλαν αἶμ' ἀγκαλέσαιτ' κτέ. Heyse. 1007. οὐδέ τιν' Margoliouth, τοῦδε τὸν Housman. 1007sq. οὐχὶ τὸν . . Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσέν γ' ἐπ' εὐλαβείᾳ Newman, οὐδὲ τὸν Ὀρφέα δὴ . . Ζεὺς τιν' αὐτ' ἔνευσεν. εἰ δὲ . . μοῖρ' ἀμαυρὰν κτέ. Heyse, Ζεὺς δὲ τὸν . . ἀνάγειν αὐτίκ' ἔπαυσ' κτέ. Wilamowitz. 1008sq. ἀνάγειν <ἀκούω>, versu 1009 deleto, Margoliouth. τῶν φθιμένων ἂν ἐπ' αὐλαβείᾳ Verrall. 1009. Ζεὺς αὐτ' ἔπεισ' Stanley. 1011. μοῖρα πρόσθεν Margoliouth, μοῖρ' ἄμοιρά μ' Newman. 1013sq. καρδίαν γλῶσσά γ' ἂν τάδ' ἐξέχει Abresch. 1014. ἂν τιν' ἐξέχει Margoliouth. 1022. κτησίων Zakas. 1025. μάζης διαί Zakas, μάζης φαγεῖν Todt.
 . 1029. παράσταθμοι Verrall. 1029sq. <πικροὶ πολίταις εἰσὶ χαῦν' ἐπηρμένοι> ὥμοί τε δούλοις. πάντα καὶ παρὰ στάθμην ἔξεις Wilamowitz. 1030. σχήσεις F W Schmidt. 1033. πείθοι' ἄν· εἰ πίθοιο δ', ἐνδοίης ἴσως Heyse, πείθοι' ἄν, ἢ πάθοις γ' ἀπειθοῦσ' ἂν κακῶς vel πείθοι' ἄν, ἢ ἀπειθοῦσα καὶ πάθοις κακῶς F W Schmidt. 1035. βάρβαρος Wilamowitz. 1036. ἐμῶ, φρενῶν λαχοῦσα, πείθοιτ' ἂν λόγῳ Heyse, ἐξ εὐφρόνων λέγουσα πείθω νιν τρόπων Wilamowitz, εἴσω φρενῶν ἂν οὔσα πείθοι' ἂν λόγῳ vel εἴσῃ, τορῶ λέγουσ' ἃ πείθοιμ' ἂν λόγῳ F W Schmidt, ἔξω φρενῶν γεγῶσ' ἀπειθεῖ που Herwerden. ἔσω φρενῶν περῶντα Stadtmüller. 1039. θυραίαν δῆτ' Margoliouth. τῇδ' ἐμὲ σχολή Wilamowitz. 1041. μῆλα, <προσπόλοις πυρᾶς μελήματ', ἀσκεύοισι> πρὸς σφαγὰς πάρος Heyse. πρόσθ' αὐγῆς πυρός Zakas. 1042. ἐλπίσασα τήνδ' ἔξει Margoliouth. Versum delet Wilamowitz. 1044. μῆδ' ἔχει, versibus 1044sq. post 1036 repositis, Heyse. 1051. In scholio πρὶν <μετὰ> αἵματος Papageorgiu. 1052. ἀτιμωθήσομαι rec. 1058. Vide etiam O Müller Eum. p. 77, G Hermann opusc. VI p. 138. 1059. θρηνητοῦ |κλύειν Margoliouth. 1065 et 1070 ἀγυιεύ Stanley.

1066. ἀπώλεσάς γε καὶ μ' ὕλεις Heyse, ἀπώλεσας γὰρ τοῦμόν ἢ vel ἀπώλεσας γὰρ οὖν μ' ὄλην F W Schmidt. In scholio μόλις ὀρίζομαι . . τινές δέ, δεύτερόν με κτέ. Papageorgiu. **1068.** περὶ φρενί Margoliouth. **1075.** μισοθέου Margoliouth. **1076.** κακὰ κατ' ἀρτάνας Zakas. **1076 sq.** κακαρτάμου ἀνδρός σφαγεῖον, παιδίων ρακτήριον Heyse, κάρτα· ναί, ἀνδροσφαγεῖον, παιδιορραντήριον Verrall. **1077.** οὐκ ἀπορραντήριον Paley. **1078.** In scholio ἔοικεν <εἶναι> Papageorgiu. **1079.** δ' ὥς Margoliouth. **1080.** μαρτύρι' εἰσὶ γάρ, τοῖσ' ἐπιπεύθονται Heyse. **1083 sq.** ἤδη . . ἤμεν Heyse. **1084.** τούτων προφήτας cum Weiliq et in scholio λέγοντας περὶ τούτων . . ἐγενόμεθα Margoliouth. γνωτῶν (vel δῆλων) προφήτας Stadtmüller, ἤδη προφήτας Housman. **1086.** τί τόδε νέον ἄχος; μέγ' ᾧ Risberg. **1089 sq.** ἀλκὰν δ' ἐκὰς ἀποκατέχει Heyse. **1093 sq.** ἰὼ τάλαν, τί τόδε . . τελεῖς; τί τὸν κτέ. Heyse. **1095.** λόγοισι φαιδρόνασα Margoliouth. **1097 sq.** χεῖρ' ἔγχεος ὀρεγομένα Heyse. **1099.** νῶκαρ ἐξ Heyse. **1103 sqq.** ἡ δίκτυον τιταίνει δάμαρ ξύνευνος, ἡ κυσὶ ξυναιτία Ἰδου· στάσις δ' ἀκόρετος γάνει . . θύματος γευσίμου Heyse, fort. ἡ δίκτυον τιταίνει δάμαρ κυσὶ ξύνευνος ἡ ξυναιτία Ἰδου; στάσις δ' κτέ. **1104.** ἀλλ' ἀρτύει ξύνευνος (συνεργός) Risberg. ἀλλ' ἡ γένυς ξύνευνος ἡ Wilamowitz. **1105.** γένει. στάσις δ' ἀκόρετος φόνου Margoliouth. **1107.** λουσίμου E A L M (Classical Review 1891 p. 388). **1109.** οὐ πεφαίδρυνται ex schol. Weil, οὐ σε φαιδρόνει Verrall. **1110 sqq.** ἐπὶ δὲ Κῆρ μίαν ἔδραμε προσβλαβῆς στέγην, ᾗτε κοῦ δορὶ πτώσιμον . . βίον δύντος αὐλάς; Heyse. **1111.** ᾗτε Wilamowitz. **1114.** ταχεῖά τ' Wilamowitz. τελεῖ vel πελᾶ F W Schmidt. **1116.** In scholio δπως μὴ ἀπόληται Papageorgiu. **1119.** ἐνύδρω πτυχί Heyse. **1121.** στέγαν F W Schmidt. **1122.** In scholio ἄκρος <εἶναι> Papageorgiu. **1125.** κακᾶν γὰρ δυᾶν F W Schmidt. **1126.** τέχνα θεσπιφοδοὶ Margoliouth. **1128.** φέρουσιν παθῶν Mähly. **1130.** τέχναί Todt. **1131 sq.** θροεῖ . . ἐπεγγέαι Margoliouth, θρύω πάθος ἐπέγγεας Wilamowitz. **1132.** πάθος ἐπεγγράον Heyse. ἐπαγγέασα Heusde, ἐπιγελάσας Todt. **1137.** In scholio θρηνεῖς Papageorgiu. **1141.** Scholium ad v. 1142 pertinere monet Kueck. **1144.** περέβαλόν τό γ' αἶ Verrall. **1146.** γλυκύν γ' ἀγῶνα Verrall. **1150.** Scholium διὰ τὸ δυστυχῇ . . ἀνωφελῶς ad ματαίους 1149 refert Risberg, ad κακορρήμονας 1154 Kueck. **1151 sq.** μελοτυπαῖς

ἔμοί τ' ἐρεθιεῖς θυμόν Heyse. 1158. τροφάς Margoliouth.
 1162. δρωπῶν νεόγονος ἄν μάθοι Heyse. 1163. δ' ὑπὲρ Mar-
 goliouth, δύας Kock. δ' ἄπερ στόματι φοινίῳ Heyse. 1164.
 δυσαγεῖ Verrall. 1165. θράγματ' A Pallis, fort. θράγμα δ'.
 1170. τὸ μὴ οὐκ ἔχειν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει πόλιν vel τὸ μὴ οὐκ
 ἔχειν πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει Stadtmüller. 1171. ἐγὼ δ'
 ἄτερ μένους Mähly. ἐγὼ δὲ θεσμόν ὑστάτη ἔμπεδῶ σφαγῶν
 Heyse, ἐγὼ δὲ τέρμ' ἄνοστον ἐν πέδῳ βαλῶ Newman, αὐτὸν
 δὲ θερμούς σταγόνας ἐν πέδῳ βαλεῖν Paley, ἐγὼ δὲ θερμόν
 οὐ τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ Zakas, ἐγὼ δ' ἔθ' αἶμαθ' ὕσταθ' ἐμ
 πέδῳ βαλῶ Risberg, ἐγὼ δὲ τέρμονος τάχ' ἐμπελῶ κακῶν
 Tucker, ἐγὼ δὲ θερμόπνους τάχ' ἐμ πέδῳ παλῶ K Frey.
 1173. τίς καί σε Heimsoeth. 1173sq. κἄν τίς σε κακο-
 φρονεῖν πείθοι στυγνὸς δαιμόνων, βαρέ' ὑπερπιθῶν μελίζειν..
 γοερά τ' ἀναφορᾷ Heyse. 1174. ὕπερθεν βαρύς Margoliouth.
 ὑπερβαρύς τ' (et antea κακοφρονεῖν) Newman. 1175. πάθη
 μογερά F W Schmidt. 1176. λάβρος δ' Todt. 1180sq.
 πνέων ἔθ' ἥξειν, ὥστε κῦμά σοι δοκεῖν βρύειν πρὸς .. μεῖζον φρε-
 νῶσύν τ' Heyse. 1190. ὕμνουσι δεῖπνον, δώμασιν προσημμένην
 Heyse. πώμασιν Verrall. 1194. πρῶταρχον ἄτης Wilamowitz.
 1195. ἐκμαρτυρήσω προὔμῳσασα μὴ εἰδέναι Heyse. 1199. ἀλ-
 λόθρουν τέκιν Heyse, ἀλλόθρουν πόρην Stadtmüller, ἀλλόθρουν γοκῇ
 F W Schmidt, ἀλλόθρουν πόνους Zakas.
 1200. οἷσπερ οὐ Todt. Post 1201 supplet XO. ποίαν
 τοσαύτης χάριτος αἰτίαν ἔχων; Heyse. Post 1203 (KA. προτοῦ
 κτέ.) 1202 (XO. μῶν καὶ κτέ.) supplet KA. λαβρόν γ' ἐραστὴν
 πρῶτα μὲν κήνηνάμην Heyse. 1205. παλευτής vel πάλαι τις
 Stanley, πελαστής Housman. 1210. πῶς δῆτ' ἄθικτος Margoliouth.
 1214. δῖνος (cum M Schmidtio) ὀρθομαντείας πόνων
 W., δίναις ὀρθομαντείας πόνος (vel κλόνος) Stadtmüller. 1215.
 φρομίοις εἰθισμένοις Margoliouth. 1218. θακόντες φασγάνῳ
 Zakas. ὥσπερ οἷς πρὸς τῶν φίλων vel ὥσπερ οἷε πρὸς φίλων Kock.
 1218sq. τῷ σπορεῖ πρὸς τῶν φίλων χειρὰς .. πλήσαντες Heyse.
 1222. καὶ τῶνδε Herwerden. 1223. μαλκόν, λέοντος ἐν λέ-
 χει Heyse, χλόντ' ἀναλκιν κτέ. Stadtmüller, λύχον τ' ἀναλκιν
 Zakas. Versum delet Wilamowitz. 1227. γλῶσσά γ' αἶ-
 ματος Zakas. 1227sq. οἷα .. φαιδρόνουσά κιν, ἄτης ..
 κακὴ τέχνη Margoliouth, οἷαν γλῶσσα μισητὴ .. ἄτην λαθραῖον

τεύχεται κτέ. Weil, οἷα γλῶσσα μισήτης κυνός, λέξασα . . φαι-
δρόνους δοκὴν ἄτης λαθραίου, τεύξεται κτέ. Munro. 1228 sq.
γλῶσσα . . λείξασα καὶ σήνασα φαιδρωπὸς δάκη ἄτης λαθραίου
δήξεται Kock. 1228. λέξασα κάχτεινάσα φαίδρ' ἐπ' οὖς,
»δίκτην« Heyse. καὶ σήνασα φαιδρῶ νῶ Mähly. 1230 sq. τοι-
άνδε τολμᾶ, θῆλυσ . . φονεύς, τίσιν. τί νυν κτέ. Heyse. 1234.
κύουσιν Ἄιδην μητέρ' Mähly. Ἄιδη Heyse. 1239. ἐν τάχει
παθῶν Mähly. 1242. καὶ τάφος scribendum videtur. 1243.
κλύοντα λήροις (vel λήθοις) Keck. ἀληθῶν Margoliouth. ὧδ' ἐπε-
ξηκασμένα Heyse. 1244. ἀκούων Margoliouth. 1251. ἡ
κάρτ' ἀκούων παρεκόπης Margoliouth, ἡ κάρτ' ἄωρων παρεκόπης
Heyse, ἡ κάρτ' ἄρ' εὖ περεσκόπεις Zakas. ἡ κάρτ' ἐναργῶν παρ-
εκόπης χρησμῶν ἐμῶν Stadtmüller. 1252. τελοῦντος τοῦνομ'
ἔτι γ' ἀμηχανῶ Todt. 1254. δυσπυθῆ Verrall. 1255. πα-
παῖ, παπαῖ. | οἶον τὸ πῦρ· περᾶ δ', ἐπέρχεταιί τε μοι Heyse. πα-
παῖ· νέω τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται μένει F W Schmidt. ὑπέρχεται
A Pallis. 1256. οἷ γώ· ποῖ φύγω; Heyse. 1259 sq. ὥς δ'
εἰ φάρμακον τέμνουσα . . ἐνήσιν ποτῶ Zakas. 1260. ἐνθεσιν
ποτῶ Heyse. 1260 sq. μῖσος ἐνθεῖσα σκύφῳ ἐπεύξεται Kock.
1263. ἀντὶ τίσασθαι φόνῳ Mähly. 1263 sq. τόδε, σκῆπτρόν τε
καὶ Heyse. 1265. σεμνήν πρὸ Heyse. 1266. φθόρον· τὰ-
γάλαθ' ὧδ' ἀμείβομαι Heyse. πεσόντα θ' ὧδ' ἀμείβομαι Verrall.
1267. ἄλλην δ' ἀλῆτιν Mähly. Versum suspectum habet W.
1269 sq. ἐποπτεύσας πάλαι . . καταγελωμένην ἐμέ Wilamowitz.
1269 sqq. ἐποπτεύσας τε, μὴ . . φίλων μ', ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρό-
πως μάθῃ Heyse, ἐποικτίσας (vel ἐποικτίρας) δέ με . . καταγελω-
μένην μέγαν γέλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μ' ἄγει Kock.
1270. κἀνταῦθα κόσμων Zakas. 1270 sq. καταγελωμένην ὑπὸ
φίλων τε κἀχθρῶν Margoliouth. 1276. ἐπίξηνος Stanley. 1277.
φοινίῳ προστάγματι Mähly. 1282 sqq. θριγκώσων, φίλοις αὖξην',
ἐνυπτίασμα χειμένου πατρός (1284) Heyse. κάτεισιν· ἄτας . . θρι-
γκῶσαι φίλοις ἄξει (1284) Wilamowitz. 1283. Hunc versum
post 1288 collocat Risberg. 1285. τί δῆτά σ' οὖσ' ἐπαχτὸς
F W Schmidt. 1289. ἰοῦσ' ὑπάρξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
ἄραρε γάρ· πρὸς ἔρκος ἐκ θεῶν μέγα (1283) <Ἄιδου πύλαισι ταῖσδ'
ἐλαφρὸς ἐμπελῶ> Heyse. ἴθ', οὐ στενάξω· τλήσομαι vel ἰοῦσ' ἄρ'
εἴσω τλήσομαι F W Schmidt. ἰδοῦσ' ἃ πράξω Metzger. ἰοῦσα
πρᾶξεν τλήσομαι τοῦ κατθανεῖν Risberg. 1294. πολλὰ δὲ σχε-

θρά Verrall. 1298. ὦ ξένοι, χρόνῳ πλέῳ Heyse, οὐ, ξένοι, θρόνον πλέῳ Zakas. χρόνος πλέως Todt.

1303. εὐκόλως Wilamowitz. 1306 sq. φῦ φῦ . . ἔφυξας; ἐς τί δ' ὁσφαντὸν στύγος; Heyse. 1307. φρενὶ Wilamowitz. στύγει scribendum videtur. 1309. καπνὸς τόδ' Heyse. ἧ που προσόζει Blaydes.

1312 sq. post 1319 transponit Todt, post 1315 collocat, deletis versibus 1316—1325 vel etiam 1316—1329, W Gilbert. 1315 sq. οὗτοι . . φόβῳ <ἔρχους περιπτάς, οὗτ' ἀναίνομαι θανεῖν> ἀλλ' ὥς φθανούσῃ κτέ. Heyse.

1316. ἀλλ' εὖ (vel καλῶς) θανούσῃ . . μοι τότε Mähly. 1319. ταῦτα σ' Todt.

1321. εἰπεῖν ἡριθνής θρήνον Housman. 1321 sq. ῥῆσιν ἐκ φρενῶν θέλω ἐμῶν τιν' αὐτῆς Heyse, ῥῆσιν ἐκ θρήνων θέλω ἐμοῦ τιν' αὐτῆς Mähly. 1323. τοὺς τ' ἄνω τιμαόρους Margoliouth, τοῖς νέοις τιμαόροις Housman.

1323 sq. τᾷδ' ἐμῷ τιμαόρῳ, ἐλθεῖν φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίσιν νόμῳ Heyse. τοῖς πατρὸς τιμαόροις ἐχθροὺς φοναῖσι Weil. τοῖς νέοις τιμαόροις ἐχθρῶν φονεῦσι τῶν ἐμῶν τίνειν ὁμοῦ Zakas. 1324. χρέος φονεῦσι δεσποτῶν τίνειν Wilamowitz, ἐχθροὺς φόνευσιν τοὺς ἐμοὺς Verrall.

1328. (μόλις Stanley), βουλῆς Heyse, δλην Mähly. 1331. πᾶσι βροτοῖσιν <τὸ γὰρ ἐκλείπον παπταίνουσιν>, δακτυλόδεικτον δ' Heyse. 1337. ἀποτείσας (et 1339 ἐπικραίνει) Weil.

1338 sqq. καὶ . . θανῶν αὐ πῶς ποινὰς ὁδ' ἄγαν ἐπικρανεῖ, τίς ἂν αὐτ' Schwerdt. ἀποτίσῃ . . ἐπικράνη Zakas. 1339. ἄτα 'πικρανεῖ Margoliouth, ἀντεπικράναι Heyse, ἀντεπικραίνει Newman, ἐπικλαρώσει Wilamowitz.

1340. τίς ἔτ' εὖξαιτ' ἂν βροτὸς ὢν Margoliouth. 1342. πληγὴν ἔ' ἔ Zakas, fort. στέρνων ἔσω. 1353. φροιμιάζονται τορῶς Wilamowitz.

1355. μελλούσης δέος Newman. 1355 sq. οἱ δὲ μελλούσης κλέος πόλεως πατοῦντες Heyse.

1358. τοῦ δρᾶν ποτ' ἐς τί καὶ τὸ βουλευῆσαι φέρει Heyse, τοῦ δρῶντος ἔς τι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι L Schmidt, δρασθέντος ἐς τί καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι; Mähly, οὐ δρᾶν γὰρ ἔστι, κεῖ τὸ βουλευῆσαι πάρα Risberg. ἔστω . . πέρα Margoliouth. βουλευῆσαι, τί μή; Wilamowitz, βουλοῦσαι χερὶ Zakas.

1361. βίον κτιλοῦντες Verrall. 1365. τεκμήρι' εἰσίν; Heyse.

1369. πάντοθεν ἐπιθύνομαι Heyse. 1373. In scholio <ὥς> συνήθως Papageorgiu. 1376 sq. ἀφρόντιστος πέλει δίκης Mähly. ἀφρόντιστος πέλων, νείκης . . χρόνῳ δίκη Zakas. 1377. νίκη τ' ἀλαιῶς ἦλθε Heyse, νίκη τέλειος Wilamowitz.

1380 post 1382 collocat Wilamowitz. 1385.

Ζηνὸς τρίτου σωτῆρος Zakas. 1387. καίτοι φονευτὸς θυμὸν ὀρμαίνει ποσῶς Heyse. μῦθον Margoliouth. ὀρυγάνει πόσις Zakas. 1388. σφυγὴν Wilamowitz, πάχνην Mähly. 1393. χαίροισ' ἂν ἢ οἰκτείροισ' Heyse. ἐγὼ δέ γ' (vel ἐγὼ μέγ') ἤδομαι FWSchmidt. 1394sq. εἰ δ' ἦν πρόπον τῷ θεοῖς ἐπισπένδειν νεκρῷ, ὅδ' ἂν δίκαιος ἦν, ὑπέρδικος μὲν οὖν Margoliouth, εἰ δ' ἦν πρόπον νόμος τ', ἐπισπένδειν νεκρῷ τάδ' ἂν δικαίως ἦν κτέ. Zakas. 1396. In scholio ἡγουν ἐν <δρόμῳ> φόνου Papageorgiu.

1409sq. δαμοδρούοις ἀραῖς ἀπέδιδεν, ἀπέταμέν σ' Weil. 1410. ἀπέχανες, ἀπέταμες Margoliouth, ἀνέδικες ἰταμῶς; Heyse. ἀπόδικος ἀπόδαμος ἀπόπολις ἔση Wilamowitz. ἀπόπολις τ' Todt. 1413. ἐκχεῖς ἀράς Mähly. 1415. ὅτ' οὐ Wilamowitz, ὡς οὐ Risberg. 1422. λήγοντ' ἀπειλῶν Stadtmüller. Scholium quon-
dam fuisse: ἀναγκαίως τοιαῦτα ἀπειλεῖ ὡς παρεσκευασμένη ἵνα κτέ. putat Papageorgiu. 1422sq. τοιαῦτ' ἀπειλεῖς ὡς παρεσκευασ-
μένη ἐκ τῶν ὁμοίων πεῖραν εἰσελθεῖν κράτους· οὐ γὰρ φθονήσω, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν σ' Heyse. 1423. χειρὶ τε Wila-
mowitz. 1428 In scholio fort. σ' ἐλέγχεσθαι. 1430. σ' ἀτίστον ἔτι χρή Risberg. 1432. καὶ τήνδ' ἀκούοις FWSchmidt. καὶ τῶνδ' ἀκούοις ὀρκίων ἐπῶν, θέμι Housman. ἀκούειν ὀρκίαν φήμην θέμις Margoliouth. ἀκούσαθ' Herwerden. ἐρκίων Heyse. Versum post 1435 collocat, deletis v. 1436—38, Stadtmüller. 1432—34 post 1438 collocat Wilamowitz. 1435. οὐ μοι φόβου σ' ἔλαστρον (ἀλάστορ' Mähly) ἐλπίς ἐμβαλεῖν Heyse, οὐ σὺν Φόβῳ μοι μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν Newman. 1435—38 delendi videntur. Ante 1436 supplet καῖνος δ', ἀνὴρ κακοῦργος, οἱ' ἔδρα, παθὼν Heyse, τί καὶ φοβοίμην; ἀξίως ἀνὴρ ὅδε Todt. 1441. ἢ δ' αἰχμάλωτος ἦδ' Heyse. 1441sq. Verba καὶ τερασκόπος.. τοῦδε delet Wilamowitz secutus Nauckium qui interpolatorem verba poetae adauxisse suspicatus est. 1441—44. ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε θεσφατηλόγος καὶ κοινόλεκτρος ναυτίλων ἐν σέλμασιν <εὐνῆς τε τοῦδε ζῶσα καὶ θανοῦσ' ὁμῶς> ἰσοτριβής κτέ. Todt. 1442. θεσφατηγόρος Nauck. 1442sq. καὶ κοινόλεκτρος, ναυτίλων γ' ἐφ' ἐλμάτων πιστὴ ξύνευνος τοῦδε, θεσφατηλόγον ἴσθ' ὡς τριβήν, ἄτιμα δ' οὐκ ἔπραξ' ἄδην Heyse. 1445. αὕτως Heyse. 1447. κεῖται, φίλῃ τῶς τῷδ', ἐμοὶ δ' ὑπήγαγεν Heyse. 1447sq. φίλῃ τοι τῷδ', ἐμῇ δ'.. εὐνῇ Mähly. ἐμῇ δ' ἐπήγαγεν ψυχῇ παραφώνημα Zakas. 1448. κείνης παροφώνημα Margoliouth, ἀνὴρ παροφώ-

νημα Wilamowitz. τήνδ' ἐμῆς χλιδῶν Newman. 1449 sqq. Versibus 1542—46 post v. 1505 transpositis hunc stropharum ordinem: α β γ α' γ' δ, mesodum, δ' ε β' ζ ε' ζ' statuit Newman. 1451. τὸν αἰὲς μόλοι Wilamowitz. μόλοι φέρουσ' αὐτοῖσιν ἡμῖν Heyse. 1455. δὲ κατέφθιτο (deleto βίον) Heyse, δ' ἀπεφύχη βίον Davies. 1456. ἰὼ παράπαν ὁμόνους Ἑλένα Heyse. ἰὼ Δαναῶν ἀνδρῶν Ἑλένα Zakas, ἰὼ παρὰ πῦρ ὄνομ' οὖσ' Ἑλένα Housman. 1459. νῦν δὲ λίαν scribendum videtur. τελείαν· <ᾱς> Margoliouth. πολύμνατον Newman. 1459 sq. πολύμναστον πενθείαν ἔκτισ' ὧδε δι' αἶμ' ἀνιπτον Risberg. 1459 sqq. νῦν δὲ τέλειον ἐπήνυσας αἶμ' ἀνιπτον, τοῖσδε δόμοις Ἑρινὺς ἐριδμαντὺς τόσανδρος οἰζὺς Heyse. 1461 sq. ἦν ποτ' ἐν δόμοις ἐρινὺς δάμαρτος, ἀνδρὺς οἰζὺς Margoliouth. 1463. μὴ δὴ Heyse. 1470. διφύαισι Margoliouth. 1471. χρέως ἰσόψυχον γυναικῶν Heyse. σινόψυχον Newman. 1474. In scholio ᾄδει pro δικάσει, requirit Risberg. 1474 sq. σταθεὶς ἐκνόμως ὕμνον ὕμνων ἐπεύχεται δίξαν Sonny. 1475. ἐπαυχεῖς ἔτι Heyse, ἐπεύχεται <δάμαρ> Weil, ἐπεύχεσθαι δοκεῖς Wilamowitz, <Ἀρᾶν> ἐπεύχεται Risberg. 1477. τριπάλαιον Schwerdt. 1479. ἔρωθ' αἵματολοιχὸν Pauw. 1480. τεῖρει· τρέφεται Margoliouth. τρέφεται καὶ νᾶ, πρὶν Housman. 1481. νεόλιχνος Heyse. 1482. ἦ μέγαν αἶμασι τοῖσδε Newman, ἦ μέγαν ἐκ γενεᾶς (vel ἐν γενεᾷ) Paley, ἦ μέγαν οἰκόσιτον Wilamowitz, ἦ μέγαν ἐν δόμοισι Schwerdt, ἦ μέγαν εἰκόσι ταῖσδε Housman, ἦ μέγαν ἔγκασσι τόνδε scribendum videtur. 1489. τί τῶνδ' <οὖν> Wilamowitz. 1493 sq. ὑφάσμασιν ὧδ' ἀσπεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνεύσας θεοσέπτωρ Heyse. 1494. ἐκπνεύων Wilamowitz. 1496. <ῶ> δολίῳ Margoliouth, <πρόκεισαι> δολίῳ Wilamowitz. 1496 sq. <ῶ> δολίου μόρῳ δαμεις ἐκ χερὸς κάμψιτόμῳ βελέμνῳ Heyse. 1497. παλάμῳ Newman. 1499. <μὴ δ' ἐπιλήθου τοῦ δαίμονος, ὅς τῶνδ' αἷτιος ἦν·> μὴδ' ἔτι δεχθῆς Heyse. 1499 sq. μηδεὶς λέξη δ' Ἀγαμεμνονίαν καίνειν ἄλοχον F W Schmidt. 1500. ἄλοχον <τοῦδ' ὀλέτειραν> Newman. 1504. ἀπέτισεν <φονίαισι δίκαις> Newman. 1506. ἀνατίος σύ Wilamowitz. 1512 sq. τάλας Ἄρης ὑπαδός, οἱ προβαίνων . . πατάξει Newman. ὅποι δοκεῖ προβαίνων ἄγνόν κουροβόρον παρέξει Margoliouth, ὁ παιδικᾷ προσβαίνων πάχνη κουροβόρῳ παρέξει Verrall. προβαίνει, πάχνην αὐ κουροβόρον Wilamowitz. 1522. οὗτ' . . γενέσθαι

- <τάνδρῳ πρὸς ἡμῶν, οὐτ' οὖν ἀσεβεῖς ἔρραψα τέχνας> Wilamowitz.
 1522sq. οὐδ' ἀνελεύθερον ἂν μοι θάνατον τοῦδ' ἐγκαλέσῃς Heyse.
 1523sq. γενέσθαι (τοῦδε γὰρ οὕτως) δολίαν τ' ἄτην Margoliouth.
 1527. παῖδ' Ἰφιγένειαν, <ἔθυσσε πατήρ> Wilamowitz. 1527sq.
 τὴν πολὺκλαυτον ἀνάξια δράσας . . πάσχων Newman, τὴν πολὺκλαυ-
 τον ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων Ἰφιγένειαν Margoliouth. 1528.
 δαίῃα δράσας, ἄξι' ἀποσχὼν Heyse. 1536. δηλοῖ Wilamowitz.
 1537. Δίκα δ' . . δὴ θήγει βέλος Heyse. 1537sq. δίκη . . θή-
 γεται . . μοῖρα Margoliouth, ψυχὴν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει . .
 θηγάναισι μοῖρα Schwerdt, Δίκας . . θήγει βλάβας . . θηγάναις
 Μοῖρα R Hildebrandt. 1538. θηγάναισιν ἄορ Housman. 1542
 —46 expungit Heyse. 1546. μελάνων Risberg. 1547sq.
 τίς δ' ἐπὶ τύμβῳ <λιπαρῶς> αἶνον <ἀπαμβρύσας> ἐπ' ἀνδρὶ . . λάπ-
 των, <λαλέμων> Newman. 1549. τίς ὑγιείῃ Heusde. φρενῶν
 κυρήσει Zakas. Post 1552 supplet ὡς ἐπιεικὲς ἐφ' ἡμῶν.
 μείζους δ' ἄλλοθεν ἔξει χαρίτων τιμάς Heyse. 1553sq. οὐχ
 ὑπὸ κλαυθμῶν καὶ στοναχῶν τῶν ἐκ τῶνδε δόμων, ἀλλ' Ἰφιγένει'
 ἀγαθίζομένα θυγάτηρ, ὡς χρή, φίλῃ φίλιον πατέρ' . . χεῖρα βα-
 λοῦσ' ἀγαπήσει Schwerdt. 1564sq. τίς τὰν ἀρὰν ἂν . . τέτηκ-
 ται γὰρ γένος προσάψει Schwerdt. 1565. πρὸς αὖξῃ Zakas.
 1568. ἐπερῶ δαίμονι Heyse. 1568sq. δαίμονα τὸν Πλεισθενιδᾶν
 πιστωσαμένα τάδε Schwerdt. 1569. τάδε μιν Heusde. 1569sq.
 ὄρκους τ' ἔμεν ἢ . . δύσπλητα πορόντ' L Schmidt. 1569—71.
 ὄρκους θέσθαι μηκέτι γένναν ceteris eiectis Todt. 1570. δύσ-
 πληστα Heyse. 1570sq. ἰόντ' ἄλλην γενεάν Schwerdt. 1573sq.
 βαιὸν ἐχούσῃ πᾶμ' ἀπόχρη μοι κτεάνων τε μέρος Housman.
 1573sq. κτεάνων δὲ μέρος μοι πᾶν ἀπόχρη κάλληλοφόνους μανίας
 . . ἀφελούσῃ Schwerdt. 1573—76 delet K Fleischmann. 1574.
 πᾶν, ἀπόχρη 'μοὶ δ' Verrall. 1591. προθύσων μάσσον' ἢ φίλως
 Heyse. προσηνῶς μᾶλλον Housman. 1591sq. τῶμῳ προθύμως . .
 δοκῶν κρεουργὸν . . Ἀτρεὺς παρέσχε Wilamowitz. 1594sq. τὰ
 μὲν χάρα καὶ πόδε χερῶν τ' ἄκρους κτένας ἔκρυπτ' ἄπωθεν ἀν-
 δραχὰς καθήμενον. ἄσημα δ' αὖθ' ὁδ' εὖτυχ' ἀγνοίᾳ λαβὼν ἔσθαι
 βορὰν ἀσατόν, ᾧ σορὸς γένει Heyse. 1595. ἔκρυπτ' ἄνω θεὸς
 ἀνδραχὰς δατούμενος Th Voigt. ἄνθρακος καθημμένου Housman.
 1595sq. ἔκρυπτ', ὁ δ' αὐτῶν . . ἄσημ' ἄνωθεν Todt.
 1601. ξύνδικον Karsten. ξενοδόκῳ τιθεῖς τ' ἀράν Heyse,
 ξενοδόκῳ 'πιθεῖς ἀράν Mähly. 1603. ἐπίδικ' ἀθλίῳ Verrall.

1605. ὄντα μ' ἔλιπε, καθλίω Margoliouth, ὄντα μ' ἔρνος ἀθλίω F W Schmidt, ὄντα μητρὶ καθλίω Zakas, ἐπιτεχθέντα μ' ἀθλίω Th Voigt **1605sq.** τρίτον γὰρ ὁπτὰ μετὰ τέκν' ἀθλίω πατρὶ συνεξελᾷ με Heyse. **1612.** ὑβρίζοντ' . . σέβω, <οὐδ' αὐτὸς εἴ τις τῶν κακῶν ἀναίτιος> Heyse. Fort. ἐν νεκροῖσιν. **1613.** φῆς νέκυν Zakas. **1614.** μόνος τ' Wilamowitz. μόνος δ' ἐπευκτὸν . . φόνον; <εἰ δὴ μάλ' ἀδέως αἰτίαν τήνδ' ἐνδέχῃ> Heyse. **1616.** δημορριφεῖ Wilamowitz. **1620.** χῶς Margoliouth. χειρούμενον Stadtmüller, fort. κεχρημένω. **1621.** δεσμῶν Verrall. καὐτὸ γῆρας Risberg. **1625.** γύναι σὺ τοῦ σ' ἤκοντος Macnaghten. **1625sq.** γύναι, σύ τοι θήγοντά σ' εἰς μάτας νέον οἰκουρόν, εὐνήν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἄμα, ἀνέριστ' ἂν ἡγοῦ τῷδε βουλευῆσαι μόρον; Heyse. σὺ φῆς ἤκοντος . . τόνδε βουλευῆσαι μόρον Wilamowitz. **1630.** πάντα τοι φθογγῆς χαρᾷ F W Schmidt. ὑπὸ Margoliouth. **1635.** οὐδ' ἔτλης Heyse. **1638.** <ὃν ἠὺ λαβεῖτ' ἄν. νῦν δ', ἐπεὶ γ' ἄρχης πόλις> ἔκτοσθ' ἔτ', οὐδὲ χρῆ ματᾶν, πειράσομαι Heyse. **1640.** ζεύξω παριεῖς Margoliouth. βαρεῖαις· οὐχ ἰμῶ Heyse, βαρεῖαις ὄντα μὲν Zakas. σειραφόροις Newman. **1643.** τί δ'; ἦ Heyse. **1643—48** delet H Wolf. **1644.** ἀλλὰ συγγενές Zakas. **1646.** ἔκτειν', <ἄδειαν τῇδ' ἐπήλπισας δίκης ἔξειν;> Ὀρέστης κτέ. Heyse. **1649.** τάδ' ἔρπειν, καὶ τελεῖν Heyse. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ', ἔρδειν καὶ λέγειν γνώσῃ δίχα Risberg. Inter 1649 et 1650 duos versus excidisse putat Todt. **1652.** καγὼ ξιφήρης Herwerden. **1654.** ἕτερα δράσωμεν Schwerdt. **1655.** ἀμὰ γὰρ τάδ' ἐξαμῆσαι πρότερα F W Schmidt. τόδ' Wilamowitz. ἐξαμῆσαι τέλσα Stadtmüller. **1656sq.** ἄλις παρέστω· μηδὲν αἰμῶμεν νέον. στεῖχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες, τοῦ πεπρωμένου πλέον πρὶν παθεῖν ἔρξαντε· χαίρειν χρῆν . . μόχθων τενεῖτε Schwerdt. **1657.** στεῖχε δὴ σὺ χοῖ γέροντες Weil. **1657sq.** στεῖχεθ' οἱ γέροντες ἤδη πρὸς δόμους, τετρωμένους πρὶν παθεῖν. στέρξαντας αἴρειν χρῆν anonymus, στεῖχετ' ἤδη μοι, γέροντες, . . ἔρξαντες (vel εἴξαντες) αἰσχρόν· χρῆν Risberg, στεῖχετ' ἤδη τοὺς γέροντας ἐς δόμους πεπρωμένους πρὶν παθεῖν ἔρξοντες· χρῆν Verrall. πρὸς πόνοις πεπρωμένοις τοῖσδε πρὶν παθεῖν ἔρξαντες, καιρόν Zakas. πρέπον μὲν οὖν, πρὶν παθεῖν· ἔρξαι δ' ἄκαιρον· χρῆν Heyse. **1658.** πρὶν παθεῖν, ἔρξαντας ὦραν, χρῆν, τάδ' ὥς ἐπράξαμεν Housman. χρῆ Hartung. **1659.** εἰ δ' ἔτ' αὖ μόχθων γένοιτο τῶνδ' Heyse. τῶνδ' ἄνη, στέργοιμεν ἂν Mar-

goliouth, τῶνδ' ἄλλῃ, στεγοίμεθ' ἄν Housman, τῶνδε παῦλ', ἐλοί-
 μεθ' ἄν Zakas. 1659sq. εἰ δ' ἄχος... τῶνδ', ἄλλῃς πεπληγμέ-
 νοι δαίμονος... δυσμενοῦς, δεχοίμεθ' ἄν F W Schmidt. 1664.
 γνώμης ἁμαρτῶν τὸν κρατοῦντα κερτομεῖ Schwerdt. δ' ἁμαρτῇ
 τὸν κρατοῦνθ' ἁμαρτάνειν Verrall. δ' ἁμαρτῶν τὸν κρατοῦντά θ'
 ὕβρις, versum post 1649 interponens, Wilamowitz. δ' ὁμαρτεῖν
 τὸν κρατοῦντα τοῖς λεῶς Housman. τὸν κρατοῦντα (τῷ κρατοῦντι
 Pauw) δύσφορον Stanley. 1669. πρὸς σὺ παιίνου Heyse.
 παῖς', ἀγάλλου δὴ μιαινῶν F W Schmidt. 1670. μωρίας ποτέ
 Wilamowitz, μωρίας φρενῶν Stadtmüller, ἐπηρείας, γέρον F W
 Schmidt, μωρίας χερὶ Metzger. 1672. ὕλαγμα· πᾶν ἐγὼ (ut
 fere Musgr.) Weil. 1673. κρατοῦντε τὰπὶ δωμάτων Schwerdt.
 In scholio legendum: κρατοῦντες τῶνδε τῶν δόμων διαθησόμεθα
 τὰ κατ' αὐτοὺς καλῶς.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

CHOEPHOROS.

Separatim ediderunt fabulam A Sidgwick (1884), Theod. Heyse (die Orestie des Aeschylus 1884), N Wecklein (Aeschylus Orestie 1888), A W Verrall (1893).

4. κήρυξον vel κηρύσσων Paley. 13. Scholium ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον ad οὐδέν ποτ' ἄλλο v. 16 refert Papageorgiu. 24. φοινίας ἀμυχθεῖς Newman. 26. βιαίως ὦδ' ἠγμοῖσι Heyse. 29sq. προσφέρτοις τολμᾷ κλεπτῶν ἀγελάστοις Heyse. 32. τορῶς δὲ Φοῖβος Paley, τορῶς Φόβος γὰρ Newman. 33. πόνων ὄνειρόμαντις Heyse. 34. ἄωρὶ νυκτὸς Heyse. 35. ἔλασε περίφοβον Heyse. περιφόβως scholiastam legisse putat Paley. περὶ φόνου Newman. In tertio scholio ὁ σαφῆς Φοῖβος Papageorgiu. 52. δεσπόταις ἀθέτοις Heyse. 55. τετραῖνον Heyse. 58. τί δ' ἐν Oberdick. 62. μένει χρονίζοντα λάχη Heyse, μένει, χρονίζοντα βρύει Verrall. χρονίζουσ' Stanley. 64. δι' αἷμά γ' Stanley. 64sq. ἀλλ' αἷματ' ἐκποθένθ' . . τίταν φόβον γ' ἐπῆγεν, οὐδ' ἐᾷ χλιδᾶν, διαλγεῖ δ' ἄτq διαφορεῖ φόνου παράκτην ὡς νόσου βρύειν, οἷγοντι . . ἔδη λιβῶν Heyse. 68. παγκαρτέρας Newman. πᾶν κέαρ τᾶς (vel πᾶν κρέας) νόσου βρύειν Rankin. 70. πάντες ἐκ παχυμίας ὁμοῦ Newman. 71. βαίνοντες ἐς τὸν Rankin. 73. καθαρμοῖς λοῦσαν ἀνμάταν Heyse. ἔκλυσαν Weil et Sidgwick. καθαίροντες οὐ γῆς ἄνους' ἄγην (vel οὐκ ἄνους' ἄγην) Rankin. 74. δ' ἄρ' Stanley. ἀντίπνοον Mähly. In scholio ὁ ἐστὶ πόλεμον secludit Buresch. 74sq. ἐμοὶ δ' ἀναγκόδακρυ ἀμφὶ πτόλιν θεοὶ προσῆξαν ἐκτὸς οἴκων πατρώων δουλίου τ' ἐν αἴσας δικτύῳ τὰ μὴ δίκαια, μὴ πρέποντ' ἀρχαῖς βίου. ὕβριν βία φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ. δακρύῳ δ' εὐμαθῶς ματαίους δεσποτᾶν τύχας κτέ. Heyse. 75. θεοὶ προσῆψαν (74—78

= 79—82 statuens) Newman. 76. δουλείαν Weil. 76 sqq. δουλίαν ἐς αἴσαν ἀποχθείσα τὰ μὴ δίκαια, τὰ μὴ πρόποντα ταγοῖς βίου βίᾳ φερομένοις αἰνέσαι Mähly. 77. <δεῖ> δίκαια μὴ δίκαια Newman. 78. πρέπει τ' ἐπ' ἀρχαῖς Stanley, μὴ πρόποντ' ἀρχαῖς Newman. In scholio πρόποντ' <ἀπ'> ἀρχᾶς . . τῶν πρὸς βίαν <με> κεκτημένων Papageorgiu. 79. βίαια φυρωμένων Newman. 80 sq. δακρύω νῦν (vel δὴν) ὑφ' εἰμάτων ματαίοις Newman. 81 sq. μάταια δεσποτᾶν τύχας Weil. 86. τυφῶ Verrall. 87. Fort. ἔμφρον'.

104. λέγοιτ' . . ἔχοιθ' Heyse. 105. σοῦ Heyse. 112. ταῦτ' οὐ μανθάνουσ' Zakas. μάνθαν'· οὐκ ἐμὸν φράσαι Oberdick. εἴση φράσαι Schütz. 120. ἀπλῶς σὺ φράζοις Heyse. In scholio κρίνετε Verrall. 124. χθόνιε, <πάρισθι> Heyse. γένοιο κηρύξας Housman. 129. χέρνιβας τάφῳ Zakas. 129 sq. χέρνιβας πρόχου λιτὴ καλῶ σε, πάτερ Heyse. 130. λέγω κελεῦσαι Macnaghten. 131. Ὀρέστην, τῶνδ' ἀπόξενον δόμων F W Schmidt. ὡς ἀνάξι' ἐπάθομεν Heyse. πῶς κατάξομεν δόμους Paley. ἀνάξωμεν Mähly. ἀνάξομεν δόμους Zakas. 137. σοῖς θρόνοις Kock. 140. σωφρονεστέραν τρόπους F W Schmidt. 144. κτανόντας σ' ἀντικακτανεῖν Heyse. 145. τίθημι, τοῖς κακοῖς ἄρα Weil, τίθημι <προστροπῆς ἐμῆς> Stadtmüller. 150. κωκυτοὺς ἐπανιύζειν Heyse. 152 sqq. ἴετε δάκρυα καταχεόμεν' ἐπ' ὀλομένῳ δεσπότῃ πρὸς ἔργμα τοῖς κτανοῦσι κεδνόν, τάφῳ δ' ἀπύτροπον ἄγος ἀπευκτὸν ἐκχυμένων χοᾶν· κλύε δέ μοι, σέβας, κλύε δέ, δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός = ὅτοτοτοῖ ὅτοτοτοῖ· ἐπὶ δ' ἴοι τις τίτας δορυσθενῆς ἀνὴρ ἄμ' ἀλκτὴρ πόνων, Σκυθικά τε χερὶ παλίντον' ἐξερέθοντ' Ἄρην ἐπιπαλὼν βέλη σχέδιά τ' . . ξίφη Heyse, ἴετε . . ὀλοὸν . . τόδε κεδνῶν κακῶν ἀπυτρέπον ἄλγος ἄσχετον . . σεβάσια, δέσποτ', ἐξ . . φρενός = ὅτοτοτοῖ ὅτοτοτοῖ ἰώ· τίς δορύσσου; ἀν' ἦκοι ἀναλυτὴρ δόμων Σχύθης; τίς ἐκ χεροῖν παλιντόνοιον ἐνεργοῖ βέλη ἐπιάλλων Ἄρης, σχέδιά τ' . . ξίφη Newman. 154. ἔργμα Bellermann. κακῶν κενῶν Stanley. πρὸς εὐγμῆς τάδε Macnaghten. 154 sq. πρὸς ἔργμα χωστὸν ἀποτρέπειν κακῶν ἄγος ἀπεύχετον Paley, πρὸς ἔργμα τόδε κακῶν, κεδνῶν δ' ἀπύτροπον, ἄγος ἀπεύχετον Todt. 155. ἄρος Herwerden. 157. κλύ' ὧν λίσσομαι ἔξ Herwerden. 159 sqq. ὅτοτοτοτοτοτοῖ | ὅτοτοτοτοῖ ἰώ | τίς δορυσθενῆς ἀν' ἦ τίς | ἀναλυτὴρ δόμων Σκυθικά τ' ἐν χεροῖν | σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη | ξὺν ἔργῳ μόλοι' ἐπιάλλων ἀνὴρ Pa-

ley. 163. Glossam ἔτοιμα ad αὐτόκωπα refert Papageorgiu.
 171. σφ' ἐκείρατο Herwerden. 181. ἡ εἰ τῇσδε Zakas. 183.
 χόραις, ἐπαίσθην Heyse. 184. In scholio δίψιον Ἄργος τό ποτε
 ἄνυδρον fragmentum poetae intellegit Papageorgiu. 185. στα-
 γόνες ἀστακτὶ Zakas. 191. ἐγὼ οὐδέπω μὲν Heyse. ἐγὼ δ'
 ὀκνῶ μὲν . . αἰνέσαι Kock. 194. ἡ φρέν' F W Schmidt. 196.
 ἀλλ' ἡ παρῆν μοι F W Schmidt. 198sq. ὦν τῇδε συνεπένθει,
 φίλον . . τιμὴ πατρὸς F W Schmidt.

200. καλώμεθα Heyse. 205. ποδῶν θ' ὁμοῖον, τοῖς ἐμοῖ-
 σιν ἐμφερεῖς Heyse. ποδοῖν θ' ὁμοῖοι Zakas, ὦν οἷδ' ὅμοιοι Todt.
 207. ἐκείνου <πλόκαμον δς χεροῖν φέρων προσῆλθε τύμβῳ> καὶ
 Todt. 208. πτέρναις τενόντων θ' ὑπογραφῇ μετρούμενοι Heyse.
 210. In scholio ὠδῖνες Papageorgiu. 213. ἐπεὶ τίνων Mähly. In
 scholio ὑπὸ θεῶν Kueck. 216. ἐξαιτουμένην Heyse, ἐπικαλουμένην
 Mähly, ἐκπαγλούμενος Verrall. 217. καὶ πρὸς, τί Heyse. 223.
 τάδε λέγω σε προυννέπειν; Weil, τάδε λέγειν σε προυννέπω; Stadt-
 müller. σ' ὦδ' ἐγὼ προσεννέπω; Sidgwick. 224—27 hunc ordi-
 nem habuisse: 224. 227 (ἰχνοσκοποῦσα δ' ἐν χτέ.). 225 (κουράν τ'
 ἰδοῦσα). 226 putat Stadtmüller. 226. φωρᾶν ἐμέ F W Schmidt.
 228. σαυτῆς ἀδελφὸν συνεμέτρου τοῖς σοῖς πάρα Heyse. 231.
 σπάθης τε πληγᾶς, ἐν δ' ἔθ' ἡλίου γραφήν· <τάδ' οὖν Ὀρέστου· τοῦ-
 μόν ὄμμα δ' ἀγνοεῖς;> Heyse. 238. ὁμοῦ· προσαυδᾶν . . ἀναγ-
 καῖόν σ' ἐμοί F W Schmidt. ἀναγκαῖον σέ μοι Mähly. 238sq.
 (προσαυδᾶν δῆτ' ἀναγκαίως ἔχω πατέρα σε, . . ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοί),
 σὺ δυσμόρῳ ἦκεις ἀέλπτως καὶ δόμοισι πῶς φέρων; Heyse. 242.
 σέβας θ' ὁρᾶν F W Schmidt. ἐμοὶ φάος φέρων Herwerden.
 252sq. πάρεστι πατρὸς ἐστερημένῳ ἄμφω, φυγὴν τ' ἔχοντε F W
 Schmidt. 254—60 Electrae, 261sq. Orestis tribuit Heyse.
 256. ὁμοίας χάριτος F W Schmidt. 257. γένεθλά που φθειράς
 Heyse. 259sq. ante 257 reponit Mähly. 260. βωμοῖσι
 ῥέξει Mähly. βωμοὺς ἐρέψει Zakas. 267. δαμέντας ἐν Zakas.
 Post 269 inserit 284 sic: ὁρῶν τε . . νωμῶν ὀφρύν Newman.
 270. κάξορθριάζων Verrall. 271. ἄτας ὑφῆναι φθόρον ἂν ἐξαυδῶν
 ἐμόν Heyse, ἄτας ὑφέρπειν ἦπαρ ἐξαυδῶμενος Mähly, ἄτας χυφ'
 ἦπαρ θερμὸν ἐξάπτων μένος Zakas. 272. τὸν πατρὸς Heyse.
 τοῦ πατρὸς μαιφόνους vel τοὺς παλαμναίους πατρός Stadtmüller.
 μέτεισί τις Todt. μέτειμι τοὺς διπλοῦς μητροκτόνους F W Schmidt.
 272sq. τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους πατρός, τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταπο-

- κτενών Mähly. 273. ἄν μ' ἀποκτεῖναι Heyse. 274. μαυ-
 ρούμενον Heyse. 275. τότε Heyse. 276. θύσειν Heyse.
 μ' ἐῶντα Weil. 277. δύσφρον' ὦν Macnaghten. 277sq.
 δυσφρόνως μοι λύματα βροτοῦ 'πιθρώσκοντ' εἶπεν ἀλδαίνειν νόσους
 Heyse, δυσφόρου δηλήματα τορῶς πιφαύσκων εἶπ', ἕτας δ' ὀλεῖν
 F W Schmidt, δυσφρόνων μηνίματα βροτοῖς πίφαισκεν ἐμβαλεῖν δει-
 νὰς νόσους Mähly. Aut ἀστοῖς πιφαύσκων aut τοῖς μὲν γὰρ ἐκ
 γῆς, μὴ 'κδικήσασιν φόνον, λιμὸν πολίταις εἶπε, τὰς δὲ κτέ. scho-
 liastam legisse putat Paley. 278. πιφαύσκειν ἐρπετὰς δεινὰς νόσους
 Weil, πιφαύσκειν τάσδε νῶν νόσους Newman. δαιμόνων νόσους Za-
 kas, τάσδ' ἐννῆν νόσους Verrall. In scholio λιμῶξειν editiones.
 282. τε φοιτᾶν Weil, τ' ἔφαινε F W Schmidt. 284. ὁρᾶν ταλαί-
 φρον' Heyse. ὁρᾶν τὸ λοιπόν, ἐν κότῳ νωμῶντ' ὀφρὺν <γεννήτορ'
 vel πατέρα * * * > Mähly. 286. ἐκ πρ. ἐγγενῶν ἐπτηκότων Za-
 kas. Post hunc v. intercidisse versum opinatur Mähly. 287sq.
 λύσσαν τε καὶ ματαίους . . φόβους κινεῖν, ταραάσσειν Weil. 288. κι-
 νεῖν ταραάσσειν καὶ διωκαθεῖν Heyse. διώκεσθαι ποιεῖ Zakas. 290.
 καὶ τὸν τοιοῦτον . . μέρος οἴνου μετασχεῖν Heyse. 292. ἀπείρ-
 γειν ἐξαρωμένην Heyse, ἀπείργειν οὐ χαλωμένην Mähly. 293.
 οὔτε συλλαλεῖν et in scholio συγχλίνειν Mähly. 294. πάντων
 δ' ἔρημον vel πάντως δ' ἄτιμον F W Schmidt. 296. ἀλλὰ χρή
 Heyse, ἄνδρα χρή Mähly. 297. In scholio διὰ τοὺς χρησμοὺς
 Papageorgiu.
 301sq. τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους φρενί, ceteris deletis.
 F W Schmidt. 303. In scholio ὑπηκόους Αἰγίσθου Papageorgiu.
 304. φρὴν τῇσδε γῆς ἀρχηγέταις F W Schmidt. 306. <δότε
 πάνθ' ἡμῖν> τῇδε Heyse. 310. πράσσουσα δίκην μετιόντι Heyse.
 312. πληγὴν τίθετ' αὐτὴ Heyse. 316. ἂν ἀνεκὰς Metzger. οὐ-
 ρίσας σ' Newman. ἂν κατεπουρίσας Heyse. Scholium τοῦτ' ἐστι,
 πολὺ τὸ κτέ. ad ἔκαθεν explicandum pertinere putat Paley.
 318sq. ἰσόμερον χάριτος ὁμοίας; κέκληται . . πρὸς σ' ἀδόμοις
 Ἀτρείδαις Heyse. 319sq. γλίχομαι δ' . . κεκλῆσθαι γόνος Todt.
 319sq. χάριεν δ' ὁμοίως κεκλάγξει γόνος εὐσεβῆς προσθοδόμοις
 Ἀτρείδαις Mähly. 321. In scholio προσθοδόμοις: οἰκέταις Pa-
 pageorgiu. 322. Cfr. Herm. opusc. VI p. 158. 324. ἡ μα-
 λερὰ Verrall. 328sq. πατέρων τέχνους ἐκόντων νόος ἐνδικος
 ματεύει ῥοπὰν ἀμφιλαφῆς χαραχθεῖς Heyse. 330. ταραάττων
 Stanley. 335sq. ἰκέτιδα δέχθω φυγάδα θ' Heyse. 342sq.

- παιᾶνα δόμοις . . νεοκρᾶτα φίλοις κομίζοι (scil. ὁ θεός) Paley.
348. τέκνων τε <σῶν> κελεύθους Newman. **349.** αἰὲν Heyse.
350. κτεριστὸς πολύχωστον Heyse. ἂν εἶχες delet Verrall.
352. ἐμφόρητον Verrall. **355.** κατὰ <καί> Heyse. **358.**
 ἔσει Heyse. **360.** μορίμου λάχους τε κράντωρ Zakas. **360sq.**
 λάχος διπλᾶ δ' ἂν σχέθους πεισίβροτόν τε βάκτρον Heyse. **363.**
 φθίμενον, πάτερ Heyse. **365.** σε θάψαι Heyse, τέθαψο Vierke.
 In scholio ὥφελος Papageorgiu. **366sq.** πάρος δὲ <τοὺς>
 κτανόντας . . δαμῆναι <καὺτῶν> θανατηφόρον Newman. πάρος δ'
 οἷ' κτανόν σ', ἡμῖν αὐτοὺς δαμῆναι, <τεὰν δ' ἦν> Heyse. **367.**
 In scholio λείπει τὸ ὥφελον. — ἦτοι ἐκεῖνον Papageorgiu. **368sq.**
 Fort. πρὸς ὧν θανατηφόρον αἶσαν <ἐχρῆν> τινα. **369.** Scholium
 πρὸ . . πατέρα ad πάρος v. 366 refert Papageorgiu. **373.** δάκνει
 γὰρ Zakas. **373sq.** οὐ δύνασαι γὰρ <σπάνιν ἀργαλέαν χῦβριν
 ἀπείργειν> ἀλλὰ . . ὅσαι στυγερῶν τέρμων· παισὶ δ' ἀμιλλῶν πε-
 πύνηται vel στυγερόν ταύταις (vel ταῖσδ' οὖν), παισὶ δὲ μᾶλλον πε-
 πύνηται Newman. **375sq.** ἀρωγὸς (vel ἀρωγή) . . ἡβᾶ Her-
 werden. **375sq.** τῷ μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη <συνοροῦνται>,
 τῶν δὲ . . ὅσαι <ναρκήσουσιν> στυγερῶ δούπῳ, παισὶ δὲ μαλκοὶ γε-
 γέννηται Heyse. **377.** χάρις οὐχ ὅσια Weil. **381.** κάτωθ' ἀνα-
 πέμπων Newman, κάτωθ' ἀναπέμπειν vel κάτωθ' ἀνιάλλειν Headlam.
384. χειροτόνει σὺ δ' ὅπως τελεῖται Heyse, τεκοῦσά γ' ὁμῶς τε-
 λείτω Todt. τέλει σύ Newman. **386.** πέριξ ὥτ' ὀλολυγμὸν
 Heyse. **389.** φρενὸς οἶσον Verrall. οἶον ἐκστάς Heyse, οἶον ὀργὰ
 F W Schmidt. In scholio ἐπιβουλεύειν Papageorgiu. **389sq.**
 φρεσὶν οἶον . . πρῶρας ἄηται <κῆρος> ἐγκύτου στύγος; Newman.
390sq. πάροιθέν τε πείρας ὀριμὸς ἄηται βραδέας θυμὸς ἐπ' ἐγ-
 χοτον στύγος; Heyse. **393sq.** καί ποτ' ἀναμφιβόλως . . φεῦ
 φεῦ· κεραίαν δ' ἄξας πείσμα νέμοι τι χώρα. δίκαν ἐξ κτέ. Heyse.
396. πιστά θ' ἔλοιτο Newman. **398.** κλυθὶ δὲ τὰ χθονίων τε
 τιμαί Zakas. χθονίων τε ταγοί Stadtmüller. In scholio αἰ' Ἐρινύες
 <αἰ> Papageorgiu, παρὰ τοῖς χθονίοις θεοῖς Paley.
401. αἶμα βοᾶ γὰρ λοιγὸν Ἐριννόν Stanley. **401sq.** λοι-
 γὸν Ἐριννὸς . . ἐπάγουσα πρὸς ἄτη Newman. **405.** ἴδεσθε . .
 ἀραί (deleto vocabulo φθιμένων) Newman. **408.** ἀτίμων ἐκτρα-
 πέντ' ἐν οἷζυι Heyse. **409.** (κλυούσης Stanley). **410.** κλύον
 σὸν Heyse. **411.** δυσέλπει Heyse, δύσελπι Newman. **412.**
 τέ μοι Heyse. **413.** πρὸς ἔπος χαλάξαν Heyse. **413sq.**

πρὸς ἔπος· τότε ἂν δ' αὖτ' ἐπαλθῆς χαρὰ ρεῖ' ἀπέστασεν ἄλγος, πρὸς τ' ἔσανεν αἰχάλως (vel αἰμύλως). *OP.* τί σάναντες τύχοιμεν ἂν, τάπερ πάθοιμεν ἄχρα πρὸς γ' ἐτῶν (deleto τεκομένων) Newman. 414sq. ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκές σ' ἐπάρη θάρσος, ἀποσταῶσαν ἄχη προστεφανοῖ σέ μοι καλῶς Heyse. 415. ἀπέσταζεν Stanley. 416. φανούμενον καλῶς Weil. Scribendum videtur πρὸς τὸ μὴ τελεσφόρον. 418. πρὸς γε τὰς τεκομένας; Heyse. 419. ἃ δ' Stanley. 421. ἄσαντος ματρός Heyse. 422. ἐνέκοψε κομμόν γ' Ἄριον, οὔτε Heyse. 424. ἀπρίκτη πληγῇ Auratus. In scholio παρὰ τὸ ἀπρίξ· πλήσσουντα ἀπρίξ Campbell, παρὰ τὸ ἀπρίξ καὶ πλήσσειν, τὰ πλήσσουντα ἀπρίξ W Headlam, παρὰ τὸ ἀπρίξ πλήσσειν, πλήσσουντα ἀπρίξ Papageorgiu. 426. οὔτ' ἦντετ' ἀνέκαθεν κτύπῳ τ' Heyse. 427. In scholio διδυραμβῶδες exhibet Conington. 428. ἰὼ δαῖτα παντότῳλμε κτέ., 428—32 Orestis tribuens, versibus 433—37 post 453 translatis, Heyse. 432. ἔτλας ἀτίμως τὸν ἄνδρα conicit Περικλῆς Μελέαγρος. 433. ταφὰς ἀτίμους Sidgwick. ἐλέξατ' Heyse, ἐδέξατ' Weil. 438. δῆθ' ὥς τότε εἶδεις (εἶδες?) Stanley. τό γ' Verrall. 439. θάπτειν Stanley. Prius scholium ad ἄπερ, alterum ad ἄπερ refert et in altero aut ἔθαψεν aut κατεσχεύαζεν scribit Papageorgiu. 440. τεῖναι Scaliger. 440sq. μόρου . . λάφυρα μείωμα σοί Heyse. 443. ἐλεεῖς Heyse. 446sq. ἐτοιμότερ' ἀλόγητος ἀπέφερον λίβη, χηροῦσα Heyse. 448. ἀκούων <ὥσιν> ἐν Heyse. γράφου <πάτερ> Sidgwick. 449. δι' ὧτων δὲ σῶν ἔσω Weil. 449sq. διώκων δὲ νῦν συμπέραινε Heyse. 451. In scholio ταῦτα μὲν Papageorgiu. 452. ὄρμα τελεῖν Todt. In scholio μαθεῖν Papageorgiu. 455. ἐπιφθέγξομαι Stanley. 459. ξυμβάλοι, Τύχα Δίκα Heyse. In scholio μελλήσοι Papageorgiu. 460. ἐνδοῖχ' εὐτυχῶς Todt, ἐνδίκως λιτάς Newman. 463. In scholio τὸ <μόρσιμον> κατ' Papageorgiu. 465. κάπαράμυθος ἄτας Heyse. 469. ἔμμορον invenit Stanley. 469sq. ἰὼ στάσις ἐμμόνων τῶνδε, καὶ οὐδ' ὑπ' ἄλλων Heyse. 470sq. τοῖσδ' ἄχος, οὐκ ἀπ' . . ἀλλ' ἀφ' αὐτῶν Newman. 473. θεῶν <τᾶν> Newman. 480. τυχεῖν μετ' ἀνδρὸς θεῖσαν Bamberger. τυχεῖν με γαμβροῦ, θεῖσαν Heyse. εὐήμερεῖν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ φθόρον FW Schmidt. φυγεῖν μ' ἄγην Macnaghten. Αἰγίσθῳ γέλων Zakas. 481—83. Fort. ἔννομοι χθονὸς . . εὐδείπνοις φθιτῶν . . κνισωτοῖς ἔσῃ. 482. Gl. γίγνοιτο fuisse videtur γίγνοντο, ut

editiones exhibent. In scholio παρὰ κατευωχουμένοις δείπνῳ τιμω-
 μένοις dedit Bamberger, ἐναγισμῶν exhibent editiones, δείπνῳ <τι-
 μωμένοις σὺ μὴ> τιμώμενος Papageorgiu. . 483. κνισωτῆς Ver-
 rall. 485. ἐκ δόμων πανημέρους F W Schmidt. 488. δός δ'
 ἔτ' ἐξόρφνῳ κράτος Heyse, δός δ' ἐπίρροθον κράτος Stadtmüller,
 δός δ' ἀπ' εὐμόρφων κράτος Zakas. 490. ᾧ σ' ἐξήνυσαν Heyse.
 492. αἰσχῶς γε Stanley invenit. αἰσχροῖς τε λωβητοῖσί τ' ἐν Stadt-
 müller. βουλήπτοισιν Heyse. 495. ἡγοῦ δίκην Heyse. 496.
 ληστὰς δ' ὁμοίας Heyse. In scholio ἀντίβλαπτε Papageorgiu.
 503. In scholio σώζουσιν (sine σε) Papageorgiu. 507.
 τιμήσας γόον Newman. 508. γόον scribendum videtur. 509.
 τῆς μάλ' οἰμωκτοῦ στέγους (vel στέγης) F W Schmidt. 510.
 σὺ δ' Stanley. 514. τίνουσ' F W Schmidt. κοιμῶσ' ἀνήκε-
 στον πάθος vel τέμνουσ' ἀνηκέστων ἄχος Stadtmüller. 515.
 φρονοῦντι δ' ἢ οὐ φρονοῦντι Zakas. 515sq. θανόντι δ' εὖ
 φρονοῦντί γ' ἡδεῖ' ἂν χάρις . . τὰ δῶρα μείω γ' ἐστί, nisi v. 15sq.
 spurii sint, F W Schmidt. 516. In scholio οὐκ εἰκάζω Papa-
 georgiu. 518. εἰ 'χχέαιτ' Heyse. 524. Fort. ὥς τορῶς
 φράσαι. 528. τί δ', εἰ βορᾶς χρήζοι τι Heyse. νεορανὲς Stan-
 ley. 529. αὐτῆς Heyse. 531. ὥς γ' Weil. 534sq.
 τάχος δ' ἀνῆθον ἐκτυφέντας οἰκέται λαμπτήρας . . δεσποίνης πάλιν
 F W Schmidt. 537. In scholio θεραπευ[τικὸν ἱα]μα i. e. θερά-
 πευμα Papageorgiu. 539. Scholium ad νιν v. 540 refert Pa-
 pageorgiu. 541. καὶ γὰρ Auratus. 542. οὐφίς ἐπείσφρεις
 R Ellis. ἔτ' ἐς τὰ σπάργαν' Metzger. οὐφίς ἄπλαστος σπάργαν'
 ἠντιάζετο Th Maguire. οὐφίς ἐπὶ ταῦτά σπάργαν' ἐπλωῖζετο Zakas.
 ἐπελελίζετο Heyse. 544. θρόμβῳ τ' ἔμυζεν αἵματος κοινὸν
 γάλα F W Schmidt. 546. In scholio ὥσπερ διὰ γάλακτος . .
 τῷ ἰδίῳ αἵματι Papageorgiu. 549. τερασκόπον γε (versum
 choro tribuens) Stanley. τερασκόπον μὲν Zakas. 551. τοὺς
 δ' ἀντιποιεῖν Zakas. 555sq. δόλῳ καταφθίνωσιν . . ἀλόντες
 Stadtmüller. 557. ἀψευδῆς τὸ πᾶν F W Schmidt. 558. In
 scholio οἶμαι <εἰκῶς> ἀντὶ Paley. 560. Hunc v. delet F W
 Schmidt. 561. Scholiastam φοινῆν legisse idque in Φωκὴν
 mutasse opinatur Paley. 563. (εἰ δὴ θυρωρῶν οὐτίς ἂν Stan-
 ley). 568. ἔνδον (vel ἐντὸς) οἶδεν Auratus. 571sq. ἢ καὶ
 δόμων (vel μυχῶν) ἐπεισί μοι κατὰ στόμα, versu proximo deleto,
 F W Schmidt. 572. ἐρᾷ σαφές τι καὶ . . λαλεῖν Heyse, ἦξει,

- σάφ' ἴσθι . . βαλὼν Zakas. 581. τὰ δ' ἄλλα θεὸν τοι Heyse.
 τούτῳ δῆτ' F W Schmidt. 582. κάγῳνας ὀρθώσοντα Heyse.
 ὀρθῶσαί τέ μοι Zakas. 583. In scholio ὁ ἀήρ <φωτιζόμενος> . .
 εἶσι γὰρ <καὶ> ὄφεις Papageorgiu. 584. δεῖν' ἐδεσμάτων ἄχῃ
 Newman. δειμάτων τ' Heyse. 586 sq. βρύουσι· βλαστοῦσι καὶ
 Kotthof. 587 sqq. παιχμίου λαμπάδος πέραμά σοι . . κάνε-
 μαήτων Heyse. 592 sq. ἂν προσφόρημά τις Heyse, αὐ πῶς
 φρόνημά τις Weil. 594. φύσιν τλημόνων παντόλμους τ' Heyse.
 Alterum καὶ delevit Stanley. 595. παντρόμους Newman. 596.
 ἄταις <πανουργαῖσι> vel <αἰναῖσιν> ἄταισι Newman. 596 sq.
 ἄταις τε . . συζύγους ὀμαυλίας; Weil. 597. ξυζύγοις δ' ὀμαυ-
 λίαις Paley. 599 sq. ἔρως παρενεγκῶν κνωδάλων τέκεν τρόπον
 Heyse.
 601. In scholio ὅστις delet Papageorgiu. 601 sq. ἴστωρ
 ὅστις . . φροντίσαι δαδὸς Heyse. 605. πυρδαῆ πρόνοιαν Heyse,
 πυρδαῆτιν ἀπόνοιαν Tucker. 606. δάφαιμον Heyse. 611.
 δ' ἦν τιν' Weil. δ' ἔστιν ἐν λόγοις φέγειν F W Schmidt. 611 sq.
 ἄλλαν δ' αὖ τιν' ἐν λόγοις στυγῶ, φοινίαν γυναῖχ' Paley. 614.
 φῖτυν ὤλεσεν Stadtmüller. 615. χρυσοδέτοις Κρητὸς ὄρμοις
 Heyse. χρυσεοδμήταισιν Verrall. 621. ἐπιμνήσομεν Stanley.
 622. πόνων, ἀχνάζω Kotthof. παρῶ τῶνδε δυσφιλὲς vel τί κεύθω
 τὸ δυσφιλὲς Stadtmüller. 622 sqq. πόνων, Ἀχαιοῖς γε . . ἀπευκ-
 τέον δόμοις, . . δῆοις ὑπερκύτῳ· σεβαστέον δ' ἀθέρμαντον κτέ. New-
 man. πόνων ἀπείρων τε, δυσφιλὲς . . γυναικοβούλους τε μνήσομαι
 φρένας Mähly. 623. ἀπευκτέον δ' ὁμῶς Heyse. 624. μητιᾶν
 φθορὰν Heyse. 626. παρόντι δῆοις ἐπεικότης ἐκάς Heyse.
 φέροντι λαοῖς ἐπεικότης σέβας Paley. δάοις ἔβας' ἐπὶ σχύτοις
 Rankin. δῆοισιν ἐγκότοις Mähly. ἐπεικότης ἔβας Verrall. 267 sq.
 θυῶν τ' ἀθέρπαντον ἐστίαν δόμων γυναιχείων τ' Mähly. 630.
 γοᾶται δὲ δὴ ἀποθεν Newman, γοᾶται δὲ πάντοθεν Mähly.
 630 sqq. βοᾶται δὲ δήποθ' οὗ κατάπτυστος ἡκάς, ἐν δέ τις τόδ'
 εἶπεν αὖ Heyse. 631. δὲ τίς τί δεινὸν ἄν Mähly. 633. γ'
 ἄχει Stanley. 635. οὗτοι . . θεός Heyse. 631. τίταν δ'
 οὖν ἐνδίκως ἐγείρει Heyse. ἐνδίκως ἀπευκτον Metzger. 637.
 τὸ δ' ἀγρίπουν μόνον ξίφος Heyse. 639. δυοῖν διχᾶ τομάν.
 θέμις γάρ Heyse. διαὶ Δίκας μεγασθενούς Herwerden. γὰρ ὤλε-
 σαν Newman. 639 sqq. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λάξ πέδοι πατού-
 μενόν ποτ' ἂν Διὸς σέβας παρεκβὰν πέσοι θεμιστῶς Macnaghten.

640. πατούμενοι Weil, πατοῦμεν δὲ Verrall. 642. παρεκ-
 βάντ' ἐσῆλθε μισθός Heyse. αὐτομήστως Newman. 643.
 Scholiastam ἐρείκεται vel ἐρείπεται legisse putat Römer. 645.
 τεθμὸν δ' ἐπεισφέρουσ' ἰσάζονθ' Heyse, τέκνον δ' ἐπεισφέρει
 φόνος δόμοις Zakas. δόμοις <τοῖς πατρός> Newman. 645 sq.
 δόμοισιν αἶμ' αἱμάτων Macnaghten. 650. τίς ἔνδον, ἐπαύτῳ μάλ'
 αὐθις F W Schmidt. 651. In scholio ἐστὶ <τὸ ἐκπερᾶν> τὸν
 Papageorgiu, εἰς τὸν Zakas. 652. φιλοξένου 'στὶν Αἰγίσθου
 δόμος scribendum videtur. 653. In scholio ἐν . . δόμοις τῶν
 ξένων Papageorgiu. 661 sq. αἰδῶς γὰρ ἐν γυναιξίν· οὐκ . . λό-
 γους τιθεῖς δ' ἂν εἶπε Zakas. 667. στρωμνὴ τε καὶ τῶνείατ',
 ἐμπύροις ἴσα Heyse. καλῶν τ' ὀνειάτων Mahly. 672. ὑπεζύ-
 γην Zakas. πόδα invenit Stanley. 673. In scholio λάθῃ μεμ-
 νημένος scribit et verba ἡ βουλή . . Αἰγίσθον ad δύοξα φίλων v. 679
 refert Papageorgiu. 680. εἴτ' αὖ Heyse. ἄποικον, γῆς τὸ πᾶν
 ἀπόξενον F W Schmidt, fort. μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ξένης χθονός.
 686. οὐκ οἶδα, νέον ἦκων (vel ἐπακτός ὦν)· σέ δ' εἰκός F W
 Schmidt. 687. εἰπας ἐκπορθουμένους vel potius πανταχῇ πορ-
 θούμεθα W Headlam. 689. ἐπωπαῖς Verrall. Prius scholium
 ad ἐπωπαῖς καὶ φίλων εὖ pertinere putat Paley, qui τῶν φίλων ex
 altero scholio expellit ut ex altera scriptura invectum. 692.
 Ὑρέστης σ' Verrall. In textu l. ἦν γὰρ. 694. νῦν ἦ Mahly.
 δ', ἥπερ Verrall. 694 sq. νῦν δ', ἥπερ ἔτι δόμοις κακουχίας
 παρῆν ἰατρὸς ἐλπίς, ἐν πόροις ἀνεγράφη Heyse. 695 ἦν, πᾶ-
 ρεστιν ἐν γραφῇ Zakas. φθαρεῖσαν ἔγγραφε Stadtmüller. 699.
 Scholium ἦ τοῦ . . ἀγγεῖλαι κτέ. ad 697 refert Kueck, ἦτοι ἀγαθὰ
 scribit Wilamowitz, legendum ἦγουν τῷ ἀγαθὰ κτέ.
 700. τὸδ' ἐμφροσιν Mahly. 703. μεῖον ἀξιωμαίων ex
 scholio efficit Paley. 706. In textu l. ἀλλ'. 706 sq. ἡμε-
 ρεύσαντας . . μακρὰ κελεύθῳ Heyse. 707. τυγχάνειν μειλίγματα
 Weil, τυγχάνειν <παρήγορα> Stadtmüller. 709. τε invenit Stan-
 ley. 710 δώμασιν τακτοῦ φόρου Heyse, ἀφθύνως τὰ πρόσφορα
 Zakas. 711. ἐπ' εὐθύνῳ Tucker, fort. ὑπεύθυνον. 718.
 Verba πότνια χθών καὶ suspecta habet Weil. 719. ἡ πατρὸς
 ἐπὶ ναυάρχου Heyse. ἡ δὲν Weil. 722. δολίαν invenit Auratus.
 723. χθονίον θ' Ἑρμῆν συγκαταβῆναι Newman. 723 sq. καὶ τῶν
 χθονίων Ἑρμῆν νόχιον Weil. 724. καὶ τὸν νόχιον τοῖσδ' ἐφο-
 ρεῦσαι Heyse. 728. ποῖ δὲ, Κίλισσα, δωμάτων σπεύδεις πάρος

F W Schmidt. **730.** κρατοῦσά μ' ἐς δόμους πάλιν πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως) ξένους καλεῖν Heyse. ἡ κρατοῦσα τοῦ στέγους Tucker. **734.** θέα σκυθρωπὸς Heyse, ἦστο σκυθρωπὸς Metzger, ψευδῶς σκυθρωπῶν Zakas. θέτο σκυθρωπὸν πένθος Kock. φέρει σκυθρωπὸν δόλιος ὄμμα, τὸν γέλων F W Schmidt. θέτο σκυθρωπὸς ἐκτὸς vel σκυθρωπὸν ἐντὸς ὄμμα, τὸν Stanley. **736.** In scholio <δ> οἶκος Papageorgiu. **738.** ἦσθη, καθ' ὅσον ἐκεῖνον εὐφρανεῖ, νέον Heyse. κύων ἐκεῖνος Mähly. εὐφρανεῖ φρένα Nauck. **738sq.** εὐφρανεῖ, λόγον εὐτ' ἂν πύθεται, θυμόν F W Schmidt. **748.** In scholio πολλὰ καὶ μοχθηρά editiones. **752.** ἦν vel εἰ Stanley. εἰ λιμὸν ἢ δίψαν τιν' ἢ λιφουρίαν Paley. ἢ θλίβῃ τις Heyse. εἰ λιμὸς ἢ δίψ', εἴτε Kueck. **754.** πολλὰ δ', οἷα καὶ Heyse. **756—58.** κναφέως τροφοῦ τ' ἔχουσα χειρωναξίας διπλᾶς, Ὀρέστην ἐξεθρεψάμην πατρί Heyse. **757.** διπλᾶς μὲν Zakas. **763.** πῶς vel τί φῆς; Valckenaer, ἔπος Zakas. **767.** ἀδείμαντος Auratus. ἀδείμαντος κίη F W Schmidt. **768.** μάλιστα F W Schmidt. **769.** εὐαγγέλω Scaliger. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθωσις φρενός Stanley, εὐάγγελος γὰρ κύρος ὀρθώσει λόγος F W Schmidt. Versum delet Verrall. **770.** ἀλλ' ἢ σύ γ' εὐφρων τοῖσι νῦν ἡγγελμένοις F W Schmidt. τοῖσι νῦν ἀγγέλμασιν Zakas. **771.** ἀλλ' εἰ ex praecedente ἀλλ' ἢ ortum putat Dindorf. **773.** In scholio τυχῶν <ἂν> Papageorgiu. **776.** θεοῖσι τῶν περ Zakas. **781sq.** δὸς τύχας τυχεῖν δόμου κυρίου τὰ σώφρον' εὖ μαιομένους τίειν Mähly. **781sq.** δὸς τύχας πλεῖν δόμοις κυρίως, πανσόφῳ σθένει μαιομένῳ σ' ἰδεῖν διαδίξασαι Newman. τυχεῖν δέ μοι κύρ', ὥς τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἔρδειν διὰ δίξας Παιᾶν ἔπος ἔλαχεν. ὦ Ζεῦ σύ νιν φυλάσσοις Weil, δὸς τύχας τυχεῖν δόμου κύριον, τὰ σῶστρά σοι μαιόμενον θύειν· διάλκαθ', εἰ πᾶν ἔπος ἔλαχον, ὦ, Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις Heyse. **782.** τοῖς εὐφρόναν μαιομένοις ἰδεῖν Housman. **783.** διὰ δίξας εἰ . . ἔλαχον, σύ νιν Mähly. **785sq.** αἶε, Ζεῦ, πρὸ δὲ δάων τὸν ἔσωθεν μελάθρων, ὦ Weil. Ex δῆων et interpretatione ἐχθρῶν ortum esse δὴ ἔχθρῶν monet W Headlam. **786.** τὸν ἔσωσας μελάθροις Heyse. **787.** ἐπεὶ νῦν μεταναστὰς Mähly. In scholio <ἦ> τὸν Ὀρέστην ποιῆσαι Paley. **788.** δίδυμνα χᾶτι τριπλᾶ Heyse. **789.** παλίμποιν' ἀνθελῶν Dippe. **792.** πημάτων, τόνῳ δρόμου Heyse. **792sq.** πημάτων δ' ἐν δρόμῳ προστιθεῖς μέτρον κτίσον Dippe. **792sq.** σὺ δ' ἐν δρόμου πως τίθει μέτροισιν εὖ, σφζομένου ῥυμοῦ, τύδ'

ἐπιδεῖν γαίας πέδον ἀνομένων κτέ. Weil, πημάτων ἐῷ . . μέτρον. δὺς ἀνσφζόμενον ῥυθμὸν τοῦτο θεῖν διαὶ πέδον, ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα Mähly, πημάτων κὰν δρόμῳ προστιθείης μέτρον. κτίσας σφζόμενον ῥυθμῷ ποτε διαθεῖν ἔμπεδον ἀνομένων κτέ. Newman. **793.** σωζόμενον ῥυθμὸν vel σωζομένου ῥυμοῦ Stanley. **793 sq.** σωζόμενος σταθμὸν δέχονται ἰδεῖν, ἔμπεδον ἀναμένων Heyse. **794.** In scholio ὁ δὲ νοῦς· πῶς ἂν τις . . ῥυθμὸν <τουτέστιν> ὁμαλὸν . . δρόμον ὄρεγμα ἀνυομένων βημάτων; Paley, διαρρήξειε et τις τούτῳ Papageorgiu. **796.** οἷτ' ἔσω δὲ Heyse. **797.** Scholium ad ἄγετε v. 799 pertinere opinatur Papageorgiu.

802. τοῖνδε καλῶς κταμένοιιν Newman. **802 sqq.** τῶν δὲ καλῶς κτιμένων, ὧ . . στόμιον, σὺν δὺς ἀνιδρον ἔτ' οἶμον ἀνδρὺς καί νιν ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν <φῶς> φιλίους κτέ. Heyse. **803 sq.** στόμιον, σὺ δὲ δὺς (vel δός τ') ἀναπνεῖν Newman. **804.** ἀνάγειν Weil. **809.** ὁ φωριώτατος Newman. In scholio ὀρητικώτατος Zakas. **809 sqq.** ἔπει φορώτατος . . τελεῖν δούλιος ἀσκόποις ἔπος λέγων νύκτωρ τ' ὄμμασιν . . δ' εἶδεν ἐμφανὲς τέλος Heyse. **810.** τελῶν invenit Stanley. **811.** πολλὰ δὲ χᾷλλα φανεῖ, χρήζων post στόμιον 803 transponens, Newman. **812.** κρύφα μὲν εὐσκοπον δ' ἔπος Newman. **813.** νύκτα πρὸςθ' ὕμμάτων . . φέροι Stanley, νύκτωρ προῦμμάτων Newman. **815 sq.** καὶ τότε δὴ πλόου τὸν δωμάτων Verrall. **815 sqq.** καὶ τότε ὠδάν, κλυτὸν δωμάτων λύτρον . . ὁμοῦ δὲ κρεκτὸν . . πόλει· τὸ δ' εὐνομον ἐμοὶ κέρδος αὐξανεῖ τάδ', Ἄτα δ' ἀπέστω φίλων Newman. **816.** δαιμόνων λυτηρίων Heyse. **817.** ὀρθιώτατον vel οὐριώτατον Schütz. **818.** κοινόκρεκτον L Schmidt. κρεκτῶν γοήτων νόμων Scaliger. In scholio οὕτως ᾄδουσι Papageorgiu. **818 sqq.** οὐδὲ κλέπτον ἐγγυητῶν νόμον . . πόλει. τῷδ' ἐς εὐ μόνιμον κέρδος αὐξεται τῶν φίλων, δέος ἄτας δ' ἀποστατεῖ Heyse. ὁμοῦ . . νόμον μεθήσω· πόλει μὲν τάδ' εὐ ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται . . φίλων Rankin. **820.** In scholio τόδ' ἐμὸν Papageorgiu. **820 sq.** τότε εὐ . . αὐξεται τότε Stanley. **821.** ἐμὸν ἐμὸν λῆμμ' (λῆμ') ἀέξεται Headlam. **825.** ἐπαίξας Auratus. ἐργῷ Verrall. In scholio ἐπι<καλεσάμενος> Papageorgiu. **825 sqq.** ἐπαῖσας πατρὺς αὐδὰν θροοῦσαν ὄρσο τέκνονα, περαίνων κτέ. Heyse, ἐπαῦσας πατρὺς οἶτον προθροοῦσα ματρὺς αὐδᾶ ἐκπέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν Weil. **829.** Περσέως δ' Stanley. **830.** ἀνασχεθῶν Rankin. **832 sq.** τοῖσδ' ἄνω τε πρὸς παρέξων χάριν, τόδ' ἔργασαι πέρας

- Heyse. 832 sqq. προπράσσω τῷ τ' ἄνωθεν, τὸν αἷτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου, χάριτος ὀργᾶς θύρε λυπρὸς ἔνδοθεν φοινίαν ἄγαν τιθείς Rankin, πρόπραξον χάριν σφαγᾶς λυτῆρος, ἔνδοθεν φύνιον ἄταν καθείς κτέ. Newman. 833. χάριν Ἰοργόνος λυγρᾶς Weil. 835 sq. φονίαν αὖ μάταν τίθης, ταῖτιον δ' ἐπαπόλλυς μόρου μόρῳ Heyse, φόνιον . . τὸν αἷτιον δὴ 'ξ απολλύναι μόρου Headlam. 840 sq. μόρον δ' Ὀρέστου καὶ . . δόμοις, γένοιτ' ἂν ἄχθος δ' αἵματοσταγὲς Zakas. 840 sqq. καὶ . . δόμῳ . . δείματος σαγὲν φόνιοις τοῖς πρόσθεν Heyse, καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμος ἔλοιτ' ἂν ἄχθος, αἵματοσταγεῖ φόβῳ τὸ πρόσθεν ἐλκαίνων τε καὶ δεδηγμένους Weil, καινὸν οὖν φέρειν δόμοις . . αἵμοσταγεῖ φόνῳ τῷ πρόσθεν ἄλις ἀλγοῦσι (vel πρόσθ' ἄλις κάμνουσι) καὶ δεδηγμένοις F W Schmidt. 843. πῶς; ταῦτ' ἀληθῆ, κοῦ βλέποντα Heyse. βλέποντι Auratus. 845. φάσκοντες μάτην F W Schmidt. 846. δηλῶσαι πέρι; Heyse, δηλῶσαι τορὸν; F W Schmidt. 847. ἤκουσα μὲν, σὺ πυνθάνου δὲ Stanley, ἤκουσα, μᾶλλον (ἤκουσ', ἄμεινον) πυνθάνου δὲ F W Schmidt. 849. σοῦ δ' αὐτόσ' · αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι L Schmidt. ὦν Todt. ὡς αὐτὸν ἀνδρὸς ἄνδρα (ut fere Pauw) Weil. ὡς αὐτό σ' Zakas. 850. πάρειμ' ἐλέγξαι τ' εὖ θέλω F W Schmidt. 853. οὔταν φρένας κλέφειας ὠμματωμένας Verrall. 859. In scholio τῶν συγχοπτικῶν Papageorgiu. 862. ἦ πυρκαϊᾶς <ἐχθρῶν ὁ φανείς σωτήρ καὶ> φῶς Heyse. 863. πολισσονόμους <πάλιν ὀρθώσας> Newman. 864. (ἔξει καὶ πατέρων Zakas). 866. μέλλει <δεινυθέταισιν> θεῖος Heyse. θοῦρος Ὀρέστης Zakas. 870. ἀποστατῶμεν Herwerden. 873. εἶναι (μάχαις γὰρ δὴ κεκύρωται) τέλος Verrall. 874. δεσπότης ταλαντάτου Heyse. δολουμένου M Sorof. 879. οὐχ ὥς γ' scribendum videtur. 882. αὖ τῆς Verrall. ἐπὶ ξυροῦ μέλας Zakas. 882 sq. εἶκε νῦν αὖ τῆσδ' . . προσδοκᾶν πεπληγμένος Heyse. 888. δότω τις Heyse et Weil. 890. δῆτ', οἶδ', ἀφικόμην Zakas. 894. θανοῦσα scribendum videtur. 896 sq. βρίζων γάλα . . εὐτραφὲς πάλαι F W Schmidt. 899. ποῦ δῆτα τὰ τορὰ F W Schmidt, ποῖ δὴ τελευτᾷ vel ποῖ δὴ τελεῖ σοι Stadtmüller. 905. τῷ τοι θανόντι Heyse, τούτῳ θανόντι scribendum videtur. 906. χρῆν, ἀπεστύγης Zakas. 914. δοῦλος δ' Zakas. 916. αἰσχύνομαι σ' οὐ τοῦτον εἰδῆσαι (vel εἰδέναι) Verrall. 917. μὴ ἔλλειψ' ὁμοίας F W Schmidt. 923. ὦ

παῖ, φύλαξαι F W Schmidt. 926. τόνδε παρίζει Verrall, τόνδε
 πορσύνει Paley, τόνδε προσχρήζει Kock. (τόνδε θρίζει μύρον
 Zakas). συρίζει Verrall. 929. κανοῦσ' ὃν οὐ χρῆν τλῆθι καὶ
 τὸ μὴ χρεών Nauck. 931. ἐπεὶ δὲ μελέων (vel φονίων) F W
 Schmidt. Post 933 inserit v. 1012, πόνων pro παρών scribens,
 Newman. 934. διχᾶ Heyse. 938. ἔλαχε δεσποτεῖν Heyse,
 ἔλασε δ' ἐς στέγαν Kock. 939. πυθοχρήσταις Verrall. 941.
 ἐπολολυξάτω δεσπόσυνος Heyse. δεσποσύνας Auratus. 944.
 λύσων εὐτυχῶς Heyse. 945sq. δ', ᾧ . . δολιόφρων Πειθῶ
 Heyse. 947. ἔθιγε δὲ ξίφους χερὸς ἐτήτυμος Newman. 952.
 <μάλα γὰρ ἐμφανῶς τελεσίφρων Δίκα, Διόθεν ἐκσυθεῖσ' ἐπ' ἀλιτη-
 ρίοις, κρανοῦσα πάντ' ἀελπτά περ,> τάπερ ὁ Λοξίας ὁ πεπαρήσιμος
 Heyse. 952sq. τῶν περὶ Λοξίας, ὁ Παρνασσίας μέγαν . .
 χθονός, ἐποχθέων, τὰν ἀδούλως δολίαν βλαψίπουν ἐν χρόνοις οἷσι
 μετοίχεται. κρατεῖ τοι λόγος τὸ θεῖον περ ὄντα μήθ' ὑπουργεῖν
 <Δία> κακοῖς, ἄξιόν τ' οὐρανοῦχον . . ἰδεῖν. Μέγαν ἀφηρέθην τά-
 λιδα, Φωκέων ἄγαμον ἐν δόμοις. πολὺν . . ἔχειτ', αἰεὶ <τύχας ἀμ-
 μένων> Newman. 954sq. δολίαν δούλοισ βλαπτομέναν <πάλιν
 βλάβαν> ἐγχρονισθεῖσαν Weil. 954sq. λάκεν, βλαπτομένα δό-
 λοις χρονισθεῖσά τ' ἐποίχεται. κρατεῖται δέ πως τὸ θεῖον, παραυτὰ
 μὲν γ' ὑπουργεῖν δοκοῦν κακοῖς. χρεών δ' οὐρανούχων κτέ. Heyse.
 956sq. κρατεῖται πως τὸ θεῖον . . πάρα τὸ μὴ ὕπουργεῖν κακοῖς
 Weil. 959. μέγα γ' ἀφηρέθη Auratus. ἀφηρέθης Stanley.
 960. οἰκέων Sidgwick. Post 962 iterat πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν
 Weil, supplet χαλινῶν ὑπαί Headlam. 963. παντελὴς καιρὸς
 Dippe. χρόνῳ ἀμείψεται Newman. 965. πᾶν κλύση Sidgwick,
 ἅπαν ἀπολούση Newman. 965sq. ἐλαθῇ μάταν καθαρμοῖς ἐλα-
 τηρίοις Heyse. 967sq. τύχη δ' εὐπρόσωπα κοινᾷ τὰ πάντ'
 ἰδεῖν ἀκοῦσαί τε θρευμένοις· μετοίκων δόμοι μεστοῦνται πάλιν·
 πάρα . . ἰδεῖν Heyse, κύβοι δ' εὐπρωσώπῳ κοίτῃ τὸ πᾶν ἰδεῖν
 πρευμενεῖς μετοίκους δόμων πεσοῦνται πάλιν κτέ. Todt. 968sq.
 ἀκοῦσαί τ' ἐραμένοισιν, μετοίκους Newman. 969. μετ' οἰκοδό-
 μων Stanley. 973. ὁμοῦ μὲν Weil. 974sq. φίλοι γε, καὶ
 νῦν . . ὄρκος ἐμμένει Heyse. 976. θάνατον ἀρτύειν Heyse.
 Versum delet Verrall. 981. αὐτοί Verrall. 982. ἰδὼν et
 985 ὧδ' ἄν Heyse. 987. μητρός· τὸν Αἰγίσθου γὰρ οὐ φέγοι
 τις ἄν Heyse. λέγω δίχην, v. 988 delete, F W Schmidt. 988.
 εἶλεν γὰρ . . δίχη Zakas. 989. ἄνδρα Auratus. 990. ζώνη

Heyse et Weil. 991. ὡς καί νιν χτανόν Heyse, ὡς φανῆ κακόν Zakas. 993. θίγουσ' ἄνουλον invenit Auratus. θήγειν φιλοῦσα θάλος ἐὼν δεδηγμένον Heyse. θιγοῦσ' ἄν ἔλκος Zakas. 995. προσείπω καὶ τύχω Zakas. 998. ἄρκυν τ' ἄν εἴποις ἐμποδιστῆρας Heyse. 1001. νομίζων τῶδέ γ' ἄν invenit Stanley. 1001sq. τῶδέ τ' ἐν δολώματι . . θερμουργῶ φρενί Zakas. 1002. πολλὰ κερδαίνοι φέρων Heyse. 1003. ξύνευνος A Pallis. 1004. Fort. ἐκ δόμων. 1005sq. αἰαῖ (semel) μελέων ἔργων, <ἐξ ὧν> . . διαπραχθέν δὴν Ἀγαμέμνονος αὐτὸ πάθος ἀνθεῖ Heyse. 1007. μέλλον δέ τι καὶ πάθος ἀνθεῖ F W Schmidt. In scholio φόνω πάθος Papageorgiu. 1009. ἔχθιστον ξίφος Weil. 1012. νῦν ταῦτόν . . ἀποιμώζω πέρας Heyse, qui post hunc versum lacunam statuit, versibus 995—1002 post 1011 translatis. νῦν αὐτὸ φαίνω Macnaghten, νῦν αὐτὸ θρηνῶ Zakas. 1012sq. νῦν δ' αὐτὸς αἶμα νέον ἀποιμώζω . . ὕφασμα προσβλέπων τότε ἀλγῶν ἔμ' ἔργα καὶ πάθος στένω τὸ σόν F W Schmidt. 1013. τοῦφασμα Auratus. 1014. ἀλγῶ νέ' ἔργα Zakas. 1014. πάθος, μένω δ' ἀράν Heyse. 1015. ἔχω Weil. 1016sq. οὔτις μερόπων ἀσινῆς βίοτον διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείψει . . μόχθος δ' ὁ μὲν ὥχεθ', δ δ' ἥξει Stadtmüller. 1017sq. διὰ πάντ' εὐθυμος ἀμείψαιτ' ἄν· μόχθων δ' κτέ. Heyse. 1020sq. ἡνιοστροφοῦν δρόμον πεπρωμένον Zakas. 1023. οὐδ' Stanley. ὑπορχεῖσθαι χορούς F W Schmidt. 1027. πλειστήρη ζέσαι Heyse. 1031. τόξω γὰρ οὐκ ἄν πημάτων πέραν βάλοις Herzer. προῦφίξεται Heyse. 1035. κεκαυμένον Heyse. 1038sq. τὰ δ' ἐν δόμῳ μοι . . μαρτυρεῖν <ὡς ἐνδίκως πεπραγμένα, καὶ συστένειν> ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακά Heyse. λέγειν καὶ μαρτυρεῖν Μενέλεω τὰ πορσύνθη κακά Zakas. 1039. καὶ μαρτυρεῖ μοι λεῶς (vel προσμαρτυρεῖν μοι πῶς) ἐπορσύνθη κακά. Stanley. συμμαρτυρήσειν πῶς Newman. 1040. ἐλῶ δ' ἀλήτης F W Schmidt. Post 1040 supplet πατρός τ' ἀμύντωρ εἰμὶ καὶ μητροκτόνος Heyse. 1041. ζῶ Macnaghten. 1042. μὴ δ' ἐπιζευχθεῖς Verrall. 1045. εὐπύτμως F W Schmidt. 1046. ὦμαῖ γυναῖκες F W Schmidt. 1050. νικῶ, μέλε Heyse. νικῶ πάνυ F W Schmidt. 1051. τῶνδε δειμάτων Mähly, τῶν κεχηνυῶν Todt. 1053. ἔπι vel ἐν Stanley. 1057. προσθιγόνθ' οὐ Λοξίας Mähly. 1058. λούσω καθαρμοῖς Zakas. 1067. τάλανος τῇδε θυέστου Heyse. 1068sq. δεύτερον Ἀτρέω; βλαστοῖο πάθη, λουτροδάϊκτός τ' κτέ. Heyse.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

EUMENIDES.

Separatim ediderunt fabulam Theod Heyse (Die Orestie des Aeschylus 1884), JF Davies (1885), AW Verrall (1885), A Sidgwick (1887), N Wecklein (Aeschylos Orestie 1888).

2. In scholio γίνεται <θυγάτηρ> Μέλαινα Papageorgiu. **3.** ἦτ' ἐς τὸ Heyse. **5.** θελούσης τῇσδὲ γ', οὐδὲ πρὸς βίαν Heyse. **7.** δίδωσι δ' ? Mekler. — In scholio θεασαμένη <γὰρ> Papageorgiu. **7sq.** δίδωσι δ' αὖ . . δόσιν <θυγατρὸς ἔνει καὶ Διός, Λητοῦς ὄθεν> γόνος τὸ Φοίβης ὄνομ' κτέ. Heyse. **13.** In scholio θεωρίζαν Πυθιάδα Papageorgiu. **16.** In scholio καὶ ὁ Δελφὸς λεὼς <καὶ ὁ Δελφὸς> ὃς ἔστι Papageorgiu. **17.** τέχνης δὲ φερνῇ Ζεὺς νιν ἔνθεον κτίσας Heyse. **17sq.** Ἰζει δὲ νιν Ζεὺς . . φρένα | τέχνης Newman. Post **21** lacunam statuit versibus **22sq.** post **26** transpositis Heyse, post **21** supplet ἀγνὴ Διὸς παῖς, καπιτάρροθος φίλοις Davies. Idem ante **24** supplet ἔδραν ἐχούσας· ἐν δ' ὁ χαρμάτων δοτήρ. **25sq.** Βάχχαις αἷς στρατηγήσας . . κατέρραφεν Bury. **27.** κράτη Heyse. **28.** Κάλαυρα καὶ Heyse. **31.** κεί Πανελλήνων Zakas. τινὰς Heyse. **35.** In scholio διάλειμμα γίνεται Papageorgiu. **36.** μηδὲ σωκεῖν μηκέτ' ἀκταίνειν Heyse. **38.** γραῦς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὖν Herwerden. **41.** βρέχοντι Neidhardt. **44.** λήνους ἐλικτοῦ Heyse. **44sq.** λήνει γεμιστόν, σωφρόνως ἐστεμμένον ἀργῇτι μαλλῶ κτέ. Davies, ἀργῇτι λήνει σωφρόνως ἐστεμμένον, ceteris deletis, Rutherford. **45.** τῇλε γὰρ . . ὄρῳ Heyse. **49.** ἀλλ' οὐδὲ Γοργείοις νιν εἰκάσω τύποις, <οὐδ' αὐτέ γ' Ἀρπυΐαισιν, ἃς καταπτέρους> Heyse. εἰκάζω scribendum videtur. **50.** <ἄγχιστα ταῖσδε τὰς κόρας τὰς ἄρπαγας> εἶδον ποτηδὸν κτέ. Todt. εἶδον μὲν ἀρπυίας ποτῇ δὴ Φινέως E Neidhardt. **52.** βδελυκτέοι Nauck. In scholio σκυθρωπαί Papageorgiu. **53.** ῥέγ-

- κουσι δυσπλάτοις Heyse. 54. δυσφιλή δάιν E Neidhardt. 62. δὴ ὅτι Heyse. 63. τοῖσιν ἄλλων δώμασιν Todt, τοῖσι ναοῖς λυμάτων F W Schmidt. 64. καὶ πρόσω σ' ἐπισκοπῶν Stadtmüller. In scholio στραφέντα γὰρ τὰ Papageorgiu. 66. In scholio ὁμοιῶν Kueck. 67—69. καὶ νῦν ἀλύσας . . ὁρᾷς ὕπνω, παλαιὰς παῖδας αἷς . . μίγνυται Rutherford. 68. ὕπνω ἔπεσον δ' αἰῶ Davies. πεσοῦνται Nast. 68sq. ὕπνω ἐπέδησα τὰς καταπτύστους κόρας, γραιὰς παλαιὰς παῖδας Zakas. 69. Νυκτὺς παλαιᾶς παῖδες Schütz, ἄγριαι παλαιαὶ παῖδες E Neidhardt. In scholio <παλαιαί>· πολιαὶ γάρ. παῖδες διὰ τὸ <ἐκ> νέων <πεπολιῶσθαι>· ἢ ἐπειδὴ κτέ. Bruhn. 75sq. ἐλῶσι γὰρ σε, καὶ . . βεβῶς ἀμείψῃς τὴν A Ludwich. 76. βεβῶτα πάρ τε τὴν Newman, φύλων θ' ἃ ναίει τὴν Heyse, βεβῶς ἀνῆς τ' ἦν τὴν Davies. περῶνθ' ἃ ναίει E Neidhardt. 78sq. βουκολούμενος πλάνον Schütz. 84 post 66 reponit Todt. 85. οἶσθ' ἀ μου τὸ μὴ ἀδικεῖν olim Todt. 88. μέμψη σύ; μὴ Heyse. (μεμνήσομ'· ἢ φόβος σε νικᾷ τις φρένας; E Bruhn). Versum delet E Neidhardt. 92. τόδ' ἐχγόνων γέρας Todt, (τὸ δεγμονόμων vel δεγμονόμον σέβας E Neidhardt), τόδ' ἐμπόρων σέβας Newman, ἰκνουμένων σέβας vel τόδ' ἐκ ναυτῶν σέβας vel potius τόδ' ἐκδόμων σέβας Zakas. 94. In scholio ἐμφήνη Papageorgiu. 96sq. ἄλλοισι τ' ἐν . . ὄνειδος ἐπιτιθεῖσιν ἐκκεκλεισμένη, αἰσχυρῶς ἀλῶμαι Heyse. 97. ἐν θνητοῖσιν οὐκ ἐκνίφεται Zakas. 101. <οὗτ' ἐν πόλει τιμωρὸν οὐδέν' εὐρόμην,> οὐδεὶς θ' Heyse. 103. καρδίας ἔσω E Neidhardt. 105. δεινὴ ἡμέρας Zakas. ἐν ἡμέρᾳ δέ μοι ῥ' ἀπρόσκοπος βρότων E Neidhardt, ἀνήμερος δὲ μοῖρα προσκόποις βροτῶν A Ludwich. φρεσὶν pro βροτῶν Newman. 109. In scholio ἔθυσον ἐν<νυχτὶ ἐν> ἢ Papageorgiu, ἔθυσον falsum lemma ducit Kueck. 111. In scholio διὰ τὸ <δρομαίως> Papageorgiu. 112. τοιαῦτα Weil, καιρῶ τε F W Schmidt, πάραυτα Metzger. 118sq. πρὸς ᾧ φίλοι πάρεισιν Davies. 119. φίλοις θρασυῦσιν οὐκ ἐμοῖς Heyse, φονεῖ γὰρ εἰσιν, οὐκ ἐμοὶ Todt, φίλοι γὰρ εἰσιν οὐ κενοὶ E Neidhardt. ἐν δόμοις προσίχτορες Zakas. φίλοις γὰρ ἐστὶν οὐκ ἐμοῖς προσίχταιος Newman, φονέως γὰρ εἰ σύ, καὶ (vel φονέως γὰρ ἥσσω οὐ) κλύεις προσίχτορος F W Schmidt. 121. ἄγαν γ' Stanley. 122. τῆσδε μαρὸς F W Schmidt. 127. δρόμος τε Newman. 130. λαβὲ . . λαβέ, φέρ' ἄγέ Heyse. 137sq. ὄρσ' . . τῶδ', ἀτμοῦ σφ' ἀπισχναί-

νουσα νηλεῶς πυρί Heyse, οὐδ' . . ἐπουρίσας ἀτμῷ ἄτῳ, κατω-
 χναίνουσα E Neidhardt. 187sq. ἐπουρίσας ἔπου αὐτῷ, κατω-
 σχναίνουσα . . μάρανε δ' εὐπτέρους FW Schmidt. 140sq.
 Stropham et antistr. α α' singulis ducibus hemichoriorum, stro-
 phas β β' γ γ' toti choro tribuit Dippe. 142. τὸ τοῦδε Wa-
 kefield. 143. Scholium ad v. 144 pertinere arbitratur Papa-
 georgiu. 144. χαμοῦσα Heyse. In scholio κατ' ἴδια Dippe.
 149. πικροδόχος πέλη Heyse. 160. δαΐου δαΐου olim Bothe.
 161. βαρύ τι, περίβαρυ τρύος Heyse. 162. φιλοῦντες vel τιμῶν-
 τες Todt. 164. θρόμβῳ Newman. 167. In scholio ὀμφαλόν
 invenit Stanley. 168. ἄγος ἔσω Newman. 169. δὲ μαντι-
 χὸν invenit Stanley. μάντις, οἷ, μιάσματι E Neidhardt. 174.
 χαῦτὸν Newman. 175. ὑπὸ δὲ Heyse. 177. ἕτερον ἐν Αἴδα
 Newman. 178. μιάστορ' ἐξάνω Heyse, μιάστορ' ἔκγονον Zakas.
 ἔκ γ' ἐμοῦ πάσεται Newman, εἵνεχ' οὐ πάσεται E Neidhardt.
 183. μέλانا πνευμόνων ἀφρόν L Schmidt, μέλαν' [ἀπ' ἀνθρώπων]
 ἀφρόν Rutherford. 187—89. δίχαι . . ἀποφθοραὶ λευσμοί τε,
 versu 188 deleto, Rutherford. 188. παίδων· κακοῦ ταὶ χλοῦ-
 νις ἢ δ' ἀκρωνία E Neidhardt. ἀκρωμίας <σπαράγματ' vel δηλήματ'
 * * * > Paley, ἄκρων τομαί (vel κοπαί) Davies. 189. χοῦ
 μύζουσιν Newman. 191. ἀποπτύστης Newman. 195. πέλας
 παρούσας τοῖσδε προστρίβειν μύσος Metzger. ἐν τοῖσδε τοῖς πλευ-
 ροῖσι Zakas, ἐν τοισίδ' ἰλάοισι Davies, ἐν τοῖσδε κλισίοισι (κλει-
 σίοισι) Wieseler, ἐν τοῖσδε πανοσίοισι Newman. μυσάς Heyse.
 197, δ' delet Davies. θεοῖς Newman. 199. πέλεις EB Koster.
 200. ὅς παναίτιος E Neidhardt. 201. λόγον Stanley in-
 venit. 203. ἔχρησ' ἄποινα τοῦ πατρὸς πέμψαι E Neidhardt.
 τεῦξαι Weil. 207. πρόσφοροι invenit Stanley. 213. παρ'
 οὐδὲν ἦν γέ σοι Heyse. »Sunt qui pro ἡρχέσω legunt ἡλθέ σοι
 vel ἡρχεσαν vel ἀρχέσω Stanley, ἡργάσω Rutherford, ἡρικες
 E Neidhardt. 217. μορσίμοιν E Neidhardt. 219. τοισίδ'
 Heyse. κτείνουσιν ἀγχίστους Stadtmüller. 219sq. εἰ δ' οὖν
 τίσιν κτείνουσιν . . μηδ' ἐποπτεύεις Rutherford. ἦν τοῖσιν . . χαλᾶς
 τὸ μή γ' ἐνέσθαι μηδ' (vel μήτ' ἐνέσθαι μήτ') κτέ. E Neidhardt.
 220. τιμὴν γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύεις Zakas. τὸ μὴ συνέσθαι
 G Tucker. κάτω vel κάτω Stanley. 222. γὰρ οὐδ' ἀκαρέα σ'
 Heyse. Fort. κάρτα σ' ἐκπαγλουμένην. 222sq. τὰ μὲν γὰρ
 εἶδον καρτερά σε θυμουμένην, τὰ δ' ἐν φόνοις θάσσουσαν ἡσυχαι-

τέραν F W Schmidt, τὰ . . . κάρτα σ' ἡσυχαιτέραν, τὰ . . . πράσσουσαν, ἐνθυμουμένην Davies. **223.** πράσσουσιν αἵσχε' εἰσορᾶν Heyse. In scholio σχολαιοτέραν invenit Wakefield. **226.** πόνον ἄπονον τίθου F W Schmidt. **227.** τὰς ἐμὰς φύγω F W Schmidt. **230 sq.** ἐγὼ δ' ἄγ' — ἐνι γὰρ αἶμα μητρῶον δίκαις — μέτειμι φῶτα καθὰ κυνηγέτης E Neidhardt. **231.** τόνδε πτῶκα Wakefield. κάκκυνήσομαι Davies (malim κάκκυνήσομεν). **233.** θεοῖσί τω Davies. **234.** εἰ προδῶς ἐκὼν Stanley. **238 sqq.** προστετριμμένον πάρος ἄλλοις ἐν . . . βρότον ὤμορξα, χέρσον . . . σώζων δ' Heyse. **239.** πυρεύμασιν Zakas. **240.** ὁμῶς δὲ Weil. Versum post 455 transponit Davies. **255.** λεῦσσε τὰ Auratus, λεῦσσε γοῦν vel λεῦσσε τοι Schütz. λεῦσσε τὸν πανταχῇ· μὴ Davies. **257.** γοῦνον <ἀγνὸν ὥς> Herwerden. **258.** ὅδ' αὐτὸς ἀλκὰν Stanley. **258 sqq.** ὁ δ' αὐτὸς ἡνίδ'· ἡντινοῦν ἀλκὰν ἔχων . . . πλακεῖς . . . χρεῶν = τὸ δ' . . . χαμαὶ κεχυμένον, δυσαγκόμιστον, παπαῖ, τόδ' ἱερὸν πέδον συνεισοίχεται (συνεισέρχεται Todt) Heyse. **260.** ὑπόδοκος Newman. **264 sqq.** ἀλλ' . . . δεῖ σέ μοι ζωμὸν ῥοφεῖν φοῖνιον ἐκ μελέων· πηγὰδα δ' αὐτε σοῦ . . . φεροίμαν σώματος δυηπάθου. καὶ . . . κάτω, ἀντίφον' ὥς τίνης ἄποιν' ἐν δύαις = ὄφει . . . ἢ ξένους ἢ τοκέας φίλους . . . Αἰδης νέρθεν εὐθυνοσ βροτῶν, δελτογράφω . . . φρενί Heyse. **266.** φέροιμ' ἂν πώματός γε Davies. δυσεκπότου (vel δυσεμπότου vel δυσεντέρου) Newman. **267.** ἰχνεύσας C Häberlin. **271.** τις ἀσεβῶν εἰς τοκῆας Auratus. ἀσεβῶν <μάταν> Newman. **276.** In scholio διδαχθεῖς ἐν κακῷ Papageorgiu. **276 sq.** διδαχθεῖς δὴ κακοῖς ἐπίσταμαι πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν F W Schmidt. **277.** πολλοὺς τε καιροὺς Heyse, θεσμοὺς (vel καιροὺς) καθαρμοῦ Todt, πολλοὺς καθ' ἁρμοὺς Zakas. ὅπου θέμις Todt. **282.** delet E Neidhardt. **286.** Fort. μαραίνει. **292.** εἴτ' ἐπ' ὥρας Heyse. **294.** τίθησιν ἀρβύλη κατηρεφῇ πόδα Stadtmüller. ἦκα γηφερῇ πόδα Heyse, ἢ καταρρίπτει δόμον Zakas. **297 sq.** ἔλθοι, γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος Rutherford. **298.** πόνων γενέσθαι τῶνδ' Todt. **301.** τὸ χαίρειν μεταμαθόνδ' Heyse. **302.** ἀναίματόν σε σχῆμ' ὄν, εἰδῶλον σκιᾶς F W Schmidt. βόσκημα πημονῶν, ἀνάματον σκιάν Weyrauch. Fort. βόσκημ' ὄν, αἰμόνων. βόσκημα τῶν κάτω χθονός Todt. καὶ μόνον σκιάν Paley, νερτέρων σκιάν Zakas, δαιταλεῖ σκιάν Newman. **310.** In scholio

ἐφορεύομεν Papageorgiu. 311. »Sunt qui οὐς vel αἷς legunt« Stanley (ὦν invenit Auratus). 312. εὐχόμεθ' εἶναι invenit Stanley. 313sq. τὸν μὲν . . χεῖρας φρουροῦντ' Nauck. 313sq. τοὺς . . χεῖρας ἔποντας μῆνις ἀφ' ἡμῶν οὐτις ἐφέρει· <θάλλει γὰρ δς ἧ σῶφρων ἀγαθός τ',> ἀσινῆς κτέ. Newman. 334. εὖων Stanley. 336sq. ἐμπέδως μ' ἔχειν, θνατῶν ὄντιν' αὐτουργίαι συμπλέκωσιν μάταισι, τῷδ' ὁμαρτεῖν Heyse. 337. εἶσιν nescio quis, οἷσιν Stanley. 337sq. αὐτουργίαι συμπνέωσιν Zakas. 343. »Sunt qui μένος legere malint« Stanley. 349. ὕμιν Wilamowitz. 350. ἀθανάτων δὲ πολεῖν ἐκάς F W Schmidt. 351. δέμας, οὐδέ Dippe. 352. πέπλων πανάμοιρος ἐσαιὲν ἐτύχθην Herwerden. 353. Scholium ad v. 351sq. pertinere putat Kueck. 353sq. ἔμπα λευκῶν δὲ πέπλων ἀνέορτος ἄκληρος ἐτύχθην Weyrauch. πέπλων ἀπόκληρος Heyse. 354. ἄμορος καὶ ἄκληρος Davies. 355. δώματ' οὐ γὰρ Heyse. 355sq. αἱμάτων ἀποτροπᾶς Heyse. 356 — 60 et 374 — 78 (ἀναδρομὰν δ' ὅταν ἀρᾶς πιθανὸς ὡς φίλος ἐλᾷ, ἐπιτόνως διόμεναι κρατερότονον ὅμως ἀμαυροῦμεν ἄλματος νέου = μάλα γὰρ οὖν ἀλομένῳ . . βαρυπεσῆς . . σφαλερά τ' ἀνάδρομ' εἰς ἀρὰν κῶλα δυσφορωτάταν) post 383 collocat Heyse. 358sq. ἐπιτόνως διομένα . . ὅμως μαυροῦν ἀφ' αἵματος νέου Todt. 359sq. κρατερόν ὄντα περ, ἀμαυροῦμεν, αἵματος εὖνιν Davies. 360. αἵματος νεοαρδῇ Newman. 361sq. σπεύδω μὴ μ' ἀφελεῖν τινα τάσδε μερίμνας μὴδ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι δίκαις ἐπικραίνειν Dippe, σπευδομένῃ καθελεῖν τινα τάσδε μερίμνας θεῶν παντέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν Zakas. 362. τᾶς δὲ Stanley. 363sq. ἐμοῖς ἀλίταις ἐπικραίνω (deleto δ') Newman. In scholio εὐχομαι· <εὐχομαι> Kueck. 365. ἐπὶ κρίσιν vel ἀπράκτοισιν Portus. 365sq. ἔλθοι Ζεὺς, αἰμοस्ताγὲς ὅσπερ ἔθνος Heyse. 366. Ζεὺς ἐαροσταγὲς G Schulze. 366sq. Ζεὺς γὰρ ἀξιόμισον φοινὸν ἔθνος Newman. 366sq. Ζεὺς γ' αἰμοस्ताγὲς ἅς ἀπέωσεν ἔθνος τόδε λέσχας nescio quis. Post 368 ephymnium sic format: ἀνατροπεὺς ὅταν Ἄρης κτέ. Dippe. 374. ἀλμένα Newman. 377sq. σφαλερὰ τανυδρόμοισιν κῶλα δυσφόρων Ἀρᾶν Todt. 381. μύσος ποτιπάσσει Newman. 382sq. ναί· ὀνοφεράν . . δώματος ἀστῶν χεῖ πολύστονος φάτις Newman. 384sq. μένει γάρ· εὐμήχανοι θεαὶ τελείῳ Newman. 388. ἄδειμ' Heyse. ἄτιμ' ἀτίτους (vel ἀτίτας vel ἄτιτα vel ἄτιτοι) Stanley. ἄτιμα διόμεναι Newman. 388sq. ἄτιμ'

- ἀτίετὰ τ' ἐλάχομεν λέχη Davies. 390. λάπα, ῥυθίδικαι παρὰ Heyse. δυσποδοπαίπαλα Weil, δυσβατοπαίπαλα Davies. δυσοδο-
 παιπάλα (et in v. 398 χθονός) Newman. 394. ἀμὸν Davies.
 396sq. δοθέντα τελέως, ἐπὶ δὲ τοῦτ' ἐμοὶ γέρας παλαιόν Reinh.
 Schultze. 397. παλαιὸν <αἰέν> Heyse.
 402. ἦ δῆτ' Wakefield. 407. πτερῶν ἄτερθ' οἰδοῦσα Stanley. In scholio ὡς ἀρτέμονι Davies. 408. πνοαῖς (vel
 πνόσις) Weil. πώλους τ' ἀκμαίους Stanley. Versum histrionibus
 tribuit Wilamowitz. 412. τόνδ' ἐφήμενον ξένον, versibus 412
 – 415 post 409 repositis, Heyse. 418. ὑμῖν θ' ὁμοίας δ' ..
 σπαρτῶν βλέπω Newman. ὁμοιωῖς Weil. 416. τὸν πέλας
 invenit Auratus. 419. In scholio alterum ἦ delet Papageorgiu.
 420. ἐνοίχοις Stanley. 424. αὐτοκτονοῦντας Davies. 429.
 ἄτερθ' ἀνάγκης Newman. ἄνευ δ' ἀνάγκης κοῦτινος τρέων κότον;
 vel ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F W Schmidt. 432.
 σὺδ' ὁμοῦν θέλοι Heyse. 438. κλύεις .. ἦ πράξει πέλεις Heyse.
 434. γὰρ εἰ πάνυ Heyse. 438. σεβούση γ' ἄξι' ἀντ' ἐπαξίων
 Heyse. ἀξίαν σ' ἀπ' ἀξίων Todt, ἀξίων ἐπαξίαν Zakas. ἐπαξιῶν
 L Schmidt. 449. τῇμῃ σὺν ἐσέριζον ἂν βρέτας Heyse. ἐφαμ-
 μένον βρέτας Newman. 452. ἔστ' ἂν παλαγμοῖς αἵματος
 scribendum videtur. πρὸς ἀνδρὸς αἱμάτων καθαρσίου Davies.
 αἱμὰ νιν καθάρσιοι Heyse. 455. ἄχεσσι καὶ βατοῖσι Zakas.
 καθαρσίοις βοτοῖσι καὶ Herwerden. 460. ξὺν ᾧ σὺ κοινῶν
 Ἰλίου πόλιν ἄπολιν Heyse. 464. ῥίψασα λουτρῶν κάξεμαρτύρει
 Todt. 468. ὑπαίτιως Zakas. 469. <φόνον κελεύσας ἀντι-
 τίσασθαι φόνῳ> κάλγη Todt. 472. στέρξας γὰρ ὦν σοῦ F W
 Schmidt. πανταχῇ καταινέσω Zakas. 473. In scholio οἶεται
 καὶ ἐμοὶ δὲ κτέ. Papageorgiu. 473sq. τόδ' ἂν βοτοῦς Zakas.
 474. ὀρθῶς δικάζειν F W Schmidt. 476. ἄλλως δὲ Stanley.
 478. ἀγνῶς Todt, νόμῳ Davies. 480. τυχοῦσαι κρίματος Kock.
 480sq. καὶ μὴ .. χώρῃ μεγαίρωσ', ἰὸς Heyse. 481. φρυαγ-
 μάτων scribendum videtur. 482. αἰανή Davies. 483. ἀλ-
 γηρὸν μένειν Newman. μέλειν Herwerden. 483sq. ἐστί· συμ-
 φορὰ μένει πέμπει τε δισδὸν πῆμ' ἀμηχάνως Heyse. 484. πέμ-
 πειν τε, δυσπέπαντ' ἀμηχανόν γ' ἐμοί Newman. πέμπειν δ' ἀμηνέ-
 τως ἀμηχάνως ἐμοί Römer, πέμπειν τε, δις πῆμ' ἐστ' ἀμηχάνως
 ἐμοί Zakas, πέμπειν τ' ἀπηράντως ἀμηχάνως ἔχει Todt. Post
 485 supplēt συλλαμβάνουσα τῇ δίκῃ, παρέξομαι Davies. 486.

φανῶ δικαστὰς scribendum videtur. ὀρκιῶ, μοιρωμένους Heyse, ὀρκιῶ ἔηγουμένη Sauppe. αἰρήσομαι Zakas. Versum 486 post 490 (κρίνας' ἀπ' ἀστῶν κτέ.) collocat, deletis versibus 491 sq., Davies. 489. ἀρωγά, πιστὰ δ' εὐορκώματα Zakas. ὀρμήματα Heyse. 491. λέξω Zakas. 492. ὄρκου παρέντας μηδὲν ἐκδίοις φρεσὶν Newman. ὄρκῳ ἔμπεδῶντας . . φράσειν Heyse. 493. καταστροφά Paley. καταστροφῶν καλῶν Herwerden. 495. δίκῃ δίκας Todt. δίκας πλέον βλάβῃ Zakas. 499. δ' ἰταμά Heyse, δὲ τομά Kock, δ' ἑτοῖμα Whitelaw.

500 sq. τοκῆας <παθεῖν> Zakas. 502. οὐκέτι Todt. 503. ἀπείρξει Zakas. 504. τιν' εἰργάθων Heyse. 505. πᾶν τ' . . μέρους Zakas. 506. εὐξεται δ' Zakas. 506 sq. προνομῶν Heyse. 508. ὑπέκδυσιν Whitelaw. 509. βέβαι' ὁ reputat Davies. 510. τλάμων θεὸς μάταν Heyse. 513. τόδ' ἔτ' ἔπος Heyse. 519. θρόνος Δίκας Kock. 520. δεινὸν οἴχοι φρενῶν Newman, δεινὸν οἰχοῦν φρενῶν Zakas. 521 sq. καὶ . . διαμένει Heyse, τις φρενῶν ἐπίσκοπον αἰνέσει καθημένον Davies. 522. δειμανεῖ Stanley. 525 sq. τίς . . μηδὲν' ἐμφανῇ καρδίας κύν' ἀνατρέφων Davies, τίς δὲ μηδ' αὖτ' ἐν φρασὶν καρδίας ψάλλα τρέφων Weil, τίς δὲ μηδὲν' ἐν βάθει καρδίας δέος τρέφων Headlam, τίς δὲ θυμὸν αὐθάδη καρδίαν τ' ἀνατρέφων Zakas. 525 sqq. τίς δὲ μηδὲν' ἐμφυῇ κῆρι δεῖμον ἀνατρέφων ἔμπολις βροτοῖς Newman. 526. καρδίας ἔτ' ἀνατρέων (sive ἄγος ἐφορῶν) Todt. 526 sq. καὶ δέος διανατρέφων ἔμπολις βροτῶν ὁμοίως Heyse. 530. δεσποτούμενόν γ' Heyse. 531. αὐχοῦντ' ἀμαχανίας δύνειν λέπαδνον Tyrell. 534. In scholio ὁ θεός ἐσθ' ὅπη δέος P Victorius, <δεῖ> δέους Papageorgiu. 536 sq. δυστυχίας μὲν ὕβρις τοκὰς (τοκὰς Wieseler invenit) Todt. 538. In scholio νόσον μὲν Papageorgiu. 552. αἰδόμενος πελίσθω Heyse. 553. θεῶν δ' ἀνάγκας Davies. 557. <θεοῖς> τὰ πολλὰ Zakas. παντοφύροντ' Stanley. 564. οὐκέτ' αὐχοῦντ' ἐλὼν Newman. οὐκέτ' αὐχοῦντ' Dippe. 566. βιαίως ὥδε Todt, διαρραισθεὶς δὲ vel διανταίῳ δὲ Herwerden. 569. In scholio τὰ Ἀθηναίων ἔθνη Papageorgiu. 570. <φωνῇ· πάρος δ' οὖν> διατόρος Newman, ἡ δ' οὐλοκλαγγῆς διάτορος Heyse. ἡ τ' ὀξύφωνος δ. Weil, ἡ τ' οὐρανόνδε διάτορος Davies, Ἐριουνίου δὲ διάτορος Verrall. 571. βροτείῳ πνεύματι στρηνομένη Heyse. 575 sq. <οἷς γρὴν πιθέσθαι τοὺς τε νῦν καθημέ-

νους,) πόλιν . . χρόνον, ἐκ τῶνδ' ὅπως Heyse. πᾶσαν <τοὺς διχάζοντάς θ' ὁμῶς, ὡς ἂν φυλάξωσ'> εἰς Todt. Post 575 supplet γνῶναι δίκας τοιάσδε πῶς κρίνειν θέμις Davies. 576. τὰ νῦν γνωσθῇ δίκη Zakas. 578. πράγματος λαχεῖν Zakas. 579. γὰρ δυοῖν Heyse. 583. τῆς τῶδε Wakefield. Post 583 supplet σύ τ' ὦ δικαστῶν σεμνότημε σύλλογε Herwerden. 591. τούτου γ' vel τοῦδέ γ' vel potius ἔκτεινά νιν· τοῦδ' οὔτις Nauck. ἔκτειν' ἐγώ· τοῦδ' οὔτις F W Schmidt. 595. ξιφουλκῶ δεξιᾷ δέρην Weil, ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην θενῶν Kock, fort. ξιφουλκὸν χειρᾶ πρὸς δέρη βαλῶν vel potius ξιφουλκῶ προσβολῇ δέρην τεμῶν.

Post 605 supplet XO. καῖπειτα μητρὸς παῖδ' ἐχρῆν θέσθαι φόνον; OP. σοὶ γοῦν ἀθώου, νῦν διωκούσῃ δ' ἐμέ Heyse. 606. σὺ μὲν ζεῖς Zakas. In scholio πῶς δὲ <ἡδίκησεν> Ἀγαμέμνονα ὅπου <αὐτῇ> ἀπέθανε διὰ τὴν ἀδικίαν; Davies. 607. In scholio πῶς οὐκ αὐτὴν ζῶσαν ἐδίωκες; Davies, εἰ σὺ ἢ οὐ ζῶσαν ἐδίωκες ὥστε Papageorgiu. 612. In scholio πάντας λέγειν Stanley, πάντα λέγειν <αὐτόν> Davies. 614. ὡς πάρεστιν Todt. ὥσπερ εἶπον Davies. 616. τόδ' ἡμαρ Zakas. δοκῶ τόδ' αἶμα κοινὸν ἐκχέαι, φράσον Todt. 617. λέγω scribendum videtur. 618. θεσμὸν δικαστῶν Zakas. 621. Fort. κελεύοι. 622. τὸ δ' ἐν δίκαιον . . μαθεῖν Heyse. 623. βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν ἐπισπένθαι πατρός Newman. Post 627 supplet πῶς οὐκ ἐκείνῃ δυοσεβῇ τιμᾷ χάριν; Davies. 628. οὐ γάρ τι φαῦλον Kock. 634. ἐμπεπλευκότα Wakefield. 634sq. ἀμπεπλευκότα ὅπλοις ἀμείβοντ' εὖφρον' ἐσδεδεγμένη, δροίτῃ πορέν τε λουτρὰ, καὶ πέτασμα τι φάρους παρεσχένησεν Heyse. 635. ἐλπίδος ἄμεινον Herwerden. τὸ πλεῖστον, εὖνουν εὖφροσιν vel ἄμεινον, εὖφρον' εὖφροσιν Warr. Post 635 supplet τὰ πρῶτα μύθοις, εἴτ' ἐν ἀργυρηλάτῳ Headlam. In scholio scribendum βελτίονα. — πλεῖστα κτέ. 635sq. τὰ πλεῖσθ' ἀμίλλαις . . δροίτῃ παρείχε λουτρὰ καπὶ δέρματι Newman. 636. <φήμαις>, περῶντα <πορφυρόστρωτον πόρον παρήγαγ' ἐς μέλαθρα>, καπὶ τέρματι δροίτης <ἔτοιμα> λούτρ'· <ἐπ' ἀσχεύῳ δ' ὅπλων> Davies. λέκτρα velle videtur Droysen. κατὰ τέρματι Paley. 637. In scholio παρεσχένησεν Papageorgiu. 641. γυνὴν τοιαύτην δ' Heyse, ταύτης δὲ τέχνην Todt. τοῦτον τοιοῦτον εἶπον, ὡς εἰδῆ, λεῶς Zakas. δειχθῆ, λεῶ Herwerden. 648. πέδαις ἐὰν δήσῃ τις Zakas. 653. ἄνω τὰ καὶ Paley. 654. οὐδὲν ἀποβαῖνον μένειν Heyse.

655. πῶς ἄρα Todt. πῶς δ' ἐς τὸ φεύγειν Heyse. 660. Fort. ὥς τορῶς. 661. κεκυμένου τέχνου Zakas. 667 sq. πάρεστι, παῖς . . Διὸς οὐδ' . . τεθραμμένη Sidgwick. 668. Ante hunc v. supplet οὐ Κύπριδος ἐν κήποισιν ἥ γ' ἐσπαρμένη Davies. 669. ἀλλοῖον ἔρνος δ', οὐτινός τε καὶ θεᾶς, post hunc versum lacunam statuens, versibus 670—76 expulsis, Heyse. θεά Weil, qui post 669 supplet: ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν. Post hunc v. supplet ἀρκεῖ μὲν, οἶμαι, ταῖσδε ταῦτα τῶνδ' ὑπερ Davies. 679 sq. post 683 transfert Todt. 681. OP. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τεθεῖς . . ὦ; Heyse. Hic versus et v. 684—713 interpolati videntur, additi cum Minervae de Areopago constituendo oratio ab Aeschilo post v. 576 interposita omissa esset. 687. (ἐκάστω Scaliger). 687 sq. αἰεὶ σέβεσθε τοῦτο . . πάγον τ' Zakas. 688. πάγον πάρεστ' ἐς τόνδ' Heyse, πάγον δ' ἀνιερω τόνδ' Davies. 691. ἀντεπύργωσαν τόπῳ Heyse. Post 695 inserit 707—709, 703—706 Todt. 696. μή τι κινούντων νόμους Zakas. 699—702 delet Heyse.
700. In scholio μὴ delet Papageorgiu. 704. χώρας τε ῥῦμα HUsener. 707. ἄδικτον δ' αὐτὸ Heyse. 707—709 ante 703 transponit, v. 686—702 secludens, Dindorf. 711. ὀρχοῦσθαι Stadtmüller. 718. οὐ καλῶς σέβεις F W Schmidt. 719. μαντεύῃ Davies. Post 721 supplet XO. σὺ δ' αὐτόκλητος ἐστὶα μίασμ' ἐφείς ἔπειτ' ἀφῆκας κρύβδα τὸν μιάστορα. All. σοῦ γ' ἐμπεσούσης παρὰ νόμον χρηστηρίοις ἐμοῖς, προσίκοι' ἐνδίκως ἔρρυσάμην versibus 722—25 post 733 transpositis Heyse. 722. λέγοι Zakas. 730—33 post 721 reponit Todt. 732. σύ τοι τάχα στυγοῦσα Verrall. 734 sq. εἰ καὶ καθιππάζει . . μενῶ Herwerden. Post 736 supplet All. θυμοῦ μάλ' αὐτίχ'· ἦσσα δ' οὐχ ἐκὰς πέλει Heyse, All. ἤδη τιν' ἐχρῆν τοὺς πάλους διασκοπεῖν· καὶ τὰς μὲν ἔρρειν, τὸν δὲ σωθῆναι, θεά, Δίκης θ' ἕκατι σοῦ τε καὶ Διὸς τρίτου Davies. 741. θυμῷ κρατὸς Heyse. 749. οὐ φάος Stanley. 753. μόνης γ' ἀπούσης Heyse. 753 sq. πῆμα γίγνεται μιᾶς, κρατοῦσα δ' οἶκον ψῆφος ὀρθώσει μέγαν (vel ὀρθώσειεν ἄν) F W Schmidt. 754. σφάλλουσ' ἄν οἶκον (ut fere Paley) Weil. Versum delet Macnaghten. 754. καθελοῦσά τ' οἶκον Zakas. 756. Ad schol. καὶ ἴσαι δὲ γένωνται cfr. Aristoph. Ran. 685. Scholium ad v. 744 refert Kueck. 757 sq. ὦ Παλλάς, εἰ σώσασα . . καὶ γῆς πατρώας Zakas. 760. Propter

τε quaedam intercidisse putat Wakefield. <Ἀγαμέμνωνος παῖς εἰς
 δρους πάτρας χρόνῳ> Ἄργους ἐλήλυθ' αὐθις ἔν τε χρήμασιν F W
 Schmidt. 763 sq. ἀχθασθεῖς μόρον σφάζει σφε, μητρώας γε συν-
 δίκους σοβῶν, nisi ambo versus ita eiciendi sint, ut in v. 762
 κραίνοντος θεοῦ (vel Διός) scribatur, F W Schmidt. 764. συν-
 δίκους σοβῶν Heyse. 768—777 delet Davies. 770. ποτὲ
 Heyse. 771 sq. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα ἀμηχάνοισι
 θράξομεν δυσπραξίαις Newman. 772. ἀμηχάνους ἀμπέμπομεν
 δυσπραξίας Zakas. 772 sq. φράξομεν δυσπραξίαις ὁδοὺς, ἀθύ-
 μους Heyse. 773. ἀθύμοις Stanley. 775. ὀρθουμένους δὲ
 Stanley, ὀρκαμ' ἐμὸν δὲ Heyse. δὲ τοῖς πόλιν Newman. 777.
 αὐτοὶ τόδ' ἡμεῖς ἐσόμεθ' Newman. ἡδεῖς ἐσόμεθ' εὐμενεῖς τ'
 Ἄρει Heyse. 779. ἔχοι invenit Stanley, ἔχων scribendum vide-
 tur. 781. νέοι Davies. 781 sqq. Ad aequabilitatem partis 781
 —916 restituendam versum 797 ante 827 iterat, 13 versus, quorum
 duo orationem Minervae 850—858 clauserint, 11 stichomythiam =
 893—903 effecerint, ante 859 intercidisse putat Rí.Klotz. Post
 784 interponit γελῶμαι πολίταις; στενάζω; τί ῥέξω; ex v. 791 sqq.
 Heyse. 787. χθονὶ φθόριον Heyse. 789. ἰῶ διακαῆς Heyse.
 792 sq. δύσοιστ' ἐκ πολιτῶν Newman. 792 sqq. ἐπάθομεν δύ-
 σοιστ', ἰὼ μέγ' ἀατοὶ κόραι Heyse. 794. μεγάλατοι Newman.
 803—805. ὑμεῖς δέ τοι γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκήψητ',
 ἀφείσαι . . σταλάγματα Heyse, ὑμεῖς δὲ γαῖα τῇδε μὴ βαρὺν κότον
 σκήψητε κτέ. Housman. 820. Scholium ad v. 815—17 refert
 Papageorgiu. 828. φθορὰν σκήψητε δυσκήλῳ χθονί Zakas.
 Fort. δύσκημον χόλον. Post 828 supplet λιμοῦ νόσων τε
 προσδοκῶσαν ἐσβολάς Davies. 833. ἑβάλης ἐπίφθονα R Ellis.
 834. φέρουσα vel potius στρέφουσα Newman. 835. κελαυνῶ δ'
 ἥπατος Herwerden. 836. ὥς σεμνότημος ῆς Weil. 839.
 ἐπαινέσει Davies. 840. ταδί Heyse. 842. φεῦ delet Heyse.
 843. μένος τὰ πάντ' ἐπικότον Heyse. 846 sq. θυμόλεθρος δδύνα;
 αἶε Heyse. 847. μάτερ, ὦ Davies. 848 sq. ἀπὸ με γὰρ
 τιμῶν ταμεῖσαν θεῶν . . ἦξαν δόλοι Heyse. Post 849 collocat
 882—92, versibus 850—59 post 881, versibus 860—71 post 898
 translatis, Heyse. 850. καὶ τῷδε μὲν Zakas. 851. καὶ
 τοῦτο μὲν σὺ Heyse, καὶ πολλὰ μὲν σὺ Weil, καίτοι μὲν εἰ σὺ
 F F C Fischer. καίτοι σὺ μὲν καὶ χάρτ' ἐμοῦ, scholium ad v. 853
 adscriptum huc referens, Papageorgiu. 853. ὑμεῖς ἐς Davies.

854. In scholio <οί> Ἀθηναῖοι Papageorgiu. Ante 859 supplet τιμῆς τοσαύτης ἐν δίκῃ σ' αἰδουμένων Heyse. 862. δώροις ἐμμανεῖς θωμεύμασι Weyrauch. 863. μήτ' ἐξανεῖς Zakas. 863 sqq μήτ' ὀξυλύσσω καρδίαν . . ἰδρύσας Ἄρη ἐμφύλιον τέχης, πρὸς . . θρασύν Heyse. 864. ἰδρύσῃ χέρα Wakefield. 866. οὐλιμός περ ὦν Heyse, ἐνάλιός τ' ἀγών F W Schmidt. 868. ἀπολέγω invenit etiam Heyse. οὐ λήγει μάχη Zakas. 870. ἐν-τιμόν τ' ἔτην Heyse. 886 sq. ἀγνὸν ἔκτισεν . . μείλιγμά σοι Heyse. 895. τίνα δ' ἐμοὶ τιμὴν νεμεῖς; Davies.
900. ἔξεστι γάρ τι (vel τοι) Auratus. ἔξεστι γάρ μοι· μὴ λέγοιν ἃ μὴ τελῶ L Schmidt. δὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ; F W Schmidt. 901. θέλξαι Zakas. μεθιστάναι Davies. 902. τοιγὰρ κάταρ-ξον, οἷς ἐπικτήσῃ, φίλως Heyse. 904. ὅποῖ' ἂν εὐχῆς . . ἐπίσ-κοπ' ἢ Todt. 904—906. ὅποῖ' ἂν εἰκὸς μὴ κακῇ γ' ἐπισκόπῃ· καὶ ταῦτ' ἀνέκαθεν, κἀνέμων ἀήματα Heyse. 905. εὐκρατα γῆθεν Weil. 910. σωτηρία Weil. 911. τῶν εὐσεβούντων δ' . . τέλοις Heath, τῶν δ' εὐσεβούντων εὐφορωτέρα πέλοι Davies, τῶν δ' εὐσεβούντων ἐκφορωτέρα πέλοι Zakas. 912. στέργω γὰρ ἀνθοῦν Kueck. 913. τούτοις δικαίων τῶνδ' ἀνένθετον γένος Heyse. 914. τῶν δ' ἀριφραδῶν Wakefield. 915 sq. ἐνέξομαι . . ἀστρόνικον Zakas. 919 sq. ἀριστοφρούριον anonymus apud Todtium. 926. γαίας ἐξ ἀμβράσαι Heyse. 932. <ἀκαταγνώστως> ἔλαχον διέπειν Heyse. 933 sq. ὃ δέ πη κύρσας μαργᾶν τούτων . . βιότου προσπταίουσιν Newman, ὃ γε μὴν κύρσας βαρεῶν . . πληγαῖς βιότου <περιπίπτει> Heyse. ὃ δέ πη κύρσας Ἀρέων (vel ποτ' Ἀρῶν) τούτων Davies. 934. πληγὰς βιότου <παρέσυρεν> vel πληγαὶ βιότου <νιν ἐπῆλθον> vel πληγαὶ β. <πόθεν ἦλθον> Davies. 936. ἀνάγει Heyse. 937. μεγαλαυχοῦντ' Todt. 941. φλογμὴ τ' ὀμματοστερεῖς ὕφονται Davies. 941 sq. φυτῶν στομῶν περαιέτερον τόκον Heyse. 947. τρέφοι· χρόνῳ τε τῷ τεταγμένῳ γόνος Verrall. 950. χώρας φρούριον Weil. 951. οἳ δὴ ἴκικρανεῖ; Heyse. 952 sqq. ἀθανάτοις <τοῖς οὐρα-νίοις>, τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ δ' ἀνθρώπων πᾶν τέλος ἔργων συν-διαπράσσει, τοῖς μὲν ἄδειαν, τοῖς δ' . . παρέχουσα Heyse. 953. γαίᾳ Davies. 954. γενεᾶς (olim μοίρας vel βιότου) τελέως (φανερῶς ut glossemate expulso) Todt. 961. ἔχοντας Newman. 961 sq. κῦρος ἔχουσαι θεαὶ θνατῶν, Μοῖραι Heyse. 966. παντὶ κόρῳ Herwerden. χρόνῳ παραπειθεῖς Newman. παντὶ θρόνῳ δ'

ἐπιβριθεῖς scribendum videtur. 969sq. τοῖσδ' ἔτι... ἐπικραι-
νομένοις Heyse. 972. γλώσσα κτίσεν ἐπωδὰς Heyse. στόμ'
ἐπέσπεν Newman. 976. ἐρεθίσματ' ἔριν διὰ παντός Heyse.
982. ὀργάν <που> Heyse. 989. ἄρ' εὖ Schütz. φρονοῦντος
Weil, φρονοῦσαν Zakas. 989sq. φρονοῦντες... εὐρίσκουσ'
scribendum videtur. 992. ὀρῶ <προσαπαντῆσον> Heyse. 994.
γαῖαν pro καὶ γῆν Davies. 996sq. κατὰ γῆν... ὀρθοδίκατοι
Heyse. 997. ἀζημίαις Rob. 999. ἡμένας Zakas.

1000. παρθένον φίλαν vel παρθένους φίλας Auratus. φίλοις
φίλοι Heyse. 1000sq. φίλοι φίλας, εὐφρονοῦντες εὐφρονι Da-
vies. φίλοις εὖ φρονοῦντος ἐν θρόνῳ Todt. 1001. ἐν
θρόνῳ Heyse. 1004 – 1014 et 1022 – 1032 locum mutare
iubet Davies. 1007. καὶ φανῶν (i. e. πανῶν) Weil, καὶ σπον-
δῶν Todt. 1008. σύμεναι, <θέλετ' εὐμένιδες> Heyse. 1015.
χαίρετε χαίρετε δ' εἰς αὖθις (et 997 χαίρετ' ἐν αἰσιμαίαις πλούτου)
Wakefield. 1022. αἰνῶ προθύμους Heyse. 1024. κὰν σχότῳ
Weil, τῆς ἐμῆς (vel Ἀττικῆς vel ἀστικῆς) Herwerden. 1026sq.
δικαίως — ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς θησῆδος ἐξοίχοιτ' ἄν — εὐ-
κλεῆς λόχος Davies. 1027. θησῆδος ὁξὺ σχοῖτ' ἄν, εὐκλεῆς
λόχος | εἰ τῶνδ', post haec lacunam statuens, Heyse. 1028.
στόλοις Weil. Ante 1030 supplet ὑμεῖς δ' ἐπευφημοῦντες ἐρ-
πούσαις, φίλοι Davies. 1033. βᾶτε δομόνδε, φίλας ἐρίτιμοι
Davies. 1035. ἐπ' εὐπαιδι πομπᾷ Newman. 1038sq. θυ-
σίαις ἔχετ' αὐτὸ περίσεπτοι Heyse. 1039. (στείχετε pro τύχαι
τε Zakas). 1041sq. (εὐθύφρονες γαί | α Zakas). 1042sq.
σεμναί, κύρει δ' ἀστῶν λαμπρῶν τερπόμεναι καθ' ὁδόν Heyse.
1045. σπονδαὶ δ' ἐς τρόπον ἐννάδες οἴκων Verrall. ἐνδελεχοῖεν
Newman. 1045sq. σπονδαῖς ἐστὲ πανηγυρεῖς οἴκων Παλλάδος
ἀστοῖς· Ζεὺς παντόπτας Heyse, σπονδὰν πανετὲς δᾶδ' αὖ τ' οἴσει
Παλλάδος ἄστῳ κτέ. Davies. Fort. σπονδαῖς δ' ἐστὲ πανευμενίδες
θεῶν Παλλάδος ἀστοῖς.

Addenda.

Prom. 905 *μανίαι θλίβουσ'* FW Schmidt. Hik. 396 *ἔχουσαν*
et 798 *ταῖνδε χριμφθῆναι χεροῖν* Tittler, 1021 *τὴν μὲν ὁ Πελασγός*
CGHaupt Ad Vitam p. 468, 18 *συνθλάσων*, p. 470, 8 *ἀπαγγελ-*
τικά οὐδὲ δραματικά, 12 *αὐτῷ* Weil.

Index.

1. Appendix ad Prometheus	p.	1
Addenda et Corrigenda		309 et 395
2. Appendix ad Persas		19
Addenda et Corrigenda		313
3. Appendix ad Sept. a. Th.		47
Addenda et Corrigenda		320
4. Appendix ad Supplices		95
Addenda et Corrigenda		332 et 395
5. Appendix ad Agamemnonem		139
Addenda et Corrigenda		346
6. Appendix ad Choephoros		207
Addenda et Corrigenda		369
7. Appendix ad Eumenides		255
Addenda et Corrigenda		383
8. Appendix ad Vitam Aeschyli		292
Addenda		395
9. Appendix ad Fragmenta		293

3 2044 020 163 408

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

OCT 23 '58 H

DUE OCT 16 '57 H
CANCELLED

DUE OCT 16 '57 H
10/18/57
CANCELLED

